

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

LVCIANI

SAMOSATENSIS

DIALOGI SELECTIORES,

Cœlestes, Marini, & Inferni, Græcè &

Latine editi: in usum Græcè

discientium selecti.

ITEM,

Prometheus, siue Καινωσος.

Menippus, seu Μενυπομπυτεία.

Timon, uel Μισάνθρωπος.

HIS ADIECTA SVNT ARGVMENTA,

Latine uersibus tractata à Ioanne Sambuco

Tirnauiensi Pannonio.

*Beckorke
C. A. Lach
Caletari
Brugel*

ASILEAE APVD NICOL. BRILIN.

ANNO M. D. LXXVI.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΒΙΟΣ ΚΑΤΑ

Σειίδα.

Λουκιανὸς Σαμοσατὸς, ὁ ἐπιπληθεὶς βλάσφημος,
ἠδύσφημος, ἢ ἄθεος εἰπεῖν μάλλον, ὅτι ἐν τοῖς
διαλόγοις αὐτοῦ γελοῖα εἶναι καὶ τὰ περὶ τῶν
θεῶν εἰρημονία παρατίθεται. Λέγεται δὲ γενέσθαι ἐπὶ
τῷ Καίσαρι Τραϊανῷ, καὶ ἐπέκεινα. ἡμ δὲ ὅτος τὸ πρὶν
δικηγόρος ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς συρίας δυσπραγίας δι' ἐν
τῷ τῷ, ἐπὶ λογογράφῳ ἐτράπη, καὶ γέγραπται αὐτῷ ἅπα
ρατελευτῆσαι δι' αὐτὸν, ὑπὸ κινῶν, ἐπὶ κατὰ τῆς ἀλη
θείας ἐλύπησεν. Εἰς γὰρ τὸν περιεγρῖν βίον κατὰ πτε
ται τῷ χριστιανισμῷ, καὶ αὐτὸν βλατφῆμει τὸν χριστὸν
παμμάρτος, διὸ καὶ τῆς λύπης ποινὰς ἀρκύσας ἐν
παρόντι δέδωκεν, ἐν δὲ τῷ μέλλοντι, κληρονό
μος αἰωνίου πυρὸς μετὰ σατανᾷ γογγήσεται.

LUCIANI VITA,

EX SVIDA.

LUCIANVS Samofatensis, cognomento blasphemus, siue maledicus, aut atheos potius appellatus, eo quod in Dialogis suis ridicula etiã illa esse proponit, quę de rebus diuinis & sacris prodita sunt. Dicitur autem uixisse temporibus Traiani Cæsaris, & deinceps. Ceterum fuit ab initio causidicus, Antiochię, quę in Syria est, sed cū ea res illi non satis ex sententia succederet, ad scribendum sese cōuertit, scripsitq; adeo infinita. Obiisse autem ipsum fama est, à canibus laceratum, quoniam & contra ueritatem uelut rabiē exercuisset. Nā in uita Peregrini Christianismum quoque insectatur, ipsum Christū contumeliosē incessit, scelestus il-

A ij le.

LUCIANI VITA,

le. Quare & rabiei istius poenas
sufficientes in præsenti uita dedit,
& in futurum, hæres æterni ignis,
unà cum Satana erit. Hæc ille.

Addit autē Volaterranus, ne-
scio quo autore, cū ab initio Chri-
stianus fuisset, postea eiusdem reli-
gionis desertorem factum esse, di-
ctitantem se nihil ex ea consecutū,
quàm quòd nomen ipsius corru-
ptum esset, ex Lucio, Lucianus, fa-
ctum. Fuit autē Samosata, ut hoc
quoque addamus, urbs, non lon-
gè ab Euphrate sita, Comage-
nes metropolis. Plinius,
& Stephanus.

ARGV.

ARGVMENTVM IN DIALOGOS DEORVM.

DIALOGI, qui sequuntur, tam superiorum, quàm inferiorum Deorum, quasi quandam syluam ac summam continent omnium ferè fabularum, quæ partim apud Homerum & ceteros Epicos poetas, partim à Tragicis, Aeschilo, Euripede, Sophocle, & reliquis tractantur. Sunt autem uti breuiiores, ita argutiores quoque, siue res, siue uerba & compositionem spectes. Adcoque germanam illam Atticæ eloquentiæ festiuitatem & gratiam exprimunt. Videtur autem Lucianus non hoc tantum agere uoluisse, ut Deorum gentium, & Homericorum uanitatem argueret, atque irrideret. (Quis enim ueterum, saltem mediocriter sapientum, atque doctorum unquam fuit, qui huiusmodi nugis ullam fidem adhiberet: aut numquam nostris & humanis affectionibus obnoxium esse crederet?) Verum illud quoque, ut (quod in Prometheo ipse de se dicit) Heroicam illam Dialogi personam, & Tragicam grauitatem, Comico risu temperaret. Et quia in omni genere scriptorum uersatum esse oportet eum, qui ueram

ARGVMENTVM.

*ac solidam eloquentia, atq; doctrina laudē
 assequi cupit, quemadmodū ipsemet in Lexi
 phane precipit: existimo equidem etiā exē
 pli, & exercitationis causa ad hunc modum
 in hoc genere illum sese exercuisse. Nam ut
 hic Tragicorum & Homericorum fabulas,
 ita infra Comicarum quoq; argumenta re
 tractat, & ad Dialogorum festiuitatem reuo
 cat. Interim tamē etiam seria obiter monet
 ac docet, ut in Cupidine, ubi tacitè illud in
 dicat, quod Cicero pro Calio multis uerbis cō
 memorat: Studiosos, puta, & literarum a
 mantes nullis externis, ac prauis cupidita
 tibus alligari, ac uinci. Quod idem & Theo
 critus de Musis apertè dicit:*

*Nam quos aspiciunt ille (inquit) exhila
 rantq; uidendo,*

Nulla venenosa ledūt hos pocula Circes.

Θ Ε Ω Ν Δ Ι Α Λ Ο Γ Ο Ι
DE ORVM DIALOGI.

*Iupiter iratus furto, fraudiq; Promethei,
Vinctum Caucasæis liberat inde iugis.
Significat curas hepar, cœlestis at ignis,
Nostram animû, quoniã cœlitus ille datur.*

Promethei, &
Iouis,

ΠΡΟΜΗΘΕΟΣ ΚΑΙ
ΔΙΟΣ.

SOLVE ME IUPITER, grauiâ enim iã passus sum. IVPI. Soluam te, ais, quem oportebat grauioribus pēdicas habentem, & Caucasum totum super caput incumbentē à XV I. uulturibus non solum corrodi eparsed & oculis carere efforsis, Eô quod talia nobis animalia, homines uidelicet, effinxeris, & ignem furtim surripuisti, & mulieres fabricatus es. Nam quibus me ipsum decepisti, in distributione carniû ossa pinguedine obdusa mihi apponens, & meliorem partium tibi ipsi seruans, quid attinet dicere: PR O. Igitur sufficiens iam poenam exolui, tantum tempus Caucafo affixus, pelsimam auium perditam aquilâ nutritis hepate.

IVPI.

κάμνεις ἰδρυμὲν ἀπολαύμεναι ἀπὸ τριτοῦ τῷ ὕδατι.

ΛΥΣΕ ΜΕ ΔΙΥ. Διὸς γὰρ ὅλν τιπνὸν εἶναι. λύσει σε, φησὶ, ὁ ἰχθυὸν βαρυτίπας πῖδας ἔχοντα, καὶ τὸν καύκαρον ἵλον, ὅπῃ κεφαλῆς καταμύθησεν, ὑπὸ ἰκταδίων καὶ νηπῶν μὴ μόνον κείριστα τὸ ἦπαρ, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξερῆσθαι, αὐτὸ ὡς τρι- αὐτὸ ἡμῖν σὺν αὐθρόπῳ ἐκλασας, καὶ τὸ πῦρ ἐκλείψας, καὶ τὰς γυναικας ἐλμινούργησας: ἃ μὲν γὰρ ἐμὶ ἐξηπάτησας ἐν τῇ διανομῇ τῶν κριῶν, ἐστὶν τιμὴ καὶ καταλυμνία μοι παραθεῖναι, καὶ τὴν ἀμείνν τῶν μισθῶν σταντῶ φυλάττω. τί χρὴ λέγειν; Πρ. ὁπλοῦν ἰκανῶν ἔσθαι τὴν δίκην ἐκτίττω, τοσούτον χρῆσιν τῇ κακῇ πρὸς κλημνίᾳ, τὴν

IVPI. Ne minimum quidē hoc eorum, quæ te oportet pati. PRO. Atqui non sine mercede solves Iupiter, sed tibi significabo ualde necessarium. IVPI. Blandiendo decipis me Promethe. PRO. METH. Et quid plus habebes? Non enim ignoras rursus, ubi Caucasus est, neque indigebis uinculis, si quomodo uersutias agens deprehendat. IVP. Dic prius quam istam mercedem persolutes necessariam nobis existentem? PRO. Si dixerō, ad quem locum uadis nūc: fide dignus ero tibi & de reliquis uaticinans. IVP. Quomodo enim non. PRO. Ad Thetis, coiturus cum ipsa. IVP. Hoc quidem nosti. Quid igitur posite: uideris enim uerū quiddam dicere. PRO. Nihil. O Iupiter rei habebas cum Nerine hac: si enim ipsa grauidā redderur ex te, foetus similia faciet tibi, qualia & tu fecisti Saturno. I. Hoc ais. Expulsum me regno. PRO. Utinam ne fiat, o Iupiter. Veruntamen tale aliquid coitus ipseus minatur. IVP. Valeat igitur Thetis, te uerō Vulcanus ob hæc soluat.

Amoris & Iouis, Cupido.

AT si quid etiā peccauī, Iupiter, ignosce mihi, puer enim sum, & adhuc impru-

zius. οὐδὲ πολλοσημέριον τοῦτο, ὥρσι δὲ παλαιόν. Προ. καὶ μὴν οὐκ ἀμιαδί μιν λύσεις ὦ βῆ, ἀλλὰ σὺ μὲν οὐ πάντῃ αὐτοῖς καὶ. Ζῆς. κατασοφίσθαι μὲν ἔσθαι. Προ. καὶ τί πλείον ἔξω; οὐ γὰρ ἀγνοῦσθαί σου αὐτοῖς ἐνθάδε ὁ Κάννασος ἔστιν, ὃ δὲ ἀπερίησθε δισμῶν, ὡς τε τεχνάων ἀλίσκομαι. Ζῆς. ἐπὶ πρότερον, ἔρ τι σαμιαδὸν ἀποτίσεις. ἀναγκάζω ἡμῖν ἔσθαι. Προ. ἢ ἔγωγε ἰφ' ὃς τι βαδίζεις οὐκ, ἀξίους πρὸς ἰσομαί σοι καὶ περὶ τῶν ὑπολοίπων μαντιυμένῃ; Ζῆς. πῶς γὰρ οὐ; Προ. παρὰ πῶν θῆτιν, σωμασμένῃ αὐτῇ. Ζῆς. τοῦτ' ἔστιν ἰγὺς; τί δ' οὐκ ἐπὶ τούτῳ; δὲ καὶ γὰρ τι ἀλλοθὶ ἔσθαι. Προ. μὴ δὲ ὦ βῆ κοινοῦσθαι τὴν νεκρίδα, ὡς γὰρ αὐτὴ νοσηρὴ ἐν σὺν, τὸ τεχνήνισα ἐργάζεται σοι, ἃ καὶ σὺ ἰδράσας τὸν Κρόνον. Ζ. τοῦτο φῆς, ἐκπισσάσθαι μιν τῆς ἀρχῆς; Προ. μὴ γίνετο ὦ βῆ. πλὴν τοιούτῳ τὴν μίξις αὐτὸς ἀπαλά. Ζῆς. χαίρειν τοι γὰρ οὐκ ὅτις, σὶ δὲ ὁ ὕψιστος ἐπὶ τούτοις λυσάτω.

ΕΡΩΤΟΣ ΚΑΙ Δι.

AΛλ' εἰ καὶ τι ἥμαρτον ὦ βῆ, σύγγνωθι μοι, πάρα λίαν γὰρ ἄμει, καὶ ἔτι ἄφρον

imprudens. IVP. Tu puer autem Cupido, qui antiquior multo sapeto es: An quia neq; barbam habes, neque ea nos produxisti, propter ea etiam infans putari cupis, senex & uersutus adeo cum sis: CVP. Qua uerò iniuria affeci te, ego senex ille, ut tu ais, cur me uincere quoque cogitas? IVP. Specta ò scelestè an parua, qui me ita ludi brio habes. Itaque iam nihil est, quod me non effeceris, Satyrum, taurum, aurum, cygnū, aquilam, omnia hæc fecisti me. At quæ me uicissim amaret, nullam plane unquam fecisti, neq; intellexi me etiam uxori, propter te gratiorem fuisse: Sed oportet me præstigijs uti ad illas, & me ipsum abscondere. Illæ autem taurum aut cygnum exosculantur, me uerò si aspiciant moriuntur præ formidine. CV. Merito, neque enim ferunt, o Iupiter, ut quæ mortales sint, aspectum tuum. IVP. Quomodo igitur Apollinem Branchus ille et Hyacinthus tantopere amant? CV. Daphne etiam fugiebat illum, quæ uis comatum & imberbem. Quod si autem uoles amabilis esse, neque concutias ægidem, neque fulmen geras, sed quàm suauissimum te ipsum exhibe, utrinque demisso capillo, eoque mitra reuincto, uesitū fume purpureæ, crepidas subliga auratas, ad ti-

biam

ἄφρον, Ζεὺς. σὺ παιδίον ὦ ἴσως, δε ἀρχαιότερόν ἐστιν τὸν ἰα-
πιτοῦ; ὃ δίδωμι μὴ πώγωννα, μὲν δὲ
πολλὰς ἴφουςαι, διὰ ταῦτα καὶ
βρίσθῃ ἀξίους νομίζεσθαι, γίγνομ
καὶ πασοῦργόν ὤν; Εἰ. τί δὲ
οὐ δόκωσα ὃ γίγνομ ὡς φῶς, ἰγὼ,
διδότω μὴ καὶ πιδόσω διαδοῦν;
Ζεὺς. σκέψαι ὦ κατάρτα, ὃ μὴ
κρῶ, δε ἱμοὶ μὴν οὕτως ἐντροφῆς.
ὥς τε μηδὲν ὅσον δὲ μὴ πιδόσω-
κᾶς μὴ, σάτυρον, ταῦρον, χρυσόν,
κύκνον, αἰτόν. ἱμοὶ δὲ ὁλῶς οὐκ
διμίσαν ὡς τινὰ ἱσαδῶσαι πιδό-
σῳκας. οὐδὲ σιωπῶνα ὃ δὲ γν-
ωακὶ διὰ σι γιγνόμελόν. ἀλλὰ
λα μὴ δὲ μαγαλασδαιρὶ πᾶν αὐ-
τὰς, καὶ πρὸς τὴν ἱμαυτὴν. αἰ
δὲ τὸν μὴν ταῦρον ὃ κύκνον φη-
λοῦσιν, ἱμοὶ δὲ ὡς ἰδῶσαι, τιθῶ-
σιν ὑπὸ τοῦ δεινός. Εἰ. ἀν-
τως σὺ γὰρ φέρονται ὡς σὺ, δυν-
ταὶ οὐκοι πῶν πρόσον. Ζεὺς.
πῶς οὖν τὸν ἀπὸ λαῶν ὃ δὲ ἄρχῃ,
καὶ ὃ ὑάκωνδόν φηλοῦσιν; Εἰ.
ἀλλὰ ὃ δὲ λαῶν κακῶν ἱφόν, καὶ
ταὶ μομέτῳ καὶ ἀγίναν ἰν
τα. αἰ δὲ ἰδῶσαι πιδόσω ὡς
μὲν ἰδῶσαι πῶν αἰγίδα, μὲν δὲ τὸν
κρῶν ὡς φῶς, ἀλλὰ ὡς ὃ δὲ σὺ
πιδόσω σιωτὴν, ἱμαυτὴν καδῶ-
μὲν βεσγύχον. τῇ μίτῃ τοῦ-
τους ἀναιμῶν. πορφυρίδα
ἰχθ, ὑκῶν χροῦδας. ὑπὸ αὐ-
λῷ

biam & ad tympana compo-
sito gressu incede, & uidebis
quod plures sequentur, quā
Bacchum Mænades. IV P.
Apaze. Equidem noli amabi-
lis esse istoc pacto, ut talem
meipsum exhibeam. C V P.
Proinde & amare nolis: faci-
lius enim istud certè est. IV.
Quin amare quidem uolo,
minore autem negotio illo
potiri. Atque ob hæc nunc di-
mitto te.

λὼ καὶ τυμπάνῳ σὺν ὄρχη-
βαις. καὶ ὅψιν, ὅτι πλείους ἀπο-
λευθήσουσί σοι τῶν διότησιν
μακάδων. Ζῆνι. ἀπαγο. οὐκ αὖ
διξαίμην ἐπίρατ' ἔσθαι, τὸ
ἰούτ' ὅ γινώμην. Πρ. οὐκ οὖν
ὡς εἶ, μάστιγ' ἔχω θεοῦ. ῥάδιον γὰρ
τὸ τόγιν. Ζῆνι. ἀπ' ἀλλ' ὄργην μὲν,
ἀπ' ἀγμῶν ὅρῳ δ' αὐτοῦ ἵππε-
τυγχάνειν. ἐπὶ τούτοις αὐτοῖς ἀπο-
φύμισι.

Inachiden narrat formam traxisse iuuentæ

Iupiter ob zelum coniugis arte noua.

Vt quoq; custodem dederit Polyōmaton Argum:

Quem priuat uita postea Mercurius,

**Iouis & Mercu-
rij.**

ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ,
Ζῆνι.

Illam Inachi puellā pol-
chrā nosti Mercuri. MB.
Etiam, Io dicis. I V P.
Non amplius puella illa
est, sed iuuentæ. M B. Mon-
strosum hoc. Quomodo mu-
tata est? I V. zelotypia mota
Iupo, transformauit ipsam.
Sed & nouum aliud quod-
dam malum insuper excogit-
auit. Infelici illi bubulcum
quendam multioculum, Ar-
gum nomine, custodem addi-
dit, qui iuuentam pascit, in
sommis ac peruigil ipse exci-
stēs. MB. Quid igitur nos os
portet facere? IV. Deuolās in
Nemeā syluā illic alicubi Ar-
gus

Tην τὴν ἐν ἄρχῃ καὶ δα τῶν
καλῶν οἶδα ὃ Ἐρμῆ. Ερ.
ναί, τίς γὰρ λέγεις. Ζῆνι.
οὐκ ἔτι παῖς ἰσάνη ὄγιν, ἀλλὰ
δάμαλις. Ερ. πόρρωτις τοῦτο.
τῷ τρέφῃ δ' ὑπελάλῃ. Ζῆνι. ἡ-
λοτυπέσσα ἡ ἡρὰ μετέβαλεν
αὐτῇ. ἀλλὰ καὶ κατὸν ἀλλότι
δαυτὸν ἐπιμαχέοντα τῆ κα-
κοδαίμονι. βουβόλον τινὰ πο-
λυόματον Ἀργὸν τὸν μακρὸν
πασκόν. δούμα τῶν δάμαλιν.
ἄνυσ' ὦρ. Ερ. τί οὖν ἡμῶς
χρὲς πηδῆν Ζῆνι. κατὰ τῆ μὲν
ἐστὶν ἡμῶν, ἡ δ' ἐστὶν ὁ Ἀρ-
γῶ.

gus pascit, illum quidem in-
ferficio: ipsum uero dolo per pe-
lagus in Aegyptum abducēs.
Illum facito, & de cætero pro
Deo ab incolis habeatur, Ni-
lumq; attollat, & nentos im-
mittat, & præterea nauigantē
ses seruet.

Iouis & Gany- medis.

A Ge δ Ganymedes,
Peruenimus enim
quo oportebat, &
sculare me iam, ut
uideas non amplius rostrum
aduncum me habere, neque
ungues acutos, neq; alas, quā
lis uidebar tibi mædδ, cum
uolucris esse apparebam. G.
Mi homo, an non aquila mo-
do fuisti, ac deuofans rapuisti
me à medio ouili: Quo pacto
ignur alæ illæ ablatae tibi
sunt tu uero ipse alius quisq;
piam subito appares. IV.
Sed neq; homo, quem uides
adolescensule, neq; aquila,
sed omnium rex Deorum e-
go ipse sum, qui me ipsum ad
tempus ita transformauī.
GAN. Quid ais tu? Pan ille
es: deinde, quomodo fistulam
non habes, neq; cornua, neq;
hirsutus es crura: IVP. Solū
enim illum existimas Deum?
GA. Etiam. Atq; adeo sacris-
ficamus ipsi, coleatum hirsu-
cum ad speluncam agentes,
in qua ipse positus est. Tu
uero plagarius quispiam
uideris

γ. & βουκολᾷ, ἐκείνου μὴ ἀπό-
τεινον, τίνω δὲ ἐν δὴ τῷ πηλά-
γῳ ἐς τὴν Αἴγυπτον ἀπαγα-
γῶν, ἵστω ποιήσω. καὶ τὸ λοιπὸν
ἴτω θὸς τοῖς ἐκᾷ, καὶ τὸν νῆλιν
ἀναγίτω, καὶ τὸς ἀνέμους ἐπιπιμα-
πίτω, καὶ συζήτω τὸς πλείοντα.

ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΓΑΝΥ- μέδους.

A Γε δ Ganymedes, ἔκ-
μεν γὰρ ἐνθα ἐχρῶν, φέ-
λοσόν με ἦδᾳ, ὅπ. & εἰ-
δῆς ἐκίτι ῥά μ. & ἀγκύλον με
ἴχοντα, δυδ' ἔνυφας ὄξῆς, οὐ πῆ-
ρᾷ, οἱ & ἐφανόμεν σοι πῶδες
ἄναι δονῶν. ΓΑ. ἀνδραπῖ, οὐκ
αἰτὸς ἄρτι ἦδᾳ, καὶ καταπτά-
μεν & ἔρπασάς με ἀπὸ μίσε τῷ
ποιανίου; πῶς οὖν τὰ μὴ πτερὰ
ἐκανά σοι ἐξέρρύκει, οὐ δ' ἄλλ-
λ. & ἦδᾳ ἀναπίνενας; Ζεὺς,
ἀλλ' οὔτε ἀνδραπῖ, ἐν ὄρεσι &
μερᾶνιον, οὔτε ἀντίς. ὁ δὲ πᾶν-
των βασιλεὺς τῶν θιῶν ὅτις εἰ-
μι, πρὸς τὸν καιρὸν ἀλλάξας ἱ-
μαυτὴν. ΓΑ. τι φῆς; οὐ γὰρ ὁ
πᾶν ἐκᾷ; ἅτα πῶς οὐραγγα
οὐκ ἴχας, οὐ δὲ κίρατα, οὐ δὲ τᾶ-
σι & τὰ σκίλη; Ζεὺς. μόνον γὰρ
ἐκᾷ τὸν ἡγῶ διόν; ΓΑ. ναί. καὶ
δύο μὲν γὰρ αὐτῷ ἱερῶν τεύχεα
ἐπὶ τῷ σπύλαιον ἄγιντο, ἰδῶν
ἴσκη, οὐ δὲ ἀνδραπῖ διδύς τις
ἀντι

uideris mihi esse. IVP. Dic mihi. Iouis uerò nomen non audisti: necp̄ etiam aram uis disti illius in Gírgiro, pluentis scilicet atq; tonantis, & fulgura facientis: GAN. Tu te optime uir ais esse, qui paulo antè effudisti nobis copiosè grandinem, qui habita resupra nos diceris faciens strepitum cui arietem pater sacrificauit. Deniq; quidnā improbe tentantem me sursum rapuisti rex Deorum: Iam uerò & oues fortasse lupi diripuerunt, desertas illas inuadendo. IVP. Ad huc enim curæ est tibi ouium immortalī factō, & hic conuersaturō nobiscum. GAN. Quæ dicis: An non deduces me tandem in Idam hodie: IVP. Nequaquam, quoniam frustra aquila fuisset pro Deo factus. GA. igitur inquirere me pater & indignabitur non inueniens: uerberatq; post capiam, relinquens ouile. IVP. Vbi ille uidebitur: GAN. Nequaquam, desidero uerò ipsum. Quod si uerò dimittes me, promitto tibi & alium hircum ab ipso immolatum iri, redemptionis precium pro me uidelicet. Habemus autem triennem illum, & magnum, qui pregit cæteris in pascua. IVP. Quam simplex hic puer est, & minime malus, atque idipsum solum puer adhuc. Verum ô Ganymedes,

ἀνὰ μοι δοκῆς. Ζῶς. ἀπὲ μοι, Διὸς δὲ ἐκ θυνοῦσας ἵναμα, ἐλὲ βωμὸν ἑλδὲ ἐν τῷ Γίργιρῳ τῇ θύοντι & καὶ βροτῶντι &, καὶ ἀγραπῆς ποιουῶτι & ΓΑ. οὐδ' βέλτιον τι φῆς ἔσθαι, ὅς περ πρὸς κατὰ χιῶν ὁμῶν τῶν πολλῶν χάμασσας, ὁ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν λίγῶν &, ὁ ποιῶν τὸν ψέγον, ὃ τὸν κερὸν ὁ πατὴρ ἰδύσθαι: ἅτα τί ἀδινῆσαν τά με ἀνὴρ πασας ὡ βασιλεὺς τῶν θῶν, τὰ δὲ πρὸ βαταῖσιν οἱ λύκει διενπάσσω τὸ ἔθνος, ὅρῳ μοις ἐπιπρίντῃ. Ζῶς. ἵτι γὰρ μίλας σοι τῶν προβάτων ἀδανάτω γιγνησμένῳ, καὶ ἐν ταῦθα σωισμένῳ μὲν ὁμῶν. ΓΑ. τί λίγαι; ἐ γὰρ κατὰ ξας με ἔθνη αἰς τῶν ἰδῶν τῆ μορῶν; Ζῶς. ἐλαμῶς. ἐπὶ μὰ τῶν αἰντῶν ἵνα αὐτὸ τί διὰ γιγνησμένῳ. ΓΑ. ἐ ποιῶ ἵνα ξατῆσαι με ὁ πατὴρ, καὶ ἡ γυνὴ τῆσιν μὲν οὐρίσκειν, καὶ πλεῖστα ὑπερβολὴν λήψομαι, καταλιπὼν τὸ ποιμνίον. Ζῶς. ποῦ γὰρ ἵκῃ & ἵψεται σι; ΓΑ. μελαμῶς. ποδὲ γὰρ ἔθνη αὐτὸν μὲν ἀπάξας με, ὑπερβολὴν μοι σοι καὶ ἄλλον παρ' αὐτοῦ κερὸν τιδύσθαι λῦτρα ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα μὲν δὲ τὸν τριπλὸν τῶν μίλων, ὅς ἐγγάται πρὸς τῶν νομῶν. Ζῶς. ὡς ἀφίλης ὁ παῖς ὅστις, καὶ ἀπλοῖκός, καὶ αὐτὸ δὲ τῶν, παῖς ἵτι, ἥλλ' ὡ γαστρίον.

des, illa quidem omnia uales te sine, & obliuiscere ipsorum, oculis uidelicet & Idæ. Tu autem (iam enim coelestis es) multa benefacies hinc & patri & patriæ. Ac pro lacte quidem & caseo, ambrosiam edas, & nectar bibas. Hoc tamen & alijs nobis ipse infundendo præbebis. Quid autem maximum est, non amplius homo, sed immortalis eris, atque eternam sydus tuum apparere faciam pulcherrimum & omnino felix eris. GAN. Si uero ludere cupiam, quis, colludet mecum: in Ida enim multi coxtanei eramus. IVP. Habebis & hic collusorem tibi hunc Cupidinem & astragalos ualde multos. Concede solum, & lætus sis, & nihil desideres inferorum. GAN. Quid uero uobis utilis ero? An oues pascere oportebit & hic? IVP. Non, sed ministrabis uinum, & ad nectar paulo post ordinaberis, & procurabis conuiuium. GANYM. Hoc quidem non difficile, scio enim ut oporteat effundere lac & coronare poculum pastoralē. IVP. Vide rursus hic lactis meminis, & hominibus se ministrare putas. Hoc uero cœlum est, & habemus, quemadmodum dicis, nectar. GANY. Dulcius ò Iupiter lacte? IVP.

Scies

ὅτι οὐδὲν ἴσθω, τὸ νίκταρ. ΓΑΝ. ἴδωμεν ὃ ἴδω τὸ γάλακτι; ΖΩΣ.

ἀδὲν, ἡπάντα μὲν πάντα χαίρειν ἰα, καὶ ἐπιλάθω αὐτῶν τῷ ποιμνίου καὶ τῇ ἰδῆς. οὐδὲν δὲ ἔστιν γὰρ ἱππεύειν; ἢ πολλὰ ἐν ποιήσεσιν ἔντοσθεν καὶ τὸν πατέρα, καὶ τὴν πατρίδα, καὶ αὐτὸ μὲν τυρὸν καὶ γάλακτι; ἀμβροσίαν ἔδωκεν, καὶ νίκταρ πίη. τὸτο μὲν τοι καὶ τοῖς ἄλλοις ἡμῖν αὐτὸς παρέξας ἱγχεῖν. τὸ δὲ μέγιστον, οὐκ ἔστι αὐτοῦ γινώσκω, ἀλλ' ἀδανείτω γινώσκω, καὶ ἀστὶρα σε φαίνω, ὡς ποίησιν κάλλιτον. καὶ ἔλως, δουλαίμων ἴση. ΓΑΝ. ὡς δὲ ποιῶμεν ἐπιθύμωμεν, τίς συμπαίξειταί μοι; ἐν γὰρ τῇ ἰδῆ πολλοὶ ὑλινικῶνται ἡμῶν. ΖΩΣ. ἔχας πάντων τῶν συμπαίξεσθαι σοι τὸτον ἴρωτα, ἢ ἀστράγαλιν μάλα πολλοὺς. δάρρει μόνον, καὶ παιδρὸς ἰδί. καὶ μηδὲν ἐπὶ πόδι τῶν πάντων. ΓΑΝ. τί δὲ ὑμῖν χρήσιμον; αὐτὸν γινώσκω; ἢ ποιμαίνωμεν καὶ ταῦτα διήσσω; ΖΩΣ. οὐκ, ἀλλ' εἰς τοὺς ποταμούς, καὶ ἐπὶ τῷ νίκταρ; τιτάξω, καὶ ἐπιμύσσω τῷ συμποσίῳ. ΓΑΝ. τὸτο μὲν ἔχει χαλκόν. ὁ δὲ γὰρ ὡς χρὴ ἱγχεῖν τὸ γάλα, καὶ ἀναδύναι τὸ κισύβιον. ΖΩΣ. ἴδω πάλιν οὐτ; γὰρ λακ; μνημονεύει, καὶ αὐτοῦ ποῖς διακινῆσθαι εἴσται. τανν; τί δ' ἔρασις ὅτι, καὶ πίνομαι, ἔστι

Scies post pusillum, et quum gustaueris, non amplius desiderabis lac. G A. Porro ubi dormiam nocte? An cum coetaneo Cupidine. I V. Non, sed ob hoc te rapui, ut simul dormiremus. G A. Solus enim non possis, sed suavius dormire mecum. I V. Profecto cum tali, qualis es tu Ganyx nymedes sic pulcher. GAN. Quid enim te ad somnum iurabit pulchritudo? I V P. Habet quoddam incitamentum suave, & facilius inducit ipsum. GAN. Atqui pater meus indignabatur mihi color mienti, & narrabat mane, & quod turbarem ipsius somnum uoluntus per lectum, calcitrans, & aliquid loquens interea quando dormirem, qua propter ad matrem remittebat me dormiturum sepiuscule. Quare, si ob hoc, ut ais, rapuisti me, tempus tibi est, ut me denuo in terram deponas, uel molestia afficeris nihil dormiendo. Turbabo enim te continuè, huc atque illuc me reuoluens. I V P. At qui hoc ipsum suauissimum mihi feceris, si tecum uigilare cogas. Osculabor enim interea te eo sapius, & amplectar. GANYMED. Ipse uideris, ego uerò dormiam te deosculante. I V P. Videbitus tunc, quid agendū. Nūc uerò adhuc ipsum Mercurum, & posteaquam de immortalitate biberis, duc ut minis

αὐτὸν ὦ Ερμῆ, ἢ πίνοντα τῆς ἀθανασίας, ἀγὶ δινοχέουσα

ἴσῃ μετ' ὀλίγον, καὶ γουστᾶμεν
 οὐκ ἔτι ποθέσας τὸ γάλακτος.
 ΓΑ. κοιμήσομαι δὲ πῦ τῆς νυκτός;
 ἢ μετὰ τῷ ἡλικιάτῃ ἱππῷ;
 ΖΩ. οὐκ ἀλλὰ διὰ τὸ τό σ' αὐτὴν
 πασα, ὡς ἅμα καθύδωμην. ΓΑ.
 μόνον γὰρ οὐκ αὖ δύναμαι, ἀλλ'
 ἡδίων σοι καθύδωμαι μετ' ἑμῶ.
 ΖΩ. ναὶ μετὰ γι τοιούτου, εἰ
 αὖ σὺ Γαῖον μὲν δὲ, οὕτω καλῶς;
 ΓΑ. τί γὰρ σὶ πρὸς τὴν ὑπερ-
 ούσας τὸ κάλλος; ΖΩ. ἔχει τί
 δόλχητρον ἢ αὐτὸν, καὶ μαλακώτε-
 ρον ἐπάγει αὐτόν. ΓΑ. καὶ μὴ
 ὅτι πατὴρ ὕχθητό μοι συγκατοῦ-
 λοντι. καὶ διηγᾶτο ἰσχυρῶς, ὡς ἀ-
 φῶνεν αὐτοῦ τὸν ὕπνον, τριφύ-
 λην καὶ λακτίσων, καὶ τὴν φθιγ-
 γύλην μετὰ ξὺν ὀπίτι κατόβω-
 λοιμι. ὥστ' ἀπαρὰ τίνω μετῖρα ἐ-
 πιμπίμι κοιμηθῆσόμενον ὡς τὰ
 πολλὰ. ΚΡΑ. δὲ σοι εἰ διὰ τοῦτο
 τε, ὡς φῆς, αὐτὴν πασάς με, κατα-
 θᾶναι αὐτὴς ἐς τίνω γλῶ, ἢ πράγμα-
 τα ἔχεις ἀγρυπνῶν. ἰσοχλήσῃ
 γὰρ σὶ σωιχῶς τριφύλην.
 ΖΩ. τοῦτ' αὐτὸ μοι τὸ ἥλιον
 ποιήσας, εἰ ἀγρυπνήσομαι μετὰ
 σου, φίλων γὰρ διατελίσσω πολ-
 λάκις, καὶ πόρπιθ' ἴσσομαι. ΓΑ. οὐ.
 αὐτὸς αὖ εἰδέσθης. ἐγὼ δὲ κοιμή-
 σομαι, σὺ καταφίλοῦτό. Ζ.
 εἰσόμεθα τέτι, τί πρακτικόν. νῦν
 οὐτά

stret nobis, docens prius, quæ
admodum oporteat porriges
rescypnum.

Iunonis & Ios

uis.

EX quo adolescentu-
lum hunc Iupiter,
Phrygium istum di-
co, ab Ida rapies huc
adduxisti, minus aduertis mi-
hi animi. I V P. Etiam ob
hunc Iuno Zelotrypa iam es
simplicem aded, & minime
molestum. Ego uero puta-
bam mulieribus solis diffici-
lem te esse quæcunque con-
uersantur mecum. IVN. Nec
que illa quidem rectè facis,
nec conuententia tibi ipsi,
qui omnium deorum domi-
nus existens, relinquens me
legitimam uxorem, in terram
descendis. ibique adulteria
exerces in aurum uel taurum
conuersus, ueruntamen illæ
mulieres tibi in terra manēt.
Ideo autem hoc puero rapto,
etiam in cælum subuolasti,
Deorum generosissime, &
nunc ille nobiscum habitat,
ante oculos mihi adductus
quasi æmulus, scilicet ut pos-
cillaretur tibi, sic enim aiunt.
Itane uero carebas pocillato-
ribus? Aut defelsi adeo sunt
& Hebe & uulcanus mini-
strado? Tu uero etiā calicem
nō aliter ab eo accipis, quā
simul et osculatus fueris ipsū
antea omnib, aspicientib. Et
de osculatio ista suauior tibi
est ipso nectare. Atq; ob id se

συντα ἡμῖν, διδάξας πρῶτον
ὡς χρὴ δεῖναι τὸν σκύφον.

ΗΡΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΣ.

ΗΡΑ.

EΞ οὗ τὸ μαρτάκιον τὸ τοῦ
σοῦ, τὸ φρύγιον, ἀπὸ τῆς ἰ-
δίας ἀρπάσας Διὸς αὐτὸ
γαγόν, ἔλαττον μοι προσέχαι-
νόν σου. Ζῶνι. καὶ τοῦτο γὰρ ὃ
Ἡρα βλάπτει, ἦδη ἀφελὲς οὐκ
ἐστὶ καὶ ἀλυπτότατον; ἐγὼ δὲ ἡ-
μῶν τοῖς γυναιξὶ μέλαις χαλι-
πῶν εἶναι, ὁπίσσαι αὐτὰς ἐμὴν
οὐκ ἔστι. Ἡρα. οὐδ' ἐν αὐτῇ μὲν εἶ-
ποιός, οὐδὲ πρῶτοντα σιαντῶ,
ὡς ἀπ' αὐτῶν διὼν Διοσέτης ἀν-
ἀπολιπὼν ἐμὲ τίμω νοσηγαμι-
τίμω, ἐπὶ τίμω γὰρ κατὰ μοιχού-
σων, χρυσίον ἢ ταῦρ' ὃ γράμι-
ν'. πλὴν ἀλλ' ἐν αὐτῇ μὲν σοι,
καὶ ἐν γῇ μένουσι. τὸ δ' ἰδούσθ
τοῦτ' ἐμὰ δὲ ἀρπάσας, αὐτῶ-
πῆς ὃ γράμιτατι διὼν. καὶ
συνοικῇ νῦν ἐπὶ κεφαλῇ μοι ἐ-
παχθῆν, εἰσοχῶν δὲ τὴν λόγῳ, οὐ
τὴν ἡπίστας εἰσοχῶν; καὶ ἀπὸ
γορδύναςιν ἄρα ἦτι ἦβη καὶ ὃ
Ἡρας' ὃ Διανουὲ μὲν μοι; οὐδὲ
καὶ τίμω πύλκα οὐκ αὐτὴ ἄλλως
λάβοι παρ' αὐτοῦ, ἢ φιλήσας
πρῶτον αὐτὴν, ἀπ' αὐτῶν ἱρὸν
ταρ. καὶ τὸ φίλημά σοι ἦ Διὸς
τοῦ ἐμὰς'. καὶ διὰ τοῦτο οὐ-

δι

numero neq̃ sitiens, petis bibere. Interdum autem etiam ubi degustasti solum, porrigere ipsi soles, deinde bibente ipse arripis calicem, & quantum in illo reliquum restat, omne ebibis, ea etiā parte unde ipse bibis, & ubi applicauit labia, ut & bibas sis mul, & osculeris. Nuper uero rex ille, atque omnium pater, depositis Aegide ac fulcrum, sedisti talis ludendo cum illo, barbā ipse tantam & tam promissam habēs: Omnia igitur uideo hęc, quare ne te putes latere. IV. At quid adeo graue hoc, δ' Iuliano, adolescentem adeo pulchrum inter bibendum deosculari, oblectariq̃ utroque illo, & osculo uidelicet & nectare, q̃ si igitur uel semel committam ipsi, quo & te osculetur, nō amplius accutabis me, quod osculum illius præstantius nectare puto. IV N. Prædiconum uerba hęc sunt. Ego uero non ita infanui uero, ut labia mea applicem molliculo isti Phrygi, adeoq̃ efforminato. IVP. Ne conuicias genitricem tuam, uero meos nam mulierofus & barbatus, & molliculus iste, sum minor & desiderabilior, nolo autem dicere amplius, ne te magis iritem. IV N. Utis nam uero & in uxorem illum duxisses, mei gratia. Me minis igitur, qualib. mihi, propter

δι' ἀνδρῶν πολλὰ καὶ αὐτὰς πῶς
αὐτῶν. ἰσχύει δὲ καὶ ἀπογυνομένη
ἐν τῷ μόνῳ, ἰδιωτικῶς ἰσχύει. καὶ
πῶς τῷ ἀπολαβῶν τὴν κύλη-
να, ὅσον ἐπὶ τοῖς ποταμοῖς αὐτῇ, πῶς
ταῖς, ὅσον καὶ αὐτὸς ἐπὶ, καὶ ἐνθά
προσέρμοσι τὰ χεῖλη, ἵνα καὶ πῶς
νεῖμα, καὶ φιλή. πρῶτον δὲ ὁ
βασιλεὺς, καὶ ἀπ' αὐτῶν πατὴρ,
ἀποβιμῶν τὴν αἰγίδα καὶ τὸν
κίρην, ἐκάλυψε ἀστραγαλίσκων
μετ' αὐτοῦ, πῶς καὶ τὴν καὶ τοῦ
καθ' ἑαυτὸν. πάντα οὖν ὅρα
ταῦτα, ὥς τί μὴ οἶν λαοθάλασσαν
Ζῶντος. καὶ τί δεινὸν ὧς ἡρα, μερ-
κῶν οὕτω καλὸν μετὰ πῶς πίνου-
τα καταφιλή, καὶ ὡς ἀνδρῶν ἀν-
φῶν, καὶ τῷ φιλήματι. καὶ τῷ
νίκταρι, ὡς γὰρ ἐπὶ τῷ αὐτῷ
καὶ ἀπαξ φιλήσας σε, ἐκίτι μέ-
ψυμη, προτιμότης τῷ νίκτα-
ρι. οἰομένη τὸ φιλήμα εἶναι.
ἡρα, πῶς ἀνδρῶν οὕτοι λόγοι.
ἐγὼ δὲ μὴ οὕτω μαυρίσω, ὥς τὰ
χεῖλη προσεγγινῶν τῷ μαλδα-
κῷ τούτῳ φρυγί, οὕτως ἐκτιδὴν
μύθῳ. Ζῶντος. μὴ μου λοιποῦ ὧς
γυναικὸς τῇ τοῖς πᾶσι ληϊσῇ. οὐ-
τε σὶ γὰρ ὁ δὴν ἀνδρῶν, ὁ βάρβαρος
τῷ, ὁ μαλδακὸς, ὁ δὴν καὶ πο-
ταμότης. οὐ βούλεμαι δὲ ἐπὶ
πᾶν, μὴ σε παροξύνῃς ἐπὶ πῶς.
ἡρα. εἴθι καὶ γὰρ μήσεις αὐτῶν ἐ-
μοῦ ἵνα μὴ μνησθῇ γῆρ, οἳ μοι
διδά

propter egregium istum pocillatorem temulenter insultas. IVP. Imo uero Vulcanum istum, filium tuum oportebat nobis pocillari, claudicantem uidelicet, & a fornace uenientem, adhuc fauillis plenum, deposito paulo ante forcipe. Et ab illis ipsis digitis, accipere nos calicem, attractumque ipsum interea osculari, quem neque mater tu libenter osculata fueris præ fuligine quasi tota, illius exusta facie. Nimirum etiam pocillator iste, cohonestat deorum conuiuium, nonne? Ganymedes autem hic iterum in Idam hinc ablegandus est, quippe purus ac candidus est, & digitos habet roseos, etiam scire porrigit poculum, & quod te omnium mordet maxime, osculatur dulcius ipso nestare. IVNO. Nunc tibi & claudus o Iupiter, Vulcanus est, & refertus fuligine, ac qua nausea afficeris, cum aspicias ipsum, ex quo formosum, & capillatum istum Ida enutrit. Olim autem non uidebas ista, neque tum fauillæ, nec fornax ipsa absterrebat, quo minus biberes illo porrigere. IVP. Aesgritudine Iuno te ipsam afficis, nihil aliud agis, & mihi amorē eo magis incēdis, quā zelotypa es. Quod si uero grauaris a puero formoso accipere poculum, tibi quidē

lius

διὰ τὸν οἰνὸν τῶτον ἱμπερίῃ
θαί. Ζῶς. ὦν, ἀλλὰ τὸν ἡφαιστον
ἴδαι τὸν νῦν ἡμῶν οἰνοχοῶν ἡμῶν
χολούοντα, ἐκ οἷ καμίνης ἡσυχία,
ἴτι τῶν σπινθέρων ἀνάπληυν. ἀφ
τι τίνω παράγραυ ἀποτίδωμι, καὶ
καὶ ἀπ' ἡμῶν αὐτῶν τῶν λακ
τύλων λαμβάνειν ἡμῶς τίνω κύ
λινκα, καὶ ἐπισπασαμένης φιλή
σαι μεταξὺ, ἢ ὅλ' αὖ ἡ μήτηρ σὺ
ἡδύως φιλήσας, ὑπὸ τῆς ἀσβό
λου κατελευμένην τὸ πρόσωπον;
ἡδύως ταῦτα. οὐ γὰρ καὶ παρὰ
πολλὸν οἰνοχόῃ ἡμῶν ἱμπερία
καὶ τῷ συμποσίῳ τῶν δειῶν. ὁ γα
νυμέδων δὲ, καὶ λατὰ πεμπήσῃ
αὐδὶς ἐς τίνω ἴδω. λατὰ γὰρ, γὰρ,
καὶ πόδες δάκτυλα, καὶ ἐπισπ
αμένη ἱμῶν τὸ ἱκεσμα. καὶ ὅτε
λυπᾷ μάστιγα, καὶ φιλήσῃ αὐτὴν
τῇ νύκτι. Ἡρ. νῦν καὶ χαλδὸς
ὦ Ζῶς ὁ ἡφαιστῶ, καὶ οἱ δάκτυλοι
αὐτῶ ἀνάξιοι τῆς σὲ πύλιν, καὶ
ἀσβόλον μιστὸς ὄσθι, καὶ ναντιῶς
ὁρῶν αὐτὸν, ἐξέτον τὸν καλὸν νο
μήτῳ τούτῳ ὃ ἴδω αὐτὸν ἰδεῖν,
πάλα δὲ οὐχ ἰώρας ταῦτα, οὐδ'
οἱ σπινθέρων, οὐδ' ὃ καμίνῃ ἀ
πὲρ τῶν σιμῶν οὐχὶ πίναν παρ
αὐτοῦ. Ζῶς. λυπᾷς ὃ ἡρα σιαν
τίνω οὐδὲν ἄλλο. καὶ μοι ἐπιτάνας
τὸν ἱμῶν ἡμετεροῦσα. αἱ δὲ
ἄχθαι παρὰ παλαιὸς ὡραίου δι
χομήν τὸ ἱκεσμα, σὺ μὲν ὁ ἡφαι
στον

B

οἰνο

lius ministraret potum. Tu uero Ganymedes mihi soli redde calicem, & cum quolibet bis osculare me, & cum plenum porrigis, et cum rursum a me illud accipis. Quid ita lachrymaris? Ne metue. Malum enim feret, si quis tibi molestus esse uoluerit.

Iunonis & Iouis.

IXionem hunc uides Iupiter, quibus nam moribus affectum putas? IVP. Hominem esse uti lem Iuno, & combibonem, non enim conuersaretur nobiscum, si indignus conuiuium foret. IV. At insignis est, contumeliosus certe existens, quapropter non amplius conuersetur nobiscum. IV. Quid autem contumelie intulit? oportet enim (ut puto) & me scire. IV. Quid uero aliud? Etenim erubescere dicere ipsum, tale est quod sibi sumpsit. IV. Atque ob hoc tanto etiam magis dicere debebas, in quantum ille turpia quoque conatus est. Num igitur sollicitauit aliquam ad stuprum, intelligo enim cuiusmodi turpe sit, quod reformidaueris dicere. IVP. Ipsam me, non aliam quam piam Iupiter, logo iam tempore. Ac primum quid ignorabam quid rei esset, cur attentè adeo in me, aspiceret. Illa autem etiā ingemiscebat, & sublachrymabatur. Et si quando bibens tradidissem Ganymedi potum,

οἶνον αὐτῷ. οὐ δὲ ὡς γυναικὶ δόξαι, ἰμοὶ μόνῃ ἀνδρὶ Διὶ τὸν κύλικα. καὶ ἐφ' ἑκάστη δις φέροι με, καὶ ὅτε πλήρη ὄξυγος, καὶ αὐτὸς ἐπίτεταρ ἰμοῦ ἀπολαμβάνοις. τί τοῦτο λακρύεις; μὴ δὲ Διδί. οἰμώξεται γὰρ, ὡς τις σιλησῶν ἰδὲ ἴλη.

ΗΡΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΣ.

ΗΡΑ.

Τὸν ἴξιστα τοῦτον ἴρῃς ὦ Ζῶνι; ποῖόν τινα τὸν τρέπον ὦν; Ζῶνι. αὐτὸν πορ εἶναι χρηστὸν ὦ Ηρα. καὶ συμποτικόν. οὐ γὰρ ἂν σιωπῶ ἡμῖν, ἀνάξιος τοῦ συμποσίον ὦν. Ηρα. ἀλλ' ἀνάξιος ὅτι ὕβρις αὐτῷ. ὥστε καὶ τι σιωπῶ. Ζῶνι. τί δὲ ὕβρις; καὶ γὰρ οἶμαι καὶ ἐκείνην αὐτήν. Ηρα. τί δ' ἄλλο; καὶ γὰρ αἰσχυρόμαί ἐπ' αὐτῷ. τοιοῦτον ὅστι, δ' ἐτόλμησιν. Ζῶνι. καὶ μὴν διὰ τοῦτο καὶ μάλλον αἰσχύνομαι αὐτόν, ὅσον καὶ αἰσχυροῖς ἐπιχείρουσι. μὴν οὐκ ἐπείρατινά; σιωπῶμι γὰρ ὁποῖόν τι τὸ αἰσχρὸν, ὅσῳ δὲ αὐτὸν ἐκνήσασαι ἐπ' αὐτῷ. Ηρα. αὐτὸν ἰμὲν οὐκ ἄλλῳ τινὰ ὦ Ζῶνι, πολεῖν ὥσπερ καὶ τὸ μὴ πρῶτον, ἀνέθεσθαι τὸ πρῶτον, διότι ἀτρεῖς ἐφ' ὧρά ἐστι. ὁ δὲ καὶ ἴσχει, καὶ ἰσχυρότερος, καὶ ἰσχυρὸς τοιοῦτον παραδοῖν τῷ Γανυμήδει πῶς ποῖα;

hoculum, hic peribat eo iam ipso bibere. Et cupiens oscu-
labatur interea, & ad ocu-
los admovebat, & rursus
prospectum in me intende-
bat, hæc intelligebam ama-
toria esse, & multo quidem
tempore uerecundabar di-
cere ad te, putabamq; cessa-
turum à furore hominem.
Postquam uerò & sermo-
nes ausus est mihi adhibere,
ego dimittens illum adhuc
lachrymantem, & ad genua
prouolutum, obturatis auri-
bus ut ne contumelias sup-
plicatis illius audirem, abs-
ei ut tibi dicerem. Tu uerò
ipse uida, quomodo explor-
es uirum. IV. Buge. scelera
tus ille in me ipsum & usq;
ad Iunonis nuptias etiam, as-
deo inebriatus est neſtare.
Cæterum nos autòres hodi-
sumus, & ultra modum ama-
tores hominum, qui quidem
& conuiuatores nostros i-
psos fecimus. Digni igitur
uentia sunt, si bibentes simis-
tia atq; eadem nobiscum, de
inde & aspicientes coelestes
istas formas, & quales hun-
quam uiderunt in terra, con-
cupuerunt frui illis, amore
capti uidelicet. Est autem
amor uiolentum quiddam,
& non hominibus solum in-
perat, sed & nobis ipsis, in-
terdum. I V N. Tuus qui-
dē & ualde hic dominus est,
& ducit te, et fert naso (ut as-
iunt) trahens, & sequeris in-
psum, quocumq; duxerit, &

te

ποιμα, ὁ δὲ ἔταίρ αὐτοῦ ἰκάνει
αὐτὸν. καὶ λαβὼν ἰφίλαται αὐτὸν, καὶ
πρὸς τοὺς ἰφθαλμοὺς προσγί. καὶ
αὐτοῖς ἀφ' ὧρα ἰς ἡμῖν, ταῦτα ἔλε-
σιν αὐτοῖς, ἰρωτικά ἔντα. καὶ ἐπὶ πι-
λὸν μὲν ἡ δούλην λίγα μὲν πρὸς σε,
καὶ ἔμην πᾶν σάδαι τῆς μανί-
ας τὸν αὐδρωπὸν. ἰπὰ δὲ καὶ λό-
γους ἰπὸ λημοσὶ μοι προσσηγᾶν
ἰγὼ μὲν ἀφ' ἧσα αὐτὸν ἰτι δια-
κρύπτει, προκυλινδρῶν, ἐπὶ
φραξάμεν τὰ ὦτα ὥς μὴ ἀ-
κούσασιν αὐτὸν ὕβριστα ἰκάνει
οὐτ', ἀπὸ λὸν σὺ φράσουςα.
οὐ δὲ αὐτὸν ὄρα, ὅπως μίται τὸν
αὐδρα. Ζόν. ἔγὼ ἰκατάρατ'
ἰπ' ἡμῖν αὐτὸν, καὶ μίχρι τῶν ἡ-
ρῶν γάμων; τοσοῦτον ἰμὴν ἔα
τοῦ νίκταρ. ἀλλ' ἡμῶν τούτων
τίτοι, καὶ πρὸς τὸ μίταιν χιλᾶν
δρωπὸν, οἷον καὶ συμπίτας αὐ-
τὸς ἰποισάμεθα. συγγνωστὸν
οὐκ, ὁ πίνων ὁμοία ἡμῖν, καὶ ἰο-
λόντος ἐραστὴν καλλῶν, καὶ ἰο-
οῦπιτι ἔλεον ἐπὶ γῆς, ἰπὸ δούμουσαν
ἀπὸ λᾶσαι αὐτῶν ἰρωτὶ ἀλόντος.
ὁ δὲ ἰρως, βίαιον τίθεται, καὶ οὐκ
αὐδρωπὸν μόνον ἀρχα, ἀλλὰ καὶ
ἡμῶν αὐτῶν ἰνίσι. ἡρ. σου μὲν
καὶ πᾶν οὐτός γε λισπῶν ὄσθ,
καὶ ἄγα σε, καὶ φῖρα τῆς ῥίσις,
φασιν, ἰλκωρ, καὶ ἰπὸ αὐτῶν, ἰ-
δα αὐτὸν ἔγῃταί σοι, καὶ ἀλλήτῃ
ῥῆσις, ἰς ὅ, τὸ αὐτὸν λισπῶν, καὶ

te immutaris facile, in quos
cūq; iusserit, & prorsus pos-
sessio et ludus Amoris es tu
Et nūc Ixioni scio, quod ue-
niam tribuis, ut qui & ipse
adulterio cognoueris ali-
quando illius uxore, quæ ti-
bi Pirithoū peperit. IV. Ad
huc enim tu meministi illo-
rū, si quid ego lusi in terram
descendens. Sed nosti quid
mihi uideat de Ixinoe, mulo-
tandū quidē ipsum nequa-
quā, neq; a conuiuio extru-
dendū esse rusticū enim foras.
Sed quia amat, & ut ais, la-
chrymatur, & intolerabilia
patitur. I V. Quid nam o Iu-
metuo enim ne & tu contus-
meliosum aliquid dicas. IV.
Nequaquā. Sed simulachrū
ex nube fingētes tibi simile,
postquam solutū fuerit con-
uiuium & ille uigilat (ut par-
est) prae amore, ad concubis-
tum adhibeamus ipsi afferē-
tes. Sic enim ab angendo as-
nimofortassis desistit, putās
se consecutū esse desiderium.
IV. Apage, ut nunquā quicquam
tempestiuū illi cōtin-
gat, quādo ea ita, quæ supra
ipsum sunt, cōcupiscit. I V.
Attamē patere o Iuno. Quid
enim adeo prauē tibi acci-
det ex hoc signēto, si cū nu-
be Ixiō cōgreditur. Iu. Sed
nubes ego esse apparebo, et
turpitudinē istā in me com-
mittere propter similitudinē.
IVP. Nihil istud dicis, ne-
q; enim nubes hæc unquam
Iuno erit, neque tu nubes.
Ixion autem solum decipie-
tur. IVP. Sed (ut omnes hos

ὁλος κτήμα καὶ παῖδιὰ τοῦ ἱρώ-
τῃ σύγι, καὶ νῦν τῷ ἱξίονι, οἷ δα,
καθότι συγγνώμῃ ἀπονίμεις, ἄ-
τι καὶ αὐτοῖς μοιχόσσαι ποτὶ αὐ-
τῷ τῶν γυναικῶν, ἣ σοι τὸν παρί-
δουο ἱτικῶ. Ζεὺς. ἐπὶ γὰρ σὺ μίμ-
νησαι ἡμῶν, ἐπὶ ἰγὼ ἱκαρφα ἰς
γῶν κατελθών; ἀπὸ οἷ δα ὁ μοι
δοκῇ παρὶ τοῦ ἱξίονος; καλὰ φαν-
μὴν μηδ' αὐτὸν, μὲν δ' ἀπα-
δῶν τοῦ συμποσίου. σκαῖον γὰρ.
ἐπὶ δ' ἱρῶ, καὶ ὡς φῶς, λαυρύνει,
καὶ ἀφῆρτα πάσχει. Ηρα. τί ὧ-
ρδῶ; δίδω γὰρ, μὲν ὑβριτικὸν
καὶ σὺ ἱππεῖ. Ζεὺς. σὺ δ' αὖτως, ἀλλ'
ἰδμεν ἰκ' ἐν φίλῃς πλασάμενοι
αὐτῇ σοι ἴμοιον, ἱκαρὰ δ' ἐν δὴ τὸ
συμπόσιον, καὶ αὖν ὅτι ἀγρυσαν-
(ὡς εἰκός) ὑπὸ τοῦ ἱρώτῃ παρα-
κατακλίνομεν αὐτῷ φέροντες.
οὕτω γὰρ παύσαιο ἀνὴρ μὴ ὅτι,
οἷ δαίς τιτυχηκίνας τῆς ἐπιδυμῆ-
αι. Ηρα. ἀπαγὶ μὴ ὥραιοι ποιεῖς
τῶν ὑπὲρ αὐτὸν ἐπιδυμῶν. Ζεὺς.
ἴμοις ὑπὸ ματρὶ ὧ Ηρα. τί γὰρ αὐ-
καὶ πάδοις λατὸν ἀπὸ τοῦ πλάσ-
ματῃ; ἐν φίλῃ δ' ἱξίονι συνίσταται;
Ηρα. ἀλλὰ ἣ ἐν φίλῃ ἰγὼ εἶναι δέ-
ξω, καὶ τὸ αἰσχροὺν ἰπ' ἡμῶν ποί-
σαι διὰ τῶν ἴμοιότητά. Ζεὺς. σὺ-
δ' ἐν τούτῳ φῶς. οὐτὶ γὰρ ἣ ἐν φίλῃ
ποτὶ Ηρα γίνοιτ' αὐ, οὐτὶ σὺ ἐν φί-
λῃ δ' ἰξίονι μένον θ' ἀπαταυδῶσι
ται. Ηρα. ἀλλὰ οἷοι πάντες αὐ-
δρῶ-

mines arrogantes sunt) glor-
riabitur descendens forsi-
tan, & narrabit omnibus, di-
cens, coisse cum Iunone, &
Iouis riualem esse, forsitan
etiam dixerit, me ipsum a-
mare, illi uero credetur, quā-
do non uiderunt quomodo
cum nube coierit, IV P. Igitur
si quid tale dixerit, in igne
fernum præcipitur, ac ro-
tae miser alligatus, cum ipsa
perpetuo circumuoluetur,
& laborem nunquam cessa-
turum sustinebit, poenas uis
delicet has pro amore depē-
dens. IV N. Non enim gra-
ue hoc quidem, ob iactan-
tiam,

δρωποι ἀπαρόκαλοι ἄσιμ, αὐχθ-
σαι κατελθὼν ἰσως, καὶ διηγῆσι-
ται ἅπασι, λίγην συγγιγῆσθαι
τῇ Ἥρᾳ, καὶ συλλικτρῶ ἕναι τῷ
Διὶ. καὶ πού τάχα ἔρᾳ μὲ φύ-
σειμ αὐτοῦ. οἱ δὲ πιστεύουσιν,
ὃν εἰδότες ὡς νεφέλῃ σιωλῶ. Ζεὺς
οὐκ οὐδὲν ἴσῃ τι τοιοῦτον εἶπεν, ἐς τὸν
ἄλῳ ἐμπισθῶν, τροχῷ ἄδλι-
προν διδῶς, συμπερινεχθήσεται
μὲτ' αὐτοῦ ἀεὶ, καὶ πότον ἅπαν-
τον ἔξει, δίκῳ δὲ δούε τοῦτο ἐρη-
τῶ. Ἥρα. οὐ γὰρ δυνήμ τοῦτό γε
ἀπὸ τῆς μεγαλῆς.

*Furto quàm promptus fuerit Cyllenius infans,
Exponit phæbo claudus ubiq; faber.
Sic natum memorant: etiam natura manebit
illi, qui tali fidere prodit homo.*

Apollinis, & Vul-
cani.

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΚΑΙ
ΗΦΑΙΣΤΟΥ.

VIdistin Apollo Ma-
ix infantulum illū,
nuper genitum, ut
formosus est, & ar-
ridet omnibus, & iā, quocum-
que tale quiddā præsefert, quā-
si in magnum aliquid bonū
easurus sit. Apo. Illumne
ego infantem dicam, ὦ Vul-
cane, aut in magnū aliquid
bonū easurum? qui ipso Ia-
peto antiquior est, quantum
ad fraudulentiam. V V L.
Et quem adeo iniuriā affice-
re potueris, iam primum in

EΩρακας ὃ Ἀπολλὼν τὸ
τῆς Μαιῆς βρέφῃ τὸ ἄρ-
τι τιχθῆν, ὡς καλὸν τὸ
ἔστι καὶ προσγίλῃ πᾶσι, καὶ Ἀν-
λὶ τι ἦδ' ὡς μέγα ἀγαθὸν ἀπο-
βουδμήνον; Απο. ἐκείνο γὰρ βρέφῃ
φῶ ὦ Ἥρασι, ἢ μέγα ἀγαθὸν, ὃ
τοῦ ἱερίου πρὸς βυθὸν ἔστιν,
ἵσμεν ἢ τῇ πανουργίᾳ; Ἥρα. καὶ
τίνα αὖ ἀδίκησαι δυνάκεο ἄρτι

lucem editus. AP. Interroga Neptunū, cuius tridentē suffuratus est, aut Martē, nā & huius subtraxit clām & uagī na gladiū, ut interim de me ipso non dicā quē & arcu spoliāuit & sagittis. VVI. Hæccine infantulus & modò natus ille, qui uix dū moriebatur in cunis inter inuolucra? AP. Scies Vulcanē. si modò ad te aliquādo uenerit. VVL. Atqui uenit i' pri dē. APP. Quid igitur habes ne omne fabrilē instrumentū, nec dū quicquam illius tibi amissum est? VVL. Omne Apollo APO. Attamē in spīcediligenter. VV. Per Iouē, forcipem nō uideo. APO. Sed uidebis illū alicubi in scer inuolucra in cymis infantis. VU. Adeōne aduncas manus habet, perinde ac si in ipso uentre iā tū meditatus esset furandi rationē? APO. An non audisti ipsum loquē ēē quoq; iam arguta ac uolubilia quēdā. Atq; hic etiam ministrare nobis uult. Hērī aūt uocato ad se Cupidine, statim illū palæstra superuuit, nescio quo pacto pedes illi subtrahens. Deinde cū cæteris laudaretur, interea Veneri surripuit cingulū cū illa amplexata ipsum fuisset ob uictoriā: Ioue autē ridente, sceptrū illius sustulit, & nisi grauius fuisset, & plus ignis habuisset, ipsum quoq; fulmē subtraxisset. VV. Celestē atq; agilem quēdam putē mihi narras. AP. Quint

τονον ἔν. ΑΠΟΛΛ. ὁρῶτα τὸν πασχαλῶνα, οὐ τίμω τρέμειναι ἑλπίψῃ. τὸν Ἀρη, καὶ τοῦτου γὰρ ἱεραῖοι λαδῶν τοῦ κοιλίου τὸ ξίφος, ἵνα μὴ ἱμαυτὸν λήσῃ. ἔν ἀφώπλισι τοῦ τέξου, καὶ τῶν βελῶν. ΗΡΑΙ. τὸ νοσητὸν ταῦτα, ὁ μὲν γὰρ ἱμαυτὸς ἐν τοῖς σπαργάνοις. ΑΠ. ἴσῃ ἢ ΗΡΑΙ. ἴσῃ προσέλαθ' ἡμῖνον. ΗΡΑΙ. καὶ μὲν προσέλαθ' ἢ Δι. ΑΠΟΛ. τί οὖν, πάντα ἔχεις τὰ ὀργαλῆα, καὶ οὐδ' ἐν ἀσπίδι λατῇ αὐτῶν; ΗΡΑΙ. πάντα ἢ ΑΠΟΛ. ΑΩ. ἴμνε ἐπίσκιψον ἀπὸ βῆτος. ΗΡΑΙ. τῇ Αἴα τίμω πυράγρην οὐχ ἔρῃ. ΑΠΟΛ. ἀλλ' ἔψα αὐτῶν, πον ἐν σπαργάνοις τοῦ βρέφους. ΗΡΑΙ. οὕτως ἐξέχει ὅτι καδ' ἀπὸρ, ἐν τῇ γαστρὶ ἱκελιτύσας τίμω καὶ πηκῶν; ΑΠΟΛ. οὐ γὰρ ἔβουσα αὐτοῦ καὶ λαλοῦντ' ἢ Δι συμύλα καὶ ἐπὶ τροχῶ. ὁ δὲ καὶ διακοινῶσαι ἡμῖν ἰδίῃα. χθ' ἐς Δι. πρὸς καλὸς ἀμύθη. τὸν ἱερῆτα, κατὰ πάλαιον σῦνδον, οὐκ οἶδ' ὅπως ὑφίλων τὸ πόδι. ἅτα μεταξὺ ἱπποσύμῃ, τῆς Αφροδίτης μὲν τὸν κιστῖν ἑλπίψῃ, προσπτευαμένους αὐτὸν ἐπὶ τῇ νίκῃ, τοῦ Διὸς δὲ γιγῶντ' ἐπὶ σῆπτρον. ὁ δὲ μὴ βαρύντ' ὁ πρόσπνεν, καὶ πολὺ τὸ πῦρ ἄχῃ, κακῶς πορ' ἂν ὑφείλαιο. ΗΡΑΙ. γογγύει τὸν τὸν κακῶς φησι. ΑΠΟΛ. οὐ μὲν

μο & Musicum præterea. VV. Vnde nam huius rei coniecturam facis. APOL. Testudine mortua alicubi inuenta, instrumentum ex ea compactum dedit. Brachijs enim adaptatis, & iugo superinducto deinde calamis (chordarum ansulis uidelicet) infixis, fundoq; infra, & quasi quodam dorso subiecto, atq; inde septem chordis suspensis & intentis, iuncundum adeo quiddam modulatur, et concinnum, ut ego quoq; illi iam inuideam, qui iam olim personando citharam me exerceo. Ceterum ipsa Maia illud quodque dicebat, quod neque in caelo noctu maneret, sed pre nimio agendi studio, ad inferos usq; descenderet, furatyrus scilicet etiam inde aliquid. Alatus autem quoq; est, ac uirgam quandam apparatus, mirificam potestatem ac uim habentem, qua animas euocat, & educit mortuos. Vu. Ego etiam dedi ispsi, ut esset quasi ludicrum. APOL. Proinde & mercedem istam tibi retulit, forcis pem uidelicet. VVI. Recte sane admonuisti, quare ibo, ut illum recipiam, sicubi, ut ais, inter inuolucra in cunis inueniri poterit.

νομ, ἀλλ' ἦ δὴ καὶ μουσικὸν. ἤρκα
τῷ, τοῦτο τι καίριον αἰχμαῖς: Α-
πολ. χιλιώνων σου νικρὰν σύρην,
ἔργον ἀπ' αὐτῆς σιωπῆσαι.
πῶς γὰρ ἱναρμύσαι καὶ συρ-
σαι, ἵπτα καλὰ μιν ἐμπέσαι,
καὶ μαγάδιον ὑποδάς, καὶ ἵπτα
τάμην; ἐπὶ τὰ χερσὶν. μελωδία
παύσυχον ἢ ἡρώτι, καὶ
ἱναρμύσιον, ὡς καὶ αὐτῷ φθονῶν
τὸν πάλαιον δαίμονα ἀκουῶτα.
ἰλιγι δὲ ἡ Μαῖα, ὡς εὐδὲ μέθοι
τὰς νύκτας ἐν τῷ οὐρανῷ, ἀλλ'
ὑπὸ ποδὸς γῆρας ἔχει τοῦ ἔλθον
κατίσι, κλέψων τί καὶ καὶ δὲ δα-
λαδῆ. ὑπὸ τῷ πόρῳ δ' ὄσι, καὶ
ράβδον τινὰ περὶ σίντα δαυμα-
σίαν τῷ Διὶ ἀμικτῇ ψυχῇ γὰρ,
καὶ κατὰ γῆν τοὺς νικρῶν. ἤρκα.
ἰγὼ ἱπείνῳ ἰδὼκα πῶτῳ παύγι-
ον εἶναι, Απολ. τοιγαροῦν ἀπὸ Δι-
κίσι τὸν μῦθον τῷ πυρὶ γὰρ.
ἤρκα. ὑγὶ ὑπὸ μινσαι. ὥς βα-
διοῦμαι ἀποκαψόμεν αὐτῷ,
ἵπτον ὡς φῖς, σύρην ἢ τῶν σπαρ-
γάνων.

Vulcanus findit iussus Caput Altitonantis.

Quo in latuit menses Pallas amica decem.

fulmine ac fulgure ad se ueniat. Quæ cū uerbis huius inducta credidisset, uenissetq; Iupiter fulmē secum portās, conflagrauit tectum, ipsaq; Semele ex igne periit. Me autem iubet Iupiter, ut incisā illius aluo, partū ad se asseram, imperfectum illū qui dem adhuc, & intra septimū mensem conceptum. Quod ubi fecissem, ille dissectio for more suo, intro illū recipit, ut ibi perficeretur. Atq; ita iam tertio, postquam factum illud est, mense denno illum peperit, & nunc et dolorib. aliquātulum languidus est. NEP. Vbi igitur infans ille iam est? MB. In Nysam hinc ablatum, tradidi illum nymphis enutriendum, Dionysii um cognominatū. NB. Ergo utrunq; Dionysii huius & pater & mater ille est. MB. Ita uidetur. Abeo igitur, ut illi aquam ad uulnus afferā, ac cæterea ac quæ ex more atque consuetudo fieri solent, quasi puerperæ procurem.

Mercurij & Solis.

O Sol, ne hodie currum agas, inquit Iupiter, neque in crastinū neq; etiā in diem perendinum, sed intus mane, statq; interea perpetua una nox longa. Quare equos quidē iterum soluant

Horn,

τῶν καὶ ἀτραπῶν ἦσαν παρ' αὐ-
τῶν. ὡς δ' ἐπαύσατο, καὶ ἔκτισεν ἰχθυον
καὶ τὸν περὶ αὐτὸν, αὐτοκτείνων ὁ θεὸς
ροφῶ, καὶ ὁ Σιμίλην μὲν δια-
φθάρταί τινος πυρὸς. ἐμὶ δὲ καὶ
λόγα ἀναλαμβάνει τῶν γαστρίων
χωνοπῶν, αὐτοκτείνων αὐτοκτείνων
αὐτῷ τὸ ἐμβρυον ἐπαυμένω αὐτῶν.
καὶ ἐπαύσατο ἐπαύσατο, ἀλλὰ τὸν
ἰαυτοῦ μὲν, ἰαυτοῦ μὲν, ὡς ἀπα-
τελεσθῆναι ἐνταῦθα, καὶ νῦν τρίτην
ἡμέραν μὲν ὁ ζῆτις αὐτῶν, καὶ μα-
λακῶς ἀπὸ τῶν ὠδίνων ἔχει. Περ-
σείδ. νῦν οὖν πῶς τὸ βρέφος ἐν-
τὴν; Ερμ. ἰς τὴν Νύκτα ἀποκομι-
σας, παρὰ δὲ ταῖς νύκτας ἀνα-
τρίβων, Διόνυσον ἐπὶ τοῖς ἀν-
τα. Περσείδ. οὐκ οὖν ἀμφότερα
τοῦ Διόνυσου τούτου καὶ μήτηρ καὶ
πατὴρ ὁ δὲ ὅστις; Ερμ. ἰσχυρῶς. ἔ-
παυσατο δ' οὖν ὁ θεὸς αὐτῶν πρὸς τὸ
τραῦμα εἶναι, καὶ τὰλλα ποιῆ-
σαι, δεῦν νομίζονται ὡς παρὰ λι-
χῶν.

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΗΛΙΟΥ.

O ἡλι μὴ ἱλάσῃς τῆμα-
ρον, ὁ Ζεὺς φησί, μὴ δὲ
αὐτοκτείνων, μὴ δ' ἐν τῇ τῶν
ἡμερῶν, ἀλλ' ἐνδοσχευῶ, καὶ τὸ
μιταξὺ μία τις ἔστω νύξ μακρά.
ὅστις λυγρὸς αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν
τῶν

Horæ, tu uerò restingue ignem, & nunc tandē possis-
sum interuallū tēporis tes-
ipsum recrea. SO L. Noua
hæc atq; omnino aliena des-
nuncians uenis. Sed nūquid
trāscredit siue peccare uisus
sum inter agendum & extra
fines cursum habuisse? atq;
id nunc irascitur ille mihi,
noctemq; triplo maiorem
die facere statuit. MER. Ni-
hil tale, neq; hoc etiam peto
petuū fiet, sed ipse nunc o-
pus habet, noctem sibi fieri
consueto longiorē. SOL.
Vbi autem etiam ille est, aut
unde ipse emissus es, ut hæc
nunciaros mihi? MER. Ex
Boeotia, ab uxore Amphic-
tryonis, cum qua concūbit.
SOL. Amator illius atq; ita
illi satis non est nox una?
MER. Nequaquā Nasci et-
nim quendā oportet ex hoc
concubitu magnū, atq; mul-
torū certaminū uictorē, deū.
Hunc igitur una nocte ab-
solui ac perfici impossibi-
le est. SOL. Sed absoluat
atq; ad exitum perducatur il-
le, quod faustum felixq; sit.
Veruntamen hæc Mercuri,
temporib; Saturni, nō fiebāt
(soli enim hic nos sumus)
Neq; illic tum à Rhea diuer-
tebat, aut seorsim cubabat,
neq; etiā relicta cœlo The-
bis dormiebat, Sed dies qui-
dē tum dies erat, nox aut ad
suum certum spaciū secun-
dā proportionē horarū age-
batur, peregrinū uerò aut im-
mutatū nihil, Neq; ille tum

τὰς ἡμέρας. οὐ δὲ σβίσαι τὸ πῦρ,
καὶ ἀνάπαισι διὰ μακροῦ σταυ-
τόν. ΗΛΙ. πᾶν τὰ ταῦτα ὧ Ἑρμῆ καὶ
ἀλλότιστα ἔκαστε παραγγιλιῶν ἀλ-
λα μὴ παραβαίνειν τι ἰσοῦσα ἐν
τῷ δρόμῳ, καὶ ἐξ ἱλίαςαι τῷ ὀ-
ρῳ, κατὰ μὴ ἀχθῆται, καὶ πῶ
νῦντα τριπλασίαν ἴσθι ἡμέρας ποί-
ῃσαι δίδυμους. Εἰμ. οὐδὲν το-
ιοῦτον, οὐδ' ἐς αὐτὸ τοῦτο ἴσθαι, ἀλλ'
ταὶ δὲ τινὲς αὐτὸς ἐπιμακίστε-
ραν γινώσκει ἐν πῶν νῦντα. ΗΛΙ.
πῶν δὲ καὶ ὅσον. ἢ πῶν δὲ
πίμφοδης ἀγγιλιῶν ταῦτά μοι;
Εἰμ. ἐν Βοιωτίας ὧ ΗΛΙ, παρὰ τῆς
Ἀμφιτρυόνος γυναικὸς, ἢ σὺν-
τιμ. ΗΛΙ. ὅρῳ αὐτῆς; ἴσθαι οὐχ ἰ-
κασθὲν ἐν ἡμέρᾳ; Εἰμ. οὐδ' ἀμύν. τιχ-
δύναι γὰρ τίνα δὲ ἰκίτῃς ὁμιλί-
ας ταύτης μίγαν καὶ πολυάριθμον
διδύμ. τοῦτον οὖν ἐν μίᾳ νυκτὶ ἀ-
ποτὶσι δύναι ἀδυνάτοιν. ΗΛΙ. ἀλ-
λὰ τελεσιουργεῖται μὲν ἀγαθὴ τύ-
χη. ταῦτα δ' οὖν ὧ Ἑρμῆ σὺν ἰγί-
νιτι ἐπὶ τοῦ Κρόνου. αὐτοὶ γὰρ ἡ
μᾶς ἐσμὲν, οἳ δ' ἀπὸ ποιοῖτο ἰκί-
το πρὸς τῆς Πρίας ἡν οὐδ' ἀπο-
λιπὼν ἄν τὸν οὐρανὸν ἐν δέβαις
ἰκίματα. ἀλλὰ ἡμέρας μὲν ἡν ἡ
ἡμέρας, ἐν ἧ δὲ κατὰ μέτρον τὸ αὐ-
τῆς, ἀλλὰ γὰρ ταῖς ὥραις. ἔπειτα δὲ
ἢ παραλλαγήμῳ οὐδ' ἐν. οὐδ' ἄν
ἰκίνοισι ποτὶ ἰκίνοισι δὲ κατὰ
γυναικί, οὐδ' ἄν ἰκίνοισι γυναικί
ἴσθαι.

inquam, cum muliere mor-
tali quicquā rei habuit. At
nunc infœlicis mulierculæ
causa, oportet omnia sursum
& deorsum uerti. Ac equos
quidem præfractiores & dif-
ficiliores fieri, ob ocium &
desidiā, uiam autem aspe-
riorem eō quod toto triduo
non usurpabitur, homines
præterea miserē in tenebri-
coso uiuere. Hoc homi ex ad-
morib. Iouis consequentur
illi scilicet, sedebuntq; ex-
pectantes, donec ille athle-
tam istum, quem dicis absol-
uerit sub longis tenebris.
MER. Tace ὦ Sol, ne quid
mali pro his dictis tuis nan-
ciscare. Ego uerò ad Lunā
hinc abiens, & ad Somnum,
renunciabo etiam illis, quæ
Iupiter mandauit. ille qui-
dem, ut ne procedat citius,
huic autem, ut ne remittat à
se homines, quo ignorent lō-
gam adeo noctem hāc fuisse.

ἵνα, καὶ ἀντιγράφαι τὰ παν-
τα, καὶ ἀκαμπιτέρου μὴ γίνε-
σθαι τὸς ἵππους ἀπὸ τῆς ἀργίας.
Δύσπερον δὲ τίω ἰδεῖν, ἀτρίβη
μλέουσιν ἐξῆς τριῶν ἡμερῶν, τὸς
δ' ἀνθρώπους ἀδλίως ἐν σκοτα-
σὶ διαβιῶν· τοιαῦτα ἀπολαύ-
σονται τῶν διδὸς ὁρώτων; καὶ κα-
θιδουῶται περιμλέοντες. ἐς αὖ
ἐκείνῳ ἀποτιλίσει τὸν ἀδελτικὸν
ὄνλιν, ὑπὸ μακρῶ τῷ ἔσθῳ.
Εἰμ. σιώπα ὦ Ἥλιε, μὴ τι κακὸν
ἀπολαυτῆς τῶν λήγων, ἐγὼ δὲ πα-
ρὰ τίω Σελήνῳ ἀπειλῶν, καὶ
τὸν ὕπνον, ἀπαγγιλῶ κακί-
νοις, ἀπὸρ ὁ ἴσους ἀπέσθαι, τίω
μὲν σχολῇ προβαίνειν, τὸν δὲ
ὕπνον μὴ ἀνίστασθαι τοὺς ἀνθρώπους,
ὥς ἀγνοήσωσι μακρὸν ὄντω
τίω νύκτα γιγνιμμένων.

Cynthia perpulchri capitur forma Endymionis,

Quem solita ē media uisere sæpe uia est.

Post etiam queritur Cytheria mater Amoris,

De gnati factis, nequitiaq; graui.

Veneris & Lu-
næ.

ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΚΑΙ ΣΕ-
ΛΗΝΗΣ.

Quid hæc, ὦ Luna,
facere te aiunt,
quoties ad Ca-
riam peruenis,
ut currum sistis, ac desuper
aspectes

Τι ταῦτα, ὦ Σελήνη, φασὶ
ποιᾶν σε, ἐπὶ τῷ ἄρ μιτῇ
τίω Καρίας γένε, ἰσάνα-
μέοι τὸ ἴδιον, ἀφορῶσαν ἐς
τὸν

aspectus Endymione dormi-
entem sub dio tanquam ves-
natorem aliquem, interdum
autem etiam descendas ad
ipsum ex media uia: L V.
Interroga δ Venus filiū tuū,
qui mihi harum rerum aus-
tor est. VEN. Sine. Contus
meliosus ille est. Me quip-
pe matrē ipsius. quibus mo-
dis affecit: nunc quidem in
Idam adigens Anchisē cau-
sa Troiani, nunc autē in Lis-
banum ad Assyrium illum
adolefcentem, quem & Pro-
serpine desiderabilem fecit,
& me ex dimidia parte amo-
ribus meis priuauit: Quare
iā sepe illi interminata sum,
ni desinat talia facere, fractu-
ram esse me ipsius & arcus
& pharetram, amputaturam
autem etiam alas. Iam pridē
uerō & plagas ipsi in nates
incussisandalio, sed ille, nes-
cio quo pacto, tum quidē
statim metuens ac suppli-
cans, paulo pōst obliuisci-
tur omnium. Verūm dic mi-
hi formosus nē Endymion
iste est: nam hoc quidem so-
latio fuerit malo huic. IV.
Mihi quidem etiam admos-
tum formosus, δ Venus, uis-
detur, & maximē quando
infrata super rupem chlas-
midem dormit, læura tenens
sagittas paulatim ē manu
prolabentes. Dextra au-
tē circa caput sursum uersus
reflexi, decorē affert faciei,
hui circūfunditur. Ipse uerō
solutus

τὸν Ενδυμίωνα καὶ δούλῳτα, &
παίδεωρ ἄτι λυωχέτω ὄντα; ἡ
νόστι δὲ καὶ καταβαίνουσιν ἐπ' αὐ-
τὸν ἐν μέσῃ τῆς ἰδῆς, Σιλ. ὅρῳτα
ὡ Ἀφροδίτη τὸν αὐτὸν ὅρ, ὅς μοι τῶ
των αἰτίῃ. Ἀφρ. ἰα, ἡμῶν ὅ ὕβρι-
σῆς ὅδῃν. ἡμὶ γαυῶ αὐτὸ τὴν μη-
τέρα διὰ διδρακτῶν, ἄρτι μὲν ἐν
τῇ ἰδῇ καταβύων Ἀγχίσει ἐν
κατ' Ἰλίου, ἄρτι δ' ἐν τὸν Λί-
βανον, ἐπὶ τὸ ἀστυρεὸν ἡμῶν με-
ράκιον, ὃ καὶ τῇ Προσειφίῃ ἐπι-
ραστον ποιήσας, ὃς ἡμισέας ἀφεί-
λιτό μοι τὸν ὀρώμενον. ὥςτι πολλ-
λάνης ἡπάλησα, ἃ μὲν παύσι τῶν
τειχῶν παύων, κλάσει μὲν αὐ-
τῶ τὰ τέξας καὶ τὴν φαίτρας, πε-
ριαιρήσων δὲ καὶ τὰ πῆδρα. ἦ δὲ
δὲ καὶ πλῆγας αὐτῷ ἐνέτανα ἐν
ταῖς πυγῇς τῷ σασυδάλλῳ δὲ δὲ, ἐν
οἷ δὲ, ὅπως τοπαρευτικῶς διδῶν
καὶ ἐκιδύων, μετ' ὀλίγων ἐπιλή-
υσται ἀπ' αὐτῶν. ἀπαρ' ἀπὸ μοι,
καλὸς οἱ ἐνδυμίων ἔστιν; οὐ παρὰ
μύθεον γὰρ ὅτω τὸ δανέρι-
Ζεύς. ἡμοὶ μὲν καὶ πάντων καλὸς
ὡ Ἀφροδίτη δονῶ, καὶ μάλιστα
ὅταν ἐπιβαλλόμεν ὅ ἐπὶ τῆς πῆ-
τρας τὴν χαμύδα καὶ δούλη τῇ
λαΐᾳ μὲν ἵχωρ τὰ ἀκόντια. ἦ δὲ
ἐν τῆς χειρὸς ὑπερρέοντα. ὃ διξιά
δὲ πρὸ τῶν κεφαλῶν ἐν τὸ αὐτῷ
ἐπικυκλασμένῳ ἐπιπρίπτει; τῷ πρὸ
σῆψι πρὸ κυκλῆν. ὃ δὲ ἐπὶ τῷ
ὅπῳ

DIALOGI

3

solatus somno, anhelat amor
brofium illum halitum, Tūc
igitur tacitē equidem, & fī
ne ullo strepitu descendens,
ac summis digitis infiftens,
ut ne expergefcat ille, per
turbari poffit, Scis igitur
quid tibi poft hæc dictura
fuerim, fed pereo equidem
amore.

ὕπτι λελυμένῳ, ἀναπνέοντ' ἀμ
βρόσιον ἱκάνοι ἄσδμα τίσι τέτυκτο
ἰγὼ ἀψοφῆτι πατιόσα, ἰπ' ἀκρῶν
τῶν δακτύλων βιβνῆσα, ὡς ἄρ
μὴ ἀνιγρόμενῳ ἱκαπαρχόσα.
οἶδα, τί ἂν ὅρ σοι λίγισμι τὰ μι
τὰ ταῦτα. πλὴν ἀπέλλαμαί γι ὕ
πὸ τῷ ἱρῳ.

Veneris & Cu pidinis.

C Vpido gnate, nide
quæ facis flagitiā.
Non iam de his lo
quer, quæ te im
pulsore mortales in terra,
uel in se quisq; uel inuicem
alij in alios faciunt, verūm
de his ago, quæ apud supe
ros quoque designas, qui
quidem louem varias affus
mere formas ostēdis, uertēs
in quodcunq; tibi pro tem
pore uisum fuerit. Lunā ues
tō ē cælo deuocas. Quin &
Solem aliquoties compellis
lentum apud Clymenē cese
fare, aurigandi muneris obs
litum. nam quicquid inius
rix in me matrem etiam cō
mittis, audacter tanquā tu
to facis. Verūm tu quidem
dē decorum omnium confidē
tissime, Rheā insuper ipsam
iam anū, præterea deorū tā
multorū parentē eō perpus
listi, ut puellōē adamet, atq;
in Phrygiā adolescētulū illū
depercat, ac tua iā opera in
sani, iunctisq; leonib. adhi
bitis iis Corybātib. quippe
qui &

ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΚΑΙ

ΕΡΩΤΟΣ.

Ω Τικτον ἱρῳ ἱρα, οἶα
ποιᾷς. ἔ τὰ ἐν τῇ γῇ
γῆ, ὁπίσα τὴν ἀνδρά
και ἀναπαύεις. καδ' αὐτῶν θ
και ἀλλήλων ὀργάζεσθαι, ἀλλὰ
καὶ τὰ ἐν ὕδασι: δὲ τὸν μὲν Δία
πολύμορφον ἐπιδεικνύεις ἀλλὰ τ
των ἐς ὅτι αὐ σοι ἐπὶ τῷ καιροῦ δε
κῇ. τίω σιλήσῃ δὲ καδαιρῶν ἐκ
τῷ ἔρασι. τὸν δὲ καιρὸν δὲ παρὰ τῇ
Κλημύνῃ βραδυνῶν ἐνίστι ἀναγ
κάζεις, ἐπιεικτομνύειν τῇ ἐκπα
σίαις. ἂ μὲν γὰρ ἐς ἐμὶ τίω κατὶ
ρα ὑβρίεις. θαρρῶν ποιᾷς. ἀλλὰ
οὐ ὧ τοι μαρτύρεται, καὶ τίω Πίσσ
αὐ τίω γράμῳ ἔδῃ, καὶ κατὶ τὰ το
σούτων διῶν αὐ πικισας παλαι
ρα τῶν, καὶ τὸ φρύνγιον μετάνισ
ἱκάνοι ποδῶν. καὶ νῦν ἱκάνῃ με
μνησθ' ἐπὶ σοι, καὶ ἰσοφαμεί
τοὺς λίαντας, παραλαβῆσα καὶ
τοὺς Κορύβαντας ἀτι μαρτυρεῖς, ἢ
ἀπὸ τῶν.

& ipsi furore quodam sunt
 afflati, per Idam montē sur-
 sum ac deorsum oberrat, is-
 p̄sa quidem Attis amore ei-
 lant. Cæterum Corybantū
 alius suum ipse penem ense
 defecat, alius demissa coma
 per montes fertur infans,
 alius cornu canit, alius tym-
 pano tonat, alius cymbalo
 perstrept breuiter, omnis
 undiquaq; Ida tumultus atq;
 que infanæ plena est. Pro-
 inde cum sita timeo, metuo ne
 tale quid accidat, quæ mas-
 gnum malum generans, ut si
 quando relapsa Rheæ, uel
 potius si pergat infanire, Co-
 rybantibus imperet, ut te
 correptum discerpant, aut
 leonibus obnciant. Hic me
 sollicitat metus, quod uides
 am tibi periculum immine-
 re. CVP. Ocioso animo es-
 sto mater, siquidem leonib.
 etiam ipsis iam familiaris
 sum factus, ita ut sæpenum-
 ro, consensus eorum tergis,
 præhensaq; suba, equitis ri-
 tu insidens illos agitem. At
 uero illi interim mihi caus-
 dis abblandiuntur, ac manū
 ori insertam receptā, laus-
 buntq; deinde mihi reddūt
 innocuū. Porro Rhæe ipsi,
 quando tandem uacauerit,
 ut me ulciscatur, cum in Ae-
 te sit tota: Postremo qd ego
 pecco, quā res pulchras, ut
 sunt, offero, ac demonstro:
 Vos ne appetite res pul-
 chras, quare his de rebus ne
 in me crimē cōferte. Nū uis
 ipsa tu mater, uti neque tur-
 possit hac Martē ames, neq; il-

αὐτοὺς ὄντας, αὖθις καὶ κατὰ τὴν
 ἰδίαν περιπολοῦσιν, ἢ μὲν ὅλον
 λύξουσιν ἐπὶ τῷ Ἀττῇ. οἱ Κορύβαν-
 τες δὲ, ὁ μὲν αὐτῶν τίμνεται ξί-
 φει τὸν πᾶν. ὁ δὲ ἄλλος τὴν κό-
 μην, ἵσταται μιμητὸς διὰ τῶν ὀ-
 ρῶν. ὁ δὲ αὐτὰ τῷ κίρατι. ὁ δὲ
 ἐπιβομβᾷ τῷ τυμπανῷ, ἢ ἐπικτυ-
 πᾷ τῷ κυμβάλῳ. καὶ ὅπως θόρυ-
 βος καὶ μάστιγας τὰ ἐν τῇ ἰδίᾳ
 πάντα ὄντι. Διὰ δὲ τοίνυν ἅπαν-
 τα. Διὰ δὲ τὸ τοιοῦτο, ὃ τὸ μέγα σὲ
 κακὸν τιθεῖσα, μὴ ἀπομνησθῇς το-
 τε ἢ Ρίᾳ, ἢ καὶ μάλλον ἔτι ἐν αὐτῇ
 ὄνσα, κλοῦσθαι τοὺς κορύβαντας
 συλλαβόντας σὲ, διὰ σπάσασθαι,
 ἢ τοῖς λίουσι παραβαλῆναι, ταῦτα
 διὰ δὲ, κινδυνεύοντά σὲ ὀρῶσα.
 Εἰς δ' ἄρ' ἔτι μήτηρ, ἢ καὶ τοῖς
 λίουσι αὐτοῖς ἰδὲ ξυώθης εἰμί.
 καὶ πολλὰ κινεῖς ἱπαναβάς ἐπὶ τὰ
 νῦν, καὶ τῆς πένης λαβόμενός,
 λυσιχῶ αὐτοὺς. οἱ δὲ σάουνοσί με,
 καὶ τὴν χάριν διχόμενοι ἐς τὸ θά-
 μα. πόρτις χυμὸς ἀμύνης ἀποδίδ-
 δασί μοι, αὐτὴ μὲν γὰρ ἢ Ρία,
 πότε ἄρ' εἰκένη σχολῶν ἀγάγει
 ἐπ' ἐμὴ, ὅλη ὄνσα ἐν τῷ Ἀττῇ; καὶ
 τί τί ἐγὼ ἀδικῶ, δυνάμει τὰ κα-
 λὰ, οἷά ὄντι; ὑμεῖς δὲ μὴ ἰφίπτε-
 τῶν καλῶν, μὴ τοίνυν ἐπὶ αἰτιά-
 σθαι τούτων. ἢ δ' ἔστις οὐκ ὧς μή-
 τις αὐτὴ μὴ κίετι ὄρῳ, μήτις οὐ
 τῶν ἄριων, μήτις ἐκείνου σοῦ;

Αἴσιος.

lete: Ven. Vt es peritica,
& nulla in re non superas:
Attamen horum quæ dixi
aliquando memineris.

Αφροδ. ὡς λανθὲς εἶ, καὶ κρατὶς
ἐπαύτων, ἀλλὰ μνησέ με πε-
ρὶ τῶν λόγων.

Non vult inferior factis Aesclepius esse

Herculis, ceteo qui edit ossa rogo:

Dirimit hanc litem radiantis Rector Olympi,

Quod præstent medicæ uiribus usq; manus.

*Iouis, Aesculapij
& Herculis.*

ΔΙΟΣ ἈΣΚΛΗΠΙΟΥ
καὶ Ἡρακλῆος, Ζεὺς.

D Esinite ὁ Aescula-
pi, & tu Hercules,
contendere inter
uos iurgis, perin-
de ut homines. Indecora es-
tim hæc, & aliena à convi-
tuo deorū. He. Ac uis, ὁ Iu-
piter medicamentarium illū
priori loco accūbere, quā
me: AES. Quid nī, per lon-
gum melior quoque enim sum,
HER. In quo igitur ὁ ἄποιος
nite, an quod te Iupiter suis
minē aliquādo percussit, eo
quod quæ nefis erat, fecer-
as, nunc autem ex miseri-
cordia iterum immortal-
itatis particeps factus es:
AES. Oblitus uerō ἐστὶ tu
es Her. quod in Oeta cōστα
grati, quandoquidem, mihi
ignē obijcis: HER. Nequā
quam æquilis atq; similia
sunt quæ uterq; in uita egis-
mus, ut qui ipse quidem los-
tis filius sim, tantos aut la-
bores sustinuerim, expur-
gata uita deuictis bestiis &
hominibus contumelio-
sis, uindicta ac poena affe-

Π Λύσασθ' ὁ Ἀσκληπιέ, ἡ
Ἡράκλεις, ἐρίσιν τοῖς
πρὸς ἀλλήλους ὡσπερ αὐ-
θροῦποι. ἐπ' αὐτῶν γὰρ ταῦτα, καὶ
ἀλλήτρια τοῦ συμποσίου τῶν δι-
ῶν. Ἡρακλ. ἀλλὰ ἰδίαις ὡς ἴδι-
ται τοῖς τὸν φαρμακία περικα-
κλίναται μιν. Ἀσκλη. νῦν Δία, ἡ
ἀμείνων γὰρ εἰμι. Ἡρακλ. κατὰ τί
ὡ ἱμβροτόν τι; ἡ δίδῃσι σὶ ἰσοῦς
ἡντραίνωσιν, ἀμὺ δ' ἐμὲς πείνῃται,
νῦν δὲ κατ' ἑλίουσιν αὐδὲ ἀδανα-
σίας μετέλυσας; Ἀσκληπιέ,
ἐπιλήθῃσαι γὰρ καὶ σὺ ὡ Ἡρακλ.
καθ' ἡν τῇ οἴτῃ καταφλέγεις, ἐπὶ
ἀπὸν ἐναδίζῃς τὸ πῦρ. Ἡρακλ.
αἰμῶν ἰσα καὶ ὁμοία βιβίωται
ἐμῶν, ὅς Διὸς μετ' ἡμῖν εἰμι, τοσαῦτα
δὲ πτόνυμα ἡνκαταδάρων τὸν
βίον, θυρία καταγωνισθῆναι,
καὶ χιθρόνους ὀβριτὰς τιμωρεῖσθαι.

dis. Tu uero radicum incis-
sor es & circulator, xgros-
tanus, fortassis hominibus
utilis medicamenta adhibe-
do, uirile aut nihil quicquā
opere praestitisti. AES. Re-
cte dicis, quoniā & inuictos
nos tuas cupisti, quādo pau-
lo ante ascendisti, ad nos ses-
minalatus corpore atrox,
que corrupto utrinque cor-
rupto ac perditō, & a tun-
ca, & post illam, etiam a flā-
ma. Ego uero quod si nihil
aliud, tamen neque seruiui,
quemadmodū tu, neque exer-
cui lanificiū in Lydia, pura
puram indutus, & ab Om-
phale uerberatus sandaliis
aureo, neque uero etiam infas-
tīs, occidi liberos & uxorē.
HER. Nisi desinas cor-
rumpi, statim admodum sen-
ties quod non multum tibi
profutura sit immortalitas.
Quoniam sublatus hinc ē
caelo precipitem dabo te.
ut ne ipse quidem Prox cu-
rauerit te, diminuto atque ef-
fractio tibi cerebro. IVPIT.
Desinite inquā, & ne per-
turbate nobis conuersatio-
nem hanc, aut ambos hinc
ablegabo uos ē conuiuio.
Quamquam etiam æquum
est ē Hercules, priore loco
accumbere Aesculapium,
quippe qui & prior mors
tuus est.

μην. οὐ δὲ ριζοτμή & ἀκρό-
αχούτης. νοοῦσι μὲν ἰσοὶ ἀνδρά-
ποιε χρέσιμ. ἐπένυσεν τῶν
φαρμάκων, ἀνδρῶν δὲ οὐδὲν
ἐπιδιδεγμέν. Ασκλη. οὐ λί-
γαι. εἰ σου τὰ ἰγνύμματα ἰσά-
μην, ὅτι πρῶτον ἀνῆλθες ἐμίσθην
τ. ὡς ἀμφὶν διὰ φαρμάκ. τῷ
σώματι, τοῦ χιτῶν, καὶ με-
τὰ τοῦτο τοῦ πυρός. ἰγὰρ δὲ εἰ καὶ
μηδὲν ἄλλο, οὗτο ἰδδούσα ἡ-
σπός σου, εὐτε ἔξαινον ἱερὰ ἐν Διο-
δίῳ, πορφύρεα ἰσθιδυκός, καὶ
παύσῃ. ὡς τῆς Ομφάλης
χρυσῶ σκευῶν. ἀλλ' ἐδὲν με-
ταχχέσσαι ἀπὸ πάντων τὰ τί-
να, καὶ τίς γινώσκῃ. ΗΡΑ. εἰ μὴ
παύσῃ λοιδορήσεις μοι, αὐτίκα
μάλα ἴσον, ὡς εἰ πολὺ σε ἰνέσῃ ἡ
ἀθανασία, ἢ πᾶ ἀράμην σε. ρίψῃ
ἐπὶ κεφαλῇ ἐν τῷ ἔρατι, ὡς γὰρ
δὲ τὸν παύσῃ ἰσάσθαι σε τὴν
κρανίον σισυμβίοντα. Ζεύς. παύ-
σασθαι, φημι, καὶ μὴ ἐπιταράττειν
τὴν ἡμῶν τὴν ξυνουσίαν, ἡ ἀμφοτέρω
ρσι ἀποκίμψομαι ἡμᾶς τὸ συμ-
ποσίον. καί τοι σύγγυμνον ἡ ΗΡΑ-
κλῆς κρηνατακλίνεσθαι σε τὴν
ἀγκυλίον, ἢ καὶ πρὸς τὸν ἰσά-
σθαι πάντα.

Mercurij & Apollo-
pollinis.

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΩ-
ΝΟΣ.

Quid uerò tristis es Apollo? Apo. Quoniam Mercuri, miseratque infelix circa amores sum. MER. Dignū quidē moriō re hoc, sed tu quo pacto miser atq; infelix es? An id qd cū Daphne accidit, te doloꝝ re afficit adhuc? A. Nequaquam, sed amāssū doleo, Latonem illum Oebadi filiū. MER. An mortuus est Hyacinthus? dic mihi. APO. Atque admodum. MER. Vnde Apollo? aut quis ita ab omni amore alienus fuit, ut occiderit formosum illū puerum? APO. M. cum ipse factū hoc est. MER. Quid igitur, infans uisisti? Apollo. APO. Non, sed infortunū quoddam inuito mihi accidit. MER. Quomodo, cupio enī audire rationem hāc. Apo. Disco ludere discēbat, atq; egua cum illo ludebam. Ceterū uentorum omniū pessimē perditus. Zephyr⁹ amabat quidem longo iam tēpore etiā ipse illū. Verū neglecto eo, & cōtēptū illū nō ferente, ego quidē, quēadmodū cōfueueram, discē in altum sursum uersus iaculabar, ille autē deorsum Taygeto spirans, ablatum hūc in caput puero infixit, ita ut ex ea plaga & cruor manaret affatim, &

Τὸ συνδρομὴς ἢ ὁ Αἰσῶ-
λος; Αἰσῶλος. ὅτι ὁ Ερ-
μῆς δυστυχῶς ἐν τοῖς ὄρεσιν
καί. Ερμ. ἄξιον μὲν λυπῆς τὸ το-
ιαῦτον. οὐ δὲ τί δυστυχῆς; ἢ τὸ κα-
τὰ τὴν λαφύνην σι λυπᾷ ἔστι; Α-
πολ. ἰδομένης. ἀλλ' ὄρεσιν ὄρεσιν
πρὸς τὸν λάκκον τὸν οἰβάδου.
Ερμ. τί θύμῃ γὰρ, εἰπέ μοι, ὁ ὕψις
κωλύει. Απολ. καὶ μάλα. Ερ. πρὸς
τίν; ὁ Αἰσῶλος; ἢ τίς οὕτως αὐ-
ρατ; ὦ, ὡς ἀποκτείνει τὸ κα-
λὸν ἰσχυρὸν μαρτύριον. Απολ. αὐτῷ
ἐμοῦ τὸ ὄργον. Ερ. οὐκ ὄν φησὶς
ὁ ἀπολλων; ἀπολ. ἔκ, ἀλλὰ δυστύ-
χημά τι ἀπείσιον ἐγένετο. Ερ. πῶς;
ἴδω γὰρ ἀκούσαι τὸν λόγον. ἀ-
πολ. δυσκόλῃν ἱμαίνεσθαι. καὶ
γὰρ σπουδαίον αὐτῷ. ὁ δὲ κά-
κη αὐτῶν ἀποστροφὴν ζεφύ-
ρ; ὅρα μὲν ἐν πολλῷ καὶ αὐ-
τῷ. αἰμυλὸν δὲ καὶ μὴ φέ-
ρῃ τὴν πρὸς ὄρεσιν, ἵνα μὲν αὐ-
τῷ φέρεται, ὡς πρὸς αὐτὰ μὲν τὸν δισ-
κορὸν τὸ αὐτῷ. ὁ δὲ, ἀπὸ τοῦ ταύ-
γους καταπνέουσας, καὶ ἰσχυρῶς
τῷ πατρὶ ἰσχυρῶς φέρῃ αὐτῷ.
ὥς τι ἀπὸ τῆς πλάγης αἱματὶ τὸ
ἐν τῷ πάλῳ, καὶ τὸν πάλῳ αὐτῷ
ἀποστροφῇ. ἀλλ' ἐγὼ τὸν μὲν ζεφύ-
ρον, αὐτὴν ἡμῶν αὐτῷ κατατῷ
Ε 2 ζεύσας

ium, & ipse puer statim fugit, s. fugientēq. ad monē usq. persequēdo. Puero autē & tumultu extruxi in Amyclis, ubi discus eū pstravit, & ex sanguine florem, terram induere feci, suavis illū quidem Mercuri, atq. omnium fragrantissimū, præterea & literas quasdam habentē, quæ mortuum ipsum quasi deplorāt. Nū tibi igitur præter ratios nem moestus fuisse videor. Mer. Sanē verō Apollō, Nos enim mortalem te com-
parasse amasium tibi. Quare dolere non debes, mortuum iam illo.

Mercurij & Apollinis.

ITan, aut Vulcanus, cum & claudus ipse sit, & artem adeo fabrilē & cōtemporā exerceat Apollō, pulcherrimas duas uxores duxisse. Venerem atq. Gratiā: Apol. Felicitas quā hęc Mercuri. Veruntamē illud equidē miror, quod cū illo iē habere sustineat, & maxime qñ vident sudore fluentē, in fornacē demittere atq. incurruare sese, multa & deo fuligine facie illius oppleta. Et tñ talis ipse cū sit, amplectuntur ipsum, & osculantur, & unā dormiūt. Mercur. Hoc & ipse indignor, & Vulcano inuideo. Attē comam nutri Apollo, ac citharam personā, amicum

ξούσας, φεύγοντι. ἀποπύμνηται ἄχρη τοῦ ἔργου τῷ παλὶ δὲ, καὶ τὰ φρονίχου σώματι ἐν ἀμύκλαις, ἐπεὶ ὁ Διόνειος αὐτὸν καταβὰς, ἐπὶ τῷ αἵματι αὐτοῦ ἀνὰ δακτύλου τῷ γλῶττι ἐπέσκα, ἥλιον δ' ἔρμην, καὶ δαυδιστὸν αὐδῶν ἀπαύτων. ἵτι καὶ γράμματα ἐκχρῶ, ἐπαύσαντα τῷ νικῶν, ἀρὰ σοὶ ἀλγύνει λιλυπηδαι δεικνύει ἔρμην, καὶ ἀπολλέον. ἥ δ' αὖτε γὰρ δύστην πεπονημένη τὴν ὀργήν, ἀστυ μὲν ἄχρη ἀποβαίνοντι.

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ.

Τὸ δὲ καὶ καλὸν αὐτὸν εἶναι ταῖς ἡραῖσιν, καὶ τίχων ἵχνητα βαλύνον ὡς ἀπολλέον, τὰς καλλίστας γυγανήσας, τῷ τε ἀφροδίτῃ καὶ τῷ χέρον; ἀπολλέον, δύστην τῆς ὡς ἔρμην, πλὴν ἐκείνου γιγνόμενον, τὸ, ἀνιχνεύει σιωπῶν αὐτῷ, καὶ μάλιστα ἐπὶ ἱερῶν ἰδρύται, ῥίον μόνον εἰς τὴν ἑλκυσιν ἐπικινεῖται, πολλὰ αἰδῶν ἐπὶ τῷ προσώπῳ ἵχνητα. καὶ ἴσως τοιούτων ὄντα αὐτὸν, περιβάλλουσιν, καὶ φιλοῦσι, καὶ συνηθῶσιν. ἔρμην, τοῦτο καὶ αὐτὸς ἐγναυαυτῶ, καὶ τῷ ἡραίσῃ φθονῶ. σὺ δὲ κέμα ὡς ἀπολλέον, καὶ καλῶς, καὶ μὴ

animam ob pulchritudinem elatū atq; superbū prae te ferens, & ego etiā ob habitus dinem corporis & lyrā. Ceterū ubi cubitū eundū fuerit, soli dormiemus. A. Ego uerō alias quocūq; habeo Venerē minus p̄pitā ad res amatorias. Quippe etiā quos duos maximē praefer ceteros amavi, Daphnē & Hyacinthū, illa quidem aufugit, atq; odit me adeo ut in lignū cōverti maluerit, quā me cū habere, hic autē a disco interfectus est, & nūc p̄ illis, coronas habeo. Mer. At ego iam aliquādo Venerem, sed nō oportet gloriari. Apol. Noui, atq; etiā Hermas phroditū istū ex te aūt perisse ipsam. Veruntamē illud mihi dic, si nosti, q̄d es mulatur Venus Gratia, aut cōtra illa Veneret Mercu. Quoniam, Apollo, illa in Lemno cū ipso cōsuetudinē habet. Venus autē in caelo, praesertim autē hęc cū Marte plerūq; uersatur, atq; illū amat. Quapropter nō ita multum fabrū istū curat. A. Atq; hęc putas ipsum Vulcanū scire? Merc. Scit, sed quid agat cū generosum adeo adolescens, & praeterea militarem ipsum esse uideat. Quare nūc itā agit, nisi qd mirat quidē, vincula quēdā excogitasse contra illos sese, ipsū ipsos cōprehensurū esse, circūdato ueluti reitib. quibusdā leōdo. Apol. Nescio sanē, oportet uerō ipse ille, qui se comprehenderetur esse.

μίγα ἐπὶ τῇ πολλῇ φρίκα, καὶ ἐπὶ τῇ οὐξία καὶ τῇ λύρᾳ. ἄτα ἰ-
πασθαι κοιμᾶσθαι δύνῃ, μένει κα-
θουλήσομεν. ἀπὸ, ἰγὼ δὲ καὶ ἄλ-
λως ἀναφροδίτης ἄμω ἀετὰ ἔρ-
τικὰ. καὶ δὲ γὰρ, οὐκ ἔστιν ἄλ-
λως ἀναφροδίτης, τίς Διόφρων καὶ
τὸν Υἱόν, ὃ μὲν ἀπεδιδρά-
σκει, καὶ μὲν, ὅτι ἱερίαι ξύ-
λων γυναικας μᾶλλον ἢ ἡμῶν σὺν-
τα, ὃ δὲ ὑπὸ τοῦ Διόνου ἀπώλω-
το. καὶ τὸ αὐτὸ ἐκείνου σιγῶ-
ντος ἔχῃ. ἔρμ. ἰγὼ δὲ ἔδωκον
τὴν ἀφροδίτην, ἀλλ' οὐ καὶ αὐ-
τῶν. ἀπὸ. εἶδα. καὶ τὸν Ἑρμα-
φροδίτην ἐν σοὶ λίγισται τιτοῦ-
ται. πλὴν ἐκείνῳ μοι ἀπὸ, ἵτις εἶ-
δα, πῶς οὐ βύλινται ὁ ἀφροδί-
τη τὴν χάριν, ὃ ὁ χάρις ταύτης
ἔρμ. ἵτις ὁ ἀπὸ πολλῶν ἐκείνῳ μὲν αὐ-
τῇ ἢ τῇ Λήμνῳ σὺνίστην, ὃ δὲ ἀ-
φροδίτη ἢ τῇ οὐρανῷ. ἄλλως τι,
πρὸς τὸν ἄρῳ ἔχῃ τὰ πολλὰ,
ἐκείνου ὄρῳ. ὅτι ἐλγὼν αὐτῇ
τοῦ χαλκίως τούτου μίλα. ἀπὸ-
λαμ. ταῦτα εἶπα τὸν Ἑρμῶν ἀ-
δίκαι; ἔρμ. εἶδον ἀλλὰ τί αὐτὸν ἀρ-
σας δυνάσται. γυναικας ἱερῶν τι-
ρίων, καὶ στρατιώτων αὐτῶν; ὅτι
τὴν οὐρανῷ ἔχα, πλὴν ἀπὸ κα-
γι Διομάτινα ἐμπροσθεν αὐ-
αὐτοῖς, καὶ σολυφίαν, σαγῶν
οὐκ ἐπὶ ὅτι οὐκ. ἀπὸ. οὐκ εἶδα.
ὁ ξάμεν δ' αὐτῶν ἵς ἐξελθῆναι
σὺν ὁ αὐτῶν. G 5

Irridet prolem Latonæ liuida Iuno.

Ediderit tetrum cum tamen ipsa fabrum,

Fabula naturam ostendit Iunonis Acerbæ,

Quæ se supremi iactat ubiq; toro.

Iunonis & La-
tonæ.

ΗΡΑΞ - ΚΑΙ ΛΗΤΟΥΣ

P Vichros enimvero
Latona & liberos
procreasti Ioui. L A.
Non enim omnes, ὃ
Iuno, tales parere possumus,
qualis Vulcanus est. I V N.
At hic claudus quidem, uti
lis certè tamen est artifex
optimus existēs, ac coelum,
nobis exornauit quoq;. Ve
nerēp uxorem duxit, à qua
& studiosè obseruatur. Cō
trā autem tuorum I herorū,
altera quidem uirilis ultra
modum, & montiuaga est,
& postremo in Scythiam
quoq; profecta, oēs sciunt,
qualia comedat, hospites
mactando, ac Scythas ipsos
imitando, qui humana carz
ne uesciuntur. Apollo autē
simulat qui se omnia scire
sefe, & iaculari, & cithara
canere, & medicū esse & ua
ticinari. Et erectis uaticis
nandi tabernis hic in Del
phis, illic in Claro & Dydi
mis, decipit consulentes se,
obliqua, & in utranq; pars
sem quæstionis propositæ
inclinantia respōdendo. ne
uidelicet erroris possit dam
nari, atq; ita ex hoc quæritū
facit,

K Αλὰ μὴ γὰρ ὃ Λητοὶ ἡ
τὰ τέκνα ἱτυγού τῇ Διὶ.
Λ. ὃ πᾶσαι ὡ Ηρα τοῖς
της τέκνης διωάμινθα, οἱ ὃ ἡ
φαιτός ὄδιν. Ηρα. ἀλλ' ἔτ' ὃ μὴ
ὃ χαλός, ὅμως χρησίμους χι ἐπὶ, τε
χρίτες ὡν ἀρετῃ, καὶ κατακτι
νόσμων ὅμιν τ' ἐρανὲν, καὶ τῶ
Αφροδίτῃ ἱγνυμ, καὶ σπυδᾶσται
πρὸς αὐτῆς. οἱ ὃ σοὶ παῖδός, ὃ μὴ
αὐτῶν ἀρρετικῶν, πέρα τῶ μητρῶν,
ἡ ὄρει, καὶ τὸ λῶταῖον, ἡ τῶ
Συνθίχην ἀπειλῶσα, πάντες ἰσα
σιν οἷα ἰαδία ἐφρονονόσα, καὶ μι
μελύντες Σύνθας αὐτῶν, αὐδρῶ
ποφάγας ὄντας. ὃ δ' ἀπὸ λῶν προ
σποιᾶται μὴ πᾶντα εἶλιναι, ἡ
τεξούων, καὶ κιθαρίζων, καὶ ἰα
τρός εἶναι, καὶ μαστοδόνιδαι. ἡ κα
τασπῶ μὴ ὄρυγασύρια ὀ
μαυλικῶς, τὸ μὴ ἰν Διλοφίς, τὸ δ'
ἰν Κλάρῳ καὶ Διδύμοις, ἡ πατῶ
τὸς χρωμῶν αὐτῶν, λοξὰ καὶ ἡ
πανφοτιρίζοντα πρὸς ἑατίον τ'
ὄρωσῆσις ἀποκρινόμεν, ὡς ἀ
κίδωον. ἡ κα τὸ σφάλμα, ἡ πλῆ
τῶ μ.

Ecce, & discit. Multi em̄
amentes sunt, sc̄p ipsos ex-
hibēt pr̄stigijs dehd̄dosi.
Verū non ignoratur utiq;
& prudentioribus, quod ple-
raque falsa ac ficta didicet,
quippe ille ipse uates igno-
rabat, quod interfecturus
amasium suū esset disco, nec
que pr̄dixerat ipse sibi,
quod fugitura ipsum esset
Daphne, idē adeo formos-
sum atq; comatū. Quare nō
uideo, qua causa pulchrior
res liberos te quā Nioben
illam procreasse putaris.
LAT. At uero liberi hi, hos
spitum matris ista uides
licet & mendax uaticina-
tor ille, sc̄io quo pacto mor-
deant te, dum conspiciuntur
inter deos, & maxime quās
do hæc quidē ob pulchritu-
dinem laudatur, ille autē ci-
tharā personat in cōuiuio,
omnibus ipsum admiratio-
ne prosequentib. IV. Ne-
queo risum continere La-
ton. Illi ne admirantur Quē
Marthas, si iustē modō iudi-
care Musæ uoluissent, exco-
riasset meritō, ut qui ipse in
Musica uicerat, nūc autē cin-
camuentus miser ille perijt,
iniustē sanē damnatus. Hæc
autē formosa tua uirgo, ita
formosa nimirum est, ut po-
steaquam animaduertit sese
conspēctū ab Actæone fuis-
se, uerita ne adolescens ille,
turpitudinem ipsius euulga-
garet, immiserit illi canes. Vs̄ interim nō dicam, quod nec pa-
sturientibus obsecratura fuisset, si uirgo uique & ipsa

τα μὲν ἀπὸ τῶν ταύτων. πολλοὶ γὰρ
οὐκ αὐτοὶ, καὶ παρὰ χορὸν αὐτῶν
ἐκαστοὶ ἀνιδύοντες, πάλιν ἐκ ἄλλων
αὐταὶ γὰρ ὑπὸ τῶν συστάντων, τὰ
πολλὰ τὴν φωνήν. αὐτὴ
γὰρ ὁ μᾶντις ἡγήσατο, ὅτι φασὶν
μὲν τὸν μὲν τῶν δίσκων. ἔπειτα
μᾶντις αὐτῶν, ὅς ποθεν αὐτῶν
ὁ δόρυ, καὶ ταῦτα ἐν καλῶν καὶ
κομῆτιν ὄντα. ὅτι ὁ χορὸς, καὶ
τι καλλιτεχνεῖρα. Νίβητος ἔχ
δοξας. Λατὼν μὲν ταῦτα τὰ
καὶ ἐξοικτῶν, καὶ ὁ ψυδόμενος
τις, οἶδα, ὅπως λυγρῶσι ὁρμήματα
ἐν τοῖς δίοις, καὶ μάστιγα ὅταν
μὲν ἰπαινῶν ἐς τὸ κάλλος, ὅς καὶ
δαίσα ἐν τῷ συμποσίῳ θαυμάσι-
μος ὅς ἀπαύστην. καὶ ἔχ
λασὰ ὁ Λατῶν. ἰκάνῃ θυμα-
τος, ὅς ὁ Μαρσύας, ὁ τὰ δίσκων
αὐτῶν δίσκων ἔχοντες, ἀπὸ τοῦ
ἐν αὐτῶν, αὐτὸς κρατῆσαι τῶν μου-
σῶν, νῦν ὅς κατασφιδάσας ἑλπί-
σιν ἑλπίων, ἀδίκως ἀλὸς. ὅς καὶ
λίσι παρὸν ὅτι καλὴ ὄντι,
ὅτι ἰπὰ ἑμαῶν ὁφθαλμοὶ τῶν
Λατῶν, φειδόμενοι ἐν τα-
σίῳ ἑξαγορεύοντες τὸ αὐτῶν αὐ-
τῶν, ἰπαφῆρας αὐτῶν τῶν κούρας.
ὡς γὰρ λίγα ἐστὶν ὁ δὲ τὰς τιμὰς
ἑμαῶν, παρὸν γὰρ καὶ αὐτὸ
ἴσας.

foret. LAT. Valde antequo etate es luno, eo quod cum loue cōcumbis, & una cū eo regnas, & propterea absq; metu cōtumeliosa es. Veruntamen uideo te non ita multo post rursū laschrymantem, quando teres lisa in terram descenderit ille, in taurum aut cygnū conuersus.

Apollinis, & Mercurij.

Q Vid rides Mercuri : MER. Quoniam maxime ridicula Apollo, uidi APOL, Digittur, ut & ipse auditis illis, tecū ridere possim. Merc. Venus cum Marte cōcumbens, deprehensa est, ac Vulcanus comprehensos illos uinculis constrinxit. Apo. Quomodo? Suauē em quiddam dicere uideris. Merc. Longo iam tempore, opinor hæc sciens uenatus est illos, & lecto occultis quibusdam uinculis circumdastō; abiens ad fornacem opus faciebat. Post hæc Mars ingressitur secreto ut quidem ipse putabat. Videt autem ipsum ex alto Sol, & rē ad Vulcanum defert. Vbi igitur lectum conscendissent, & in opere essent, & iam intra retia tenerentur, circumuoluntur ipsis quidem

ἄρα, Λα. μέγα ὡς ἦρα φρονέει, ἐν
ἐνὶ τῇ Διὶ, καὶ συμβασιλεύσεις
αὐτῷ, ἢ διὰ τὸ τοῦ ὕβριτος ἀδίκημα.
πάλιν ἄλλ' ὑψομαί σε μετ' ὀλί-
γον αὖθις διακρύψασα, ἐπίτασθαι
καὶ χαλκίῳ, ἐν τῷ γὰρ κατὰ τὸν
ῥ' ὡς ἔστιν ῥ' γυμνῶν.

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΚΑΙ

Ερμῆ.

Τι γιγῆς ὡς Ερμῆ; Ερ. ὅτι γι-
γαιότεστα ὡς Ἀπολλων ἁ-
δον. ἀπολ. ἀπὸ ὧν, ὡς καὶ
αὐτῷ ἀκίσεαι ἔχω θυγατρίαν. Ερ.
ὡς ἀφροδίτη ξυῖσα τῷ Ἀρα, κατὰ
λυπῆσιν, ὡς ἦρα φρονέει. ἰδὼν αὐ-
τὴν ξυλλαβῶν. Απρ. ὡς; ὅδ' ὅτι
τε ὅρῳ ἰσικας. Ερμ. ἐκ πολλῶν, ὅτι
μαί, ταῦτα ἀδὲς ἰδὼν αὐτὸν
καὶ πρὸ τῶν οὐκ αὐτῷ ἀπολ. δι-
ομά πικρῶς, ἀργαῖστο ἀπὸ τῶν
ὧν τῶν λάμπουσιν. ἀτα ὡς ἄρ' ὡς
σὺ χιτῶνα λαβὼν, ὡς ἦτο. καθερῶ
ἢ αὐτὸν ὡς ἦτο, καὶ λέγει πρὸς
τὸν ἦρα φρονέει, ἐπὶ ἢ ἐπὶ βῆσαν τῇ
λίχνη, ἢ ἐν ἔργῳ ἦσαν, ἢ ἐν τῷ ἰ-
γυγῆσθαι τὸ ἀρκύνει, πικρῶς
ταί μιν αὐτοῖς τὰ διομά, ἰφίτα-
ται, ἢ αὐτοῖς ὡς ἦρα φρονέει, ἰκάνη
μιν ἄν, καὶ γὰρ ἔτυχε γυμνῶν.

uincula, astat autem Vulcanus. Illa igitur (nam & fortē tum nuda erat) pudore affecta.

non habebat, quo se tegeret
 Mars uero, ab initio fugere
 tentabat, sperabatq; se uin-
 cula illa disrupturum esse.
 Ceterum posteaquam intel-
 lexit, se undiq; captū tenes-
 ri, neq; effugere quoquam
 posse, supplicare coepit.
 Ap. Quid igitur, soluit ne
 ipso, Vulcanus: ME. Non
 dū, sed conuocatis dñs, spes
 standū ipsis exhibuit adul-
 terium. Illi aut̃ nudi ambo,
 & colligati mutuo, inclina-
 sis deorsum capitibus eru-
 bescebant. Atq; adeo spe-
 ctaculū hoc dulcissimū mis-
 eri uisum est, cū tantum non
 ipsum opus exhiberent. As-
 pol. At faber ille, an non
 Pudore afficit etiā ipse, cū
 spectandā ita exhibet turpi-
 tudinem coniugij. Mercur,
 Per Iouem, quippe qui etiā
 arrideat ipsis astās. Ego ue-
 rō, si opus est uerum dicere,
 inuidebam Marti, nō solum
 quod cū formosissima dea
 adulteriū exercuisset, sed eti-
 am, quod colligatus cū ipsa
 una esset. Apol. Proinde &
 tu ligari hoc pacto sustine-
 res: Merc. Tu uero non, A-
 pollo: Aspice modō & acce-
 dens, collaudabo enim te, si
 nō eadem ipse quoq; opta-
 bis, ubi uideris.

ἐν ἄλλῳ, ὅπως ἰσχυρότατοι αἰδου-
 μένη, ὃ ἥδρε τὰ μὲν πρῶτα δια-
 φυγὰν ἱπαρῶτο, καὶ ἄλλῃ ῥέξεν
 τὰ δισμέ. ἱπατα δὲ σιωπῇ ἐν
 ἀφύπνῃ ἰχθυόμενον ἑαυτὸν, ἰκί-
 τινι. Απο. τί οὖν ἀπίλυσεν αὐτὸς
 ὁ Ἡφαιστος; Ερμ. ὃ δὲ ἔγω, ἀλλὰ ξυνο-
 καλίσας τὸς διὸς, ἐπιδείκνυνται
 τὴν μοιχείαν αὐτοῖς. οἱ δὲ γυμνοὶ
 ἀμφότεροι κατὰ νυνικίτις, ξυ-
 διδιδιμένοι ἐν θρυῶσι. καὶ τὸ δια-
 μα ὁ δεισμον ἐμὴ ἰδοξίμενον οὐχὶ
 αὐτὸ γιγνόμενον τὸ ἔργον. Απο. ὃ
 δὲ χαλκίως ἱκῶτες, ἐκ αἰδέσθων
 καὶ αὐτοῖς ἐπιδεικνύμενος τὴν
 αἰσχρότητα τῷ γάμῳ, Ερμ. καὶ Δία
 ἰσχυρὸν καὶ ἐπιγινώσκον αὐτοῖς ἱφιστάς.
 ἰγὼ μὲν τῇ, ἢ καὶ ταλαβίς ἀπ᾽ αὐ-
 ἰφθίμου τῷ Ἀρα, καὶ μένον μοιχὸν
 σκαρτι τὴν καλλίστην διὸν, ἀλλὰ
 καὶ διδιδιμένοι μετ' αὐτοῖς. Απολ.
 ἐν οὖν καὶ διδιδάσκων αὐτὸν ὑπὲρ
 μαντας ἐπιτέττε, Ερμ. οὐ δ' οὐκ
 αὐτὸς Ἀπολλων, ἰδὲ μόνον ἐπι-
 δεικνύων, ἰπαίνισμα καὶ σι, ὡς μὲν τὸ
 ἴμ. καὶ καὶ αὐτοῖς ὡς ἰδὲ.

*Iuno cum Semeles gnatum contemnat Iacchum,
 Inuenisse illum noxia quæq; putat.
 At pater hunc laudat contrā, sic resq; nocere,
 Nil per se ducit, solus abusus obest.*

Iunonis & Io-
uis.

ET quidē epubescere
 ē Iupiter, si mihi tan-
 lis esset filius effor-
 minatus adeo, &
 perditus ebrietate, Mitra
 quidē religata coma ince-
 dens, ut plerimū aut cū infa-
 mis mulieribus cōsuetudinē
 habens, mollior ipsis illis,
 ad tympana & tibias &
 cymbala choreas agens, &
 in summā culus magis, quā
 patri tibi similis. Iupī. At
 uerō hic mitratus & mulier-
 cosus nō solū d. Iuno. Lydiā
 subingauit, & eos qui ad
 Tmolū habitāt, cepit, præ-
 terea & Thraces sub se re-
 degit, uerumetiam cōtra In-
 dos profectus, cū muliebri
 isto exercitu & elephantos
 cepit, & terra potius est,
 ipsumq; regē, qui aliquan-
 tulū resistere ausus fuerat,
 captiuū abduxit. Atq; hæc
 omnia fecit, saliens pariter
 & choream ducēs, hastis us-
 tēdo hederaceis, ebrius in-
 terea, ut ais, atq; furore cor-
 reptus, qđ si uerō quispiā
 illū cōiuciarī aggressus sit,
 cōtumeliosē de sacris illi-
 us loquendo, etiā hūc ul-
 cisci solet, uel palmitibus
 ipsum implicando, uel i ma-
 tre perinde ut hinnulū, lace-
 rari faciendo. Vide quā uis
 filia hæc, et ne patre minime
 indigna,

Ηρα.

Eγὼ μὲν ἰσχυρίμην αὐτῇ
 ζῶν, εἰ μοι τοῦτ' ἐκώσῃς,
 δῶλυσ' εἶπεν, καὶ διεισβα-
 ρεύσας ἐκὸν ἤλπιε. μίτρα μὲν
 ἀναδιδυμύσας τὴν κόμην τὰ
 πολλὰ ἡμαιομύσας γυναιξὶ συ-
 σῶν, ἀβρίτορ' αὐτῶν ἱκένειν
 ὑπὸ τυμπάνοις καὶ αὐλαῖς καὶ
 λυμβάλοις χορεύειν. ἡ δ' αὖτε παρὰ
 τὴν μάλλον ἰσχυρὴν, ἢ σοὶ τῷ πατρί.
 Ζῶν. καὶ μὲν εἰσὶν ἡ δ' ἄλκυ-
 μίτρεν ὁ ἀβρίτορ' τῶν γυναι-
 κῶν, ὁ μόνον ἡ Ἡρα τὴν Ἀσσίαν
 ἰχναρώσατο, καὶ τὰς ἡπειρωτάτας
 τὴν Τρωλὸν ἱλαβί, καὶ τὰς ἐν ἡ-
 νας ἐκαγάγετο, ἀλλὰ καὶ ἐν Ἰο-
δίαι ἱλάσας τῶν γυναικῶν τῶν
 τραϊτικῶν τὰς τιλίδαςτας ἄ-
 λι, καὶ ἡ χώρας ἱερῆταισι, καὶ
 τὴν βασιλείαν πρὸς ἐλπίον αὐτῇ
 γίνουσι τοιμήσαντα, αἰχμηάτωρ
 ἀπύγαγε καὶ τὰντα ἅπαντα ἱ-
 πρᾶξεν, ἐρχόμενος αἶμα καὶ χο-
 ροῦν, δύρουσι χροάμενος ἡπ-
 τίνουσι μεθύειν, ὡς φησι, καὶ ἐνθά-
 ζον. εἰ δὲ τις ἐπιχάρσει λοιδο-
 ρήσασθαι αὐτῇ, ὑβρίσας ἐς τὴν
 τελευτήν, ἢ τῷ τῷ ἱτιμωθήσεται,
 ἢ καταδύσας τοῖς κλύμασι, ἢ
 διασπαρῶσαι ποιεῖσας ἐκὸν ἡ
 μητρὶ ὡς πρὶν βρόνον. ὁρᾷς ὡς ἀν-
 δρᾷν τὰντα, καὶ ὅτι αὐτῇ τῇ
 πατρί;

indigna . Si uero iustibus quoque & delicijs inter hæc indulget, non est, quod inuideas, & maximè si quis cogitet, qualis hic sobrius futurus erat, quando etiam ebrius hæc facit. Iu. Tu mihi uideris etiam laudare inuentum ipsius, uitam uide-
ricet, & uinum, & hoc cum uideas, qualia inebriati isti faciunt, titubantes, & ad contumeliam prolabantes, & in summa, infanientes præ uino. Itaque & Icarium illud, cui primò donauit palemitem, ipsi copotores perdididerunt credentes ligonibus. Iup. Nihil hoc dicis. Non enim uinum hæc, neque ipse Dionysius efficit, sed immoderatus potus, & ultra quàm decet, & satis est, repleti mero. Ceterum, si quis moderatè bibat, hilarior ille quidem & suauior fieri solet. Quid uero Icarus passus est, tale nihil uili conpotorum facile fuerit. Sed tu adhuc zelotypia affici uideris, ac Semeles res minisci, luno. Siquidem eas res Dionysij calumniaris, quæ sunt omnium pulcher-
rimæ,

πατρες; οἱ ᾗ παιδία καὶ τρυφῇ
πρίστιν αὐταῖς, οὐδὲ φέρον
καὶ μάστιγα ἐλπίσαι τὸ τίς οἶον
αὐτῶν οὐτῷ ἴω, ἵππου ταῦ-
τα μὲν ὡς ποιεῖ. Ηρα. σὺ μοι
Διὸς ἐπαίνῳ καὶ τὸ δόρυ καὶ
αὐτοῦ τῶν ἄμπιλον, καὶ τὸν ἔρ-
ρον, καὶ ταῦτα ὅρων ἵνα οἱ μὲν
δύναντο ποιεῖν σφαλλόμενοι, καὶ
πρὸς ὕβριν τριπίμφοι, καὶ ὅλοι
μιμῶντες ὑπὸ τοῦ πένου. τὴν
γοῦν Ἰκαρίον, ὃ πρῶτον ἔδωκε τὸ
κλῆμα, οἱ συμπαῖται αὐτοῖς δι-
δοῦναι, παύσαντο τὰς δίκας
λαῖς. Ζῶν. ἔστιν τὸτο φῆς. οὐ
γὰρ οἶν ταῦτα, οὐδὲ ὁ Διόνυ-
σος ποιεῖ, τὸ δὲ ἄμπελον ἢ πρ-
οίως, καὶ τὸ ὅτι τοῦ καλῶς ἔχον-
τος ἐμφορεῖται τὸ ἀνράτι. ἵ-
να αὐτὸν ἡμιτρα πίνῃ, ἡλαρὸν ὅπως
μὲν, καὶ ἡδονὴ γίνεσθαι. ἄν. οἶον
ᾗ ὁ Ἰκάριος ἐπαῖνον, οὐδὲν αὐτὸν ἔγω-
γάζομαι ἔδωκε τῶν συμπαῖτων.
ἀλλὰ σὺ ἐπισηλοῦσαι ἱκαρίῳ
Ηρα, καὶ Σιμίλῳ μετρησόμενοι,
ὡς διαβάλλεις τὸ Διονύσου τὰ
καλλίστα,

De puero querit mater, cur Pallada solam,
Non ledat iaculo, castaliumq; chorum.
Aliger excusat factum, commune Mineræ,
Nil est cum tedis, ingeniumq; hebetant.

Veneria

Veneris & Cupidinis.

ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΚΑΙ

ΕΡΩΤΟΣ.

Quid tandē in can-
sa est, Cupido, ut
cū reliquos Des-
os omneis ador-
es expugnaris, Iouē ipsum,
Neptunum, Apollinē, Iuno-
nem, me deniq; matrem, ab
una Minerva tēperes, utq;
aduersus hanc, nec ullum ha-
beat incendiū tua fax, & in
eulis uacua sit pharetra, cū
& ipse arcu careas, neq; in-
culari noris? CV. Equidem
hanc metuo, mater, est enim
formidabilis truculentorū
aspectu, ac ferocitate, quā-
dā supra modū uirili: proin-
de si quando tenso arcu pec-
tū illam, galeæ cristā qua-
tiens, expauescit me, & tre-
mendus fio, sic ut arma mihi
ē manibus excident. VE.
Atq; Mars an non erat hac
formidabilior? & hūc tamē
superatum exarmasti? Cup.
Imo ille cupidē me recipit,
atq; ultro enā inuitat, uersū
Minerua semper adductis
supercilijs obseruat, quin
aliquando, temere ad illum
aduolui, facē propius ad-
mouens, at illa, siquidem ad
me accesseris, inquit, per pa-
rentem Iouē, quouis modo
te consecero, aut lancea te
transfigam, aut pedibus at-
reptū in tartara dabo præ-
cipit, aut ipsa te discerpā.
Plurima item id genus com-
minabat. Ad hæc acribus obtuetur oculis, postremo & in pectore

Tὴ δὲ ποτὶ ᾧ ἔρως, τὸς μὲν
ἄλλος διὸς κατηγνώσκει
ἄπαντας, τὸν Ποσειδά,
τὸν Ἀπόλλων, τὸν Πάριον, καὶ
τὸν μητέρα, μέντοι δὲ ἀπὶ χεὶρ ἧ
ἀθλώσῃ, ὡς ἐπὶ ἰσχυρῶς ἄνθρω-
πῳ οὐδὲ δάς, καὶ δὲ διγυρῶ
ἠφαιστῆρα, οὐδὲ δὲ ἄλλοις ἠφαι-
στῶσι. ἔρως, δὲ διὰ τὸ
μητρὶ αὐτοῦ. φοβερὰ γὰρ ἔστι,
καὶ χαριεῖς, καὶ λανθὺς αὐ-
δοκῆς. ἐν τῷ αὐτῷ, οὐδὲ ἰσχυρῶς
τοῦ τόξου ἐν ἑαυτῷ, ἐπι-
σείσσει τὸν λῆρον, ἐκπλέττειται,
καὶ ἐν τῷ αὐτῷ γίνονται, καὶ ἀ-
πορροῦται τὰ τοξόγραμμα ἐν τῷ
χερσὶν. Αφρο. ἔρως γὰρ οὐ
φοβερὸς τοῦ ἰσχυροῦ, καὶ ἡμῶς ἀφ-
ηλισσας αὐτὸν, καὶ νικῶνται.
ἔρως ἀλλ' ἐν αὐτῷ ἐκὼν προσί-
ται μὲν, καὶ προσκαλεῖται, ὃ ἄλλος
οὐδὲ ἐφίεσται αὐτῷ. καὶ ποτὶ ἑ-
γὼ μὲν ἄλλος παρὶ πτόν, πλε-
σίον ἵκνῃ τὸν λαμπάδα, ὃ δὲ
ἵμῳ προσέει, φωνῇ δὲ τὸν πατέρα
καὶ τὸν δαδῶσι οὐ διακρίσας, ὃ
τοῦ πατρὸς λαβόμενος, καὶ ἐν τῷ
τάξατον ἱμβάλοισα, ὃ αὐτῷ δι-
ασπασσάμενος, διαφθίρῃ. πολ-
λὰ τοιαῦτα ἐπείκει. καὶ ἵπῳ δὲ
λεμνῷ, καὶ ἐπὶ τοῦ τέλους ἵκνῃ
faciem

faciem quandā gestat horrendā, uiperis capillorū uice comatam, hanc nimirum magnopere formido, territat em me, fugioq; quoties eam aspicio. Ven. Eſto ſine Minervam metuis, ut ais, atq; huius geſtamen Gorgona reformidas, idq; cū Iouis ipſius fulmen non formida ueris. Cæterum Muſæ quā ob cauſam abſte nō ſeruntur, atq; à tuis iaculiſtutæ aguntur & hæc criſtā quatunt, aut Gorgonas præ tendūt? Cup. Reuereor eas, ō mater: Graues enim ſunt, & ſemper aliquid curāt, & cantionibus animū intentū gerunt, quin ipſe etiā nō raro illis aſſiſto, carminis ſua uitate delinitus. Ven. Eſto, nec has adoriris propter ea quod ſint reuerendæ. At Dianā qua tandē gratia non uulneras? C. Vt breuiter dicam, hanc ne deprehendere quidem uſquam ſum potis, quippe perpetuū per monſtes fugitanē, ad hæc alterius cuiusquā ſui cupidinis illa tenetur cupidine. Ve. Cuius ō gnate? C. Venatu cetorū & hinnulorum, quos infectatur ut capiat, ac iaculo figat. Ac proſum tota reſtū huiusmodi ſtudio teneſ, tametſi fratē eius qui nimirū arcu ualeat & ipſe, ſerutū eminus. Ven. Teneo gnate, cum ſepe numero lagitta uulneraſti:

πρίσωπὸν τι φοβίην, ἰχιδνας
κατάκαμον, ἐπὶ ἰγὼ μάλιστα δῖω
δια. μορμολύτῃται γὰρ με. καὶ
φόνος ἴταν εἶδον αὐτῆς. Αἰρε.
ἀλλὰ τίς μὲν ἀβελῶν διδίας
ὡς φῶς, καὶ τίς Γοργόνα, καὶ τὰ
τα, μὴ φοβέσθης τὸν λαῖραν τὸν τοῦ
Διὸς, αἰ δὲ μῦθος, διὰ τί σε
ἄτρυται; καὶ ξυβίλων οἶνιν; ὁ
κῆκῆνας ἀφρονεῖ πιασαῖνοι, καὶ
Γοργόνας προσαῖνουσιν; Εἰμ.
αἰδοῦμαι αὐτὰς ὡς μῦθον. σιμωαί
γὰρ αἰσι, καὶ αἰ τι φροντίδουσι,
καὶ πόρῳ δῶν ἔχουσι. καὶ ἰγὼ
παρίσταμαι πολλάνις αὐταῖς, λα
λοῦμην ὡς πρὸς τοῦ μίλου. Α
φροδ. ἴα καὶ ταῦτας, ὅτι σιμωαί
τίς δὲ Ἀρτεμὶν τίς ὡς ἵνα ὁ
τιτρώσκει; Εἰμ. τὸ μὲν ἴδιον,
οὐδὲ καὶ λαβῶν αὐτῶν οἶνιν τι,
φόνουσαν αἰὰ διὰ τῶν ἐνῶν, ἀ
τα καὶ ἴδιον τινα ἔρητα ὅλα ἰ
ρῶ. Αἰφροδ. τίς ὡς τῶν;
Εἰμ. δέβαι καὶ ἰλάφην καὶ σι
βῶν, αἰρῶν τι διώκονσα, καὶ κα
τατεξούσιν, καὶ ἴλιν πρὸς τῶ
τιούτῳ ὄγῳ. ἐπὶ τὸν γι ἀδελ
φον αὐτῶν, καὶ τοι τεξέτω καὶ
αὐτὸν ἵνα, καὶ ἰαβίλων. Αἰρε.
εἶδα ὡς τῶν, πολλὰ ἰάτων ἰ
τέξασκε.

*Matris Acidaliae iuuenis deceptus amore,
Non curat reliquas cæcus habere deas.
Pallade quid melius Iunone potentius ipsa:
Præferimus Cypridos munera praua tamen.*

Deorū iudiciū.

ΘΕΩΝ ΚΡΙΣΙΣ,
ΖΩΝ.

MERcuri, accepto hoc pomo, abi in Phrygiā, ad Priami filiū, pastore armēti, pascit aut in Ida mōtē, qua parte Gargarum uocant: Ac dic illi, Iupiter, inquit, ὁ Paris iubet te postquam & ipse formosus es, & rerum amatoriarum doctor. sententiam ferre inter deas, quæ nam illarū omniū formosissima sit. Certamenis autem præmium, ea quæ uicerit, pomū accipiat. Hoc tu uerō iam, ut & ipsæ uos abeatīs ad ludicem. Ego uerō ablego à me arbitrium, ut qui ex æquo omnes uos amem, ac si modò possibile foret, libenter omnes uos nitrices uidere uellē, præfertim quando & necesse est, qui uni pulchritudinis summam adiudicabit, tum omnino in odium cæterarū plurium incurrere. Quare equidem ipse uobis idoneus iudex nō sum; adoleſcētis autem ille Phrygius ad quē hinc abitis, regio quidē genere prognatus est, & Gargymedis hui⁹ cognatus. Cæterum simplex & montanus, neq̃

ΕΡμῆ λαβὼν τοῦτ' ἰδὲ μῆ-
λον, ἀπὶ τοῦ ἐν τῷ φρυγίᾳ
παρὰ τὸν Περίουπον ποτα-
μῶν, τὸν βουνόμον. νῦν δὲ ὅτι
Ἰδῆς ἐν τῷ Γαργαρίῳ, καὶ λίγῃ
πρὸς αὐτόν, ὅτι σὶ ὁ Πάρις, ἡμεῖς
ἡμεῖς ὁ Ζεὺς, ἰσχυρὰ ἡμεῖς τι αὐ-
τὸς ἂν, καὶ σοφὸς τὰ ἔργα, ἡμεῖς
ἡμεῖς ταῖς διαίαις, ἢ τις αὐτῶν ἢ
ἡμεῖς ἐν τῷ. τοῦ δὲ ἀγῶντος τὸ
ἄλγον ἢ νικῶσα λαβέτω τὸ μῆ-
λον. ὅρα δὲ ἡμεῖς καὶ ὑμῖν αὐ-
ταῖς ἀπείναι πρὸς τὸν δικαστήν.
ἐγὼ δὲ ἀποθεῖμαι τῷ δικαστῇ,
ἐπίσταντι ὑμῶν ἀγαθῶν. καὶ εἴγε
δύο τι λῶ, ἢ ἡμεῖς αὐτὸν ἀπείναι
νικῶσα ἄλγον. ἄλλως τι καὶ ἀν-
ταγωνιστὴν ἡμεῖς ἀποδόν-
τα, παρὰ τοῖς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ταῖς
πλείοσι. διὰ ταῦτα μὴ αὐτὸς
οὐκ ἐπιτέλει ὁ ὑμῖν δικαστὴς, ὁ
δὲ νικῶσα αὐτὸς ὁ φρυγῆς, ἐφ' ἧν
ἀπὸ τοῦ βασιλέως μὲν ὄντι, καὶ ἡμεῖς
τοῦτον ξυγγενῆς.
τάλλα δὲ ἀφίκεσθαι καὶ ὄντι,
καὶ ἐν

nus, neq; quisq; illū cogni-
tione hac indignum meritō
putauerit. V. Ego uerō Iu-
piter, etiamsi Momū ipsum
præstiturus nobis iudicem,
præsentī animo itura sum ad
documentum mei præbens
dum. Quid enim adeo repre-
hēderit illē in me? Sed opor-
et etiam hisce placere hos-
tīnem. IVP. Neq; nos, Ve-
nus timemus quicquam etiā
si Mars iste tuus electus sit
arbiter, sed recipimus &
hunc Parin, quisquis etiam
fuerit. Iup. Num igitur & ti-
bi eadem hæc, filia, placent?
quid respondes, auertis te,
& erubescis. Est quidē pec-
culiare hoc uirginibus uos-
his, uerecundia affici erga
talīa, sed tamē annuis, Abite
igīr. Ac uidete, ne infestior
res statis iudici, quæcunq;
uictæ fueritis, ne uel malum
aliquod inferatis ipsi ados-
lescentulo. Neq; enim fies-
ti potest, ut æqualiter o-
mnes formosæ sitis. Mer-
cu. Procedamus ergo recta
uersus Phrygiam. Ac ego
quidem præibo, uos autem
non lentē sequimini me, &
hono animo este, Noui ego
Paridē hūc, adolescēs est for-
mosus, & quod ad cætera
attinet, amorī deditus, & ad
talīa discipienda maximē
adoneus, neq; ille facile iudi-
cauerit malē. Ven. Hoc
quidem totum bene, adeo-
quē pro me narras, ius-
sum uidelicet nobis iudicē.

Vtrum

κ' ἐν αὐτῇ τῇ αὐτὴν ἀπαξίωσαι
τηαύτης δίας. ἀφροδ. ἰγὼ μὲν
ἂν ἴδω, ἀνὰ τὸν μῶμον αὐτὴν ἰα-
πισθέσθαι ἡμῖν διναστῶ, δαρρῶ-
βα βαδισῶμαι πρὸς τὴν ἐπίδο-
ξιν. τί γὰρ αὖ καὶ μὴ βόσκειτό μοι
χρὸς δὲ καὶ ταύταις ἀγίστανται τὸν
αὐθροπον. Ηρα. οὐδ' ἡμῶς
ἂν ἀφροδίτη δολιχάμην, οὐδ' αὖ
ἰ ἄρην ἰ σὸς ἐπιτραπῇ τὴν δι-
σκον, ἀλλὰ διχόμεθα καὶ τοῦ-
τον, ὅς τις αὖ ἢ, τὸν πᾶριν.

Ζεὺς. ἢ καὶ σὺ ταῦτα ἂν δύγα-
τιρ σὺ δινᾷ; τί φῆς; ἀπιστῶς,
καὶ ἰρὺ θείᾳ; ἴσθι μὴ ἰδιον τὸ
αἰδωδᾷ αἰγὰ ταῖα ὑμῶν τῷ
παρῖνον, ἐπιδοῖς δὲ ἱμερς. ἂν
πιτι οὖν καὶ ἴπῳ μὴ χαλιπύῃ
τι τῷ διναστῇ αἰ νυνὲ κέραι,
μᾶλλον ἡμῶν ἰντρίψασι τῷ τια-
ρίσκῳ. οὐ γὰρ οἶον τι ἐπίσθαι ἄναι
καλὰς πάσας. Ερμ. προῖ-
μεν οὐδὲν ἄλ φρυγίας, ἰγὼ μὲν ἢ
γούμην, ὑμᾶς δὲ μὴ βρα-
δύνει ἀπολυνδᾷ μοι, καὶ δαρ-
ρᾷτι, οἶδα ἰγὼ τὸν Παρίν,
νικαίᾳς ὅτι καλῶς, καὶ τὰ λλά
ἰρῳτινῶς, καὶ τὰ ταῦτα κρί-
ναι ἰκανώτατ', οὐκ αὖ ἰ
καὶ δινᾷ δικάσει κακῶς.

Αφροδ. τοῦτο μὲν ἂν παρὲς ἀγα-
θόν, καὶ πρὸ ἡμῶν λέγῃς, τὸ δι-
κασθαι ὑμῖν ἄναι τὸν διναστῶν,

πῶς γὰρ

Virum autē & uxore adhuc caret hic, an mulier quapī ipsi cohabitāt: M. Nō omni no absq uxore est Venus. V. Quomodo hoc dicis: M. Videt quēdā cū eo habitare mulier Idæa, sic satis foris mola, cæterum rustica, atq inter montes malē cōsuetā. Sed non admodum adhibere animū ipsi videtur. Cū aut igitur gratia hęc interrogas: V. Nullius sanē rei, sed ita temere in mentem uenit. Min. Malē legationem nobis, heus tu, qui priuatim cū hac consilia confers. Mer. Nihil mali. Minerva hoc, neq etia cōtra uos. Sed inuestigabat me, an sine uxore Paris esset. M. Quamobrem igitur hoc supersticiosē adeo illa curas: Mer. Nescio, aiebat igitur, quod temere ita in mentem uemisset hoc, neq ex composito inuestigasset me. Mi. Quid ergo, caret ne uxore adhuc: Merc. Non uidetur. Min. Quid aut, bellicæ ne rei studio aliquo tenetur, atq æmans gloriæ est, an nihil aliud quā bubulcus est: Merc. Verū quidē non possum dicere. Coniecturā aut facere licet, inuenis cū sit, etiam has res consequi illū cupere, ac uelle præcipuū in bellicis esse se. V. Vides: nihil, ergo nunc conqueror, neque crimine uerto tibi, quod cū hac seorsim nunc loqueris, querolorum enim hoc, non

πίττορα δέ, ἀγαμέδον οὗτος, ἢ καὶ γνώτισ αὐτῷ σιώντιν; Ερμ. οὐ παντὶ καὶ ἀγαμέδον, ὡς ἀφροδίτη. Αφροδ. πῶς λέγεις; Ερμ. ἀπαῖτις αὐτῷ σαρκεῖαν ἰδαία γυνή, ἰσχυρὴ μὲν, ἀγρυπνῶσα δέ, καὶ δαυτῷ ἴσα. ἀλλ' οὐ σφίδρα προσέχειν αὐτῇ ἴσκει, τίς δ' οὐδ' ἴσκει ταῦτα ἰσχυρῶς; Αφροδίτη, ἄλλως ἤρηναι. Αθ. παραπροβούσας ὡς οὗτος ἰδίᾳ ταύτῃ ὁμοιολογούμενος; Ερμ. οὐδ' αὖν ὡς ἀδελφῇ δαυτῷ, οὐδ' ἀπὸ ὑμῶν. ἀλλ' ἰσχυρῶς, ἀγαμέδον ὁ παῖς οὗτος; Αθ. ὡς δὲ τι τοῦτο πολυπραγμονοῦσα; Ερμ. οὐκ οἶδα. φρεσὶ δ' οὐδ' ἴσκει ἄλλως ἰσχυρῶς, οὐκ ὁρῶντες ἔστιν αὐτῷ. Αθ. τίς οὐδ' ἀγαμέδον; Ερμ. οὐδ' ἀπὸ, Αθ. τίς δὲ τῶν περὶ αὐτῷ οὗτος ἰσχυρῶς, ἢ φιλόδοξος τις, ἢ τὸ παῖς βουκόλος; Ερμ. τὸ μὲν ἀλλοτρίως οὐκ ἔχω λέγειν. ἀπὸ αὐτῶν δὲ χρὴ νύμναι, καὶ τοῦτον ἰσχυρῶς εἶναι τυχερῶς, καὶ βέλτερος αὐτῷ τὸν πρῶτον εἶναι κατὰ τὰς μάχας. Αφροδ. ὁρῶς οὐδ' ἐν γὰρ μίμωσται, οὐδ' ἀπὸ προσεγγαλῶς σοι, τὸ πρὸς ταύτῃ ἰδίᾳ καλῶν, μίμωσται γὰρ, καὶ οὐκ ἀφροδίτης τὰ ταῦτα. Ερμ. καὶ αὐτὸς οὐδ' Αθ.

Veneris. Mercu. Etiam hęc ferre ca-

me eadem interrogavit me, quamobrem graviter nefestas, neve putes eo minus consecuturam esse te, quod huic quoque simpliciter & absque dolo respondi. Verum interea dum sermones cedimus, iam multum progressi, reliquimus post nos itellas, & propemodum Phrygiam contingimus. Ego uero etiam Idamideo, adeoque totum Gargantum exacte, & si non fallor, ipsum quoque iudicem uestrum Paridem. Iun. Vbi autem is est, neque enim ipsa etiam uideo illum. Mer. hac uersum, Iuno ad sinistram respice, non ad summum montem, sed secundum latus ubi antrum illuc, & armentum uides: Iun. At non uideo armentum. Mer. Quid ais: an non uides buculas secundum meum hunc digitum, ex medijs rupibus, progressientes, et quendam a scopulo deorsum currentem, pedum manu tenentem, & prohibentem, ne longius dispersatur armentum. Iun. Video nunc tandem, si modo ille est. Mercur. Ille uero. Sed quia prope iam sumus, in terram, si uidetur, demissi, pedibus faciamus iter, ne conturbemus illum, superne ex improbo deuolando. Iun. Recte dicis, atque ita faciamus. Ceterum posteaquam descendimus, tuum iam est Venus, ut praeceas, ac uiam nobis ducendo commonestres. Tu enim, ut consentaneum est, loco

tunc

δὸν τὰ αὐτὰ μὲν ἔρειο. Διὸ μὴ χάλιπῶς ἔχει, μὴ δ' εἰς οὐ μαινικτῆρ, ἔστι καὶ ταύτη ἡ ἀπὸ τοῦ ἀπλοῦ ἀπικρινάμεν. ἀλλὰ μεταξὺ λόγων ἦδη πολὺν προΐντεσθε, ἀπιστάμεν τῶν ἀγίων, καὶ σχιζόμεν γὰρ κατὰ τὴν φρονίαν ἰσμεν, ἰγὼ δ' καὶ τὴν ἰδίαν ἰσμεν, καὶ τὸ Γάργαραν ὅλον ἀκριβῶς. οἱ δ' μὴ διαπαύομαι, καὶ αὐτὸν ὑμῶν τὸν δικαστὴν τὸν Πάριον. Ἡρα. ἴπῳ δὲ ὄσῃ; οὐ γὰρ ἡμῶν φαίνεται. Εἰμ. ταύτη δ' Ἡρα; πρὸς τὰ λαϊὰ σκόπη, μὴ πρὸς ἀκρῶν τῶν ἔρει. παρὰ δ' τὴν πλοῦσαν, οὐ τὸ αὐτὸν, καὶ τὴν ἀγίαν ἰσμεν. Ἡρα. ἀλλ' ἔχ' ὁρῶ τὴν ἀγίαν. Εἰμ. τί φῶς; οὐχ ὁρᾷ βοῖδ' ἡ κατὰ τὸν ἵππον οὕτως δάκτυλον. ἐκ μίσου τῶν πετρῶν προερχόμενα, καὶ τίνα ἐκ τῶν σποδίων κατὰθρόντα, καὶ ἀνθρώπων ἔχοντα, καὶ ἀνθρώπων μὴ πρὸς διανοήσασθαι τὴν ἀγίαν; Ἡρα. ὁρῶ οὖν, ἰγὼ ἐκείνους ὄσῃ. Εἰμ. ἀλλ' ἐκείνους ἰσμεν δ' ὅτι πλεονεξίαν ἰσμεν ἐπὶ τῇ γῆ, ὅτι δολὰ καὶ τὰ αὐτὰ βαδίζομεν, ἵνα μὴ διαταράξωμεν αὐτὸν ἀνθρώπων δ' ἀφ' αὐτῶν καὶ πηλὸν μῆρ. Ἡρα. ὁ λόγος. καὶ εἴτω ποιεῖμεν ἡμῶν δ' ἡσυχίαν, ὅρα σοι ἀφροδίτην προΐναι, ἢ ἡγεῖσθαι ἡμῖν τὴν ἰδίαν. οὐ γὰρ, ὡς τὸ εἰρησὶ

D

ἡμῶν

rum perita es, quippe quæ
sepius, ut fertur fama, huc ad
Anchisem descenderis. Ven.
Non admodum Iuno, me tua
istâ mouet diuinitas. Mer.
Atq; igitur ego uos ducam.
nam & ipse frequenter in Ida
uersatus sum, quando Iupiter
amabat adolescentulum istum
Phrygem, ac sepius huc uen-
ni, ab illo missus, ut quid age-
ret puer, obseruarem, & cum
iam in aquilam conuersus ef-
set, unâ quoq; cum ipso ades-
sam, & unâ formosum illum
subleuabam. Et si modo satis
memini, ab hac ipsa rupe illū
in sublime abripuit. Nam
hic quidem fortè tum filiola
canebat ad ouile, Iupiter au-
tem à tergo ipsi deuolans, les-
niter admodum unguibus cir-
cumiectis, & ore in tiam, quam
super caput habebat,
impresso, in altū sustulit pue-
rum, perturbatum, & ceruice
reflexa in ipsum intuentem.
Tum igitur ego fistulam sus-
tuli, abiecerat enim illā præ-
timore. At enim arbiter hic
prope est, quare compelles-
mus ipsum. Salue bubulce
Paris. Et tu certè adolescēs.
Quis autem ipse es, qui huc
ad nos adueneris, aut quas
nam has adducis mulieres?
Non enim eiusmodi apparēt,
quæ in montib; uersari com-
modè queant, formosæ adeo
cum sint. Mercuri. At non mu-
lieres sunt. Iunonem uero δ
Pari, & Mineruam & Vene-
remiudes, & me Mercuriū
Hæαν ὃν Πάρι, καὶ Ἀθλῶα καὶ Ἀφροδίτην ὁρᾷς, καὶ μὴ τὸν Ἑρμῆν

ἐκ παρ' ἐγὼ τῷ Χορίῳ, πολλάνισ-
ως λέγ' ἐκτελεθῶσα πρὸς ἀγχι-
σιν, ἡ ῥοδὸς. ὃ σφέδρα, ὡς ἦρα,
τάτοις ἀχθεῖται τοῖς σκώμμασιν;
Ερμ. ἀλλ' ἐγὼ ὑμῖν ὑγέσσεμαι, καὶ
γὰρ αὐτὸς ἐνδικοτερεῖα τῇ ἰδῇ, ἐπὶ
τῇ δ' Ὀδύσει ἦρα τὸ μετρεῖς τὸ φρον-
γὸς. καὶ πολλάνισ δίδυρο ἦλθον,
ὡς ἐκείνην ἐκασπινθῆναι εἰς ἔπι-
σμοπλὴν τῷ Παλλῆϊ. καὶ ἐπὶ οὗ-
τοις ἐν τῷ αὐτῷ λῶν, συμπαιγνίσ-
μῳ αὐτῶν, καὶ σωματικῶν τῶν
ἐκείνων. καὶ ἐγὼ μίμνημαι, ἀπὸ
ταυτοῖς ὅτι πῶτα αὐτὴν αὐτῶν
παύσας. ὃ γὰρ γὰρ τίτι ἐντυχὲς σφί-
σιν πρὸς τὸ ποιμνίον. ἐκασπινθῆ-
μην ἐπὶ τῷ ὅτι αὐτὸς ἐξ ὅσων, καὶ
φωτὸς μάλα τοῖς ἐνυξί ποδῶν
λῶν, καὶ τῷ σῶματι τῶν ἐπὶ τῇ
ἐκασπινθῆναι λῶν, αὐτῶν
τὴν πᾶσαν τεταραγμένην, καὶ
τῷ τρηχέλει ἐπιστραμμένην ἐν
αὐτὴν ἀπεβλήποντα. τίτι ἐν τῷ
γὰρ τῶν σύριγγα ἔλαβον, ἀποβί-
βλητες γὰρ αὐτῶν ὑπὸ τῷ δει-
κῶν. γὰρ δ' αὖτε αὐτῶν ἐπὶ πᾶσι
οἷον, ὡς πρὸς ἀπὸ μὴν αὐτῶν.
Χοίροι ὡς βουκόλοι. Πάρι. καὶ οὗ-
τοις ἐν νηυσὶ. τίς ὃν δίδυρο ἀ-
φίξει πρὸς ὑμᾶς; ἢ τίνας ταύτας
ἀγῶν τὰς γυναικας; ὃ γὰρ ἐπὶ τῇ
ἐκασπινθῆναι λῶν, ἐπὶ γὰρ ἐκασπινθῆ-
ναι λῶν. Ερμ. ἀλλ' ὃ γυναικας αὐτῶν.

uide sciet, Iupiter ad te misit. Sed quid tremis, & expallescis? ne metuas, nihil enim periculi hic. subest autem te iudicē esse pulchritudinis ipsarum. Quandoquidem enim; inquit, & formosus ipse es, & doctus rerum amatoriarum, cognitionem hanc tibi commēdo, certaminis autem præmium scies, lecto hoc pomō. Par. Cedo, ut uideam quid sibi etiam uelit, Pulchra, inquit, capiat. Quo parato igitur, & here Mercuri, potero ego, mortalis cum sum ipse ac rusticus, iudex esse tā inopinati spectaculi, & maioris adeo, quā probubulci capto. Nam huiusmodi causis disceptare, delicatorem atque urbanorum magis est. Quod autem ad me attinet, ultra capella formosior altera sit, & iuuenior nūc aliam si hanc superet, fortassis ex arte disjudicare possū. Hæc uerō & formosæ pariter omnes sunt, & non uideo, quo pacto aliquis ab una ad alterā transiret, aspectū uellere queat. Non etiam facile abūtere uult, sed cuiusq; se primò applicat, ei inhaeret, & quod præfens est laudat. Inde si ad aliud transierit, etiam illud formosum uidet, & immoratur, & semper ab ijs, quæ propiora sunt, ceu per successionem excipitur. Et in summa, circumfusa mihi est pulchritudo ipsarū, et totū me cōplectitur. Ac doleo, quod nō et ipse, quæ admodū Arg' iſte.

ἀπίσταται ἐξ οὗτο. ἀλλὰ τί τρέμεις, καὶ ὠχρεῖσθαι; καὶ μὴ δίδωθαι. καὶ λέγουσιν γὰρ ὁ δὲ μὲν λαλοῦσα δὲ σε δὲ κατὰ τὸν γένειον αὐτῶν πάλιν αὐτῶν. ἰπποδῆ γὰρ φησὶ λαλοῦσθαι αὐτοὺς εἰ, καὶ σοφὸς τὰ ἱερῶν καὶ σοὶ τὴν γνώσιν ἐπιτρέπω. τὸ δ' ἄγαν. ὅτ' ἀθλοῦν ἴσῃ, αἰσχροῦς τὸ μῆλον. Παρ. φησὶ ἰδὼ τί ἡ βέλτερος ἢ καλὴ, φησὶ λαβίτη πῶς αὐτὸν ὁ Λισποτα Ερμῆ δυνάτεον ἰγὼ δυνάτες αὐτοὺς καὶ ἀγροικῶν ὦν, δικάσῃς γένειον παρὰ Λόξου δίκαι, καὶ μάλιστα ὅτ' ἀκατάβατον; τὰ γὰρ τοιαῦτα κέρειν ὅτ' ἀβρῶν μάλλον, καὶ ἀτυκῶν. τὸ δ' ἰμὲν, αἰγὰ μὲν αἰγὸς ἰπποδῆ ἢ καλλίωρ, καὶ Λάμαλις ἄλλης δὲ μάλις, τὰ καὶ αὐτὸν δικάσῃ κατὰ τὴν τέχνην. αὐτὸ δὲ πᾶσι τὴν ὁμοίαν κατὰ καὶ ἡ δὲ αὐτὴ ὅπως αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ἰπποδῆ μεταγέρει τὴν ἑψὶν ἀποσπάσαι. ὅτ' ἰδὼν ἀφίστασθαι βέλτερος, ἀλλ' ἰδὼν αὐτὸν ἀπὸ τῆς τὸ πρῶτον, τὴν τὸ ἱερῶν, καὶ τὸ παρὰ τὴν ἰπποδῆ. ἡ δὲ ἰπποδῆ ἄλλω μεταβῇ, καὶ ἡ δὲ καλὴ ἰπποδῆ, καὶ παρὰ τὴν ἰπποδῆ, καὶ ὑπὸ τῶν πλεονέκων παραλαμβάνεται, καὶ δὲ πλεονέκων τὴν αὐτὴν τὸ καλὸν καὶ τὸν ἰπποδῆ, καὶ ἡ δὲ πλεονέκων ἐπὶ με. καὶ ἡ δὲ ἰπποδῆ, ὅτ' αὐτοὺς ἡσπὶς ἰπποδῆ ἡ δὲ βέλτερος.

toto corpore uidere possum. Videor autem mihi, bene esse iudicasse, si omnibus potius hoc reddidere. Nam & rursum illud quoque accedit, quod hæc quidem Iouis soror & coniunx est, illæ uero filiz. Quomodo igitur non periculum etiam hoc pacto iudicium hoc fuerit? Mer. Nescio, nisi quod non licet detrectare Iouis imperium. Pa. Vnde igitur hoc, Mercuri, persuade ip[s]is, ne succedant mihi dux illæ reliquæ, quæcunque uiderentur, sed quicquid peccatum uidebitur, id solis oculis imputent. Mer. Ita facturas se aiunt, tempus autem iam tibi est, ut peragas iudicium. Pa. Faciemus periculum, quid enim agat quispiam? Ceterum illud primum scire uolo, utrum satis erit spectare ipsas, ut nunc sunt uestitæ, an uero et, cum exuere sese necesse erit, ut diligentius examinari eo possim. Merc. Hoc tuum officium erit uidere utpote iudicis. Ac imperes ipsis licet quomodocumque etiam uoles. Par. Quomodocumque etiam uolo: Nudas igitur uidere uolo. Merc. Exiite, heus, uos. Tu uero inspicite eas. Ego interim auertam me. Iun. Rectè & Paris. Atque prima certè exuam me, ut noris, quod nunc solum lacertos habeam candidos, neque etiam magnos & angustos oculos præ me ferendo, superbiām. Aequaliter uero sum tota, & uniformiter pulchra. Pa. Exue et te

παρ' αὐτάμας τῷ σώματι. Διὰ
 δ' αὖ μοι λαλῶς διαλέσαι, πά-
 ραις ἀποδὸς τὸ μῦθον. ἢ γὰρ αὖ
 καὶ τόδ' ἐστι, τὰν τῶν μὲν εἶναι συμ-
 βιβῆαι τῷ Διὶ ἀδελφῶν ἢ γυ-
 ναικῶν, ταύτας δὲ θυγατέρας.
 πῶς ἔρξαι χαλκῶν καὶ ἔργων ἡμέ-
 ραις; Εἰμ', ἐκ οἴδω, πῶν δ' ἐχούρ
 τι αἰσάμεναι πρὸς τῷ Διὶ λιπ-
 κιδόσμελόν. Ἀλλ' ἐν τῷ τῷ ἔρ-
 μῳ πᾶσαι αὐτὰς, μὴ χαλκῶς
 ἔχον μοιτὰς ἀνύτας ἐν νικημέ-
 ναις, ἀλλὰ μόνον τ' ἰφθαλμῶν ὅς
 γὰρ ἴδω τίν' διαμαρτίαν. Εἰμ',
 ὅτ' ἐφασί ποιεῖσθαι. ὦρα δέ σοι
 ἔδωκεν ἰσχυρὰν μὲν ἱέρειαν, Ἀλλ',
 παρασέμειπα. τί γὰρ αὖ ἢ πάθει
 τις; ἐκάνθ' ὅ πρῶτον ἐκείναι βῶ-
 λουμαι, πότ' ὅρα ἔβραλέου σνο-
 πᾶν αὐτὰς, ὡς ἔχουσιν, ἢ ἢ ἀπο-
 λύσαι λύσαι πρὸς τὸ ἀνελβεῖ
 ἐλ' ἐβλήσιναι. Εἰμ', τότε μὲν σὲν
 αὖ ἐπ' τῷ διακασθῆ καὶ πρὸς αὐ-
 τὴ ἐπ' ἢ δέχαις. Πα, ἐπ' ἢ καὶ δέ-
 λω; γυμναῖ ἰδῶν βόλουμεναι. Εἰμ',
 ἀπὸ δ' αὐτῶν αὐτῶν, σὺ δ' ἔσπεκί-
 πει, ἐγὼ δ' ἀποστραφίην. Ἡρα,
 λαλῶς ὅ Παρί, καὶ πρῶτη
 γὰρ ἀποδύομαι, ἐπ' ἢ, μάθης,
 ὅτι μὴ μέναις ἔχον τὰς ὀλίνας
 λούκας, μηδὲ τῷ βούκας ἔσ-
 ναι μέγα φρονῶ. ἐπίσπε δέ τι-
 μι πᾶσα, καὶ ὁμοῖος λαλῶ.
 Γαρ, ἀπὸ δ' αὐτῶν καὶ σὺ ὅ Αφρο-
 δίτη

Venus. MIN. Ne prius ipsam exueris, ó Paris, quam cestum à se deposuerit. Incantatrix enim est, ne te præstigijs circumueniat per illum. Et certè quidem oportebat, neq; etiam studiosè ita exornatam hic adesse, neq; tot coloribus fucatam esse, perinde ac uerè meretricem aliquàm, sed ipsam formam nudè exhibere spectandam. **PAR.** Rectè sanè admonent illud de cestis, atq; etiam deponere illum. **Ven.** Cur non igitur & tu Minerva galea deposita, nudum caput spectandum exhibes, sed concutis comam, & perterres iudicem. An metuisti, ne tibi obijciat & reprehendat cæruleum istud oculorum, si dempto terribili isto aspiciatur? **MIN.** Ecce tibi galea hæc ablata. **Ven.** Ecce tibi & cestus hic. **Iu.** Sed exuamur tandem. **PAR.** ó Iupiter monstrificè, quod spectaculum? quæ pulchritudo? quæ uoluptas? qualis uirgo hæc? ut uerò regalis illa & uenerabilis effulget, adeoq; uere digna Ioue. Tuetur autem suæ quiddam & iucundum, ac blandum & illecebrosum etiam arrisit. Sed iam satis habeo felicitatis huius. Si uidetur autem, etiam seorsim unamquamq; inspicere uolo, quoniam nunc certè ambiguus sum neq; satis scio, ad quid etiam me referam, uisu in omnes partes distracto. **VENVS.**

τα

ΔΙΤΗ. ΑΡΗ. μὴ πρὶν τὸν κῶτιον ἀποδυῖναι ὃ Πάρι, πρὶν αὖ τὸν λίστον ἀπέλθαι, φαρμακίε γὰρ ἔστι, μὴ σὶ καταγυγίῃ διὰ κῶτῶ. καὶ τοιγὰρ ἔχρω μὴ δ' ἔτι τοιαυτὰ πεισμένῳ παραῖναι, μὴ δὲ τοσαῦτα ἐν τῇ τριμένῳ χροῖα ματα, καθάπερ οἱ ἀληθεῖς ἰταῖοι οὐ τινα, ἀλλὰ γυμνὸν τὸ κάλλος ἐκιδανύσαν. **ΠΑΡ.** οὐ λίγῃ σιτὸν περὶ τῆς κισῆς, καὶ ἀπὸ τῶν. **ΑΡΗ.** τί ἔνδ' ἔχῃ καὶ σὺ Ἀθῶνῃ τῶν ἑτέρων ἀφελῶσα, φιλήν τῶν ἑκατέρωθεν ἐπιδανύσας, ἀλλ' ἐπιστάσας τὸ λῶπον, καὶ τὸν δίκαιον φοβῶν; ὃ δὲ δίδας. μὴ σὶ ἰλίγγῃται τὴν γλαυκὴν τῶν ἑμμένων αὐτοῦ τῶ φοβῶν βλεπόμενον; **ΑΡΗ.** ἰδὲ σὶ ὃ ἑρως αὐτὴ ἀφῆραται. **ΑΡΗ.** ἰδὲ σὶ καὶ ὁ ἑρως. **ΗΡΑ.** ἀλλ' ἀποδυσάμεν. **ΠΑΡ.** ὃ Ζεὺς τὸν δάσιν τῇ δίδας, τῇ καλλῶν, καὶ ἡ δὲ οἷα. οἷα γὰρ ὁ παρ' οὐρανῶν ὃ σαρκενὸν αὐτὸ καὶ σιμνὸν ἀπολάμπα, καὶ ἀληθεῖς ἄξιον τῇ Διὶ; ὡς δὲ ὁρᾷ ὁ δέως, καὶ γλαυκὸν τι καὶ προσάγω γὰρ ἡμᾶς δίδας. ἀλλ' ἡ δὲ μὴ ἄλλῃ ἔχω τῇ οὐδ' αὐμορίας. οἱ δὲ καὶ δὲ, καὶ ἰδίᾳ καὶ ἑκάστῳ ἐκιδανύμεναι, ὡς νῦν γὰρ ἀμφιβολίαι ἄντι, καὶ ἐκ οὐδ' αὖ, πρὸς δ, τι καὶ ἀπεβλήσω, πάντῃ τὰς ἑξῆς πεισάμεν. **ΑΡΗ.**

Ita faciamus. Par. Abscedite igitur uos duce. Tu uero Iuno hic mane. Iun. Maneo. Ac posteaquam me diligenter inspexeris, tempus tibi erit & cætera iam spectare, num pulchra uictoriæ meæ dona proposita tibi. Nam si me Pari formosiorē esse iudicaueris, uniuersæ eris Asiæ dominus. Par. Non donis nostra hæc geruntur. Sed tamen abi. Agetur enim, quicquid æquum uisum erit. Tu uero accede Minerva. Mi. Adsum tibi. Quod si igitur me ò Pari, formosam esse iudicio declaraueris, haud unquam ex pugna uictus abibis: bellatorem enim te, & uictoriarum compotem efficiam. Pa. Nihil, Minerva, opus mihi est bello, & pugnis. Pax enim ut uides, in presentia tenet Phrygiam & Lydiam, & ab hostibus quietum est patris imperiū: Sed tamen confide, neque enim minus feres, tamen ob munera nequequam iudicium feram. Sed indue te tandem, & impone galeam, sors enim te inspexit. At nunc Venerem adesse tempus est. Ve. Ecce meipsum tibi. Accipe place singillatim unūquodque diligenter, nihil cursu prætere uelēdo, sed immorādo singulis cuius membris. Quod si uero placet ò formosē, etiam hæc mea dicta accipe. Ego enim iam dudum aspiciēs te iuuenē, & ò ò et formosum, et qualē nescio, an ullū aliud nutriat Phrygia, beatū quid te puto ob pulchri

ἔτω ποιῶμεν. Παρ. ἔπειτα οὐκ αἰδέομαι. σὺ δὲ ὦ Ἥρα, καθίσταίνε. Ἥρα. πορεύμενον. καὶ παραδόναι με ἀκριβῶς ἰδέσθαι. ὅρα σὺ εἰ καὶ τὰ ἄλλα ἡδυναικῶς, εἰ καὶ ἀλάστοι τὰ δῶρα ὅτι νίκης ἔστι μοι. ὡς γὰρ με ὦ Παρί δυνάστες ἀναικαλῶς, ἀπάσαις ἰσὺν τῆς ἀσίας διοπίτας. Παρ. ἐν ἐπὶ δώροις μὲν τὰ ἡμέτερα. πολλὸν ἄλλ' ἀπὸ βί. περιτρέφεται γὰρ, ἅπασαν αὐτὴν δούλην. σὺ δὲ πρίσθι ἀδελφῶν. Ἀθ. παρὰ τὴν καὶ σοι. ἡ ἀρετὴ ὡς με ὦ Παρί δυνάστες καλῶν. ἔπειτα ἡ τῶν ἀπαικῶν μάχης, ἀλλ' ἀπὸ πρακτῶν, πολιμῶν γὰρ σοι, καὶ νικηφόρου ἀπὸ βραχέος. Παρ. ἔστιν ἀδελφῶν δὲ μοι παλαιὸν καὶ μάχης, εἰρήνην γὰρ, ὡς ἔρεται τὰ οὐκ ἐπὶ χεῖρ τῶν φρυγίων τε, καὶ λυδίων, καὶ ἀπὸ λυκίων. ὦ ἡμῶν ἔ τῶ πατρὸς ἀρχῆς. δάρεται γὰρ μοι παλαιότερος γὰρ, καὶ μὴ ἐπὶ δώροις δυνάστες. ἀλλ' ἐν δουρί. ὦ δὲ, καὶ ἐπὶ τῶν λυδίων, ἡ καὶ νῦν γὰρ ἔστιν, τῶν ἀφροδίτων παρὰ καὶ λυκίων. Ἀφροδ. αὐτὴ σοι ἐγὼ πλανίου, καὶ οὐδὲν κατὰ τὴν ἀκριβῶς, κατὰ τὴν παρατρέχων, ἀλλ' ἐν δόλῳ τρέφω καὶ ἐστὶν τῶν μυλῶν. αἱ γὰρ δίδωται ὡς καλῶν, καὶ τὰ δὲ με ἀκροομένη γὰρ πάλαι ἐρῶσα σε εἶδον ὄντα, καὶ καλὸν ἐπὶ τῶν ἐκείδων, εἰ τινα ἐτόρην ὁ φρυγίας τρέφει, μακαρίζω γὰρ τὴν καλῶν, αἰτιῶμαι

tydinem, reprehendo autē, qđ
non relictis hisce rupib. &
saxis, in urbe alicubi vitam
degis, sed corrumpi pulchris
tudine istam finis. in solitudi
ne. Quid enim tu frueris his
montibus? Aut quid profi
ciant pulchritudine tua ita
boues? Decebat autē te iā &
uxorem duxisse, non tamē ru
sticam aliquam aut indigenā
quales per Idam passim mus
lires sunt, sed ex Græcia ali
quam, uel Argiuam, uel Co
rinthiam, uel Lacœnā, cuius
modi Helena illa est, adoles
centula & formosa, & nulla
parte me ipsa inferior, & qđ
maximum est, amorī quoq;
dedita. Nam illa, si solum etiā
aspiciat te, satis scio relictis
omnibus, seque ipsa ceu in
deditionem tradita, sequetur,
& cohabitabit tecum. Pro
sum autem & tu audisti iam
aliquando de ipsa. Par. Nis
hil etiam d Venus. Nunc autē
lūbēs audiero, omne quic
quid est, de illa te narrantem,
Ve. Est hæc filia quidē Ledæ,
formosæ illius, ad quā Iupiter
d coelo deuolauit, in cygnum
cōuersus. P. Quis autē aspe
ctu est? Ve. Candida quidem,
qualē cōsentaneum est esse, &
cygno progenerā, tenera autē,
ut quæ in ouo enutrita fuerit,
nuda plerumq; exercens ses
se, & palestricæ rei dedita.
Aded igitur magnopere ab
omnib. passim expetī, ut &
bellē ipsi causa susceptū fue
rit, cū These' qđdā nupitē ille

iam

αἰτιῶμαι δὲ τὸ μὴ ἀπολιπῆναι
τοῖς σκοπίαις, καὶ ταῦτα σὺ τὰς
πύργους, κατ' ἄνθρωπον. ἀλλὰ δια
φάρην τὸ ἡάλας ἢ ἰσημίαν. τί
μὲν γὰρ οὐ ἀπολαύσας τῶν ἰ
σῶν; τί δ' αὖ ἀπέσαντο τὸ εὖ
ἡάλλου αἱ βίδες; ἰπρίπι δὲ ἔδω
σσι γιγαμνήσαι, μὴ μὲν τοῖς ἰ
γρῶν τινά, καὶ χαρόν. οἷα
ἡατὸ πῶν ἰσῶν αἰ γυναικῶν, ἀλ
λά τινά ἐκ τῆς ἑλλάδος, ἢ ἀρ
γῶν, ἢ ἐκ Κορίνθου, ἢ Λακεδαι
μόν, οἷα σὺ ἢ ἑλίου δὲ, εἷα καὶ κα
λὴ καὶ κατ' ἑλίου ἐλάττω ἰσημίαν
καὶ τὸ δὲ μίγναι, ἰσημίαν καὶ
οὐ γὰρ ἢ καὶ μόνον διασπασί, οἷ
α δ' ἰσημίαν, πάντα ἀπολιπῆσαι
καὶ παρασχῶσαι καὶ τῶν ἰσῶν
τοῖς ἰσημίαις, καὶ σπασί. καὶ
τῶν ἢ καὶ οὐ ἀπέσαντο τὸ
αὐτῶν. παρ. ἔδωκα ἢ ἀρ
γῶν. οὐ δὲ ἢ ἑλίου αὐτῶν ἀπέσαν
το, τὰ πάντα. ἀργῶν, οἷα
ἀργῶν. αὐτῶν δὲ γυναικῶν μὲν δὲ
Λακεδαιμόν, ἢ ἑλίου, ἢ ἰσημίαν
ἢ Ζεὺς ἡατὶ τῆς, καὶ τῶν γυναικῶν
τοῖς. οἷα δὲ τῶν ἰσῶν; ἀ
ργῶν. ἀργῶν μὲν, οἷα ἀπέσαν
το γυναικῶν. ἀπαλὴ δὲ,
οἷα ἢ ἀργῶν, γυναικῶν τὰ
πολλὰ, καὶ πάσης καὶ. καὶ
ἔτι δὲ τὸ παρὰ τῶν, οἷα
τὸ καὶ πάσης ἀμφ' αὐτῇ γυν
αἷα, τοῦ ἑλίου αὐτῶν ἢ

D 4 ἀργῶν

iam rapuisset. Veruntamen postquam ad florem ætatis peruenisset, optimi quique Asiæorum ad petendas illius nuptias sese obtulerunt. Antea positus aut reliquis tamen Menelaus fuit, ex genere Pelopidarum natus. Quod si autem uoles, ego tibi cōficiam has nuptias. Pa. Quid narras: eius ne quæ iam nupsit alteri? Ve. Iuuenis adhuc es, & rusticus. Ego uero noui, quo pacto talia perficere cōueniat. P. Quomodo? cupio enim & ipse scire. Ve. Tu quidē perscrutaberis ad perlustrandam Græciā, atque ubi Lacedæmonia peruenieris, uidebit te Helena. Post illa uerō, meum iam opus erit, efficere, quo illa amore tui capiat, tēp̄ seſectetur. Pa. Hoc ipsum etiam incredibile mihi uidetur, ut illa relicto coniuge, cū homine barbaro atque hospite ē patria nauigare, in animū inducat. V. Bono animo esto. Nam huius certō rei gratia, liberos duos habeo pulchros, Amabilitatem & Cupidinē uidelicet, quos tibi tradam, qui tibi duces itis neris futuri sint. Ac Cupido quidā, totus subingrediens illi ui coget amare mulierē. Amabilitas aut tibi ipsi circūfusa id quod ipsa est, desideratū tēp̄ reddet & amabilē. Deinde autē & ego unā præsens, rogabo Gratias, quo & illæ commites se præbeāt, atque ita oēs ipsum ad hoc quod uolumus, impellemus. Par. Quomodo

fortassis

ἀρπάσονται. ὁ μὲν. ἀλλ' ἵπα-
 λήφορ εἰς ἀκμὴν κατέστη, πάν-
 τες οἱ ἄριστοι τῶν Ἀχαιῶν ἐπὶ
 τῷ μνηστῆρι ἀπώπνευσαν, προ-
 κείμεν ἢ Μενέλαο. τῷ Πελοπι-
 δῶν γυναικί. εἰ δὲ τίλῃς, ἰγῶ σε
 καταπράξομαι τὸν γάμον. Πά.
 πῶς φῆς, τὸν τῆς γαγαμμένης;
 Ἀφροδ. οὐ. εἰ σὺ, καὶ ἄγροικος,
 ἰγῶ δὲ εἶδαι, ὡς καὶ τὰ τοιαῦτα
 ἄρᾳ. Πά. πῶς; ἰδέτω γὰρ καὶ
 αὐτοὶ εἰδέναι. Ἀφροδ. οὐ μὲν
 ἀποδιδόμενος ἐπὶ δέαν δὲ τῆς
 Ἑλλάδος, ὑπαπαδὸν ἀφίκη-
 ῖς τῷ Λακωνάϊμονα, ἔψεται σε
 ὁ Ἑλίων. τὸν τοῦτον δὲ, ἐμὸν ἄν-
 ῖον τὸ ἰγῶν, ἵπῃς ἱραβισιταί-
 σε, καὶ ἀκολουθήσας; Πά. τῶν.
 αὐτὸ καὶ ἄριστον ἡναιέ μοι δεκά,
 τὸ ἀπελιπεῖσαι τὸν αὐτῶν, ἰθι-
 λῆσαι βαρβαρῶν καὶ ξένη συνει-
 πλῶσαι, Ἀφροδ. δ' ἄρ' ἔρα τῶν
 γυναικῶν. πᾶσι γὰρ μοι ἰσὺν
 δύοναλὸν, ἱμῖρ καὶ ἱρως. τῶ
 τῶ σε παραδώσω ἡγίμην. ὁ
 δὲ δ' ἄγροικος μὲν, καὶ ὁ μὲν ἱρως,
 ὅπως παρὶ δῶν ἐς αὐτῶν, αὐαγ-
 κάσα τῷ γυναικί. ἱρῶν. ὁ δ' ἵ-
 μῖρ καὶ αὐτῶν σε πορνεύσας, τὸν
 ὁσπὲρ ὅστις, ἱμῖρ τὴν τι δέσας
 καὶ ἱρῶμιον. καὶ αὐτῶν ἢ συμ-
 παροῦσα, δεικνύσας καὶ τῶν χα-
 ρίτων ἀπολιθῆναι, ἀπαντῶν αὐ-
 τῷ αὐαπέσας. Γὰρ. ὁππε
 μὲν

fortassis hoc procedet, in cer-
nū adhuc Venus est. Veruntas-
mē amorē Helenā, & nescio
quo pacto etiā uidere ipsam
mihi uideor, & nauigo rectē
uersus Græciam, & in spari-
ta peregrē absum, & redeo
unā cū uxore, & doleo quod
non omnia hæc iā nūc facio.
Ve. Ne prius amaueris Pari,
quā pronubā me & sponsæ
conciliatricē, iudicio hoc res-
muneratus fueris. Decet enī
& me uictoriæ compotem fa-
ctam adesse uobis, & celebri-
tatem peragere nuptiarū pa-
riter & uictoriæ. Omnia enī
nūc licet tibi hæc, & amorē
& formam, & nuptias po-
mo isto mercari. Pa. At me-
tuo, ne me post latum iudiciū
negligas V. Vis igitur. ut
iurem tibi? Nequaquam sed
tantum promitte denuo. Ve.
Promitto igitur. Helenam
tradituram me esse uxorem
tibi, & futuram comitem pro-
ficiscenti ad ipsam, deinde &
illum uenturam esse ad uos,
& ipsa adero, & adiuvabo
omnia. Pa. Etiam Cupiditē
nē & Amabilitatem & Gra-
tias tecum adduces? Ve. Bo-
num animum habe, quin &
desiderium & Hymenæum
præterea comites assumam.
Par. Ob hæc igitur do tibi
pomum, ob hæc accipe.

Ιὺρι

μὲν ταῦτα χωρήσει, ἡ δὲ Πάρις
Ἀφροδίτη, πῶς ἔγωγε ἔδωκε τῇ
Ελὲνῃ. καὶ ἐν οὗτῳ ὅπως καὶ ὁ-
ρᾶν αὐτὴν εἶμαι, καὶ πῶς ὁ-
θῶ ἐν Ἑλλάδι, καὶ τῇ Σπάρτῃ
τῇ ἐπιδημῶ, καὶ ἐπὶ πάντεσσιν ἔχω
τὴν γυναικα. καὶ ἔχθρομαι, ὅτι
μὴ πάντα ταῦτα ἔδωκε μοι, Ἀ-
φροδίτη. μὴ πρόδορον ἔραδῶ ὁ
Πάρις, πρὶν ἐμὶ τὴν προμνηστε-
αν καὶ συμφαγωγὴν, ἀμείψασθαι
τῇ κρίσει. πρὶς γὰρ καὶ μοι
καθέρον ἡμῖν συμπράττειν, καὶ
ἰουστάειν ἅμα καὶ τὰς γάμους καὶ
τὰ ἐπινίκια. πάντα γὰρ ἐνιστῇ
σοι, τὸν ἔρωτα, τὸ κάλλος, τὸν
γάμον, τὴν τοῦ μέλους πρὸς δαί-
μον. Δίδωκε, μὴ μὲν ἀμείψασθαι
μετὰ τὴν κρίσιν. Ἀφροδίτη. βέ-
βαιον οὗτο, ὑπομίσσεται; Πάρις. μα-
δαμῶς, ἀλλ' ὑπὸ σκευῇ ἄλλῃ.
Ἀφροδίτη. ὑποσχεῖμαι δέ σοι τὴν
Ελὲνῃ παραδώσειν γυναικα,
καὶ ἀκολουθήσειν γε ἐν αὐτῇ,
καὶ ἐπίβησθαι παρ' ὑμῶς αἰετὴν
ἰλίον, καὶ αὐτὴν παρίσσειν, καὶ
συμπράξει τὰ πάντα. Πάρις. καὶ
τὸν ἔρωτα καὶ τὸν ἡμέτερον καὶ
τὰς χάριτας ἄφαις; Ἀφροδίτη. δά-
ρει. καὶ τὸν πόθον, καὶ τὸν ἡμέ-
τερον πρὸς τέτοις παραθήσεται.
Πάρις. ὑπομῶς ἐπὶ τέτοις δι-
δωμι τὸ μέλον, ἐπὶ τέτοις λάμ-
βαναι.

ridiculum uidebatur, id quod
hæc min: tantem audire haud
queam apud terreticere. Ete-
nim memineram, quæ non ita
multo anti Neptunus, Iuno
ac Pallas, mota aduersus eum
seditione, machinaretur com-
prehensum illum in uincula
conijcere, quâtopere fomida-
rit, utq; in omnem speciem sese
uerterit, idq; cum tres dun-
taxat essent dii quod ui The-
tis misericordia commota,
Briareum centimanum illi
auxilio accersiuisset, ipso pa-
riter cum fulmine ac tonitru
uinctus erat. Hæc reputanti
mihi reddere libebat eius ma-
gniloquentiam iactantiamq;.
Mer. Tace, bona uerba? neq;
enim tutum est ista, uel tibi di-
cere, uel audire mihi.

λοιπόν δοξέ μοι, ἀκούσσι μετα-
ξύ τῶν ἀπειλῶν, ὅτι αὐτὸν Διὸς αἰνέ-
σι πῶς πρὸς σὺν μίμνηται γὰρ
ὁ πρὸς Πάλλαν, ὅτι οἱ Ποσει-
δῶν καὶ ἡ Ἥρα καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἐν
πανταγὰς, ἐπιβέβησαν
ξυνοδῶσαι αὐτὸν λαβόντες, ὡς
παντοῖα ὡς διδῶν καὶ ταῦ-
τα, τρεῖς ἵσται. καὶ εἰ μὴ γὰρ
οἷς τις καταλήσασα ἐκείνην
αὐτῷ συμμαχεῖν βεβαίωσιν ἵνα
τόγγαρον ἵστα. ὡς δὲ διδῶν αὐ-
τῷ ἐν τῷ καὶ βροντῇ, ταῦτα
λογισομένη, ἐπὶ καὶ γὰρ ἐπὶ
τῇ ἐκείνην ῥήμοσιν αὐτοῦ. Εἰμ.
σιώπα, σύ φέμεις. ὅ γὰρ ἀσφαλὲς
ἐστὶ σοὶ λίγαν, ἐπὶ ἐμοὶ ἀνέμω
τὰ τοιαῦτα.

Panis & Mercurij.

rij.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ

Πάν.

Salue ô pater Mercurij.
Mer. Salue utique
& tu. Sed quomodo
ego pater tuus sum?
Pa. An non Cyllenius ille
Mercurius es tu? Mer. Atq;
admodum. Quo pacto igitur
meus filius es? Pa. Adulteris
sum, ex amore tibi natus.
Mer. Per Iouem hirci fortasse
se cuiusdâ, q; caprâ per adul-
terium cognouit. Nâ meus quô
fueris, qui, & cornua habes,
& nasum tauri, & barbâ hirci,
& pedes biddos, hircinosq;
præterea

Xαίρει ὦ πατήρ Εἰμῶ.
Εἰμῶ. νῦν καὶ σύ γι, ἀλ-
λά πῶς ἐγὼ εἰς πα-
τέρ; Πάν. ὅχι ὁ Κυλλένιος Εἰμῶ.
ὡς τυγχάνεις; Εἰμῶ. καὶ μάλα.
πῶς ὅτι ἐμὸς εἰς παῖ. μαχίλι
εἰς αἶμα, ὅτι ἰστέον σὺ γυναικῶν.
Εἰμῶ. νῦν Δία πράγμα ἵσως τινὲς
μοιχόσασαυτῶν αἶμα. ἐμὸς γὰρ
πῶς ἱέρατα ἔχων, καὶ ῥίνα τι-
αὐτῶν, καὶ πῶς γὰρ λάσιον,
καὶ σέλινα διχηνὰ καὶ τραγικά,
καὶ

præterea & caudâ super ius-
tibus: Pa. Quæcunq; in me
conuiciando dicis, ijs tuum
ipsius filium, pater, probros
sum ac turpem declaras, imò
potius te ipsum qui eiusmodi
generas & tales liberos pro-
creas. Ego uerò extra culpâ
sum. Me. Quam aut etiam ina-
trem tuam ais esse? Nū ignos-
cans alicubi cum capra adul-
terium exercui ego? Pa. Non
cū capra sed tibi ipse in me-
mortam reuoca, num in Arca-
dia quandoq; puellâ liberam
per vim stupraris. Quid mor-
dendo digitâ, quæris ac diu
dubitas? Icarî filiâ dico Pene-
lopē. M. Quid igitur illi ac-
cidit, quod pro me hirco si-
milem te peperit? Pa. Dicam
tibi, quæ ex illa ipsa audiui.
Quando enim me in Arcadiâ
ablegabat, O puer, inquit,
Mater quidem tua ego sum,
Penelope, ex Sparta nata.
Cæterum patrē noris habe-
rete deum, Mercurium illū
Maia ac Iouis filium, Quod
si igitur cornutus ipse es, ac
pedes hircinos habes, ne id
ægre feras. Quādo enim me
cum rem habebat pater tuus,
hirco seipsum assimilauerat,
quò facilius lateret, & ob id
similis hirco tu quoq; euasis-
ti. Me. Per Iouē, memini me
tale quiddā facere. Ego igitur
formosus ille, qui ob for-
mā ac pulchritudinē animum
elati p̄ me fero, q adhuc im-
berbis ipse sum pater tu? uo-
cabor: & ab omnib. risu acci-
piar ob

καὶ ἔσαν πρὸς τὰς πυγὰς: Παύ.
ἴσα ἄν ἀποσκώψῃς εἰς ἐμὴ, τὸν
σιναιῶν ἦν ὃ πάτερ ἐπὶ σιναι-
του ἀποφαίσεις, μᾶλλον δὲ σι-
αυτὸν, εἰ ταῦτα γρη῏ς, καὶ
παλαιπαιῶς, ἢ γὰρ ἀνάτι.

Ερμ. τίνα δὲ καὶ φῖς σου μη-
τέρα; ἥπε ἔλαβον, αἶμα μοι χόου-
σαι ἰγυγι, Παύ. ἐκ αἶμα ἰμέι-
χουσας, ἀλλ' αὐάμνησιν σιναι-
τὸν, ἐπίστι ἐν Ἀρκαδίᾳ παῖδα
ἐλεύθερον ἰβίασα. τί δακνὸν
τὸν δάκτυλον ἦτοῖς, καὶ ἐπίπο-
λὸν ἀπερᾶς; τίω ἱκαρίον λίγν
Πρωιδίπῳ. Ερμ. ἀτατὶ πα-
δάσα ἐάντα αὐτ' ἰμὺν τράγῳ
σι ὁμοιοῦν ἐτικῃ; Παύ. αὐτὸς
ἐκάνει λόγον σοι ἰρῶ. ὅτι γάρ
μι ὄξικεμπῶ ἐπὶ τῷ Ἀρκασ-
δίαν, ὃ παῖ, μήτηρ μὲν σου, ἰρῶ
ἰγὼ αἶμα Πρωιδίπῳ ὁ σπικτιά-
νεις, τὸν πατέρα δὲ γίνουσι δι-
ὸν ἰχθυρ Ἑρμῶν τὸν Μαίαις καὶ
Διὶ. ὃ δὲ ἱερασφῆς. καὶ
τραγοσκίλῃς ἂ, μὲν λυκάειν σι.
ὅποτι γὰρ μοι σιναιῶ πατὴρ ὁ
σὸς. τράγῳ ἰαυτὸν ἐπῆκασθ,
ὡς λάβοι, καὶ διὰ τῷτο ὁμοι-
ἀπίβῃς τῷ τράγῳ. Ερμ. νῦν Διὰ
μῆμνημαι ποιήσας τι τιοῦτο. ἰο-
γὼ οὖν ὁ ἐπὶ κάλλει μέγα φρε-
σῶν, ἐτι ἀγγίνοι αὐτὸς ὦν,
σὸς πατὴρ κικλήσεται, καὶ γέ-
λῃτα ἰφλήσῃ παρὰ παῶν ἐπὶ
τῇ

piar ob præclarâ liberorum
pcreationē. Pa. At uerò des
decori tibi pater nō sum. Nā
& Musicus sum & fistula ca-
no, admodū pleno spiritu. Es
Bacchus ille nihil absq̃ me
facere quicquā potest: sed &
sociū et cōsultatorē fecit me,
& duco ipso chorū. Iā & ο-
uilia mea si uideas, quod per
Tegē & per Partheniū ha-
beo, admodum delectarere.
Impero autē & Arcadiæ toti.
Nuper uerò etiā Atheniensibz
bus auxiliū ferens, ira præcla-
rē rē gessi in Marathone, ut
ceu donū militare quoddam
retulerim, autē illud, quod
est sub arce. Quod si igit A-
thenas ueneris, cognosces
quantū ibi sit nomē Panos.
Mer. At dic mihi, duxisti ne
uxorē iā? Hoc enim opinor,
disitanti te. Pa. Nequaquam
pater, amator em̃ sum, & non
cū una aliqua rē habere con-
tentus forē. Mer. Capras uis
delicet conscendis. Pa. Tu
quidē irrides me, at ego tamē
& cū Echone, & cū Pithyrē
habeo, & præterea & cū ο-
minibus Bacchi Mænadibus,
atq̃ admodū studiosē ab il-
lis obseruor. Mer. Scis igitur
quid te gratificari mihi, fili,
omniū uelim? Pa. Impera pas-
ter, nos autē uidebimus, hæc u-
tificant. Mer. Et accedas ad
me, & præhenses licet, pa-
trem autem uide ne me ap-
pellaueris quoquam audien-
te.

Apoll.

τῇ συγκαλῖα. Παύ. καὶ μὲν ὁ
ἡσυχαστὴς οὐδὲν πάτερ. μῶς
πῶς τι γὰρ ἔμει, καὶ συνέσω πά-
νυ ἡσυχόν, καὶ ὁ Διόνυσος ὁ
δὲν ἐμὲ αὐτὸν ποιεῖν δύναιται,
ἀλλὰ ἡ τῶν καὶ διασώτῳ πε-
ποικίμι, καὶ ὅτι αὐτῷ τοῦ
χορῷ. καὶ τὰ ποίμνια δὲ, ὅτι δια-
σώσας με ὅπως περὶ Τίγριον καὶ
αὐτῷ Παρθενίῳ ἵχθ, πᾶν ἡδὲ
σὺ ἄρχῳ ἢ καὶ ὅτι Ἀρκადίας ὅτι
πᾶσι. πρῶτον δὲ καὶ ἀδελφῶ-
σι συμμαχεῖσαι, ὅτι τῆς δύσεως
ἐν Μαραθῶνι, ὅτι καὶ ἀρετῶν
ἡρίθμῳ. τὸ γὰρ τῇ ἀκροπόλει
σπῆλαιον. ὡς γὰρ ἐν ἀδελφῶσι ἡ
βη, ἵστα ἵστα ἡ καὶ τῷ Πανὸς ἵνα-
μα. Εἰμ. ἀπὸ δὲ μοι, γιγνάμα-
κας ὡς πᾶν ὅτι: τῶς γὰρ οἶμαι,
ἡ καὶ οἶσι. Παύ. ὅτι αὐτῷ ὡς πᾶ-
τῶν. ἵστα τῶς γὰρ οἶμαι, καὶ ἐν ἄρ-
ἀγαπήσασιν οὐκ ἔμει. Εἰμ.
ταῖς ἐν αἰετὶ δακρυῶσι ὅτι βαίναν.
Παύ. σὺ μὲν σπῆλαιον. ἵνα δὲ
τῇτι ἡ καὶ τῇ Πίτυσι οὐκ ἔμει,
καὶ ἀπάσας ταῖς τῷ Διονύσῳ
Μαινάσι. ἢ πᾶν σπῆλαιον
πρὸς αὐτῶν. Εἰμ. οἶδ' αὖτε
ὅτι χαρὶς ὡς τῶν τὰ πρῶτα
αἰτιῶντι μὲ. πᾶν. πρῶτα τῇ
ὡς πάτερ, ὅτι ἵστα τῶν
τα. Εἰμ. καὶ πρὸς ἡμῶν. καὶ οἶ
λοιοφρῶν, πατέρα ἢ ὅτι, μὲν καὶ
λίγη μοι, ἀκροπότις γιγνῶν.

ΑΡΧΑ

Apollinis & Bac-
chi.

Quid igitur, dicens
dū ne est, Bacche,
fratres esse Cupis
dinē, Hermaphro-
ditū & Priapū: adeo dissimi-
les forma, & studiis cum sint?
Nā hic quidē formosus omni-
no & inculator est, et potesta-
te nō parua cōparari sibi, o-
mnib. imperat. Ille aſa mulie-
rosus ac semiuir, ambiguam
quoq; faciem prae se ferēs, ut
non facilē dignoscas, adole-
scēs ne sit, an uirgo. Hic uerō
& supra modum uirilis est
Priap⁹ uidelicet. Bac. Nemi-
seris Apollo, non enim ipsa
Ven⁹ in causa est, sed patres,
qui diuerſi fuere. Quando-
quidem & ij qui eodē patre,
eademq; matre nascuntur, ſae-
penumero alius uir, alius for-
mina, quemadmodum & uos
nascuntur. Ap. Ita sanē est ut
dicis, sed nos tamē similes su-
mus, & circa eadem studia
uerſamur: Sagittarij enim am-
bo ſumus. Bac. Quantum
quidem ad arcum & sagittas
attinet, eadem ambo exerce-
tis, Apollo. Illa uerō similia
nequaquam sunt, quod Dia-
na quidem hospites maſtat
apud Scythas, tu autem uitis
cinaris, & medicaris xgro-
tantib⁹. APOL. At tu putas
horum delectari Scythis?
quæ quidem etiam ador-

auit,

Τι αὖ λόγῳ, μὴ ἰμομετρί-
σι ὡς Διόνυσος ἀλλήλους
ἄνχι, Ερωτα καὶ Ερμα-
φρόδιτον καὶ Πρίαπον, αἰσμοί-
ους ἵντας τὰς μορφάς, καὶ τὰ ἐπι-
τηδεύματα; ὁ μὲν γὰρ πάγκα-
λῶ καὶ τοξότης, καὶ διδυαμῖν
ἢ μικρὸν περιβλημενῶς, ἁ-
πάντων ἀρχὴν. ὁ δὲ θελὺς, καὶ
ἡμίανδρῶς, ἢ ἀμφιβελῶς τῶν
ἔψιν. ἐκ αὖ Λικυρίωνος, ἵτι' ἐφ' ἑ-
βίε ὄσιν, ἵτι καὶ παρθεῶς. ὁ
δὲ καὶ πύφας δυνήριπδος ἀν-
δρῆκος ὁ Πρίαπῶς, Διό. μὲν δὲ
δωμάσης ὡς Ἀπολλων. ὁ γὰρ ὁ
ἀφροδίτη αἰτία τῶν, ἀλλὰ οἱ
πατέρες, διαφορῇ γυγνημένοι. ἰ-
ὄν γε καὶ ἰμοπάτρεϊ πολλὰ-
νικ ἐκ μίᾳς γαστρὸς, ὁ γὰρ ἄρτιω,
ὁ δὲ θέλησας, ὡς παρ' ἡμῶν, γίνου-
ται. ΑΠΟΛ. καί. ἀλλ' ὑμῶν ὁμοιοί-
ισμῳ, καὶ τὰ αὐτὰ ἐπιτηδεύου-
μεν. τοξόται γὰρ ἄμφω. Διόν.
μήχει μὲν τόξον, τὰ αὐτὰ ὡς Ἀπ-
πολλον, ἱκάντα δὲ εὐχόμεια, ὁ-
τι ὁ μὲν Ἀρτιμῆς ξηροκτεσθῇ
ἐν Σκύθαις. σὺ δὲ μαντεύου,
καὶ ἐκ τούτων ἰάμεντας. ἀπολ.
οἷα γὰρ τῶν ἀλλήλων χαίμεν
τοῖς Σκύθαις; ὅγι καὶ πα-
ρισκοῦσθαι.

navit, si quis Græcus aliquando in Tauricam advenierit, ut cum eo inde enauiget, iam olim per ora mastationes illas. BAC. Rectè sanè illa. Sed hic Priapus, ridiculum enim quiddam narrabo tibi, quod cum Lampſaci nuper essem mihi accidit. Ego quidem urbe acceſſeram, ille autem me recepit, hospitio apud se præbito. Posteaquam igitur quieti nos dedimus, in conuiſio affatim madefacti, circa mediam propè noctem exurgens generosus ille: sed puderet dicere. APO. Sollicitauit ne te? BAC. Huiusmodi quippiam est. A. Quid tu autem porro ad hæc? BAC. Quid enim aliud, quàm risi. A. Rectè sanè, quod neque æcerbe, neque rustice quicquam. Venia enim dignus est, si te formosum aded sollicitauit. BAC. Huius igitur gratia, etiam te, Apollo, sollicitatum meritò uenerit, formosus enim & tu, & præter ea comatus, ut uel sobrius Priapus ille aggredi te queat. APO. Sed non aggredietur Bacche, me faciliè. Nam præter comam etiam arcum gero.

ΜΥΡΤΗ

ρισκύνεται, ὡς τις ἑλλέν ἀφικαταί ποτε ἐς τὴν ταυρικὴν, συνωπλῶσαι μετ'. αὐτοῦ, μυσσάσθαι τὸ μέντοι τὰς σφραγίδας. Διό. εὐγὶ ἐκείνη ποιῶσα. ἰ μὴ γὰρ τοι Πρίαπος, γιλοῖον γὰρ τι σοι διαγῆσομαι, πρῶτον ἐν Λαμψάκῃ κω γυνέμεσθαι. ἐγὼ μὲν παρήκων τὴν πόλιν, ὃ δὲ ὑποδείξαι μὲνός με, καὶ ξηρίσαι παρ' αὐτῷ τῷ Πρίαπῳ αὐτοπαυσάμεντα ἐν τῇ συμποσίῳ ἱκανῶς ὑπεβιβρυμένῃ. κατ' αὐτὰς πονήσεις τύχαις ἱκαναστὰν ὀχρησάμεσθαι, αὐτοῦμαι δὲ λίγην. ΑΠΟΛΛ. ἰπάραι σοι; Διό. τοιοῦτόν ὄσθι ἀπὸ. οὐ δὲ τί πρὸς ταῦτα; Διό. εἰ γὰρ ἔλλοι, ὅ ἰγίλασα; ἀπολ. εὐγὶ, τὸ μὲν χαλινῶς, μὴ ἄγριος, συγγνωστὸς γὰρ, ὃ καλὸν σε ὄσθι ἵστα ἰπάραι. Διό. τέταρτον μὲν οὐκ ἵστα καὶ ἐπὶ σε αὐτὸν, ὃ ἀπὸ πολλοῦ ἀγάγει τὴν πόλιν. καλὸν γὰρ σὺν, καὶ ἡμεῖς, ὡς καὶ εὐφροντα αὐτὸ σοι τὸν Πρίαπον ἐπικαρῆσαι. ἀπὸ. ἀλλ' οὐκ ἐπικαρῆσαι γὰρ ὃ Διὸς νοσοί, ἵχνη γὰρ μετὰ δὲ ἡμέρας καὶ τίξαι.

ΕΡΜΟΥ

Munus Atlantides queritur, magnosue labores:

Et quæ sint etiam munia tanta probat:

Pareat ut summo, sedes cui lucidus æther,

Hortatur gnatum sedulo Maia suum.

Mercurij & Ma-
iz.

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ
Μαίας.

EST uero mater, deus
quisquæ in cosmo me-
miserior: Ma. Caue
quid istiusmodi dixe-
ris Mercuri. Me. Quid nō di-
cam? qui quidem tantū nego-
ciorū solus sustineam, quib⁹
delassor, in multa ministeria
distractus, Nā mane protinus
surgendum est mihi, statimq⁹
uertendū coenaculum ubi dī
cōpotant. Tum ubi curiā in
qua cōsultant, undiq⁹ straves-
to, ac singula ita ut oportet,
cōposuero, loui necessum est
assistere, ac perferēdis illius
mandatis toto die sursum ac
deorsum cursitare, & tedeun-
tem insuper, puluerulentum
ambrosiam apponere. Porro
priusquā nouitius iste pocil-
lator aduenisset, ego nectar
etiā ministrabā. Quodq⁹ est
omnium indignissimum, soli
omniū nenoctū quidē agere
quietē licet. Verū id quoq⁹
temporis necesse habeo de-
functorū animas ad Plutonē
deducere, manūq⁹ gregi me-
ducē præbere, tū autē & tribu-
nalibus assistere. Neq⁹ enim
mihi sufficiebant scilicet dis-

υπνα

Eστι γάρ τις ὡ μᾶτόρ ἐν
ἔρανώ διὸς ἀθλιώτορ ἐσ-
ίμην; Μαί. μὴ λίγω ἦ ἔρ-
μῷ, τοιῶτον μὲν δὲν, Ἑρμ. τί μὲν
λίγω, ἐς ταῦτα πρᾶγματα ἰ-
χω μόνον; ἰάμνημι, καὶ πρὸς το-
σαῦτας ὑπερσίαις διασπώμε-
νον; ἰωδὲρ μὲν γὰρ βλαψαίν-
τα, σαίρειν τὸ συμπόσιον δᾷ, καὶ
διατρώσαντα τῷ ἱακλυσίῳ,
ἅτα οὐθιτήσαντα ἱκαστα, παρ-
ταῖαι τῷ Δίῳ, καὶ διακρίρειν
τὰς ἀγγελίας τὰς παρ᾽ αὐτῷ ἄ-
νω καὶ κάτω ὑμειροδραμύντα
καὶ ἱπανιθόντα ἰτι λικονιμί-
νον, παρατιβίαν τῷ ἀμβρο-
σίῳ. πρὶν δὲ τὸν νῦν ἔστω τὸ
τοῦ οἰνοχόου ἤκειν, καὶ τὸ ἰν-
ταρ ἰγὼ ἰνίχιον. τὸ δὲ πάντων
λαϊότατον, ἐν μὲν δὲ νυκτὸς κα-
δούλου μόνον τῶν ἄλλων, ἀλ-
λὰ δᾷ με καὶ τότε τῷ Πλάτωνι
ψυχαγωγᾶν καὶ νηροπεμπῆν,
ἄνω, καὶ παρισταῖαι τῷ δι-
καστρίῳ. οὐ γὰρ ἰκανά μοι τὰ ἔλ-
όμενα

urna negotia, dum uerfor in
 palæstris, dum in concioni-
 bus præconis uices ago, dum
 oratores instruo, ni hæc quo-
 que provincia accedat, ut si-
 mul etiam umbrarum res dis-
 sponam. Atqui Læde filij al-
 ternis inter ipsos uicibus ap-
 pud superiores atq; inferos agi-
 tant. Mihi necesse est quoti-
 die tum hoc tum illud pariter
 agere, deinde duo illi. Alce-
 na ac Semele miseris pro-
 gnari mulieribus, ociosi, in
 conuiuijs accumbunt, at ego
 Maia Atlantide progenitus
 istis ministro scilicet. Qui
 nunc quum recens Sidone à
 Cadmi filia reuersus essem,
 nam ad hanc me legarat, uis-
 sum quid ageret puella, neq;
 respirantem legauit rursum
 in Argos inuisurum Danae.
 Rursus inde in Bœotiam
 profectus, inquit, obiter An-
 tiopam uisito, aded ut planè
 iam parituro me negari.
 Quod si mihi licuisset, lubès
 profectò fecissem, id quod
 solent ij, qui in terris duram
 seruiunt seruitutem: Mihi
 si fac ista gnare, decet enim
 per omnia morem gerere pa-
 tri, quum sis iuuenis, ac nunc
 quo iuuius es, Argos contem-
 de, deinde in Bœotiam, ne si
 cessaris, plerisque lentior, pla-
 gis etiam auferas. Nam ira-
 tundi sum qui amant.

Dè eò

ἡ μίτρας ὄργῃ πῶς παλαίτρουαι ἐ-
 ναι, ἡ δὲ τῶς κυκλοπῶναι κυρύτ-
 τειν, καὶ ῥήτορας ἐκιδιδάσκει·
 ἀλλ' ἐτι καὶ νικητικὰ συνδια-
 πράττειν μεμειοσμελόν. καὶ
 τοι τὰ μὲν αὖτε λέλασται κύναι,
 παρ' ἡμῖν ἰκνέσθῃ· ἐν οὖ-
 ρον καὶ ἐν οἴλῃ εἰσὶν ἡμῶν δό-
 λαι· ἰκνέσθῃ ἡμῖν καὶ ταῦτα
 ἐκκῆσαι ποσσὶν ἀναγκάων· ὁ
 μὲν Ἀλκμήων καὶ Σιμίλῃς υἱὸς
 ἐκ γυναικὸς Ἀσπύωνος γινόμε-
 νος, δὴν χέντα ἀφρίντι δόδο, ὁ
 δὲ Μαιῆς αὖτε ῥησάντος, διαπο-
 νύμας αὐτοῖς καὶ νῦν ἄρτι θῆκον
 τέ με ἀπὸ Σιδῶνος· παρὰ αὖτε
 Κάδμου δούατος, ἐφ' ᾧ πί-
 πομφι με ἐφύμνησεν, ὅτι πρῶτ-
 ος ἦ παῖς, μὴ δὲ ἀνακτινύσασ-
 τα, τίπομφος αὖτις ἐς τὸ Ἀργεῖ
 ἔποικεν ἐφύμνησεν τῶν Δαναῶν,
 ὅτ' ἐκασθόν, ἐς Βοιωτίαν φασὶν ἐλ-
 θῶν, ἐν παρὶσιν τῶν Ἀντιόπῃ
 ἰδὲ καὶ ἰλῆς, ἀπυγύρσεναι ἦλθ·
 εἰ γοῦν μοι Διωτὸν ἦν, ἡ δὲ καὶ
 αὐτὴ ἔξωσα περὶ ἀδελφῆς, ὅσπερ
 ἐν γῇ ἐκκῆως ἀσπύωνος· Μαι-
 ῆα ταῦτα ὦ τέκνον· χρόν γὰρ
 πάντῃ ὑπεριτῶν τῷ πατρί,
 νικῶντα ὄντα, καὶ νῦν ὅσπερ ἐ-
 πίεμθης, σέβεις Ἀργεῖ, ἑτά-
 ῃς τῶν Βοιωτίων, μὴ καὶ πλεονέ-
 βραδύων λάβοις, ἐξυχέοι γὰρ
 οἱ ἱρώωνες.

De eo, quod Phaeton currum Solis perperam ducens punitus sit.

Iouis & Solis.

ΖΕΥΣ ΚΑΙ ΗΛΙΟΣ.

Q Valia fecisti autē, Titanē pefsumā, qui quæ in terris sunt, perdidisti omnia, adolescentulo fato ac stulto commisso curru, qui alia quidem exussit, nimis prope terram cursu delatus: alia uero præ frigore corrumpi fecit, longius ab ipsis abstracto igne. Et in summā, nihil non cōmibuit & cōmiscuit. Ac nisi ego animaduersis ijs que gererētur, deturbāsem ipsum fulmine, nullæ ne reliquæ quidē hominū mansissent. Tālē nobis pulchrū istū au. ἰγὰρ atq; rectorē currus emisisti. Sol. Peccauī, Iupiter, sed ne oñtior eo sis, si credidi puero multa supplicanti. Nā unde uel sperare potui hoc tantū futurum esse malū: Iup. An nō noras, quā multa op^o habebat diligētia negotiorum hoc: et ut, si quis etiā modicū excidat à uia, pereant protinus omnia: Ignorabat autē etiā equorū uehementiā, ut oporteat ui quidā cōtinere frenū: Si quis enī permittat illis arrepto eo continuō diuersi abeunt, quēadmodū uidelicet & istū transuerse abripuerunt, nūc quidē ad lēuā, paulo autem possit ad dexterā, insperdum etiam in contrarium,

cine

Ο Ια πιπίπικας ὦ τιτὰ νωρ κἀκιστι ἀπολάλινκας τὰ ἐν τῇ γῇ ἅπαντα. μετακίω αὐτόν τω πτώσει το ἄρμα ἐς τὰ ῥῆ, κατὰ φρενί, πρόσ γα ἐνι χθῆς. τὰ δὲ ὑποκρύπτει διαφθαρεύσαι ἐπί οἷσι, πολὺ αὐτῶν ἀποσπάσαι τὸ πῦρ. καὶ ὅσα λωε, ὁ δὲ ἰν ὃ, τι ἐξωιταράξει, καὶ ξυνίχει καὶ εἰ μὴ γὰρ ζώας, τὸ γιγνόμενον. κατὰ βάλον αὐτὸν τῷ ἰερκυνῶ, ὁ δὲ λείψανον αὐθρώπων ἐπί μανθρῶν αὐ. τοῖς τοις ἡμῖν τὸν καλὸν ἥνιοχον, καὶ διφρηλάτῳ ἐν πίπομφας. Ηλι. ὁ μαρτυρῶ Ζεῦ. ἀλλὰ μὴ χαλίπῳ νι εἰ ἐπέσθλω ἡν πολλὰ ἰκνύοντι, πόθεν γὰρ αὐ καὶ ἔλπισαι τηλικῶτον γρηῃτιῶσαι κακόν; Ζ. ὅκ ἥλεις ὅσος ἰδῶτο ἀκριβείας τὸ πρῶγμα, καὶ ὥς εἰ βραχύ τις ἱμβάινη ὅ δὲ, οἷχεται πάντας: ὅ γινώσκεις καὶ τῶν ἵππων τὸν θυμὸν, ὥς δὲ συνίχαν αὐτάκη τὸν χαλινόν; εἰ γὰρ ἰδού τις ἀσφωιάζει σιν σόδους. ὥσπερ ἀμύλα καὶ τὸν ὀβνίγκαν, ἄρτε μὲν, ἡ δὲ τὰ λαὰ μετ' ὀλίγον ἔσθω τὰ λείψα. καὶ ἰς τὸ ἰκνύον τὸ δρό-

eius quæ corporat, cunctus, &
 in summa sursum ac deor-
 sum, quocumq; ipsis libitum
 fuisset. Ille autem ignarus
 nesciebat, quomodo uten-
 dum ipsis esset. Sol. Equis
 dem omnia hæc sciebam, &
 propterea resistebam quocumq;
 aliquamdiu, neq; illi auriga-
 tionem committere uolebã.
 Postquam autem impensius
 obsecrabat, lachrymando
 quoque, & mater Clymene
 und cum ipso, in currum im-
 positum submonui, quo pa-
 cto oporteret insistere uix
 ipsum, quantum in tabiline
 agitantem, sursum ferri, deorsum
 derursum, per decliue deor-
 sum uergere, & uti habenas
 regere, neq; imperium permit-
 tere equis deberet. Dixi au-
 tem etiam quantum pericu-
 lum fore, si non recta uia age-
 ret, At ille, puer enim erat,
 conscendo tanto igne, & uis-
 ite adeo profunditati super-
 nè incumbens, ut consentia-
 neum est, obstipuit. Equi uerò,
 ut senserunt, non me esse
 eum qui conscendisset,
 contempto adolescentulo &
 uia diuerterunt, & hæc tan-
 ta mala perpetrarunt. Ille au-
 tem dimissis habenis, metu-
 ens, opinor, ne excideret ipse,
 iugum currus apprehendit
 ac tenuit. Sed & ille iam por-
 tas suas dedit: & mihi, Iupite-
 ter, satis supplicij, lucius hic
 est, Iup. Satis autem: qui talia ali-
 quis sis? At nunc quid ueniam tibi
 tribuo, de cætero autem
 quid siuisse deliqueris, aut
 talem

τὸ δρόμον ἰνίσθῃ, ἢ αὐτὸν, καὶ ἡ-
 ταίλων, ἵνα ἰβέλαντο αὐτοί. ὁ
 δὲ, ἐκ ἄχου ὅτι χρέσασαι αὐ-
 τοῖς. Ἡλὶ ταῦτα μὲν παύσασθαι
 πισταίμην, καὶ διὰ τὸ τοῦ αὐτοῦ
 χον ἐπιστολὴν, καὶ ἐκ ἐπίστατον
 αὐτῷ δι' ἱλασιν. ἰπὰ δὲ κατελθὼν
 παρκοὶ δακρύων, καὶ ἐμῆτην
 καὶ μέλιν μίτ' αὐτῷ, ἀναβιβασά
 μην. ὅτι τὸ σῆμα, ἐπιθίμην
 ὡπας μὴ χρὴ βιβάνηναι αὐτόν,
 ἵφ' ὅπισθεν δὲ ἐς τὸ αὐτὸ ἀφίπῃ
 παρὶν χθλύναι. ἅτα ἐς τὸ κατὰ
 τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολῶν, ἢ ὡς ἱγχεῖ
 τῇ δὲ πῶν ἡνιῶν, ἢ μὴ φείνηται
 θυμῷ τ' ἱππῶν. ἔπειτα δὲ καὶ ἡλὶ
 καὶ ὁ ἰνδύων, εἰ μὴ ὁρῶν ἱ-
 λαύναι. ὁ δὲ, πῶς γὰρ ἴω, ἐπὶ δὲ
 τοσάτεον πυρὸς, καὶ ἐπὶ πύλας ἐς
 βάλῃ. ἀχάνεις, βεβλάσθαι, ὡς τὸ
 εἶνός. ἐλὶ ἱππῶν, ὡς ἡδύοντο ἐκ
 ὄντα ἐμὲ τὸν ἐπιβιβαστότα, κατὰ
 φρονήσωντο τὸ μαρκαίς, βε-
 τράποντο δὲ ὁδῷ, καὶ τὰ δεινὰ
 ταῦτα ἐποίησαν. ὁ δὲ, τὰς ἡνίας
 ἀφῆς, οἶμαι διελθὼς μὴ ἐκπίσσει
 αὐτὸς ἱχτο δὲ αὐτῷ, καλὰ
 ἐκείνους τι ἔσθαι ἵχα πῶν δίκην
 ἡμῶν τὸν Ζεὺς, ἱκανὸν τὸ πῶν δὲ.
 ὡς ἱκανὸν λέγεις, τοιαῦτα τὰ μὲν
 σοί; νῦν μὲν δὲ συγγνώμην ἐ-
 ποιήμην σοί, ἐς δὲ τὸ λοιπὸν ἡ-
 τι ὅμοιον. ὅτι καὶ ἐμῶν, καὶ

talem aliquem successorē tibi emiseris, statim senties, quanto igne tuo fulmen nostrū plus ignis habeat. Quare illud quidē, sorores ipsius sepulchro tradant iuxta Eridanum, quo loco etiam decedat, curru excussus, electrum ipsi illachrymantes, Deinde & in populos convertantur prae dolore. Tu uerō compascito curru, fractus enim temo ipsius est, & altera rotarum comminuta, aurigare, iunctis denuo equis. Ac uide ut me amineris horum omnium.

Apollinis & Mercurij.

POtes ne mihi dicere, Mercuri, uter istorū Castor est, aut uer Pollux? Nā ego quis dē nō facilē disceruero ipsos. Mer. Ille qui heri conuersatus nobis est, Castor erat. Hic aut Pollux est, Ap. Quomodo dignoscis, similes em sunt? Mer. Quod hic quidem, Apollo, habet in facie uestigia uulnerum, quae aliquando ab ijs accepit, quibus cum pugillatu certauit, & maximē, quibus a Bebruce Amyce filio uulneratus fuit, quādo cū Iasone in Colchum nauigabat. Alter aut nihil tale praese fert, sed purus est atque integer facie totus. Apollo. O perze

τινα τοῖς τοῖς σὺ αὐτὸ διὰ δόχου ἐκίμψης, αὐτίκα ἴσῃ ὁ πόρος τῷ σὺ πύρρῃ ὁ λειρανοὺς πυρρῇ δισφῶ. ὥστ' ἐκάνον μὲν, αἰ ἀλλήλοισι δαπνίσωσαν ἅπτην ἡβελαν, ἵνα πόρ ἐπίσῃ ἐκ δισφῶν, ἡλκτρον ἐπ' αὐτῷ δακρύουσαι καὶ αἰγαιοὶ γυγνίσωσαν ἐπὶ τῷ πάθει. σὺ δὲ, συμπαξάμεν τὸ ἄρμα, κατὰ γὰρ γὰρ καὶ ὁ ῥυμὸς αὐτῶ, καὶ ἅτῳ τῶν τροχῶν σωτήρι πηλαί, ἵλασθαι, ὑπαγαγὼν τὸς ἵππους, ἀλλὰ μίμνεσι τότῃν ἀπαύτῃ.

ΑΠΟΛΛΩΝ ΚΑΙ

Ερμῆς.

ΕΧαι μοι ἀπῶν ὦ Ερμῆ, πότῳ ὁ ἰάστωρ ὄγῃ τάτων, ὃ πότῳ ὁ πολυλόωνας, ἰγὼ γὰρ ἐκ αὐτῶν διακρίναμι αὐτὸς. Ερ. ὁ μὲν χεῖς ἡμῶν ἐγγυφίμεν, ἐκῶν ἰάστωρ ἴν, ὅτ' ὅ, πολυλόωνας. Απο. πῶς διακρινώσκας; ὁμοιοί γὰρ. Ερ. ἴτι ὅτ' ὅ, ὡς ἀπολλοῦ, ἵχῳ τῷ τῷ προσώπῳ τὰ ἵχνη τῶν τραυμάτων, ἃ ἵλαβι παρὰ τῶν αὐταγνοιστῶν πυκτόων. ἡ μάστιγι ὁπία ἐκ τῷ βίβρυνος ἀμύκη ἱερῶν, τῷ ἰάσῳ συμπίων, ἅτῳ ὅ, ὅ δὲν τοῖς τοῖς ἡμῶν, ἀλλὰ ἱλασθῆναι ὄγῃ, καὶ ἀπαύτῃ τὸ πρῶτον. Απολ. ὦ

πρῶτον.

DIALOGI.

69

per te precisi fecisti qui disci-
mina, quib⁹ internosci que-
ant, docueris me. Nam cæte-
ra certè omnia æqualia sunt,
oui pars dimidia, & stella su-
perne imminens, & utricul-
um in manu, & equus utriq^{ue} can-
didus. Quare sæpè equidem
appellavi hunc Castorè, qui
Pollux erat: & rursus Casto-
rem Pollucis nomine. Sed &
illud mihi dic. Cur non am-
bo pariter nobiscum uersan-
tur, sed ex diuiso nunc quidè
mortuus, nunc autem deus est
alteruter ipsorum. Mer. Frater-
terno amore hoc faciunt. Nā
cum oporteret alterū ex Lea-
dæ filijs mortem obire, alterū
autem immortalem esse, diui-
serunt ita inter se ipsi immor-
talitatē. Apol. Non sanè pru-
denti, Mercuri, diuisione, Si-
quidè nec aspicient sese mus-
tus, hoc pacto, quod uel mas-
ximè, opinor, desiderabant.
Aut quomodo enim: cum al-
ter apud deos, alter apud ma-
nes existat? Veruntamē, quæ
admodū ego uaticinor, Æ-
sculapius medetur, tu palæ-
stricam doces, puerorū exerci-
tator optimus, Dianam aut
obstetricatur, atq^{ue} aliorū su-
am quifq^{ue} artem habet, uel
dixi, uel hominibus utilem, hi
uero quid agent nobis: aut
inertes atq^{ue} ociosi conuiuas
buntur nobiscum, tam gran-
des cum sint? Me. Haudqua-
quā sed iniūctū illi est, Neptu-
no ut ministrēt & subseruiāt,
& obsequitare ipsos oportet
pelagus: & sic ubi nauas tē-
pessate

ὡς αὖ, διδάξας τὰ γνωρίσματά. ὡς δὲ τάγε ἄλλα πάντα, ἴσα, τοῦ ὡς τὸ ἑμίτομον, καὶ ὡς ἡ ὑπερένα, καὶ ἀκόντισιν ἐν τῇ καρδίᾳ, καὶ ἔππ· κατάρτω λόγῳ· ὡς πολλὰ αἰς ἰγὼ τὸν μὲρ, προσέ-
 ωρ κατόρα, πολλὰ δούλω ἵστα. τὸν δὲ, τῷ τῷ πολλὰ δούλους ἐν-
 ματι, ἀτὰρ ἀπὶ μοι καὶ τίθει. τί δὲ ποῖ ἐκ ἄμφω εὐνοσιν ἡμῖν. ἀλλ' ὃ ἡμισίας, ἄρτι μὲν, σικρὸς. ἄρτι ὅ, διὰ ὅσον ἀτὰρ· αὐτῷ. Εἰρη. ὡς φιλαδιφίας τὸ πο-
 εῖσιν, ἴσα γὰρ ἴσα μὲρ τει-
 νάσαι τῶν λόγῳ ἡμῖν. ἴσα δὲ ἀνάσσειν ἄναι, ἐν ἑαυτοῖς ὅπως αὐτοὶ τῶν ἀνασσεύσας. ἀπὸ αὐτῶν
 ξυνοίῳ ἡμῖν τῶν τομῶν, ἴσα δὲ ὡς ἐφύνη ὅπως ἀλλήλους, ἐπὶ ἐπὶ
 ἐπὶ θυμὸν οἶμαι μάστιγα. ὡς γὰρ, ὁ μὲρ, παρὰ τοῖς, ὁ δὲ, παρὰ τοῖς
 φησὶ τοῖς ὡς; πλὴν ἀλλὰ ὡς παρὰ ἰγὼ
 μαστοδύομαι, ὁ δὲ ἀσπληπι-
 δεῖσται, σὺ δὲ παλαίην διδασ-
 κας, παρὰ δὲ τρέβας ἔχεις· ὡς. ὃ ὅ
 ἄρτι μοι, μακρύνεται, καὶ τῷ ἄλ-
 λῳ ἴσα· ἴσα τινὰ τίχων, ὃ τοῖς, ὃ
 ἀνθρώποις χρυσίμῳ. ὅτοι δὲ, τί
 ποιήσεις μοι, ὃ ἄρτι· σὺν χύσειν
 τῇ κηρύττειν ἵδου; Εἰρ. ὁ δὲ
 μῶς, ἀλλὰ προστάταις αὐτῶν
 ὑπερέτιν τῷ ποισ-
 δῶνι καὶ κατέπυσιν δὲ τὸ πῶ-
 λαγ· καὶ αὐτὸς αὐτὸς χα-

pestate periclitantes aspexerint, insidentes nauigio, praestare incolumes nauigantes. Apo. Bonam, Mercuri, & salutarem narras artem.

μαζομένους ἰδούσιν, ἐπιναβίσαντας ἐπὶ τὸ πλοῖον, σώσειν τὰς ἐμπίοντας. Απόλ. ἀγαθὴν δὲ ἱερὰν, ἢ οὐτὶς οὐκ ἔχει τὴν τιμὴν.

ΕΝΑΔΙΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

MARINI DIALOGI.

ARGVMENTVM IN DIALO- gos Marinos.

NEQVE horum Dialogorum diuersa aut alia ratio est, quod ad occasiones & argumenta pertinet, superiorum. Nam et ipsi ex Homericis ac Tragicis fabulis desumpti sunt: & eadem elegantia ac festiuitate nitent. Nisi quod omnes (quod idem tamen & in superioribus propè fit) de rebus amatorijs tractant. Vnde illud quoq; uerisimile est, Lucianum ostendere uoluisse, quod quaecunq; sub hac tota mundi machina mouentur & viuunt, inter ceteros affectus, praecipuè amori obnoxia sint, ac voluptatem appetant. Illumq; adeò generalem quendam
omnium

omnium tam deorum, quàm hominum dormitorem esse. Quod autem Deos maximè ex amore desipere atq; insanire: deinde & voluptatibus deditos esse fingit; ex professione sua facere videtur. Fuit enim quam omnibus Philosophorum factionibus ex aequo propè infestus, ad Epicuream tamen magis, quàm ceteras, inclinatus, qui & voluptatem, finem bonorum asserabant, & Deorum providentiam negabant. Id quod cum alibi passim, tum in Demonacte, & in Consilio Deorum animadvertere licet.

Deformem ridet Polyphemum, Doris amabat,
Ceca tamen supra quem Galatea modum.
Mutuo sic solite sese exagitare puella,
Quæq; suum præfert sit licet ille nihil.

Doridis & Galateæ.

ΔΩΡΙΔΟΣ ΚΑΙ
ΓΑΛΑΤΕΙΑΣ.

Formosum amanti Galateæ, nempe Siculum istū pastorē aiunt amore tui deperire. Ga. Ne ride Doris, nā qualis qualis es, Nep. patre prognatus est. Do. Quid tū postea, si nei Ios ne ipso sit pgenit⁹, cū usq; ad deū agrestis atq; hispid⁹ apparat, quodq; est omniū defor-

Kἀλὲρ ἱερὰ τὸν ὦ Γαλά-
τεια φασὶ τὸν σικελὸν
τῷ τῷ πωμολόγῳ ἐπιμνη-
σκύνειν σοι. Γα. μὴ σκώπῃς Δω-
ρι, προσδῶσθε γὰρ ὅς ἐστιν ἰππῖος
αὐτῷ. Δω. τί ἔρ ὦ κῆ; Διδὲ αὐτῷ
πᾶσι ὠμὰ γαίῃ. Δω. τί λᾶσι
ἱερὰν το, καὶ τὸ πᾶν τῷ ἀμεί-
ψαται;

missimum, unoculus. An ues-
rō credis genus illi quicquā
profuturum ad formam? Ga.
Ne isthuc quidē ipsum, quod
hispidus est atq; agrestis, ut
tu uocas, illū deformat, quin
uirile magis est. Porro ocu-
lus decet etiam frontem, quo
quidem nihilo segnus cernit,
quā si duo forent. Dor. Vis
deris Galatea non amantem
habere Polyphemum, sic eū
prædicas. Gal. Equidē haud
adamo, sed tamen insignem
istam uestram insultandi op-
probrandiq; petulantiam fer-
re non queo, ac mihi nimirū
inuidentia quadam isthuc fa-
cere uidemini, propterea qđ
ille quū fortē aliquando gre-
gem pasceret suum, nosq; ē
littorali specula in littore lus-
dentes cerneret in prominen-
tibus Aetnæ pedib; qua ui-
delicet inter montem & ma-
relittus sese in longum por-
rigit, uos ne aspexerit quidē,
ac ego omnium una uisa sim
formosissima, eoq; in unam
me cōiecerit oculum. Ea res
uos malē habet, nā argumen-
tum est, me forma præstantio-
rem esse ac digniorem quæ
amet, uos contrā fastidias ef-
se. Dor. An istud tibi putas
inuidendum uideri si primū
pastori, deinde lusco formos-
sa uisafis: quanquam quid as-
siud ille potuit in te probare
præter candorem? Is illi pla-
cet, opinor, quod caseo & la-
cti assueuerit, proinde quicq;
quid his sit simile, id protis-
sus pulchrum iudicat. Alioqui ubi libebit scire, qua sis fa-

νώτατον; μονόφθαλμος. οἷα τὴ
γῆς ἐνέσαι αὐτὸν πρὸς
τὴν μερμήν; Γα. ἔστι τὸ λάσιον
αὐτῷ, καὶ ὡς φῆς ἄγριον, ἄμερο
φόνος, ἀνδρῶδός γάρ. ἔ, τι
ὀφθαλμὸς ἐπιπρίπτῃ τῷ μετώ-
πῳ, ἔστιν ἐνδὲς τερνὸν ὄψων, ἢ ἡ δὴ
ἔσαν. Δορί. ἰσικας ὦ Γαλάτεια
ἐκ ἱραγῶν, ἀλλ' ἱρώμενον ἵχων
τὸν πολύφημον, οἷα πικρὰς αὐ-
τὸν. Γα. ἐκ ἱρώμενον, ἀλλὰ τὸ
πάνυ ἐνεδίτικτον τὸ τοῦ φέρου
ὑμῶν. καὶ μοι δοκᾷτι καὶ φθόν-
ος αὐτὸ ποιῶν. ὅτι ποιμαίνων πα-
τὴρ, ἀπὸ τοῦ σκοπιᾶς παύσας ἡ-
μᾶς ἰδὼν ἐπὶ τοῦ εἶναι, ἐν τοῖς
πρόσοις τοῦ Αἰτῶν, καὶ δὲ μετα-
ξύ τῶ ἔρως καὶ τοῦ θαλάττης ἐ-
γιαλὸς ἀπομακρύνει, ὑμᾶς μὲν
ἐλθὲν πρὸς βλίψον, ἐγὼ δ' ὅζ' ἀ-
πασῶν ἐκζηλῶν ἰδοῦσα, ἢ καὶ
μόνη ἱμοὶ ἐπ' αὐτὸν τὸν ὀφθαλμὸν,
ταῦτα ὑμᾶς αὐτῶν. δῶγμα γὰρ
ὡς ἀμύμων ἐμὶ, καὶ ἀξίωμα, ὅ-
ς ὑμᾶς ἢ παρῶφθῃ. Δω. εἰ ποί-
μις καὶ ἐν δὴ αὐτῷ καλὸν τὴν ὄψιν ἰδο-
ξας, ἐκίφθον οἷα γινώσκει; καὶ
τοὶ τί ἄλλο ἐν σοὶ ἐκασίνας ἀ-
χρῶν, ἢ τὸ λουκὸν μένον. καὶ τὸ τοῦ
μα. ὅτι ξυνέβας ὅτι τυρῶ καὶ χά-
λας. πᾶσι δὲ τὰ ἴμοια τέτοια
ὄψιν καλὰ. ἐπὶ τὰ γὰρ ἄλλα, ἡ-
πόι αὐ

cie,

gie, de scopulo quoriam, & quando serenitas esset, de spec-
tans in aquam, temetipsam
contemplare, uidebis aliud
nihil nisi perpetuū candore.
uerū is quidē nō probat nisi
rubor admixtus illi dec^o illi
iunxerit. Ga. Atqui ego illa
immodicē candida, tamen e-
iusmodi habeo amantiē quā
interimē uobis nulla sit, quā
uel pastor uel nauta, uel por-
titor aliquis miretur, cæterū
Polyphemus (ut alia ne di-
cam) etiam canendi peritus
est. Dor. Tace & Galatea, aus-
diuimus illum canentē, quū
nuper pruriret in te, sed & fan-
cta Venus asinum rudere di-
xisset. Nam lyrae corpus si-
milimum erat ceruino capis-
ti ossibus renudato, tum cor-
pua perinde quasi cubiti pre-
minebant, ihs iunctis, indu-
ctisq; fidibus, quas ne Collo-
pe quidem circū torquebat,
agreste quiddā & absonum
cantabat, quum aliud inter-
rim ipse uoce caneret, aliud
lyra succineret, ita ut tempe-
rare nobis nequiuimus,
quin rideremus amatoriam il-
lam cantionem. Nā Echo ne
respondere quidē illi uoluit
balanti, quam sit adeo garru-
la, imo puduisset, si uisa uis-
set imitari stridulum cantum
& ridiculum. Ad hæc gestas-
bat in ulnis amasius iste de-
licias suas, uris catulū pilis
hirtum, ipsi non dissimilem.

Quis

ἀνδρμάτιον, ἄρκυ σκύλακα, καὶ τὸ λάσιον αὐτῷ προσοικέτα.

πότ' αὖθις ἴσῃς μαθῶν οἶα τυγ-
χάσας ὅσα τίλω ὕψιν, ἀπὶ πύργου
τινός, ἢ ποτε γαλλῶν ἔη, ἐπι-
ψύσας ἐς τὸ ὕδωρ, ἰδὲ σιαυτῶν,
ἔδρυλλο ἢ χρίσσο λουκῶν ἀνε-
βῶς, ἐκίπαινεσθ' ἢ τῶτο, λῶ μὲν
ἐπιπρίπην αὐτῷ ἢ τὸ δρύθμα.
Γαλ. καὶ μὲν ἰγὼ μὲν ὃ ἀνέ-
της λουκῆ, δευτεῖρας τῶν ἡγε-
τον ἰχθῦν, ὅμῳν ἢ ἐκίπαινε λῶτινα,
ὃ ποικίλῳ ἢ τῶν τῶν περὶ θάλασσαν
παντῶ. ὃ ἢ Πολύφῳ, τῶτι ἄλ-
λα καὶ μοικίς ἐστι. Δι. σιῶπα
ὃ Γαλάτα, ἢ ἔσας μὲν αὐτῷ ἔ-
λονται, ἐπὶ ἐκίπαινε πρὸς
ἐπίσι, Ἀφροδίτη φίλη, ὅτε αὖ-
τις ἐγκάσθαι ἰδοί. καὶ αὐτὸ ἢ
ὃ πικτίς, οἶα κρασίον ἰλάσθαι χυ-
μὸν τῶν σαρκῶν, καὶ τὰ μὲν λῶ-
ρατα, πῶς καὶ ὡς ποτ' ὅσα. συ-
γῶσαι ἢ αὐτὰ, καὶ ἐκίπαινε τὰ
εὐδῶ, ἐδὲ ἰδέσθαι ποτ' ἰδοί-
φας, ἐκίπαινε ἢ ἐκίπαινε καὶ ὡς
ποτ' ἰδοί, ἄλλο μὲν αὐτὸς βοῶν, ἄλλο
λῶ ἢ ὃ λῶρα ἐκίπαινε, ὅτι ἐδὲ
ἐκίπαινε τὸν γίγναται ἰδὲ ἐκίπαι-
να, ὡς τῶν ἰρωτικῶν ἐκίπαινε ἄσμα-
τι. ὃ μὲν ἔρ' ἢ ἐκίπαινε ἢ ἐκίπαινε
αὐτῷ αὐτῷ ἢ ἰδὲ, ὅτε λῶ.
ὅσα βρυχομένη, ἄλλ' ἢ ἐκίπαινε,
ἐκίπαινε μιμνήσκου τραχέας
ὡς λῶ ἢ ἐκίπαινε τῶν ἰρωτικῶν.
ὃ ἐκίπαινε ἢ ἐκίπαινε ἢ ἐκίπαινε

Quis autem non invidet amico istum Galatea? Ga. Quin tu igitur Dori, tuum ipse amicum nobis comonstra, qui eo sit formosior quicquid doctius ac melius, uel uideat, uel citharizet. Mihi quidem nullus est amator, neque me hoc nomine iactos, quasi sum uehementer amabilis, ueruntamen istum modum amicum, qualis est Polyphesmus, nempe totus hirci olus, cum crudis uisceribus carminibus, & hospites, si qui appulerint, deuorans, tibi habeas, puerum in mutuum ames.

τις ἀλλ' αὐτὸν φησὶν εἶσθαι. ὁ Γαλάται, τοιοῦτον ἔρατόν. Γαλά, ὁ κῶν ἰν Δωρί, ἀδελφὸν ὑμῖν τὸν μοῖραν τῆς, καλλιῶς ἀπολενὸν ὄντα, καὶ ὑπερδιπλοῦτον, καὶ διδρυχίζαν ἑμῶν ὑπερτάμνον. Δὲ, ἀλλ' ἔρατός μεθ' ὁ δὲ ἐστὶ μοι. ὁ δὲ σιμύνομεναι ἑπ' ἄρας & ἀναί. τοῖς & δι' οἷς & ἐκλυκωφ' ὅτι, ἑνὶ ἀβρῶς ἀπὸ ἑαυτοῦ ὁπ' ὁ τράγ' &, ὁμοφάγ' &, ὡς φασὶ καὶ σιτὶ μὲν & τὰς ἐπιδιμῶνται τῶν ξύλων, οἱ γίνονται, καὶ οὐ αὐτῶν αὐτῶν.

Commemorat Cyclops se oculo ut spoliârit Vlysses,
Is mario porrexit dum cyathum ille mero.
Non potuit durare diu Polypheme, Tyrannis,
Cogeris en poenas soluere promeritas.

Cyclopis & Neptuni.

ΚΥΚΛΩΠΟΣ ΚΑΙ
ΝΕΠΤΥΝΟΥ.

Ο Pater, qualia passus sum ab execrabili isto hospite, qui inebriatus ex ore excauit, somno grauius aggressus. Nep. Quis uero est, qui isthæc facere ausus fuit. Polypheme? Cyc. Principio quidem seipsum Neminem uocabat, postquam autem effugit, atque extra tela, ut dicitur, fuit, Vlysses nominari se aiebat. NEPTV. Noui, quem discis, inuacens esse, ex illis aus-

Ω πάτερ, εἰς ὅσοντα ὑπὸ τῷ καταράτῳ ξένου, ὁ μὲν ὅσας βλάβας ἔλαβον με, καὶ ἡμῶν τῶν ἐπιχρήσας. Πο. τίς ὁ ταῦτα τοιμήσας ὁ πολέμης; Κύ. τὸ καὶ πρῶτον οὐκ ἔμελλεν ἡσυχάζειν. ἐπὶ δὲ διέφυγε, καὶ ἔξω τῶν βέλους, ὁ δὲ αὐτὸς ἐνταμέσθαι ἔφη. Πο. οἶδα ἔνθα γὰρ τὸν Ἰακείον, ὃς ἰκίον δὲ ἀν-

tem nauigabat. Sed quo pacto hæc peregit, cum alio qui non ita audax atq. animosus sit? Cyc. Deprehendi in antro, & patens domum euerfus, multos quosdam, infidantes uidendi pecunias. Posteaquam autem apponi foribus operi uisi, (saxum autem quoddam mihi est, postquam magnum) atq. ignem refuscitavi, accendi arbore, quam de monte meum ferebam, uisi sunt abscondere sese parare. Ego uero comprehensis ipsorum quibusdam, ut par erat, deuoravi, ut qui prædones essent. Hic igitur uertutissimus ille, siue Neio, siue Vlysses fuit, dat mihi bibere, infuso quodam ueneno, dulci illo quidem & fragranti, ceterum ad infidias seruandas presentissimo & maxime turbulento. Nā statim omnia uidebantur mihi, posteaquam bibissem, circumgitari & amicum ipsum inueiebatur, & proxima pud me amplius ipse non eram. Postremo autem somno correptus iacui. Ille uero excauato uentre, eodemq. igne succenso, in supercuium excacauit me dormientem. Et ex eo iam tempore cretus tibi sum Neptune. N. Es PTV. Vt alte nimis dormisti? & siti, qui non ita rea exilueris, cum exccareris. Vlysses igitur ille quo pacto euenit? Non enim, sat scio, potuit diuagare saxum à foribus. Cyc.

Cyc. At ego amoui ipsum,
 quo facilius illum compre-
 henderem inter egrediendū.
 At collocato meipso ad fo-
 res, extensis manibus uenab-
 bar, solis dimissis in pascua
 ouibus, & arieti negotio dis-
 to, quznam ipsum agere pro
 me oporteret. Ne. Intelligo
 rem. Sub illis latuit te, clam
 se subducens. At ceteros
 ex Cyclopes conueniebat te
 inuocare contra ipsum. Cyc.
 Conuocanti illos, pater, atq;
 etiam uenerunt. Sed postquā
 me interrogassent insidiato-
 ris nomen, atq; ego dicerem
 Neminē esse, insanire me ar-
 bitrati, relicto me iterum dis-
 cesserunt. Ita imposuit mihi
 execrabilis, nomine. Et qd'
 maximē mihi agere fuit con-
 tumeliōsē obiecit mihi cla-
 de hac, Ne pater quidē Ne-
 ptunus, inquit, leuabit te hoc
 malo. Neptu. Confide filii, ul-
 sciscar enim ipsum, ut sentis
 at, etiam si cæcitatem oculos
 rum mederi impossibile, nam
 gigantes certē tamen seruare
 uel perdere, penes me esse, na-
 migat autem adhuc.

Κύ, ἀλλ' ἰγὶ ἀφ' ὧν, ὥς μάλα
 αὐτὸν λαβοίμι θύοντα. καὶ ἡ-
 δίσας παρὰ τῶν θύραν, ἰδὼν
 τὰς χεῖρας ἐκτετάσας, μίνα πα-
 ρέει τὰ πρὸ βῆτα ἐς τὴν νόμην,
 ἰσταμένη τῷ πρῶ, ἐπίσση
 ἐχρῶ πρῶτον αὐτὸν ὑπὲρ ἡμῶ.
 Πο. μαρθάνω ὡς ἰκένοιο, ἵτι γὰρ
 ἔλαβες ὑπερφιλῶν σι. ἀλλὰ τὸς
 ἄλλους γὰρ κύκλωπας ἴδεις ἐπιβού-
 ραδας ἐπ' αὐτὸν. Κύ. συνιέν-
 τισα ὅ πάτερ, καὶ ἔκον. ἐπὶ δὲ
 ἔρποντο τῷ ἐπιβουλόντι τὸ ὄ-
 νομα, καὶ γὰρ ἴφην, ἵτι οὕτως ὄντι,
 μιλαγγελοῦ ἐπιβουλοῖς με, ὥχου-
 το ἀπὸ τῶν. ὅτω κατισσιφίσα-
 τό με ὁ καταράτῃ τῷ ὀνόματι
 καὶ ὁ μάλιστ' ἀνίσταί με, ἵτι καὶ
 ὄναλίσκον ἡμῶ τῶν συμφορῶν,
 ὅδ' ὁ πατέρης σιν, ὁ Ποσειδῶν
 ἰάσεται σι. Πο. θάρσος ὅ τί-
 σον ἀμυνόμεναι γὰρ αὐτὸν, ὥς μά-
 δη. ἵτι εἰ καὶ πύξουσιν μοι ἰφθαλ-
 μῶν ἰάσθαι ἀδυνάτοισι, τὰ γυνῶν
 τῶν πλείονων τὸ σῶμα αὐτὸς
 ἢ ἀπολλύσας, ἐπ' ἡμῶ πρόσιτι,
 πλὴν δὲ ἵτι.

Alpheus nulla inficitur fassugine ponti,
 Naturam retinet semper ubiq; suam.
 Neptuno quosdam simul hisce fatetur amores,
 Arcas init thalamum sepē Syracusie.

Alphel

Alphæ & Neptu-
ni.ΑΛΦΕΙΟΥ ΚΑΙ
ΝΕΠΤΥΝΟΥ.

Quid hoc, Alphæe, quod tu solus alio-
rū in mare dela-
psus, necq̃ cū sal-
sugine misceris, perinde ut so-
lent cætera flumina omnia,
necq̃ diffusus, sed per mare,
uelut concretus, ac dulci cup-
pidito fluore, incorruptus
etiam et purus cursu laberis?
Nescio quò locorum in pro-
fundum te ipso quemadmo-
dum gaviæ atq̃ ardeæ faci-
unt, submerso, ac uideris intra
sum emergere quoq̃ alibi, et
te ipsum iterum spectandum
exhibere. ALP. Amatoria
quædam res hæc est. Neptu-
ne, quamobrem ne mihi nūtio
vertas. Amasti autem & ipse
sæpenumero Neptu. Mulier
rem ne, Alphæe, an nympham
amas, an etiā Nereidā, ipsa
rū unam aliquā: Alp. Nō, ue-
rum fontē Neptune quendā.
Neptu. Vbi igitur terrarum
ille manat? Alp. Insularis est,
in Sicilia, Arethusam ipsum
uocant. Nep. Scio. Non de-
formem sanē, Alph. Arethu-
sam amas, sed & liquid⁹ fons
illa est, & per purum ebullit,
& ipsi atq̃ etiam calculi gra-
tiam addunt, supra quos to-
ta ea uelut argentea apparet.
Alp. Vt uerē nosti fontē hūc;
Neptune, ad illū igitur abeo
hūc. Nept. Sed abī quidē, et fec-
liciter

Tὸ τοῦ Ἀλφαι, μόνου
τῷ ἄλλων ἱμπίσων ὅς
τὸ πῶλα γ, ὅτι ἀνα-
μίνυσαι τῇ ἁλμυρίᾳ, ὡς ἴδῃ πῶλα
μοῖς ἀπασιν, ὅτι ἀναπλάσεις οἱ-
αυτὸν διαχυθῆς, ἀλλὰ διὰ τὴν
θαλάττης ξυνοστῆς, καὶ γλυκὺν φυ-
λάτῃ τὸ ῥῆθρον, αἰμυλὸς ἐστὶ καὶ
καθαροῖς ἐπάγῃ. ἐκ οἷοι' ὅποι βύα
δι' ὑποδύς, καὶ ἀπὸ τοῖς λαροῖς
καὶ ὄρων. καὶ, ἵστικας ἀνακρίψῃ
πῶλα, καὶ αὐτοῖς ἀναφάνειν οἰα-
τῶν. AL. ἱμπίσων τι τὸ πῶλα γ
ἔστι τὸ πῶλα γ. ὡς τὸ μὴ ἐλεγχῇ.
ἡράδης ἢ καὶ αὐτὸς πολλὰ κίς.
Ποσειδ. γλυκαῖος ὁ Ἀλφαι ἢ
νύμφης ὄρεας, ἢ καὶ τῶν Νηρηίδων
αὐτῶν μιᾷς; AL. ἐν ἀλλὰ
πῶλας ὁ Ποσειδων. Ποσειδ. ἢ ἢ
πῶλας αὐτὸ ῥῆθρον; AL. νύμφης
τίς ἐστι σικελικῆς. Ἀγέτωσαν αὐ-
τῶν καλῶν. Ποσειδ. οἶδα ἐν
ἁμορφῶν ὁ Ἀλφαι τὴν ἀρίθουν
οἶον, ἀλλὰ διαχυθῆς ἐστὶ, καὶ
διὰ καθαροῦ ἀναβλύσει, καὶ τὸ
ὑλμαρ ἐπὶ πρὶν ταῖς ψυφίσι,
ὅλον ὑπὲρ αὐτῶν φαίνεται
ἀργυροειδές. AL. ὡς ἀληθῶς
οἶδα τὴν παλιν ὁ Ποσειδων
παρ' ἐκείνῳ οὐκ ἀπέρχεται.
Ποσειδ. ἀλλ' ἀπὸ τοῦ μὲν, καὶ ἐν τῷ

liciter utere amore, illud autem mihi dic, ubi tu Arethus sum conspicatus es, Arcas ipse cum tuis, fons autem ille in Syraculis manet: AL. Properantem me moraris, Neptune, curiosè nimis interrogando Nep. Probè dicis. Abi igitur ad amatā. Ac emergens iterum è mari eosdem alueo cū fonte illo misceris, & in unam aquam redigamini.

χαίρω τῷ ἔρωτι. ἡ αὐτοῦ δὲ μοι ἀπὸ τῶν τῶν Ἀρήθου ἐστὶν. καὶ τοὺς μὲν ἀρκὰς ὄν, ἡ δὲ ἐν Συρακὺς αἰσας ἐστὶν. ΑΛ. ἐπαγγέλλου μοι ὡς ἔχουσιν ὁ Πόσειδων. πορὶ δὲ γὰρ ἔρωτων, Ποσειδῶν λίγας, χάρις παρὰ τῶν ἀγαπημύνων. καὶ ἀπαδύς ἀπὸ τοῦ θαλάττης, ξυνομιλίας μίγνυσι τῇ πηγῇ. καὶ ἐν αὐτῇ γίνονται.

*Proteus se in uarias gaudet conuertere formas,
In pelagi qui se continet usq; specu.
Fit lignum, fit aqua, & fulua ceruice leaena,
Flammæ etiam formam suscipere est solitus.*

Menelai & Protei.

MENEΛΑΟΥ ΚΑΙ Πρωτεως.

AT in aquam cōuertite Proteu, incredibile aded nō est, marinus utiq; cum sis, etiam arborem fieri, tolerabile, præterea & in leonē aliquando muteris, licet tamen neq; hoc supra fidē est, Quod si autem & igne fieri te possibile est, cum in mari habites, hoc omnino miror, neq; adducor, ut credā. Prot. Ne mireris Menelaë, fieri enim soleo. Mene. Vidi & ipse, Veruntamen uideris mihi (dicitur enim hic apud te) præstigijs quasdam adhibere rei, atque intuentium

Aλλὰ ὅτι οὐ μὲν σὶ γίνονται, ὡς Πρωτεύς, ἐκ ἀπίθανον, ἐν ἀλίῳ γίνονται, καὶ διενδρεῖται φορυτὸν, καὶ ἐκ αἰώντα ὅπου ἀλλαγὰς, ἐκαστὴ δὲ τὸ ἐξω πείσκει. εἰ δὲ καὶ πῶς γίνονται διωκτὲρ ἐν τῇ θαλάττῃ οἰκονῶντα, τοῦτο πᾶν θαυμάζω, καὶ ἀπιστῶ. Πρω. μὴ θαυμάσεις ὡς Μενέλαος, γίνονται γάρ. Μι. ἔδωκα καὶ αὐτὸς, ἀλλὰ μοι δοκῶσι, εἰρήσιν γὰρ πρὸς τι, γοητῶν τινὰ προσάγειν τῷ πράγματι, καὶ τὸς ἐρεῖται μὲν

tium oculos decipere, cum interim ipse nihil tale fias. PROT. Et quæ nam adeo descriptio in rebus sic manifestis fieri queat. An non apertis oculis uidisti inquam multa ipse me transformauerim? Quod si uero non credis, & res hæc tibi falsa uidetur, nescis apparentia quædam inanis ante oculos obuersans, posteaquam ignis factus fuero, applica mihi, heus genero se tu, manum. Nimirum senties, uidear ne tantum ignis, an & urendi uim habeam. MENEL. Periculosum est experimentum hoc Proteu. PROT. At tu Menelae uideris mihi neque Polypum uidisse unquam, neque etiam quid pisci huic accideret soleat, scire. MEN. Verum Polypum ipsum quidem uidi, quæ uero accidunt illi, libenter ex te cognouit. PROT. Cuiusque saxo accedens, acetabula sua applicuerit, atque affixus in hæserit cirramentis, illi se ipsum simile efficit, mutatque colorem, immittendo solum, quo uidelicet lateat piscatores, nihil ab illo uarians, neque manifestus existens ob hoc, sed assimulatus lapidi. MEN. Ferunt hæc. Sed tuum hoc multo magis omnem opinionem excedit Proteu. PRO. Nescio, Menelae, cuinam alteri facile credas, qui tuis ipsius oculis non credas. MEN. Videmus equidem

μὲν διαπαύσας τῶν ὁρώσων, αὐτοῖς ἐδιδρυταιὸς γινόμενον.

Πρω. καὶ τίς αὖ ἡ ἀπάτη ἐπὶ τῶν ὅπως ἑαργῶν γίνονται; ἀντισημνῶν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἄδεις, ἡ δὲ αὖ μιστιπείνοσα ἱκανοῖν; ἀλλ' ἀπίστα, καὶ τὸ πρᾶγμα ψευδὲς ἂν αὖ δονῶ φαντασίᾳ τίς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἵσταίνον, ἡ παλαιὰ πῦρ γίνεμαι, προσίνον καὶ μοι ὡς γρηναῖοι τιῶν χάρων. ἴσῃ γὰρ, ὁρῶμαι μόνον. ὅ καὶ τὸ λαΐον ἐντί μοι πρὸς τὴν. Μεν. ἐκ ἀσφαλὲς ὅ παλαιὰ Πρωτῶν.

Πρω. σὺ δὲ μοι Μενέλαε δονῶς ἐπὶ παλὺ πῦρ ἑαράκεται πῶς ποτε, ἐπὶ δὲ πάσχα δ' ἰχθὺς ἐπὶ δίδωται. Μεν. ἀλλὰ τὸν μὲν πολὺ πῦρ ἂν δονῶ, ὅ πασχα δὲ, ὅ δὲ αὖ μάλιστα παρὰ σὺ. Πρω. ἐπὶ αὖ ὅτις πρὸς τὴν ὁρῶν ἑαράκεται τὰς ἑστέρας, καὶ πρὸς τὴν ἑαράκεται τὰς πλινθεῖαι, ἡ αὖ ὁμοῖον ἀπὸ γὰρ τὴν ἑαράκεται, μεταβάλλει τιῶν χάρων, μάλιστα τὴν ὅτις, αὖ λαβὴ τὴν ἑαράκεται, καὶ διαλάττων, καὶ φανερὸς ὡς δὲ τὴν, ἀλλ' ἴσῃ τὴν λαΐον. Μεν. φασὶ ταῦτα, τὸ δὲ σὺν πολλῶν παραδοξότρομον ὡς πρὸς. Πρω. ἐκ οἷδα, ὅ Μενέλαε. τίς αὖ ἑαράκεται πρὸς τὴν, τὴν σιαντοῦ ὀφθαλμοῖς ἀπίστων; Μεν. ἴδωμεν ἂν δονῶ

equidem vidi, sed tamen res
ipsa monstro similis est, eun-
dem uidelicet ignem atq; a-
quam fieri.

ἴδον. ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα τὸ ὁ-
μοιον, τὸν αὐτὸν πῦρ καὶ ὕδωρ
γίγνεται αὖ.

Hic narrat Panopes Eridis pomumq; dolumq;.

Vt lites illo mouerit atq; graues.

Priamides legitur iudex, malumq; reportat,

Blanda Venus: tantum cæca libido potest.

Panopes & Gale- nes.

Vidisti ne Galene he-
ri, qualia fecit Eris,
ad cœnam in Theſ-
ſalia, propterea qd'
non & ipsa uocata fuerat ad
conuiuium: Gal. Haud conui-
uata equidem nobiscum tum
fuit. Nam me Neptunus iussie-
rat, tranquillum interea. Pa-
nope, seruare pelagus. Sed
quid fecit Eris cum præfens
nō adesset: Pa. Thebis ac Pe-
leus concesserant intro in tha-
lamum deducuntibus ipsos
Amphitrite ac Neptuno. In-
terea autem Eris, clam cœtes-
ris omnib. (id quod facile il-
litum fuit, alijs bibentibus,
quibusdam autem applau-
dentibus, uel Apollini citha-
ram personāti, uel Musis ore
modulantibus adhibendo az-
nimum) proiecit in conuiui-
um pomum quoddam admo-
dum pulchrum, aureum totū,
& Galene. Inscriptum autem
erat his uerbis, Formosa ac-

cipiat.

ΠΑΝΟΠΥΣ ΚΑΙ Γαλήνης.

Εἶδόν ὦ Γαλήνη χθέρ,
εἰς ἐπίσκεψ' ἢ Εἰς πα-
ρὰ τὸ δᾶπνον ἐν Θησῶ-
λῳ, διότι μὴ καὶ αὐτὴ ἐκλήθη ἐς
τὸ συμπόσιον: Γαλ. ὃ ξυνεστὶς
μὲν ὑμῖν ἐγγὺς, ὃ γὰρ Ποσειδῶν
ἐκέλευσε μὲν ὦ Πανόπη, ἀνύμνω-
τον ἐν τοσούτῳ φυλάττειν τὸ πᾶν
λαγῶ τίδ' οὐδ' ἐπίσκεψ' ἢ Εἰς
μὴ παρῶσα; Παν. ἢ τίς τις καὶ
ὃ Πηλεὺς ἀπειληλύθεισάν ἐς τὸν
θάλαμον, ὑπὸ τῇ Ἀμφιτρίτῃ
καὶ τῇ Ποσειδῶν παρὰ πρὸς
φθινόντ' ἢ Εἰς δ' ἐν τοσούτῳ πα-
ρῶσα πάντας, ἐδωκέν δὲ ῥα-
δίως, τῶν μὲν πινόντων ἐνὶ ὄνῳ
δὲ κροτουόντων, ἢ τῶν ἀπόλλωνι
λειβαρίζοντι, ἢ ταῖς μέσαις ἑσού-
σαις προσιχόντων τὸν νοῦν, ἐν
εἰβάλας ἐς τὸ συμπόσιον μᾶλλον
τι πάγκαλον χρυσοῦν ὄλον ὦ
Γαλήνη. ἐπιγίγραπ' ὃ. ἡ καλὴ
λαβίτω.

scribat. Dum igitur uoluitur hoc tanquam ex composito iactum, peruenit eo loci, ubi Iuno & Venus & Minerva accumbebant. Deinde ubi Mercurius sublaro isto, legit ea, quibus illud inscriptum erat. Nos quidem Nereides tum silentio sedebamus, quid enim agendum erat, illis pressentibus: Illæ uero inter se contendebant, ac quælibet suum ille uel esse uolebat, Bt niti Iupiter seipsum interposuisset, etiam ad manus utq; res hæc processisset. Verum ille, ipse quidem, inquit, non feram iudicium de hoc, tamen illæ ipsum iudicare uellent, sed in Idam ad Priami filium abite, qui & discernere nouit, quænam formosior sit, utpote elegantior sit diosus & ipse, & non facile, talis cum sit, iudicauerit maiori. G A L. Quid igitur ad hæc Dædæ illæ, Panope? P A N. Hodie arbitror, in Idam abeunt. G A L. Et quis ueniet paulo post, qui nobis renunciaret eam, quæ uicerit? P A N. At iam nunc tibi affirmo, quod nulla alia uincet, ueniente in certamen Venere, nisi arbiter ipse omnino cæcutiat.

Tritonis

λαβίτω. νυλην δὲ μῆρον δὲ τῶ-
το ὡς πρὸς βεβήτῃ δὲ, ἔκρη ἴσα
δα ἡρα τι καὶ ἀφροδίτη καὶ
Ἀθηνᾶ κατεκλίνοντο. κατὰ δὲ
ὁ Ἑρμῆς ἀνελόμεν· ἐπιλέ-
ξατο τὰ γιγραμμένα, καὶ μὲν
Νηρηΐδων ἡμῶς ἀπὸ τὴν πῆσαι
μὲν. τί γὰρ ἴδωαι ποιεῖν, ἐκείνων
πρὸς αὐτῶν· αἱ δὲ ἀντιποιουῖα
τὴν ἰδέσθαι, καὶ αὐτὸς εἶναι τὸ μὲν
καὶ ἕξινον. καὶ αἱ μὲν ὁ Ζεὺς
διέγνωσεν αὐτῶς, καὶ ἄλλοι χα-
ρῶν προυχώρησι τὸ πρᾶγμα,
ἀλλ' ἐκείνῳ αὐτῶς μὲν, οὐ κε-
νῶ, φησὶ, περὶ τούτου, καί τοι
ἐκδῶναι αὐτὸν δικάσαι ἕξινον.
ἀπὶ δὲ ἐς τὴν ἰδέσθαι παρὰ
τὸν Πριάμου παῖδα. διότι δὲ
τις διαγνῶναι τὴν ἑλληνικὴν
φιλονεικίαν· ὧν, καὶ οὐκ ἀν-
ελόμεν· ἑρῖναι κακῶς. Γα. τί
οὐκ αἰδέσθαι; ὦ Πανόπη. Παν.
τόμῃρον, εἶμαι, ἀπὶ τοὶ πρὸς
τὴν ἰδέσθαι. Γαλ. καὶ τίς ἕξει
μὲν, μὲν ἀπαγγέλλων ἡμῖν
τὴν ἡγεγῆσθαι. Γαλ. ἴδωαι
σοι φησὶ οὐκ ἄλλα ἡγεγῆσθαι, καὶ
Ἀφρ. δὲ τὴν ἀγνοίαν μὲν, καὶ
μὲν τι παῖδ' ὁ δικάσας αὐ-
βλῶναι.

F. TRITON

Tritonis, Amymones & Neptuni.

ΤΡΙΤΩΝΟΣ, ΑΜΥΜΟΝΕΣ
καὶ Νηπαιδῶν.
Τρίτων.

AD Laernam, Neptune, quotidie uenit aquatum uirgo, pulchra omnino species. Haud equidem scio, fors meliorem ullam puellam uis disse me. Nep. Liberam ne dicis Tritō, an uerō seruā quēpiam est, quē aquam ferre solet. Tri. Minime uerō, sed Danaī illi⁹ filia, una ex quinquaginta istis, etiam ipsa est, Amymone nomine. Interrogauit enim, & quē uocaretur, & genus ipsius. Danaus autem duriter admodum educat filias, & opus manu facere ipsas docet, & ad aquam hauriendam mittit, & ad alias res agendas ipstituit, imis pigras ipse ut sint. N. Solane autem uenire solet longam adeo uitam, ex Argis ad Lerānam usq; Tri. Sola, nam siticulusum ipsum Argos est, ut hosti. Quare necesse est, semper aquatum uenire illam. Ne. Non mediocriter affecisti me animo, o Triton, qui mihi hæc de puella narraris. Quare eamus ad ipsam. Tri. Eamus iā enim tempus quod quē est, cum aquatum ire solet. Ac propē alicubi circa mediā uia est petēdo Lerna. Nep. Proinde currit iuge, uel, an hoc longiorem rebus morā iniiciet, submittere equos iugo, et curtum apparare. Tu

Eπι τὴν λίρναν, ὃ Νηπαιδῶν, παρκαίγει τῇ καθ' ἡμέραν ἡμῶν ὕδρευσεως παρθινῶν, πάγκαλόν τι χρῆμα, ὃν οἶδα ἰσχυρὰ καλλιὰ παῖδα ἰδόν. Περ. ἰσχυρὰν τινὰ ὃ Τρίτον λίρνας ἢ διὰ τὴν πᾶν τῇ ὕδρευσις ὅσον Τρί. ὃ μὲν ἄλλὰ τῷ Δασαῶν ἰσχυρὸν θυγάτηρ, μία τῶν πενήκοντα καὶ αὐτῷ, Ἀμυμόνῃ τὸν ὄνομα. ὁπθήμεν γὰρ, ἢ τις καλῶτε, καὶ τὸ γινῶ. ὃ Δασαῶς δὲ σκληρὰ γυναικὶ θυγατέρας, καὶ αὐτοῦ γὰρ διδάσκει, καὶ πῶπα ὅσον τι ἀνυσκέλει, καὶ πρὸς τὰ ἄλλα παρ' οὗς ἀκούεις αὐτὸν αὐτάς. Περ. καὶ. μὲν δὲ παραγινώσκου μακρὰν ἔτι τὴν ὁδὸν ὃς Ἀργεῖος εἰς Λέρναν; Τρί. μὲν. πολεμίζω ἢ τὸ Ἀργῶ, ὡς οἶδα, ὥστε ἀνάγκη αὐτὴν ὕδρευσιν. Περ. καὶ. ὃ Τρίτον, ὃ μετρίως μελετᾶς, εἰπὼν τὰ περὶ τῶν παίδων. ὥστε ἰσχυρὰ ἐπ' αὐτῶν. Τρί. ἰσχυρὰ. ἢ καὶ γὰρ καλὸς ὃ ὕδρευσις. καὶ σκληρὰ περὶ κατὰ μέτρον τὴν ὁδὸν ὅσον, ἴσα εἰς τὴν Λέρναν. Περ. καὶ. οὐκ οὐκ ξαυδῶν τὸ ἄρμα, ἢ τῷ

DIALOG

nerò potius delphinem mihi aliquem, ex uelocibus illis huc siste, inequitando enim illi quam celerrimè prosequar. **T R I T.** Ecce tibi hunc delphinum omnium uelocissimum. **N B P.** Probe sanè, prouehamur igitur. Tu uerò iuxta natando consequere me Triton. Ac posteaquam ad Lernam iam aduenimus, ego quidem hic in insidijs ero, tu autem speculando observa, quando illam accedentem sentias. **Tri,** Ecce mihi, propè est. **N B P.** Formosa, Triton & in ipso ætatis flore puella hæc, sed comprehendenda nobis est. **A M Y.** Heus homo, quid me hinc, correptam abducis: plagiararius quispiam es, ac nideris ab Aegypto, patrum nostro, ablegatus es, quare clamando patrem uocabo. **T R I.** Tace Amynone, Neptunus hic est. **A M Y.** Quid Neptunum mihi narras: cur mihi & homo uim facis, atque hinc in mare abstrahis? Ego uerò suffocabor misera, submersa aquis. **N B P.** Bono animo sis. Nihil graue patiaris, sed & fontem cognominam tibi emanare hic sinam, percussio tridente saxo hoc, iuxta æstuarium, & tu ipsa felix atque beata eris, ac sola sororum obita morte aquam non generabis.

[illegible]

Noti & Zephy-
ri.

ΝΟΤΟΥ ΚΑΙ ΖΕ-
φύρι.

N Vm hanc Zephy-
re, inuēcam, quam
per mare in Aegyp-
tū Mercurius du-
cit, Iupiter, amore captus, uis-
tauit: Zeph. Hanc ipsam,
Note, sed iuuenca tum non
erat, sed puella, Inachi fluij
filia. Nunc autem Iano talem
ipsam effigiauit, æmulatione
amoris commota, propterea
quod uidebat Iouē illā pro-
sus deperire. NO. Promde
etiam nunc bouem illum as-
mat: Zeph. Atq; admodum,
& propterea in Aegyptum
ipsa misit, nobiscq; dixit, ne
conturbaremus mare, donec
illa transnataffet, ut quæ ill-
lic paritura sit, fert autem u-
terum modò, Deusq; flet, cū
ipsa, tum quod ex ea partum
erit. NO. An iuuenca De-
us, Zeph. Atque admodum
Note, imperabitq;, inquit
Mercurius, nauigantibus, ac
nostra erit domina, ut quem-
cunq; nostrum uolet, emittat,
uel prohibeat aspirare. Not.
Colenda igitur obseruans
datq; nobis erit Zephyre, iā
domina certè cum sit. Nam
per Iouem, beneuolentior eo
pacto nobis erit. Zeph. Sed
enim iam trahicet, & in terrā
enatauit. Vides, ut nō ampli-
us quadrupes incedat, sed es-
rectā ipsam, Mercuri⁹ denuo
multerem, formosam prorsus
reddidit. No.

T Αὐτὸν Ζήφυρι ὃ τὴν Δέ-
μαλιν, ὡς διὰ τῷ πᾶσι
γὰρ ἐς αἶψα, πῶς ὁ Ερμῆς
ἄγῃ, ὁ Ζεὺς Διόνειον, ἀλλ' ἐ-
ρῶτι; Ζι. καὶ ὃ Νότι. ὃ Δάμαλιν
ἢ τότε, ἀλλὰ πᾶσι ὡς τῷ ποτα-
μῷ Ἰνάχῳ. οὐδ' ἢ ἡρα τοι αὐτὸν
ἰπείνοισι αὐτὸν ἡλυτο πῆσασα,
ὅτι ἡ παρ' ἡμέραν ἔρῃται ἡ Δία.
Νό. οὐδ' οὐδ' ἐπ' ἡμέραν ἢ βίῃ; Ζι.
καὶ μάλα. ἡ διὰ τῶτο ἐς αἶψα
πῶς αὐτὸν ἰπείνῃ, ἡ ἡμῶν προ-
σίταξι, μὴ κυμαίναν τὴν Δέ-
μασαν, ἐς' αὐτὴν διατρέξῃ, ὡς
ἀποικισσάμενα. καὶ δι' ἡμέ-
ρας γίνετο καὶ αὐτὸ καὶ τὸ
τεχέρι. Νότι. ὃ Δάμαλιν διότι
Ζιφ. καὶ μάλα ὃ Νότι. ἀρξά-
ται ὁ ἔρως ἐκ τῶν πλείονων.
καὶ ἡμῶν ἔσται δισπανία. ἐρ-
ῶτα αὐτῶν ἡμῶν ἰδίᾳ ἐκ πείνῃ, ὃ
ἡλώσας ἐπὶ πᾶσι. Νό. ὁρα-
πᾶντα τοι γὰρ οὐδ' ὃ Ζήφυρι, ὃ-
δε δισπανία γὰρ ὅσα, τὴν Δία.
ὁρῶσιν γὰρ ὅτι γίνετο.
Ζιφ. ἀλλ' ὅσα γὰρ Διόνειον-
σι, καὶ ὁρῶσιν ἐς τὴν γῆν.
ἔρῶσι ὅπως οὐκ ἐστὶ μὴν μετὰ-
ποδιστὶ βαλίσας, ἀνερῶσας δ'
αὐτὸν ὁ Ερμῆς, γυναικα παρὰ
ἡλῶν ἀνδρῶν ἰπείνοισι; Νό.
παρὰ

reddidit. Not. Mira nimirum hæc Zephyre, nusquam amplius neq; cornua illius, neq; cauda, neq; tibiæ huius, sed amabilis puella est. Ceterum Mercurio quidam accedit, qui se ipsum mutauit, & ex adolescente factus est quispiam caninam faciem præ se ferens. Zeph. Ne curiosius persequamur ista, quandoquidem melius ille, quæ facienda sint, nouit.

παράδοξα γού ταῦτα ὦ Ζήφυρε. οὐκ ἔτι τὰ κέρατα, οὐδέ οὐδέ τὴν διχαλὰ τὰ σκέλη, ἀλλ' ἐπὶ τὰς ὀφθαλμοὺς. ὁ μὲν τοι ἔρμης τι παλαιόν, μεταδ' ἐβλήκει αὐτόν, καὶ ἀντὶ στανίς κυνὸς πρόσωπον γέγονεν. Ζήφ. μὴ πολυπραγμονῶμεν, ὅτι ἀμεινον ἔστιν εἶλε τὰ πρακτικά.

*Mira est Delphinum uerè natura, quod omnes
Sic redamant homines, baudq; perire sinunt,
Euadit mortem cithara submersus Arion:
Musica nam curas, pectora mœsta leuat.*

Neptuni & Delphini num.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ
Δελφίνου.

LAudo, rectè facitis Delphines, quæ semper amantes hominibus estis. Nā & olim Inonis filius in Isthmum portastis, exceptum à Scironis scopulis, unde cum matre præcipitatus fuerat. Et nunc tu Citharoxo isto Methymnensi, cum ipso ornato & cithara recepto, in Thenarum enatasti, neq; parus es indignè à nauis perire illum. Delph. Ne mireris Neptune si hominibus benefacimus, nam & ipsi ex hominibus.

Eὕγι' ὦ Δελφίνε, ὅτι καὶ φιλάνθρωποι ἴσμεν, καὶ πάλαι μὲν τὸ δὲ Ἰονὸς παλαιοῦ ἐπὶ τὸν ἰσθμὸν ἰκομένησαντι, ὑπεδέξαμεθα ἀπὸ τῶν Σιρωναίων μετὰ δὲ μητρὸς ἰκομένησαν. καὶ νῦν σὺ τὴν λιθαροδὸν τῶν τῶν ἐν Μελύμνῃ ἀναλαβὼν, ἀνέβης ἐς Τάιναρ καὶ αὐτῇ σπασθῇ καὶ λιθάρα. ὅτε περὶ αὐτὸν, ἡσυχῇ τῶν ναυτῶν ἀπολύμενον. Διδοῦ, μὴ θυμῷ σὺ ὦ Πόσειδον, ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου ὑποκρίμεθα, ὅς ἀνθρώπου γινώσκῃς αὐτόν.

hominib⁹ pisces facti sumus. NEP. Atq^{ue} equidem ob id reprehendo Bacchum, quod nos navali praelio superatos ita transformavit, cum deberet captivos solum in deditionem accipere, quemadmodum & ceteros in potestate redegit. Sed quo pacto, cum Arione hoc, qd^{am} accidit, sese habet Delphi. Periander iste, puto, delectabatur homine, ac sepe illū ad se accersebat artis gratia. Ille aut^{em} dives iam factus & tyranno, concupiuit, nauigando in patriam, Messtymnam videlicet, spectandas ibi diuitias suas exhibere. Ac consensu ad trajiciendū naui, hominū quorundam sceleratorum, posteaquā cognitus est, multū auri secum ferre, ubi ad medium ferme Aegēi peruenit fuit, insidiosi illi nautae coeperunt. Ille uerō (nā auscultabam omnia, iuxta nauigiū natādo) quoniam iam tā hoc uobis ita uisum est, inquit, ac me saltē assumptō ornatu, & decōrato pri⁹ mihi ipsi funebri aliquo carmine, uolentē sinite precipitare me ipsum. Concesserunt nautae. Tū ille assumpsit ornatū, & cecinit omnino lene, & cecidit in mare, tanquam statim omnino moritur⁹. Ego uerō excepto atq^{ue} imposito illo, enatiui unā cū ipso in Tenarū. Nep. Laudo stusdium erga Musicā tuā, dignā enim mercedem retulisti ipsi pro eo quod auscultaris.

Hellen

αὐτοὶ ἰχθύες γερμένους. ΝΕΠ. καὶ μίμφομαι γὰρ τῷ Διονύσῳ, ὅτι ὁ μᾶς ναυτικῶν μάχων μεταβαλεῖ, διὸν χάρις αὐτῷ εἶναι, ὅσπερ τὰς ἄλλας ὑπεργάγιστο. ἵππευ γὰρ τὰ μετὰ τὸν Ἀρίωνα τῶν ἱππικῶν ἀλλήλων. Διὰ δὲ Γρίσσον ἀρ⁹ οἶμαι, ἵκαρτον αὐτῷ, καὶ πολλὰς μετιπύμπιστο αὐτὸν ἐπὶ τῇ τήχῃ. ἰδὲ πλουτίσας παρὰ τὸ τυράννον ἱππύμους πολλὰς οἰκὰς ἐς τὴν Μήθυμναν, ἐπιδόξασθαι τὸν πλοῦτον. καὶ ἐπὶ πᾶσι πορθεῖναι τινὸς κατήργησεν αὐτῶν, ὡς ἰδοῦσι πολλὰ ἄγαν χρυσὸν καὶ ἀργυρὸν, ἰπὰ ναυὰ μίσσην τὸ Λιγυῶν ἱππικόν, ἐπὶ βελόνῃσιν αὐτῷ οἱ ναυτῆς. ἰδὲ δὲ ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅπαντα, παρὰ οἰκῇ τῇ σκάφῃ, ἰπὰ ταῦτα ὁ μὲν ἀδύναται, ἴφθ, ἀλλὰ τὴν σκαυλὴν ἀναλαβὼντα με, καὶ ἄσσαντα θρῶνιν τινα ἐπ' ἡμῶν, ἰκόντα ἰκοναῖς βίβλαις ἡμῶν, ἰπὲρ τριψαοὶ οἱ ναυτῆς. καὶ αὐτὸς οὐκ ἐβίβησεν τὴν σκαυλὴν. καὶ ἦσαν πᾶσι λεγούσας, καὶ ἱπποσὶν ὡς τὴν δόξα τῆς, ὡς αὐτὴν πᾶντος ἀποθανόντων. ἰγὼ δὲ ὑπολαβὼν, καὶ ἀναβήμεν αὐτὸν, ὅτε ὑπερβαλὼν ἵκαρτον ὡς Ταύραρον, Γο. ἰπὸν αὐτὸν ὅτι φιλομεσσίας, ἄξιον γὰρ τὸν μισθὸν ἀποδιδόναι αὐτῷ ὅτι ἀνθρώπῳ.

Hellen

Hellen cum uexit, Phrixumq; per hellefpontum.

Olim aries, dorso decidit illa metu.

At huius frater Colchos est uectus adusq;

Sola soror liquit nobile nomen aquæ.

Neptuni & Nereidum.

ΠΟΤΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ
Νηρηίδων.

Retum hoc quidē ag-
gustum in quod puel-
la delapsa, submersa
est Hellefpontus ab
ipsa uocetur. Cadauer autem
ipsum, uos Nereides accepistis,
in Troadem auferte, ut ibi ab
incolis sepeliatur. Ner. Ne-
quaquam, Neptune, sed hic
in cognomini pelago sepelia-
tur. Miseremur enim ipsius,
ut quæ miserabilia maximè
et nouerca passa fuerit. Nep.
At hoc quidem, Amphitrite,
fas non est, neque etiam aliàs
honestum hic illam alicubi
sub arena incere? Sed quod
dixit, in Troade, in Cher-
soneo mox sepelietur. Il-
lud autem pro solatio ei e-
rit, quod paulo post eadem,
ipsa quoque Ino patietur,
& præcipitabitur, perse-
quente illam Athamante, in
pelagus ex summo Cithero-
ne, quæ in mare porrigi-
tur, una cum filio, quem in
uinis gestabat. NER. Sed
& illam seruare conueniet
gratiam hanc Baccho faci-
endo. Educamus enim, illum

Tο μὲν πρὶν τῆτε, ἰς τὴν
ἐν πᾶσι κατωρίχῃ, ἰλα-
λῶσι πρὸς ἅπαντας αὐτῶν
καλῶσιν τὸν διενεγκόν, ὑμῶν
ὡς Νηρηίδας παραλαβῶσαι, τῇ
Τρῳάδι προσφίγηται, ὥς τῶν
φρίν ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων. Νηρ. μα-
λακῶς ὡς γίγασκεν. ἀλλ' ἵστα-
ται ἐν τῇ ἰκτανύμῃ πηλάγῃ τῆς
θάλασσης. ἡ δὲ ὑμεῖς γὰρ αὐτῶν, οἷον
τις αὐτῶν ἐλπίσιν ἔστιν ὡς
δύω. γοῶ. εὔτε μὲν ὡς Ἀμφι-
τρίτη ἐδίδμεν. ἐδ' ἄλλως καλῶς
ἵσταται πρὸς τὴν αὐτὴν ἐν τῇ φά-
μας αὐτῶν, ἀλλ' ἐπὶ τῇ φάμας ἐν τῇ
Τρῳάδι, ἐν τῇ Χερσονήσῳ το-
τάσῃ. ἡ δὲ αὐτὴ δὲ παραμύθιον
ἵσταται αὐτῇ. ὅτι μὴ ἐλπίσιν τὰ
αὐτὰ καὶ ὡς πᾶσι, καὶ
ἡμῶν αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Ἀδάμαντος
διηκόμεν ὡς τὸ πηλάγῳ,
ἀπ' ἀπορῶν τοῦ Κιθαρόνῳ. κα-
θ' ἡμῶν κατὰ τὴν θάλασσαν,
ἵσταται καὶ τὸν γόνυ ἐπὶ τῇ ἀγῆ-
λα. Νη. ἀλλὰ ἡμῶν αὐτῶν οὔσα

Ino, eadēq; nutritrix illius fuit.
Nep. Non decebat, adeo pra-
uam. Sed tamen Baccho non
gratificari, Amphitrite, indis-
gnū foret. Ner. Sed quid ac-
cidit huic, quod ab ariete des-
cidit, frater adit ei⁹, Phryxus
eundē uehitur? Nep. Meruo, ap-
dolescens enim est, & contra
impetum obistere potest. Ne-
la uerō, eo quod insueta e-
jus rei erat consensio uidelicet
cetuehiculo nouo & inopi-
nato, & despiciendo in pro-
fundum immensum, percul-
sa animo, & pauore pariter
attonita, praeterea & uertigi-
ne correpta, prae uehemen-
tia et impetu uolatus, retines-
se cornua arietis amplius nō
potuit, quibus se eo usq; su-
stentauerat, atq; ita in mare
decidit. Ner. An non igitur
matrem ipsius Nephelen de-
cebat opem ferre cadenti?
NEPTV. Decebat sanē,
sed Parca quā Nephelē mul-
to potentior est.

Διόσει, χαρισάμενον τῇ Διο-
νύσῳ. τροφίς γὰρ αὐτῷ καὶ τὴν
ἡλὶν. Ποσ. ἐν ἰχθύνωνται πο-
ταμῶν ὅσοι. ἀλλὰ τῇ Διονύσῳ
ἀχρεῖσται ὁ Ἀμφιτρίτη, ἐν ἁλ-
σιν. Να. αὐτὴ δὲ ἄρα τὴν παθῶ-
σα κατὰ πῖστον ἀπὸ τοῦ αἵματος; ὁ ἁ-
λιφῶν δὲ ὁ φρούξος ἀσφαλῶς
ὀχᾶται; Ποσ. ἀπείτης. γιατί-
ας γὰρ καὶ διώκεται ἀντίχων
πρὸς τὴν φορέαν, ὅς, καὶ ἀνδρῶ-
ας ἐπιβάσα ὀχύματ' παρα-
δίξου, καὶ ἀπιδύσα ἐν βάθ' ὁ-
χαλῶν, ἐκπλαγῶσα, καὶ τῷ δάμ-
βῃ ἄμα σχιθεῖσα, καὶ ἰλλιγγίω-
σασα πρὸς τὸ σφοδρὸν ἐν πύ-
σιν, ἀντατὴς ἰγνίτε τῶν λι-
ράτων τῶν καλῶν, ὅν τινες ἀπάλου-
πτο, καὶ κατὰ πῖστον ἐν τῷ πλά-
γῳ. Να. ἐνοῦν ἰχθύνων τὴν ματί-
ρα τὴν Νηφίλιν βουθῶν πινῶ-
σι; Πο. ἰχθύνων. ἀλλὰ ὁμοῖα πολλὰ
καὶ τὴν Νηφίλιν διώκεται.

*Vt fluitans Delus consistat, nunciat Iris,
Ortygia, Asterie que ante uocata fuit.
Hospitium tandem Latonæ præbuit istic,
Cum Pytho usque adeo persequeretur eam.*

Iridis

Iridis & Neptune
ni.ΙΡΙΔΟΣ ΚΑΙ ΠΟ-
σειδῶνος.

Insulam istam errantem Neptune, quæ à Sicilia reuulsa atq; undis submersa, mari innatat. Eâ, ita iubet Iupiter, consistere facias iam atq; apparere, ut tantumdem manifesta atq; conspicua in medio Aegeo inconcussa maneat, fundata firmiter admodum illa. Opus enim illa nō nihil habet. Nep. Fiet hoc. Iri. Sed tamen quæ usum illi præbebit, manifesta prærens, & non amplius fluctuans: Iri. Latonem in ipsa oportet parere, iam enim malè habet à dolorib. Nep. Quid igitur tam non sufficit illi coeli, ut in eo pariat: Quod si minus autem illud, at certe nec tota terra partus illius recipere poterat: Iri. Non Neptune. Nam Iuno obstrinxit iurciurando magno tellurem, ne præberet Latonæ parturienti ullum receptaculum. Hæc igitur insula, iuramento non tenetur. Abscondita enim tum fuit. Nep. Intelligo rem. Igitur subsiste Insula atq; emergere iterum ex profundo, & nō amplius fluctues aut titubes, sed immota maneat. Ac suscipe, ô felicissima, fratris mei liberos duos deorum omniū pulcherrimos. Et uos, Tritones trahite Læ-

Tην τῆσιν τῶν πλανουμένων ὡς Πόσειδον, ἀποπαρθένον ἐν Σικελίᾳ, ὑψαλον ἐπιτέχιδαι συμβιβῆαι. ταύτῃ φασὶν ὁ Ζεὺς τῆσιν ἡδὲ, καὶ ἀνδράσιν, καὶ ποίεσθαι ἡδὲ δῆλον ἐν τῷ αἰγῶνι μίση βιβαίνε μιν, σφίξας πάντοσφ αἰσφαλῶς. λέγεται γὰρ τι αὐτῇ. Ποσ. περιφρίσκειται τοῦτο ὁ Ιρι. τίς γὰρ δὲ ὅμως σφίξῃ αὐτῇ τῶν χρεῖαν ἀναφανῆσαι καὶ μάλιστα πλύνειν α. Ιρι. τῶν Ληϊῶν ἐπ' αὐτῇ δὲ ἀπικνησά. ἡδὲ γὰρ ποτὶς καὶ ἐπὶ τῶν ἀδίνων ἔχει. Ποσ. τί οὖν: οὐχὶ καὶ οἱ ἐργαὶ ἐν τῇ καὶ: εἰ δὲ μὴ ἐστὶ, ἔτι λά γι πάσα ὃ γὰρ οὐκ αὐτῇ δίδασθαι δυνάμει τὰς αὐτῇ γενεάς: Ιρι. ἐκ ὧς Πόσειδον, ὃ ἦεν γὰρ ἔργον μεγάλην κατέλαβεν τῶν γῆν, μὴ παρασχῆν τῇ Ληϊο τοῖς τῶν ἀδίνων ὑποδεχῶν. ὃ τοῖς τῶν νῆσ. αὐτῇ αὐτομάτῃ ὄντιν. ἀφανὲς γὰρ ὧς. Ποσ. οὐκ ὦμι. τῷ δὲ ὧς, καὶ αὐτῇ αὐτῇ ἐν τῇ βυθῷ, καὶ μάλιστα ὑποφύει, ἀλλὰ βιβαίνε μέν. καὶ ἐπὶ δὲ φαῖν δὲ λαμνομένη τὰ τὰ ἀδελφῶν τὰ τέκνα δὲ οὐδὲν ἀλλήλῃσιν ἐβῶν, καὶ ὅμως ὧς τρίτων, διαπορῶμεν

cite Latonem in ipsam, omniaq; tranquilla sint. Serpentem autem istum qui nunc velut astro, exagitat illam, perterrefaciendo, ipsi infantes, posteaquam in lucem editi fuerint, aggredientur, ac matrem uindicabunt. Tu uero uade renuncia Ioui, omnia bene habere. Stabilita est insula. Veniat Latona ac pueri.

σατι τὴν Διτὴν ἰς αὐτὴν, ἢ γὰρ
λὼν ἅπαντα ἴστω, τὸν δράκοντα
δὲ, ὅς τοι ὄψεται αὐτὴν φοβῶν
τὰ νεογνά, ἰπιδάων τιχθῆναι
αὐτῶνα μίτῃσι, καὶ τιμωρῆσαι τῇ
μητρὶ, οὐ δὲ ἀπαγγίλλει τῷ Διὶ,
πάντα ἀνασφύριπῃ, ἵσταντο δ'
Διὶ Δ, ὅτι τὴν δ' Ἀντὴν, καὶ τὴν
τὴν.

*Ignipotens rapidis incenderat omnia flammis,
Vnâ etiam exustus fortè Scamander erat.
Presidium ponti querens nihil impetrat ille,
Audax obstitit quod semel Aeacidi.*

Xanthi & Maris.

ΞΑΝΘΟΥ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΗΣ.

S Vscipe me, ô Mare, gravia enim passus sum, extingue mihi vulnere. MAR. Quid hoc rei est Xanthe: qste deus es? XAN. Vulcanus, sed igne candesco prorsus miser, & efferuesco. MAR. Cur autem incecit tibi igne. XAN. propter filii Theridis. Postquam enim occidentem illum Phrygas, supplex deprecatus sum, ille autem ab ira nihil remisit, sed occisos tui corporib. etiam obstruxit mihi alueis, ego miserr^{us} misere porro, occurri, ut aquis inans dare atq; inuoluerē illis, quo eo periculo absterriret^{ur}: ab oculis uero cessaret. ibi igitur Vulcanus,

Δ Ξαν mi ô θάλασσα, δα-
τὰ πεπνυμένα, κατα-
βισόν με τὰ τραύματα.
Θάλ. τί τὸ τὸν Ξάνθου; τίς σε κα-
τέκαυσεν; Ξάν. ἠφραγός, ἀλλ' ἀ-
πλωβρόνομαι ἵλος δ' κακοδαί-
μων, καὶ γὰρ. Θάλ. διὰ τί ἦ σε
ἐνέβαλε τὸ πῦρ; Ξάν. διὰ τὸν
ἵλν Q. Οὐτε δὲ. ἰπὰ γὰρ φονέου-
τα τίς φρύγας ἐνέταυσε, δ' δ' ἐν
ἰπώσατο Q. ἰργῆς, ἀλλ' ἐπὶ τῇ
νεκρῶν ἀπὶ φραγῇ με τὸν ῥῶν,
ἰλιήσας τὸς ἀθλίους, ἐπύλθων, ἰπὸ
κλύσαι θιλωρ, ὡς φοβηθεὶς ἀπεί-
χετο τὸν ῥῶν, ἐνταῦθα ἰήσασθαι
τίς.

Vulcanus, (aderat enim prope fortè existeret) uniuerso igne, quantum, opinor, usquâ habebat, quâsitq; & in Aetna, & si quibus alijs locis, illius est, allata, percussit obuiâ ac excussit equidè ulmos, & myricas, assauit aut & infelices pisces & anguillas. Me uero, cū efferuescere fecisset, parum absuit, quin totum aridum ac siccum reddiderit. Vi des nimirū quo pacto exusti onibus istis, deformatus sim. Mar. Turbidus es, δ Xanthe, & calidus, ut consentaneum est, cruore, à cadaveribus, calore aut, ut ais, ab igne ueniente. Ac merito, Xanthe, ut qui cōtra filium meū impetū feceris, nō ueritus, quod Neptreidis filius ille esset. Xan. An non igitur decebat misereri me Phrygum, uicinorum adeo meorū. Mar. Vulcanus uero an nō cōtra decebat misereri Achillis. Thetidis a-

γός, ἵτυχι γὰρ πλοῦτον περὶ αὐτὸν, καὶ ἰσορροπία πῦρ ἄχι καὶ ὁ σὺν ἰν τῇ λίτῃ. καὶ ἰσχυρὸν ἔλ-
λαθι, φίλων, ἰπὺν μοι, καὶ ἰσχυ-
σι μὲν τὰς πηλίας, καὶ μὲν ἰσχυ-
κας. ὡς πῦρ δὲ πῦρ ἰσχυρὸν αἰ-
μονας ἰσχυρὸν, καὶ τὰς ἰσχυρὰς
αὐτὸν δὲ ἰμὶ ὑπερκαχλῆσαν πο-
ύσας, μικρὸν δὲ πῦρ ἰσχυρὸν ἰσχυ-
γας. ἰσχυρὸν δὲ ἰσχυρὸν διακρί-
μαι ὑπὸ τῶν ἰσχυρὰν. Θά;
δολιχὸς ὁ Ξάνθῃ, καὶ διερμὸς, ὡς
αἰνὸς. τὸ αἶμα μὲν, ἀπὸ τῶν νῦν
κρῶν ἢ διερμὸν δὲ, ὡς φῦς, ἀπὸ τῶν
πυρρῶν. καὶ αἰσθῆται ὁ Ξάνθῃ, ὅτι
ἰπὶ τὸν ἰμὲν ὑπὸν ὡς μῆσας, ἐκ αὐ-
τῶν δὲ ἰσχυρὸν Νηρηϊδῶν ὡς ἰσχυ-
Ξάνθῃ. ἐκ ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν γὰρ
τας ἰσχυρὸν τὰς φῦγας. Θά;
τὸν ἰσχυρὸν ἢ ἐκ ἰσχυρὸν
Θιτιδῶν ὡς ἰσχυρὸν τὸν ἰσχυρὸν.

Notū est quod Danaen clausam deluserit imber,
Aureus: ut ponto post dederitq; pater.
Heu nil tam firmum quicquam sancteq; pudicum,
Quinetiam maculet perniciosus amor.

Doridis & Te-
tidis.

ΔΩΡΙΔΟΣ ΚΑΙ
ΘΙΤΙΔΩ.

Quid lacrimaris
Theti. P.H. Puls
herrimam Dori,
puellam uidi, in arcam à
patre

Tὶ δαυρὸς ὁ Θίτι. Θί-
καλλίστῳ ὁ Δωριδῆς
ἄλλῳ ἐκ πῆκτον καὶ
πατρί

pater coniectam, tum ipsum, et unum infantē ab ea paulo ante genitum. Iussit autem pater nautas arcam illam acceptam, postquam in altum de terra prouecti essent, abijcere in mare, ut ita periret & misera illa, & infans una cū ea. D O. Quamobrem autem, o foror, hoc? quandoquidem comperta habes exa^{ta} omnia. T H E. Paterillus Acrilius, quia pulcherrima erat, in æreum quendam thasiamum inclusam perpetuę uirginitati destinatas. Deins de uerum quidem dicere non possum. Iouem autem aiunt conuersum in aurum delapsum per impluuiū ad ipsam esse. Accipiente autem illa in sinum demanantem deum, grauidam ex eo factam fuisse. Quod cum pater animaduertisset, utpote durus quidā & zelotypus seuex, grauiter indignatus est. Et quia ab aliquo stupratam fuisse illam arbitrat^{us} est, conijci in arcam hanc, cum paulo antē peperisset. D O R. Ceterū illa quid agebas? T H E. Quando abripiebatur? T H E. Pro se quidem nihil dicebat, Dori, sed tacite ferebat damnationem pro infante, autem deprecabatur ne mortī traderetur, lachrymando, atq; illum a uo ostetando pulcherrimum sine puerum, Dori. Ille autem præ ignorantia malorum, etiā arridebat matri. Oppleo rursum oculos lachrymis cum in

πατρός ἐμβληθείσων, αὐτὴν τε καὶ βρέφος αὐτῆς ἀρτιγέννητον. ἐκίλουν δὲ ὁ πατὴρ τὰς ναύτας ἀναλαμβάνοντας τὸ λιβάδιον, ἐπὶ θαλάσῃ πολλῇ ἀπὸ τῆς γῆς ἀποσπάσειν ἀφ᾽ ἡνέκα ἐς τὴν θάλασσαν, ὡς ἀπὸ λειτῆς ἢ ἀπὸ λειτῆς αὐτῆς, καὶ τὸ βρέφος. Δω. τίς δ᾽ ἔρεκα ὡς ἀλλήλῃ, ἐπὶ ἡμῶν ἀκριβῶς ἀπαντα; Θεί. ἀκριστοί ὁ πατὴρ αὐτῆς, λαλλήσῃ δὲ σασ, ἐπαρθεῖσιν ὡς χαλκίῳ τινα δάλαμον ἰσβαλὼν. ἀτα τὸ μὲν ἀλυσί, ἐπὶ χυμῶν. φασὶ δ᾽ οὖν τὸν Δία χρυσὸν γυνήμερον, φυλῶν δὲ τὸν ἰσχυρὸν ἐπὶ αὐτῇ. Διξάμεν δ᾽ ἡμῶν ἐς τὸν λιβάδιον καταρρίψαντα τὸν διόν, ἡγνύμενα γυνήμερον. τοῦτο αἰδῶμεν ὁ πατὴρ, ἀγρίως τις καὶ φαλότυπος γένων, ὁ γυνήμερον. καὶ ὑπὸ τινος μίμοιχου εἶναι αὐτῇ, ἐμβάλλει ἐς τὴν λιβάδιον ἀρτιγενήσαν, Δωρ. ὁ δὲ, τίς παρὰ τὸν ὅτι, ἐπὶ κατὰ τὸν ὅτι, ἐπὶ κατὰ τὸν ὅτι, ὑπὸ αὐτῆς μὲν ἰσχυρῶς ὁ Δωρὶ, καὶ ἰσχυρῇ τὴν καταλίπῃ. τὸ βρέφος δὲ παρὰ τὸ μὲν ἀπὸ θαλάσσης, λακύνουσα, ἢ τῇ πάπῃ δακύνουσα αὐτὸ, καλῶς γονίμ. τὸ δ᾽, ὑπὸ ἀγρίας τῆς κακῆς, καὶ ἡμῶν πρὸς τὴν δασυαίαν,

in mentē illius venit. DOR.
Et me flere fecisti. Sed nūq̃
quid iam mortui sunt? THE.
Haudquaquam, natat enim
adhuc arca circa Seriphum
piuis istis custoditis. DOR.
Cur igitur non conseruamus
ipsam, piscatorihus istis Seri-
phijs, in retia immittendo?
qui extractos illos, incolus
mes prestabunt scilicet. The.
Recte dicis, atque ita facias
mus. Non enim perire decet,
neque ipsam, neque infantē,
adēd cum sit formosus.

Neptuni & Eni- pei.

M Inimē uerō præcla-
ra hæc, Neptune
(dicitur enim ue-
rum) qui circum-
uenta amica mea, ἄστυλλὰ-
tus in formam meam, uiciasti
puellam. Putabat enim illa
mecum rem esse sibi, & ob id
exhibebat sese. Neptu. Tu
enim, Enipeu fastuosus es &
tardus, qui puella adēd fors
mofa quotidie ad te nante,
ac præ amore pereunte, des-
spexeris illam, et gaudis sis,
si posses illi ægrè facere. Illa
uerō iuxta ripas mœrore af-
fecta, atq; ibi inambulans, se-
seip̃ lauans, non semel optas
bat, in conspectū sibi uenire
te. Tu uerō lasciuiebas cons-
tra eā. E. Quid igit? an pro-
pter ea oportebat te præcipere
amorem

λασσαν, ὑπερίπλημαι ἄνδρι
τὸς ἐρίπλημὸς διακρύψω, μνημο-
νάσσα αὐτῶν. Δω. καὶ ἐν λα-
κρύσαι πείσεις, ἀλλ' ἢ ἴδω τι δ-
νῶσι; Θέ. ἐλαμῶς, νύχτι
γύει ὁ λιβητὸς ἀμυγίτῳ Σίβη-
θου, ἵντας αὐτὸς φυλάττουσα.
Δω. τί οὖν ἐχί σάβωζον αὐ-
τῶν, τοῖς ἐλιδουσι τῶν ἐμβολῶ
σαις τὰ δίκτυα τοῖς Σιερφίσι;
οἱ ἢ ἀρὰσπάσασθαι, σώσασθαι δὲ
λόνετι. Θέ. εὐλόγας, ἴτω ποῖον
μῆν. μὴ γὰρ ἀπολιθῶ μὲν τε αὐ-
τὸ, μέντε τὸ παυδίον οὕτως ἐρ-
λαλῶν.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ

ΕΝΙΠΕΟΥ.

Ο Υβλάττωτα ὦ Πό-
σειδον. ἀρῆσινται γὰρ
τὰ ληθεις. ὑπὸ λῶν με-
τῶν ἐρωμένων, εἰκαδὲς ἐμοί.
διεκέρησας τῶν παῖδα. ὃ ἢ ἦν-
το ὑπ' ἐμῶ ταύτῃ πιπυονταί, καὶ
διὰ τὸ το παρδῖχον ἰαυτῶν. Πο-
σὺ γὰρ ὦ Ενιπεί, ὑπερπίνος ἐ-
δά καὶ βραδύς, οἱ λῶνς ἐπὶ λα-
λῶς φοιτῶνς ἐσημῶν παρὰ ἡ-
ἀπολλυμένων ὑπὸ τῷ ἱρωτῶ,
ὑπὲρ ῶρας, καὶ ἰχθυῶν λυπαρῶν αὐ-
τῶν. ὃ ἢ παρὰ τὰς ὄχθας ἀλύο-
σα, καὶ ὑπὲρ βαίνοντα, καὶ λαομένη
ἰνίστι δούχτι σοι ἰστυχῶν. σὺ δὲ
ἰδρύπῃ πρὸς αὐτῶν. Ενι. τί εὖδ,
διὰ τὸ το ἰχθῶν σι προσαρπῆσαι
τὸ

amorem mihi, & uelut hūstrio-
nem aliquem pro Neptuno.
Enipeum te gerere, atque ita
decipere Tyron istam, puel-
lam adeo simplicem. Ne. Sed
tò nunc uerò zelotypus es,
Enypeu, cum prius superbū
& contemptorem te gesseris.
Ipsa autem Tyro nihil graue
passa est, quando se putauit à
te uiciatam esse. ENIP. Ni-
hil autem? Dixisti enim abic-
ens Neptunum esse te, quod
uel maximè dolore affecit
ipsam, atq; ipse eo abs te in-
iuria affectus sum, quod &
quæ mea esse debuerat, eam
uoluptatem percepisti tu, &
præterea cōposito circa uos
fluſu purpureo, sub quo abs-
conditi iacuisti, cum puella
pro me tute rē habuisti. Nep.
Tu em̄ non uolebas Enipeu.

τὸν ἰσχυτὰ, καὶ καθυποκρίνεται ὡς
ἐν πῖσιν αὐτῇ Περσεύῳ· ἔπειτα,
καὶ κατασφίσαται τὴν Τύρην
ἀφ' ἧς ἐβόλῃ ἔσται; Περσεύς. ὅψιν
ἡλπομένης ὡς Εὐροπῆς, ἐπὶ τῷ πλοῖ
πρότερον ὡρ, ὃ Τυρὸς ἔστι, οὐδ' ἔτι
λευκὸν πῖνοντες, οἰομένης καὶ
σου διακινερεῖσθαι. Εἰ. ὡς
μερῶν; ἵσχει γὰρ ἀπ' αὐτῆς, ὅτι Περ-
σεύῳ ἡδὲ ταῦτα. ὁ καὶ μέγιστα καὶ
λύπησεν αὐτὴν, καὶ ἰγὺς τὸ
ἡλίκευμαι, ὅτι τὰ ἱμάτια οὐ δύναται
οὐ τότῃ, καὶ περιτῆσαι περιφύ-
ριον τι αὐτῇ; ὅπως ὑμᾶς οὐκ ἐ-
κρυπτεῖ, ἀλλὰ συνῆδον τῇ παλαιᾷ
αὐτῇ. Περ. οὐ γὰρ ἐκ ἰθαλῆς ὡς
Εὐροπῆς.

*Iusserat Andromedam conuinci nexibus Ammon:
Pro matre id Veneris ultio certa fuit.
Liberat hanc Perseus, qua conditione uolebat,
Belua nil potuit, saæus & hicce gener.*

Tritonis & Nerei- dum.

BAlxna ista uestra, Ne-
reides, quam contra
flam̄ iam Cephei Andro-
medā emisistis, ne-
que puellam ipsam iniuria
aliqua affecit, perinde ut
nos putatis, & ipsa iam
mortua est. N E R, A quo,
Triton!

ΤΡΙΤΩΝΟΣ ΚΑΙ ΝΗΡΕΪΔΩΝ.

ΤΟ κῆτος ὑμῶν ὡς Νηρηΐ-
δου, ὃ ἐπὶ τῷ τῷ Κα-
ρίῳ δυνάστητι τῷ Ἀν-
δρῆιδαν ἐπέμψατε, ὅτι τῷ
παῖδι ἡδίκησεν ὡς οἰοῖται, καὶ
τὸ ἔδωκεν ἰθαλῆς, Νη. καὶ οὐκ ἔστι
Τύρην.

Triton: Nam Cepheus, tanquam illeceamento aliquo proposita puella, aggressus illam occidit, ex iniidijs cum multa ui adortus: **TRI.** Non. Sed nostis, arbitror, Iphianassa, Perseum illum, Danaes puerum illum paruum quem unā cum matre in arca abiectum in mare ab awo materno, conseruastis, misertæ illorum uidelicet. **IPH.** Noui quem dicis. Consensaneum uere, illum iam adulescentem factum esse, atque admodum generosum, & pulchrum aspectu. **TRI.** Hic occidit Balzanam. **IPH.** Quamobrem Triton: Neque enim huiusmodi conseruationis præmia persolvere nobis debebat. **TRI.** Ego uobis exponā omnē rem, ita ut gestæst. Missus hic fuit ad Gorgonas, ut hoc quasi quoddā certamen regi perageret. Postquā autē peruenit in Libya. **IPH.** Quomodo Triton, solus ne, an & alios secū socios abduxit: nam alioqui difficile hoc iter. **T.** Per aerē profectus est, alatum enim ipsū Minerva reddidit. Postquā autem eo loci uenit, ubi silæ agebant, illæ quidem dormiebant, opinor. At hic amputato Medusæ capite, iterum auolauit. **IPH.** Quo pacto autē aspexit illas: Aspici enim nequeunt, uel quisquis illas aspexerit, non amplius quicquā posthæc aspiciat. **T.** Minerva scutum præferens

Triton

Triton: ὁ Κεφάλης καθάπερ δὲ
λαγὼ πρὸς αὐτὴν, τὴν ἡέρην ἀπὸ
ταύτης ἐκινῶν, λαχέσκει μετὰ
πολλῆς δυνάμεως. **Τρίτων.**
ὐκ, ἀλλ' ἴσθι, οἶμαι, ὅτι φασὶν αὐτὴν
τὸν Περσεύαν, τὸ δὲ Δαναῶν παῖ
διον, ὁ μὲν τὸ δὲ μητρὸς ἐν τῇ
βυτῇ ἐμβληθεὶς ἐν τῷ θάλασσ
σαν ὑπὸ τοῦ μητροπάτορος, ἐ
σώσαται, οἰκταρῆσθαι αὐτοῦ.
Ιφι. οἶδα ὅντιναι, ἀλλ' ἢ ἥδη
νικαίαν εἶναι, ἢ μάλα γενναίαν
τε καὶ ἡλὸν ἰδῶν. **Τρίτων.**
ὐκ, ἀπὸ κτανῶν τὸ λῦτον.
Ιφι. Διὰ τί ὦ Τρίτων, ἐ γὰρ δὲ
σῶσθαι ἡμῶν τοιαῦτα ἐκτίσθαι αὐ
τὸν ἐχρῶν. **Τρίτων.** ἔγωγε ἡμῶν
φράσων τὸ πᾶν ὅτι ἐγὼ νῖσοις ἰσάλα
μελὴν ἐπὶ τὰς Γεργῖνας, ὅ
δῶν τινα τῶν τῶν βασιλῶν
πιτῶν. ἰπὸν ἢ ἀφίκετο ἐν τῷ
Λιβύῳ. **Ιφι.** πῶς ὦ Τρίτων,
μὲν, ὁ καὶ ἄλλοι συμμαχῶν
ἔγχοι; ἄλλως γὰρ λῦσι περὶ ὁ
δῶν. **Τρίτων.** Διὰ τὸ αἶψον, ὑπὸ τῷ
πᾶσι γὰρ αὐτὸν ὁ Ἀθῶν ὁ Ἰωνῶν.
πᾶσι δ' ἐν ὅσῳ ἰπὸν διτῶντο, αὐ
τὸν ἡλὸν ἰδῶν οἶμαι. ἰδῶν
ἀποταμῶν δὲ Μιδέου μελὴ καὶ
φαλῶν, ἔχον ἀποτῆλμεν.
Ιφι. πῶς ἰδῶν; ἡλὸν γὰρ αὐτὸν.
ὁ δὲ αὐτὸν ἰδῶν, ὅτι ἐν ἄλλοις μετὰ
ταῦτα ἰδῶν; **Τρίτων.** ὁ Ἀθῶν
τῷ τῷ ἀποτῆλμεν προβαλὺνται
ταῦτα.

(Talia enim audiuī ipsum narrantein adud Andromēdam, postea & apud Cephēum) Minerua igitur, inquam, in clypeo refulgente, tanquā in speculo aliquo, exhibuit ipsi spectandam Medusæ imaginem. Postea sinistra, arrepta illius comā, & inspecta imagine, dextera autem sublata huprē, abscidit caput illius, atque ita priusquam sorores reliquæ expergiscerentur, auolauit. Porro ubi circa maritimam hanc Aenīopix oram uenisset, terræ iam propinquior aliquanto uolans, uidet Andromēdam, expositam in rupe quadam prominentē palo affixam, pulcherrimam, ὃ Διὶ promissā comā, & feminulam, longe usque infra uberrā. Ac primum quidem misertus fortunæ illius, interrogat causam damnationis huius, paulo autem post amore captus, (oportebat enim incolumem seruari puellam) opem ferre illi statuit. Atque ubi tam Balæna accessisset terribilis admodum & quasi mox absorptura Andromēdam, in altum subleuatus adolescens manu ad capulum admoto, harpam tenens, altera quidem ferit, altera autem Gorgonā spectandam proferens; in lapidem illam conuertit: Illa igitur mortua est, & dirigere ipsius membra omnia quæcūq; Medusam aspexerunt. At

ταῦτα γὰρ ἤκουσα διηγούμενος αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἀνδρoμίδα, καὶ πρὸς τὸν Κεφῆα ὕστερον, ὃ Αἰθιώα δὲ ἐπὶ τῇ ἀσπίδι ὅπως τολβόουσι, ὡς πρὶν ἐπὶ κατόπισθεν παρίσχετο αὐτῇ ἰδὲ αὖ τὴν εὐκόνα τῇ Μιδύουσι. εἰτα λαβόμενος τῇ λαίᾳ τῇ λέμνῃ, ἰσορῶν ἢ πῶς εὐκόνα, τῇ λιγύᾳ τὴν ἀρκῆν ἔχων, ἀπένιμι τὴν λευφαλὴν αὐτῆς. καὶ πρὶν ἀνιγρίσθαι τὰ ὀφθαλμοὺς, ἀνίσταται. ἐπὶ δὲ κατατὰ τὸ τὴν παράλιον ταύτην αἰδιομένην ἵκνται, ὅδ' ἐπὶ πρίονα πειτόμενος. ὅρα τὴν Ἀνδρoμίδα πρὸς ἀμύνειν, ἐπὶ τὴν πείτρας προβλήτῃ προσπιπῶτα δολομελέν, καλλίστην ὡς θεῶν, κατὰ μέγεθος τὰς λέμνας, ἡμίγυμον πολλὸν ἰσχυρῶς τῶν μάστων. καὶ τὸ μὲν πρῶτον οἰκτέραις τύχῃ αὐτῆς, ἀπαρώτα τὴν αἰτίαν τῇ κατὰ Δίους κατὰ μινῆρ ἢ ἀλλὰς ἔρωτι, ἔχον γὰρ σισώσασθαι τὴν παῖδα βοκδῆν Αἰγύου. καὶ ἐπειδὴ τὸ κῆρ ἐπὶ μάλ' αὖ φεβρόν, ὡς κατὰ ποικίλον τὴν ἀνδραμίδα, ὑπεραιωρηδῆς ὅντι αἰόνα πρὸς ἡμῶν ἔχον τὴν ἀρκῆν, τῇ μὲν καδινῶν, τῇ δὲ προσδανῶν τὴν Γοργόνα, λίδον. ἵποισι αὐτὸ τὸ δὲ τιθυνη γουῶν, καὶ πῶς πύργῳ αὐτοῦ τὰ πολλὰ, ἴσα ὡς τὴν Μιδέουσαν.

sunt. At hic solutis uinculis, quibus uirgo alligata fuerat, supposita quoque manu suscepit illam, summis pedum digitis descendentem e rupe, ardua illa quidem atque procliu, & nunc cum eadem nuptias peragitur in aridibus. Cephei, abducentis illam secum Argos. Quare pro morte, nuptias neque eas uulgares illa inuenit. NE. Quidem non ita ualde de regre fero factum hoc. Quid enim adeo nobis iniuriæ scilicet puella, si mater ipsius superbi extulit sese tunc, ac pulchrior nobis esse uoluit. TRI. Quod hoc pacto magnum dolorem perceptura fuisset ob filiam, mater certe illius cum sit. NE. Ne meminere. mus Dori istorum amplius si quid barbara mulier, supra quam decebat, loquax fuit. Satis enim supplicij tulit, quæ tanto in metu, filiarum causa conluta fuit, Gratulemur igitur nuptijs.

Indutus facient auri, deus ille coruscus.

Auexit pulchram, de grege Mercurij.

Hæc fuerat Cadmi soror, alto ex Agenore nata.

Efficiunt scdum uina Venusq; pecus.

Zephyri & Noti.

N Vnquam equidem pompam magnificentiorē, uidi in mari, ex quo ego sum & Spiro. Tu nō uidisti? Note.

ὁ δὲ, λύσας τὰ Διομὰ τῆς νεκρῆς, ὑποσχὼν τὴν χάρα, ὑποδέξατο ἀντροπαλάτῃ κατισόσαν ἰκ. ὅτι πῶταί, ἰδιωτῆ, ἀνδρῶν. καὶ οὐ γὰρ ἐν τῷ Κερῆν, καὶ ἀπ᾽ αὐτῶν ἰς Ἀργῶ. οἱ τε αὐτοὶ θανάτῃ, γάμον δὲ τὸν τυχεύοντα οὖντο. Νε. ἰὼν μὲν δὲ πάντων γυγνόντι ἄχθεται. τί γὰρ ὁ πᾶσι ὑδὲν ἡμῶν, εἰ τί ὁ μόνον ἡμετέραν οὖν, καὶ ὅτι καλλίον αὐτοῖς; Τρι. ἴσο ὅτις αὐτῶν ἡγήσῃ ἐπὶ τῇ τετρατρί μόνον ὅσα. Νε. μάλιστα μνησθῆναι τὸ Διομήδεον, εἴτι βαρβαρῶν γυνὴ ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν ἡγήσῃ. ἰκανὴ γὰρ ἡμῶν τιμωρίαν ἰδὼν, φεβηθεῖσα οὐδὲ τῇ πᾶσι, χαίρει, μὲν οὖν τῇ γάμῳ.

ΖΕΦΥΡΟΥ ΚΑΙ ΝΟΤΟΥ

Ο Υ πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις γὰρ μεγαλειότης ἔστι τῆς θαλάσσης, καὶ οἱ αὐτοὶ, καὶ πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ὁ Νότος. Νε.

G

τίνα

Note. NO. Quamnam hanc
 dicis Zephyre pompam: aut
 quinam sunt qui illam duxe-
 runt: ZEP, Suavisimo spes
 etaculo caruisti, & quale nō
 facile aliud unquam uideris.
 Not. iuxta rubrum mare oc-
 cupatus fui, a filia autem &
 partem Indię nonnullam,
 quantum uidelicet eius terrę
 mare adiacet. Proinde nihil
 eorum noui, quę tu dicis.
 ZEPH. Quid? Sidoniū illū
 Agenorē uidisti? NO. Euiā,
 Europę patrē scīficet. Quid
 tū: ZEPH. De illa ipsa nar-
 rabo tibi. No. Nū, quod lu-
 piteriam olim amare puel-
 lam cepit? Nam hoc etiam
 pridem sciui. ZEPH. Igitur
 quod ad amorem attinet,
 nosti. Quę uerō postea con-
 secuta sunt, ea nunc audi.
 Descenderat Europa ad lites-
 tus, ludendi gratia, assumptis
 secum æqualib. suis. Iupiter
 autem in formam tauri assis-
 mulatus, iudebat unā cum
 ipsis, pulcherrimus tum ap-
 parens. Nū & candidus erat,
 ut nihil supra, & cornua ha-
 bebat reflexa pulchre, uul-
 tumq; prę se ferebat admo-
 dum mansuetum ac placidū.
 Saluabat igitur & ipse in lites-
 tore, et mugiebat suauissime,
 ita ut Europa auderet etiam
 cōscendere ipsum. Cæterū
 ubi hoc factū est, citato cursu
 Iupiter quidem unā cum il-
 la in mare prorupit, atq; ibi,
 uti inciderat, natabat. Illa ues-
 to admodum percussa animo

cxi

τίνα ταύτην λίγαι ἢ Ζήφυρε
 τὴν πομπήν; ἢ τίνας οἱ ὡμῶν
 τούτους; Ζέ. ἢ τίς θεῖα καὶ
 ἀπειράστῃ, οἷον ἐκ ἄλλοις ἰδοῖς
 ἔστι. Νό. παρὰ τὴν Εὐρώπην
 γὰρ βάλασθε ἀγροῦμένῳ, ἐπι-
 πόνουσα δὲ τε καὶ μέγας τις ἰσο-
 δικῆς, ἴσα παρὰ λείαν ἢ χήρας.
 ἢ δὴν ἔνδοξα, ἢ ῥίγας. Ζέ.
 ἀλλὰ τὸν σιδώνιον Ἀγένορα
 οἶδας; Νό. ναι. τὸν δὲ Εὐρώ-
 πης πατέρα. τί μὲν; Ζέ. πρὶν
 αὐτῷ ἰσχυρῶς ἀγαθὸν εἶναι
 Νόμῳ θεῶν Ζεὺς ἵσταται ἐν ποτα-
 λῷ δὲ παλαιῇ; τότε γὰρ καὶ πῆ-
 λαί ἐπιτάμνω. Ζέ. ἐκινῶ τὸν
 ῥῆγροντα οὐδὲν, τὰ μετὰ ταῦτα
 ἢ ἔδωκε, ἀνέστη, ἢ ῥῆγρον κα-
 τὰ τὸν ἐπὶ τὴν ἡῖνα παύσας,
 τὰς ἰλιμνῆτας παραλαβὼσα.
 ἢ Ζεὺς ἢ ταύτῃ ἀνάσαι ἰαν-
 τὸν, σὺν ἰπαστρῶν αὐτῶν, κἀλλε-
 σθὲ φανέμεν. Λογίς τε
 γὰρ ἡ ἀπερίβου, καὶ τὰ κίματα
 δύναμιν, καὶ τὸ βλεμμα ἡμι-
 ρον. ἰσχυρὰ ἔν καὶ αὐτῶν ἐπὶ
 δὲ ἡῖν, καὶ ἰμυκῶτο ἔδωκεν.
 ὥστε τὴν Εὐρώπην τομῶσαι
 καὶ ἀναβλεῖν αὐτὴν. ὡς δὲ
 τοῦτ' ἰγγίτο, ἀρμενῶν μὲν
 ἢ Ζεὺς ἄρμεσθ' ἐπὶ τὴν δάλασ-
 των θίγῃν αὐτὴν, καὶ ἰσχυρῶς
 ἰμυκῶν. ἢ δὲ πᾶν ἰσχυρῶς
 γὰρ τῇ πρῶτῃ, τῇ λαφύ-
 ρῃ

Ex hac re, sinistra apprehensit ac tenuit cornu, ut ne delaberetur, altera autem manu, diffluentem uento ueste continebat. N.B. Dulce hoc spectaculum. Zeph. uidisti, & amatorium, nascentem uidelicet Iouem & ferentem secum amores suos. ZEPH. At uerò quæ consecuta sunt, inuiciora multo Note. Nam & mare statim compositis fluctibus quietum fuit, & tranquillitate uitro attracta, placidum ac planū seipsum præbuit. Nos autem omnes silentium agentes, nihil aliud quam spectatores tantum, eorum quæ fiebant quasi quidam comites, sequebamur. Cupidines uerò iuxta uoluitantes, paulum supra mare ita ut inserim sumus, pedibus contingerent atque, accensas ferentes fides Hymenæum cantabant. Nereides autem cuneis undis, delphinum tergis insidentes obequitabant, applaudentes, seminudæ pietæ, Præterea & Tritonum genus, & si quid aliud non horribile uisu marinozum, omnia illa circum puellam quasi choream ducebant. Nam ipse quidem Neptunus confesso curru & quasi pronubus incedens, una cum Amphitrite iuxta præibat, ueluti iuxta apertis natanti fratri. Supra omnes autem, Venerem deo Tritones uehebant in concha

μὲν ἵχτι τοῦ λίγατος, ὡς μὲν ἀπολιδοῦσαι. τῇ ἰτέρῃ δὲ: ὡς μὲν μάλιστα τὸν πῆλον ξυῶχι. Νό. ὁ δὲ τότε διαμα ὁ Ζεφύρος ἀδελφὲς, καὶ ἰρωτινὸν, τοῦ πῆλον τοῦ Δία, φέροντα τὴν ἀγαπῶμένην. Ζεφ. καὶ μὴν τὰ μετὰ ταῦτα ἴδω παραπλοῦς ὁ Νότιος. ὅτι γὰρ δάλαττα διδύς ἀνύμων ἵκνιτο, καὶ τὴν γαλήνην ἰκτισσάμεν, λήσας παρὰ ἑαυτῶν. ἡμεῖς δὲ παῖδες ὄνυχας ἀγούμεν ἐπὶ ἄλλο ὅτι διαταίμεν τῶν γιγνόμενων παραπλοῦς. ἰρωτινὸν δὲ παραπλοῦς, μικρὸν ὑπὲρ τῶν δάλαττων, ὡς ἵκνιτο ἀγούμεν τοῖς πλοῖσι ἐπιφύον τὸν ὕδατος, ἡμεῖς δὲ τὰς δάλας φέροντες ἡδὲν ἅμα τὸν ὕδατος, αἱ Νηοποιὲς δὲ ἀνὰ δῶσαι, παραπλοῦς ἐπὶ τῶν δελφίνων ἐπαρτοῦσαι, ὁμίγνυνται αἱ πολλαί. τὸ, τι τῶν Τριτωνῶν γίνετο, καὶ ἴτι ἄλλο μὴ φοβερὸν ἰδὼν τῶν δαλατῶν ἀπάντα παρὰ ἑαυτῶν. ὁ μὲν γὰρ Ποσειδῶν ἐπιβηκὺς ἄρματος παρὰ ἑαυτῶν, καὶ τὴν Ἀμφιτρίτην ἵκνιτο, πρὸς γιγνόμενα προσδοκῶν τοῦ πῆλον ἀδελφῶν. ἐπὶ πλοῖσι δὲ τὴν Ἀφροδίτην δύο Τριτωνοὶ ἱκνόμενοι, ἐπὶ

concha recubantem, ac nos
res omnis generis aspergens
tem sponſæ. Atque hæc à Phœ-
nicia usque in Cretam fiebant.
Postquam autem in Insulam
ascendit, ipse quidem taurus
non amplius apparebat. Lu-
piter autem apprehensam
manu Europæ, in antrum
Difæum abduxit erubescen-
tem, atque oculos demittentē.
Intelligebat enim iam, ob-
quamrē ita duceretur. Nos
autem incumbentes mari, al-
lius aliam illius partem
fluctibus agitabamus. No.
Obsecrum Zephyre, te, qui
isthæc uideris. Ego uero ins-
tetera Gryphas & Elephan-
tos, & nigros homines aspice-
ciebam.

ὁ δὲ γὰρ ἡσυχία μεθ' ἡμᾶς, αὐτὸν πᾶσι
τοῖς ἑσπέραις ἔσται τὸ νύμφη.
ταῦτα ἐν φοινίκῃς ἄχει ἃ Κρή-
της ἰγγίνετο. ἐπὶ δὲ ἐπὶ τῇ
νύμφῃ ὁ μὲν ταῦρ' ἐκίετο ἰφά-
νιτο, ἐπὶ λαβόμεν' δὲ ἃ χαρ-
ρὸς ἐξόνει, ἀπὸ γὰρ τῶν Εὐρώπῃ
ἐκ τὸ Διὶ ταῦρ' αὐτοῖς, ἐνθεοῖ-
σαν καὶ ἡμέτερον ἔρωσαν. ἀπὶ ταῦτα
γὰρ ἡμεῖς ἴσμεν, τί ἄγοιτο. ὁ μὲν
δ' ἐμπιστεύει, ἄλλ' ἄλλο
τὸ πᾶσι γὰρ μὲν ἀντιμαρ-
τυρεῖται. Νό. ὦ μακάρι Ζεφύρε
ἃ Δίας, ἰσὺς ἡ γυνή, καὶ ἡ-
λίφατος, καὶ μίλατος αὐτοῖς
πρὸς ἡμᾶς.

ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

MORTVORVM

Dialogi.

ARGVMENTVM IN DIA- logos Inferorum.

Q Vanquam ex eodem occasione & hi
Dialogi, quibus inferorum querela,
iudicia, pœna, & id genus alia describuntur,
exceptis paucis quibusdam, quorum argumē-
ta de suis temporib. sumpsisse Lucianus ui-
detur,

detur, cum superioribus prognati sunt: aliū
tameu atq; diuersum ab illis finem habent,
aliudq; monent ac docent. Suprà enim amo-
res & affectus deorum tractantur, at hic il-
lud indicatur, atq; etiam oculis penè subij-
citur, quod apud Inferos, et eos Iudices, quo-
rum sententia post hanc uitam subijciendi
omnes sumus, nulla personarum ratio, nulla
potentia, diuitiarum, bonorum, fama, aut
cuiuscunq; fortune aestimatio futura est: sed
q̄ oēs, quod ad cōditionē attinet, aequales fu-
turi, & pro eo, ac quisq; in hac uita se gerit
& meretur, supplicium aut premiō acceptu-
ri sumus. Tametsi illud quoq; non ignorem,
Lucianū ex ironia magis plerq; hæc quā *Luciani*
quod ita animo senserit, dixisse uideri posse. *Epicuri*
utpote Epicurcum, & ut ab alijs vocatur, *et A. Luc.*
ἀθεον, qui neq; de dijs, neq; de immortalita-
te animarum rectē quicquam senserit. Ve-
runtamen etiam aliās cum de ueris mori-
bus philosophorum scribit, ut in Nigrino,
Demonacte, & ceteris quibusdam, eiusmo-
di de presentis uita rebus, et actionibus præ-
cipit, & tradit, quæ illum haud dubiè de fu-
tura quoq; nō nihil cogitatione ac sensu præ-
cepisse confirmare possint. Vt ut autem hæc se
G 3 habent,

habent, digni tamen Dialogi isti sunt, qui legantur, & ob oculos quàm sepius remocetur: vel ob hoc solum, ut à cupiditatibus rerum externarum desiderio mentem auocemus et illud respiciamus, quod poeta dixit: Pulvis & umbra sumus: quodq; post hanc vitam, neque vlla alia fortuna defunctos sequentur, aut iuuabunt.

*Mittitur ad uiuos Pollux, mandata Menippo,
Ut referat, pulchris, diuitibusq; simul.
Ad miseros etiam, ne demirentur auaros.
Fabula post uitam cuncta perire monet.*

Diogenis & Pollucis.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΠΟΛΛΟΥΣ
ΑΥΔΟΥΜΕΝ. ΔΙΟΥΓΕΝΕΙ.

Ο Pollux, commendo tibi postquam celerrime ascenderis. (tuum enim est, ni fallor, cras reuiuiscere) ut, ubi uideris Menippum, caueam illum, inuenies autem ipsum Corinthi, circa Crasneum, aut in Lyceo deridentem contententes istos inter se Philosophos, dicas illi. Menippe, Inquiens, iubet te Diogenes, si satis ea, quæ super terram sunt, derisisti, quo

Ω πολὺ δαυδὲς, ἐντίμωμαι σοι, ἰππιδάου ἀχίνα αὐτὸς, σὲ γὰρ ὅσον οἶμαι τὸ ἱεραβεῖναι αὐτὸν, ὡς πρὸς Μένιππον τὸ καὶ νεοσύμφορον αὐτὸν ἐν Κορίνθῳ κατὰ τὸ Κράσιον, ὅν ἐν Λυκαίῳ, τὸ ἐπιστόμων πρὸς ἀλλήλους φιλοσόφων καὶ φιλοσόφων, ἀπὸν πρὸς αὐτὸν, ὅτι σοι ὦ Μένιππε, ἡλιούα ὁ Διογένης, ἡ σοι ἰππιδάου τὰ καὶ γὰρ καὶ φιλοσόφων, ἡ σοι

ἡ σοι

quo & huc ad inferos descen-
das, ubi multo plura, quæ re-
deas, habiturus es. illic enim
in ambiguo tibi adhuc risus
fuit, & frequens illud obijci
potuit, Quis enim omnino
scit, quæ post uitam futura
sint: Hic autem, non desines
constanter atque perpetuo
ridere, quemadmodum ego
quoque nunc facio. Ex mas-
time postquam uideris, di-
uites istos ac satrapas & ty-
rannos ita humiles & obs-
curos esse, soloq; eiulatu ab
alijs dignosci. Tum quod
& molles & ignaui sunt, re-
miniscentes eorum quæ in ui-
ta geruntur. Hæc illi quæso
ut dicas, & ut præterea etiã
pera uentis impleta & multo
lupino, & sicubi in triuio po-
sitã inueniat Hecates coenã,
aut ouum ex iustratione reli-
gium, aut simile quippiam.
POL. At renunciabo hæc,
ô Diogenes. Sed quo melius
illum agnoscere queam, cuius
modi facie est? DIOG. Sec-
nex est, caluaster, pallio indu-
tus lacero, & uento cuius
peruio, præterea & diuersos
rum pannorum assumētis ua-
riegato. Ridet autem semper,
ac plerunq; arrogantes istos
philosophos acerbè perstrin-
git. PO. Facile erit inuenire
illum, ex his utiq; signis. DI.
Vis ne ut ad ipsos quoq; phi-
losophos illos aliquid tibi
mādd: PO. Mādes licet, nō es
nim graue neq; hoc mihi fue-
rit. DI. In uniuersam, adhorr-

121

ἔσθ' ἐνθάδε πολλὸν πλεονέκτη-
μα καὶ σφόδρα. ἐν αὐτῷ γὰρ ἐν αὐτῷ
φιβήσῃ σοι ἐπὶ τῷ γίλῳ, καὶ
πολύ τι, τίς γὰρ ἔλκερ ἢ λί τὰ μι-
νὰ τὸν βίον, ἵνα τοῦτο δὲ πᾶσι
συμβαίνει γιγνώσκω, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐνθὺ
καὶ μάστιγα ἱκανοὶ ἐσθ' οἱ
τοὶ πλοῖσι, καὶ σατράπαι,
καὶ τυράννεις, οὕτω ταπεινοὶ
καὶ ἀσώμους, ἐν μέντοι οἰκονο-
μίᾳ διαγινώσκοντες. καὶ ὅτε
μαλθακαὶ καὶ ἀγγεῖαι εἰσι, μι-
νυμεῖται τῶν αὐτῶν, ταῦτα δὲ
γιγνέσθαι. καὶ προσέτι, ἱμπλα-
σάμενον πῶς πύραν ἔχει δῖον
μὴν τι πολλῶν, καὶ ἵπῳ ὄντι
ἐν τῇ Τριώδι. Ἐκείνης δὲ πύρην
καὶ μένον, ὃ ὅδ' ἐν καλαρίῳ
ἔστι τοιοῦτο. Περὶ, ἀλλ' ὁ-
παγγεῖα ταῦτα, ὃ Διόγγρας.
ἵπῳ δὲ ἐπὶ μάστιγα, ἐπὶ τοῦ
τις ὅθ' ἐπὶ τῶν ἵπῳ; Διογ. γί-
νον φαιλακρὸς, τοῖς βούνοις ἵπῳ
πολύθυρον, ἀπαντὶ αὐτῶν ἀνὰ
πικραμένον, καὶ τοῖς ἑπαιτυ-
χαῖς τῶν παύλων πικρίον, γί-
λῳ δ' αὖ, καὶ τὰ πολλὰ τοῦ
ἀπορίαντος τούτου φιλοσόφου ἐ-
πισκώπτῃ πολλ. ῥῆδιον δὲ
ῥῶν ἀπὸ γιγνέσθαι. Διο. βέβα-
λα καὶ πρὸς αὐτὸς ἱκανοὶ ἐσ-
τάμεναι τι τοῖς φιλοσόφου;
PO. λίγῃ. ὁ βαρὺ γὰρ ἐπὶ τῷ
τοῦ. DI. τὸ μὲν ἔλεον, πᾶσι

tare illos, ut desistant à nugis suis, neq; de toto cōtendant, neq; cornua sibi mutuo affigant, neq; crocodilos faciāt, neq; huiuscemodi sterilia ut que ieiuna interrogare, animum instituāt. POL. At in-
doctum me & ineruditum esse dicent, qui doctrinam illorum reprehendam. DIO-
GEN. Tu uerò plorare illos meo nomine iube. POL.
Et hæc nunciabo illis. DIO-
GEN. Diuitibus autem o lepidissimū caput, hæc nos-
stro nomine annuncies quæ-
so, Quid, o uani, aurum
custoditis? Quid autem crus-
ciatis uos ipsos, cogitantes
uifuras, & talentum aliud
super aliud accumulantes,
quos non plusquam unum
opholum habentes, uenire huc
paulo post oportet? POL.
Dicemur & hæc ad illos.
DIOGEN. Sed & for-
mosis istis & robustis dicas.
Megillo puta Corinthio, &
Damoxeno palestritz, quod
apud nos neque flaua coma,
nec cœrulei nigriue oculi,
neque rubor faciei, amplius
ullus est, neque præterea
nerui intenti & robusti, ne-
que humeri laborum toleran-
tes, sed omnia unus pulvis,
ut aiunt, nobis, caluaria
forma nudata scilicet. POL.
Non molestum erit, neque
hæc ad formosos & robustos
illos dicere. DIO. Etiā pau-
peribus o Lacon, dicas licet,

(multi

σπῶμαι αὐτοῖς παραγγυῶ λαρεῖ-
σι, καὶ περὶ τῶν ἰσχυρῶν ἐρίουσι,
καὶ κίρματα φύσιν ἀλλήλοισι, καὶ
κροκοδείλους ποιεῖν, καὶ τοιαῦ-
τα ἄπορι ἱρωτᾶν διδάσκουσι
τὸν νοῦν. Πολυ. ἀλλ' ἐγὼ ἄμα-
θῶ καὶ ἀπαίδευστα ἄνθρωποι φύσιν
οἰ, καταγράφω δὲ σοφίας αὐ-
τῶν. Διο. σὺ δὲ οἰμώσῃς αὐ-
τοῖς παρ' ἐμὸν λίγχι. Πολυ. καὶ
ταῦτα ὡς Διόγηντι ἐπαγγελλῶ.
Διογ. τοῖς πλοῖοις δὲ ὅς φησι
τατοῖς Περικλέους, ἀπάγγελλε
ταῦτα παρ' ἐμῶν, τί ὡς μάταιον
τὸν χρυσὸν φυλάττει; τί δὲ
τιμωρᾶσθαι ἑαυτὸν λογίζεσθαι
τὸς τόκους ὁ καὶ τὰ πάντα ἐπὶ
ταλαύτοις σωτίζεσθαι, ὥς χρὴ
ἵνα ἐβόλῃν ἔχονταί, ἕκαστον μετ'
ἐλπίου; Πολυ. ἐρῶσιν τι καὶ ταῦ-
τα πρὸς ἑαυτοὺς. Διο. ἀλλὰ καὶ
τοῖς καλῶσι καὶ ἰσχυροῖς κί-
χι. Μιγίλλῳ τῷ κορινθίῳ, καὶ Δαμ-
οξένῳ τῷ παλαιστῇ, ἵτι παρ' ἐ-
μῶν ὅτι ὁ ξανθὸν ἰδέμεν, ὅτι τὰ χα-
ρίσθαι, ὅς μάλιστα ἑμμάται, ὅς ἰσχύ-
οντα ἐπὶ τῷ προσώπῳ ἵτι δούρ,
ὅς οὐδρα οὐτίκα, ὅς ἡμῶν καρτι-
ρί. ἀλλὰ πάντα μία ἡμῶν
λίγη φασί, κραιώ γυμνὰ τοῦ
πάλαιου, πολὺ εὐχαλίσθον
ὅς δὲ ταῦτα ἀπὸν πρὸς τοὺς κα-
λῶς καὶ ἰσχυροῖς. Διο. καὶ
τοῖς πτωχοῖς ὡς Λάκων, πολλοὶ
δ' αὖ-

(multi autem sunt, quibus & res perquam molesta est, & inopiam lugent) ut neque lachrymentur, neque plorent, exposita illis æquahitas hæc, quæ hic est, & quod uidebunt, eos qui illic diuites sunt nihilio meliores, quàm sese hic esse. Lacedæmonijs autem tuis, hæc si uidetur, nomine meo obijcias, molles & enervatos ipsos esse dicis. POL. Ne de Lacedæmonijs, Diogenes quicquam dicas, non enim feram. Sed quæ ad cæteros mandasti, ea illis renuntiabo. DIOGE. Missos igitur faciamus hos quando tibi ita uidetur. Tu uerò quib, antes dixi, ad eos sermones hos meos deferas.

*Diuitias Cræsi ridebat sepe Menippus,
Ornatus uarias delitiisq; leues,
Non fert spectorem Cræsus iam mortuus olim,
Auri tantus amor præteritiuæ boni.*

Pluto, seu contra
Menippū. Cræsus.

Non poterimus serere Pluto, Menippū hunc canem, cohabitantem nobiscū. Quapropter sicut illum hinc amotum alio loco colloca, aut nos hinc alio cōmigrabimus. PLV. Quid autem uos bismali adeo tacit, quādo eodem modo tu⁹ estis ac uos? Cræ. Postquam nos ploramus &

ingræ-

δ' αἰοί, καὶ ἀχθόμενοι τῷ πένθει γατρι, καὶ σιπτεύοντες τὴν ἀπορίαν, λέγει μὲν διακρύειν, μὲν οἰμώσαν, διαγοσάμενοι τὴν ἐνταῦθα ἰσοτιμίαν. καὶ ὅτι ὄψονται τὰς ἐν αὐτῷ πλοσίστας ἀλλήλους αὐτῶν. καὶ Λακεδαιμονίους δὲ τοῖς αἰοῖ, ταῦτα αὖθις ἀπὸ παρ' ἐμὲ ἐπιτίμησον, λέγων ἐκείνους αὐτοὺς. Πολυ, μηδὲν ὡς Διόγροντος πρὸς Λακεδαιμονίους ἀξιοῦν γὰρ ἀνίσταμαι. καὶ ὅτι πρὸς τοὺς ἄλλους ἰφθαδίᾳ, ἀπαγγέλλω. Διο. ἰσόμενοι τὰς ἐν αὐτῷ σιπείας καὶ, ὅτι αὐτοὺς προῖπον, ἀπὸ τῆς παρ' ἐμὲ τῆς λέγεις.

ΠΛΟΥΤΩΝ, ἢ ΚΑΤΑ
ΜΕΝΙΠΠΟΥ. ΚΡΗΣΟΣ.

O φέρομεν ὡς πλάττειν, Μενίππον τῷ σὺ τὸν λυῖα παραποιῶν, ὅτι ἡ ἐκείνου πρὸς κατὰ τὴν ἡμῶν μετοικήσμεν αὐτῷ ἵτινος τόπον. ΠΛ. τί δ' ὑμᾶς διατὸν ἰσάσει ἐμὸν καὶ ὡς; Κρῆσι, ἰσάσει ἡμῶν οἰμώσμεν καὶ

G 5 τῶν ἡμῶν,

ingemiscimus, illorum reuiscantes, quæ apud superos habuimus, ut pote, Midas auris, Sardanapalus autem multæ uoluptatis, ego uero thesaurorum, irridet, & cū conuicijs exprobrat eanobis, mancipia & picula nos uocando. Interdum autem etiam cantando, conturbat ploratus nostros, & in summa, ualde nobis molestus est. P L V. Quid hæc audio de te, Menippe? M E N. Vester Pluto, Odi enim ipsos, ignaui ac perditii aded cum sint, quibus non satis fuit uis uixisse male, sed etiam mortui, insuper cogitatione atque animo illis inhxrent, quæ apud superos sunt. Delector itaque ægre ipsis faciendo. P L V. Sed non decet. Dolent enim non exiguis rebus priuati. M. Etiam tu deliras Pluto, qui gemitus istorum tuo quoque calculo approbas. P. Haud quaquam, uerum noslim uos discordes ac seditiosos esse mutuo. M E N. At ro, o pessimi Lydorum, Phrygum, & Assyriorum, ita de me cognoscite, ut qui neque unquam destiturus sum. Nam quocumque abieritis hinc, eodem sequar ægre faciendo, cantanda atque irridendo uos. C R O B. An non hæc contumelia est? M E N. Non, sed illa contumelia erant, quæ uos facere solebatis, quando & adorari uos lebatis, & hominibus liberis pro-

τινι μὲν, ἰκέειν μικτοῦ μὲν & αὐτῶν, Μίδας μὲν ἵτοι τῷ χρυσοῖς, Σαρδανάπαλος δὲ τῷ πλούτῳ τρυφῇ, ἐγὼ δὲ τῶν θησαυρῶν, ἐπιγίγῃ, καὶ ὀνειδίζω ἀνδράποδα καὶ λαθάρματα ἡμᾶς ἀποκαλῶν. ἰσχύει δὲ καὶ ἔδωκεν, ἐπιταράττει ἡμᾶν τὰς ἀμνηστίας. καὶ ἴδωκεν, λυπηρὴς ὄντων. ΠΛΟΥ. τί ταῦτα φασίν ὁ Μένειππος; ΜΕΝ. ἰσχυρὸς ὁ Πλούτων, μισῶ γὰρ αὐτὸν ἀγνοῦν, καὶ ἰλιθίσιντες ὄντας αἰετὸν ἀπὸ χρεῖς βιώντας λατρεῖς, ἀλλὰ καὶ ἀποθανόντας ἔτι μίμνησται, καὶ περιέχονται τῶν αὐτῶν χαίρων τοιγαροῦν αὐτῶν αὐτοῦ. ΠΛΟΥ. ἀλλ' οὐ καὶ, λυπηρὸς τὰς γὰρ σὺ μικτῶν θρόνου μὲν. ΜΕΝ. καὶ σὺ κεκαίμενος ὁ Πλούτων ἡμέτερον ὡς τῶν τούτων τραγῶν; ΠΛΟΥ. ὁ δαμῶν. ἀλλ' ἐκ αὐτῶν ἰδιόσταις φασὶν ἡμᾶς, ΜΕΝ. καὶ μὴ ὁ ἰσχυρὸς τοι Λυδῶν, καὶ Φρυγῶν, καὶ Ἀσσυρίων, ὅτι γινώσκουσι, οἳ ἐλθὲν παρορμῶνται μοῦ, ἰσθὰ γὰρ αὐτοῖς, ἀπολαύσου αὐτῶν, καὶ κατὰ δῶκεν, καὶ καταγίγῃ. ΚΡΟΒ. ταῦτα ἔχῃς; ΜΕΝ. οὐκ. ἀλλ' ἰσθὰ ὅτις ἐγὼ, ἡμᾶς ἰσχυρὸς, προσκυνῶνται ἀξιοῦντες, καὶ ἰσθὰ ὅτις αὐτῶν σὺ ἰσχυρὸς, καὶ τῷ λατρεῖν

pro libidine abetebamini, neque immortis quicquam memores eratis. Proinde deplorate nunc, omnibus illis despoliati. CROB. Multis certe ô Dii, & magnis possessionibus. MI. Quanto equidem ipse iuro: Sar. Quanta uerò ego uoluptate: MEN. Rectè sane, ita facis te, iugete uos quidè, ego uerò triuè illud. Nosce te ipsum, identidem ònestendo, uobis occinā, decet enim huiusmodi ploratus, si crebro illis accingatur.

τὸ παρὰ πᾶσι ἐμνημονεύοντες, τοιγαροῦν οἰμᾶσιν, καὶ τῶν ἑκείνων ἀφαιρημένοι. Κρή. πολλὰ γὰρ ὃ διδοί, καὶ μεγάλων κτήματων, Μιδ. ὅσα μὲν ἰγὼ χρυσῷ. Σαρ. ὅσους δ' ἰγὼ τρυφῇ. Μιν. ἰὺ γι ὅτε προῖαται. ὁ δὲ ὕμνῳ μὲν ὑμᾶς, ἰγὼ ᾧ, τὸ γυνῶνι σπαντὸν πειλάκις οὐ. οὐραίοι, ἐπαύσεσθαι ὑμῖν, πρίν γε αὖ τὰς τοιαύτας εἰμυγαῖς ἐπαλίσθην.

Amphilocho uati sanum positum, atq; Triphoni

Quidam miratur, stultitiāq; hominum.

Fatidicos ridet quosdam ex responsa Menippus.

Idq; putat uerè solius esse Dei.

**Menippi Amphilo-
chi & Tropho-
nij,**

MENΙΠΠΟΥ, ΑΜΦΙ-
ΛΟΧΟΥ, καὶ Τροφώνιου,
Μενίππου.

VOS nimirum Trophoniatq; Amphiloche, quū sitis mortui, tamen haud scio quonā modo phanis estis donati, uatesque credimini, ac stulti mortales deos esse uos arbitrantur. TRO. Quid: an nobis igitur imputandum, si per inscitiam illi de mortuis huiusmodi opinantur: MEN. Atqui non ista fuissent opinati, ni uos, cum quum uiueretis eiusmodi quædam portens

Σὼ μὲν τοιῷ Τροφώνι, καὶ Ἀμφίλοχῳ, νεκροῖς ὄντεσσι, ἐν οἷς ἴππευται, ὡς καταξιώδης, καὶ μακάριος, δακνῶν, καὶ οἱ μάταιοι τ' αὐτῶν ἐν δίοις ὑμᾶς ἐκτελέσουσιν ἄντα. Τρο. τί ἐν ὑμᾶς αἵτιοι, εἰ ἐκ' ὧν νομίσαι, ἡμᾶσι τοιαῦτα περὶ νεκρῶν διατάξουσιν; Μιδ. ἀλλ' ἐν αὐτοῖς ἑαθεῖν, εἰ μὲν σωθῆτε καὶ ὑμᾶς τοιαῦτα ἰερατοῦσθαι, ὡς τὰ μέλλοντα.

et offensussetis, tanquam futuro-
rum futuris praescij, quas
sibi praedixere potuissetis si
quae percontarentur. TRO-
PHO. Menippe, noueris Am-
philochus hic, ipsi pro sese
respondendum esse. Ceter-
um ego Heros sum, uatici-
nator: si quis ad me descen-
derit. At tu uidere nunquam
oumino Lebadiam adijisse,
neque enim alioqui ista non
crederes. NEN. Quid ais?
equidem nisi Lebadiam fuis-
seth profectus, ac listis ami-
ctus, offam ridicule manu ge-
stans, per angustum aditum
in specum irrepissem, nequa-
quam fieri potuisse, ut te de-
functum esse cognosceret per
inde atque nos, solaque prae-
stigiatura reliquos antecellere.
Sed age per ipsam diuinans
di artem, quid tandem est He-
ros: neque enim intelligo. TRO-
PH. Est quiddam partim ex homi-
ne, partim ex deo compositum.
MEN. Nepe quod neque sit
homo quemadmodum audio,
neque deus, uerum pariter ut-
rumque. Ergo dimidia illa tui,
ac diuina pars, quae nunc res-
cessit? Tro. Reddit oracula
Menippe, in Boeotia. Men.
Haud intelligo quid dicas
Trophoni, nisi quod illud plas-
ne uideo. te totum esse mortuum,

τα προσδίδου, καὶ προσπαύ-
σων ἄλλοι τοῖς ἱερμεύοις, Τρο-
φῶν Μένιππι, ἀμφίλεχθ' ἢ μὴ ἔ-
στιν ὅτι αὐτῷ ἀποκρη-
τίον ὑπὲρ αὐτοῦ, ἰσθ' αὖτις ἀ-
μι, καὶ μαντεύομαι, ὡς τις κατ'
τίλθει παρ' ἐμὲ, σὺ δ' ἵππας ἐκ
ὑπὸ διδμηκίνας Λεβαδίαν τὸ
παράπαν. ἢ γὰρ ὑπὸ τῆς σὺ τέ-
ταις, Μέν, τι φῆς; ἢ μὴ ἴς Λεβά-
διαν γὰρ παρ' ἐλθαι, καὶ ἰσχυρί-
σθ' ὅτι αὐτὸς ἐβόαν, γιγνώσκω μάλα
ἐν ταῖς χερσὶν ἰσχυρ, ἰσχυρίσθαι
διὰ τὸ τομὴς ταπεινὸν εἶναι ἢ
τὸ σπῆλαιον, ἐκ αὐτοῦ ἰσχυρίσθαι
αἰσθῆσαι ὅτι νεκρὸς εἶ, ὡς πρὶν ἢ
μὴ, μὴ τῇ γοῇ διαφέρων;
ἀλλὰ πρὶν ἢ μαντικῆς. τί δὲ
ἔστιν ὅτι αὐτῷ γὰρ, Τρο. ὅτι
αὐτῷ εἶπεν, καὶ διὰ τοῦτο.
Μέν. ὅτι μὴ αὐτῷ εἶπεν, ὡς
φῆς, μὴ τι δίδως, καὶ συναμφότε-
ρὸν εἶπεν; οὐκ οὐκ πᾶσι τὸ διὰ
καὶν ἡμίτομον ἀπὸ λυγρῶν; Τρο.
χρὲν ὅτι Μένιππι ἐν Βοιωτίᾳ. Μέν.
ἐκ οἷδα ὅτι Τροφῶνι, ὅτι καὶ λέ-
γας. ὅτι μὲν τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις
ἀνθρώποις ὄντι.

Eucratis exoptant mortem Damonq; Charinuq;

Vt citius capiant munera magna senis

Queis iubet illud, stygijs qui praesidet oris,

Ne alterius cupias ergo obitum ante diem.

Mercurij

Mercurij & Charontis.

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ
ΧΑΡΟΝΟΣ.

Rationem supputamus portitor, si vis detur, quantum mihi debeas iam, ne denuo aliquando de eo inter nos contendamus. C. Supputemus. M^{ER}. Satis enim est, mature id agere, deinde & minoris negotij. M^{ER}. Anchoram mandaras, comparavi tibi quinque drachmis. CHA. Caro, disceis. M^{ER}. At per Plutonium, quinque enim illam, & præterea lorum, quo remum alligares, obulis duobus. CHA. Pone quinque drachmas, & obulos duos. M^{ER}. Et pro refarciendo uelo, quinque obulos ego exolui, CHA. Etiam hos appone. M^{ER}. Et ceram, ad oculiendas nauigij rimas tibi emi, & clauos præterea, & funiculum, unde Hyperam fecisti. omnia hæc duabus drachmis. CHA. Rectè, laudo, hæc uili emisti. M^{ER}. Hæc sunt, quæ tibi exposui, nisi si quid reliquum est, quod me fugit inter computandū, Quando autem hæc reddideris te promittis? CHA. Nunc quid? Mercuri non possum. Si uero pestis aliqua aut bellum, confertos & frequentes huc dimiseris aliquos, licetis mihi te allucrari aliquid, sub tracto clā non nihil ex portorio. M^{ER}. Proinde egonūc si debeo,

Λογισώμεθα ὃ περιβόδι, ἢ δοκῇ, ἢ πείσῃ μου ἰσχύας ἔδωκε, ὅπως μὴ αὐδισὶ ὀρίσῃ. λέγει τι πὸρὶ αὐτῷ. Χά. λογισώμεθα ὃ Ἑρμῷ. ἀμείνον γὰρ ὤρισαι πὸρὶ αὐτῶν, καὶ ἀπραγμοσύνην. Ἑρμ. ἀγνοῶν ἵστα λαμβάνω ἰσχυρία πέντε δραχμῶν. Χά. πολλὰ λίγας. Ἑρμ. οὐ τὸν Αἰδμήα, τῶν πέντε ὅσην σάμω, καὶ τροπικῆρα δύο ἰβηλῶν. Χάρ. τίθαι πέντε δραχμάς, καὶ ἰβηλῶς δύο. Ἑρμ. καὶ αὐίστραν πέντε τῷ ἱστί πέντε ἰβηλῶς ἰγὴ κατέβαλον. Χάρ. καὶ τέτασ προσέβα, Ἑρμ. καὶ λιπὸν, ὡς ἀπὸ πλάσσει τὸ σκαφίδις τὰ ἀντιγύτα, καὶ ἔλας δύο καὶ καλῶδιον, ἃς ἢ τῶν ἰπείρων ἰσχυίας, δύο δραχμῶν αὖ πάντα. Χάρ. ἰγὴ ἄξιον ταῦτα ἰνέου. Ἑρμ. ταῦτ' ἔστιν, ὃ μὲν ἄλλο ἡμᾶς δίδωσιν ὅση ἢ τῷ λογισμῷ. πότε δ' οὖν ταῦτ' ἀποδώσαν φής; Χάρ. οὐ μὲν ἂν Ἑρμῷ ἀδύνατον. ὡς δὲ λοιμώσιν ὃ πάλιν μοι καταπύψῃ ἀβήντινας, ἵσταται τότε ἀποδοῦ δάουα ἢ τῷ πλείονα παραλογισμῶν τὰ περιβόδια. Ἑρμ. οὐ οὐ ἰγὴ καλὰ δέμας.

debo pessima quæque ut e-
nientiam precando, ut inde
fructum aliquem capiam.

CH. A. Fieri aliter non po-
test, Mercuri. Nam pauci
nunc, uides, ad nos descen-
dunt. Pax enim est. MER.
Satiusest ita esse, etiam si ob
hoc abs te prorogatur nobis
debiti istius solutio. Verum
enimvero prisci illi, Charon,
nostri quales aduenire sole-
bant, quam fortes atque mi-
mos omnes, cruore madidi,
& uulneribus pleni pleris-
que. Nunc autem, aut uenes-
no aliquis à filio interfectus,
aut ab uxore, aut præ nimia
uoluptate, tume factio uentre
& curibus adueniunt. Palli-
di enim omnes. & ignavi,
neque similes prioribus il-
lis. Plurimi autem ipsorum
etiam pecuniarum causa uen-
iunt, factis, ut uideatur, mu-
quo sibi insidijs. CH. Omnis
no em expetibiles illæ sunt.
MER. Proinde neque ego
uidear peccare grauius ali-
quid, si uel acerbius abs te
exigam, ea quæ mihi de-
bet.

Δῖμαι, τὰ πάνιστα σὺ γὰρ μὲν
γροῖσαι, ὡς αὖ ἀπὸ τέτυτο ἀπο-
λεύοιμι. Χάρ. ἐν ἴσῃ ἄλλως
ὢ Εἰμῶ. νῦν δ' ἐλθῶν ὡς ἔφη
ἀφικόνται ἡμῖν. ἀρῶν γάρ.
Εἰμ. ἄμεινον ἔστις, ὃ καὶ ἡμῖν
παράστανται ὑπὸ σοὶ τὸ ἔσλα-
μα. πλὴν ἄλλ' οἱ μὲν παλαιὸι
ὢ Χάρων, οἵ δ' αἰεὶ παρὴν ἔστιν
τω, καὶ ἄρ' αὖ ἀπαντοῖ, αἵμα-
τ' αὐτῶν, καὶ τραυματίαι
οἱ πολλοί. νῦν δὲ ἢ φαρμάκων
τις ὑπὸ τῷ παλαιῷ ἀνιδανῶν,
ἢ ὑπὸ τῷ γυναικὶ, ἢ ὑπὸ τρυφῇ
ἰσχυρῶς τῶν γαστρίων, καὶ τὰ
σκέλη, ὡς καὶ γὰρ ἀπαντοῖ, καὶ
ἀγροῖ, ὃ δὲ ἡμεῖς ἰσχυροί. οἱ ἄ-
παντες αὐτῶν διὰ χρήματα
ἔκαστοι, ἐπιβλάντες δὲ ἀλλή-
λοις, ὡς ἰδιῶται. Χάρ. πάντων γὰρ
πρόσβλητά ἐστι ταῦτα. Εἰμ. ὢ-
κῶν ὅδ' ἰγὼ δόξαμι αὖ ἀμαρ-
τανῶν, περὶ αὐτῶν τὰ ἴσα
λέμψα παρὰ σοῦ.

Nauta petit quod debebat Talariger ales,

Vera subducta sed ratione prius.

Mercurius queritur technas, hominumq; furores

Semper quod prior sit quoq; posterius.

Platonis

Plutonis & Mercurij.

ΓΛΟΥΤΩΝΟΣ ΚΑΙ

Ερμῆ.

S Enem ne nosti, istum ætate omnino cōfessus dico, Eucratem diuizē, cui liberi quis dem nulli sunt, hereditatis autem captatores plus quam quinquaginta millia M. No ui, Sicyonium istum dicis. Sed quid posses? P L V. Vis uere illū quidē, Mercuri sine ultra eos quinquaginta annos quos ætatis peregit, alteris totidē accumulatis, si modo possibile sit, atque etiam pluribus, Adulatores autem ipsius Charinum adolefcentem, & Damonem, & ceteros abripe huc ordine oēs: M E. Atqui absurdum hoc uideri queat. P L V. Haudquaquam, imo iustissimum. Quam enim ob causam illi adeo oprant illum mori? nisi quia pecuniā illius ambiunt, nulla propinquitate iuncti. Quod autem omniū scelera-tilissimū est, interea cum talia precantur, tamen obseruant & colūt manifeste utiq; illi. Ac quæ ægotante illo, apud se cōsultent, nemo ignorat, attamen sacrificaturos sese promittunt, si cōualescat de- nud, & in summa uaria quardam adulandi ratio il- lorum hominum est. Quam obrem ipse quidem immorta- lis sit, illi autem præ ipso abe- ant, frustra hiantes. MER. Ri- dicula patientur, scelera cū- ant.

T ορ γίνετα ἰδὲα, εἴη πάντ' ὑγίαινα ἰατρία, τὸν πλείον Εὐκράτην, ὃν πᾶσι μὴ ἐν αἰνῶνι, οἱ τὸν κληρὸν ἔδωκεν, πρὸς ταῖς νόμοις. Ερμ. ταῖς τοῖς νόμοις φέρει. τίς οὖν; Πλ. ἰατρίαν μὴ ὡς Ερμῆ ἢ ἡσυχίαν ἐπὶ τοῖς ἰσχυροῖς ἰσχυροῖς, ἀβιβύκας, ἐπὶ τῶν νόμοις ἄλλα τοιαῦτα, εἴη αἰνῶνι, καὶ ἐπὶ πλείον. τὸς δὲ τοῖς νόμοις αὐτῶν, Χαρίνιον τὸν νόμον, καὶ Δάμονα, καὶ τὸν ἄλλοις ὑποτάσσουσιν ἰσχυροῖς ἀποπαύσας, Ερμ. ἄπο τῶν αὐτῶν αἰνῶνι τὸ τοιαῦτον. Γλ. ἐμὲ δὲ ἀλλὰ δικαιοσύνην. τί γὰρ ἰατρία καὶ ἰσχυροῖς ἀποπαύσας; ὡς τῶν χρημάτων ἀντιπαιδῶνται, ἐδὲν πρὸς ἑαυτοῦς. δὲ αἱ πάντων ὅτι μακρότατον, ἐπὶ καὶ τοιαῦτα ἀντιπαιδῶνται, ὅμοις διδραχμῶν εἰς γινώσκωνται, καὶ τοιαῦτα, ὡς ἔββαλλονται, πᾶσι πρὸς ἑαυτοῦς, δύσασιν δὲ ὅμοις ὑποτάσσονται, ὡς αἰσθάνονται, καὶ ὅμοις, πικρὰ τῶν ἰσχυροῖς τῶν αὐτῶν ἀντιπαιδῶνται. δὲ ταῦτα δὲ μὴ ἰσχυροῖς ἀποπαύσας. οἱ ἔχοντες αὐτῶν μὴ τῶν ὑποτάσσονται. Ερμ. γὰρ οὕτως πάντων, πάντων

hinc. Sed tamen & ille admodum scite circumducit illos, & spe pascit nani, & in summa semper mortuorum similes, inulto uatidus magis est, quā quisquam iuuenis. Illi autem hereditate inter se diuisa, pascuntur, uiam quandam beatam secum ipsi tanto præcipientes PLV. Proinde ipsa exuta senectute, quemadmodum solius ille, in iuuenem redeat. Illi autem in ipsa merdia ipse, diuitis illis, quasi per somnium spectatis, destituti abeunt tam huc, mali male mortui. MB. Alias res cura, Pluto, nam enim accersam tu binos, alium super alium ordine, septem autem, opinor, sunt. PLV. Deducas licet. Ille autē mittat singulos præse, ex senectutem in adolescentem conuersus.

Accusat Parcas iuuenis, quod mortuus ante

Sit, quā gibbosus Tucritus ille senex.

Huius opum cupido præcidit stamina Clotho:

Possibile est iuuenes ergo perire breui.

Terpsionis & Plutonis.

IVsum ne hoc est ð Plusio, me quidem è uita ostendit, triginta cum sim annorum. Tucritum uerò senex septuagenarium, & ultra, adhuc uiuere: PLV, iustifitum quidem ð Terps. Nā & si ipse uiuit, certè ad nullius tamen mortem affectus est

γαιήντι. πολλὰ καὶ ð ἰδὲ μέλα διαβοντὶ αὐτὸς, καὶ πιπίσει, καὶ δλωε, αὐτὸς αὖτις καὶ, ἔρρηται πλὴν μᾶλλον τῶν νῆων, αὐτὸς, ὅς τὸν κληρὸν ἐν ὅφεισι διηρημένους, βυθίσοντι, βίβω μακροχρόνιος πρὸς αὐτὸς τινὲς βίβω. ΠΛ. ἐκὼν ὁ μὲν ἀποδυσάμενος τὸ γέγρακε ὡς πρὸς ἰδέως αὐτοβυσάντι. ἰδὲ ἀπομίσου τὴν ἰλπίδα τὸν ἐνερποκλήν, ὅς τὸν πλὴν ἀποκλήν, ἐκίτωσαν ὅς τὸν κακὸν κακὸς ἀποδυσάντι. Ερ. ἀμείψου ὦ Πλάτων. μετῴσεται γὰρ σοι ὅς τὸν αὐτὸς καὶ ἵνα ἔξει. ἐπὶ τὸ ὅς τὸν αὐτὸς. ΠΛ. κατὰ σπασ. ὅς τὸν παραπλήν ἵνα σπασ. αὐτὸς γίγνεται αὐτὸς πρὸς δέβης γρῆμην ð.

ΤΕΡΨΙΩΝΟΣ ΚΑΙ

ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

ΤΟΥΤΟ ὃ πλεονέκτημα, ἵνα μὴ τινὲς αὐτὸς αὐτὸς ταῖς τῶν γιγνόμενα, τὸν ὅς ἐκίτω τὰ ἐνέκοντα γίγνεται ὅς πρὸς βίβω ἵτι: ΠΛ. δικαίως τὸν μὴ πρὸς Τερψιον, αὐτὸς ὅς μὴ βίβω, δὲ τὸν ἀνέκοντα αὐτὸς ἀποθανῶν τὸν φίλον

affectus est, tu uero omni tem-
pore illius hereditatem ex-
pectans, cum mori audissima
me cupiebas. TER. Nons-
ne opus fuerat, quum senex
sit, nequeatq; de cetero suis
uti diuitijs, locum dare iuue-
nibus: PLUTO. Nouas
ô Terpsio statuis leges, quâ
ad uoluptatem diuitijs uti
nequeat, ipsum è uita decer-
dere. Aliter autem & Para-
ca & natura statuisse uides-
tur. TER. Proinde hanc ob-
huitiæmodi acculo ordinẽ,
decebat enim has res successi-
one graduq; fieri, senem
primò, deinde qui in ea æta-
te sequeret mori. Hanc quas
quam autem exerceat, aut ui-
uere qui senectute destrepit-
tus esset, qui tres duntaxat
dentes habent, cui uitæ defec-
turiunt oculi, qui cernunt a
quatuor famulis: deducitur
degrutantes nates, hipposq;
oculos habens, nihil deniq;
uoluptatis degustas, haud ali-
ter existens, quam animatum
quoddam se pulchrum, ab
ipsa iuuentute derisum. Et
contrà mori optimos atque
robustissimos adulescentes.
Nam hoc perinde effo uidet,
ac si flumina sursum, defecina-
tur. Aut saltem scire necesse
foret, quando & senum quis
libet obiturus esset, ne quos,
prout eis mos est, fallerent.
Nunc uero illud accidit, quod
Prouerbio dici solet, Quodri-
ga boue epipsime ducit. Plu-
tarchus quidem ô Terpsio, pri-
us denique

φιλον οὐ ἔ, παρὰ πάντα τὸν
χρόνον ἐπιβήσας αὐτῷ, πει-
μλὼν τὸν ἡλῆρον. Τερ. ὁ γὰρ
ἐχρὼ γέροντα ἵστα, καὶ μάλιστα
χρῆσθαι τῷ πλεόνῳ αὐτῶν δυ-
νάμενον, ἀπιδόμῃ τῷ βίῳ, παρὰ
χαρὸς πάντα τοῖς νέοις; Πλυτάρχος
ὡς ὁ Τέρψιον νομίζων, τὸν με-
ν τι τῷ πλεόνῳ χρῆσθαι δυ-
νάμενον, πρὸς ἡδονὴν ἀπιδό-
σασιν. τὸ δὲ ἄλλως ὁ μῦθος καὶ
ἡ φύσις διτάξου. Τερ. ἐν ἑνὶ σαώ-
τῳ αἰτιῶμαι ὅτι διατάξις. ἐν
ἐκρὼ γὰρ τὸ πρᾶγμα ὅλως πῶς γί-
νεται, ὅτι πρὸς βύθον, πρὸς
ἐξῆρ, καὶ μετὰ τῶτον, ὅτι καὶ τῷ ἡλί-
ῳ καὶ τῷ αὐτῷ ἀνὰ τριῶν καὶ
μυριάων, καὶ ἑξῆς τῶν πρὸς τὴν
γῆν, ὅς οὗτοι τρεῖς ἐτι λοιπὸν
ἔχοντα, μέγας ὄντων αἰκίτας
τετρασίην ὑπαικυνότα, κορυφῆς
τῆς πύργου, λόμης ἢ τὸς ὀφθαλ-
μοὺς μιστῶν ὄντα, ὅστις ἐτι ἡδὺ
αἰσθάνεται, καὶ ψυχὴν τινα τάφοις ὑ-
πὸ τῶν νέων καταγιγνώμενον,
ἀπιδόσασιν δὲ καλίστης, καὶ
ἐρῆμους ἄνθρωποις πεινῶσι, αὐτῶν
γὰρ πτωχῶν τὸ πλεόν, ὅτι τὸ πλεόν
ταῖς αἰσθάνεται ἐκρὼ, πλεόν καὶ τὸ
νέον τῷ γέροντι τῶν ἡλικιών, ὅτι
ὡς καὶ μάτην αὐτῶν ἡλικιών
πλεόν. καὶ τὸ ὅτι περὶ αἰσθάνεται,
ἀμαρτὰ ἢ βίῳ πολλῆς ἐμφέρει.
Πλυτ. ταῦτα μὲν ὁ Τέρψιον πλεόν
ὁμολογῶ

denique sunt, quam tibi pro-
fecto videtur. Verum & vos
quid passibitis: quod rebus
alienis gaudetis, & senibus
filijs orbatis, uosmet tanto-
per cito a septionem traditis,
quam uobrem in densum ad-
ductis, ab illis sepelimini,
quod quidem plurimus sit
peruolundum. Nam quanto
uos magis mori illos per-
optatis, tanto plus omnibus
quam gratissimum est, si ante
eos uos mori contingat. Ete-
nim nouam quandam artem
in medium adducitis, amicus
las atque deceptos cum as-
patis, praesertim quidem si
liberos sint orbati, qui uerò li-
beros habent, illorum uobis
non est cura. Atqui ex his qui
amantur plurimi, minime
uestri ignari astus, etiam si
ipsis liberos esse contingat,
illos odisse dissimulant, ut
& ipsi habeant amatores.
Inde ipsi in testamento exclus-
sis, qui munera diuissimis
obtulere, liberi sicuti pro-
fecto dignum est omnem eos-
rum substantiam consequun-
tur, at illi tristitia affectu
sunt spe delusi, dentibus
fremunt. T. B. R. Omnia hæc
uera sum, quæ de me & Tu-
crito autumas. Quantum es
nim meorum ille deuorauit,
quum semper cum mori pus-
tarem: Ac, quoties ad eum
ingrediebar, gemendo, &
inuenim quiddam perin-
de atque ex ouo pulvis ali-
quis immaturus, stridendo
ægritus

σωματορὸν εἶναι, ἢ πορ σοὶ
ἀδικῶ. καὶ ὑμεῖς δὲ τὴν παύσητε,
ἀλλήτριοις ὠδὴ χαίρειτε, καὶ τοῖς
ἀτιμωτοῖς τῶν χειρῶν ἀσπασά-
τε, φροντίζετε αὐτοὺς; τοιγαρὶν γὰρ
λῦτα δολεσκάσονται, πρὸς ἐκεί-
νων ἡγορευτῶν καὶ τὸ πρῶτον
γὰρ τοῖς πολλοῖς ἡ δεινὴ γίνε-
ται. ἴσῃ γὰρ ὑμῶν ἐκείνων ἀπὸ δα-
νῶν δὲ χιῶν, τοσοῦτοι ἀπασιν ὁ-
δὸν προσηποῦν ὑμῶν αὐτῶν,
καὶ ἐνὶ γὰρ τῇ ταύτῃ τυχὼν
νικῶνται, γὰρ ὡν καὶ χειρῶν
ἰρῶνται, καὶ ἡ δεινὴ, ἡ ἀτιμω-
τοι δὲ ἰσχυροί, ὑμῶν αὐτῶν
τοῖς καὶ τοῖς, πολλοὶ ὅμως τῶν ἰ-
σχυρῶν σωόντες ὑμῶν τῶν πα-
ντοῦ καὶ τῶν ἰσχυρῶν, ἐν καὶ τῶν
χωσὶ παύσας ἰσχυροὺς, μισῶν
αὐτοὺς πᾶσι τοῖς, οἷς καὶ αὐ-
τοὶ ἰσχυροὺς ἰσχυροί. ἅτα ἰσ-
ταῖς διαδύκασιν, ἀπὸ τῆς αὐτῶν
μὲν οἱ πάλαι δορυφορέσαντες,
δὲ δὲ, πάλαι, καὶ ὁ φύσις, ὡς πορ
ἰσχυροὺς, καὶ τῶν πάλαι καὶ
οἱ δὲ, ὑπὸ πρῶτον τοῖς ἐκεί-
ται, ἀπὸ τῶν γένετον. Τίς δὲ
ἀλλὰ τὰ ταῦτα φῶν, ἡμῶν γὰρ
ὡς πορ καὶ πάλαι καὶ πάλαι,
ὡς τῶν γένετον καὶ δεινῶν; καὶ ἐκεί-
νους ἰσχυροί, ὑπὸ τῶν, καὶ μὴ
χρὶν τὴν ἡλικίαν, ἐκ τῶν γένετον
ἀτιμωτοῖς ὑπὸ τῶν, ὅς ἰσχυ-
ροὺς αὐτοὺς διὰ τῶν καὶ ἐκεί-
ων

negligentiam simulabas. Vnde quanto citius eum ad se pulchrum duci existimabam, tanto plus illi donorum mittebam, ut si ac qui amore concurrebant, muneribus me præclaris uincerent. Plebs unque etiam præ nimia sollicitudine in somnis iacebat, singula enumerans, ac unum quodque disponens. Eadem etiam causa interitus mihi fuit, cura & uigilia. Ille autem deglutito hoc illectamen in meo tanto, adstitit mihi, quando sepeliebatur paulo antea, irridens. PLV. Euge d' Tuerite, diuissimè uiuas uiam & diuitijs abundans, & huiuscemodi homines deridens, neque prius moriaris, quam hos blanditores cunctos præmittas. TER. Hoc quidem o Pluto periuicundum mihi foret, si ante Tueritum Chariades uita decederet. PLV. Boni animi sis o Ter. & Phido etiam, & Melanthus, & omnes penitus ipsum præcedent. suis ipse etiam curis confecti. TER. Hæc ego summopere laudo, o Tuerite diuissimè uiuas.

σαν αὐτὸν δὲ σερῶ, ἐπιπύ-
τε πολλά, ὥς μὴ καταβέλ-
τέμι οἱ αὐτίρας αἱ τὰ μεγάλα-
δωρίᾳ. καὶ τὰ πολλά τὸς φρε-
σίδων, ἄγρυπτιοῦ καὶ μὲν δει-
μῶν ἱκανὰ, καὶ διατάττω. καὶ
τα γού μοι καὶ σὺ ἀποβαίῃς
ἔτι γίγνεται, ἄγρυπτιᾳ,
καὶ φρενίδος. ὁ δὲ τοσούτῳ
μοι δίδωκε καταπύων, ἱερώ-
κα διατομῶν πρὸς ἑργα-
λῶν. ΓΛΩ. ὡς γὰρ ὁ Θέουσι,
ζῶντι ἐπιμύκτην, πλούτων ἄμα,
καὶ τῶν τοιούτων καταγλιῶν,
μὴ δὲ πρὸς τὴν γὰρ σὺ ἀποβά-
νεις, ὅς περ ἐμψέας πάντας τὰς
κίλκας. Τερ. τὸ το μὴ ὅ
πλῶτων καὶ ἐμοὶ ἥδιστον ἔδει-
ξαι καὶ χαρίεστος ὡς περ ἐμψέ-
ται Θεούσι. ΓΛΩ. Τάρρῳ
ὁ Τερψίον, καὶ Φιδῶν γὰρ καὶ
Μελαντίῳ, καὶ ἰδὼ ἀπαντῶν,
προκλυσσοῦνται αὐτὸν καὶ ταῖς
αὐταῖς φρενίδσι. Τερ.
ἐπὶ αὐτὰ ταῦτα, ζῶντι ἐπιμύκτην
ὁ Θεούσι.

Annoſi cupiens quidam ditescere rebus

Viure ne poſſit dira uenena dedit.

Inſidians alij iuuenis, perit ipſe bibendo,

Auctori citius quare aconita nocent.

dentis sunt, quam tibi pro-
fecto videtur. Verum & vos
quid passi estis : quod rebus
alienis ganderis, & senibus
filijs orbatis, uolmet tanto-
perce in adoptionem traditis,
quam orem in densum ad-
ducti, ab illis sepelimini,
quod quidem plurimus sis
pericundum. Nam quanto
uos magis mori illos per-
optatis, tanto plus omnibus
quam gratissimum est, si ante
eos uos mori contingat. Ete-
nim nouam quandam artem
in medium adducitis, amicus
las atque decrepitos cum ad-
motis, praesertim quidem si
liberis sint orbati, qui uerò li-
beros habent, illorum uobis
non est cura. Atqui ex ijs qui
amantur plurimi, minime
uestri ignari astus, etiamsi
ipsis liberos esse contingat,
illos odisse dissimulant, ut
& ipsi habeant amatores.
Inde ijs in testamento exclus-
sis, qui munera diutissime
obtulere, liberi, sicuti pro-
fecto dignum est, omne in eos
rum substantiam consequun-
tur, at illi tristitia affectu
sunt, spe delusi, dentibus
fremunt. T B R. Omnia hæc
uera sum, quæ de me & Tu-
erito autimas. Quantum eo-
nim meorum ille deuorauit,
quum semper cum mori pus-
tatem : Ac, quoties ad eum
ingrediebar, gemendo, &
internum quiddam perin-
de atque ex ouo pullus ali-
quis immaturus, stridendo
ægritas

σωωτότατα γίνεσθαι, ἡδὲ οὐκ
ἀποκ. καὶ ὑμῖς δὲ τί παθήετε,
ἀλλήτριοις ὑδὲ χαίρετε, καὶ τοῖς
ἀτιμωτοῖς τῶν χαρίτων ἀσπείθε-
τε, φροντίζετε αὐτοὺς; τὴν γὰρ γέ-
λωτα ὀφλισκαμένητι, πρὸς ἐκεί-
νων ὑπερὸν ἰσχυροὺς καὶ τὸ πρῶ-
γμα τοῖς πολλοῖς ἡλίτερ γινέ-
ται. ἴστω γὰρ ὑμᾶς ἐκείνους ἀπειθα-
νῶν ὀφθαλμοῖς, τοσοῦτο ἀπασιν ἡ-
δὲ προαποθνήσκων ὑμᾶς αὐτῶν.
ἐκείνῳ γὰρ τίνα ταύτῃ τυχὼν
εὐεθέκατε, γράων καὶ γιγνέσθων
ἐρωτῆτε. καὶ ἡμέλιτα, εἰ ἀτιμω-
τοί, οἱ δὲ ἱστῆναι, ὑμῶν αὐτῶν
τοί, καὶ τοί, πολλοὶ ὅλη των ἰ-
σχυρῶν σωόντες ὑμῶν τῶν πα-
τερῶν καὶ τῶν ἱερῶν, ἐν καὶ τῶ-
χοις παύσας ἔχοντες, μισῶν
αὐτῶν παύσονται, ὡς καὶ αὐ-
τοὶ ἔρατας ἔχουσιν. ἅτα ἴσ-
ταὶ διαβήκασι, ἀπικλήσασθαι
μὲν οἱ παλαιὰ δορυφερόσαντας,
εἰ δὲ, πᾶσι, καὶ ἡ φύσις, ὡς πορ-
ῆσι δικαίον, κρατεροὶ παύσων.
οἱ δὲ, ὑπερβύνοσι τοῖς ἐλόν-
ται, ἀποσφύγγοντες. Τίς δὲ
ἀληθὲς ταῦτα φῆς, ἰμὲς γοῦν
ὄντες. πῶς κατὰ φῆσιν,
ἀντιδύοντες ἀποκ. καὶ ἐκεί-
νους ἰσχυροὺς, ὑπερβύνοσι, καὶ μὴ
χίρῳ τι ἡλιαν πορ. ἐξ ὧν οὐκ ἴσται
ἀπικλῶν ὑπερβύνοσι, ὅς ἴσται
ὄντων ὡς τῶν διδόντων. ὑπερβύ-
νοντες

segritudine: simulabar. Vnde quanto citius eum ad se pulchrum duci existimabam, tanto plus illi donorum mittebam, ut ij ac qui amore concurrebant, muneribus me præclaris uincerent. Plebuntque etiam præ nimia sollicitudine in somnis iacebam, singula enumerans, ac unum quodlibet disponens. Eaque etiam causa interitui mihi fuit, cura & uigilia. Ille autem deglutito hoc illectamentum meo tanto, adsternit mihi, quando sepeliebam paulo antea, irridens. PLV. Euge & Tuerite, diuissime uiuas uia & diuitijs abundans, & huiuscemodi homines deridens, neque prius moriaris, quam hos blanditores cunctos præmittas. TER. Hoc quidem & Pluto periuicundum mihi foret, si ante Tueritum Chariades uita decederet. PLV. Boni animi sis & Ter. & Phido etiam, & Melanthus, & omnes penitus ipsum præcedent. suis ipse animis curis confecti. TER. Hæc ego summopere laudo, & Tuerite diuissime uiuas.

σαν αὐτὸν ὅτι σερῶ, ἵππικῶν τε πολλὰ, ὡς καὶ ἐπεμβέλλων. τόμι οἱ αὐτίρα σταί τῃ μεγάλῃ. Αἰριᾷ. καὶ τὰ πολλὰ πρὸς φρενίδων, ἀγρυπνίᾳ ἐνέμω ἀσπῶν ἱκαστα, καὶ διατάττω τὰ τοῦ μοι καὶ ἐὰν ἀποβαίῃ αἵτια γιγίνονται. ἀγρυπνίᾳ, καὶ φρενίδων. ὁ δὲ τοσοῦτον μοι δίλινον καταπινῶ, ἐφίση καὶ διατομὴν πρὸς ἐπιγῶν. ΓΛΩ. ἔνγν' ὅθ' ἐνέριτε, ἴσως ἐπιμύκητον, πλούτων ἡμᾶς, καὶ τῶν τοιούτων καταπινῶν, μὴ δὲ πρὸ τέρου γιγίνονται ἀποβαίῃς, ὅθ' ἐπιμύκηται πάντας τὸς λήσαντες. Τερ. τότε μὲν ὅθ' ἐπὶ πλῶτων καὶ ἡμοῖς ἡδιστον ἔδει, αἱ καὶ χαρίδες πρὸς ἐνέριται θανόντες. ΓΛΩ. Τάρρος ὅθ' ἐπὶ τέρου, καὶ φασὶν γὰρ καὶ ἀνέλασιν, καὶ ὅθ' ἐπὶ ἀνέλασιν, πρὸς ἀνέλασιν αὐτῶν ἐπὶ τῶν αὐτῶν φρενίδων. Τερ. ἵππικῶν ταῦτα, ἴσως ἐπιμύκηται ὅθ' ἐνέριτε.

Annoſi cupiens quidam ditescere rebus

Viucere ne poſſit dira uenena dedit.

Inſidians alij iuuenis, perit ipſe bibendo,

Antiori citum quare aconita nocent.

DIALOGI

1.7

poculis, altero Picrodoro cui uenenum erat additum, altero mihi, nescio quomodo errans, mihi uenenum, Picrodoro porrexit innoxium. Mox ille quidem bibit, et ego protinus humi porrectus sum fixatus sum, suppositus uidelicet illius loco fixus. Quid hoc? Rides Zenophan-
ta? Atqui non conuenit amici malis illudere. Z. Rideo profecto, nam eleganter ac lepidè tibi hæc res euenit. Porro senex ille, quid interim? C. A. Primum ad casum subitaneus que inspectus sanè cõturba-
tus est. Deinde simul atque intellexit, id quod acciderat, puta pocillatoris errore factum, risit & ipse. ZEN. Rectè sanè. Tametsi nõ oportuit ad compendium illud di-
uertere, siquidem uenissetis his populari, uulgataq; uia, tutius certiusq; etiam si paus-
lo serius.

ἔχω, τὴν μὲν τῷ Πικροδόρῳ
τὴν ἰχνοῦ το φάρμακον, τὴν
δ' ἰχνοῦ ἐμοί, σφαλὲς ἐν δὲ δ'
ἐπὶ, ἐμοὶ μὲν τὸ φάρμακον,
Πικροδόρῳ δὲ τὸ ἀφάρμακον
ἐπίδωκε. ἄρα ὁ μὲν ἵππευ. ἰγὼ
ἢ αὐτὴν μάλ᾽ ἐκτάθην ἐπὶ
μὲν, ὑποβοηθῶ. αὐτὸ ἰππο-
τευκρὶ. τί τὸ τοιοῦτος ὁ Ζῆλος
φαίνεται; καὶ μὲν ἐκιδάγει ἰππο-
τευκρὶ αὐτὸν ἐκιδάγει. Ζη. ἄρα
γὰρ ὁ Καλλιόπιδης ὑποβοηθῶ.
ὁ γὰρ δὲ, τί πρὸς ταῦτα;
Καλ. πρῶτον μὲν ὑποβοηθῶ
πρὸς τὸ αἰσθῆσθαι, ἄρα συν-
οῖμαι τὸ γινώσκον, ἰγὼ καὶ
αὐτὸς, εἰ γὰρ ὁ εἰσχεῖ ἰππο-
τευκρὶ. Ζη. πάλιν ἄλλ' ὁ δὲ οἱ πλὴν
ἵππευ ἐκ τῶν τραπιδῶν. ὅ-
τι γὰρ αὐτὸς διὰ τὴν ἀποφύ-
κτον ἐκ τῶν τραπιδῶν, ὁ καὶ ἐκ τῶν βρα-
δυτέρων ὁ μὲν.

Externum Cnemon heredem scripsit Auarus.

Fecerat id certa conditione tamen.

Scilicet Hermoleos quo se quoq; scribere uellet,

Ereptus Cnemon sed fuit ante senem.

Cnemonis & Da-
mnippi.

Hoc illud est quod
uulgo dici cõsue-
rit. Hinnulus leos
nè. D. A. Quid ist-
huc est, quod secum iloma-
chare

ΚΝΗΜΟΝΟΣ ΚΑΙ
ΔΑΜΝΙΠΠΟΥ.

Tούτοις ἰκάνει τὸ ὅτι πρὸς
ἐκείνους. Οὐ βρὸς τὸν ἀ-
εστα. Δ. Α. τί ἀγανακτῶ
H 3 ὁ Κνέ-

chare Cnemone C. Quid illos machare rogast? B quidem hæ redem reliqui quendā præter animi sententiā, uidelicet a tu delusus miser, ijs quos maxime mea cupiebā habere, præteritis. DA. Sed istud quinam euenit? CNE. Hermolaus nobilem illum diuitem, cum orbusus esset, immorēte morte caprobā, absidēs atq; inferuēs, Neq; ille granatim officium meum adintrahebat. At inter illud quoque mihi uisum est scitum, consultumq; ut testes mentum proferrem ac publicæarem, quo illum rerū mearum in solidum hæredem insituarem, nimirum ut ille uicissim idem faceret meo proauocatus exemplo. DA M. Ac quid tandem ille? CNE. Quid ille suo in testamento scripserit id quidem ignoro. ceterū ego repētē atq; insuperato uita decessi, recti ruina oppressus. Et nūc Hermolaus mea possidet, lupi cuiuspiā in morbo ipso hamo esse perit præter amissio. DA. Imo nō esse modo cū hamo, quin etiā te quoq; piscatorē simul abstulit. Itaq; technam istam, in tuum ipsius caput struxeras. CNE. Sic apparet, idq; adeo deploro.

Simyli & Polystrati.

Venisti fāte et tu Polystrate ad nos. quā annos uixeris haud multo

ὦ Κνέμων: Κνη. πωλοῦν ἴ, τε ἄγαθον: κληρονομήμον ἀκνὸς σι. καταλίλειπα, κατασφιδάει δ' ἄβη. ὅς ἐβδολέμω αὐτὸν μάλιστα σκῆρ τὰ μὰ, παραλίπων. Δα. πῶς τὸτ' ἔγιντο; Κνη. Ερμόλαος τὸν παῖν πλῆσιον ἀντιγινώσκοντα, ἰδιράπου ἐπιδουάτε, λικάν. οὐκ ἀποδῶς τῷ διαπάσας προσέτατο. ἰδοξε δὲ μοι καὶ σφόν τὸτ' ἰδῆσαι, διὰ διὰ διαθήκας ἐς τὸ φανερὸν, ἐν αἷς ἐκείνῃ καταλίλειπα τὰ μὰ πάντα, αἷς κηλάν. σωθῶσαι, καὶ τὰ αὐτὰ πρᾶξαι. Δαμ. τί οὖν δὲ ἰκάν; Κνη. ἰ, τι μὲν οὐκ αὐτὸς ἰνὶ γραφῇ ταῖς ἑαυτοῦ διαθήκας, ἐκ οἷα. ἰγὼ δ' οὐκ ἔργον ἀπίθανον, τοῦ τίχους μοι ἐπιπείν. καὶ οὖν Ερμόλαος ἔχει τὰ μὰ, ὅσπερ τις δὲ βράξ καὶ τὸ ἄγκυστρον τῷ λιχίᾳ συγκυτὰσπᾶσαι. Δαμ. ἐμὸν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν σι τὸν ἄλῃα. ὅς ἐπὶ σφίσμα κατὰ σκευὴ σκοτίθου. Κνη. λικάν, οἰμώζω τοιγαρῶν.

ΣΙΜΥΛΟΥ ΚΑΙ

ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ.

Η καὶ ποτὶ δ' ἰσχυρὰ
τι ἡ οὐ παρ' ἡμᾶς, ἐν
οἷμας δ' ὡς ἀπὸ τοῦ
τα

multo pauciores centum opibus. P. Nonaginta octo Simy-
le. SIM. Sed quinam triginta
istos annos egisti, quibus mi-
hi fueras superflues? Nam ipse
perijt te ferme septuagenario.
POLY. Quam suavisissime
profecto, etiam si hoc mirum
tibi uidebitur. SIMY. Mirum
uerò, si quidem tibi primam
seni, deinde inualido, postres-
mo etiā orbo quicquā potes-
tat esse in uita suaue: PO-
LY. Principiò nihil erat
quod non possem, præterea
pueri formosi cōplures ade-
rant, et mulieres nitidissimæ,
unguenta, uinū mire fragrans,
postremò mēse uel Siculis il-
lis lautiores. SIMY. Noua
narras, nō ego te. planè sordi-
dum ac parcissimū esse scies
hā. PO. Atqui uir præclare
ex alienis arcis opes mihi
subscatebant. Tum diluculo
protinus quā plurimi morta-
les ad fores meas uēsitabant,
simulq; ex omni rerū genes-
se, q̄ terrarū ubiuis pulcherri-
mæ repetunt, numera depor-
tabant, SIM. Nū me defuncto
regē gessisti? P. Minime, ue-
rū amātes habebam innume-
ros. SIM. Nō possum ad res
dētere uel amātes: rātus natus
cū esses, uixq; tibi dētes sup-
essent quatuor: PO. Habebā
per Iouē equidem optimates
ciuitatis, cūq; essem et senex
et calu^s, sicuti uides, præter
ea lippens etiam ac senio ca-
cutiens, postremò naribus
mucosis, tamen cupidissimè

τα τῶν ἱκανῶν βιβηκὼς. πολυ.
ὁκτὼ ἐπὶ τοῖς ἑννήκοντα ὃ σίμου-
λε. σι. πῶς ἔτὰ μὲν ἱμὶ τῶν
ἱβίως τελευτῶντα: ἔγὼ γὰρ ἀμφὶ
τὰ ἑβδωμήκοντα οὕτως, ἀπὶ
θανάτου. πο. ταχέως δὲ, ἀλλὰ
οὐ παρὰ δόξαν τοῦτο εἶπες. σι.
παρὰ δόξαν. ἀγέμεντι καὶ ἐν
θρόνῳ ἀτιμῶς τι ποιεῖν, ὅ-
τι δὲ τοῖς ἐν τῷ βίῳ ἡδυνάτο.
πολυ. τὸ μὲν πρότερον ἀπᾶν
τα ἡδυνάμην. ἐπὶ καὶ πᾶσι δὲ
ἀρᾶν ἔσας πᾶσι, καὶ γυ-
ναῖκα ἀβρίστατα. καὶ μὲν,
καὶ οὐδὲ ἀβρίστατα, καὶ τῶν
παιδῶν ἐν τῷ σικελίῳ.
σιμ. καὶ τὰ τῶν. ἔγὼ γὰρ οὐ
πᾶν φησὶ μὲν ἀπὸ σικελίῳ.
πολυ. ἀλλὰ ἐπὶ ἡμῶν οὐ γυ-
ναῖς παρὰ ἄλλων τῶν γυναι-
κῶν μὲν οὐδὲ ἐπὶ δύρας ἡ-
φίστην μάλιστα πολλοί. μετὰ ἔ-
πειτα δὲ μοι δῶρα προσέχοντο,
ἀπανταχόθεν ἐν γῆς ἡ ἀλλο-
τῆ. σιμ. ἐν τῶν χρόνων ὃ
πελύτρωται μὲν ἱμὶ: πολυ.
ἐν. ἀλλὰ ἡσυχὰς ἡ ἡσυχία.
σιμ. ἡ ἡσυχία, ἡσυχὰς οὐ τη-
λοῦται ὅν, ἡ ἡσυχία τῆς ἡ-
συχίας. πολυ. οὐδὲ δὲ
τὸς ἀρίστους γὰρ τῶν ἐν τῇ πό-
λει, καὶ γινώσκοντες, καὶ φαν-
τασθῶν ὡς ἐστὶν ὅντα, καὶ λυ-
μῆντα ποιεῖν, καὶ κορυφῶντα.

mithi inferuebant, adeo ut is
felix uideretur, quicumque uel
aspexissem modo. SIM. Nā
tu quoque quemadmodū Pha-
on ille, Venerem aliquam ē
Chio transfuisti? ut ob id
optanti tibi illa dederit rur-
sum ad iuuentam redire. ac
denuo formosum atque ama-
bilem fieri. POL. Haudqua-
quam, quin magis quā talis
essem qualem dixi, tamen su-
pra modum adamabat. SIM.
Aenigmata narras, POL.
Atqui notissimus est hic a-
mor, cū uulgo sit frequēs, nō
pe erga senes orhos diuites.
SIM. Nunc tua forma unde
tibi profecta fuerit intelligo
uir egregie, nimirū ab aurea
illa Venere, POL. Veruntā-
men non parū multas cōmo-
ditates ab amantibus tuli.
Simyle, propemodū etiā ado-
ratus ab illis. Porro sapius
etiam quasi procax illis illu-
debā, excludēs interdū non-
nullos eorū, interim illi inter
se se decertabant, & in ambis-
endis primis apud me parti-
bus, aliū aliū anteire niteba-
tur. S. Sed age de facultatib⁹
tuis quid tandem statueras?
POL. Palām quidē affirmas
hāc me unumquēque illorū res
licetur heredes, idcirco illi cū
crederent futurum, certatim
se quisque obsequentiore at-
que adulantiore præbebat.
Cæterū alteras illas ueras
tabulas, quas apud me ser-
uaueram, reliqui, in quib⁹
b⁹ omnes illos plorare iussi.

SIM.

ὡς γὰρ αὐτοὶ διαπραθόντες καὶ
μακάρι. Ὡς αὐτῶν, ἵν' τινα αὐ-
τοῖς μὲν προσβλήσῃ. Σιμ-
μῶν καὶ οὐ τινα ὡς παρ' ὁ φάων
τῶν Ἀφροδίτης ἐν Χίῳ Διαιτῶν
μόσους, ὑπὸ σοὶ διεκμύνη-
σθαι οὐδ' ἔχει, καὶ καλὸν δὲ
ὑπάρχει. καὶ ἀξίωμα τού-
του. Πολυ. ἔκ, ἀλλὰ τοῖς τοῖς αὐ-
τοῖς πρὸς τούτοις. Σιμ. αἰ-
νίγματα λέγεις. Πολυ. καὶ
μὴν πρὸς τὰς γὰρ ὁ ἴσως ἔσται
πολλοὶ αὐτοῖς, ὁ παρ' τοῖς αὐτοῖς
τοῖς καὶ πλεονέκτους γίνονται.
Σιμ. νῦν μακάριόν σου τὸ κά-
λῳ ὡς θαυμάσιον, ὅτι παρὰ τῇ
χρυσῇ Ἀφροδίτῃ ὦ. Πολυ.
ἀτὰρ ὡς Σιμυλῇ, ἐκ ὀλίγα τῶν
ἱερῶν ἀπολλωνικῶν, μοναχῇ
προσκεινὸς μὲν ὡς αὐτῶν,
καὶ ἱερῶν μὲν δὲ πολλὰ καὶ,
καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν τινὰς ἐνί-
σι. δι' αὐτῶν, καὶ ἀλλή-
λους ὑπερβάλλοντες ἐν τῇ παρ' ὁ
ἐμὲ φιλοτιμίᾳ. Σιμ. τίλῳ δ'
ἔκ, πῶς ἱερῶν παρ' ὁ τῶν μακρο-
μέτρων; Πολυ. ἐκ τὸ φανερὸν
μὴ ἵκατον αὐτῶν πληροῦσθαι
ἀπολιπῶν ἱερῶν; ὁ δ' ἐπὶ
τοῖς, καὶ ἱερῶν καὶ τῶν
παρ' ὁ τῶν ἱερῶν, ἀλλὰ
γὰρ τὰς ἀλλὰς διαθήκας ἐκεί-
νης ἔχων, ἐκ τῶν, οἰμώ-
σων ἀπασί φράσας.

Σιμ.

Charō, Mercurius,
Mortui, Menippus,
Charmoleus, Lam-
pichus, Damasias,
Philosophus,
Rhetor.

ΧΑΡΩΝΟΣ ΚΑΙ

ΕΡΜΗ.

A Vdite quo loco sint
res nostræ. Equidē
parua est nobis,
quemadmodum ui-
detis, & cariōsa nauicula, &
quæ undiq; perfluit, quod si
alteram partem se inclinarit,
planē submersa peribit, atq;
uestrum q̄ multi simul cōflu-
unt, & singuli plurimas sacel-
nas afferūt. Quod si cō his na-
uiculam cōscenderitis, uerē
et se postea uos facti poenit-
teat, maximē uerō eos, qui
nandi sunt imperiti. M. Quid
igitur faciendum erit, ut sine
periculo nauigem? CHAR.
Ego uobis dicam, nudos uos
ingredi oportet, atq; ista o-
mnia quæ superflua sunt, in
littore relinquere. Nam sic
etiā uix capiet uos nauicula.
Tibi uerō Mercuri deinceps
curæ erit, neminē ex illis reci-
pere, nisi nud⁹ sit, & supelle-
tilē abiecerit. Itaq; ad ipsas
scalas te statūras, ipsoq; cō-
gnoscito, & suscipito, nus-
dosq; ingredi cogito, MER.
Rectē dicis, atq; sic faciem⁹.
Quis est ille primus? MENI.
Ego Menipp⁹ sum. Ecce autē

A Κόσασι ἀνέχεσθαι μὴν τὰ
πράγματα. αἰσχροὺς καὶ
ἡμῖν, ὡς ὁρᾷτε, τὸ σκα-
φίδιον, καὶ ἐκ παντὸς ὅπου, καὶ
διαρρεῖ τὰ πολλὰ, καὶ ἐν παντί
ἐκιδάττει, οἷχέσεται περικτα-
σίμ. ὁμοῦ δὲ, τοσούτοις ἀμαρτυ-
ρεῖ, πολλὰ ἐπιφθόνων οἰκ-
τιῶν, ἐν οὐκ ἐν ταῖς τέταρταις
βῆται; διὰ τὰ μὴ ὑποσχεσθαι
τοσούτοις καὶ μάστιγα ὡς ποσειδῶν
ἐκινεῖται. Ν. πῶς οὖν
ποιήσεται τοῦτο, ἀνθρώπων μὴ; Χ. ἂν
ἐγὼ ὑμῖν πρᾶξα. γυμνοὺς ἐπιβάν-
τας χρεὶ, τὰ περιττὰ αὐτὰ παύ-
σαι. ἀλλ' ὅτι ἤνουν καὶ ἐλπίσας,
μή τις γὰρ αὐτῶν καὶ ὅτι διεξάγει ὁ
μᾶς τὸ πορθεῖν. σὺ γὰρ ὦ Ερμῆ,
μή τις τὸ ἀπὸ τῆς μελέτης πα-
ραδιχέσθαι αὐτῶν, ὅς αὐτοὺς μὴ ψα-
λῇ, καὶ τὰ ἐπιπλάσσει πορθέ-
σθαι ἀποβαλόντων. παρὰ γὰρ τὴν ἀ-
ποσάβαντον ἵστας, διαγίνωσκαι αὐ-
τῶν, καὶ ἀλλὰ μὲν αὐτοὺς γυμνοὺς ἐ-
πιβάντων ἀναγκάζων. Ερ. καὶ τίς
χρεὶ. καὶ ὅτι ποιήσεται μὴν. ὅσοι
τίς ὁ πρῶτος ὅστις; Μ. Μένιπ-
πος ἐγώ γινώσκω. ἰδοὺ ὁ πρῶτος
ὦ Ερμῆ, καὶ τὸ βάντρον, ἐν τῇ
ἀμφοτέρῃ

peris et hinculsi in paludē ab-
seci, uerū rectē feci, qui palliū
non acceperim. M. Ingredere
te δ Menippe uir opti- e, pri-
mumq; apud gubernatorem
nauis. locum accipe, in ipsa
summitate, quo omnes possis
intueri. Verum quis ille forte
mosus est: CHA. Charmoles
us sum Megarensis ille amas-
tor, cui osculum unum duo-
bus talentis condidit. M.
Exue igitur istam pulchritu-
dinem, & labia unā cū oscu-
lis, istam etiam densam cor-
mam, & genarum ruborem,
adeoq; totam cutem. Bene
se res. habet expeditus es,
ingredere nunc. Quis uero
ille est purpuratus & dias-
demate præcinctus, graui-
fitem quandam præ se fes-
rens: Quis est tu: L A M-
P. Lampichus sum Gelos-
orum tyrannus. M. Quid
igitur cum tot sarcinis uenis
isti: L A M P. Anne nu-
dum aduentare conueniebat
tyrannum: M. Nequaquam
tyrannum, sed mortuum, is-
tæque depone ista. L A M
P. Ecce abiici diuitias,
M E R. Sed superbiam δ
Lampiche & furiū etiam
abijce. nam isti si in nau-
culam coincidunt, uehemen-
ter grauabunt eam. L A M
P. Igitur sine, ut diade-
ma habeam saltem & strag-
gulum. M E R C V R.
Nequaquam, imo & hæc re-
linquito. L A. Sit ita. Quid
præter ea uis: Nam omnia,
ut

λίμνω ἀπερρίφθῃ. τὸν τριβωνα
δὲ δὲ ἰκέμεθα, ὡς ποιεῖται.
Ερμ. ἰκέμεθα ὅτι Μισιππὶ ἀνδρῶν
ἔστι, καὶ τὴν προεδρίαν ἔχει
παρὰ τὸν κυβερνῆτῃν ἰφ' ὅψου
λδ, ὡς ὁποιοῦνται ἀπαρταί, ἡ κα-
λὸς δ' ἐστὶ, τίς ἐστι: ΧΑ.
Χαρμόλιος ὁ μεγαρίδης, ἐπὶ
ραγ, ἐπὶ φίλαμα διτάλας-
τον τῶν. Ερμ. ἀπὸ δουρὶ τα-
γαροῦ τὸ ἰάλλῃ, καὶ τὰ χα-
λὸς αὐτοῖς φιλέμασι, καὶ τὴν κδ
μὲν τὴν βαλῶν, καὶ τὸ ἐπὶ τῷ
παρῶν ἰφ' ὅψου. καὶ τὸ διερ-
μα ὅλον ἔχει καλῶς. δῖον
δ' ἐπὶ βασιλῆϊ. ὅτι τὴν πορ-
φυρίδα δέσσει καὶ τὸ διὰ δῖμα,
ὁ βροσυρί, τοῖς ὡν τυγχάνει
λά. Λάμπιχ, Γελῶν τῷ
ραγ. Ερμ. τί τῶν δ' ἰφ' ὅψου
πικρὶς αὐτὰ ἔχει παρῶν: Λά.
τί τῶν ἔχει δ' ἰφ' ὅψου, γυνὴν δ'
παρ' ὅψου αὐτῶν: Ερμ. τῷ
ραγ τὸν μὲν δ' ἰφ' ὅψου, καὶ τὸ
μάλα. ἰφ' ὅψου αὐτῶν. Λάμ.
ἰφ' ὅψου ὁ πλῶτ, ἀπὸ τῆς
Ερ. καὶ τῷ τῶν ἀπὸ τῆς ἰφ' ὅψου
πικρὶ, καὶ τὴν ἰφ' ὅψου. βαρῶν
σα γὰρ τὸ παρῶν, σωμπι-
σόντα. Λά. ὁ πῶν ἀλλὰ τὸ διὰ
δῖμα ἰφ' ὅψου ἔχει, καὶ τὴν
ἰφ' ὅψου. Ερμ. δ' ἰφ' ὅψου,
ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἀφ' ὅψου. Λά.
ἰφ' ὅψου. τί ἐστὶ. πάντα γὰρ ἀφ' ὅψου

ut uides, abiecti. MERCV. Cruelitate etiam, & amentitum, & uolentium, & iracundiam, atque his his mille depono. LAMP. Ecce nudus sum. MERCV. Ingredere nunc, Tu uero pinguis quomodocumque & carnosus quiescis: DAMAS. Damasus ego sum athleta: MERCV. Certè uideris ille esse. Scio enim te sepe in palaestris à me uisum. DAMAS. Ita est & Mercuri, uerum accipeme, nudum existentem. MERCV. Nequaquam ò hoc ne uir, nudus es tanta carne circumdatus, itaque exue eam. Nam si uel alterum tantum pedem in naue posueris, submerges eam. Sed & coronas istas & præconia abiecto. DAMAS. En plene nudus sum, ut uides & simili cum aliis mortui statui. MERCV. Sic præconi leuem esse, itaque inscenari iam. Et tu ò Cratò diuitias abiice, præterea molitem & delicias, neque fastidia Epithiphia, neque maiorum morum dignitates. Relinque etiam genus, & gloriam, item ciuitatum de quibus scilicet bene meritus es, publica præconia, statuarum inscriptiones, & dicte, ne tibi magnam sepulchrum construant, nam & hæc grauant, si in memoriam reuocentur. C. Inuitus ce-

et

ὡς ἴσθαι. Ερμ. ἢ τίς τῶν ὑμῶν ταῦτα, καὶ τίς αὐτῶν, καὶ τίς ὑβρίων, καὶ τίς ἐργῶν, καὶ τὰ ταῦτα ἀφῶ.

Δα. ἰδὲ σοι, ψάλλεσθαι. Ερμ. ἱμῶν. ἴδω. σὺ δὲ ὁ παχὺς ὁ πολὺς, καὶ τίς; Δα. Δαμασείας ὁ ἀθλητής. Ερμ. καὶ οἷον.

Δα. εἰς τὰ γὰρ σὺ, πολλὰ καὶ ἐν ταῖς πηλείστροις ἰδὼ. Δα. καὶ ὧ Ερμῆ. ἀλλὰ παρὰ λίξα.

μὲ γυμνὸν ὄντα. Ερμ. ὁ γυμνὸν ὁ βέλτερος, ποσάυτας σάσας καὶ περιβιβλημένον, ὥς ἀπὸ δουρὶ αὐτὰς. ἰπὸ καταλύσας τὸ σῶμα, τὸν ἴτιον πάλιν ὑποβάλλει, μόνον. ἀλλὰ καὶ τὸ σφαιρὸν τέτρε ἀπὸ ῥήγματος, καὶ τὰ κινύματα. Δαμ. ἰδὲ σοι γυμνὸς ὡς ἴσθαι ἀλλῶς ὅμοι,

καὶ ἰσοτάτοι τοῖς ἄλλοις νεκροῖς. Ερμ. ἴσται ἅματον ἀβαρὴ ἄντα, ὥς ἱμῶν. καὶ σὺ δὲ τὸν πλεονέκτητον καὶ ὁ Κράτων, καὶ τίς μαλακίαν δὲ προσίτι, καὶ τίς τρυφῶν,

μὴ δὲ τὰ ἐν τῷ σώματι, μὴ δὲ τὰ τῶν προγόνων ἀξιώματα. καὶ ἀλάτι δὲ καὶ γίνεσθαι, καὶ ἀβύσσον, καὶ ἰσπίτι σὺ ἡ πάλιν ἀνέκλυτον, δούρην τὴν δακρυότι,

καὶ τὰς τῶν αὐτῶν αὐτῶν ἐπιγραφὰς, μὴ δὲ ὅτι μέγα τὰ φωνὴν σοὶ ἵχθησαν λίγαι: βαρύνει γὰρ καὶ ταῦτα μακρὸν σούμνο

καὶ τὸν πλεονέκτητον καὶ ὁ Κράτων, καὶ τίς μαλακίαν δὲ προσίτι, καὶ τίς τρυφῶν, μὴ δὲ τὰ ἐν τῷ σώματι, μὴ δὲ τὰ τῶν προγόνων ἀξιώματα.

καὶ ἀλάτι δὲ καὶ γίνεσθαι, καὶ ἀβύσσον, καὶ ἰσπίτι σὺ ἡ πάλιν ἀνέκλυτον, δούρην τὴν δακρυότι,

καὶ τὰς τῶν αὐτῶν αὐτῶν ἐπιγραφὰς, μὴ δὲ ὅτι μέγα τὰ φωνὴν σοὶ ἵχθησαν λίγαι: βαρύνει γὰρ καὶ ταῦτα μακρὸν σούμνο

καὶ τὸν πλεονέκτητον καὶ ὁ Κράτων, καὶ τίς μαλακίαν δὲ προσίτι, καὶ τίς τρυφῶν, μὴ δὲ τὰ ἐν τῷ σώματι, μὴ δὲ τὰ τῶν προγόνων ἀξιώματα.

audiosæ celas. Verùm abij-
ce mendacia etiã & super-
biam, & opinionem illam,
qua existimas te præstanti-
orem esse omnibus reliquis.
Nam: cum rebus omnibus
ingrediaris, quæ quinquas
remis te acciperet: PHIL.
Depono igitur ea, quando
quidem sic iubes. MB.
NIP. Sed & barbã
hanc deponat Mer. gravem
equidem & hirsutam ut uis-
des, capilli sunt trium mi-
narum ad minus. MER.
CV. Bene dicis. Depone
& illam. PE. Sed quis
abradet? MENIP. Me-
nippus ille securim accipit-
ens, quibus naues fabrican-
tur. eam refecabit, utetur
autem scâlis nauatilibus, qui-
bus super posita barba res-
secetur. MENIP. Ne-
quaquam Mercuri, sed da-
mni ferram, hoc enim erit
magis ridiculum. MER.
CVR. Sufficit hipennis.
MENIP. Buge. Humas
nior nunc appares, deposi-
to hircino foetore, uis ne ut
parum etiã de supercilij
auferam? MERCVR.
Maxime: Nã has superfron-
tẽ etiã attollit, neq; scio quo
seipsum extendat. Quid hoc
rei est? Etiã ploras scelestæ &
mortem times? ingredi te igi-
tur. MENI. Vnũ quid ad-
dã huc grauissimũ gestat sub
alis. MER. Quid Menippe?
MEN. Adulationẽ, Mercuri
curi, quæ illi dũ uiperet, mul-
tum

λα πορικεύσεις αὐτὰ. καὶ τὸ
ψαύειν ὃ ἀπέειπε, καὶ τὸν τύ-
πον, καὶ τὸ διὰ τοῦ ἀμαίνου ἔσθαι
τῶν ἄλλων. ὡς εἴη πάντα ταῦ-
τα ἔχον ἑμβαίνειν, ποῖα προστη-
κόντες διέφατο αὐτοῖς. ΦΙΛ.
ἀποτίθειμαι τοίνυν αὐτὰ, ἵππεα
πρὸς ἑταίρους. ΜΕ. ἀλλὰ
καὶ καὶ τὸν πύργον τῶν ἄπο-
διδόντων Ἑρμῆ, βρῆναι ἔσται
καὶ λάσιον αἰετῶν. πῶς μὲν
τρίχον ἐστὶ τὸλάχιστον. Ἑρμ.
εὐλίχας. ἀπέειπε καὶ τὸτον.
ΦΙΛ. καὶ τίς ὁ ἀποκείρην ἔσται;
Ερμ. Μένιπ. ὅστις, λαβὼν
πίλινον τῶν ναυπηγῶν, ἀπο-
κίψει αὐτὸν ἐπὶ τῇ τῇ ἀναβά-
δρᾳ χρυσάμην. ΜΕ. οὐκ ὦ Ἑρ-
μῆ, ἀλλὰ πρὶν μοι ἀνὰ δ' ὅτι
γυμνότητον γὰρ τῆτον. Ερμ. ὁ πῶ-
τικος ἱκανός. ΜΕ. εὐγ. αὐδρὸς
νότον γὰρ οὐκ ἀναπείθεται, ἀ-
ποδιδόντων αὐτῷ τίς τῶν λιναίων.
βέβαια μικρὸν ἀφίλει καὶ καὶ τῶν
ἰσχυρῶν. Ερμ. μάστιγα. ὑπερ-
τὸ μῆτον γὰρ καὶ ταύτας ἵππε-
ας, ἐκείναις ἵπ' ἑταίρων
ἑαυτὸν. τί τῆτον; καὶ λαμβάνει
ὡς ἡ δ' ἀρμα, καὶ πρὶς δ' αὐτὸν
ἀποδιδόντων ἑμβαδὶ δ' αὐτοῦ.
ΜΕ. ἔν τι τὸ βαρύντατον ὑπὸ
μάστιγας. Ερμ. τί ὦ Μένιπ;
ΜΕ. ἡλιακὸς ὦ Ἑρμῆ, πολλὰ
ἐν τῷ φῶς χερνυμύσασαν αὐτῶν.

sum profuit. **PHI.** igitur & tū Menippe, tuam abhinc liberetatem, & loquendi audaciam, & iocunditiam; animi magnitudinē, & risum. At tu solus alios omnes ridebis?

MERCURI. Nequaquam, sed retine ista, lenia enim sunt & planē facilia portatu, & ad nauigandum profunt. Tu uerō Rhetor, abhinc istam tantam uerborum contradictionem & auersitates, & similitudines, item periodos & barbas risinos, atque alia sermonis pondera.

RH. Enabincia. **MERCURI.** Bene se habent res. Itaque solum funem, attollamus scalas, at. trahat anchora, expāde uelum, tu epauta clauum dirige, Simus hilares. quid ploratis o uos amantes? prefertim tu Philosophie, qui paulo antē tua barba spoliatus es. **PHI.** Quia exstimabam immortalem esse animam.

MENIP. Menitur, nam alia sunt, quæ uidentur cum morore afficere.

MERCURI. Qualia? **MENIP.**

Quia non amplius tam orpiparas cōnas habebis, neque noctu exiens, clam omnibus circumuoluto pallio capiti ordine omnia excedet scortā, nec male deceptis adolescentibus sua sapientia, presumam accipiet,

τῷ. φίλο. ἐπεὶ οὐ καὶ σὺ ὦ Μένιπ περὶ, καὶ τὴν ἐν διδριαν, καὶ παρράσιαν, καὶ τὸ ἀλυσιαν, καὶ τὸ γυγῶν, καὶ τὸν γίλατα. μὲν οὐ γὰρ τῶν ἄλλων γίγῃς; ἔρμ. μηδισμῶς, ἀλλὰ καὶ ἵχι ταῦτα; ἡὲρ γὰρ καὶ πᾶν σύφρασιον, καὶ πρὸς τὸν λευκὸν χηρσίμα. καὶ ὁ ῥήτωρ ἢ σὺ ἀπὸ τῶν ῥημάτων τῶν τσοῦτῶν ἀπὸ ρατολογίᾳ, καὶ ἀντιθέσεως, καὶ περισώσεως, καὶ πρὸς ἑαυτὸν, καὶ βαρβαρισμῶν, καὶ τῶν ἄλλων βάρων τῶν λόγων. **PHI.** ὡς ἴδὲ ἀποτίθιμα. **ἔρμ.** ἰὺ ἵχα, ὡς τὸ λυσιπείγια. τῶν ἀπὸ βάρων ἀντιθέσεως ἀγκύριον ἀνασπᾷς. τίτασσον τὴν ἵτιον. σὺ δὲ οὐκ ἔστιν ὡς πρὸς τὸν πελάγιον. ἰὺ πᾶν μὲν, τί οἰμᾷς τῷ ὡς μὲν τῶν; καὶ μάλιστα ὁ φιλόσοφος οὐκ ἔστιν ὡς πρὸς τὸν πᾶντα διδρυμῶν; **φίλο.** ὅτι ὡς ἔρμ. ἀνὰ τῶν ὡς μὲν τῶν φησὶν ὡς ἀρχῶν. **MI.** ψόβ. ἀπὸ τῶν ἄλλων γὰρ οἰμᾷς τῶν ἀπὸ τῶν. **ἔρμ.** τὰ πᾶν; **MI.** ὅτι μάλιστα ἀπὸ τῶν πᾶντα ὡς πᾶν, μὴ ἢ νύκτωρ δῶν. ἀπᾶνται λαοδάνων, τῶν ἱματίων τῶν λευκῶν καὶ λευκῶν, πρὸς οἰμᾷς τῶν κύκλων τὰ χαμαὶ περὶ, καὶ ὡς τῶν διαπαρῶν τῶν ἐν οἰμᾷ τῶν σιφίᾳ, ἀρῶνται ἀπὸ τῶν.

igitur quum essent in tabulis scripta, illi inter sese captabant & alter alterum adulationibus obsequijsq; superare contendeat. Porro diuini, haud scio utrum ex astris id quod futurum sit coniectantes, an somnijs, quemadmodum Chaldaei faciunt, quin & Pythius ipse, nunc Aristeam uisitorem fore pronuntiabat, nunc Mocrichum, ac trutina quidem interim ad hunc, interim ad illum propendebat. D I O. Quid igitur tandem euenit: nam audire est opera precium Crates. C R A. Eodem die mortui sunt ambo. cæci enim hæreditates ad Euzonomium ac Thrasykleon deuenerunt, quorum uterque cognatus illis erat, atqui de de his nihil prædixerant diuini futurum, ut tale quippiam accideret. Etenim quum Sicyone Cirrham uersus nauigarent, medio in cursu, obliquo orto Iapyge, euerfa naui perierunt. D I O G. Rectè factum, at nos cum in uita essemus, nihil eiusmodi alter de altero cogitabamus. Neque enim ego unquam optabam ut moreretur Antisthenes, quo nimirum baculus illius ad me rediret hæredem, neque tu Crates opinor, desiderabas ut me mortuo, in possessionum mearum successione uenires, puta dolis ac peræ, in qua quidem

μεν ἐγγράφοι. οἱ δὲ, ἰβήρων
πῶτον ἀλλήλους, ὑπερβαλλόμε-
νοι τῇ κολακίᾳ. καὶ οἱ μὲν αὖτε
ἐκ αὐτῶν ὑπερκατὰ τὴν ἀρετὴν ἐκινῶν
μῆνοι τὸ μέλλον, ὑπερκατὰ τὸν
ὀφειλόμενον. ὥς γὰρ Χαρύλατον
παῖδόν, ἀλλὰ καὶ ὁ Πύθιος
αὐτὸς ἀρτί μὲν Λοῖσά τ' ἐπεί-
χε τὸ κράτος, ἀρτί δὲ Μο-
ρίχῳ, καὶ τὰ ταύτα, πρὶν
μὲν ἐπιτέτορ, νῦν δ' ἐπ' ἐκεί-
νου ἔρριπται. Διο. τί οὖν
ἔβραχεν ἡμεῖς τὸ κράτος; ἀν-
δρῶν γὰρ οὐκ ἔστιν. Κρα. ἀμφὶ
τις οὐκ ἐπὶ μίας ἡμέρας. οἱ δὲ
κλήροισι, ὡς εὐνομήσαντες καὶ ὁμο-
κλίᾳ πεισθέντες, ἀμφὶ οὐγγί-
νας ὄντας, ὁ δὲ τὸ πλεονέκτημα
τονομήσας, ὅτι γὰρ αὐτὸς ταῦτα
καὶ διακλήροισι γὰρ ἀπὸ Σί-
κωνος ἐς Κίρραν, κατὰ μέτρον
τὴν πόλιν ὡς λαγὼν πεισθέντες
τὸν τῷ λαπυγίᾳ ἀντραπῆσαν.
Διο. ὑπομνήσαντες, ἡμῶς γὰρ
τε ἐν τῷ βίῳ καὶ ὁ δὲ μὴ ποιεῖν
τοὶ ἐκείνους, ὡς οἱ ἄλλοι.
ὅτι πᾶσι οὐδ' αὖτε Ἀντισθέ-
νῳ ἀποβαίνει, ὡς κληρονομή-
σαι μὴ δὲ βακτηρίαν αὐτοῦ. ὅτι
καὶ ὁ δὲ πᾶσι κατὰ τὴν ἐκείνου
τίμην πεισθέντες, ὅτι οἱ αὖτε
οὐκ ἔστιν ἐκείνους κληρο-
νομίαν ἀποβαίνει, ὡς ἐμὴν, τὰ
κατὰ τὴν πόλιν, καὶ
τῶν

DIALOGI.

111

dem lupini choenices in-
 dux. CR. Neque es
 nim mihi quicquam istis res
 bus erat opus, imò ne ti-
 bi quidem Diogenes, si quis
 dem quæ ad rem pertine-
 bant, quæque tu Antisthe-
 nis succedens accepisti, des-
 inde ego succedens tibi ea
 nimirum multo sunt potiora
 multoq; splendidiore, quam
 uel Persarum imperiū. DIO.
 Quænam sunt ista quæ dicis?
 CRA: Sapientiam, inquam,
 frugalitatē, ueritatē dicēdi, ui-
 uendiq; libertatē. DIO. Per-
 Iouē meminī me in istiusmo-
 di opē hereditatē Antistheni
 successisse, tibiſq; eas longē
 etiā maiores reliquiſſe. CR.
 Verū reliqui mortales hoc
 poſſeſſionum genus asper-
 nabatur, neq; quiſquam nos
 ob ſpē potiundæ hereditatis
 obſequijs captabat, ſed ad au-
 rum omnes intendebant o-
 culos. DI. Nec iniuria, neq; em̃
 habebant, quo facultates e-
 iuſmodi à nobis traditas ac-
 ciperent: quippe riſoſi iam,
 uiciatiquē deſectijs, non aliter
 quā uariæ carie putrida. Quo-
 ſt, ut ſi quando quis in illos
 infundat uel ſapientiā, uel li-
 bertatē, uel ueritatem, effluat
 illico perſtilletq; ſundo qđ
 immiſſum eſt cōtinere nō ua-
 lēte, cuiuſmodi quiddā &
 Danaï filiabus aiſi accidere,
 dū in doliū pertuſum hauſtā
 aquā importāt, atq; idē aurum
 dēſib. & unguib⁹, omniſq; ui-
 ſeruabāt. C. Proinde nos hic
 quocq;

τίω ψάρον, χοινικὰς δύο δι-
 μύρας. Κρα. ὁ δὲ ψάρον
 μοι τὸ πᾶν, ἀλλ' οὐδὲ σοὶ
 Διόγρον. ἂν δὲ ψάρον, οὐ τι αὐ-
 τὸν τῶν ἐκ τῆς πόλεως ἀπο-
 τὰδ' ἔνουν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ
 ὅτι οὐδ' οὐ πολλὰ μὲν καὶ σί-
 μνησιν οὐκ ἀπορροῖται.

Διο. τίς τὸ πᾶν; Κρα.
 σοφίαν, αὐταρχίαν, ἀλυσίαν,
 παρρησίαν, ἐλευθερίαν.

Διο. ἢ διὰ μὲν μὲν. τῶν
 διαλεξιμῶν. Κρα.
 παρ' Ἀντισθένη, καὶ οὐκ ἔτι

ὡς καὶ ἀντισθένης. Κρα.
 ἀλλ' οἱ ἄλλοι μὲν τῶν το-
 ῶν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ οὐδ' αὖτε

διὰ τὸν νόμον, καὶ οὐδ' αὖτε
 πρὸς τοὺς νόμους, ἢ διὰ τὸ χρυσοῦς
 αὐτὸν ἔβλεπον. Διόγρον.

ἀκούεις. οὐ γὰρ ἀχὼν ἔνθα δια-
 γὰ τὰ ταῦτα παρ' ἡμῶν, δι-
 ούμενοι, καὶ τρυφῶν, καὶ

δαπνῶν τῶν σαυρῶν βασιλε-
 ῶν. καὶ ἵπποισι καὶ ἑβρα-
 ῖοις, καὶ αὐτοῖς ὁ σοφίαν, ὁ

παρρησίαν, ὁ ἀλυσίαν, ὁ ἐλευθε-
 ρίαν οὐδ' αὖτε καὶ διὰ τὸν

πομπῶν, καὶ οὐδ' αὖτε διὰ τὸν
 νόμον, οὐδ' αὖτε παρ' ἡμῶν, οὐδ' αὖτε

διὰ τὸ χρυσοῦς, οὐδ' αὖτε καὶ
 οὐδ' αὖτε, καὶ πᾶσι μηχανήμασι
 λατρεῖ. Κρα. οὐκ ἔστιν ἡμῶν μὲν

quoque nostras possidebimus
opes, illi simul a quo huc vene-
rint, obulum duntaxat secu-
ferent, ac ne hunc quidem ul-
terius quàm ad portitorē.

*ἴσμεν καὶ ταῦτα τὸν πλοῦτον
καὶ τὸν πτωχόν, ὅτι ὁ πλοῦτος
ἐκ τῆς πόλεως ἐξέρχεται, καὶ ὁ
πτωχὸς ἐκ τῆς πόλεως ἐξέρχεται.*

**Hic tres contendunt præstantes robore quondam,
Præferri nullus uult aliumue sibi.**

**Tristis decernit Minos, et iurgia soluit,
Certo constituens ordine quemque loco.**

**Alexander, Hanni-
bal, Minos, Sci-
pio.**

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, ΑΝ-
ΤΙΣΤΟΥ, ΜΙΝΩΟΥ, καὶ ΣΚΙ-
ΠΙΟΥ.

O Libycé, me decet
præponi, melior
equidē sum. H A.
Imo uerò me. A.
Iudicet ergo Minos, qui sem-
per iustissimus iudex est has-
bitus. MIN. Quis es tu? A.
LE. Hic est Hannibal Car-
thaginensis, ego autem Ale-
xander Philippi regis filius.
MIN. Per Iouem utrisque glo-
riof. Sed qua de re uobis al-
tercatio est? A L E. De præ-
stantia, dicit enim is sese me-
liorem quàm ego ducē exes-
citus fuisse. ego uerò quæ-
admodum omnes sciunt, non
hoc solum, sed omnibus fer-
mè, qui ante meam ætatem
fuerunt, in re militari præstan-
tiorē me esse affirmo. MIN.
Dicat ergo uterque uicissim
pro uirilī, tu uerò ô Libyce
prius loquaris HANNI-
B. Vñ hoc me iuuat, quod &
hic sermonem Græcum didi-
cerim,

E μὲν δὲ προκινῶνταί σε
ὦ Λίβυ. ἀμείνων γὰρ εἰ-
μι, ΑΝ. ἐμμεν, ἀλλ' ἔ-
μιν. ΑΛΙ. ἐκὼν ὁ Μίνως ἀπαρ-
τῶ. ΜΙ. τίς δ' ἐστίν. ΑΛΙ. ἐγώ
μην, Αντίστας ὁ παρχαλόντι.
ἐγὼ δ'. ΑΛΙ. ξανδρὸς ὁ φιλίππου.
ΜΙ. νὴ Δία ἐνδοξοί γε ἀμφοτέ-
ροι. ἀλλὰ πόρῳ τίνι ὑμῖν ἢ ἰσ-
χίς; ΑΛΙ. ξαν. πόρῳ προεδρίας.
φκοί γὰρ ἐστὶ ἀμείνων γιγνέ-
σθαι στρατηγὸς ἐμῶ. ἐγὼ δέ, ὡς
σποδὸν ἀπαιτῶν ἰσχυρὸς, ἐχὼ τὰς
μύνην, ἀλλὰ πάντων σχεδὸν τῶ
πρὸ ἐμῶ φημι διενικῆν τὰ πο-
λέμια. ΜΙ. ἐκὼν ἐν μίρει ἰ-
κᾶτορ ἀπάτω. σὺ δ' ἐν πρώτοις
ὁ λίβυς λίγι, ΑΝ. ἐν μέν
τῷ Μίνως ὡνάμην, ἐτι ἰσ-
ταῦτα καὶ τίς ἑλλάδα φωνῶ
ἔμιν.

cerim, ut neq; etiam hac in re Alexander me superet. Porro illos maxime laudis dignos puto, qui quum parui a principio fuere, propria uirtute ad magnam gloriam euasere, potentesq; per se ipsi facti, & principatu digni habiti. Ego igitur cum paucis quibusdam Hispanis am primum inuadens, quum subconsul essem, fratri additus, maximis rebus idoneus atque optimus iudicatus. Isbitum Celtiberos cepi, atq; Gallos ipsos deuici. Et quum magnos montes trans migrassem, omnem Bridanum transcurri, multasq; ciuitates eueriti, & planam Italiam subiugauit, & usq; ad suburbia Romæ grassatus sum, totiq; uno die Romanos cecidi, ut annulos eorum modijs mensurari oportuerit, & ex cadaueribus, pontes fluminibus fecerim. Atque hæc omnia peregi, nec Ammonis deus filius, neque deum me fingens, aut matris in somnia narrans, sed me hominem fatebar, pugnabamq; contra duces magna prudentia, contra milites magna audacia atque fortitudine præditos. Non aduersus Medos, aut Armenios, qui antequam quispiam sequatur, fugiunt, & facile cuius uidenti uictori am aradunt, Alexander uer-

το

δὲ μαθόν, ὥστε ὁ δὲ ταύτην πάλιν
 οὐδ' ἐν ἰνὴν κατό μς. φησὶ δὲ
 τότε μάλιστα ἰπαινεῖς ἄν
 ναί, ἴσοι τὸ μὲν δὲ ἀρχῆς ἐν
 τὸν, ὅμως ἐπὶ μέγα προχώρου
 σαν, δι' αὐτῶν διωκόμενοι πει
 ραζόμενοι, καὶ ἄλλοι δὲ ξαν
 τὸν ἀρχῆς. ἐγὼ γὰρ μετ' ἑλγυν
 θορμήσας ἐς τὴν Ἰβηρίαν, τὸ πρῶ
 τον, ὑπαρχὸν ὡν τῷ ἀδελφῷ,
 μεγίστων ἡξιώθην, ἀριστὸν πε
 ρείας. καὶ τὰς γὰρ κελτίβηρας εἰλον,
 καὶ γαλατῶν ἰκράτησα τὴν ἰσθρί
 ων, καὶ τὰ μεγάλα ὄρεα ὑπερβάς,
 τὰ περὶ τὸν Ἠελασσόν, ἅπαν
 τας κατ' ἰδραμον καὶ ἀναστάτης
 ἐπίσποντα τοσούτας πόλεις, καὶ τὴν
 πεδινὴν Ἰταλίαν ἔκαρπον ἁμύνω,
 καὶ μέχρι τῆς προσηύοντος πρὸς ἑ
 σπας πόλιν ἐκλάω. καὶ τοσούτους
 ἀπένεκα μίαν ἡμέραν, ὥστε τὰς
 δάκτυλιν αὐτῶν μεδίμνοισ ἀ
 πομειτρήσας, καὶ τὰς ποταμὸν
 γιγυρῶσαι νεκρῆς. καὶ ταῦτα
 πάντα ἔπραξα, ὅτι Ἀμμο
 νος ἐνομαζόμενος, ὅτι διὲς ἔ
 ναι προσποιούμενος. ἢ οὐκ οὐκ
 ἔμπεδος διεξίω, ἀλλ' αὐθρο
 πὸν εἶναι ὁμολογῶ, στρατηγοί
 τι τοῖς σοφίσταταις ἀντιξέτα
 ζόμενος, καὶ στρατιώταις τοῖς
 μαχηματάτοις συμπληκόμενος,
 ὃ Μήδων καὶ Ἀρμενίων ἡττα
 γωνίζομενος ὑποφύγοντας

ro regni patris successor & id fortunæ quodā impetu ampliauit. Qui quum deuictio misero illo Dario, apud Issum & Arbelas uictoriam cepit, antiquam ex patre cōsuetudinem omittēs, adorari sese uoluit, seseq; ad Medorū delicias inuitari libeter, atq; in conuiuijs amicos interemit, interficientibsq; auxilium tulit. Ego autem patris dominatus sum, quæ quum me reuocaret, hostium magna classe aduersus Lybiam nauigante, parui, continuoq; me hominem priuatum dedi, & damnatus æquo animo rem tuli. Atque hæc egi barbarus cum essem, omnisq; Græcorum disciplinæ expers, & neque Homerum, ut hic, edidici, neque Aristotele sophista magistro eruditus fui, sed solum mea natura optima sum usus. Hæc sunt quibus me meliorem Alexandro esse puto. Si uero ea causa mihi hic præferendus est, quod caput diademate ornauerit, id eorum forsan apud Macedones est, non tamen ob id præstantior hic uideri debet generoso duce, & uirgo, qui mentis sententia magis quam fortuna est usus.

M I N. Hic certè orationem neque ingererosam, neque ut Libycum decebat,

dixit:

πρὶν δινώμεν τιτὰ, καὶ τῷ τελευτάῳ παραδιδύται σὺ δὲ τίω νικῶ. Ἀλέξανδρ' ὦ, πατρίαν ἀρχὴν παραλαβὼν, ἔνθεσι, καὶ παραπολὺν θήτασι, χρυσάμην τῇ δὲ τύχῃ ὀρμῇ. ἡ δ' οὖν νίκη σοί τι, καὶ τὸν ἡλιθιωτάτων διαρῶν ἰσθί τι καὶ Ἀρβύλοις ἰκράτῃσιν, ἀπὸ τῶν πατρίων, προσκυώσασθαι ἔβην, καὶ δίκαν τοῦ τίω μηδὲν μετιδίησθαι καὶ τὴν. καὶ ἰμιαφέντα ἰσθί τοῖς συμποσίοις τοὺς φίλους, καὶ σὺ νικῶν βαρὺ ἐπὶ δανάτῃ. ἰγὺ ὦ ἔρξα ἰπίους δὲ πατρίδ'. καὶ ἰπασθὺ μετιπύμπιτο, τῶν περὶ μίον μὴ γὰρ πόλιν ἐπιπλύνσάντων δὲ λιβύης, ταχέως ὑπὸς ἡμῶν. καὶ ἰδιώτῃν ἡμαυτὸν παρίσχεον. καὶ καταδικασθῆς, λώγῃα σύννομόνος τὸ πρῶτον, καὶ ταῦτ' ἐπράξα, βαρβαρ' ὦν, καὶ ἀπαλάσθ'. παιδείας δὲ ἡλλωκῆς. καὶ οὐ τι Ὀμηρον, ὥσπερ σὺ, ἰρραψάδην, ἔτι καὶ Ἀριστοτέλει τῷ σοφιστῇ παιδαστῇ, μόνῃ ὦ τῇ φύσει ἀγαθῇ χρυσάμην. ταῦτά ἐστιν, ἀίχμ' Ἀλεξάνδρου ἡμῶν φημι ἔσθαι. ἡ δ' ἐστὶ καλλιὸν ἔσθαι, διότι διαδύματι τίω καλλιὸν δινώσθῃ, Μανιδάει ᾄσους

ἰσους

dixit: tu uero Alexander, quid ad hæc inquis? **ALEXANDER.** Oportet quidem ó Minos, homini adeo temerario nihil respondere. Sola enim te fama satis edocere potest, qualis ego rex, qualis hic latro habitus fuerit. Aduerte tamen, an parum ipsum superauerim, qui cum adulescens adhuc eilem rem aggressus, regnum obtinui, & de patris mei interemptoribus supplicium sumpsi. At quum Thebas subuertissem, toti Græciæ terror fui, ab ea dux electus. Neque dignum putavi, Miceiosum regno me consentium esse, quod pater reliquerat, sed totum terrarum orbem sitini, dumtaxat putans, nisi rerum omnium dominus essem, paucos quosdam mecum agens, in Asiam, exercitum traduxi, & apud Granicum magna pugnamici Lydiam, Ioniam, & Phrygiam cepi. Et tunc lem quæcunque transferam ibiugans, ueni ad Iffum, ubi Darius me expectabat,

ἴσως καὶ ταῦτα σιμνῶ, ὃ μὲν διὰ τῶν ἀμάνων δόξασι αὐτοῦ γρηναίου καὶ στρατηγικοῦ αὐτοῦ τοῦ γνώμης πλείον ὑπὸρ τῆς τύχης λειχημεύου. **ΜΙΝΟΣ.** ὁ μὲν ἱερῆς ἐκ ἀγῶν τὸν λόγον, ὃ δ' ὡς λίβω ἀνὸς ἐν τῇ αὐτῇ. σὺ ὅτι ὦ **ΑΛΕΞΑΝΔΡΕ,** τί πρὸς ταῦτα φέρε; **ΑΛΛ.** ἱερῶ μὲν ὦ Μίνως, μὴδὲν πρὸς αὐτοῦ, εἰς ὅρα σὺν. ἰκανὸν γὰρ ὃ φέρεται διδάσκει. **οἱ** μὲν ἰσὺ βασιλεύουσιν, **οἱ** δὲ εἰς ἡγεσίας ἰστέουσιν. ὁ μὲν δὲ ἱεραὶ ἐκείνους αὐτοῦ τοῦ διότιμα. **οἱ** δὲ εἰς ὅρα πᾶσι, παρὶ δὲ ἐπὶ τὰ πράγματα, καὶ τῶν ἀρχῶν τιταραγμὲν ἐκείνους κατίσχει. καὶ τοῖς φέρεται τοῦ πατρὸς μετῆλθον, καταφύσσας τῶν Ἑλλάδα τῇ θυβαίων ἀπὸ τῆς, στρατηγὸς ἐπὶ αὐτῶν χαρτοτενέας, καὶ ἐν ἡμίσει τῶν Μακεδόνων ἀρχῶν πόριππων, ἀγαπᾶν ἀρχῶν ἐπίσταν ἐπὶ τῆς κατίλιπας, ἀλλὰ πᾶσαν ἐπιστάσαν τῶν γῶν. καὶ πᾶν ἐν ἡγεσίμῳ ὃ μὲν ἀπὸ τῶν ἐκείνους, ἐκείνους ἀγῶν ἐκείνους ἐκ τῶν Ἀσίας καὶ ἐπὶ τῇ τρανῇ ἐκείνους

σκιυάας, μάλα, καὶ τῶν Ἀνδρίας λαβῶν, καὶ ἰονίαν καὶ φρυγίαν. καὶ ἴσως τὰ ἐν πᾶσι ἀπὸ χαρῆς ἐκείνους, ἐκείνους ἐκείνους, ἐκείνους ἐκείνους. **ΜΙΝΟΣ.**

inñitos exercitus secum
agens. Post hæc δ̄ Minos
uos ipsi scitis, quot ad vos
uno die mortuos miserim.
Dicit enim Charo, ntunc sibi
scapham non suffecisse, sed
ratibus compositis, illorum
plerosq; se transportasse, at-
que hæc confeci meipsum pe-
riculis opponens, & in
pugna uulnerari non timens.
Et ut quæ apud Tyrum &
Arbelas gesta sunt omittam,
usque ad Indos ueni, atque
Oceanum mei regni termis-
num feci, & illorum homi-
num elephantes cepi, ac Pos-
eum captiuum abduxi. Scys-
thas uerò homines certè non
spernendos, Tanaim trans-
iens magna equitum pug-
na uici, ac amicos meos
remuneravi, inimicos autem
ultus sum. Si uerò Deus hos
minibus uidebar, parcendum
illis erat. Nam rerum magni
audine, ut tale aliquid de me
crederent, inducti sunt, tan-
dem mors me regem occupas-
uit. Hic autem Hannibal ad
pud Prusiam Bithyniæ exus-
savit, ut crudelissimo & pes-
simo homini conueniens e-
rat. Nam quo pacto Italos
uicit omitto dicere, nam non
uirtute, sed malicia atque
perfidia & dolis id peregit,
nunquam autem alicuius cla-
ritudinis aut iusti memor.
Sed quoniam, quod delictos
se uixerim, uituperauit, obli-
scos mihi uidetur eorum, quæ
ἐπ' ἔργῳ, ὅτι οὐκ ἰσχύϊ, ἀλλὰ πονηρίᾳ, καὶ ἀπιστίᾳ, καὶ δόλῳ

δὰς παλλὰς στρατῷ ἄγῃ. καὶ
τὸ ἀπὸ τότε ὧ Μίνω, ὅμως ἴσῃ
δοσε ὑμῖν νεκρὸς οὐδὲ μᾶλλον ὑμῖ-
νας κατίπινυ. φησὶ γοῦν ὁ
περὶ μόνος, μὴ διαρκέσαι αὐτοῖς
τότε τὸ σκάφῃ, ἀλλὰ σχεδὸν
οὐ διαπνεαμένους τὸς πολλοὺς
αὐτῶν, διαπλῶσαι, καὶ ταῦτα
δὲ ἱπράτῃον αὐτὸς περιου-
σύων, καὶ τιτρώσκεισθαι ἀξιώων,
καὶ ἵπποισι μὲν τὰ ἐν Τύρῳ, κα-
δὲ τὰ ἐν Ἀρβύλοις διηγέσ-
μαι, ἀλλὰ καὶ μέχρις Ἰνδῶν
ἔλθῃ, καὶ τὸν Ωκεανὸν ἔρῃ
ἰπποσάμῳ ἀρχῆς; καὶ τὸς
ἐλπίσαντας αὐτῶν ἔλθῃ, καὶ
πῶρον ἱκερωσάμῳ. καὶ Σπύ-
δας δὲ, ἐν δύναταφροσύνῃ
αὐδραῖ, ὑπερβὰς τὸν Τάναϊν,
ἰνύσσα μεγάλην πομαχίαν, καὶ
τοὺς φίλους ἐν ἰπείῃσιν, καὶ
τοὺς ἐχθροὺς ἡμιθάμῳ ἐδὲ καὶ
διὸς ἰσίων τοῖς αὐδράποισι,
συγγνωστοὶ ἵκάνοι παρὰ τὸ μέ-
γιστον τῶν πραγμάτων, καὶ
τοιοῦτον τι πτερόσαστον πτε-
ρὶ ἡμοῦ. τὸ δ' οὖν τελευτῶ-
ον, ἰγὼ μὲν βασιλεύων, ἀπὲ-
δανον, ἐπὶ ἱερῶν, πε-
ρὰ προσιῶ τῷ βιβνῷ, καδὲ-
πρὸ ἀξίον ἰγὼ, παροργύ-
τον καὶ ἀμέτατον ὄντα. ὡς
γὰρ δὲ ἐκράτησι τῶν ἱταῶν,

apud Capuam admiserit. Ibi enim mulieribus debitus fuit, & uoluptatibus uir iste mirabilis, belli gerendi occasiones prodidit. Ego uero nisi ea quæ sub occidente sunt, parua quidem putās, uersus Orientem me impulisset, quidnam aded magni profecissem? Qui ita iam absque sanguine capere, ac Lybiam, omnemque eam oram usque ad Gades, sub potestatem redigere facile potuisset? Sed hæc ego tanta contentione digna non putavi, præsertim iam ante illis percussis, ac dominum agnoscentibus. Dixi. Tu uero, Minos, iudica. Nam & hæc est multis protulisse, satis est. SCI. Non, nisi me quoque prius audias o Minos. MI. Quis tu uir optime es? aut unde? quod hisce claris ducibus te conferre audes? SCI. Scipio Romanus, qui Carthaginem deleui. & Afros multis magnis præliis deuici, MI. Quid igitur & dicis? SCI. Alexandro quidem minorem esse me. Annibale autem præstantiorem, ut qui ipsum persecutus fuerim, & ad turpem fugam compulerim. Quomodo igitur non impudens iste uideatur, qui cum Alexandro sese compareret, cui ne ipse quidem Scipio, qui illum deuici, comparare me ausim? M. Per Iovem quæ dicis, Scipio, quas propter

λοις, νόμιμον δὲ. ὃ προφαίνε, ἰδὲν. ἰπὰ δὲ μοι ὠνάδισι τὴν τρυφῶν, ἡλελλῆσθαι μοι δικαίᾳ ἰπία ἢ καπνῶν, ἰταυραὶ συνῶν, καὶ τοὺς τοῦ πολέμου μου λαοὺς ἐδανύσαι. ἰπὰ δὲ παδῶν. ἐγὼ δὲ, εἰ μὴ μὴ πρὸ τὰ ἰσπίρια δόξας, ἐπὶ τὴν ἢ μάλλον ὤρμισσα. τί αὖ μέγα ἔπραξα; ἰταλίαν ἀναιμωτὴν λαβὼν, καὶ Λιβύην, καὶ τὰ μέγα Γαδάρων ὑπαγόμενον. ἀλλ' οὐκ ἀξίωμα χαλιδεῖ μοι ἡνῶνα, ὑποπλάσσοντα ἢ δὲ, καὶ δισπότην ἐμολογῶντα, ἱρην. οὐ δὲ ἢ Μίνος ἀνίστα. ἰπὰ δὲ γὰρ ἀπὸ πολλῶν καὶ ταῦτα. Σκι, μὴ πρότερον ἢ μὴ καὶ ἡμῶν νόμος. Μί. τίς γὰρ ἢ ὁ βέλτιστος; ἢ πρότερον ἢ ἱρᾶς; Σκι, ἰταλιότης Σκιπίων, στρατηγός, ὁ λαβὼν Καρχηδόναν, καὶ κρατήσας Λιβύων μεγάλαις μάχαις. Μί. τί οὖν καὶ σὺ ἱρᾶς; Σκι. Ἀλεξάνδρου μὴ ἦσαν ἂν εἶναι, τῷ δ' Ἀντίβου ἀμείνων. δὲ ἰδὲν ἡμῶν νόμος αὐτῶν, καὶ φυγῶν καταναγκάσας ἀτίμως. πῶς οὖν δὲ ἀνίστασθαι; ἢ τῷ, ὃς πρὸς Ἀλέξανδρον ἀμιλλᾶται ἢ δὲ Σκιπίων; γὰρ ἐν νικητικῶν αὐτῶν, πᾶσα βαβύλων ἀξίως; Μί. νῦν δὲ σὺ γινώσκοντα φῆς ὃ Σκιπίων, ὅτι

propter primus quidem iudicetur Alexander, deinde post illū, atque tum si placet, tertius hic Hānibal quippe qui nec ipse, contemnendus existat.

πρῶτ' ὃ μὲν κικρίδα Ἀλέξανδρον
 δευτέρ' αὐτὸν δὲ οὐ, ἅτα δ'
 δὴ δὲ τρίτ' Ἀννίβαν, ὃ δὲ ἔτερον
 δύνατα φέρειν ὅν.

Magnus Alexander totum qui subdidit orbem,
 Ad stygias ductus morte peremptus aquas.
 Reges sternebat, diuinò est cultus honore,
 Nunc uita functus se uidet esse minas.

Diogenis & Alexandri.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ
 ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΔΙΟΥ.

Quid hoc rei Alexander, ita ne defunctus es tu quoque, perinde atque nos omnes? ALE. Vides nimirum Diogenes, tametsi mirari nō est, si hominem cum fuerim, defunctus sim. DIO. Num ergo Iupiter ille Hāmō mentiebatur, cū te suū esse filium diceret, an uerō tu Philippo patre progeneras? ALE. Haud dubie, Philippo, neque enim obiissem, si Hāmone parente fuissem progenitus. DIO. Atqui de Olympiade etiā cōsimilia quę dā ferebantur, puta draconē quendā cū ea fuisse cōgressum, uisumque in cubiculo ex eo grauidā peperisse, te porro rō Philippū errare, fallitque, qui se suū patrem esse crederet. ALE. Audierā quidē & ipse ista, quemadmodū tu, at nūc uideo, neque matrem neque

Tι τὸ τοῦ Ἀλέξανδρου, καὶ οὐ τίς τινας ὡς ποῦ ἡμᾶς ἀπαυτῶν; Ἀλέξανδρον, ὅρα ὃ Διόγην, ὃ παράδοξον, ὃ, ὃ αὐδῶν ὡν, ἀπὸ βασιλέως, Διού. ἔκ τινος Ἀμμοῦν ἡσυχία το, λίγην ἑαυτῷ οἱ ἀναιχόν. σὺ δὲ Φιλίππου ἑρα ἡδαι; Ἀλέξανδρον. Φιλίππου ἀπὸ ἀδελφῶ. ὃ γὰρ αὐτὸν περὶ τὸν ἀμμοῦν ὡν.

Διού. καὶ μὲν καὶ πρὶ τῷ Ὀλυμπίᾳ ὡς ἡμῶν ἡλίου, ἀράκοντι ἡμῶν αὐτῇ, καὶ βλῆ πιδάειν τῇ συνῇ, ἅτα εἰσι σε τι χθλῶαι. τὸν ὃ Φιλίππου θάπα τῶν ἀδελφῶν, οἱ δὲ ἀδελφῶν ἀναι. Ἀλέξανδρον. ἡμῶν τῶν ἀναι. ὡς ποῦ οὐ, νῦν ὃ ὅρα ὅτι ὃ δὲ ὡς γὰρ ὅτι ὃ μῆτηρ, ὅτι οἱ τῶν ἀμμοῦν.

Hammonios illos uates, sani quicquam aut uerè dixisse.

DIO. Attamē istud illorum mēlaciū Alexander, ad res gerēdas, haudquaquam tibi iuit inuale, propterea quod uulgus te uerebatur, metuebatq, quō deū esse crederet. Sed dic mihi, cuiā tā ingens illud imperium moriens reliquisti? ALE. Id equidē ignoro Diog. celerius enim ē uita submouebat, quā ut esset ocium de illo quicquā statuēdi, prāter id unū, qđ moriens. Perdicā anulū tradidi. Sed age, quid rides Diogenes? DIO. Quid ni rideā: an non meministi quid Graeci fecerint, quō nuper tibi arrepto imperio adularentur, principē ac ducē aduersus Barbaros deligerent? nōnulli uerō in duodecim deorū numērū referrent, ac phana consiliuerent, deniq, sacra facerent tanquam Draconis filio: Sed illud mihi dicito, ubi te sepeperierunt Macedones? ALEX. Etiam dum in Babylone iaceo tertium iam diem, porrō Ptolemæus ille satelles meus, si quando detur ocium ab his rerum tumultibus, qui nunc instant, pollicetur in Aegyptum deportaturū me, atque inibi sepulturum, quo uidelicet unus fiam ex dijs Aegyptijs. DIO. Nō possum nō ridere Alexander, q quis de te uideā etiā apud inferos desipientem, sperantēq, forte, ut aliquando uel anubis

μωρίων προφῆται ἐλθόν. Διογ. ἀλλὰ τὸ ψεύδι· αὐτῶν, ἐν ἀχρηστόν σοι ὃ ἀλίξανδρ, πρὸς τὰ πράγματα ἔγινυτο. πολλοὶ γὰρ ὑπὲρ ἡσασιν, διὸν ἀνὰ σιν νομίζοντες. ἀτὰρ ἐπεὶ μοι, τίσι τῶν τοσαύτων ἀρχῶν καταλήλοιπας, Αλίξανδρ. ὅκεις δὲ ὃ Διόγρον. εὐ γὰρ ἐφάσατο ὅτι σὺ φαίτι πρὸς αὐτῶν. ὃ τὸ τοῦ μόνον, ὅτι ἀπὸ τῆς σκηνῆς, πρὸς Διὸς κατὰ τὸν λακτύλον ἐπίδωκα. πάλιν ἀλλὰ τί γὰρ ὃ Διόγρον; Διόγρον. τί γὰρ ἄλλο, ὃ ἀνιμῶν δὲ οὐκ ἐπὶ οἷς ἢ ἑλλας, ὅτι σὶ παρὰ τὰς τῶν ἀρχῶν κολασθόντες, καὶ πρὸς τῶν αἰσθημάτων, καὶ στρατηγῶν ἐπὶ τοῖς βαρβάρους. ἵναι ὃ καὶ τοῖς δαίμονι δοῖς προσιδύντες, καὶ νῦν εἰς αἰσθημάτων, καὶ θύοντες ὡς δράκοντες· ὃ ὅτι; ἀλλ' ἐπεὶ μοι, πῶ σὶ οἱ Μανδάντες ἰδαντες; Αλίξανδρ. ἵτις ἐν βαβυλῶνι ἡσμαι τρίτῃ ταύτην ἡμέραν. ὑπὸ χρεῖται ὃ πτολιμαῖ· ὃ ὑπὸ σπινθῆς, ὡς πρὸς ἀγάγῃ σχολῶν ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν ἐν ποσιν, ἐς αἰγυπτιῶν ἀπασα γὰρ ἡμι, δάφνην καὶ ὡς γροῖα μὲν ὡς τῶν αἰγυπτιῶν διῶν. Διόγρον. μὴ γὰρ ὡς ὃ ἀλίξανδρ, ὅτι ἐν ἑλίου ἐπὶ σὶ μωραῖστα, καὶ ἐλπίοντα ἀντιβῖν,

fas uel Osiris. Quin tu spes istas omittis ὁ diuinissime, neque enim fas est reuerti quatenquā, qui semel transiit ferit paludem atque intra specus hiatus descenderit, propterea quod neque in diligens est Aeacus, neque contemnendus Cerberus, Verum illud abs te discere peruelim, quo feras animo, quoties in mentem redit, quanta felicitate apud superos relictā, huc sis profectus, puta corporis custodib' satellitibus, du cibis, tum aurī tanta uī, ad hoc populis qui te adorabāt, præterea Babylone, Baëtris immanibus illis beluis, dignitate, gloria, deinde quod eminebas conspicuus, dum uesctareris, dum amiculo candido caput haberes reuinctum, do purpura circumamictus esses: num quid hæc te discrutiant, quoties recursant animum? Quid lachrymaris stultet: an non id te sapiens ille docuit Aristoteles, ne res eas quæ à fortuna proficiscantur, stabiles, ac firmas existimes: ALE. Sapiens ille quum sit assentatorum omnium perditissimus. Sine me solum Aristotelis facta scire quam multa à me petierit, quæ mihi scripserit, deinde quemadmodum abusus sit mea illa ambitione, quæ cupiebam eruditione cæteris præstare, cum mihi palpa-

retur

ἢ οὐσίην γηγάσθαι; πλὴν ἄλλὰ ταῦτα μὴ ὥς δέξεται, μὴ ἐλπίζῃ. ἔγὼ δέ μιν ἀνελθόν τινα τῶν ἀπαξ διαπλοῦσόντων τῶν λίμνων, καὶ ἐς τὸ ἰσχυρὸν τομίου περιελόντων. οὐ γὰρ ἀμύλης ὁ Αἰακὸς, οὐδ' ὁ Κέρβερος ἀνυκαταφρόνηται, ἡ ἀνά δὲ ἡδέως αὐτὸν μάθοιμι παρὰ σοῦ, πῶς φήσεις ὅτι αὐτὸν ἰσχυρὸν οὐδ' ἀμύλητον ὑπὲρ γῆς ἀπολιπὼν, ἀφίξασθαι μακροθύλῃ καὶ καὶ ὑπασπιστὰς, καὶ σαῖράνας, καὶ χρυσὸν τοσούτον, καὶ ἴσθη, προσκυνοῦντά, καὶ Βαβυλῶνα καὶ Βάκτρα, καὶ τὰ μεγάλα θύρια, καὶ τιμὴν, καὶ δόξαν καὶ τὸ ἐπίσημον εἶναι, ἰλαύνοντα, διὰ δὲ διμυλίων ταῖναι λουκῆ τῶν καφαλῶν, πορφύρεα ἱμῖον πορφυρέον. ἔγὼ πᾶσι ταῦτά σε ὑπὸ τῶν μνημῶν ἰόντα; τί σε κρύβεις ὡς μάταια; ἔστι δὲ ταῦτά σε ὁ σοφὸς Λεωστίδης ἐπαίει δόσει, μὴ οἰσθαι βίβλαια εἶναι τὰ παρὰ τῇ τύχῃ; ΑΛΕΞ. σοφὸς ἀπάντων ἡγεῖται πολλὰ κωμῶν ἐπιτεμπόταται ὢν. ἡμῶν ἱσχυρὸν τὰ Λεωστίδου εἶδεναι ὅσα μὴ ἦτορ παρ' ἡμῶν, οἷα δὲ ἐπίστελλον. ὡς δὲ κατιχρῆτό μου τῇ πόρῃ παιδείας φιλοτιμίᾳ, δωπῶν, καὶ ἰκάνων,

retur interim, ac prædicaret me, nunc ob formam tantæ quam & ipsa summi boni pars quædam esset, nunc ob res gestas atque opes, nam has quoque in bonorum numero collocandas esse se censebat, ne sibi uitio uerteretur, quod eas acciperet, Planè præstigi-
sus uirille quidem erat, ac fraudulentus δ Diogenes, quanquam illud fructus si licet ex illius sapientia fe-
ro, quod nunc perinde quas si summis de bonis excutis or, ob ista quæ tu paulo ante commemorasti. DIO.
At scin' quid facies? ostens-
dam tibi molestiæ istius res medium. Quandoquidem in his locis ueratrum non prouenit, fac ut Lethei flu-
minis aquam audis fauci-
bus attrahens bibas, ite-
rumq; ac sæpius bibas, at-
que eo pacto defines de bo-
nis Aristotelicis discruciar.
Verum enim Cletum etiam illum & Callisthenem ui-
deo, cumq; his alios com-
plureis raptim huc sese feren-
tes, quo te discerpant por-
nasq; sumant ob ea quæ quondam in illos commisi-
sti. Quare fac in alterâ hanc ripam te conferas, & crebria-
us, ut dixi, bibas.

ἰπαινωμ, ἥρτι μὴ ἔς τὸ κέλε-
λθ, ὡς καὶ τοῦτο μὴ ἐν τῇ
γὰρ, ἄρτι δ' ἐς τὰς πράξεις,
καὶ τὴν πλεον. καὶ γὰρ αὐ-
καὶ τῷ ἀγαθὸν ἡγάτ' εἶναι, μὴ
αἰσχύνετο καὶ αὐτὸς λαμβά-
νεν. γὰρ ὁ Διόγῳδον αὐτῶν
πρὸς, καὶ τεχνίτης. πλεον ἄλλο
λὰ τὴν γὰρ ἀπολείποντα αὐτὸ
τῇ σοφίας, τὸ λυπεῖσθαι ὡς ἐπὶ
μυρίσθαι ἀγαθῶν, ἃ κατε-
ειδμένος μικρῶν γὰρ ἐμπροσθεν,
Διόγ. ἀλλ' οἶδά τοι ἀρᾶσαι
ἅκ' ἐγὰρ σοὶ τῇ λύπῃς ὑπο-
δάσσομαι, ἐπὶ αὐτῶν δ' ἀγὰρ
βροτῶν οὐ φύεται, οὐ δὲ καὶ τὸ
Λύβης ὕδατος χανδρὸν ἐπισπασ-
σάμεν πρὸς πρὶν, καὶ αὐτὸς πρὶν,
καὶ πολλάκις. εἴτω γὰρ αὐτῶν
ση ἐπὶ τοῖς ἀριστοτέλους ἀγα-
θοῖς αὐτῶν μὴ, καὶ γὰρ καὶ
κλεῖτον ἐκαστὸν ἴδω, καὶ Καλ-
λιδίον, καὶ ἄλλους πολλο-
λούς ἐπὶ οἷς ὁρμῶντας, ὡς δια-
σπάσονται, καὶ ἀμύναντο ὡς
ἡρασας αὐτούς. ὥς τιν' ἰτί-
ραν οὐ τῶν τῶν βλάδι. καὶ πρὶν
πολλάκις, ὡς ἴδω.

Facinus

*Factus Alexander successibus ipse superbus;
Innumeris uoluit cultibus esse Deus.*

*Vituperat cecos sensus, mentemq; Philippus
In quibus & fuerit strenuus enumerat.*

Alexandri & Philippi.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, ΚΑΙ
ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

NOn igitur inficiaberis Alexander ex me ppugnatum esse filii; nam ad louem Himonē genus paternū referēs, mortē nō obijisses. ALB. Neq; uerō nescius erā pater. Philippi Amynti me esse filium, sed quia ad res gerendas sic mihi uisum erat conducere, cōmento hoc usus sum uaticinij: PHI. Quid ais: Conducibile id tibi uisum, ut uaticiniis impossitoribus fallendū te exponeres: ALB. Nō isthuc, sed barbaros in mei admirationē tractos facilius hoc pre-textu nostro subdidimus imperio, cū nemo unus uiribus nostris haften⁹ resisterit, quippe hac sola optinione ducti, quod aduersus Deū sibi esset praestandū. PHI. Quos tu igitur tāto conatu dignos, usque uicisti: qui cū timidis illis arcibus, peltarijs, ac gerris uimūneis pugnare solitis semper cōgressus es? Atqui Græcos armis domare, Bæotios, Phocenses, Athenienses, & id genus alios operis fuerat strenuatque magnifici. Arcas dum insuper sustinere arma-

turam,

Nυν μὲν ὦ ἀλέξανδρι ἐκ αὐτοῦ φανερὸν γίνεται ὅτι ἐκ ἐμοῦ γέγονας. ὃ δ' αὖ ἐτι θυνοῖς, ἀμυνῶν γε ὢν. ἀλέξανδρι, ὃ δ' αὖ τοῦ θεοῦ γένεσιν ὡς πατρὶς, ὡς φιλίππου τοῦ ἀμύντου γέγονας. ἀλλ' ἰδιόφρων μὲν τὸ μαυνοῦμα, ὡς χρῆσιμον ἐς τὰ πράγματα διόμην & εἶναι. φιλ. πῶς λίγαι; χρῆσιμον ἰδίῳ σοι, τὸ παρὶς πάντων βασιλευσέμενον ἐπὶ τῶν προφητῶν: ἀλέξανδρι τὸ τοιοῦτον. ἀλλ' οἱ βάρβαροι κατεπλάγησάν με, καὶ ἐδ' αἷς ἐτι ἀνδρίστας διόμην, δι' ὃ μάχισθαι ὥστε ῥᾶρον ἱπράτων αὐτῶν. φιλ. τί τῶν ἱπράτων σε σύ γε ἀξιόμαχον αὐτῶν, ὅς δαυτοῖς αὐτῶν συνερίχθης, τοξάρια, καὶ πικτάρια, καὶ γιγάρια οἰσύνειν προβλημένοις. ἐλλήνων κρατῶν ἱππῶν, βοιωτῶν καὶ θηβῶν καὶ ἀδριακῶν, καὶ τῶν ἀρκάδων πελτικῶν, καὶ τῶν θηρακικῶν ἱππῶν

turam, equitatum Theſſalū. Eleorum iaculatores, Manri-
neos pelus inſtructos, aut cū
Thracib. Illyricis, Peroni-
busie manum conferere, o-
perosum proſectō atque ar-
duum id fuiſſet imprimis.

Cæterum Medos, Perſas
& Chaldeos delicatos ac
plurimo auro conſpicuos,
non ſatis compertum habeo,
quonammodo ante te, du-
ce Clearcho mille virib. ſe-
lo adorti expugnarint, ſors
de inſugam actos antequam
ad manus ventum fuiſſet.

ALEX. At uerō Scythæ
pater, & Indi elephantes
res ſunt non uſque adeo ab-
ieſtæ & contemptibiles. Et
tamen neque concitatis in-
ter ipſos inteſtinis odijs,
neque per proditionem mi-
ſi uenundari paſſus ſum in-
ſtoriam. Sed neque deſer-
taui unquam, aut per nu-
gas à pollicito reſceſſi, ſi-
demp. ſolui uictoriæ gra-
tia. Adde, quod & Græ-
cos alios ſine ſanguine in
deditionem accepi. Theſ-
ſanos autem fortaiſſis ipſe
audiſti, quomodo aggreſ-
ſus fuerim. PHIL. Nos
ui hæc omnia ex Clito, quem
tu inter epulas, eo quod
zomen meum celebraret, de
meas res geſſas cum tuis
conferre audeſet, traiecto
per corpus telo, tum iugre-
llaris. Tu uerō & Macedoni-
cam chlamydem abiiciens,
candyn,

ἵππον, καὶ τὰς ἡλώων ἀκροῖσι
ταῖς, καὶ τὴν Μακεδονίαν πελά-
τικόν, ἢ Θράκας, ἢ Ἰλλυρίδας, ἢ
καὶ Παιονίας χαρῖς αἰσθάναι, ταῦτα
τα μεγάλα; Μόδιον δὲ, καὶ
Περσῶν, καὶ Καλιθαίων, καὶ
Χρυσοφιδῶν ἀνδράπων; καὶ Ἀ-
βρῶν, οὐκ οἶδα ὡς πρὸς σὲ
μήτεροι μετὰ Κλειάρχου ἀνελθόν-
τος, ἱερὰ τισιν, οὐδ' εἰς χα-
ρας ὑπομεινάντων ἱλδῶν ἱκέ-
των, ἀλλὰ πρὶν ἢ τίξουμαι ὀζυ-
νῶσθαι, φυγόντων. ἀλλ' ἔ-
σται. ἀλλ' οἱ Σκύθαι γὰρ ὡς πᾶ-
σι, καὶ οἱ Ἰνδῶν ἰλιφαντῶν.
οὐκ ὀκναταφρόντιόν τι ἔργον;
καὶ ἴμους οὐ διαθήσεται αὐτοῖς;
ὅτι πρὸς οἷον ὡς μὲν ὁ τὰς
νίκας, ἱερὰ τισιν αὐτῶν. οὐδ' ἂν
ἐπιώρηνται τῷ ποτι, ἢ τῷ ποσέ-
μῳ ἢ ἰφιδούμῳ, ἢ ἀπὸ τῶν
ἱερὰ τισιν τῶν νικῶν ἱνικα. καὶ
τοῖς ἑλλῶσι δὲ, τοῖς μὲν ὡς
ταυματὶ παρίλαβον.

Θηβαίους δὲ ὡς ἀκούεις ἔπος
μεγάλαν. ΦΙΛ. οἶδα
ταῦτα πάντα. κλαῖν' γὰρ
ἀπὸ γυμνῶν, ὅρ' οὐ τῷ δευ-
τέρῳ διαλάσας μεταφ' ἀνιπνῶ-
τα ἱφιδούσας, ὅτι μὲν πρὸς
σὲ τὰς πράξεις ἱπαινοῖσαι ἡ-
τόλμοι. οὐδ' ἂν καὶ τῷ Μαννῶ
δονικῶν χλαμύδα ἡταβαλῶν,
καὶ δυν

candyn, *Peristom* amictum, recepisti (ut aiunt) & iustā rectam. Vt ne interim cōmōrē, quod à Macedonib⁹, uiris unīq; liberis, adorari debere te, in animū duxeris. Et qui, quod maxime omnium erat ridiculus, hominum abs te uictorum mores imitatus es. Tēpero mihi, ne me morē, alia quæ turpiter admiseris in leonā claustra inclusis doctis u ris, & nuptijs talibus peractis. Quotq; Ephæstios nem plus quam esset satis, amaris. Vnum est quod solum laudo abs te gestum, in Darij uxore uidelicet, forma præstante, quia ab illius complexu abstinueris, & genitricis filius, atq; filiarum, ne uim pateretur, curam susceperis. Regium certē id opus extitit, quod tum facitasse te accepimus. ALEX. Quomodo aūt tibi non probatur pater, quod in Oxydracis gēte Indica, lubens me in periculum coniecerim, atque acceptis plurimis uulneribus, muros prius omnium trāsilierim. PH. Non probo, Alexander. Neque id, quia pulchrum esse negem, uulnerari quādoq; imperatorem, & insubeundis periculis prætentare uirē, sed quia ex re tua isthac erat minime. Siquidem pro deo habitus, quos, oro, risus præbebas spectantibus, quādo post acceptū uulnus, ab exercitu in agno tumultu dirept⁹, moerens ac eiulans sanguine fluitabas: Addeq; Iupiter Hāmon

καὶ Λωὺ ὡς φασὶ μεταφιδόν, ἡ τιάρων ὀρθῶν ἐπ' αὐτῷ, ἡ περισκοῦσθαι τὸ Μανικόνων, ἐπ' ἐλευθέρων αὐδρῶν ὄψιν. καὶ τὸ πάντων γιγιοτάτων, ἐμὶ μετὰ τῶν νικημένων. ἔω γὰρ λίαν γὰρ ὅσα ἔλλα ἱπράξα, λίαν δὲ συγκώτα κλέων πεπαιδευμένους αὐδρας, καὶ γάμους ποιῶντας γαμῶν, καὶ ἡφαιστίων αὐτοπραγαπῶν. ἐν ἱπνεύσει μόνον ἀκίους, ἐν ἀπίσχειν δὲ τοῦ Δαρείου γυναικὸς καλῆς οὔσης, καὶ δὲ μητρὸς αὐτοῦ, καὶ τῶν θυγατέρων ἐπιμιλήθης. βασιλινῶν γὰρ ταῦτα. Ἀλξ. τὸ φιλονικίαντων δὲ ὡς πάτορ οὐκ ἐπαινῶς, καὶ τὸ ἐν ὀξυδράκει πρῶτον καδαλαῖσαι εἰς τὸ ἐν τῷ τείχεϊ, καὶ τοσούτα λαβῶν τραύματα; Φιλ. οὐκ ἐπαινῶ τοῦτο ὡς Ἀλξάνδρι, οὐχ ὅτι μὴ καλὸν εἶναι οἶμαι καὶ τιτρώσκειν περὶ τὸν βασιλῆα, καὶ προκινδυνεύειν τοῦ στρατοῦ, ἀλλ' ὅτι σὺ τοιοῦτο ἥκιστα σωίζεις. διὸς γὰρ εἶναι δικαίον, εἶποσι τραῖάνης, καὶ βλῆναι σε φοράδῳ τῷ πολέμῳ ἐκκομιζόμενον, αἵματι ἐπὶ ριόμενον, οἰμώζοντα ἐπὶ τῷ τραύματι, ταῦτα γίγνωσκῶ τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ ὁ Ἄμω

μωμ

mon tanquam præstigator quispiã, & uanus ppheta; reus mēdacij palā tñ argues bas. Non em̄ uideo qualiter risum contineat, qui Iouis filium uideris animū derices re, & in desperatione remm efflagitare medicorum auxilia. Deniq̃ quum tandem iā mortem obieris, quēti credas obsecro, qui consuetam illam adoptionem qua Iouis dictus es filius, non carpat maledictis: potissimū ubi dei istius cadauer porrectum iacere, turgidum sanē, & iuxta aliorū corporū morem cōtractu suo omnia labefactans, aspexerit. Cæterum quod ais Alexander, tibi fuisse conducibile, quo facilius rerum potireris, id profecto multū tibi gloriæ ex bene etiā ac strenue gestis eripuit. Nam quanquā insigniter multa, tamen dijs longe inferiora agere uisus, uacillare ob hoc iudicatus es, & tota ratione deficere. A. Haud quaquā de me isthuc sentiunt mortales. Sed cum Hercule me & Baccho conferunt, ueluti æmulū, par tēp cū illis gloria certantē. Nam & Aornum, à neutro etiā illorum armis subactū, ego facile cepi. PHI. Etiam dum uideris ista ut Hammonis filius dicere: quando nec Baccho quidem cedis; aut Herculi, sed nec erubescere nosti Alexander, solitamue desdiscere arrogantiam, te ipsum deinde noscere, uel tam tandem sapere, etiam si senex, ubi fato occubueris.

μωρ, γίνε, καὶ ψάδῃ μου τίς ἐ-
λίχεται, καὶ οἱ περιφται, λέλω
ἔσθ. ὃ τίς ἐν αὐτῷ ἰγίλασθ, ἐρῶν
τὸν τῷ Διὶ ἐρῶ λαοπεφυχότα,
ἀνέμωρον τῶν ἰατρῶν βενδῶν:
οὐκ μὲν γὰρ ἰστέτι ἔλα τίδου-
κας, ἐν οἷα πολλὰς ἀνατὸς τῶν
προσπίουσιν ἐκείνῳ ἐπιπυρε-
μοντας, ἐρῶνται τὸν ἰατρῶν, τῷ
Διὶ ἰατὴ δὲ καὶ ἀνέμωρον, μὴ δὲ
τα ἔλα καὶ ὀψιδακίτα, κατὰ
ἐμὸν σωματὸν ἀπαύτων: ἀλ-
λως τι, καὶ τὸ χρέος μοι ὁ ἴσθ
ἀλξάνδρ. τὸ διὰ τοῦτο κρα-
τὴν ῥῥῥῥ, ποτὺ σι γὰρ ἀλξῶ
ἀφῆρτο τῶν κατεργαμένων.
παῦ γὰρ ἰδὲ καὶ ἐν οἷα ὑπὸ Διὸς
γίνεσθαι δοκεῖ. ἀλξῶ δ.
ἐ ταῦτα φρονέουσιν οἱ αὐτῶν πῶς
πορῇ μὲν, ἀλλ' Ἡρακλῆ καὶ Διο-
νύσῳ ἐνάμιλλον τίδε καὶ σι μὲν.
καὶ τοῖς τῶν ἰσθῶν ἐκείνῳ ἐδ' ἴτε-
ρον ἐκείνῳ λαβόντ', ἰγὼ μὲν
ἐκείνῳ ἐκείνῳ. οἰδῶν.
ἐρῶν δὲ ταῦτα οἱ γὰρ ἀμυνόντ'
λίχεται, ὅς Ἡρακλῆ καὶ Διονύσῳ
παρὰ βάλκῃς σταντῶν, καὶ ἐν
αἰσχύνῃ ἀλξῶν δὲ, οὐδὲ τὸν
τύφον ἀπομαθήσθ. καὶ γὰρ
ὁ σταντῶν, καὶ οὐκ ἔλα ἐν
ἐρῶν.

*Ingentem quanquam Pelides Hectorē uicit,
Marta cui semper praelia ludus erant:
Non tamen est melior timidis, in Ditis auerno,
Nominis est illo gloria parua loco.*

*Achillis & An-
tilochi.*

Q Vanam sunt illa
Achilles, quæ tu
Vlyssi iam pris-
inum commemo-
rando in mortem executus
es, ut minime generosa, ac
Chirone atq; Phœnice, qui
bus tu aliquādo usus es præ-
ceptorib. parum digna Aus-
dini enim magis ex re tua fu-
turum tibi uideri si uelis a-
gricolæ manus obiis, inopi-
cui nec uictus suppetat, los-
ces operam, quā ut omnib.
uita functis domineris. Qua
si rudis quidam plebeius, ex
media Phrygia ortus, atque
immodico insuper etiā uitæ
affectator diceret ferendum
forte id esset, atq; condonan-
dum nonnihil rusticitati. Ve-
rum ex Peleo prognatū, &
ex omni herouū numero pes-
tiferorum contemptorē a-
cerrimum, in tam abiectam
& humili de seipso descēde-
re opinionē, scdū sanē atq;
pudēdū inprimis, deniq; ijs
quæ in uita strenue gesseris,
equidem haud scio qđo ista
conueniant. Nam dii in Py-
thio regnare tibi ad senectā
usq; licuisset, citra gloriam
tamen tu gloriosam oppetes-
tere mortem maluisti quā potiri regna. Ac. At δ Nestoris fili,

ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΚΑΙ
ΑΝΤΙΛΟΧΟΥ.

Ο Ια πρώτω Αχιλλεύ
πρότερον Οδυσσεύσσι
ἵπνεται ὅτι τὸ δαυέ-
τε, ὡς ἀγροτὴ καὶ ἀάστῳ τῶν
διδασκαλοῖν ἀμφοῖν, Χείρ-
νός τε καὶ Φοῖβος. ἡμερώμενος
γὰρ ἵππῳ ἔφασκε βέβηκεναι ἰππῶ-
ρῶν ὧν, θυτόσων παρὰ τινος
τῶν ἀλλήλων, ὃ μὴ βίοντες πο-
λὺς ἐν μάλλων, ὃ πάντων ἀνείσ-
σαν τῶν νεκρῶν. ταῦτα μὲν
οὖν ἀγροτὴ τινὰ φρόνα λαλόν,
καὶ ὥστα τὸ λαλῶν ἔχοντες
φιλέσωμεν ἵσμεν ἔχρῳ λίγαν. τὸν
Πηλεὺς δὲ ὧν τὸν φιλοκινεου-
νέτατον ἡρώων ἀπάντων, τὰ πρῶ-
τὰ ἔτι ὅτε αὐτὸ διανοῖσθαι,
πολλὴν ἀσχύον, καὶ ἰναυτίτης
πρὸς τὰ πικραγμένα σσι ἵππῳ
βίον. ὡς ἔφον ἀλλῶς ἐν τῇ φιλί-
τιδι πολυχρήσιον βασιλεύειν,
ἡνὼν προῶλον τῆς μετὰ τὴν ἀ-
γαθὴς δόξας δαύατον. Αχιλ-
λεύς, ὃ πῶν Νέστορος, ἀλλὰ
τίτῃ
nondum

hōndum etiam tum feceram
rerum earum periculum, &
quid cui praeferrem ignorās
gloriam hanc infelicē, pō-
ponebam uitae. Atqui sero
iā tandē intelligo quā ege-
rim prudenter Apud uiuos
enim reperies fortē, qui res
bene gestas celebret litera-
rū monumentis, sed hic apud
maiores non uideo quā fru-
gilem opus effecerim, ubi
unus est honos omniū. Sed
neque uires iā adfunt corpo-
ris. Anti. aut forma, intercis-
derūt omnia. pari rerū statu
uis funt omnia, nullū sapi-
entiae, aut alterius rei discris-
men est. Adde quod nulli iā
ex Troianorū mortuis fors
mirabilis sum, nemini gra-
corū uenerandus, prorsus o-
mnis de mortuis existimatio
est, siue boni fuerint siue im-
pbi. Hec sunt q̄ me angūt &
miserē sollicitāt, & ob quae
doleo, quod non potius lo-
cō operas & uiuo. ACH.
quid agat quīpiam? quādo
sic natura cōparatum est, ut
oēs prorsum cogantur semel
uitam relinquere, quae lex
cum in uniuersum iam obtri-
nuit, nec abrogari ullo mo-
do queat, patienter hanc se-
ras oportet. Ceterū aspice
nos, quorū quot penes te su-
mus, denique & Vlysses quos
que post pusillum adueniet,
Vnde solatiū tibi merito as-
feret societas. id qd & alijs
in reb. plerūq̄ usu uenit e so-
let. Nō. n. sol. uideris in hac
mala cōdicibus. En ubi Hecy-

τάτι μὴ ἔπαρθ᾽ ἵτι τῶν ἰταλῶ-
δα ὧν, καὶ τὸ βέλτιον ἰκάνω
ἐπ᾽ ἵτις ὧν ἀγνοῶν, τὸ δὲ ὑπε-
ρῖκάνω λοξάριον προτίμω
τοῦ βίου. νῦν δὲ σιωπῶμι ὥστε
ὡς ἰκάνω μὴ ἀνωφελῆς, εἰ καὶ
ὅ, τι μάστιγα οἱ αὖτε παύειν ὀ-
σοι. μιτὰ νικητῶν δὲ, ὁμοτιμία
καὶ οὐτὶ τὸ κάλλος ἰκάνω ὡς
Αντίλοχῃ, ὅτι ἡ ἰσχὺς πάρις τιμῇ
ἀλλὰ καί μιν ἀπαρτὸν ὑπὸ
τῷ αὐτῷ σίφῳ ὁμοιοι. καὶ κατ᾽
ἰδίαν ἀλλήλων διαφύροντες.
καὶ ὅτι οἱ τῶν Τρώων νικητῶν
ἀνδράσι μιν, οὐτὶ οἱ τῶν Α-
χαιῶν διαπαύουσιν, ἰσχυο-
ρία δὲ ἀκρεβύς, καὶ νικητῆς ὁμο-
ιοι. ἢ μὴν ἱκανὸς, ἢ δὲ καὶ
ἰσθλός. ταῦτά μιν αἰτιά, καὶ
ἄχθεται, ὅτι μὴ δὴ τούτων σύρ-
τίος. ὁμοιοι τίσιν αὖ τις πᾶ-
δοι ὡς Ἀχιλλεύς; ταῦτα γὰρ ἰσθ-
φί τῇ φύσει, πάντως ἀποδύο-
νται ἅπαντας. ὥστε καὶ ἡμᾶς
μελέων τῶν νόμων, καὶ μὴ ἀντι-
δῆαι τοῖς διατιταγμένοις. ἄλ-
λων τι, ἢ ὅτι τῶν ἰταλῶν ὅσοι
πρόσθι, ἰσχυροὶ ἵδμε; μιτὰ μι-
κροῖς δὲ καὶ ὀλιγαῖς ἀφίξιν-
ται πάντως.

Φίγει δὲ παραμυθίαν καὶ ἡ
ἰωνυρία τοῦ πράγματι, καὶ
τὸ μὴ μένουν αὐτὸν πικρῶς
εἶναι. ὁ δὲ τὴν Ηρακλῆα, καὶ
κ 2 τὸν

culem, Meleagrum, et alios plerosq; qui non parū multos in admirationē traxerunt. qui quidem (ni fallor) haudquaquam in uitam uideatur redituri. si quis eos ad inopes & uictu indigos mittat, ut illis pro mercede feruiant. ACH. Sociorum hæc quidē admonitio est, uerum haud scio quo pacto eorum quæ in uita aguntur, memoria, impendio me excruciat. Arbitror autē & uestri unus quæq; ita affici, etiā si nō palam cōfiteamini, nequiores sanē in eo quod tacite humiscemodi per quietē tolerantis. ANT. Nō equidem Achilles, sed longe tibi præstamus quippe qui intelligim⁹ quā sit inutile, de ijs rebus uerba facere. Silere enim, & æquo animo sustinere omnia, quæ accidunt, datū nobis est, ne tibi affectu isto similes ipsi quoq; ridiculi omnibus merito uideamus.

Diogenes ridet celebrem præstantibus ausis,

Amphitroniadē, quod Ioue natus erat.

Ridet: nilominus diuinos esse putamus,

Dotibus herois qui ualuere boni.

Diogenis & Herculis.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥΣ.

N Vnquid Hercules hic est: Haud quifquam me hercule alius, arc⁹, claua, pellis

O ΥΧ Ηρακλῆς ἐστὶς ἴτιν; ἐμὲ γὰρ ἄλλος μὲν τὸν Ηρακλῆα. τὸ τίς γάρ;

τὸν Μιλαάγρον, καὶ ἄλλους πολλοὺς αὐτῶν, οἳ οὐκ ἂν εἴμαι δίζωντες ἀνθρώπων, ἵς τις αὐτοὺς ἀναπύμψαι διαδύσονται ἀλλήλοις καὶ ἀβίσις αὐτῶν ἴσως; ἀχίλλεος. ἱταίρι μὲν ἢ παραινέσις. ἐμὲ δ' ἐν οἷσ' ἵππος ἢ μὲν μὴ τῶν παρὰ τὸν βίον αὐτῶν εἶναι, αὐτῶν δὲ καὶ ὑμῶν ἵσταται. αὐτῶν δὲ μὴ ἰμολογῶντι, ταύτην χάριτος ἴσως, καὶ ὑποχρῶνται αὐτὸ πάσῃ χροτί. Αὐτῶν δὲ. οὐκ, ἀλλ' ἀμύνουσιν ἢ ἀχίλλεος. τὸ γὰρ ἀντιφίλις τῷ λίγῳ ἰσχυρῶς. σιωπῶν γὰρ, καὶ φέρων, καὶ αὐτῶν αὐτῶν, δίδωται ἡμῖν, μὴ καὶ γὰρ λυτὰ ἰσχυρῶς ὡς πρὸς τὸν, τὸ καὶ τὰ δὲ χέμεν.

pellis leonina, magnitudo ipsa, totus denique Hercules est. Igitur è uita decessit, qui leonis erat filius? Dic quæso diuictoriose mortuus ne es? Ego enim cū terræ superessem, tibi haud secus quā deo sacrificavi. HÉR. Rectè quippe sacrificasti. Hercules enim ipse in cælo unā cū dijs immortalibus cōsistit, Hebē apud se habēs cruribus formosissimā. Ego uerò qui te alloquor, sum umbra. DIO. Quidnā dicis amabō? umbra ipsius dei? Fieri enim potest, altera eundē ex parte deū esse altera uita decessisse: H. Vtque ille cū nequias quā mortu⁹ est, sed ego dum taxat imago ipsius sum. DI. Intellego rē, Te utri⁹ pro uicte Plutoni pro se dedit, & tu nunc pro illo mortuus es. HÉR. Sic res se habet DIO. Quo pacto igitur callidissimus cū sit Aiac⁹, te nequaquā illum esse nō nouit, sed admisit tanquā supposititiū Hercule. HÉR. Quoniam ille ipse esse uideor. DIO. Vera autumas, nam ita persimilis es, ut si ille ipse sis. Caueas igitur ne cōtra sit ut tu quidem Hercules exstas, imago uerò apud deos immortalis Hebem in uxorem duxerit. HÉR. Audax nimis es atque loquax: & nisi à scommatibus, quæ in me incis, abstinueris, senties quā primū qualis dei imago sim, atque cū nudus est atque præ-

ratus.

τίξον, τὸ ῥόπαλον, ἢ λιστῆ, τὸ
μυγίθ, ἢ λ. Ἡρακλῆς ὄρν, ἀτα τίθνηκε Διὶς ἵέσ ὤρ; ἀπὶ
μει ὦ καλλιπύκ, σικρὸς ἂ; ἰγὼ
γάρ σοι ἴδυσιν κῆρ γῆς ὡς διῶ.
Ἡρακλῆς. καὶ ὁρῶς ἴδυσ. αὐτὸ
τὸς μὲν γδ ὁ Ἡρακλῆς ἐν ἔρασι
τῷ τοῖς Διὶς σιωτῇ. ἢ ἔχει καλ-
λίσφυρον Ἡβῶν. ἰγὼ δ' ἴδω-
λον ἐμὶ πύτῳ. Διόγινθ. ὡς
λίγαις ἴδωλον τοῦ Διὸς;
καὶ δυνάτῳ δ' ἡμισέας μὲν
τινα Διὸς ἄναι; τίθῃται δὲ τῷ
ἡμισέ; Ἡρακλῆς. ναί. ὃ γδ ἰκῶ
ν. τίθνηκε, ἀλλ' ἰγὼ ὁ αὐτὸς
αὐτῷ. Διγ. μανθάν. αὐ-
τασδὲρ σι τῷ πλάτῃ. παρί-
δωκερ αὐδ' ἰαυτῷ. καὶ οὐ νῦν
αὐτ' ἰκῶν σικρὸς ἂ. Ἡρακλ.
τοιούτότι. Διγ. ὡς ἐν ἀκρῶς
ὤρ δ' αἰακῇ, ἐκ ἰγῶ σι μὴ ὄντα
ἐκῶν, ἀλλὰ καρδίξας τοῦ
βολιμαῖον Ἡρακλῆα πᾶροντα;
Ἡρακλ. ἐπὶ ἴωκαρ ἀκρῶς.
Διγ. ἀλαθῶ λίγαι. ἀκρῶς γδ
ὡς αὐτὸς ἰκῶν ἄναι. ἴρα γῶρ
μὴ τὸ ἰκῶντιον ὄν. σὺ μὲν ὁ
Ἡρακλῆς, τὸ δὲ ἴδωλον γιγῆα
μυκὶ πῶν Ἡβῶν ἐπὶ τοῖς Δι-
οῖς. Ἡρακλῆς, δρῶνς
ἂ, καὶ λάλ. καὶ ὁ μὴ πᾶ-
σι σπᾶπῳ ἰς ἐμὶ, ἴση αὐτῇ
οἶον Διὸς ἴδωλόν ἐμ. τὸ μὲν
τίξον γυμνόν, καὶ πρὶ χαρῶν.

Κ 3

Διγ.

corpore? Unde quod prohibet animus quidem ipsum ex summo Ioue natū, adesse celo, me uerò mortalem ad inferos uenisse? Diog. Utique eleganter hæc differuisses. ð optime Amphitryoniade, si corpus hac tempestate esses, sed in corporea es imago. in tam periculum est, te triplis iam fecisse Herculem. Herc. Quoniam modo triplis? Dio. Hoc quidem modo: nam si unus in celo existit, tu uerò apud nos imago, corpus autem in Oeta, iam in puluerē uersum, hæc tria iam sunt, animaduertas igitur uelim, quem tertium corpori esse intelligas patrem. Herc. Audax es, atque sophista, sed quod nomen tibi est? Diog. Diogenis Σίροπεις imago, ipse autem per Iouē, minimè cum dijs immortalibus, sed cum mortuorum optimis conuersor, Homerum atque huiusmodi fabulas deridens.

ὥστε τί τὸ πάλιν ἔστι, τίς μὲν ψυχὴ ἐν ἔργῳ ἔχει, ἢ τὸ πάλιν ἐν Διὶ, τὸ δὲ θνητὸν ἐμὲ, παρὰ τοῖς νεκροῖς; Διογ. ἀλλ' ὁ βέλτιστος ἀμφιτρωνιάδης, καλῶς αὖ ταῦτ' ἐλεγχε, ὅτι σῶμα μὲν ἔχει, νῦν δὲ ἀσώματος ἐδωκεν ἃ. ὥστε πινυλῶδους τρεῖς πλὴν ἡδὲ πατέρος τὸν Ἡρακλῆα. Ἡρακλ. πῶς τριπλῶν. Διο. ὁδύπων, ὁ γὰρ ὁ μὲν τις ἐν ἔργῳ, ὁ δὲ παρ' ἡμῖν οὐ τὸ ἐδωκεν, τὸ δὲ σῶμα ἐν ὀφθαλμοῖς ἔχει γὰρ ὁ μὲν, τρεῖς δὲ ταῦτα γίνονται, καὶ σκόπεε ὅτι τινὰ δὲ πατέρα τρίτον ἐπινοήσας τῷ σώματι. Ἡρακλ. θρασυῖ τις ἃ, καὶ σοφιστής. τίς δὲ καὶ ὧν τυγχάνεις; Διογ. Διογέτους τὸ σινωπίνης ἐδωκεν, αὐτὸς δὲ, ὃ μὰ Δία μετ' ἀθανάτοισι διαίσιμ', ἀλλὰ τοῖς βελτίστοις νεκρῶν σιῶμαι, Ὁμήρῳ, καὶ ᾧ τοσούτης ψευδολογίας καταγλιῶν.

Tantalus ob factum fugientia flumina captat:

Quo dijs nix alius gravior antea erat.

Ausus consilium tandem est aperire Deorum.

Cogitur iccirco nunc tolerare sitim.

Menippi & Tan-
tali.MEMΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ
ΤΑΝΤΑΛΟΥ.

Quid eiulas? Tā-
tale, aut quid tuū
deploras fortu-
nā, stagno immis-
nens? TΑ. Quoniā siti ene-
cor Menippe. ΜΕ. Vsq̄ues
adeo piger es atq̄ iners, ut
non uel pronus incumbens
bibere noris, uel caua uola
hauriens? TΑΝΤΑ. Nihil
profecero si procūbam, refu-
git enim aqua simulatq̄ me
propius admoueri fenserit,
quod si quando haufero,
oriat̄ coner applicare, prius
us effluxit, quā summa rigē
labia. Atq̄ inter digitos ef-
fluēs aqua haud sciō quomo-
do rursus manū meam aridā
relinquit. ΜΕΝ. Prodigio-
sum quiddam de te narras
Tātale, uerū dic mihi isthuc
ipsum, quorsum opus est bi-
bere quā corpore careas, nā
illud quod esurire poterat
aut sitire, in Lydia sepultum
est. Ceterū tu quā sis auis-
mus, quā posthac aut siti-
re queas aut bibere. TΑΝ.
Atque hoc ipsum supplicij
genus est ut anima perinde
quasi corpus sit, ita habere
credamus, quando quidē as-
firmas te siti puniri. At quid
hinc acerbi tibi poterit acci-
dere? Num metuis ne potus
inopia moriari? At equidē
haud uideo alteros inferos,
si quis hos relinquat, neq̄ lo-
cum alium in quē morte des-
migrat

Τι κλέος ὦ Τάνταλι; ὅ τί
σιαντέρ ἰδύμῃ, ἐπὶ τῇ λή-
μνι ἵσταί; Ταν. ὅτι ὦ Μι-
νίππῃ, ἀπὸ λυλα ὑπὸ τῷ λίψοντι.
Μεφ. ἔτις ἄργῳ ὦ, ὡς μὴ ἰ-
πικύψας πιδῶ, ὃ καὶ οὐ Δι' ἀφ' ὁ-
σάμην ὅ καί τις τῇ χαρί;
Ταν. ἰδὲν ἰφίλ ὁ ἔμπνο-
ψαμι. φόνος γὰρ τὸ ὕδωρ, ἰπα-
λαὶ προσιόντα αἰδῶται μὲ. λὺ
δὲ ποτε καὶ ἀφ' οὐσαμι, καὶ προ-
σφύγκω τῇ σόματι, ὃ φθάνω
βρίξας ἀπὸ τὸ χαλῶ. καὶ
διὰ σῶν δακτύλων διαβρύνει,
ἐκ οὗδ' ὅπῃ αὐτὸς ἀπολείπει
ξυραὺν τίνω χαρά μὲ. Μεφ. τίς
ρά τιδῃ τι πάσχεις ὦ Τάνταλι,
αἰτὰρ ἀπὶ μοι. τί γὰρ Διὸς τοῦ
πιδῶν; ὃ γὰρ σῶμα ἴχεις. ἀλλ' ἰ-
κάνω μὲν ἐν Λυδίᾳ περὶ τὶ δα-
πῆται, ὅπῃ καὶ πεινῶ καὶ λι-
ψῶ ἰδυῶντο. οὐ δὲ ὃ ψυχῇ, πῶς
ἀφ' ἑστὶ ὃ λιψύμεν, ὃ πίνεις; Ταν.
τὸ αὐτὸ ὃ νολεσὶς ὅσῃ, τὸ λι-
ψῶ με τίνω ψυχῇ ὡς σῶμα ἴσ-
σας. Μέν. ἀλλὰ τί τοι μετ' ἔτι
πιστεύεις, ἐπεὶ φῆς τῷ λίψας
κατάβιδαι. τί δ' ἔρσῃ τὸ δα-
σὲν ἴσαι; ὃ δὲ Διὸς μὴ ἰσολογῆται
πὸ τῷ ἀποβάσει; ὃ χερῶν γὰρ ἀλ-
λῶν μετὰ τῶτον ἔσθω, ὃ δαύα-
τον ἰν-

migret quispiam. TAN. Re-
ste tu quidē dicis, uerū hoc
ipsum supplicij genus est,
sicut, quum nihil sit opus.
MEN. Desipis Tantale, &
uti uerū tibi fatear, non alio
potu uideris egere quā me-
tato, mero, nam diuersum
quiddā pateris ijs quos ca-
nes rabiosi momorderint, ut
qui nō aquā quēadmodū
ille sed sitim horreat. T. Ne
ueratū quidē recufarim bis
bere Menippe si liceat mos-
do. M. Bono es animo Tan-
tale, certū habens nunquam
fore, ut uel tu, uel reliquorū
maximū quispiā bibat. Nec
em̄ fieri potest, quanquā nō
omnibus quēadmodū tibi,
poena adiudicata est, ut siti-
ant, aqua illos non expe-
ctant.

τιμ' ἐν τούτῳ ὡς ἔτιρον τῶ ποτο.
Ταύ' ὁρθῶς μὲν λέγεις, καὶ τὸ το-
δ' ἔν μίρος ἐλ καταδίκης, τὸ ἐ-
πιθυμῶν πῶς, μηδὲν διέμα-
νον. Μίν. λαρεῖς ὦ Τάνταλε, καὶ
ὡς ἀλυσῶς ποτὲ δάσθαι δοκᾷ.
ἀνράτῃ γι' ἐλλείβετον τὴ Δία. ὅ-
τις τὸν αὐτίον τῆς καὶ τῶν λυ-
πρόντων κυῶν διδρυμένοις πῶ
πυθαι, ὃ τὸ ὕλην, ἀλλὰ τίς δὲ
φαν' ὑποβημύ. Ταν.
ὃ δὲ τὸν ἐλλείβετον ὦ Μίνιππε
αὐαίσουμαι πῶς, γίνετό μοι μί-
νον. Μίν. Δάρρα ὦ Τάνταλε,
ὡς ἔτι σὺ, ἔτι ἄλλ' ὡς ἵστα
τῶν πικρῶν. ἀδωάτορ γὰρ, καὶ
τοὶ ὡς αὐτίς ὡς πορὸν οὐκ κατα-
δίκης διέψοι, τὸ ὕδατος αὐτο-
τὰς ὅχ' ὑποβημύ.

Forma nihil prodest, folijs leuiorq; caducis:

Perdidit hæc multos, mille uē damna dedit.

Hanc etiam propter ceciderunt mœnia Troiæ.

Ob formam ut placeant desine uelle tuam.

Menippi & Mer-
curij.

MENIPΠΟΥ ΚΑΙ

Ερμῶ.

A Tubinā formosi il-
li sunt, ac formosæ
Mercuri : ducito
me docetoq; ut po-
te recte huc pfectū hospiti.
M. Haud mihi licet per os
cium Menippe, quin tu ist-
huc ipse è loco dextrorsum
oculos

Π Οὐ γὰρ καλὸν εἶναι τὴν αἰ-
καλαίαν Ἐρμῆ; ἔργα γυ-
σόν με τῶν λυπῶν.
Ερμ. ὃ σχολὴ μὲν ὦ Μίνιππε,
πῶς κατ' ἐν αὐτῷ αὐτὸ ἀπὸ βλα-
κῆς

oculos deflecte. Illic & Hyacinthus est. & Narcissus illic, & Nireus & Achilles, & Tyro. & Helena. & Leda, breuiter quicquid est ueterum formarum. M. Liquidè præter ossa nihil uideo, caluariasq; carnis. renudatas, inter quæ omnia nihil suspexit omnino discriminis.

MENIP. Atqui hæc sunt
quæ postea cuncti mirantur
ac celebrant, offi scilicet
quæ tu uideris contemnere.

MEN. At Helenam falsam mihi demonstra, nam ipse quidem haud queam agnoscere. **MEN.** Hæc uis delictæ calurnis. Helena est.

M E N. Et huius scilicet
ofsis gratia, mille naves ex
universa Græcia acto dele...

du, sunt implete, tantaque
tum Græcorum, tum Barba-
rorum multitudine confluit,
tot urbes sunt euerse: ME-
NIP. Cæterum Menippe
non uidisti mulierem hanc
uiuum, quod si uidisses fors
fandiceres tu quoque uitio
dandis non esse, pro tali mu-
liere dñi tolerare labores.

Alioqui si quis flores etiam
arefactos marcidisque con-
temp'etur, posteaquam co-
loris decus abiecerint, defor-
mes nimirum uideantur. Ac
si demdonec flores colorēq;
obtinēt, sunt speciosissimi.
MB. Proinde illud iam des-
miror Mercuri, si Græci
non intellexerunt sese pro-
reusque adeo momenta-
neus, quæque tam facile

φρονῶς ὑπὲρ τὰ ἀγαθὰ, ἐνταῦθα
 κινεῖς ὅτι ὅστις, καὶ ὁ Ναρκίσσος,
 καὶ Νιρσός, καὶ Ἀχιλλεύς, καὶ
 Τυρῶ, καὶ Εὐφών, καὶ Ἀθήνα, καὶ
 ὅλως τὰ ἀνὰ τὴν ἑλλάδα πάντα.

Μιν. ὅσα μέτρον ἔρω, καὶ πρᾶ-
γία, τῶν σαρκῶν γυμνά, ὁμοίᾳ
τὰ πολλὰ. Εὐμ. καὶ μὴν
ἐκάνᾳ ὄντι, ἀπὸ τί τοι οἱ ποιο-
ταὶ δαυμάζουσι τὰ ὅσα, ὧν οὐ
τοίμας, πατέρων. Μιν.
ἄμωι τίη. Εὐκλινε μοι δᾶξιν, ὅ
γὰρ αὖ διαγούην ἔγωγε.

Ερμ. πᾶσι τὸ κρυπνὸν ὃ ἐλίσσεται

ἐξήν. Μιν. ἑταρά χίλιαι
 ὦνδε Λιά τ' ἐτοῖς ἐπληράθασαν ὅς
 ἀπάσας θι' ἡλιόδ' ὅ. καὶ τοσά-
 τι ἐπίσπον ἑλλήνως τι καὶ βαρ-
 ἄνκοι, καὶ τοσάχεται π' ὅλως ἀνὰ
 πᾶσι γυνάσκειν. Ἦ Εὐμ. ἀλλ'

ἐκ τῆς ἁλῆς ἡ Μένειπτι βύσαν πλὴν
γνωαῖα. ἴσως γὰρ αὐτὴ καὶ οὐκ ἀν-
τιμίστην αἶται, τοῖσι δ' ἀμφιγυ-
σασκὶ πολλὴν χρεῖαν ἄλγισα πᾶ-
σχαν. ἐπὶ καὶ τὰ αὐτὴν φερὶ ὄν-
τα, εἰ τις βλεῖται ἀποβιβασκὸν
πλὴν βαθρῶν. ἄμφοτε ἀπασκῶν
αὐτῷ δίδει. ὅτι μελὶ τοι αἰθῶ,
καὶ ἵκα πλὴν χροισκὸν. κέλλιτὰ ἱ-
σιρ. Μί. ἐκ ὧν τὸτο ἡ φερῶ βασι-
μάβω, αἰ μὴ συνίσκων οἱ Αχαῖοι
πὸρὶ πράγματ' ὅπως ὀλιγὰ
χροῖον, καὶ ρεδῶν ἀπαιθόντες
περὶ τὸτο. Ερ. ὁ σχολὸν μοι ἡ Μίω

emarefceret, elaborare. M.
Haud mihi uacat tecum phi-
lofophari, quare delecto lo-
co ubicunq; uelis, profterne
semet ac recumbe, mihi iam
alix sunt traducendæ um-
bræ.

νικπι συμφιλοσοφῶν σοι. ἔτι
ὑπάρξῃ αὐτῷ & τέπειρ, ἴδω αὖ
ἰδίλως, ἡσίοσ καταβλῶν σιαν
τόρ. ἰγὼ δὲ, τῆς ἑλλας τοῦτο δ-
δομειλδύομαι.

*Atridi eripiens Helenam Priameia proles,
Amisit regnum post duo lustra suum.
Protesilaus erat cecidit qui primus Achilæum:
Ardoris Paridis causa cupido fuit.*

**Aeaci, Protesilai.
Menelai, ac Pa-
ridis.**

ΑΙΑΚΟΥ, ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΥ,
ΜΗΝΕΛΑΟΥ, καὶ ΠΑΡΙ-
ΔΟΥ ΑΙ.

QUamobrem, Pro-
tesilai in Helenā
irruens, strangus-
las illam: PRO.

Quia huius causa Aeace, im-
perfecta quidē domo relicta,
ἔξ uidua uxore quam nu-
per duxi, reddita, mortuus
sum. AEA. Accusa igitur
Menelaum, qui uos omnes
pro tali coninge recuperan-
di, contra Troiam duxit.
MEN. Nequaquam me, sed
multo iustius Paridem, qui
hospiti mihi, uxorem con-
tra omne ius eripuit. Hic e-
nim non modò abs te, ue-
rùm ab omnibus tum Græ-
cis tum Barbaris merito
strangulari debebat, ut qui
tam multis, mortis cau-
sa ex

Tι ἄρχε. ὦ Πρωτεσίλαε
τίῳ ἔλθω προσπι-
σόν; Πρ. ἵτι διὰ τοὺς
τίῳ ὃ Αἰανὶ ἀπὸ δανερ, ἡμιτελῶ
μὲν τὸν δέμερ καταλιπὼν, χύ-
ραυτι τίῳ νιόγαμω γυναικα.
Αἰ. αἰτιῶ τοίνυν τὸν Μενέλαον,
ὅτις ὑμᾶς καὶ ῥιπύεται γυναικα
καὶ ἐπὶ Τροίαν ὕγαγῃ. Πρω. ἰδ-
λίγας. ἰσάνῃ μοι αἰτιατῶν.
Μεν. ἂν ἰμὶ ὃ βέλτιστι, ἀλλὰ
δικαίωτόρῳ τὸν Πάριον, ἔς ἱμῶ
τῷ ξινῶν τίῳ γυναικα παρὰ παύ-
να τὰ Αἰναια ὤχετι ἀρπάσαι.
ἔτ' & γὰρ ἐπὶ σὺ μένον, ἀλλ'
ἐπὶ πάντων ἑλλένων τι καὶ
βαρβάρων ἄξι' ἄρχεσθαι,
ποσούτοις δανάτου αἰτι' &
γυμνῶν.

sa exiit erit. PROT. Melius hoc. Proinde male nominas te Pari, nunquam te dimittā ē m m b. PA. Iniuriam adeo num facis Proteſtiae, idē eo magis, quod eandē tecū artem exerceo. Nā & amo ri etiam deditus ipse sum. & ab eodem deo quasi uinctus teneor. Nosti autē quod quēdā sunt quae inuicis nobis geritur, & nescio quis deus nos ducit, quocumq; ipsi placet, atq; impossibile est illi repugnare. PRO. Rectē dicis. Utinā igitur Cupidinem ipsum hic cōprehendere mihi liceat, AB. At ego etiā p Cupidine tibi respondebo, quae ista uidentur. Sic enim ille dicet. Sese quidem Pari ei fuisse fortassis causam amandam, sed mortis causam tibi fuisse neminem alium, quam reipsum, Proteſt. qui clam uxore nuper ducta, postquam appropinquabaris Troadi, ita omni cōtempto periculo, & uelut desperatus ante reliquos omnes in litus exiliisti, gloriæ nimirum cupidus, propter quam & primus, in egressu nouiss occisus fuisti. P, Proinde & ego pro me ipso, tibi, Aeace respondebo, multo iusti orā quam tu. Neque enim ego mihi horum causa fui, sed tuum, & quod iam inde ab initio ita praedestinatus fuerat. A. Probe, quid ergo istos accusas?

Aeacus

γυγνηαὶ. Πρμ. ἄμνησιν ἔτω. οὐ τοι γὰρ ὦ δούσπαε. ἐκ ἀφύου πῶτι ἀπὸ τῶν χειρῶν. (Πάρ. ἄλιστα ποιοῦν ὁ Πρωτισίλαι. καὶ ταῦτα, ἐμπεριχρῆσται. ἰστοῖς γὰρ καὶ αὐτοὶ ἡμεῖς, καὶ τῷ αὐτῷ βίῳ κατ' ἰσχυρῶν. οἶδα δὲ ὅτι ἀκούσιόν τι ἔστι, καὶ τὴν ἡμῶν δαίμων ἄγει ἰσθὰς αὐτῶν ἰσθὰς, καὶ ἀδύνατον ἔστιν ἀντιτάξιθαι αὐτῶν. Πρμ. ὑλίστας. ἰσθὰς οὐ μοι τὴν ἰσθὰς ἰσθὰς λαοβῶν δυνάστην ἴω. Αἰ. ἰσθὰς σοὶ καὶ πόρῃ τῷ ἰσθὰς ἀποκρινῆμαι τὰ δίκαια. φάσας γὰρ αὐτοὶ μὲν, τοῦ ἰσθὰς τῷ Παριδῇ ἰσθὰς γυγνηαὶ αὐτῶν. τοῦ δα νάτου δὲ σοὶ, ἔστινα ἄλλον ὁ πρωτισίλαι, ὁ σιαυτὸν, οὐ καλὰ δέωσιν. ἂν τοι γὰρ μουσῶν, ἰσθὰς προσφίριθαι τῷ Τρωάδῃ, ὅτι φιλεκινδύνως καὶ ἀπονοσηλῶς προσηύδαας τῷ ἄλλων, δόξας ἰσθὰς, δὲ ἔρρωτοῖς ἐν τῇ ἀποβάσει ἀπὸ θαλάσσης. ἐνθ' ἡ καὶ πῶς ἰσθὰς τοῦ σοὶ ὦ αἰανὶ ἀποκρινῆμαι δικάστωρα. ἔγὼ ἰσθὰς τῶν αὐτῶν. ἀλλ' ὁ μοῖρα, καὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς ἔστιν ἰσθὰς κληῶσθαι. αἰα. ἰσθὰς τῶν τῶν αἰτιῶν.

Μῆν

Aeacus ostendis qui sunt in Ditis auerno,

Obscuros manes, sulphureosq; locos.

Dein etiam bello fortes, multosue sophorum,

Quorum aliquot rides ipse Menippe miser.

Menippi & Aeaci.

P Er Plutonē, ὁ Αἰα-
ce, exponemihī, quē
so, hic quæ apud ins-
feros sunt, omnia.

AE. Haud facile. Menippe,
omnia. Verū quæ summas-
tim & ueluti per capita ins-
dicari possunt hæc accipe:

Hic quidem, quod Cerbe-
rus sit, nosti. Deinde & por-
torem hunc nosti, qui terra
fecit, proterea & lacum, &

Pyriphlegethontem iam uis-
disti, cū ingressus es. **ME.**
Noui hæc, & præterea te

quorū, quod hic in uestibus
lo sedet, atq; aditum obser-
uas. Etiam regem ipsum uis-
di, & Furias. Homines uerō

priscos, quæso, ostende &
maximē eos, qui inter cæte-
ros nobiliores fuere. **AE.**

Hic quidē Agamemnon est
ille autem Achilles. Rursum
hic Idomeneus, qui propius

assidet. post hunc Vlysses,
deinceps Aïx & Diomia-
des, & cæteri græcorū pres-
tātissimi, **ME.** Papæ Home-
re, ut ibi Rapsodiā tuarū

capita, humi, pedes iacent,
ignobilis atq; obscura, cinis
ac pulvis oīz, & nuge meræ,
deniq; uerē, ut abs te dictū
est, capita infirma et caduca.

Sed

MENIPΠΟΥ ΚΑΙ ΑΙΑΚΟΥ.

Π Ρὸς τοῦ Πλούτου ὁ
Αἰακὴ, πρὸς τοῦ Αἰακῆ
τὰ ἐν ᾧ οἱ πότνα.

Αἰακὴ, ὁ ῥέειν ὁ Μενίππειος
πάντα ὅσα μὲν τοῖς ἐνθάδε
ἀνθρώποις, ὅσοι μὲν, οἱ Κέρ-
βερὸς ἔστιν, οἱ δὲ, καὶ τὸν ποτα-
μὸν τῶν ποταμῶν, καὶ τὸν ποταμὸν

τῶν λίμνῶν, καὶ τὸν ποταμὸν
τοῦ Αἰακῆ, καὶ τὸν ποταμὸν
τοῦ Αἰακῆ, καὶ τὸν ποταμὸν

τοῦ Αἰακῆ, καὶ τὸν ποταμὸν
τοῦ Αἰακῆ, καὶ τὸν ποταμὸν
τοῦ Αἰακῆ, καὶ τὸν ποταμὸν

τοῦ Αἰακῆ, καὶ τὸν ποταμὸν
τοῦ Αἰακῆ, καὶ τὸν ποταμὸν
τοῦ Αἰακῆ, καὶ τὸν ποταμὸν

τοῦ Αἰακῆ, καὶ τὸν ποταμὸν
τοῦ Αἰακῆ, καὶ τὸν ποταμὸν
τοῦ Αἰακῆ, καὶ τὸν ποταμὸν

τοῦ Αἰακῆ, καὶ τὸν ποταμὸν
τοῦ Αἰακῆ, καὶ τὸν ποταμὸν
τοῦ Αἰακῆ, καὶ τὸν ποταμὸν

τοῦ Αἰακῆ, καὶ τὸν ποταμὸν
τοῦ Αἰακῆ, καὶ τὸν ποταμὸν
τοῦ Αἰακῆ, καὶ τὸν ποταμὸν

πῶς,

tur, admodum multi. Ceterum
aut uideris opinor, qualis &
Aristippus huc ad te uenerit,
& Plato ipse, alter quidem
olens unguenta, aliter autem
in Sicilia tyrannis adulari
doctus. SOC. At de me quid
sentiant? M. Beatus Socra-
tes, quispiam es quod ad hu-
iusmodi res utique pertinet.
Omnes itaque te admirabile
fuisse uirum existimant, atque
omnia cognouisse hæc (de-
cet enim opinor, uerum hic
dicere) cum nihil scires. SO.
Eripse dicebam hæc ad Il-
ios, sed illi tum simulationem
quandam eam rem esse pu-
tabant. M. B. Sed quinam isti
sunt circa te? SO. Charmi-
des, Menippe, & Phædrus
& Clinthe filius ille. M. Eu-
ge, Socrates quoniam & hic
autem tuam exerceas, neque for-
mosos istos negligis. SO.
Quid enim aliud quod qui-
dem suauius sit, agerem? Sed
huc propius nobiscum re-
cumbere, si uidetur. MENIP.
Non per Iouem. Ad Croe-
sum enim & Sardanapalum
redeo, prope illos habitatus
rus. Videor quippe mihi,
non pauca habiturus ibi ef-
fe, quæ rideam, quando plo-
rantes illos audiam. ABA.
Et ego quoque iam abeo. ne
quis mortuorum clam no-
bis subducatur sese. Pleraque
autem alia uidebis Menip-
pe, quando iterum conue-
niemus. M. B. Ab eas licet, nam
et hæc Acace, uidisse sufficit.

Μαλα πολλὰ ἰώρηκα. Μέν.
τὰ δ' ἄλλα ἰώρηκας ἵμαι, οἷον
ἐνὶ παρὰ σοὶ ἀριστιππός, καὶ
Πλάτων αὐτὸς, ὃ μὴ ἀποπνέον
μύρον, ὃ ἢ τοῖς ἐν Σικελίᾳ τυραν-
νῶν δόρατος ἐν ἱμαδῶν.
Σωκ. Πόρρι ἰμέ δὲ τί φ, οὐδ' οὐκ;
Μέν. οὐδ' αἰμὴν ὃ Σώκρατες
αὐδρηνός ἐτάγγι ταῦτα παρὰ
τοῦ οὐνοῦ οἱ δοκῶσιον ἰόντας
αὐδρα γιγρῆσθαι, καὶ πάντας
ἰγνυκίνας ταῦτα. δὲ γὰρ οἶμαι
τὰ ληδὶς λίγην, ὃ δὲ ἄλιστα.
Σωκ. καὶ αὐτὸς ἴφασκερταῦ
τα πρὸς αὐτοὺς. οἱ δὲ, ἐρυνῶσθαι
ῶσθαι τὸ πρᾶγμα εἶναι. Μέν.
τίς ἐστὶ ὅτι οἱ σὺν σοὶ οἱ;
Σωκ. Χαρμίδης ὃ Μίνιππι, καὶ
Φαίδρος, καὶ ὁ τῷ Κλέσιον. Μέν.
ἐν γὰρ ὃ Σώκρατες, ἐνὶ λῶνταῦτα
μίττα πῶ σιαντὲ τίχων, καὶ
ἐν ὀλιγοῦς τὸ καλῶν. Σωκ. τί
γὰρ αὐτὸ ἄλλο ὅλιον πρᾶττιμι; ἀλ-
λὰ πλεσίον ἡμῶν κατὰ κασο, ὃ
δοκῶ. Μέν. μὰ Δί' ἐπὶ τὸν Κροῖ-
σον γὰρ καὶ Σαρδανάπαλον ἄ-
πμι, πλεσίον οἰκῶν αὐτῶν.
ἵμαι γὰρ ἐν ἰλίᾳ γιλάσιθαι,
οἰκῶντων αἰώνων. Αἰα. λῶ γὰρ
ἡδὲ ἔπαμι, μὲν καὶ τις ἡμᾶς τι-
κῶν λῶν διαφυγῶν. τὰ πλε-
λὰ δ' ἰσῶθις ὅψαι ὃ Μίνιππι.
Μέν. ἄπειδι, καὶ ταῦτι γὰρ ἵκανα
ὃ Αἰακί,

Socratis exponit trepida de morte Menippo,
 Cerberus, infernas ut metuatq; domos.
 Nescio quam fortis fuerit: sub iudice lis est.
 Mors etiam magnos territat usq; uiros.

Menippi & Cere-
 beri.

MENIPPOΥ ΚΑΙ

ΚΕΡΒΕΡΟΥ.

HEus Cerbere, quā
 doquidē mihi te.
 cū cognatio quæ-
 dam intercedit, cū
 & ipse sim canis, dic mihi
 per Stygiam paludem, quos
 modo se habebat Socrates,
 cum hic accederet: Veriss-
 mile est autem te, deus cum
 sis non latrare modo, uerū
 etiam humano more loqui,
 si quando uelis. C. Quum
 procul adhuc abesset Me-
 pe, uisus est constanti atque
 interrito adire uultu, perius
 de quasi mortem nihil om-
 nino formidaret, tanquam
 hoc ipsum uellet, ijs, qui p-
 cul à specus ingressu stabāt,
 ostendere. uerum simulatq;
 despexit in hiatum, uiditq;
 profundum atq; atrum an-
 tri recessum simulq; ego cun-
 stantem etiam illum aconis
 to mordens, pede corre-
 ptum, detraherem infantium
 ritu eiulabat, suosq; deplo-
 rabat liberos, nihilq; nō fas-
 ciebat in omnem spectē sese
 cōuertens. Men. Num igitur
 fucate sapiēs erat ille, neq;
 nerā mortem contemnebat?
 Cer.

Ω Κέρβερε, συγγενὲς γὰρ
 ἡμῶσι, κύων καὶ
 κύων ὢν, ἀπὲρ μοι
 πρὸς τὴν Στυγίαν, οἷός
 τῳ ὁ Σωκράτης ἐπὶ τὴν κατὰ
 πρὸς ὑμᾶς. ἀκούει δὲ σιδηρὸν ὄν-
 τα, μὴ ὕλας τῶν μόνων, ἀλλὰ
 καὶ ἀνθρωπίνῳ φθίγγειναι ὁ-
 πότε ἰδίῳ. Κέρβ. πῶς ἔρρη-
 δον μὲν ὁ Μένιππος, πῶς ἄρα
 οὐκ ἴσως ἀτρέπτως προσώπων
 προσίνα, καὶ πᾶν διδόναι,
 τὸν δαύτατον δίκον, καὶ τοῦτ'
 ἡμῶν τοῖς ἱεροῦ τοῦ τομίον ἱ-
 γῶσιν ἰδίῳ. καὶ δὲ κατὰ τὴν
 ψῆφον τοῦ χάσματος, καὶ ἁ-
 λὲς τὸν ἴσον, ἡγῶν ἐτι δια-
 μέλλοντα αὐτὸν λαλῶν τῷ αν-
 θρώπῳ, κατὰ τὴν πᾶσαν τοῦ ποταμοῦ
 ὡς πρὸς τὰ βρύθρα κἀντι, καὶ τὰ
 ἱερὰ πᾶσι αἰσθητοῖς, καὶ
 πᾶσι τοῖς ἱγῶσι. Μένιππος,
 οὐκ οὐκ σοφιστὴς ὁ ἀνδρῶν
 τῶν καὶ οὐκ ἀλλοθῶς κατὰ τὸν
 τοῦ πράγματος. Κέρβ. L. δι.

Cer. Haud uerè, Ceterū ubi uidit id effeneceffe, audaciā quandā prae fe ferebat, quas fi uerò uolens id effet paffus rus, quod alioqui uolenti no lenti tam̄ omni no fuerat les rendum, uidelicet, quo fpec tatorib. effet miraculo. E quidem illud in totum de ui ris iſtiusmodi uerè poſſim dicere, ad fauces uſq; ſpec^o inrepidi ſunt ac fortes, por ro intus cum ſunt nihil mol lius neq; fractius. Men. Cēs terū ego quōnam animo ti bi uiſus ſum ſubiſſe ſpecū? Cer. Vnus mortalium Men nippe. ſic mihi uiſus es ſubi re, ut tuo dignum erat gene re, & prior te Diogenes, p pterea qđ neutiquā adacti ſubieritis, aut intruſi, uerū tum ultronei, tum ridentes, atque omnibus plorare re nunciantes.

ἐν. ἀλλ' ἐπαπρό ἀνὰ γυμνασίον αὐτὸ
τὸ ἰώρα, ἡσυχάζετε, ὡς δὲ
δρ. ἐν ἡμῶν παρὸς μὲν, δ
πάντῃ ἰδὼν παρὰ, ὡς δαυμά
θυται οἱ διακταί. καὶ ὅλοι, πρὶ
παύτων γι τῶν τοιούτων ἀπαρ
αὐτοῖς, ἵσται, ἵσται, τοιούτων τοιού
τοι, καὶ ἀνδρῶν. τὰ δ' ἐν δόξῃ,
ἐλγῃ, ἡκρεβῆ. Μένιππ.
ἰσὶ δὲ πῶς σοι κατελευθέν
ἰδοῖς; Κερβ. μὲν, ὡς Μέν
νιππ. ἀξίως τὸ γένος, καὶ Διὶ γέ
νῃς πρὸς σὲ, ὅτι μὴ ἀνὰ γυμνασίον
ἐν ἰσῶται, μὴ δ' αὐτὸς μὲν, ἀλλ'
ἰδὼν οἱ γινώσκοντες, οἱ μὲν πα
ραγγάλας τῶν ἀπαρ.

*Nauita de naulo queritur rogitando Menippum.
Ut soluat uectus per Phlegethonis aquas.
Sed nihil extorsit, nec erat soluendo Menippus,
Post uitam nullas namq; tenebat opes.*

Charonis & Me nippi.

R Edde naulum ſce leſte. Men. Vocife rare ſi quidē iſthuc tibi uoluptati eſt Charō. C. Redde, inquā, qđ pro traiectione debes. Men. Haudquaquā auferre que as ab eo qui non habeat.

ΧΑΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕ ΝΙΠΠΟΥ.

Α Πῶς δ' ὡς κατέρατε τὰ περιβία. Μέν. βλά, ἢ τὸ τί σοι ἔδωκεν ὡς Χάρων. Χάρ. ἀπὸ δ' οὐ μὴ αὐτὸς ὅρ σοι διὰ περιβίου σάμω. Μέν. ἐν αὐτὸν λάβειν παρὰ τὸ μὴ ἔχειν. τ. ο.

CHÆ. An est quispiam, qui ne obolum quidem habeat?

MEN. Sit ne alius quispiam præterea, equidem ignoro, ipse certè non habeo. CHÆ. Atqui præfocabo te per Diem impurissime, ni reddas. NEN. At ego illiso baculo tibi cōminuā caput. CHÆ.

Num ego te tam longo traieci gratis trāsuexero? ME. Mercurius meo nomine tibi reddat, ut qui me tibi tradiderit. MER. Belle mecum agatur per Iovem, siquidem futurum est, ut etiam de funtorum nomine perfoluam. CHÆ. Haud omittā te. ME.

Quin igit uel huius gratia prege, ut facias. nauim trahes te, quāquā quod nō habeo, quinā auferas? CHÆ. At tu nescibas qd tibi fuerit adportandum? MEN. Sciebam quid, uerum nō erat. Quid igitur? num ea gratia erat mihi semper in uita manēdum? CHÆ. Solus ergo gloriaberis te gratis fuisse transue-

ctum? MEN. Haud gratis & præclare, siquidem & sentinam exhausi, & remum arripui, & uestorum omnium unius non ciulaui. CHÆ. Ista nihil ad naulum, oboff reddas oportet, neq; enim fas est secus fieri. MEN. Proinde tu me rursus in uis tam reuehe. CHÆ. Belle dicis nimirum ut uerba etiam ab Aeaco mihi lucrificiam. ME. Ergo molestū ne sis. C.

Quid de quid habeas in pera. MEN.

τῷ. Χάρ. ἴσθι δὲ τις ἰβελὸν μὴ ἔχῃ; Μίν. ἂ μὴ καὶ ἄλλαι τις, ἐκ οἴλου. ἰγὼ δὲ, ἐκ ἔχῃ. Χάρ. καὶ μὴν ἐγὼ σοὶ τὸν πλῆτε-
ρα ὧ μισθὸν, ὡς μὴ ἀποδῶ. Μίν. καὶ γὰρ τῷ εὐλόῃς πατέρας, δια-
λύσει τὸ κρῆνιον. Χάρ. μέγα-
τερον ἴσον πικρὸν καὶ τισὶν τῶν
πλουτῶν. Μίν. ὁ Εὐμύς γὰρ ἐ-
μοῦ σοὶ ἀποδότης, ὅς με παρὶ δῶ-
κί σοι. Εὐμ. τὸ Δία ἀναβαίω, ὃ
μύλλω γὰρ καὶ ὑπερικτίνω τῶν
πλουτῶν. Χάρ. ἐκ ἀποθήσε-
μαί σου. Μίν. τότε γὰρ ἵστα
πικρὸν καὶ τὸν πρὸς μὲν, παρὰ
μὲν, πλὴν ἄλλ' ἵγῃ μὴ ἔχῃ.
πῶς αὖ λάβοις; Χάρ. οὐδ' ἐπὶ
ἔσθῃ οὐ νομίζω δύναι. Μού. ἔ-
λαν μὲν ἐκ ἔχῃ δὲ. τί δὲν ἵγῃ
Δία τὸτο μὴ ἀποδότης; Χάρ.
μὲν τὸν αὐχὸν σοὶ πρὶν πικ-
ρὸν κίνειαι; Μίν. ὁ προῖκα ὧ βίη
τις καὶ γὰρ λύτλησα, καὶ ὅτι πῶ
πικρὸν ἐπιλαβόμενος, καὶ ἐκ ἑλάνου
μὲν τῶν ἄλλων ὑπερβαίω.
Χάρ. ὁ δὲν ταῦτα πρὶν τὰ
πικρὸν καὶ τὸν ἰβελὸν ἀποδότης
δε δῶ. ὁ γὰρ θίμης ἄλλαις γίν-
εται. Μίν. ἐμοῦ ἀπάγαγε μὲν
αὐτὸς ἡ τὸν βίον. Χάρ. καὶ
εἴς τοι δίδω, ἵνα καὶ πικρὸν ἐπὶ
τότῃ παρὰ τῷ Διάνου πικρὸν
βῇ. Μίν. μὴ ἐδύλασθαι. Χάρ.
ἀδύνατον τὴν τῇ πύρῃ ἔχει.

MEN. Lupinum si nelis. & Hecate cœnam. CHA. Vnde nobis hunc canem adduxisti Mercuri? tum qualia garriebat inter nauigandum? uesiores omnes irridens, ac didiceris incessans, unusque cantillans, illis plorantibus, MERCY. An ignoras Charon quem uirum transuexeris, planè liberū, cuius nihil omnino curæ sit, Hic est M. CHA. Atqui si una quam posthac te recepero. M. Si receperis ô præclare, ne possis quidem iterum tecipere.

Protesilaï & Plutonis.

O Domine, ô rex, ô noster Iupiter & tu Cereris filia, ne despiciate preces amatorias. P. Tu uerò quid precaris à nobis, aut quis denique es? PRO. Equidè Protesilaus sum, filius Iphicli, patria Philacensis, qui cum reliquis Græcis in expeditione ad Troiam profectus, ac primus omnium contra Ilium pugnando, occisus sum. Precor autem ut dimissus hinc, modicum temporis in uitam redire denuo permittar. PLV. Hunc amorem, Protesilaë, omnes mortui amant, sed nullus tamen ipsorum potitur eo. PRO. At non uitam, ô Pluto, tantopere amo, uerū equidem uxorem

Μίν, διότι οὐκ ἔστιν ἄλλοι, καὶ οὐκ ἔστιν κατὰ τὸ δῶκεν. Χ. τίς οὖν τῶτον ὁ μὲν ὃ ἐρῶ τὸν Λυῖον ἡγάγῃ; οἷα δὲ καὶ ἐλάλει παρὰ τὸν πλῆρ, τῶν ἐπιβατῶν ἀπὸ τῶν καταγλιῶν, καὶ ἐπισηπῶν καὶ καὶ μόνῳ ἄλλω, οἷα οὖν τῶν ἐκείνων. Ερ. ἀγνοῶς ὃ Χάρων, ὃς πῶτον αὐτὰρ ἀπὸ τοῦ δούλου ἐλάλει, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτῶν μίλει. ὅτι ἐστὶν ὁ Μίνιππος. Χάρ. καὶ μὲν αὐτὸς λαβὼν ποτὶ; Μίν, αὐτὸς λαβὼν ὃ βία τιτι δὲ ὃ ἐκ αὐτῶν λαβὼν.

ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΥ ΚΑΙ ΠΛΟΥΤΩΣ.

Ω Διόποτα, καὶ βασιλεῦ, καὶ ὅμοιός σου Ζεῦ, καὶ σὺ Διήμιτρε, δύγατορ, μὴ ὑπερίδωτε Δίκοις ἱρωτικῶν. Πλσ. σὺ ἢ τίς οὖν Δίος παρὰ ὁμῶν; ἢ τίς ὅν τι γὰρ καὶ σὺ; αἰμὴ μὲν Πρωτοσίλας ὁ ἱφικλέος φιλάκος, συγγρατιώτης τῶν ἀσχετῶν, καὶ πρῶτος ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς Ἰλίου. Διότι δὲ ἀφιδάς πρὸς ἡλίον, ἀσβεστῶναι πάλιν. Πλσ. τίς οὖν μὲν τὸν ἱρωτικὸν ὃ Προτοσίλας, πάντες οὖν οἱ ἐκείνοι. πλῶν ὁ δὲ αὐτῶν τόχον. Πρωτ. ἀλλ' ὅτι ἴδω αὐτὸν ἱρωτικῶς, καὶ γὰρ αὐτὸς δὲ.

uxorem, quam nuper du-
ctam, domi reliqui, atq; in
bellum nauigando profe-
ctus sum, Deinde infelix
in egressu nauium, ab He-
ctore occisus sum. Amor
itaque iste uxoris, non me-
diocriter me, ô Domine, ene-
cat, uoloq; si uel paululum
ab ipsa cōspectus fuero, rur-
sum huc descēdere. Plutar.
Nō bibisti Proteſilae, aquā
Lætheam, Proteſ. Bibi equi-
dem, sed hæc res præualuit
pondere. Plut. Igitur expēs
pecta, adueniet enim & illa
quandoq; neque nunc opus
quicquam erit, iterum ascē-
dere te. Plu. Sed moram hāc
ferre nequeo, Amasti aut tu
quoq; aliquando, ac nosti,
qualis res, Amor sit. P. Et
quid adeo iuuabit te unum
diem reuiuiscere: deinde au-
tem paulo pōst eadē hæc lu-
gere? Pro. Spero me etiam il-
lam adducturum esse, ut huc
ad uos sequatur me, quare
pro uno mortuo paulo pōst
duos recipies. Pl. Haud fas
est illa fieri, neq; etiam simi-
le unquam factum est, Pro.
At ego in memoriā tibi re-
uocabo, Nam Orpheo ob is-
psam hanc causam Euridicē
uxorem reddidisti, & co-
gnatam meam Alceſtim, emi-
sisti. Herculi gratificantes.
P. Optaris aut cū ista nuda
atq; deformi calueria for-
mosæ illi sponsæ tuæ in con-
spectum uenire? Quo pa-
ſſo aut illa etiam aspiciat te?

quæ

ἢ νύ γ' αἴμων ἐστὶ ἐν τῷ θαλάμῳ
καταλειπών, ὡς ἐμὲ λυποῦν.
ἄτα ὁ ἑκατοδαιμόνων ἐν τῇ ἀπὸ βῆ-
σαι ἀπὸ δ' αὖτον ὑπὸ τῷ Εὐκτοῦ.
ὁ οὐδ' ἴσως ὅτι γυναικὸς, ὁ μὲν τῆ-
ως ἀπὸ ποναίᾳ μετ' ὁ δὲ σποτα, καὶ
βέλομαι καὶ πρὸς ἐλπίον ἐφθάρ-
αὐτῇ, κατὰ βίῳ καὶ πάλιν.

Πλου. οὐκ ἐπὶ τοῦ ὧ πρῶτοι-
λαι τὸ Λύδης ὕδωρ; Πρωτ.
καὶ μάλα ὧ δὲ σποτα, τὸ δὲ
πρῶτον ὑπὲρ οὐρανὸν ἔσται.

Πλδ. ἐκ τοῦ πρὶν μέντοι. ἀφί-
ξεται γὰρ ἐκείνη ποτὶ. καὶ οὐ-
δὲν σὶ ἀνελθὼν δέξῃ.

Πρω. ἀλλ' ὅ φημι τὴν διατρε-
βὴν ὧ πλέτων. ἡράδης δὲ καὶ
αὐτὸς ἦδεν, καὶ οἶδα οἷον τὸ ἐ-
ρεῖν ὅσον. Πλδ. ἄτα τί σὶ ἐνέ-
σαι μίαν ἡμέραν ἀναβιῶναι,
μετ' ἐλπίον τὰ αὐτὰ ἰδούμε-
νον; Πρωτ. οἶμαι πείσῃ κα-
κόντων ἀπολαύειν παρ' ὑμῶν. ὧ-
σι αὖθ' ἴσως δὲ οὐκ ἐνερὸς λείψ-
μετ' ἐλπίον. Πλδ. ὁ δέ μοι γι-
νίσκωνται ταῦτα ὅτε ἐλπίον πῶς
ποτὶ, Πρω. ἀσπένδῃ σὶ ὧ
πλέτων. Ορφδ. γὰρ δὲ καὶ τὴν ταῦ
τῶν τῶν αἰτίων τῶν Εὐρυδίκην
παρίδωτε, καὶ τῶν ἰσογυῖν με-

ἀλλεστὴν παρὲν ἡμεῖς. Ἡρακλῆ
χαρίζεσθαι. Πλδ. διήσους δὲ
ἔστι πρῶτον γυνὸν ὧν, καὶ ἄμε-
ρον, τῇ καλῇ σὶ ἐκείνη νύμφη φα-

L 3 νύμφη;

quæ ne dignoscere quidem
amplius te poterit: Terrebi-
tur enim, sat scio atq; ausu-
giet, tuq; frustra tantum; iter
exantlaueris. Protes. Proin-
de mi uir, tu isti quoque rei
medicinam aliquâ adhibe.
Ac Mercuri iube, ut post-
quâ ad lacæ perueneris Pro-
cellaus, contactum uirga.
proxi in adolescentem formosa-
sum conuertat illi, qualis ui-
delicet antea fuit, cū ex sp̄s
sæ thalamo prodiret. P. Quo-
niâ. Proserpina, & tibi hoc
uidetur age perductum hunc
iterum ad superos, Mercuri,
sp̄s sum facito. Tu uerò meo
uineris, non ampliusquam
mā diē tibi permissum esse.

ἐν ᾧ αἰ; πῶς ὃ κἀκὸν πρὸς τὴν
ταί σι, ἐδὲ διαγῶναι διωαμί-
αι; φοβήσονται γὰρ ὡς οἶδ' αἰ, καὶ φοβή-
ξινται σι. καὶ μάτην ἴση τοσού-
τῳ ἰδὼν αὐτὸν λαοῦ. Πί. ἐκ τῶν
αὐτῶν, οὐ καὶ τῶν ἰσάων. τὸν
ἐκ μὲν κίλινον, ἰσάων ἐν τῇ
φύσιν ἔστι ὁ Πρωτισίλαος ἢ, κα-
δικόμην ἐν τῇ γάβρῳ, διαγῶν
αὐτοῦ κατὰ ἀποργάσαν αὐ-
τὸν, οἷον ὡς ἐν τῷ πατρὶ. Πλά.
ἐπὶ πόρσι φένη σὺν δικῇ, αὐτῶν
γαγὼν τῶν αὐτῶν ποίσημι νύκ-
τιον. οὐ ὃ μένυσσε, μάτην λαβὼν
ἡμῖν.

*Vult alijs se Mausolus, præferre sepultis,
Forma quod multos uicerit atq; manu.
Diogenes ridet formam, monume ntaq; clara,
Illo & felicem se magis esse probat.*

Diogenis & Mau- soli.

O He tu Car, quare
tandem insolens
es, tibiq; places,
ac dignum te crea-
dis, qui unus nobis omnib.
ante ponere! Ma. Primum re-
gni, iomine ô tu Sinopenfis,
quis, pe qui Cariz imperas
uerim uniuersæ, præterea
Lydia e quoque gentibus as-
liques, tum autem & infu-
las nō nullas subegerim. Mi-
letum

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΜΑΥΣΟΛΟΥ.

Ω Καρ, ὅτι τίς μετὰ φρε-
νῶν καὶ πάντων ἡ-
μῶν προτιμάσαι ἀ-
ξίως; Μαύ. καὶ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ
μὴ ὡς σὺν πᾶσι, ὅς ἐστι βασιλεὺς
Καρίας μὴ ἀπάσης, ὅς ἐστι δὲ καὶ
Λυδῶν ἰσίων, καὶ τῶν δὲ τι-
σας ἐπιγαγόμενῳ, καὶ ἄλλοις Mi-
λήτι

letum usque peruenierim, ples-
sisque Ionix partibus uasta-
tis. Ad hæc formosus eram
ac procerus, ac bellicis in-
tebus præualidus. Postre-
mo, quod est omnium maxis-
mum, in Halicarnasso monu-
mentum erectum habeo, sine
gulari magnitudine, quantū
uidelicet defunctorum alius
nemo possidet, neque pari es-
tiam pulchritudine conditū,
uiris scilicet atque equis, pul-
cherrimo è saxo, ad uiuam
formam absolutissimo aru-
scio expressis, aded ut uel
phanū aliquod simile haud
facile quis inueniat. Nū in-
iuria tibi uideor has ob res
mihi placere atque efferri: D.
Num ob imperiū ais, ob for-
mam, atque ob sepulchri mo-
lem? Mau. Per Iouem ob
hæc inquam. Diog. Atqui
o formose Mausole, neque
uires tam illæ, neque forma
tibi iam adest adeo ut si quæ
arbitrum de formæ præcel-
situdine delegerimus, haud-
quaquam licere potis sit.
quamobrem tua caluaria meæ
sit anteferenda, siquidem us-
traque pariter tum calua, tum
nuda, utriusque dentes pariter
ostendimus, pariter oculis
orbari sumus, pariter nari-
bus simis ac fursum hiantibus
deformari. Cæterum sepul-
chrum ac saxa illa precio-
sa, Halicarnasseis forsitan ia-
stare licebit, & hospitibus glo-
riæ causa ostentare. tanquā
qui magnificā quandā apud se struaturā habeat, uerū quid hinc

λέτο ἐπὶ βίω, τὰ πολλὰ δὲ ἰω-
νίως καταστροφόμεν. ὁ καὶ κα-
λὸς ὢν, καὶ μέγας, καὶ ἐν πολλοῖς
καρτορός. τὸ δὲ μέγιστον, ὅ-
τι ἐν Ἀλικαρνασσὶ μνημα παρὰ
μέγιστον ἔχω ὑψηλόμενον, ὑψη-
λοῦ δὲ καὶ ἄλλου οὐκ ἔστιν, ἀλλ' ὅ-
στις ἐς κάλλος ὁρροκνημίδιον,
ἱππων καὶ ἀνδρῶν ἐς τὸ ἀκριβέ-
στατον ἐκασμῶν καὶ δὲ τὰ καλ-
λίστα, οἷον ὅτι τῶν ὑπὲρ τὰς ἀν-
θρώπων. ὁ δὲ καὶ τοὶ δικαίως ἐπὶ
τότοις μέγα φρονῶν; Διογ. ἰ-
πὶ τῆ βασιλείᾳ φῆς, καὶ τὸ καλ-
λα καὶ τῶ βαρεῖ τὸ τάφου; Μά-
ου. νῦν δὲ ἐπὶ τοῖς. Διογ. ἀλλ'
ὡ καὶ Μάου; ὅτι ἡ ἰσχὺς ἐ-
στὶ σοὶ ἰκάνη, ὅτι ἡ μορφή παρ-
σις. εἰ γὰρ τίνα ἐλπίσμεθα δικα-
στῶν συμφορὰς πῶς, ἐν ἔχῳ ἐ-
πὶ τινὸς ἵνα τὸ σὸν κρείσσον
προτιμῶν ἂν τῶ ἑμῷ. φάλα-
κρά γὰρ ἄμφω, καὶ γυμνα, καὶ
τὸς ἐλόντας ὁμοίως προφαίνου-
μεν, καὶ τὸς ἐφθαλμῶς ἀσπρήμι-
θα, καὶ τὰς ῥίνας ἀπασσοιμῶμεθα.
ὁ δὲ τὰς φωνῶν, καὶ οἱ πολυτελεῖς ἱκαν-
οὶ λίθοι, ἀλικαρνασσὸς μάλιστα
ἀφ' ἐπιδείκνυσθαι, καὶ φιλοψύχῳ
οὖν πρὸς τὸς ξένους ὡς δὲ τὸ μέ-
γα οἶνος ἡμῶν αὐτοῖς δοτῶν. οὐ γὰρ
ἐβίη-

commoditatis ad te redeat,
uir egregie, nequaquam uis
deo, nisi forsan illud com-
modū, uocas, quod plus one-
ris, atq; nos sustines, sub tā
ingentibus saxis pressus ac
laborans. M A V. Itane
nihil illa mthi conducunt
omnia, planeq; pares erunt
Mausolus ac Diogenes?
D I O G. Imo haud pares,
inquam, uir clarissime, nam
Mausolus disruciabitur,
quoties earum rerum in mē-
tem ueniret, quibus in uita
florere consuevit, ac Dioge-
nes interim eum ridebit. Atq;
que ille quidem de suo illo
monumento, quod est in Ha-
licarnasso, memorabit, ab
uxore Artemisia atq; foro-
re parato, contrā Diogenes
ne id quidem suo de corporis
re nouit. nūquid habeat se-
pulchrum, Neque enim illi
res ea curae est, utrum apud
uiros excellentissimos sui
memoriam famamq; reli-
quit, ut qui uitam peregerit
uiro dignam, tuo monumen-
to Carum abiectissime, celo
sorem, ac tutiore in loco
substructam,

ὁ βίαιτιτι, ἔχ' ἑρῶ δ', τι ἀπ' αὐτοῦ
αἰ αὐτῷ, πάλιν ὁ μὲν τὸ τοῦ
ὅτι μᾶλλον ἑμῶν ἀχθοφράς ὁ-
κὲ τηλεβότοις λίδας πειρῶμε-
ν. Μάυ. αὐόντα ἐνὸ
μοι ἐπ' αὐτὰ πάντα. καὶ ἰσότητος
ἴσαι Μάυσωλ. καὶ Διογέ-
νης. Διογ. ἐκ' ἰσότητος ὁ γὰρ
ναύτατι. ὁ γὰρ Μάυσωλ. μὴ
τὰ γὰρ οἰώμεται, μιμητὴς
τῶν ὑπὲρ γῆς, ἐν οἷς εὐδαιμονί-
αν ὦντο. Διογένης δὲ καταγὰ
λάσεται αὐτῷ. καὶ τὰ φερὲ μὴ
ἐν Ἀλιαρνασσὶ ἐπ' αὐτῷ ὑπὸ
Ἀρτεμισίας τῇ γυναικὶ, καὶ ἡ
δολφῆς κατισπασμῶν. ὁ
Διογένης δὲ, τῷ μὴ σῶματι
ὁ καὶ τίνα τήφον ἔχει, ἐκ' ἡ-
δου. ὁ δὲ γὰρ ἐμὴν αὐτῷ τοῦ-
τον. λόγον δὲ τοῖς ἀρίστοις πόρ-
αὐτῷ καταλίλοιπον, ἀλλὰ
βίον βιβλικὸν ὑφ' ἰλιόφορον ὁ κα-
ρῶν ἀνδραπεδίεται τῷ σῶ-
ματι. ἢ ἐν βιβλατίῳ χε-
ρίῳ κατασπασμῶν.

*Lis est egregia de forma: pulchrior alter,
Vult esse Aglaia de genetrice satus.
Cedere Thersites non uult, turpissimus olim,
Omnia mors aequat gratia nulla ualet.*

Nirei, Therſitæ &
Menippi,ΝΙΡΕΩΣ, ΘΕΡΣΙΤΟΥ
καὶ ΜΕΝΙΠΠΟΥ. Νι-
ρεῖ.

ECce denique uel Menippus hic iudex erit uter nostrū sit formosior. Dic Menippe an non tibi uideor forma præstātor? Men. Imo quā sitis, prius arbitror indicandum, nam hoc opinor, scitu est op°. Ni. Nireus ac Therſites, M. Uter Ni, uter Therſites, nondum enim uel hoc satis liquet. The. Jam unum hoc uinco, quod tibi sum sis milis, neq; tantopere me pæcellis, quantopere te cæcus ille Homerus extulit, unum omnium formosissimū appellans quin ego fastigiato uertice, rarior & impexis capillis, nihilo te inferior uisus sum arbitror, iam uero tēpus est, uti pronūcies Men, utrum altero formosiorē æstimes, N. Mirum me aglaia Charopeus prognatum, qui uir pulcherrimus unus omnibus & Graia Priameia ad Pergamēna ueni, Men. Atqui nō itē sub terram opinor, pulcherrimus uenisti, quippe qui reliquis quidē ossib. alijs appareas assimilis, porro caluaria hoc uno insigni & Therſitæ caluaria dignosci possit, quod tua delicata est ac mollicula quādoquidē istuc habes efformatū ac neutiquā uiro decorū, N. Attamē Homērū percontare, qua specie tū fuerim, cū inter Græcorum

IΔὲ δὲ Μένιππος ἐστὶν ἀκέραιος, πῶς οὖν σύμμετροι εἰς ὅσον. ἀπὶ ὧν Μένιππος, ἐκ ἀλλήλων σοὶ δοκῶν· Μένιππος. τίνοσ' δὲ καὶ ἐστὶ, πρῶτον μὲν μακάριον γὰρ τότε εἶδέναι. Νιρ. Νιρέους καὶ Θερσίτου. Μετ' ὧν οὖν ὁ Νιρέους καὶ πῶς οὖν ὁ Θερσίτης; ἐδίδοντο γὰρ τότε δίδοντο Θερσίτης, ἢ μὴ ἔδοντο τὸν ἑκάστη ἡμέρῃ εἰμι σοὶ, καὶ ἐδίδοντο τελευτῶν διαφίρει, ὑλίων σε Ομηρὸς ἐκείνους ὁ τύφλος ἐπὶ ἡμέρῃ, ἀπὸ πάντων σύμμετρώτατον προσέειπεν, ἀλλ' ὁ φοβερὸς γὰρ, καὶ ψιδῶν, ἐδίδοντο χάριν ἑκάστῳ τῷ δυνάτῃ. ὦρα δὲ σοὶ ὧν Μένιππος, ὅρ τινα καὶ σύμμετρώτον ὄγῃ. Νιρ. εἰ μὴ γὰρ τὸν Ἀγλαΐας καὶ Χάρου, ὅς ἐκ ἀλλήλων αὐτῶν ἐπὶ ἱλίῳ ἔλθον. Μετ', ἀλλ' ὅχι καὶ ἐπὶ γλῶ. ὅς εἰσι μὲν ἀλλήλων ἐλθόντες, ἀλλὰ τὰ μὴ ἴσα ὁμοία, τὸ δὲ κρατίον. ταῦτα μὲν ἀπὸ διακρίνοιο ἀπὸ τῶν Θερσίτου κρατίον, ὅτι ὑδρῶν πλεονάζον, ἀλλὰ παλαιὸν γὰρ αὐτὸ καὶ ἐν αὐτοῖς ἔχει. Νιρ. καὶ μὴν ἴσως Ομηρὸς ὁποιεῖ τὸν, ἐπὶ τῇ συνήθειᾳ τῶν

rum copias militare. Men.
Tu quidē somnia mihi narra-
ras, at ego ea specto, quæ ui-
deo, quæq; tibi adsunt in præs-
sentia, ceterū ista norunt;
quid tēporis uiuebant. N.
Quid igitur tandem? an non
ego formosior Menippe? M.
Neq; tu neq; quisquā alius
formosus hoc loco, si quidē
apud inferos æqualitas est,
paresq; sunt omnes. T. mihi
quidem uel hoc sat est.

τοῖς Ἀχαιοῖς. Μέν. ἐνείκατά μοι
λίγαις, ἐγὼ δὲ ἅ βλήπω, καὶ νῦν
ἔχῃς, ἵκῃσθαι δὲ οἱ τότε Ἰσασιν.
Νέρ. ἐκὼν ἐγὼ ἵσταυθα σὺ μὲρ
τῶν εἰμι ὡς μέλι πικρὶ; Μέρ. ἔτι
σὺ, ἔτι ἄλλ' ἐν μορφῇ, ἵσασι
μία γὰρ ἐν ἧ Ἀλ., καὶ ὁμοῖαι ἅπαντες
τοῖς. Θέρ. ἱμοὶ μὲν καὶ τότε
ἱκανόν.

*Exosus Chiron præsentis munera Vitæ,
Tetras exoptat posse uidere domos.
Esse istic etiam fastidia multa docetur,
Vtere præsenti non meliora sciens.*

Menippí & Chi- ronis.

MENIPPOΥ ΚΑΙ
Χείρωνος.

EQuidem inaudiui
Chiron, te deus cum
esses, tñ optasse mor-
tē. C. Vera ista iudī-
sti? Menippe, planeq; mor-
tuus sum, sicuti uides, cū mi-
hi licuerit immortalē esse.
M. ad quamnam te mortis cu-
pido tenebat, rei uidelicet
quā uulgus hominum hor-
reat? C. Dicā apud te, uirum
neutiquā stultū atq; imperi-
tū, iam mihi desiderat esse ius
cū istā immortalitate frui. M.
Quid? an iniucundū erat te
uiuere, lucēq; tueri? Ch. Es-
rat inquā Menippe, nāq; iu-
cundū uocant, id ego neutis
quā simplex, sed uariis quid

HΚῆσα ὃ Χείρων, ὡς δὲ
ἐς ὃ ἐπιθυμῆσαις ἀπο-
θανῆναι. Χείρ. ἀλλ' οὐ
ταῦτ' ἤκτισας ὃ Μένιππι. καὶ
τίθῃσθα, ὡς ἱρᾶς, ἡ δ' αὖ κατ' ἐ-
νομα λιωάμην. Μέν. τίς δέ σε
ἱρῶς τῷ θανάτῳ ἵσχει; ἀντί-
στει τῷ πολλοῖς χρήμασι;
Χείρων. ἐγὼ πρὸς σὶ ἐν αἰωνί-
τον ἵστα. ἐκὼν ἔτι ἢ δὲ ἀπο-
θανῆναι πρὸς ἀθανασίας. Μέν-
νιππι, ἐχ' ἢ δὲ λῶ, πάντα ἱρᾶς
τὸ πῶς; Χείρ. ἐκὼν Μέν. τὸ γὰρ ὃ
δὲ, ἐγὼ γὰρ ποικίλοντι καὶ ἐχ' ἢ
πᾶσι

nam esse arbitror. Verū quā
ego semper uiuerem, atque
hisdem perpetuo reb. uterer,
sole, luce, cibo, tum horā ex
dem recurrerem, reliqua uē
omnia, quæcūq; contingūt
in uita, reciproco quodā or
be redirent, atque alijs alia
qui uices succederent, faties
tas uidelicet eorū me cepit.
Neque enim in eo uoluptas
est sita, si perpetuo fruāris
hisdem, sed omnino in permu
tando posita est. Men. Pro
be loqueris Chiron. Cætes
rūm hæc quæ apud inferos
agit ur uita, quānam tibi pro
cedit, posteaquā ad hanc tan
quam ad portioīem te con
tulisti: Chi, Haud insuauiter
Menippe siquidem equalis
tas ipsa quiddam habet ad
modum populare. Nihil aus
tem inter est, utrum in luce
quis agat, an in tenebris Pre
tereā neq; sitiendum est nos
his quemadmodum apud su
peros, neq; esuriendum, sed
eiusmodi rerum omnium ex
gentia uacamus. Men. uide
Chiron ne tenet ipse inuolu
tas, neue eodem tibi recidat
oratio. Chi. Quamobrē ist
huc ais? Men. Nempe si il
lud tibi fastidio fuit, quod in
uita semper hisdē similibusq;
rebus utendum erat, cū hic
istidē similia sint omnia, eun
dem ad modū parient fasti
diū. At de integro tibi quæ
renda erit uitæ commutatio,
atq; hinc quopiam aliam in uitam demigrandum, id quod arbi
tror fieri non posse. Chi, Quid igitur faciendum. Menippe:

πλὴν ἡ γὰρ μάταια εἶναι. ἐγὼ δὲ ζῶν
αἶ, καὶ ἀπολαύων τῶν ἰμοίων,
ἡλίου, φωτός, τροφῆς, αἱ ὥραι ἃ
αὐταί, καὶ τὰ γινόμενα ἀπα
τα ἔξω ἱκάντον, ὥσπερ ἀκολο
θῶντα δάτορον θατήρ. ἐνὶ πᾶσι
δὲ τῶν γὰρ αὐτῶν, ἃ γὰρ ἐν τῇ αὐ
τῶν αἰ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ μετα
σχῶν ὅλως, τὸ τὸρπνὸν λῶ. Μίν.
ἐν λήξει ὃ χείρων, τὰ ἐν ἀδῶ ἃ
πῶς φέρεται ἀφ' ὃ προκείμενα
αὐτὰ ἔμας; Χείρ. ἐκ ἀνδρῶν
Μίνιππι. ἃ γὰρ ἰσοτιμία, πᾶσι
ἀμνηστικόν, καὶ τὸ πρῶτον ὃ δὲ
ἐχθρὸν τὸ διάφορον ἐν φωτὶ εἶναι, ὃ
ἐν σκότει. ἄλλως τε, ὃ δὲ ἀνδρῶν
ὥσπερ αὐτῶν, ὅτι παντὶ δὲ ἀλλ'
ἀντικειμένους τῶν ἀπαύτων ἰσ
μῶν. Μίν. ὁρα ὃ Χείρων, καὶ πᾶσι
πίπτης σιαντῶν, καὶ ἐς τὸ αὐτὸ
σοι ὁ λόγος; Χείρ. πῶς
τῶν φέρεται; Μίνιπ. ὅτι ἐν τῶν ἐν τῇ
βίῳ τὸ ἴδιον αἰ, καὶ τὰ αὐτὸν ἐγ
νιτόροι προσκορῆς, καὶ ἐν ταύτῃ
ἡμῶν εἶναι, προσκορῆ ἰμῶν αὐ
γίνωτο, καὶ ἀνίσταται ἀπολλῶ
γι ζατῶν τινα, καὶ ἐν τοῦδε γὰρ
ἄλλον βίον, ὥσπερ εἶμαι ἀδύνα
τον. Χείρ. τίς αὖ αὐτῶν
δοί τις ὃ Μίνιππι; Μίν.

ἐπερ,

Men.

Men. Illud nimirum, ut sapiens cum sis, quemadmodum opinor, & uulgo prædicant præsentibus rebus sis cōtenti, bonique cōsulas quod adest, neque quicquā in his esse putas, quod ferri non queat.

Tanarías adeunt fauces & limina nigra,

Vt spectent ducat quos ibi Atlantiades.

Quisque suos narrat comites, quos inter habetur,

Pauper qui uitæ stammina longa petit.

Diogenis, Antisthenis, & Crateris.

O Cū nūc agimur Antisthenes & Crates, quare, cur nō obsecro imus deambulātū. recta ad ingressum & fauces orci, ut ibi spectemus eos qui descendunt quinam sint, & quid quisque eorū agat? Ant. Eamus Diogenes, Etenim spectaculum hoc iucundum fuerit, uidere alios quidem ipsorū lachrymari, alios aut ut dimittant, supplicare, quosdā autē egre descendere, & quanquā ceruicē urgente ac impellente Mercurio reluctari in, & re supinos obniti, nulla necessitate aut cōmodo suo. Cra. Ego uerō etiā exponam uobis, quæ ipse uidi in uia, quā huc descendebā, Dio. Exponas licet, Crates, uideris enim quædam omnino rīsu digna dicturus esse. Cra. Tū autē multi nobiscum descendebant,

ἰσχυροὶ οἶμαι, καὶ φασὶ, σπασθῆναι, ἀρρισκιδάαι καὶ ἀγαπᾶν τοὺς παρ' αὐτοῖς, καὶ μηδὲν αὐτῶν ἀφ' ἑρπετοῦ εἰσφύειν.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΑΝΤΙΣΤΕΝΟΥΣ, καὶ ΚΡΑΤΟΥΣ.

A Ντίωθενος καὶ Κράτους, σχολῶν ἄγομεν. ἄρα τί ἐν ἀπὸ μὲν σὺ δὲ καὶ δέξαι ὑποπαύεσθαι, ὅψομεθα τοὺς κατιόντας οἷοι τινὲς ἦσιν, καὶ τί ἵκασθαι αὐτῶν ποιᾶ; Αἰ. ἀπὸ μὲν ὃ Διόγενος. καὶ γὰρ αὐτὸ δέμας ἔδν γίνεσθαι τοὺς μὲν λαμπύοντας αὐτῶν ἐργῶν, τοὺς δὲ ἀπαιτῶντας ἀπὸ δόλου. ἵκνται δὲ μέλλει κατιόντας, καὶ ἐπὶ τράχηλον ὠβύει τὸν Ἑρμῆ, ἵμῳ αὐτὸν βαίνοντας, καὶ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πείσονται, ἔδν δὲ αὐτῶν. Κρά. ἰγὺ γὰρ καὶ διαγέσμεν ὑμῖν ἂν ἔδν, ἐπεὶ καὶ τίνα κατὰ τὴν ἑδν. Διογ. Διόγενος ὃ Κράτης, ἵσθαι γὰρ τίνα παγγέλοια ἔργα. Κρά. καὶ ἄλλοι γὰρ πολλοὶ συνησβέσθαι ὁμῶς

Thrax autem expectato illo
 lo sublitens, ac scutum præ
 se tenens, uenientem Ar-
 facis hastam excutiendo dis-
 uertit, ipse autem submis-
 sa parumper farissa sua,
 & equum & insidentem
 illum transfuerat. AN.
 Sed quo pacto fieri potuit
 Crates, ut uno ictu ambos
 transfuerat rei? C Faci-
 lime Antist. Nam ille quis
 dum cursu ferebatur, con-
 tum quendam uiginti cus-
 bitalem prætentum habens,
 Thrax autem ubi pelta obe-
 iecta, plagam excussisset,
 & cum cuspis ipsum præ-
 uerecta esset, in genu pro-
 cumbens excipit farissa
 uenientis impetum ac e-
 quum sub pectus uulnerat,
 quo mox præ furore ac ue-
 hementia cursus se ipsum
 transfadigente, eadem hasta
 etiam Arfaces per ingui-
 na urrinque ad nates usque
 penetrante, transfoditur. In-
 telligis nimirum quo pa-
 cto acciderit, cum non ui-
 ri, sed equi magis hoc o-
 pus fuerit: ueruntamen in-
 dignabatur ille; quod non
 ampliore honore, quam cæ-
 teri habebatur, uolebatq;
 eques descendere. Oroetes
 autem, priuatus quispiam
 erat, atque admodum debi-
 lis pedibus, quippe qui ne-
 que stare humis, nedum in-
 cedere ullo modo poterat,
 Accidit autem hoc prorsum

Medis omnibus, ut postquam ab equis descenderint, uer-
 satim qui super spicas ingrediuntur, summis pedū digitis uix atq;

δράξ, τῇ πέλτῃ μὴ ὑπὸ τοῦ πο-
 σσέναι τὸν ἀρσάνη κοντήν. ἀ-
 τοι ὅ ὑπὸ τοῦ πλῶ σαφίαν, ἀρ-
 τόν, το διαπάραι, καὶ τὸν ἵππον.
 ΑΝ. πῶς οἶόν τι, ὃ Κράτης, μὴ
 πλεονεχῶς γράσας; Κρά. ῥῆ-
 να ὡς ἀντιόδοτος. ὃ μὴ γὰρ ἐπὶ
 λαὸν, οἰκιστὶ πῶς ὅτινα κοντήν
 προβιβημένη. ὃ δὲ δράξ ὅ, ἐπὶ
 δὲ τῇ πέλτῃ ἀπικρύπτει τὸ
 προβιβέν, ἢ παρὰ τὸν αὐτὸν
 ὃ ἀπικρύπτει τὸν ὀφθαλμὸν, δι-
 καὶ τῇ σαφίαν πλῶ ἐπὶ λαόν, ἢ
 τιτρώσκει τὸ ἵππον ὑπὸ τὸ φέρ-
 ναι, ὑπὸ θυμῷ καὶ σφοδρότητι
 ἑαυτὸν διαπάραι. ἀλλὰ οὕτως
 τὰ ὅ καὶ ἀρσάνη ἐπὶ τὸν βιβ-
 να διαμπαρῶς ἀχρεὶ ὑπὸ πλῶ π-
 χλῶ. ὅρῃ, οἶόν σι ἵππον, ὃ τοῦ
 αὐτοῦ, ἀλλὰ τὸ ἵππον μᾶλλον
 τὸ ἵππον. ὅ γὰρ ἅπαντα ὅ ἵππος, ὃ
 τιμῶ ὡς τοῖς ἄλλοις. καὶ ἕξιν
 ἵππον κατεῖναι. ὃ δὲ γι-
 ορῶς ὃ ὀφθαλμὸς, καὶ πᾶν ἀπα-
 λος τὸ πέλαι, καὶ ὃ δὲ ἵππος
 χαμᾶ, ὃ ἵππος βαδίζον ἐπὶ
 τοῦ πλῶ. πᾶσιν αὐτὸ ἀπικρύπτει
 μᾶλλον πᾶν, ἐπὶ λαὸν ἀπικρύπτει
 τὸν ἵππον, ὡς πᾶν οἱ ἐπὶ τῶν
 ἀπικρύπτει ἐπὶ λαὸν ἀπικρύπτει
 ἀπὸ τοῦ, μᾶλλον βαδίζον. ὡς ἵππος
 καταβα-

egre incédant, Quamobrem, cum per seipsum humi decessus iaceret, neque ullo prosum pacto resurgere uellet, bonus ille Mercurius sublatum in se hominem, ad cymbam usque portans ego uero sequens ridebam.

AN. Et ego porro quando huc descendebam, neque admiscui meis cæteris, sed relictis plorantibus illis, ad cymbam accurrendo, præoccupavi mihi locum, quo commodius nauigarem. Inter nauigandum uero alij quidem lachrymabantur, alij autem nauseabant, ego uero inter ipsos sedens admodum oblectabar.

DIOG. Tu quidem Crates & tu Antisthenes huiusmodi sortiti estis itineris committes. Mecum autem Blepsias ille fœnerator, ex Piræo & Lampis Acarnan, qui mercenarios milites ductauerat, & Damis diues ille Corinthius, simul descendebant. Quorum Damis quidem a puero ueneno interceptus fuerat, Lampis autem ob amorem Myrtij meretricis seipsum ingularat. Blepsias uero fame miser peris se dicebatur, & apparebat sane adhuc pallidus supra modum ac tenuis maximè. Ego uero quamquam antea noram, interrogabam tamen quo pacto quisque mortuus esset. Ac Damidi quidem accusanti filium, non insista uero, in qua, passus es ab

καταβαλὼν αὐτὸν, ἵκαντο, καὶ ἐδίμιψα μηχανῇ αὐτὸν ἀδαισθητῶς, ὁ βέλτιος ὁ Ἑρμῆς ἀράμην ὁ αὐτὸν, ἡρόμισον ἔχει πρὸς τὸ περιβῆσθαι, ἐγὼ δὲ ἐγχετο.

AN. ἡγὼν δὲ ἴτε κατήσιν ἐδίμιψα ἑαυτὸν τοῖς ἄλλοις, ἀλλ' ἄρ' αἰσέσονται αὐτόν, πρὸς δ' αὖτε τοῖς περιβῆσθαι, πρὸς κατήσιν ἑαυτὸν, ὡς αὐτὸν ἐπιτηδεύει πλούτου. παρὰ τὸν πλοῦτον δὲ, οἱ μὲν ἰδὲ κρυβύρτε, καὶ ἐναυτίων, ἐγὼ δὲ μάλα ἐτιρόμην ἐν αὐτοῖς.

Διογ. οὐ μὲν ὡς Κράτης καὶ Ἀντίσθεος, τοῖς τῶν ἐτύχῃσι ζωοδοτήρων. ἡμεῖς ὅ βέλτερος τι ὁ δαυδός, ὁ ἐν Παράϊον, καὶ Λάμπις δ' ἀκαρναν, ξφραγίσθη καὶ Δάμις ὁ πλούσιος ἐκ Κορίνθου συγκατήσιν. ὁ μὲν Δάμις ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἐκ φαρμάκων ἀποθανών. ὁ δὲ Λάμπις, δὲ ἴστω Μυρτίου ὃ ἰταίρας, ἀποσφάξας αὐτόν. ὁ δὲ Βέλτερος λιμῇ ἄβλητος ἐλχέτο ἀποκλινέσθαι, καὶ ἰδὲ τοῦ ὠχρῆς ἐκ τοῦ βροχίου, καὶ λιπῆς ἐκ τοῦ ἀμβιβέστατον φανέμενος. ἐγὼ δὲ, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνέβην ἐν τρίπῳ ἀποδύναι. ἔτα τῷ μὲν Δάμιδι αἰτιωμένῳ τὸν ἴππον, ἐκ δὲ δικαμῶς τοῖς ἰπποῖς ἐγὼ καὶ

αὐτὸν

ἄλλο, qui talenta tota habere res coaceruata mille, ac ipse in delicijs uiueres, annos nonaginta natus, adolescenti illi quatuor obulos scilicet suppeditabas. Tu uero Ascarnan (gemebat enim & ille, ac deuouebat Myrtiō) quid amorem accusas, inquam, & non potius te ipsum? qui hostes quidem haud unquam perhorrueris, sed te ultro periculis offendo, ante alios in praeliū descenderis. A puella uero uulgari illa quidem ac fortē oblata, & lachrymis atque singultibus fictitijs, generosus ipse tu captus fueris. Nam Blepsias quidem ipse sese accusat, ob nimiam stultitiam, quod pecuniam uidelicet custodierit hæresdibus, nulla necessitudine sibi coniunctis, dum in perpetuum uicturum esse uanus ipse se putat. Verum mihi quidem non uulgarem uoluptatem præbuerunt tūc lamentantes isti. Sed iam citra fauces sumus. Aspicere nos illuc oportet, atque à longe contemplari aduenientes. Papæ, multi certē, & uarij, omnesque lachrymantes, præter pullos istos & infantes. Quin & ætate nimia confecti illi lugent. Sed quid hoc num philtro aliquo uitæ tenentur? Istum igitur decrepitum interrogare lubet. Quid ploras

αὐτὲ, ὁ τάλαστος, ἔχων ὁμῶς χίλια, καὶ τρυφῶν αὐτοῖς ἐστνικῶν ταῖσιν ὡς ἐκτυκαί Λικαίτανια τίσιν τιτταραῖς ἰβηλαῖς παρὰ ἡσὺ. σὺ δὲ ὡς ἀκαρῆς, ἔσθι γὰρ ἡγῶν, καὶ κατατρώῃ τὴν Μυρτίω, τί αἰτιά τὸν ἔρωτα, σαυτὸν δὲ οὐ; δε τοῦς μὲν ποσολιμίους οὐδὲ πάποτε ἔτρισας, ἀλλὰ φιλεκενδύωντες ὀγνύουσιν πρὸ τῶν ἄλλων. ὧς δὲ τοῦ τυχόντι παρὰ Λισκαρίω, καὶ Λαυρύω ἐπιπλάτουν. καὶ συναγμῶν, ἰάκως δὲ γοναῖ. ὁ μὲν γὰρ Βλεψίας αὐτοῖς ἰαυτοῦ κατατρώῃ φθάσας; πολλὴν τίνω αἰοῖαν, ἵτι χρέματα ἐφύκατο τι ταῖς μηδὲν προσέκινουσι κληρονομίαις, αἵ δὲ βιάσασθαι δέμαται νομίζων. πλὴν ἐμοὶ γὰρ οὐ τίνω τυχεῖσιν τὸν πικρὸν παρίσχιν τότι σφόνδρος. ἀλλ' ἦδη μὲν ἐπὶ τῷ τομίῳ ἰσμελὲς ἀποβλήσκω χρόν. καὶ ἀποσκευῶν πᾶν πῶρρον τούτοις ἀφαινοῦσίνους. βαβαί, πολλοί γι καὶ ποικίλοι, καὶ παύτο, Λαυρύοντες, πλὴν τῶν νεογνῶν τούτων καὶ νυπίων. ἀλλὰ καὶ οἱ παῖδες γιγνησκόντες ἰδύρονται, τί τοῦτο; ἄρα τὸ φίλτρον αὐτοῦς ἔχει τοῦ βίου, τοῦτο οὐδὲ τὸν ὑπὲρ γυναικῶν ἰσμελὲς βέλομαι.

ploras hanc tu, tam prouecta
 etatem mortuus? Quid indi-
 gnaris bone uir, præsertim
 cū senex huc adueneris? Eos
 cubi rex fuisti? Men. Haud-
 quaquam. Dio. Verūm si-
 trapes. M. Neque hoc. Dio.
 Num igitur diues fuisti, ideo
 que male te habet, quod re-
 ctis multis delicijs ac uolus-
 ptatibus mori coactus fue-
 r. s. Men. Nihil tale, sed
 annos quidem circiter no-
 nāginta natus fui, uitam au-
 tem difficilem egi, arundine
 & linea uictum queritans,
 ultra modum egenus ac pau-
 per, liberis carens, & præte-
 rea claudus quoq; & parū
 oculis uidentis. Diofc. Et
 uiuete cupiebas cum talis
 esses? Men. Certè quidem,
 dulcis em erat lux, mori au-
 tem, graue & horrendum.
 Diog. Deliras o senex, &
 iuueniliter te geris erga ne-
 cessitatem, & hoc cum sis eo
 equalis portitori huic. Pro-
 inde quid iam de adolescen-
 tibus dicamus, quando & iā
 decrepiti illi tanio opere uiue-
 re cupiunt: quos decebat i-
 psam mortem etiam conse-
 ctari; tanquam remedium
 quoddam eorum malorum,
 quæ secum fert senectus? Sed
 abeamus iam, ne quis & nos
 suspicietur tales esse, qui hinc
 aufugere cupiamus, quando
 circa fauces hic nos oberra-
 re uiderit.

τί λανθάνει τολμήει; ἀποθνή-
 σκει; τί ἀγασσάμενος ὁ βελιτι-
 κῆς ταῦτα γίγνεται ἀριγυλῶς;
 ὅπως βασιλεὺς ὕδα; Πτω. ὁ δα-
 μνός. Διογ. ἀλλὰ οὐτρά-
 πη; Πτω. ἐλπί τῶτο. Διογ.
 ἀρα οὐκ ἐπὶ λήτῃς, ἅτα αἰεὶ σε
 τὸ πολλὸν τρυφῶν ἀπολιπὼντα
 τιθῆναι; Πτω. ἐλπί τοῦτο.
 ἀλλ' ἐπεὶ μὴ ἐγγύστα ἀμφὶ τῇ
 ἐνὶ στήθεσσι. βίον δὲ ἀπερὶν ἀπὸ
 ληθῆος καὶ ὁρμῆς ἄχρον, ὑπερ-
 βολῶ πτυχῆς ὦν, ἔτι κενεῖ τι,
 καὶ προσέτι χαλῆς, καὶ ἀμυ-
 δρὸν βλήπων. Διογ.
 ἅτα τοῦτο; ὦν, βίον ἡδιστὸς
 Πτω. ναί. καὶ γὰρ γὰρ τὸ φῶς;
 καὶ τὸ τιθῆναι. λανθὼν καὶ
 φουκίον. Διογ. παρα-
 πάσης ὁ γίγνεται, καὶ μαρτυρεῖται
 πρὸς τὸ χρεῖον, καὶ ταῦτα, ὅτι
 κινῶνται ὦν τὸ πορθέμενος. τί οὐκ
 αὖ τίς λίγα πρὸς τῶν νέων, ἐ-
 πὶ τοῖς οἰ τῆλιν ὁ φησὶν αἰ-
 σίον; & ἐχρῶν δὴ κενεῖ τοῦ δαῖ-
 σος; ὡς τῶν ἐν τῇ γῆρας ἡλικίᾳ
 φαρμάκον. ἀλλ' ἀπὸ μὲν, καὶ
 οἱ ἡμᾶς ὑπὸ δαταί; ὡς ἀπὸ δα-
 σιν βελούονταί, ἐρῶν πρὸς τὸ
 σέμνον ἀλλομενέσι.

M MENIP

Menipa

Menippi & Thireſia.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ
ΤΙΡΕΣΙΑΝ.

AN uerò & cæcus ſis, Tireſia, nō amplius cognitu faci-
le eſt. Nobis em̃ cū
his atq; ſunt uacui oculis,
ac ſolæ illorū ſedes relietæ:
quod aſi ad cætera attinget,
non facile dixeris, qui Phis-
neus aut qui Lynceus fuerit.
At uerò, qđ uates fueris, &
quod utrūq; ſolus teipſum
perhibueris marem ac foemi-
nam, auditis, aliquādo poe-
tis, noui. Proinde, per deos,
dic mihi utram uitam exper-
tus es ſuauiorem, uir ne qñ
fuiſti, an cū foemina? Tire.
Potior multo fuit, Menippe
muliebris uita, expeditior
enim, & dominantur quoq;
uiris mulieres, neq; ipsis ne-
ceſſe eſt in bellū proficiſci,
neq; ad propugnacula ſtare,
neq; in concionib. diſſide-
re, neq; in foro atq; iudicijs
contendere. Men. Quid: an
non iudiſti, Tireſia, Euripi-
dis Medeam, qualia dixerit,
& mulierum genus deplorā-
do commemorat, quā miſeræ
ſint, & intolerabilem partus
ſciendo laborem ſuſtineant?
Verūm dic mihi (commos
nefecerunt enim me uerſis
culi iſti Medæ) peperiffi
ne etiam aliquando, cum
mulier eſſes, an uerò ſteri-
ſis, & abſque ſemine ui-

tam

Ω ΤΙΡΕΣΙΑ, ἃ μὴ καὶ
τυφλὸς εἶ, ἐκτί δια-
γνῶναι ῥέδιον. ἀπα-
σι γὰρ ὁμῶν ὁμοίως τὰ ὅμματα κε-
νὰ, μόνον δὲ αἱ χῶραι αὐτῶν τὰ
ἄλλα, ἐκ τῶν αὐτῶν ἵχοιτο,
τίς ὁ θινὸς ὢν, ἢ τίς ὁ λυγρὸς.
ὅτι μὲν τοι μόντις ἦδα, καὶ ἵτι
ἀμφότερα ἵγιντο μὲν αὐτῇ καὶ
γυνὴ, τῶν ποικιλῶν ἀκούσας εἰ-
δα. πρὶς τῶν δὲ τῶν τεγαριῶν
ἀπὲς μοι, ὁποτέρου ἱκανέστερος ὄ-
διον τῶν βίον, ἐπὶ αὐτῇ ἦ-
δα. ἢ ὁ γυναικῶν; Τ. ἀμεί-
νον ὢν παραπλήν ὁ Μενίππειος
γυναικῶν. ἀπραγμῶνιστόν γάρ
γὰρ καὶ διανοήσας τῶν ἀνδρῶν
αἱ γυναῖκες, καὶ ὅτι ποικιλῶν
αὐτῶν αὐταῖς, ὅτι πᾶσι ἱκανό-
ξιν ἵστανται, ὅτ' ἐν ἑκατέρῃ δια-
φύεται, ὅτ' ἐν ἀναγωγίᾳ
ἔξιστάται. Μ. ἢ γὰρ ἀνέ-
λωκε ὁ Τίρεσιας ὁ Εὐριπίδου
Μεδίας, οἷα ἀνὴρ, οἰκτείρουσα
τὸ γυναικῶν, ὡς ἀδελφὴ ἑσας,
καὶ ἀφ' ἑνὸς τινος τῶν ἐν τῶν
ᾧ δὲ τὴν πῆλον ὑφισταμένης; Κ.
τὰρ ἀπὲς μοι, ὑπέμνησ' γὰρ
μοι τὰ ὅτι Μεδίας ἱαμβῶν, καὶ
ἵτι καὶ ποτὶ ἐπὶ γυνὴ ἦδα,
ὃ γὰρ, καὶ ὅτι αὐτῇ διὰ τὴν
οὐκ

οὐκ

tam filiam degisti: Tir. Quid hoc Menippe interrogas? M. Nihil acerbe. Tir. Verum responde, si tibi molestum non est. Tir. Non fui sterilis quidem, sed neque peri tamen. M. Sufficit hoc, Vtrum enim & uulvam habuisses, scire uolebam. Tir. Habui scilicet. Men. Successu autem temporis, uulua ne illa euauit, & membrum muliebri obturatum est, mamillaeque iterum complanatae, deinde uiride succreuit, & barbam produxisti, an uero repente ex muliere uir factus prodixisti: Tir. Non uideo quid sibi uelis interrogatio haec. Videris autem mihi pro dubio habere, factum ne hoc sita sit, an non. Men. Quid an non dubitare, Tiresia, de huiusmodi rebus conuenit: sed perinde ad fatuū aliquē non perpensis, fieri ne possint an non, protinus pro ueris recipere: Tir. Tum igitur neque cetera credis hoc patio contigisse, puta quod auis dieris, ut quaedam ex mulieribus aues factae sint, aut arbores, aut feræ, Philomela uidelicet aut Daphne, aut Lycaonis istius filia. Men. Quod si quando & in illas incidero, tum quid ipse dicant, quorum scibo. Tu uero, & optime, & quid cum muliere es, uaticinatus quorum es tum, quemadmodum & postea, an uero pariter & uir & uates dulcissimē esse:

Tiresia

οὐκ ἔστιν ἐν ἀνθρώποις βίβησι; Ταρ. τί τοῦτο ὦ Μένιππε; Μένιππε. ἔστιν χαλιπὸν ὦ Ταρσία πάλιν ἀπύουσαι, ἵσθαι ῥῆθαι μου. Ταρ. ἔσθ' ἂν μὲν καὶ ἐν ἡμῶν, ἐν ἡμετέροις δ' ὄντως. Μένιππε. ἰναὶν τὸ τοῦτο. ἂν γὰρ μήτερον ἄχιν, ἰβήθην μὲν ἂν δύναιτο. Ταρ. ἂν χον ἀσπλάγην. Μένιππε. χρεῖται δὲ σοὶ ὁ μήτερος ὁφθαλμὸς, καὶ τὸ μέγεθος τὸ γυναικῶν ἀπύουσαι, καὶ οἱ μακροὶ ἐπιτάλαιαν, καὶ τὸ ἀνδρῶν ἀνιφύνη, καὶ πᾶσι γυναικῶν βίβησι καὶ ἀνδράσι. Ταρ. ἔχ' ἔγωγε τὸ σοὶ βέλτερον τὸ ἰσχυρότερον, δὲ οὐδ' οὐ μὲν ἐπιτάλαιαν, ἀλλὰ ταῦτά ἐστιν ἰσχυρότερον. Μένιππε. ἔχ' ἔγωγε ἀπύουσαι ὦ Ταρσία τοῖς τοῖς τοῖς, ἀλλὰ καὶ ἀνδράσι τινὰ βέλτερον καὶ βίβησι, ἵσθαι ἀνδράσι τὰ ὄντως; ἵσθαι καὶ μὴ παραδιδόχαι; Ταρ. οὐδ' ἔγωγε ἔστιν ἄλλα πρὸς σοὶ ὅτι γυναικῶν, ἐπὶ τὸ ὅτι ἀνδρῶν ὄντως ἐν γυναικῶν ἰσχυρότερον τὸ τοῦτο. ἂν δὲ ἀνδράσι, τὴν Ἀνδρόν, ἂν τὴν Διδόχην, ἂν τὴν τοῦ Ἀνδρόν, ὅτι γυναικῶν; Μένιππε. ὡς πον καὶ ἀνδρῶν ἐν τούτῳ, ἵσθαι οὐδ' ἔγωγε, καὶ ἡμετέροις. οὐδ' ἔγωγε βέλτερον, ἐπὶ τὸ γυναικῶν ὄντως. καὶ ἡμετέροις τούτου τὸ τοῦτο ἀνδρῶν καὶ ὄντως, ἂν δὲ ἀνδρῶν καὶ ὄντως ἡμετέροις ὄντως;

Tiresia

Tiresia

TIR. Vides? ut cuncta ea quæ de me feruntur, ignoras, puta quo pacto & lūe quamdam Deorum dixim, & lūe no uisu me priuauit, lupiter autem in solatium dā nū eius uaticinandū xartē mihi dedit. **M.** Adhuc ne Tīre dā, mendacijs istis caperis? Sed facis hoc more uatum. Conseruetum enim uobis hoc est, nihil iam sani dicere.

Ταῖς· ὁφεί· ἀγνοοῖ τὰ πρὸς ἡμῖν
ἀπατα, ὡς καὶ δίκαιός τις αἰ-
σιν τῶν θῶν· καὶ ὁ μὲν Ἡρα ἰ-
πύρυσί·μι· ὁ δὲ Ζεὺς παριμυθύ-
σας· τῇ· μαυτῇ· τίν· συμφορὰν·
μῖν· ἵτι· ἵχα· ὃ· Τηροσία· τῶν
ψουμάτων·· ἀλλὰ· ἡ· κατὰ· τοῦτε
μαύται· τέτο· πιαί·, ἵ· ϑ· ϑδ
ὕμιν·, μαδί· ὑ· ἵ· ἵ· λίγαν·

*Ausius quod pro armis Aiaci congregi V'ysses,
Iudicio, captus ille furore fuit.
Idcirco semper contemnens odit Vlysses,
Nec Thetidos culpam ceruleæ esse putat.*

**Aiacis & Agamem-
nonis.**

ΑΙΔΑΝΤΟΣ ΚΑΙ ΑΣ
ΖΑΜΕΝΟΥ.

S I tu, dū furore corre-
ptus fuisti, Ajax, tei-
psum interfecisti, nō
autē cunctos etiam me-
bris, ut putabas, detrūcaris,
diformasti, quid quæso V-
lysem accusas, Ac paulo an-
te neq; aspicere ipsum vo-
luisti, cum uenisses huc uas-
tes cōsulturus, neq; aliqui
dignatus es uirū cōmilitonē
ac socium, sed superbe ad-
modum ac grandi incedens
gressu, præteristi. A. Merito
Agamēnon, Ille em̄ mihi sus-
toris huius auctor extitit, ut
qui totus mecum pro armis
iudicio cōtendere ausus fue-
rit. Al. An uerō dignū cense

ΕΙ σὺ μανθάνεις ὃ αἰνέσαις,
τὸν ἐφίνουσας, ἐκίλισας
ἀλλ' καὶ ὑμᾶς ἅπαντας,
τί αἰτιάτῃς τὸν Ὀδυσσεύα; ἢ πρόβω
ἔτι προσέβληψας αὐτόν, ἐκίτε
ἔκει μανθουσίμην, ἔτι προ-
σεικᾶν ἔφινσας αὐδρα συτρα-
τιάτῃ, καὶ ἱταῦρον, ἀλλ' ὑπέ-
ριπνικῶς μεγάλην βαινῶν, πα-
ρῶλδον· αἰα· εἰάτω, ὃ ἀγάμιμ-
νον· αἰῖτε γὰρ μοι εἰ μανθάνεις αἰ-
τιᾶ· κατίτη, μὲν· αἰτίξω-
ταυδὲς ἐπ' αὐτοῖς ἴπλοις.
Ἀγαμ., ἔφθινε ἀλλ' αὐνταγῶ-
νιτ·

Iudicium expectant Minois qui periere,
 Quorum de uita iudicat atq; statu,
 Sostratus excusat facinus fatoq; castum.
 Se dicit, quicquid fecerit usq; mali.

Minois & So-
 strati.

ΜΙΝΩΣ ΚΑΙ ΣΩ-
 ΣΤΡΑΤΙ.

P Rædo hic quidē So-
 stratus, Pyriphlegēs
 thontem præcipites-
 tur, sacrilegus autē
 ille & Chimæra discerpatur,
 Tyrannus uerò iste, Mercu-
 ri, iuxta Tiryum in longis
 extentus, arrodendum & is-
 pse hepar præbeat vulturib.
 Vos autē boni ac probi abis-
 te quā celeriter in campum
 Elysium, insulasq; beatorū
 habitate, pro ijs, quæ rectē
 ac iuste in uita fecistis. So.
 Audi o Minos, num tibi ius-
 ta dicere uidear. Mi. An e-
 go denuo nunc audiā: an nō
 conuictus es Sostrate; quod
 & malus fueris, & tamul-
 tos occideris? So. Conui-
 ctus quidem fui, sed uide, nū
 iuste ob id supplicio affici-
 ar. Min. Atque admo-
 dum, si modo id iustum est,
 pro merito quenque suo pos-
 nam dependere. S. Attamē
 respōde mihi o Minos, Bre-
 ue enim quiddam interroga-
 bote. Min. Dic, sed ne
 prolixemodo, quo deip-
 cept & ceteros dijudica-
 re possimus. S. Quicquid in
 uita

O ἢ ληστὴς Σώστρατος,
 ἐς τὸν πυριφλεγέοντα
 ταῖς ἐμβιβλάδων. ὁ δ'
 ἐπίουλος ὑπὸ τοῦ Χιμαιῆρος
 διασπαδόμενος. ὁ δὲ τύραννος,
 ὃν Ἑρμῆς, παρὰ τὸν Τιτυὸν ἀπὸ τοῦ
 θένος, ὑπὸ τῶν γυγῶν ἀσπίδων
 καὶ αὐτὸς τὸ ἥπαρ. ὑμῶν δὲ
 ἀγαθοὶ ἀπὸ τοῦ κατὰ τάχους ἐς
 τὸ πλοῦσιον πεδίων, καὶ τὰς μα-
 κάρων θέσιν κατακίοντες, αὐτὸν
 ὃν δίκαια ποιοῦντες παρὰ τὸν
 βίον. Σω. ἄκουσον ὦ Μίνως, εἰσε-
 δίκαια δόξω λίσσασθαι. Μιν. οὐκ
 ἀκούω αὐτίς. ὁ γὰρ ἐξελήλυθα
 ὦ Σώστρατι πονηρὸς ὢν, καὶ τα-
 σόντες ἀπικτονώς; Σωκ. ἰδέ-
 σθαι μὲν, ἀλλ' ὅρα, οἱ δίκαια
 καὶ καλοδοξοῦμαι. Μιν. καὶ πᾶσι
 νομίμῳ ἀποτίναμι τὴν ἀξίαν δι-
 κάειον. Σω. ἔμμε ἀπένειμαι μὲν
 ὦ Μίνως, βραχὺ γάρ τι ἐχέομαι
 σι. Μιν. λίγη μὲν μακρὰ μένον,
 ὅπως καὶ τοὶ ἄλλοι διακρίνομεθα
 ὅλοι, Σω. ἐπίστα ἐπὶ τῇ ἐν τῷ
 βίῳ

ita egi, utrum uolens ea feci, an ita à Parcis agglomerati mihi fuit: Min. A Parca scilicet. So. Proinde & boni pariter oēs, & nos, qui mali uidemur, eadem agimus, dū illi obsecundamus. Min. Ita profecto, Clotho uidelicet illi parētes, quę unicuique iniungit, cū primū natus est, q̄ agenda ipsi sunt. Si quis igitur ui cōpulsus ab alio occiderit aliquē, cū non possit illi contradicere, à quo cōpescitur, ut uerbi gratia, si carnifex, aut satelles quispiā alter iudici parendo, alter tyranno, quē nam cædis istius reā ages: Mi. Quem aliā nisi iudicē aut tyrannū. Quoniā nec ipsum gladium accusare possumus, subseruit enim hic, tanquam instrumentum quoddam animis atq; furori accommodatū illius, qui p̄ se mo causam hanc præbuit. So. Rectē sane ô Minos, laudo quod hæc etiā exēplo, quasi quodā auctario locupletas. Si quis autem, mittente herō, ueniat ipse aurū uel argentum afferens, utri nam ea gratia haberi debet, aut utri beneficium hoc acceptū referendum est: Min. Et qui misit, Sostrata. nam ille qui attulit, minister tantū fuit. So. Vides ne igitur, quā iniusta facis, dum supplicio afficis nos, qui ministri tantum fuimus eorum quę Clotho nobis imperauit, & rursum, ut honore psequeris eos, qui

βίω, πότερ' αἰνὸν ἱερὰτον, ὃ ἐπικίνδυνός μοι κ' ὃ μείρατ Min. κ' ὃ μείρας δακνύει. So. ἐκὼν καὶ οἱ χερσὶ ἀπὸ τοῦ, καὶ οἱ πονηροὶ δουλεύουσιν ἡμῖς, ἐκείνη ὑπεριτεῖν' οὗτοῦ, ταῦτα δρῶμεν. Min. ναί. τῇ κληθεῖ, ὃ ἐκείνῳ ἐπιτάξαι, γρηγορῶντα τὰ πρᾶκτα. So. ἔρτις ἀεὶ θαγκαδ' αἰς τὰ ἄλλα φουσόσαιμ' τινα, ὃ δυνάμεν αὐτὸν λέγειν ἐκείνῳ βιασόμεν. οἷον δέ μοι αὐτοῦ δούλῳ, ὃ μὲν δεικνύει πᾶσι, ὃ δὲ τυράννῳ, τίνα αἰτιάσεται τὸ φόνον; Min. δὲ λέγω ὡς τὸν δικαστὴν, ὃ τὸν τύραννον, ἐκείνῳ δὲ τὸ ξίφος αὐτό. ὃ πηρὶ τῶν τούτων ἔργων οὐδὲν πρὸς τὸν θυμὸν, τῷ πρῶτῳ παροσχόντι πῶς αἰτία. So. εὐγὰρ ὃ Μίνως, ἔτι καὶ ἐπιδάξιδόν, τῇ παραδωμάτῃ. κ' ὃ δὲ τις ἀποστείλῃ αὐτὸν τὸ δισκόντι, ὃ καὶ αὐτὸς χρυσὸν ἢ ἄργυρον κομίσω; τί μοι πῶς χάρις ἴσται, ὃ τίνα σύμβουλον ἀσπασίην; Min. τὸν πῶς φασαυτὰ ὃ Σώστρατι. δεικνύει γὰρ κομίσας ἔρ. So. ἐκὼν ἔρως, πᾶσι ἀδικὰ ποιῶσι πολλὰ ἡμῶς ὑπερίστας γρηγορῶντες, ὃν ὃ κληθεῖ προστάτῃ, καὶ τούτους τιμῶν τοὺς δεικνύοντες αἰνέοντες ἀγαθῶς

qui in alienis bonis ueluti dispensatores quosdam sese gesserunt. Nō enim illud dicere quisquā poterit quod contradicere, aut imperata detrectare licitum fuerit in his, quæ cum omni prorsum ui necessitate imperata fuerunt. Min. Multa, ô Socrate, & alia uideas licet, minime secundum rationem fieri, si diligenter expendas. Verum tamen tu ex hac quæstione hoc boni consequeris, quandoquidem non prædo solus, uerumetiam Sophista quidē esse uideris. Solue ipsam Mercuri, nēne deinceps amplius puniatur. Cæterum illud uide, ne & ceteros magis similia Interrogare doceas.

ὁ γὰρ δὴ ἰδὼς αὐτὸν ἔχει τίς αὖ, οἷς αὐτεὶ λέγει δυνάστην ἢ τοῖς μετὰ πάσις ἀνάγκη προστάλῃσι. Μιν. ὦ Σόκρατες, τί πολλὰ ἴσθις αὐτοὺς ἄλλα ἢ κατὰ λόγον γινώσκεις, οἱ ἀνελβῶσι θενάσεις. πῶς ἄλλὰ σὺ τῷτο ἀπλάως αἶψ' ἐκδραστήσῃς. Δίδτι ἢ ληστής τις ἄνθρωπος καὶ. ἀπ' ἡνυσσὸν αὐτὸν ὡς Ἑρμῆς. καὶ μὴν ἔτι καλὰς ἰσθῆς. ὅρα δέ, μὴ καὶ τοὺς ἄλλους τινὲς ἔχῃ τῶν τὰ ἱερὰ διδάξαι.

Π Ρ Ο Μ Η Θ Ε Υ Σ

Ἡρώνας

P R O M E T H E U S,

sive Caucasus.

ARGUMENTVM.

Videtur hoc Dialogo Lucianus, id quod & insequentibus facit, Deorū gentiliū vanitatē, & ineptam de illis persuasionem hominum reprehendere atque irridere voluisse. Occasionem autē sumpsit

ex fabula Promethei, quem Poeta fingunt,
 eo quòd Iouem in distributione carniū de-
 cepisset, deinde & homines formasset, po-
 stremò autem è cælo ignem surreptum ter-
 ris intulisset, à Ioue Caucaaso alligatum, a-
 quilamq; immissam, quæ epar illius carpen-
 do attereret. Fingit itaq; hic interea dū ru-
 pibus affigitur, causam dicere, & apud
 Mercurium & Vulcanum, de criminibus
 obiectis se purgare. Primum de distributio-
 ne carniū, per extenuationem, dicendo io-
 cum fuisse conuiualem non fraudem, neq;
 tantum suppliciū mereri, ex aduerso prio-
 ra sua merita referendo. Secundo loco de
 plastice, ubi bifariam respondet, & super
 eo: an homines in uniuersum finxisse, Dijs
damnosum fuerit: & super modo & forma;
 ostendens non modo nihil incommodi fi-
 ctionem hominis attulisse Dijs, verum e-
 tiam utilem & propè necessariam fuisse
 Deinde & hac forma, ita ut Deos referret
 facie, & rationis participes essent, necesse
 fuisse creari. Vltimo de furto ignis respon-
 det, neque cælesti igni quicquam ademptū
 esse, & ad officium Deorum pertinere, ut
 homines inuent: præsertim cum ea re ipsi

*neq³ opus habeant, neq³ utantur, homines,
autem sacrificando indigeant, & ad ipsoru.
Deorum ministerium adhibeant. Occasio
apologia sumitur ex eo, quòd cum Prome-
theus sui misereri Mercurium iuberet, ille
contrà mericò cum pati hac dixerat.*

Mercurius.

ΕΡΜΗΣ.

EN tibi Caucasum & Vulcanem, cui miser hic Titan figendus est, Itaq; circumspiciamus, sicutibi locus pateat in præcipiti, nudatus niue, cui firmius insigantur uincula, & unde suspensus ipse magis promineat & fiat cõspiciuus. Vulc. Circumspectandum profectò Mercuri nobis est, ne humili loco, ac prope terram affixus, p̃sals matris sui (nempe hominũ) experiatur auxilia, aut ruralis in sublimi propendens, ijs qui in montis radice uersantur, minime appareat.

Quamobrem nisi aliter tibi
visum fuerit, hic in montis
medio, supra conuallem, pas
sis hinc atq; illinc eregiōne
manibus, cruci affigatur.

Mer. Rectè dicis, prærupta
enim hic unèque sunt saxa,
& nemini accessa, quippe
propendentia parumper in
prosp.

Ο Μὲν Καύκασος, ὃ ἡ
 φαισι ἐστῶ, ὃ τὸν ἁ-
 θλιὸν τιτὰν τετυπὶ
 προσηλῶδαν δίσσα. πόρισκο
 πῶμυρ δὲ ὅλα κρημνίσματα
 ἐπιθέσσαν, ἵππῳ δὲ χιόνῳ γυμ-
 νός ἐστιν, ὡς βιβαιτέρου κατὰ
 παλαιὰ δίσμα, καὶ ἐστῶ ἁ-
 πασι πόρισφαις ἵππῳ κρημνί-
 σῳ. Ἡφαι. πόρισκο πῶμυρ
 ὃ Ερμῆ, ὅτι γὰρ ταπεινὸν ἢ πρόσ-
 γαμον ἵστασθαι χρὴ, ὡς μὲν ἱ-
 σκαμύναν αὐτῶν τὰ πλάσματα
 αὐτὰ οἱ σῦδρωποι, ὅτι μὲν ἵσκα
 τὰ τὸ ἄκρον. ἄφαντες γὰρ αὐτοὶ
 τοῖς ἰσάκτι. ἀλλ' ὁ Λοκῶ, κατὰ
 μέτρον ἵστασθαι σου ἵππῳ δὲ
 φάγαγγῳ ἵστασθαι, ἵππῳ
 ταυτῶν τὸ χῆρι ἀπὸ τοῦτον
 πρὸς τὸ ἵστασθαι. Ερμ.
 εὐδύγος, ἀπὸ τοῦ ὅτι γὰρ αὐτοῖς
 τρῶσι, καὶ ἁπλοῦς βαίνει, πάντας
 χιόνῳ

præceps, tanta proinde angustia, ut nullum penitus recipiant uestigium, quum uix summus hic insistas pedibus, Denique quam maxime opportuna, in quibus furca sit. Ne igitur cuncteris Promethee, sed asccende, & præbe te monti affigendum. PRO. At uos saltem, ó Mercuri, & Vulcane, miserescite mei qui citra ullam prorsus noxam calamitatem istam incidi. M B R. Miserescite ais, Promethee, Tanquam patris sit tibi Caucaaso alligari, nisi nos quoque ambos Iuppiter eidem poenæ mox desstinet, ueluti mandato suo immorigeros? Sed tu porrige dextram. Vulcane tu reclude & affige, malleo potenter immisso. Præbe læuam, quo & illarite implicetur. Bene actum, iam nunc denolatura tibi aquilâ iecur depascet, ne quipiam tibi unquâ desit præcipij, pro opere illo tuo, tam pulchro, tum ingenioso. P. O Saturne, ó Iapete, & tu Tellus parens, infelix ego quibus afficior poenis? qui neque facinus unquam graue admiserim. M. Nullum facinus ais Promethee? qui primo quidem distribuēdam carnium obieris munus,

mirum

γῆσον ὦ Πρόμηθευ, ὅς πρῶτα μὲν τὴν νομὴν τῶν κριῶν ὑγχαριῶναι,

δύω

χόδον ἡρίμα ἐπινοοῦμαι. καὶ τῷ ποδὶ τῶν ταύτων ἐκρημνὸς ἔχει τὴν ἐπίβασιν, ὥς ἀνθρώπος δὲ τὴν ὥς μόνος ἐστάναι. καὶ ἔλθω ἐπικαυρότατος ὁ θαυρὸς αὐτοῦ γίνετο. μὴ μίλλι ἂν ὦ Προμηθεύ, ἀλλὰ αὐτὰ βραυτεῖ, καὶ παρὰ χεῖρας αὐτὸν καταπαγασόμενον πρὸς τὸ ἔρ. Προ. ἀλλ' ὕμῃς γένω ὦ Ἡφαίστι, καὶ Ἑρμῇ, κατελήσαστέ με παρὰ τὴν ἀξίαν δατυχοῦντα. Ἑρμ. τὸτ' ἔφη ὦ Προμηθεύ τὸ κατελήσασαι, αὐτὶ τὸ ἀνασκολοπιθῆναι αὐτὸ κα μάλιστ' ἀπαρκεῖσθαι τοῦ ἐπιτάγματος. ὃ ἔχει καὶ ἐν ἡναι σοι δοκῶ ὁ Κάμιας, καὶ ἄλλοις αὐτὸν χαρῆσαι δὴν προσηματαλῶνθαι; ἀλλ' ἔργι τὴν Διφιδῶν. σὺ δὲ ὦ Ἡφαίστι κατὰ κλει, καὶ προσέλου, καὶ τὴν σφύραν ἱρρῶμένως κατὰ φέρι. Δὲ καὶ τὴν ἐτίραν κατελῶφθω ἔν' ἡμῶν καὶ αὐτῷ. εὐ ἔχει. καταπήσεται ἡ δὲ καὶ ὁ αὐτὸς τοῖς ἀπικτιῶν τοῦ παρ, ὡς παύτα ἔχεις αὐτὶ τὴν καλῶς καὶ δουναχῶς πλαστῆς. Προ. ὦ Κρίνι, καὶ Ιαπιδί, καὶ σὺ γὰρ μῦτῳ, εἰς πῖπονδα ἡ βαποδαίμων, σὺ δὲ δανὸν ἡργασμεν. Ε. μ. ὃ δὲ δανὸν ἡργασμεν.

utrum quā uastre egeris atq;
improbe, optima em̄ partē ti-
bi subduces, Ioui ossib. can-
dido adipe uelatis, imposui-
sti. Hesiōdi ipsius mihi itā in-
mentē uenit, qui me Hercle
de hac re uerba facit. Deins
de & homines effinxisti, ani-
mantis genus, quo nō est al-
liud uerfuti magis ac calli-
dū ut quidē max me omniū
mulier. Super omnia autē is-
gnē thesaurū deorum multo
omniū pstantissimum furtim
surtipuisti, hominib. eiusce-
psum tradēs. At uerō quā itā
ta admiseris flagitia, mirum
quō dicere aulis te quasi in-
fontē & nemini prorsus in-
iurium uinculis implicari. ¶
Pro. Videris quoq; & tu mi-
hi Mercuri, iuxta poe. ā in-
cusare innocuū, qđ talia mis-
hi obijcis, qđ ego iure opti-
mo me fecisse cōtēderim, ob-
quae equidē in Phytaneo pu-
blice alendū me, si promeris
to mecū ageres, censuissē.
Verū si uacat tibi audire ex
me defensionē minime iniur-
cundā, ego detortā in me cul-
pā facili conatu diluere con-
tauerō, simul atq; prospicū
fuerit oratiōe meā, quā in-
que aduersum me Iupiter
pnuā iauerit. Tu uerō quā
doquidē rā eloquio polles
quā iuris scientia. Iouis par-
tes tuearis. Deniq; effingas
ut lubet, quōd me haud iniu-
ria ppe portas Caspias Cau-
caso isti affigandū iudicarit,
quo miserrimū Scythis om̄nib. sūā spectaculū. Mer. Inanē insua-

δῶκε ἀδικεῖν ἐποιήσῃ, καὶ ἀπα-
ταλὴν, ὡς αὐτῷ μὴ τὰ κάλλιστα
ἐπιβιβάζει, τὸν Δία δὲ παρα-
λεγίσσασθαι, ὅτ' αὐτὸν ἄλλοι ἀργύ-
ριον ἀνέμῳ; μέμνηται. Κοι: δὲ γὰρ
Δί' ὅτ' αὐτοὶ ἀπέρτῳ, ἵππατα δὲ
τοῖς ἀνδράσιν ἀνέπλεσαι, τὰ
μεγίστατα ἴνα. καὶ μέγιστά γ' ἔ-
στιν ἡ γυναικας, ὡδὴ πᾶσι δὲ τὸ
τιμιώτερον κτῆμα τῶν θιῶν τὸ
πῦρ κλίψας, καὶ τῇτι ἱέρειας
τοῖς ἀνδράσιν, τοσαῦτα ἀνὰ
ἀργασμῶν. οἷοι μὲν δὲ ἄλλα
κέρας διδιδῶσαι; Πρ. Ἰουκαί ἢ
Ερμὴ καὶ σὺ κατὰ τὸν ποιητὴν
ἀπαιτήσας αἰτιάσας, ὅς τ' αὐτὰ
προφίρας, ἵφ' οἷς ἐγὼ γὰρ ἔ-
μ' ἐν πρυτανείῳ στήσας, ἐπὶ δὲ
καὶ ἐγίγνετο, ἱπποσύμῳ δὲ
ἱμαυτῶν. ἢ γὰρ σχολὴ σοι, ἢ δι-
κασίαι σοι ἢ δικαιοδοσιαί μιν
ἐπὶ τῶν ἱπποκλήτων, ὡς δὲ
ἔλαμι ἄλλα ἱπποκλήτα πρὸς ἱ-
μῶ τὸν Δία, σὺ δὲ, πρὸς τοὺς γὰρ
καὶ δικασίαις. ἀπὸ δὲ γὰρ καὶ ἢ
πρὸς αὐτῶ, ὡς δικασίαις τῶν ψι-
φονῶντες, αὐτῶν πρὸς τῶν πρὸς
εἰς τῶν κασιπῶν τῶν πρὸς
λαῶν. ἔστι δὲ καὶ ἄλλοι, οἱ τῶν
δικασίαις πρὸς Σκύθας. Ερ. Ἰωλῶν
μὴ δὲ προμνησθῶ τῶν ἱπποκλήτων
ἐνῇ, καὶ ἵς δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ
λίγῃ. καὶ γὰρ ἄλλοι πρὸς δὲ δὲ δὲ
τῶν, τῶν

tia. tentare enim isthuc prop-
sus existimo inutile. Verum
quod alioqui istis per mihi hic
manendus est, dum ex arduo
exduolet aquila, quae epatis
tui curam gerat, occasione
nimis haec nobis mora mis-
nistrabite auscultandi de-
clamantem, qui praeter istud
quo cunctos mortales super-
ras, Rhetoricam quoque pro-
be calles. Pr. Primum igitur
Mercuri tu uelim dicas, quod
de rebus me cum pater tuus
exposuisset, quas, dein exag-
gerare tibi licebit, & longe
grauissimas facere. Caueo
autem imprimis, ne praeter-
missam tibi aliquid excidas.
Ceterum tu Vulcane censor
esto, ac de causa cognoscas
uelim. Vultu me amet ius-
piter, pro iudice accusator
tibi fururus sum, eo quod &
spilato igni, gelidam mihi o-
scinam reddideris. Pro. Parti-
ti igitur uos conueniet actio-
nem, utrum quae ad furtum per-
tinet, in unum congeras: ut Mer-
curius quoque hominum forma-
tioni conueniant, carni quoque di-
stributioni impugnare con-
etur. Nihil autem uideo quod uos
remoreat, quum ambo sitis
egregii artifices, & ad con-
sue dicendum impedito instru-
eti. Vul. Mer. mea obicit, per-
uinciam, cum haec non obuer-
turae sunt, ut pote Rhetori.

nam ego haudquaquam in iudicialibus dissertationibus uerborum, sed
magis circa focum, ibique non nihil est quod meae possunt uires, &
pactio oratorem agam non uideo. Pro. Nihil est quod Mer-
curium de furto dictum suspicer. Quomodo enim furti me
suggillauer

αὐτοῦ καὶ, ὅτι τὸ αὐτὸ ἐστὶν πα-
ταπῆς ἐπιμηλομένης οὐ τὸ ὅ-
πατο. τίς ἡ τῶν μέσων ἀντα-
τίς σχολῶν καλῶς αὐτῶν ἴχον,
οἱ ἀνθρώποι κατὰ χρῆσιν αὐτοῦ
φυσικῶς οἱ αὐτοὶ οὐκ ἀνταρ-
τῶν ἡ τοῖς λόγοις, Προ. πρὶν εἶ-
δῆν ὅτι ἐμὴ λίγῃ, καὶ ἵππῃ με
ἀντιτάτα κατηγοροῦσι, μὴ δὲ
καθυφῆς τι τῶν δικαίων τὰ πα-
τρί. οὐ γὰρ ἡ φασὶ δικαιοῦν
ποιδμαῖ ἴσως. Ἡ φασὶ μὰ Διὶ ἀλ-
λὰ κατὰ νόμον αὐτῶν δικαιοῦν ἴσως
μὴ ἴσως, τὸ πῦρ ὑφ' ἡλίου, καὶ
ψυχρὰν μὲν τὴν ἡμέραν ἀπο-
λοιπασί. Προ. ἐκείνῃ δικαιοῦν
τίς κατηγορίαν, οὐ μὲν πρὶν δι-
καιοῦν ὅτι αὐτῶν, ὁ ἑρμῆς δὲ
καὶ τὴν αὐτοῦ ποιοῦσαν, ἢ τὴν
πρὸς οὐρανὸν αὐτῶν αὐτῶν. ἀμφὶ
τιχίται, καὶ οὐκ αὐτῶν ἀντι-
τάτα. Ἡ φασὶ ὁ ἑρμῆς καὶ ὁ ἴσως
ἴσως ἴσως ἴσως γὰρ ἐστὶν λόγος
τοῖς δικαιοῦν αὐτῶν. ἀλλ' ἀμφὶ
τίς κατὰ νόμον ἴχον τα πολλὰ. ὁ
γὰρ ἑρμῆς ὅτι, καὶ τὰ τοιαῦτα ἐ-
παρῆς μετὰ τίται αὐτῶν.
Προ. ἴσως μὲν ἐκ αὐτῶν ὅτι
καὶ ὁ πρὶν δι-
καιοῦν αὐτῶν, ὁ δὲ δικαιοῦν

δικαιοῦν

suggessaueris cur? ipse au-
tor est? Vnde necessitudo
quædam mihi cum Mercu-
rio intercedit, propter idem
artificium. Atqui tempus ex-
petit ô Maïæ soboles, si me
culpe cuiuspiam arguere ue-
lis, ut modo proponas accu-
sationem. M. Si mihi propo-
situm sit malefacta tua inse-
ctari, longa profecto ora-
tione opus fuerit, & appa-
ratu aliquo, atq; enim quasi
compendio quodam recens-
fere crimina satis est. Quo
pacto uidelicet cōmissio tibi
distribuendæ carniū
officio, regem meliori parte
fraudaueris atq; illam pro-
te seruaris. Quoq; homi-
nes, quos esse minime dece-
bat, effinxeris. Deniq; quod
ignem quoq; a nobis sustu-
leris, ad illos eum perferens.
Qua in re abusus es profe-
cto uir optime, louis benigni-
tate, ac uisus es mihi eam pa-
rum intellexisse. At uero si
hæc inflicta hebis te admisisse
flagitia, longiore tecum utes-
surus sermone, quo simul &
dicta tua refellamus, & ut ue-
ritas quā maxime fiat pers-
picua, laboremus. Ceterū
si ea concesseris, quæ de car-
niū diuisione diximus, ho-
minibus recens formatis, at
que ablato igni, abunde iam
mihi in hac accusatione fas-
tisfactum est. Quid enim
pluribus opus? quando ali-
ter dicere iam plane sit nu-
gari. P R O. Si quidem
isthuc

Διδῶμι μοι τὸ τοῦτο ἐμὸν τίχων ὅσα
τι. πλὴν ἀλλ' ἢ καὶ τοῦτον ὃ
Μαίας καὶ ὕφιστασαι, καὶ τοῖς ὅ-
λοις ὁράντων τὴν κατηγορίαν.
Εἰμ. πάντων γὰρ ὃ Προμηθεὺς
μακρῶν δὲ λόγων, καὶ ἰκανῶς
τιν' παρασκευῆς, ἐπὶ τὰ σοὶ
πιπραγμένα. ἐχὶ δὲ ἀπόχρη-
μὸν τὰ κεφάλαια ἐπὶ τῶν
ἀδικημάτων. ἴτι ἐπιτραπέντι
σοι μοιράσαι τὰ κρία, σαρτῶ
μὲν τὰ ὑλλίιστα ἐφύλαττον,
ὀρεπάτας δὲ τὸν βασιλῆα,
καὶ τοὺς αὐθρόπους αὐτοπασ-
σας, ἰδὲν δὲν. καὶ τὸ πῦρ
κλίψας παρ' ἡμῶν, ἰκέμισας
παρ' αὐτοῦς. καὶ μοι δοκῆς ὃ
βελίττι, μὴ σιωπῇ ἐπὶ τοῖς
τελικήτοις. πάντων φιλοφρό-
νων τοῦ Διὸς πιπραγμένῳ.
οἷμὲν οὖν ἔχοντες ἢ μὴ ἀργά-
σαι αὐτὰ, δίδος καὶ διηλύ-
χας, καὶ ῥυτίμ τινα μακρὰ
ἀποτρίνας. καὶ παραδίδαις ἡ
σι μάστιγα ἱμναίειν τὴν ἀλθ-
δισα, ἢ δὲ φέταιχὺ τὴν πιπ-
ρῆσαι τὴν πολὺν τῶν κριῶν,
καὶ τὰ πρὶ τοὺς αὐθρόπους
κακουργῆσαι, καὶ τὸ πῦρ ἡ
κλοφίται, ἰκανῶς κατηγορε-
ταί μοι, καὶ μακρότερα οὐκ
αὐτοί μοι. Ἄρε γὰρ ἄλλως
τὰ τοῦτον, Προ. οἷμὲν καὶ
ταῦτα

Istue an sit negari possit ac
 uiderimus. Nunc uero quos
 nam absoluta tibi est ad-
 uersum me (ut ais) accusas-
 tio. Ego præpotens Mer-
 curi hęc obiecta a-
 moliri tentauero: Et primo
 quidem audi obsecro quæ
 dicam de carnibus: Cælum
 testor, si me non Iouis loco
 nunc pudet, ut recenseam
 quā ille sit pusillanimus &
 querulus, nō tā aliā ob cau-
 sam quā quia minutula quæ
 ossa in portione, quæ sibi for-
 te obtigerat, offendit, & huc
 ius rei gratia, me tanto nunc
 tēpore a cūctis prodeco habi-
 tō, palis huc affigēdū misit.
 Immemor sane quib. cū iuue-
 rim beneficijs, neq; satis pbe-
 perpendēs cuius momēti sit
 tāte indignatiōis origo atq;
 materia. Nā quis non uidet
 puerilem hanc esse iram, ut
 excandescas, & in quo se-
 ras animo, quia maiore par-
 tem non acceperis? Verūm
 quando foret æquius Mer-
 curi conutualium huīsmos-
 di fraudis, deinceps ne re-
 cordari quidem: Et dimissa
 ira, symplosi delictum ueluti
 insum æstimare atq; iocum.
 Quippe quum in crastinum
 cōtinere odium & meminif-
 se iniuriæ ueteris, haud quā
 quam reges deceat, ne di-
 cam deos. Sed ægedum tol-
 lamus ē conuiuijs lepores il-
 los & sales, risum & subdo-
 las captiones. Quid, oro, p-
 sui temulētis, odacitatem, &
 Menūm

ταῦτα λῆρις ὅτιν ἄνθρωποι, ὁψί-
 μιδα μικρὸν ὕσθρον. ἰγὼ ἢ καὶ
 ἐπεί πορὶ ἰκανὰ φῆς εἶναι τὰ λεῖψα
 γεφυμένα, παρὰ σοὶ μὲν ὡς αὐτοῖς
 τι ἢ, διαλύσασθαι τὰ ἰγκλήμα-
 τα, καὶ πρῶτον μὲν ἀποσπῆσαι
 πορὶ τῶν κριῶν. καὶ τοι σὺ
 τὸν ἄφρονα, καὶ νῦν λίγαν τὰ
 τα, αἰσχύνουμαι ὑπὲρ τοῦ Δι-
 ος, εἰ οὕτω μικρολόγῃ καὶ με-
 ψιμοιρίεις ὅτι, ὡς αἰδῶται μικρὸν
 ὅτιν ἐν τῇ μερίδι δύρεθ, αἰνα-
 σκεῖται πῶς πόμηνον πῆμπερ
 παλαῖον ὅτιν διόν, μὲντι ὅτι
 συμμαχίας μετανοούσαστα,
 μὲντι αὐτὸ ὅτι ὀργῆς τὸ κεφάλαι-
 ον ἔστιν ἰννοῦσασθαι καὶ ὡς μα-
 ρακίου τὸ τοῖστον ἐργίσιδαι,
 καὶ ἀγανκτῶν, εἰ μὴ τὸ μᾶ-
 ζον αὐτὸς λάψεται. καὶ τοι τὰς
 γι ἀπάτας ὦ Ἑρμῆ τὰς το-
 ιαύτας συμποτικὰς οὐσίας, σὺ
 χρὴ εἶμαι ἀπερομημεσύνῃ, ἀλλ'
 ὦ καὶ τι ἡμάρτηται μεταξὺ δύω
 χουμένων, παιδικὸν ὄντα τοῦ
 καὶ αὐτοῦ ἐν τῷ συμποσίῳ λε-
 παλιπῶν τῶν ἐργῶν. ἐστὶ τὸ αἰσ-
 εῖον ταμῖσιδαι τὸ μῖσθ, καὶ
 μνησικακῶν, καὶ ἰωλὸν τινα
 μνήμην διαφυλάττειν. ἀπαγ-
 οῦντι διότις πρῶτον, ὅτι ἀλλως
 βασιλικῶν. ὡ γὰρ ἀφίλῃ τις
 τὴν συμποσίῳ τὰς κομφῶσαι ταύ-
 ται. ἀπὸ. ὡ, ἢ σὺ ἀφῆσαι, καὶ

silentium fiet reliqui! Quæ quum tristitia admodum sint, & parum iucunda, decetius exulare crediderim huiusce modi à conuiuio: Nam Iouë in posterum diem recordaturum, quis oro, putaret huiusce distributionis carnis uiri: in quâ nil præter iocum notantes aclusum. Vt ne interim dicâ, quod moleste non nihil esset laturus, tanquam his rebus leuiculis potuerit offendi. Nil enim aliud explorare uolebam in ea diuisione, quam in delectu paratim, meliorem num Iuppiter ab alijs dignosceret. Sed age Mercuri, ut tibi iam aliquid concedamus, minorem portionem ei tradidimus in partitione: adde quod sædam, quod horridam atque molestem, & si lubet finge me omnino portionem sustulisse. Quid tum? Nunquid ideo decebat ut cælum (ceu pro uetulo dicitur) terræ misceretur, uincula excogitaret, et cruces totusque Caucasus, æquilæ dehinc demitterentur, quæ epas dilaniaret? Fallor si hæc non sunt aperta pusillitimitatis indicia, animi ignobilis & præpess in irâ. Nam quum hæc agit ob paululas carnes, quid oro fecisset, si bos integer illi fuisset addeptus: Videre iam licet homines in pari negotio, longè modestius affectos, qui quum dijs immortalib. natura sunt inferiores, acriter illos excant descere par erat quam deos. At qui nemo habentis fuit, qui corp

τὸ σιλαυον, καὶ ἐπιγλῆν, τὸ
καταλιπέμενόν σου μέδω, καὶ
σινπὺ, συνδρυπα καὶ ἀτιρπὸ
πράγματα, καὶ ἅπαντα συμπε-
σίω πρίπντα, ὥς ἵγῳ δὲ λίμνη
μονάων ἄς τῶν ὑπεραίων ἵτα
ἡμῶν τὸν Δία, εὐχόμενος καὶ τὰ
πάντα ἐπ' αὐτοῖς ἀγανακτήσας,
καὶ παύσασθαι ἐχέουσιν αὐτὸν
δίναι, ἀ διανέμων τις κρία, παύ-
σαι τινὰ ἱκανῶς, πᾶσι μὲν
ἀ διαγνώσκειν τὸ βέλτιον ἰαί-
ρέμεν. τίθῃ ἦ Ἐρμῆ τὸ χά-
λιπώσθον μὴ τῶν ἐλάττω μὲ-
γας ἀπονειμαίνων τῷ Διὶ, τῶν
δ' ὅλων ὑψηλῶν. τί ἔν δια
τὸ τοῖς χρω, τὸ τὸ λέγει, τῇ γῇ τῶν
ἐραστῶν ἀγαμμίχθαι, καὶ δις μὲν
καὶ ταυρῶν, καὶ καὶ κύνων ὅλων
ἐπαισῶν, καὶ αὐτὸς καταπύμπην,
καὶ τὸ ἑκατακίπην: ἵνα γὰρ μὴ
πολλῶν ταῦτα καταγερῇ τῷ ἀ-
γανακτῶν. αὐτὸς μιν ὀφύ-
χισιν. καὶ ἀγίτων δὲ γνώμης,
καὶ πρὸς ἰσχυρὸν ἐν χέρμασι, τί αὐ-
τοῖς ποίησεν ἔτ' ὅλον βῆρ ἀπολι-
σας, ἀ λιπῶν ὀλίγων ἵνα κατατοί-
τα ἐργάζεται: καὶ ταῦτα οἱ
αὐθρῶναι γυναικῶν δία-
κιντῶν πρὸς τὰ τοιαῦτα, δεῖ αὐ-
τοῖς ὡς καὶ τὰ ἐς ἰσχυρὸν ἐντέροις
ἔσθαι τῶν διῶν: ἀλλ' ἵμους καὶ
θυρεῶν ἵππων ἵσθαι τῷ μεγάρῳ
ταυρῶ

ἑαυτοὺς ἀν' τιμῶσά τε, ἢ τὰ κρείσ-
 τερα λαβὰς τὸν δάκτυλον τοῦ
 ἱωμέωδου περιελκόμενα, ἢ ὅπου
 μένουν ἀποσπάσας τῶν κρείσ-
 τερα λαβὰς, ἀλλὰ συγγνώ-
 μῃ ἀπονέμειν αὐτοῖς. οἱ δὲ
 καὶ πάντες ἰργασάμενοι, ἢ κοινῶς
 λαβὴν ἔλαβον, ἢ καὶ κατὰ κο-
 ρὴν ἐπάταξαν, ἀνιστολοπίδω-
 δει ἐδίδας παρ' αὐτοῖς τῶν ταλι-
 κέων ἑνὶ καὶ κατὰ μέρος τῶν
 κρείστων, τοσαῦτα. εἰσχερὰ μὲν
 καὶ μὴ ἀπολογώδεις, πολλοὶ δὲ
 εἰσχωρῶν κατηγορεύοντες παρὰ
 τοῖς ἄλλοις, καὶ ὅτι τὸν
 ἀνδρῶν ἐπέσειεν, ἡμεῖς ἔλαβ-
 ῶμεν, τούτοις δὲ ἢ ἑκάστη αἰτία
 τῶν ἰσχυρῶν κατηγορίας, οὕτως
 οἱ δὲ καὶ ὁ πρῶτος αἰτία,
 ὅτι μὴ, ὡς ἔλαβον, ἔλαβον
 καὶ τοὺς ἀνδρῶν γιγνώσκον-
 ται, ἀλλ' ἕκαστον ἐν ἀγνοίᾳ
 αὐτοῦ γὰρ ἄλλως ἵσταται αὐτο-
 γαστον, ἢ ὡς περιλάμβαναι μὲν ἔ-
 χοντες, ἄλλων δὲ τίνα καὶ μὴ
 τοῦτον ἀποσχηματίζοντες τὸν
 χρόνον· ἵνα δὲ ὅμως παρὰ ἀμ-
 φότερον ἴσῃ, καὶ πρῶτον γὰρ ὡς
 ἐν δυνάμει τοῖς διδοῖς ἀπὸ τούτων
 βλάβη γίνονται, τῶν ἀνδρῶ-
 ν ἐν τῷ βίῳ παραχρῆστον
 περιλάμβαναι δυνάμεναι. ἵσταται
 δὲ ὅτι καὶ συμφέροντα καὶ ἀ-
 μάταια ταῦτα αὐτοῖς παραπο-

deserta, & hominibus, qui
eam colerent, destituta man-
neret, Sic enim nullo nego-
cio palam fiet, num ego de-
liquerim, in hac formæ huius
manæ renouatione, quàm
solam constat diuinam esse,
& planè coelestem. Quum
itaque tellus inculta, rudi ac
hirta sylua horresceret, ac
squaleret sita adeo ut neque
uspiam gentium uideres ac-
ras deorum, templum, status-
am, simulachrum, aut aliud
huiusmodi, quemadmo-
dum summa diligentia iam
undiq̃ apparent hæc ela-
borata, nō sine eximia deorū
ueneratione. Ego quū
alioqui propensus sum ad
providendum in comuni,
ne quid deficiat, quod ad in-
crementum rei diuinæ, deo-
rū, ac uenustatem pertinet,
et, tacitus mecum reputaui,
nec quicquā posse fieri me-
lius, quam si pusillū lutū ac-
ciperem, & inde animantia
effingerem nobis dijs, for-
ma, non admodum absimis-
sima, Quippe uel id erat uni-
cum, in quo mihi natura di-
uina deficere uidebatur, qđ
nullius collatione felicior
appareret atque perfectior
ueluti, modo si eam cum homi-
mine conferas, prudentia,
ingenio, ac rerum optimi-
rum captu intellectuue præ-
stante, sed mortali tamen.
Ceterū iuxta Poetæ di-
ctum terram aquæ commis-
scens ex liquida mollisq̃
homines,

λὸν, ὃ ἡ ἰσχυρὴ καὶ ἀπαύρωτον
συνίσταται τῶν γῆν μίτην. ὅν τοι
πῶς ἄλλα; ῥῆμα γὰρ οὕτω δὴ
λεν αὖ γένοιτο εἰ τι ἡδίκησα ἰ-
γὼ μετανοήσας, καὶ νυντιρί-
σας τὰ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, τὸ
δῶρ μόνον καὶ τὸ ἰπποκρίνον γὰρ
οὐκ, ὃ γὰρ δὲ. ἄκριτον χρῆμα
καὶ ἄμορφον, ὕλας ἅπασας,
καὶ ταύτας ἀνθρώποις λάσει. ὅ-
τι δὲ βωμοὶ διῶν, ὃ νῦν, πρὸ-
δον δὲ ἡγάμα, ὃ ξίανον, ὃ τί
ἄλλο ταυτοῦ, οἷα πολλὰ τοῦ ἁ-
παστα χέρι φαίνεται μετὰ πά-
σης ὑδμῆλας τιμώμενα; ἰ-
γὼ δὲ, ἀνὰ γὰρ τι περιβολού-
σις τὸ κινεῖν καὶ σικπῶ ὕπαι-
κωνθήσεται μὴ τὰ τῶν διῶν,
ἐπολέσας δὲ καὶ τὰλλα πα-
τα ἰς κήσμον, καὶ ἰκέλλ, ἰνὸ
ρίσας οἷς ἄμεινον ἢ ἐκίγον ἢ
σιν τοῦ πηλοῦ λαβόντα, ἴσως
τινὰ συγέσασθαι, καὶ ἀναπλά-
σας, πὰς μορφὰς μὴ ὅμιν αὐ-
τοῖς προσιόντα, καὶ γὰρ ἰσάων.
τι ὅμιν τῷ δῶρ, μὴ ἴντι τοῦ
ἰσάντις αὐτῷ καὶ πρὸς ὃ ἰμῆ-
ληρ ὃ δῶνταις γιγνομένη, δὴ-
λαμονίσιρον ἀποφάσκειν αὐ-
τοῖς. δυνάτωρ μὲν τοι αὐτοῖς ἀνα-
στυλῶνται, ἀλλῶς, καὶ
συνιτάτωρ, καὶ τοῦ βελτί-
ου καὶ ἀσκήσιμον. καὶ δὲ
κατὰ

Homines, Minervam interea adhortatus ut in opere absoluendo mihi ferret suppeditas. Hæc sunt magna illa & ardua, quibus nos deos offendimus, totiusq; mali ut mides hæc summa est ex lusto perfecta nobis sunt animantia, & quod ante hac immotum erat, nos ad mobilitatem perduximus. Iam ves to mirum quam indignetur Iupiter, ex tali terrestrium animantium formatione, Quasi vero deinceps deorum sustinere cogatur penuriam, & procreatus hominibus, iam futurum sit, ut dijs suis orbetur: verum quis unquam tam demens extiterit, ut solitudinem in Iouis curia propter generatos homines aliquando verisimiliter futuram formidare queat? Nisi forte id ueratur, ne defitionem moliantur homines & armis deos laceffant, id quod olim fecerunt Gigantes. Itaque neminem fugit, qua ego sum modestia, ut iam incip de me quispiam queratur, uel operibus mea induria absolutis, quod inde dij immortales offensi sint, ac damnum acceperint.

Quin tu Mercuri minimum aliquid profer, & ego consicuro ueluti merito has datorus sum pœnas. Atqui in proprium est cognoscere, quantam hinc dijs accedat utilitas, Si contempleris terram, quæ prius informi situ ac squalore obducta erat, urbibus agriculturis & mistioribus, platis exornata, mare navigatum, insulas habitatas,

κατὰ τὸν ποιητικὸν λόγον, γαῖαν ὁλοφύρας, καὶ διαμαρτυρεῖται, ἀνέπλασα τὰς ἀνθρώπους καὶ τὴν Ἀθηνᾶν παρακαλεῖται συνιπιβαλῆσθαι μετὰ τοῦ ἔργου. ταῦτ' ὅστις ἂν μεγάλην ἐν τούτοις διούσιν ἀδίκησιν. καὶ τὸ σύμμιγμα ὁρᾷ παλιν, αἰὲν παλὸν ζῶα πιπνίσκον, καὶ τὸ τί ὁ ἀκίνετον. ὅς κινουσι γὰρ αἶαν. καὶ ὅς τοι μετὰ τὸ ἀπ' ἐκείνου, ἡ τὰ τοῦ διῶν ἐστὶν ἡ διῶν, αἰὲν καὶ ἐπὶ γὰρ δευτὰ ζῶα τινὰ γίγνεται. ὅτι καὶ ἀγανακτᾷ ὁ Ζεὺς ὡς πρὸς ἡλαττομένους τῶν διῶν ἐκ τῶν ἀνθρώπων γινέσθαι αἰὲν ἀπὸ τούτου διδόναι, καὶ μὴ ὅτι ἀπόστασις ἐκ αὐτῶν βουλομένων, καὶ πῶς κινεῖται πρὸς τοὺς διούς, ὡς πρὸς οἱ γίγνεται. ἀλλ' ὅτι μὲν δὴ ἐκείνη ἀδίκησιν πρὸς τὸν μὲν Ἑρμῆν καὶ τῶν ἑμῶν ἔργων, δὴλον. ὃ δὲ δίδωμι καὶ ἐν τῇ μὲν, ὅταν, καὶ γὰρ σιωπῆσιν, καὶ ἀδίκησιν ἵστανται πρὸς ἑμῶν, ὅτι δὲ χρῆσιμα πάντα γίγνεται τοῖς διόσι, ὅτι αὖ μάλιστα, αἰὲν ἐπιβλήσας τὴν γλῶσσαν αὐχμηρὰν καὶ ἀπαλλῆσθαι σου, ἀλλὰ πῶς τοι, καὶ γινώσκεις, καὶ φησὶς ὅτι τοῖς διακονοῦσι μελίσσιν, καὶ τὴν θάλατταν

aras & delubra, sacrificia & festiuitates, adeout iā passim uis & fora, deniq; quocūq; se uertas, prorsus omnia louis plena sint. Quod si ego rei priuatæ intentus solum mihi homines rem adeo præclarā effinxissem, profectō quantum ex fructu conijceret, licet, qui ad me inde rediret, uos dii immortales opibus & ditione ne mihi quidem conferēdi sitis. Verūm ego in commune deorū utilitati consulens ac cōmodi proprii negligentior, in rem uestram homines potissimū produxi. Nam si quæ ad Remp. attinent, ego attenuare molior quo res meas promoueam, uelim mihi comēmonstres templum Promethei, quemadmodū louis & Apollinis, nusquam non uideas deniq; & tibi Mercuri quedam delubra sunt sacra. Cæterū isthuc interea tecum expendas uelim, num tibi bonum aliquid appareat, sine omni penitus teste, & nū obiectare queat habentē possessio, aut op⁹ quod nemo uideat, nemo laudet, nemo admiretur. Quod ideo dixerim, quia nisi fierent homines, iam futurum erat, ut omnis cūctarum rerum decore esset sine teste, & opes nostre ne a nobis, quidem ipis haberentur in precio, quoniam nemo alius sit qui habere admiratione caperetur.

Atque quod nemo ex nobis felicitatem suā sit intellecturus, si nō uideat se conferre cū illis, qui respectu quodā sunt inferiores, quæpe bono

πλομελίν, καὶ τὰς θέσεις ἡμε-
τοις ευμελίας, ἀπαντα χεὶρ δι-
βυμοῦ, καὶ δυσίας, καὶ ναύε,
καὶ πανηγύρεαι. μεταί δι' ὧδε
πᾶσαι μὲν ἀγχαί, πᾶσαι δι'
αὐδ' ὁρώπων ἀγοραί, καὶ γὰρ ὅτι
ἡμεῶν τῷ μόνῳ πτῆμα τὸ τοῖς πα-
σάμῃ, ἐπιπλέοντα τὸν αὐτὸν χεῖρ
σιως, οὐδ' αἰς τὸ λοιπὸν φέρων,
τίδ' ἄρα ὑμῖν αὐτοῖς. μάλλον ἢ
Διὸς μὲν καὶ Ἀπόλλωνος, καὶ
σὺ ἢ, ὡς Ἐρμῆς νῦν ἰδὼν ἀπαντα
χεῖρ ὄψι. Προμηθεὺς δι' ἐλαμῶς,
ὄψις ὅπως τὰ μακρὰ μόνον σκοπῶ,
τὰ λοιπὰ δι' ἡμεῶν προδιδῶμαι,
καὶ ἐλάττω πᾶσι; τίδ' αἰεὶ
ὡς Ἐρμῆς καὶ τόδε, ἰνὴν ἄρα
σοι Διὸς ἀγαθὸν ἀμαρτυροῦν
πτῆμα, ὃ ποῖμα, ὁμοῖός ἐστι
ται, μὴ δι' ἐπαινοῖται ὁμοῖός ἐ-
στὶν καὶ τόρπον ἰσοῦναι τῷ ἰ-
χόντι. πρὸς δὲ τι τὸτ' ἰφῶν, ὅτι
μὴ γιγνομένων τῶν αὐδ' ὁρώπων,
ἀμαρτυροῦν σὺ βᾶσαι τὸ ἡάλλος
εἶναι τῶν ὅλων, καὶ πλεόντινα
πλετήσαν ἡμίλλομην, ἔτι καί
ἄλλες τινὲς θάυμαστος ἰσχυρῶν,
ἔτι ἡμῖν αὐτοῖς ὁμοῖός τίμειον.
ὅτι γὰρ αὐτὸν ἰχέμεν πρὸς ἐ, τὸ
ἐλάττω παραβάμεν αὐτόν.
ὅτι αὐτὸν σὺ ἰσχυρῶν ἡλίκα σὺ δα-
μονῶ μὲν, ἐχ' ἰσχυρῶν ὁμοῖός ἐ-
στὶν

pe bonorum nostrorum ex-
spertes, Nam quis unquā rē
quandam ceu magnam xlti-
marit, si non cum exigua il-
lam dimittatur? Verū e-
nim uerō, quum optimo iure
honorem à uobis pro rebus
benefectis in Rep. sperare
debuerim in crucem à uobis
leuatus, mercedē capio mei-
tam salutaris cōsiliij. Sed ais:
flagitiosi quidam sunt inter
homines, puta moechi, bellas-
tores, sororum mariti, idē pa-
rentum acerrimi hostes: tan-
quā apud deos non exquē li-
ceat reperire hanc scelerum
multitudinem, & huius rei
gratia in coelum culpam rei-
cias, ac terram unde dii fue-
runt prognati. Nec uerō est,
quod dicas hominum forma-
tionem dijs immortalib. fa-
cessere negocium, & augere
curam alioqui ociofis. Sic
enim eandem ob causam pa-
stor qui gregem curandum
susceperit, in pluuia eam nō
cōtinebit, quādo operosum
sibi istud uidebitur. quum
alioqui cura illa propter cō-
iuncta exercitationem, non
admodum appareat esse in-
iucunda. Sed adime obsecro
dijs omnem solitudinem,
ut iam nihil sit cui prouide-
aut, quid iam aliud agant,
quā quod torpeant ocio,
nectar imbibant, & uentrem
distendant ambrosia: Ceterū
māle me habet, qđ in-
uehendo in opus à nobis las-
boratū, forminas potissimū reprehēderitis quas tū impendio ada-

μιν ἐν τῷ τινάς. ἔτω γὰρ δὲ καὶ
τὸ μέγα λαχέειν αὐτῷ μέγα, ἢ τῷ
μικρῷ παραμιτροῖτο. ὅμως δὲ
τιμᾶν ἐπὶ τῷ πολιτεύματι τῷ-
τῷ δέον, αὐτῶν σαφὲς ἔστι μὴ
καὶ ταύτῃ μοι τίμῃ ἀμοιβῇ ἀ-
ποδιδώκατι τὸ βελούματι. ὅ-
ἀλλὰ ἡ ἀνδρῶν τινος φησὶ ἔσθαι
ἐν αὐτοῖς, καὶ μοιχοῦντο, καὶ
πολιμαῖοι, καὶ ἀδελφὰς γαμῶ-
σι, καὶ πατέρας ἐπιβελούου-
σι. πᾶρ ἡμῖν γὰρ οὐχὶ πολλὰ
τέτων ἀφροσύνα; καὶ οὐδέ ποτε
διὰ τὸ τοιοῦτον αἰτιάσαι τ' αὐτῶν
τὸν ἔρανον, καὶ τίς γὰρ, ὅτι ἡ
μᾶς συνιγνῆσαντο, ἢ πᾶρ καὶ τῶ-
τοῖς φησὶ αὐτῶν, ὅτι ἀνάγκη πρὸς
τὰ ἡμᾶς ἔχον πρᾶγματα ὑπὸ
μυλομύλοις αὐτῶν. ἐκόντων δὲ
γι τοῦτο καὶ ὁ νομὸς ἀχθῆναι,
ἐπὶ τῷ ἔχον τῷ ἀγίῳ, διότι
ἀνάγκη αὐτῷ ἐπιμειλῆσθαι
αὐτῶν καὶ ἐν τῷ γι ἐργασθῆναι
τῷτο, καὶ ἴδὲ ἄλλως, καὶ ἡ
φροντίς ἐν ἀνθρώπῳ ἔχουσα τὴν
να διατελεῖν. τί γὰρ ἂν ἐπράτ-
τομεν, ἐν ἔχοντες ὡς προνοῶ-
μεν ἂν, καὶ τὸ νῦν ἐπὶ πᾶσι
μεν, καὶ ὅτι ἀμβροσίας ἐνιφο-
ρέμεθα, ἢ δὲ πρὸς οὐδέν. ὁ δὲ
μάστιγας μὴ πείγει, τὸτ' ἐστὶν
οἱ μὴ μὴ μὴ τῷ ἀνδρὶ πο-
ποιῶν.

maris, & modò tauri, modò satyri, & cygni effecti, ad illas vos dimittitis, ut ne intes- tim dicam, quod in coelum admittas, diuinitatis confor- tes redditis. Atqui non erat, ais, absurdum ut fierent ho- mines, si modò ad nostram hanc formam similitudine quazpiam non accederent.

Ego si exemplar aliud no- vissem, quod forma præcel- leret, ad illius instar homi- nes effigiassem, nisi beluini magis deceret esse & prore- sus agreste istud animantis genus: sed si hoc dixeris, nō video quomodo vos diuino honore afficerent, aut accus- mularēt sacrificijs, quæ quā grata sint vobis, conijcere li- cet ex eo maxime, quod nō grauamini uel ultra oceanū summa celeritate proficisci, postinculpatoz Aethiopas, siquādo senseritis vobis af- ferri ab illis hecatombis, ue- rum me, qui honorē huiusce modi ac sacrificiorum autor sum, nec origo, nescio quo iure in crucem sustuleritis. Hæc sunt quæ de hominum plasmate sat fuerit comme- morasse. Ad ignem transeas- mus direptum (si placet) for- dam nimirum & inexpiabi- lem rapinam. Per Deos autē imprimis te orauerim, ne cō- steris, sed mox mihi respon- deas, nunquid ex igne Dī quippiā perdidierint, ex quo ille fuit apud homines: qđ quidem uix unquam dixeris: quando sic natura cōparatū est, ut ignis, nihilo fiat minor si quis etiā cū alio cōmunice- t: deniq; nō

ποῖόν, καὶ μάλιστα τὰς γυναι-
κας, ὁμοῦ ἔρατι αὐτῶν. καὶ οὐ
διαλείπειτε κατιόντες, ἄρτι μὲν
ταῦτοι, ἄρτι δὲ σκτυροὶ καὶ λυ-
νοὶ γρόμιοι, καὶ διούς δὲ αὐ-
τῶν ποιεῖσθαι ἀξιοῦντες. ἀλλ'
ἐχρὴν μὲν ἴσως φήσαις αὐαπε-
πλάσθαι τὰς ἀνθρώπους, ἄλλοθι
δὲ τινα τρόπον, ἀλλὰ μὲ ἡμῶν
λοκίτας; καὶ τί ἄλλο παρὰ δα-
γμα τέτον ἄμειον προσησά-
μην, ὃ πάσι καλὸν ὑπὲρ ἁ-
μῶν; ἢ ἀσύντον καὶ βέριον ἴδω
ἴδω, καὶ ἄχρην ἀπὸ γὰρ ἴδω
τὸ ἴδω; καὶ πῶς αὖ ἢ διῶς ἴδω
σαι, ἢ τὰς ἄλλας ἡμῶν τιμὰς ἀ-
πίνομαι, ἐχὶ τοιούτοις γρόμοις;
ἀλλ' ὑμᾶς ἴδω μὲν ὑμῶν τὰς
ἐκατόμβας προσάγωσι, ἐκ ἐκα-
τάτι καὶ ἐπὶ τὸν Ωκεανὸν ἐλ-
θάν δίκαιον ἀνύοντες Αἰθίο-
πας. τὸν δὲ τῶν τιμῶν ὑμῶν
καὶ τῶν θυσιῶν αἴτιον, αὐτὰς
ρώκασι. πόρῃ μὲν οὖν τῶν ἀν-
θρώπων, καὶ ταῦτα ἐκατόμβαι
ἢ ὁ δολὸς, ἐπὶ τὸ πῶς μέτεται,
ἢ τῶν ἐπὶ τὸν Ὠκεανὸν ταῦτον κλι-
πῶν. καὶ πρὸς διῶν τὸ τέ μοι
ἀπείσθαι, μηδὲν ἐνέσθαι. ἴδω
ὅτι ὑμᾶς τοῦ πυρὸς ἀπὸ λῶν καὶ
μὲν, δὲ δὲ τὴν πᾶν ἀνθρώποις ἐκ
τῶν, ἐκ ἂν ἴσως αὐτῶν γὰρ οἶμαι
φύσις ταῦτα τὴν κτήματι, ἐκ δὲ
ἐκτὸς.

extinguitur, ideo, qui alius
idem flammam traxerit.
Itaque evidentissimè hinc col-
ligo arguerem inuidiæ,
quod quorū citra illam ia-
cturam, sine carere potueris-
tis, eius tamen usu arcere
animum induxeritis eos
qui hoc potissimū egere vis-
dentur. Quo contra oportet
habere deos omnes esse bonos
bonorum rerum largitores,
et ab invidia longe abesse.
Sed quid si omnem prorsus
ignem suffuratus, detulissem
in terrā, adeo ut nihil vobis
fecissem reliqui quanā oro
iniuria vos affecissem: quib.
ignis haudquaquam potest
esse usui, quum neque coque-
re vobis necessum sit, neque
frigidare ambrosiā. Ad hæc
non egetis artificioso lumina,
verum hominibus quum
ad alia necessaria ignis has-
bendus est, tum maximè ad
sacrificia, quo videlicet in
biuio nidorem vobis parēt,
thurs incendunt, et pecudū
coxas adoleant in aris: verū
quum (ut uideo) ingentem
vobis lætitiā pariat fumus
ille, nihil proinde tam gratū,
quod in epulum vicem vobis
reficiat, quam ubi nidor sit
mul cum fumo volutatus ad
cælum usque permeat. Itaque
parum apposite profectò, et
nimium absurde uidemini
vaporem huiusmodi nunc
incusare: Miror autem cur Soli
potestatem facitis lucendi homi-
nibus, neque illi vitio uertitis, quod in administrando deorū;

τι ἱλατερ γίνονται, καὶ αὐτοὶ οὐκ
λατῶνται μὴ λατῶν. ὁ γὰρ ἀπο-
βίνοντα ἐκαστοὺς τινὲς.
φθόνος δὲ αὐτῶν. τὰ αὐτοῦ,
ἀφ' ὧν μὴ δὲ ὑμῶν ἐστὶν οὐδὲ,
τῶν πολλῶν μεταδιδόσκει
τοῖς ἀλλοιῶν, καὶ τοὶ διδοῦν-
τες, ἀγαθὸν χρὴ εἶναι, καὶ δὲ
τῶν ἰσχυρῶν, καὶ ἐξ ὧν φθόνος παρ-
τὸς ἐστὶν αὐτῶν, ὅπως εἰ καὶ τὸ πᾶν
τῶν πῦρ ὑφ' ἡμῶν ἐστὶν ἡμετέρας
μοσχαίς τῶν γῶν, μὴ δ' ὅπως τι
αὐτῶν λατῶνται, ὁ μὲν γὰρ ὑμῶν
ἐστὶν αὐτῶν. ὁ δὲ γὰρ ὑμῶν δὲ αὐτῶν
τῶν, μὴ τι γίνονται, μὴ τι ἔχοντες.
τῶν ἀμβροσίᾳ, μὴ τι φθόνος ἐστὶν
τις δὲ ἀλλοιῶν. οἱ δὲ αὐτῶν
ποὶ καὶ εἰς τὰ ἄλλα μὴ αὐτῶν
καίεντες χρῶνται τῶν πυρῶν, καὶ τὰ
δὲ εἰς τὰς θυσιὰς, ὅπως ἔχοντες
ἐκαστοὺς ἀγνῶν, καὶ τῶν λιβαίνον-
των θυμῶν, καὶ τὰ μὲν καίεντες
ἐκαστῶν θυμῶν. ὅπως δὲ ὑμῶν μὴ
λατῶνται χρῶνται τῶν λατῶν, καὶ
τῶν συνήθειαν ταύτην ὑμῶν
οἰομένης. ὅπως αὐτῶν εἰς τὴν ἐρανὴν
ὁ νόστος γίνεται ἡλιασμένη πρὸς
τὴν λατῶν. ἐκαστοὶ αὐτῶν τῶν
ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν γίνονται αὐτῶν τῶν
μὲν γὰρ ἐκαστοὶ. θανόντων ὁ
πᾶν ὁ γὰρ ὁ γὰρ ὁ γὰρ ὁ γὰρ
πᾶν λατῶν αὐτῶν. καὶ τοὶ πῦρ
ἐστὶν

bono tam prodigus sit atq;
intemperans, quum ignis il-
li sit multo quā hic noster di-
uinior, & candēs magis. Dis-
tri. Vestrum erit Mercuri ac
Vulcane, ea quæ perperam
& me proposita sunt, ad recti-
tudinem perducere, & ratio-
nibus quibus potestis nos-
tra hæc impugnare: de hinc
rursus ad respondendū ac-
cingemur. Mer. Haud facie-
le est Promethee cū tam ges-
teroso Oratore certare: ues-
tū uehementer ex re tua
fuit, quod hæc abs te nō au-
diuit Iupiter. Id enim certē
scio sedecim uulturibus ne-
gotiū dedisset, qui post hæc
uisceribus tuis pascerentur,
adeo grauitur ipsum crimis
natus es, aliud ferme agens,
nam defensionem pro te di-
cere institueras. Mirum autē
profectō quū uates sis, quos
modo prælagire nequieris,
has te modo daturum poe-
nas. Pro. præscīui hæc Mer-
curi, neq; me præterit, quodd
rursus liberabor. Et nunc
Thebanus quidam ueniet ti-
bi amicus qui eminus iacu-
letur aquilam, quam superas
ne polliceris deuolaturam.
Mer. Utinam hæc eueniant,
solutum te à uinculis uide-
ro, nobis conuiuiam addi-
tum, at non carnes partien-
tēs. Pro. Bono sis animo, epu-
labor uobiscū, & Iupiter me
liberabit, nō exiguæ foelicia-
tatis gratia. M. Ne oro, gras-
peris dicere, q̄ sit illa foelicia

ἔτις ὅτι καὶ δεξιτέρῳ τι, καὶ
πυρρῶς ἵπτεται. ἢ ἡμῶν τὸ κτῆ-
μα. ἱερῆκα. ῥῶς δὲ Ἐρμῶ, καὶ
ἠφαιστῇ, οἱ τι μὲν λαλῶντες ὁμῶς
ἀσπῆ, διδιδυμάτι, καὶ δι-
χίτι. ἡμῶν αὖθις ἀπολογήσο-
μαι. Ἐρμῆς. ὃ ῥῶς δεινῶς
προμνηδὺ πρὸς ἑτὼ γρη῏των
σοφιστῶν ἀμιλλᾶσθαι. πλὴν
ἀλλὰ ὤντες, διότι μὲν καὶ ὁ
Ζεὺς ταῦτα ἐπέκασέ σου. ἐ-
γὼ οἶδα, ὡς ἐξ καὶ δίκης γύπας
ἀνὲρ ἐπίσπασέ σοι τὰ ἱερῆκα ἐξαι-
ρήσαντας. ἔτι δὲ δεινῶς αὐτῷ
ἡαυτογένηται, ἀπολογῆσθαι δὲ
κῶν. ἡμῶν δὲ γὰρ βαρύνει, πῶς
μαύτις ὢν, ὃ προεγίνωσκον ὃ-
τι καλῶς ποιεῖς. Pro.
ἐπιστάμην ὃ Ἐρμῆ καὶ ταῦτα
μὲν, καὶ ὅτι ἀπολυθῆσομαι αὐ-
θις οἶδα, καὶ ὅτι ἔτις ἐν Θηβῶν
ἀφίξεται σὺς φίλος ἐν οἷς μα-
κραὺν, ἡατατοξάνω, ἐν φῇ
ἐπιπτήσομαι μοι τὸν αὐτὸν.
Ἐρμ. ὃ γὰρ γίνετο, ὃ προμνηδὺ
ταῦτα, καὶ ἐπὶ δειμῇ σὺ λισμῶ-
νον, καὶ ἡσίων σὺ ἡμῶν εὐωχέμε-
νον. ὃ μὲν τοι καὶ ἡρανομήτριά
γάρ, Pro. θάρσει, καὶ σωδὺν χῆ-
σομαι ὑμῖν, καὶ ὁ Ζεὺς λύσῃ με,
ἐν αὐτῇ μινρὰς σὺ δαίμωνίας. Ἐρ-
τίνῃ ταύτης; μὲν γὰρ ἐκνήσει εἰς
πᾶν.

tas. Pro. Nostin Merc. The-
sin? Sed quid uerbis opus?
præstat enim celare arcana,
quo me maneat premium
post solutam pœnam. M.
Quandoquidem id præstat,
tecum recôdas licebit. Quin
nos Vulcane abimus iam ca-
nim non longe abest aquila,
at tu Titan præstolare tan-
tisper, dum tibi Thebanus
(ut ais) sagittarius cōtingat,
qui te ab alitis huius lania-
tu quietum reddat, ac libe-
ram.

παρ. πρ. οἶδ' αὖ ἔρμῃ τίω θί-
τιν; ἀλλ' ἔχρην λίγην. φυλάτ-
ταρ γὰρ ἄμεινον τὸ ἀπέρρητον,
ὡς μισθὸς εἶναι, καὶ λύτρα μοι ἀν-
τι δ' ἑκαταδίκης, ἔρ. ἀλλὰ φύ-
λατ' ἢ τίτ' αὖ, εἰ τὸτ' ἄμεινον.
ἑμῆς δ' αἰκίω μὲν, ὃ ἠφραστὶ
καὶ γὰρ ἐστὶ ἡδὲ πλοῦσιον ὁ ἀν-
τίς, καὶ ὁ μὲν ἔν' ἑκατρίῳις. τίς
δ' αἰ γὰρ ἡδὲ σοὶ τὸν δευτέρου, ὃν
οὐ τοξότῳ ἐπιφραστῆναι, ὡς πάλ-
σαι σὶ ἀνατιμωμένον καὶ τοῦ
ἡμίονου.

A R G V M E N T V M.

& οἰκονομία Thomæ

Mori.

Videtur hoc Dialogo Lucianus illud
maxime comendatum voluisse, quod
in fine, Menippus ait à Tiresia in aurem
sibi dictum fuisse, Priuatorum videlicet ho-
minum vitam optimā atq. tutissimam esse,
quòd idem Græci noto illo prouerbio dicti-
tant: τὸ λαβεῖν βιώσας. Nam diuitias, poten-
tiam gloriam, & cetera, quam mundus ap-
peti, vana omnia & incerta esse: præcipuè
autem diuitum atque magnorum homi-

N 5 num,

num, ut vitam ipsam periculosam, & pompis solennibus, item tragicis quoque fabulis similem esse, ita miseros plerunque sortiri exitus, quod eo decreto videtur intelligere vellet, quod apud inferos contra diuites factum fuisse dicit, quo & corpora illorum supplicij destinantur, & animi in asinos migrare iubentur, quod & ipsum nimirum eam significationem habet, quod diuitum animi plerunque inertes, & omnis doctrina expertes esse soleant. Inscribitur autem Necyomantia, quasi dicas, ab inferis seu mortuis petitum responsum, quo vel maxime apparet, eum Dialogi scopum habendum esse, qui responso isto Tiresia proponitur. Semper enim ex titulis alter nobiliorem Dialogi personam, alter argumenti quasi quandam viam indicat, Platonico more, quem maxime in hoc Lucianus imitatus est. Constat autem perpetua quadam narratione, qua & causam & modum sui ad inferos descensus, & praterea occasionem, qua edictum illud de diuitibus audierit, commemorat. In hac precipui quidem loci sunt & maxime illustres: de incerta doctrina Philosophorum, de Magorum superstitione & potestate.

De inferorum locis, supplicijs, & equalitate: & postrema illa collatio vite humanae cum pompa solenni, & cum fabulis Tragicorum: Occasio, & exordium Dialogi ab habitu, & percunctatione Menippi sumuntur.

MENIPΠΟΣ Η ΝΕΚΥΟΣ
μαυταία. Μίν.

Menippus, Philonides.

S Alue atrium, domusque vestibulum meum, ut te lubens, aspicio tui redditus Philip. Non Menippus est canis? Nō hercle alius, nisi ego foras ad Menippos omnes hals lucinor. At quid sibi uult habitus huius insolentia, claua & lyra, leonis exuuiæ? Adeundus tamen est, Salue Menipp. unde nobis aduenisti? diu est quod in urbe non uidimus. M. Adsum reuersus mortuorum ē latibulis Foribusque tristium tenebrarū nigris, Manes ubi inferni manent superis procul. Phil. O Hercules clam nobis Menippus uita functus est, reuixitque denuo. Men. Non, sed me adhuc uiuum recepit Tartarus. Philipp. Quænam causa tibi fuit nouæ huius atque incredibilis

Ω Χαῖρὲ μέλανδρην, σρόπυλάδ' ἑγίας ἱμῆς. ὡς ἀσμελὲς σ' ἰσῶδον, ἐς φάσος μολών. Φίλω, ἢ Μενίππ' ἐπὶ τίς ἵσται ὁ λούων; ἀμην ἄλλος, ἢ μὲν ἰγὼ παραβλήσω Μενίππου ἐλπί. τί δ' αὐτῷ βέλεται τὸ ἀλλόθεν τερτῷ σχήματι, πῶλ' ἢ καὶ λύρα καὶ λιοντὴ; προστίθων δὲ ἴμους αὐτῷ. χαῖρὲ ὦ Μενίππ', πῶ δὲ γὰρ ὁμῖν ἀφίξαι; πολλὴ γὰρ χρόνον ἢ σίφηντας ἐν τῇ πόλει. Μένιπ. Ἡμευ τινῶν λυσσάμενα, καὶ σὸν δέον πύλας λιπών, ἴν' ἄλλος χορὴς ὤκισται διῶν. Φίλω. Ἠράκλει· ἰλιγύβι Μενίππου ἡμᾶς ἀποδασών, κατ' ὅς ἵπαρχος ἀναβιβίωσεν; Μέν. ὦν, ἀλλ' ἴτ' ἱμνῶσιν αἰδῶν μ' ἰδίξαστο. Φίλω. τίς δ' ἡ αἰτία σοι ᾗ καὶ νῦν καὶ παραδίξῃ τῷ τῷ ἀπὸ ἀμείατο

uia: Men. Iuuenta me incu-
tauit, atque audacia, quum
pro iuuenta haud paululum
impotentior. Phil. Siste ô
beate Trägica, & ab lambis
descendens, sic potius simus
pliciter eloquere, quæ nam
hæc uestis, quæ causa tibi iti-
neris inferni fuit, quum alio
qui neque iucunda, neq; des-
lectabilis sit uia? Men.
Res dilecte grauis me infer-
nas egit ad umbras, Confu-
lerem manes ut uatis Tire-
siai. Philon. Ille, atqui
deliras, alioqui non hoc pa-
cto caneres apud amicos cõ-
farcinatis uersibus. Men.
Ne mireris amice, nuper es-
nim cum Euripide atq; Ho-
mero uersatus, nescio quo
pacto uersibus sic impletus
sum ut numeri mihi in os sua
sponte confluant. Verum
dic mihi quo pacto res hu-
manæ hic se habent in ter-
ris? & quid nam in urbe ar-
guitur? Phil. Nihil noui.
Sed quemadmodum prius
actitabant, rapiunt, peierât,
scenerantur, usuras colli-
gunt. Men. Omiseri
atq; infelices. Nesciunt e-
nim, qualia de nostris rebus
nuper apud inferos decre-
ta sunt, quales quæ forte iam
est sunt in diuites istos cal-
culi, quos per Cerberum
nullo pacto poterunt ef-
fugere. Phil. Quid ais? No-
ui ne aliquid apud inferos
nostris de rebus decretum
est? Menipp. Per los

uon,

Δημίας. Μ. νῦν τις μ' ἐπὶ τῇ, καὶ
δράσθ' ὅτ' ἐν δ' ἑλπίου. Φι. παύ-
σαι μακάρεϊ τραγοῦσιν, καὶ λί-
γι ἐπιστάτω ἀπλῶς, καταβάς
ἀπὸ τῶν ἰαμβείων, τίς ὁ πολὺς
τί σοι ἂν ἡ κἄτω περιείας ἰδύσκουσιν;
ἄλλως γὰρ ὅχι ὁ Λαῶντις, ὅς ὃ ἀ-
σπᾶσι? ἢ ἰδίῳ. Μίν. ὦ φίλε,
τῆς χρεώ μι κατ' ἄγασθ' εἰς αἰ-
δᾶο, ψυχῇ χρεοσύνῃσιν ὀρθαίων
Τερψίσταο. Φιλ. εἴτ' ὅ. ἀλλ'
ὃ παραπάνω, ὃ γὰρ αὐτὸς ἐμ-
μίτῳ ἐρράψῃσιν πρὸς αὐ-
δῆας φίλους. Μίν. μὴ δαυμά-
σῃς αἰτάρ, νῦν γὰρ Εὐριπί-
δῃ καὶ Ομήρῳ συγγενέμην ὅ.
ἐκείν' ἵπας ἀνιπλῶδ' ἡ τῶν
ἱπῶν, καὶ αὐτὸ ματὰ μοι τὰ μέ-
τρα ἐπὶ τὸ τέμα ἱσχύται. ἀτὰρ
εἰπέ μοι, πῶς τὰ καὶ ἔργος ἔχει,
καὶ τί ποιοῦσιν ἐν τῇ πόλει;
Φιλ. λαὸν δ' ἔδην, ἀλλ' οἷα καὶ
πρὸ τῶ ἀρπάξουσιν, ἔπορῃσιν,
τοκογλυφῇσιν, ὀβολοστατῇσιν.
Μίν. ἄδλιν καὶ λακοδαίμο-
νός. ὃ γὰρ ἴσασιν, οἷα ἱναγκᾷ
λεγκύρῃται παρὰ τοῖς κάτω, καὶ
οἷα ληχεροῦνται τὰ ψήφισμα-
τα κατὰ τῶν πλοσίων, ὃ μὴ
τὸν ἑρβίον δ' οἷα μία μηχανὴ
τὸ διαφυγᾶν ἀτάς. Φιλ. τί φωνεῖ;
ἀδλονται τι νῦν τῶν τοῖς λά-
τῳ πρὸ τ' ἰσθᾶδι; Μίν. νῦν διὰ
καὶ

nem, & quidem multa, uerum prodere non licet, neque arcana quæ sunt, reuelare, ne quis forte nos apud Rhodamantum impieratis accuset. Philp. Nequaquam. Menippe, per Iovem, ne inuideas seimones amico. Nam apud hominem tacendi ignarum, & initiatum præterea sacris edisseres. Menipp. Dura profecto iubes, & nequam tuta, uerum tua gratia tamen audendum est. Decretum est ergo, diuites istos ac pecuniosos aurum tanquam Danaen seruantes abstrusum. Philipp. Ne prius ô beate, quæ sunt decreta dixeris, quam ea percurras omnia, quæ abste audire libentissime uelim. Quæ uidelicet descensus causa fuerit, quis itineris dux, deinde ex ordine, & quæ illic uideris, & quæ audieris omnia. Verissimile est enim te, quum res pulchras uidendi curiosus sis, eorum quæ uisui aut auditu digna uidebantur, nihil omnino prætermisisse. Menip. Parendum & iam in his tibi est. Nam quid facias urgente amico? Ac primum sanè tibi expediam, quæ res animum meum ad hunc descensum impulerit. Ego igitur quum ad huc puer essem, audissemque Homerum atque Hesiodum, seditiones ac hel-

la ca-

κει πολλά, ἀλλ' ὅστις ἐκείνων αὐτὰ πρὸς πάντας, ὅτι τὰ ἀπὸρρητὰ διαγορεύει, καὶ καὶ τις ὑμᾶς γράψεται γραφὴν ἀσβεστίᾳ ἐπὶ τῇ βαλαμάδῳ. Φιλ. μηδὲ μὲν ὡς Μένιππος πρὸς τῷ Διὶ, καὶ φρονέει τὸ λόγον φίλον ἀνδρὶ, πρὸς γὰρ ἀδελφὰ σιωπᾶν ἔχει τὰτ' ἄλλα, καὶ πρὸς μινυμύλιον. Μέν. χαλὶπὸν μὲν ἐπιτάτῃς τὴν πίταγμα καὶ ἅπαντ' ἀσφαλὲς, πλὴν ἄλλὰ σὺ γὰρ ἵνα καταμαρτύρῃς. ἰδοὺ δὲ τὸς πλοσίους τέττις καὶ πολλὰ χρημάτας, καὶ τὸ χρυσίον κατακλειστον ὡς περὶ τὴν Δανάην φυλάττοντας. Φιλ. καὶ πρὸς τὴν ἱππὴν ὡς γὰρ τὰ διδούμενα, πρὶν ἵνα ἀνελθῶν, ἀμὰ λιστ' αὐτὸς ἡδὲ ἀνέσσαιμι σε, ἥτις αἰτία σοι ὅτι καθόλου ἵκνῃτο, τίς δὲ ὅτι πρὸς ὅτις ὅτις, ἥδ' ἵκνῃ αὐτὸς ἡδὲ, αὐτὸς ἡκνῃ πρὸς αὐτοῖς. εἰκὸς γὰρ δὲ φιλόκαλον δοτασι, καὶ αὐτῶν ἀξίαν δῖαν ἢ ἀποστῇ παραλισπῶν. Μέν. ὑπερβατίον καὶ ταυτὰ σοι. τί γὰρ αὐτὸ καὶ ἅδοι τίς, ὅτι φίλ' ὡς ὅτι βιάσθῃτο; καὶ δὲ πρὸς τὰ σοι δῖαν τὴν γυνάμην τὴν ἑμὴν, καὶ ὅτις ὅτις πρὸς τὴν ἑμὴν ἀσπασιν. ἰγὼ γὰρ ἄλλ' μὲν ἐν πᾶσι τῶν ἀνδρῶν ὁμῆρος καὶ Ἡσιόδου πολίμους καὶ τὰς

αἰετ

la canentes, non semidecorū
modò, sed & ipforum iam
Deorum, adhuc uerò & ad
ulteria eorum & uolentias,
rapinas, supplicia, patrum
expulsiones, & fratrum &
tororum nuptias, hæc me
Hercle omnia bona pulchra
que putabam, & studiose er-
ga ea affliciebar. postquam
uerò in uirilem iam ætatem
peruenirem, hic leges rursus
tubentes audio poetis adpri-
me cōserrarias, neq; uidelicet
adulteria committere, neq;
seditiones mouere neq; ra-
pinas, excercere. Hic igitur
hæsitabundus constitū, incer-
tus omnino quo me pacto
gererem. Neq; enim deos
unquam putauī moechatu-
ros, aut seditiones inuicem
fuisse moturos, nisi de his re-
bus perinde ac bonis iudi-
cassent. Neq; rursus legum
latres his aduersa iussuros,
nisi id conducere existimas-
sent. Quoniam igitur in dus-
bio eram, uisum est mihi phi-
losophos istos adire, atque
his me in man^o dedere, roga-
re q; uti me, utcunq; liberet,
uterentur, uixitq; uiam ali-
quam simplicem ac certam
ostenderent. Hæc igitur
mecum reputans ad eos ue-
nio, imprudens profectò,
quod me ex fumo (ut aiunt)
in flammam conijcerem. A-
pud hos enim maxime dili-
genter obseruans summam

ερεται

σαι διηγυμλόν, & μέσση τῶ
ἡμιδίου, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν ἡδὴ
τῶν διῶν, ἵτι δὲ καὶ μαιχρίας
αὐτῶν καὶ βίας καὶ ἀρπαγὰς
καὶ δίκας, καὶ πατέρων βλάβας,
καὶ ἀλλοτρίων γάμους,
πάντα ταῦτα ὕγμῳ εἶναι ἡ-
λὰ, καὶ ἐπαρ' ἑγὼς ἐκινούμην
πρὸς αὐτὰ. ἐπεὶ δὲ εἰς αὐτὰς
τιλῶν ἤρξαμην. πάλιν αὖτις
ταῦτα ἤκουον τῶν νόμων τασσά-
ντων τοῖς ποικίλοις κινδύνουσι,
μήτι μαιχρῶσαι, μήτι φασιάσαι,
μήτι ἀρπάξαι, ἐν μεγάλῳ οὖν
καθετήκαμ ἀμφιβολίᾳ, ἐκ οὗ
δὴν ἵτι χρυσάμην ἑμαυτῷ. ἔ-
τι γὰρ τὸς Διὸς αὖ ποτι ὕγμ-
μῳ μαιχρῶσαι, καὶ φασιάσαι
πρὸς ἀλλήλους, ἃ μὴ ὡς πόρ-
καλῶν τέτων ἰγνῶσκον, οὐτ'
αὖ τὸς νομοθετὰς ταῦτα πάντα τῶ
τοῖς παλαιῶν, ἃ μὴ λυσίτε-
λῶν ὑπελάμβανον. ἐπεὶ δὲ δι-
ώριον, ἰδοῦ μοι ἐλθόντα παρ-
ὰ τοῦτε λαλουμένους τέττοις φι-
λοσόφους, ἐχχρίσαι τι ἑμαυτὸν
καὶ διηδύνασθαι αὐτῷ χρῆσθαι
μοι, ἵτι βούλονται, καὶ τίνα ἐ-
λθὼν ἀπλῶ καὶ βιβλικοῦ ὑπε-
δῶξαι τοῦ βίου. ταῦτα μὲν δὲ
φρονῶν προσέειπα αὐτοῖς. ἰλλοῦ
θαμ δ' ἑμαυτὸν ἐς αὐτὸ, φασί-
κὲ πῦρ ἐν τῷ κληνῷ βραχίονι μου
παρὰ

reperi ignorantiam, omniaque magis incerta. adeo ut prae his illico mihi uel idiotarum uita iam aurea uideretur. Alius etenim soli me iussit uoluptati studere, atque ad eum scopum uniuersum uitae cursum dirigere. In eo ipsam sitam esse sollicitatem. Alius rursus omnino laborare, corpusque siti, uigiliis, ac squalore subigere, misero semper adfectum, contumeliosis obnoxium assidue, Hesiodi sedulo inculcans celebria illa de uirtute carmina, & splendorem uidelicet, & acclisum in uerticem montis ascesum. Alius contemnere iubet pecunias, earumque possessionem indifferentem putare. Alius contra bonas ipsas etiam diuitias esse pronunciat. De mundo uero quid dicam: de quo Ideas incorporeas substantias, atomos, & inane, ac talem quandam pugnantium inuicem nominum turpem indies audiebam, & quod absurdorum omnium maxime fuit absurdissimum, de contrariis unumquodque quum diceret, inuincibiles admodum & probabiles sermones adferebat, ut nec ei qui calidum, nec ei qui frigidum idem prorsus esse contenderent, contra quicquam hincere

potuerim.

παρὰ γὰρ ἀδύνατον μάλιστα ἰδεῖσθαι τὸν ἐπισκοπῶν τὴν ἀγνοίαν καὶ τὴν ἀπορίαν πλείονα, ὥστε μοι τάχιστα χρυσὸν ἀπιδόξω, ὅτι τοῖς τῶν ἰδιωτῶν βίαι, ἀμείνω λίγὴ μὲν αὐτῶν παρῆναι τὸ πᾶν ἡδονᾶσαι, καὶ μόνον τὸ τοῖς πᾶσι τὸς μετρίως, τὸς γὰρ εἶναι τὸ εὖ δαμῶν, ὃ ἢ τῶν ἱμπαλιν, ποιεῖν τὰ πάντα, καὶ μεχθῶν, καὶ τὸ σῶμα καταναγκάζειν, ῥυπῶντα καὶ δυσμῶντα, καὶ πᾶσι δυσχερῶντα, καὶ λοιδορᾶμενον: συνιχθεῖς ἐπὶ ῥαψῶδων τὰ πάθος καὶ κῆνα τῶν σοφῶν, πρὸς δὲ ἄρια τῆς ἱππικῆς, καὶ τῶν ἰσθμίων, καὶ τῶν ἐπὶ τῷ ἄκρῳ ἀνάβασιν, ἀλλὰ καὶ ἰατρικῶν χρημάτων παρὰ λούτο, καὶ ἀδιάφορον οἰοῦμαι τὴν κτῆσιν αὐτῶν, ὃ δὲ τις αὖτε πάλιν ἀγαθὸν εἶναι καὶ τὸν πλεονάζον αὐτὸν ἀπιδείκνυται, πρὶν μὲν γὰρ τὸ μέγεθος τί χρὴ καὶ λίγαν: δεῖ γὰρ ἰδέσθαι καὶ ἀσώματα καὶ ἀτόμους καὶ κτῆσιν, καὶ τοιούτων τινα ὄχλον ὀνομάτων ὁμοίως παρὰ αὐτῶν ἑστῶν ἰσταντῶν, καὶ τὸ πάντων δεινῶν ἀτοπώτατον, ὅτι πρὸς τῶν ἰσταντῶν ἱππικῶν αὐτῶν λίγαν, σφειδρα νικῶντας καὶ πειθανδὲς λίγας ἱπορίζατο, ὥστε μᾶλλον τῷ ὁρμῶν τὸ αὐτὸ πρᾶγμα λίγαν εἶναι.

potuerim, atque id, quod tam-
men manifestè cognoscerem
fieri nunquam posse, ut eas-
dem res calida simul frigi-
daque sit. Prorsum igitur ta-
le quiddam mihi accidebat,
quale solet dormitantibus,
ut interdum capite annuerè,
interdum contra abnuerem.
Præterea quod multo erat
istis absurdus, uitam eor-
um diligentè obseruans;
comperi eam cum ipsorum
uerbis præceptisque summos
pere pugnare. Eos enim
qui spernendam censebant
pecuniam, auidissimè cõspe-
xi colligendis diuitijs inhia-
re, de fœnore litigantes, pro
mercede docentes, omnia
denique nummorum gras-
tia tolerâtes. Si uerò qui
gloriam uerbis aspernaban-
tur, omnem uitæ suæ ratios-
nem in gloriam referebant.
Voluptatem rursus omnes
ferme palam incessabant,
clanculum uerò ad eam so-
lam libenter confluiebant.
Ergo hac quoque spe fru-
stratus, magis adhuc ægre
molestèque tuli. Aliquantus
lum tamen inde memet con-
solabar quod unâ cum multis
& sapientibus & cele-
berrimis insipientisque essem,
atque uerè adhuc ignarus
oberrarem. Peruigilanti
mihi tandem, atque hisce de
rebus mecum cogitanti, ues-
nit in mentem, ut Babylo-
nem profectus, magorum
aliquem

λίγONTI, μήτι τὸ ψυχρὸν, αὐτὸς
λίγα ῥίχα, καὶ ταῦτα ἀλόγιστα
σαφῶς, ὥς οὐκ αὖ ποτε δόρυμ
σι ἰὴ καὶ ψυχρὸν ἢ τανῷ χρο-
νῷ, ἀτιχῶς οὖν ἰπασχον τοῖς
νυστάζουσι τέτοις ὁμοίον. ἄρ-
τι δὲ ἐπινδύων, ἄρτι δὲ αὐα-
νίστην ἱμπαλιν. ἴτι δὲ πολλοὶ
λῶ τὴντο ἱπασχων ἀποκτά-
ρον, τοὺς γὰρ αὐτὰς τέττις οὐρίσας
κὼν ἐπιτηρῶν, ἑαυτωῖατα
τοῖς αὐτῶν λόγοις ἐπιτηδεύον-
ται. τὸς γινώτατα φρονῶν πα-
ρανοῶντας χρημάτων, ἰώρων
ἀπρίξ ἱχομύλους αὐτῶν, καὶ πε-
ρὶ τῶν διαφθορμύλους, καὶ
ἡδὲ μισθῷ παλαδόντας. καὶ
πάντα ἵνακα τέττων ἱπομίνον-
ται, τίς τι τίῳ δέξων ἀποβαλ-
λομύλους, αὐτῶς ἵνακα πάν-
τα ἐπιτηδεύοντας, ἡδονῆς τὸ
ἀσχεδὸν ἅπαντας κἀτηγῶ-
ροῦντας, ἰδίᾳ δὲ μὴ ταύτη
προσηγυμύλους. σφαλαῖς οὖν
καὶ ταύτης ᾗ ἰλπίδι, ἴτε
μᾶλλον ἰδυσχίανον. ἡρίμα
παρὰ μισθῷ ἱμακτόν, ἴ-
τι μὴ τὰ πολλῶν καὶ σοφῶν, καὶ
σφόδρα ἐπὶ σωῖσα διαβιβύ-
μύλων αὐτῶν τίς τι αἰμί, καὶ τὰ
λῆδὲς ἴτι ἡγνῶν πῶριερχομαι.
καὶ μοι ποτὶ διαγρυπνῶντι τέ-
των ἵνακα, ἰδοῦσθ ἰς βαβυλῶ-
να ἰλδῖστα, ἀνδρῶν καὶ τινῶν

aliquem ex Zoroastri discipulis ac successorib. conuenirem. Audieram siquis dem eos inferni portas carminibus quibusdam ac mysticis aperire, & quemlibet huerit, illuc tuto deducere, ac rursus inde reducere. Optime ergo me, facturum putauis, si cum horum quospiam de descensu pacifictis, Tiresiam Boeotium consulerem, ab eoque perdiscerem (quippe qui uates fuerit & sapiens) quæ uita sit optima quamque sapientissimus quisque potissimum elegerit. Ac statim quidem ex illis ens quam poteram celerissime Babylonem uersus recta contendi. Quo quum uenio, diuersor apud Chaldeorum quendam hominem certe sapientem, atque arte mirabilem, coma quidem canum, admodumque promissa barba uenerabilem. Nomen autem illi fuit Mithrobarzanes, orans igitur obsecransque uix exorauis, ut quauis mercede uellet, in illam me uiam deduceret. Suscipiens uero me uir primum quidem dies nouem ac uiginti cum luna simul incipiens abluit ad Euphratem, mane solem Orientem uersus perducens, ac sermonem quempiam longum mulsitans, quem non admodum exaudiebam. Nam (quod incertamine præcones inepti solent)

τῶν μάγων, τῶν σοφῶν μαδὰ τῶν καὶ Διαδίων. ἤκουον δ' αὐτοὺς ἰσχυρῶς τι καὶ τελειοτάτῃσι τοῖς αὐτοῖς τοῦ ἔλεος τὰς πόλεις, καὶ κατὰ γὰρ ἡμᾶς βύλονται ἀσφαλῶς, καὶ ἐπίσω ἄνδρες ἀπαίμακτοι. ἔστι τοι οὗτο ἡγῶμαι εἶναι, παρὰ τινος τοῦ τῶν Διαπραξάμενον τίνος κατὰ βάσιν, ἰλδὲντα παρὰ Ταρασίαν τὸν βοιωτῶν, μαδὰρ παρ' αὐτοῦ, ἃτι μάλιστα καὶ σιφῶν, τίς ὅστις ὁ ἀριστὸς βίος, καὶ ὅτι αὐτοῖς ἔλποτο σύμφρονων. καὶ δὲ ἀπαπαδήσας ὡς ἄχον τήχον, ἔτανον σὺν βαβυλῶν. ἰλδὲν δὲ, συγγίνομαι τινὶ τῶν χαλδαίων σοφῶν ἀνδρῶν καὶ διασπίσιν τίνος τήχον, πολλῶν μὲν τίνος ἡμῶν, γίνονται δὲ μάλα σιμῶν καδαιμῶν, τῶντομα δὲ ἡμῶν αὐτῶν μιδροβαρζάνης. Διαδίων δὲ καὶ καδαιμῶν σῶσας, μέλεις ἰσχυρὸν παρ' αὐτῶ ἔφ' ὅτῳ βύλοιτο μιδὼ καδαιμῶν σῶσας αἰμοῖσι. ὁ δὲ, παραλαβὼν δὲ με ὁ αὐτῶν, πρῶτα μὲν ἡμῶν ἐννία καὶ εἰκοσὶν ἅμα τῇ σελήνῃ ἀρξάμενος ἔλεον, κατὰ γὰρ τὸν σὺνράτῳ, ἰωδὸν προσανατίλλοντα τὴν ἡλίον, ῥῶσιν τινα μακρὰν ἰπιδίον, ἥς ὁ σφίδρα κατὰ γὰρ. ὡσπερ γὰρ οἱ φαῦλοι ἔν τοις ἡγῶσι

lent) notabile quiddam ut
que incertum proferebat,
nisi quod quoddam visus
est incedere daemones. Post
illam igitur in cantationem
te mihi in uulsum spuens
deducit rursus, oculos nus-
quam in obliuium quen-
quam deflebens. Et cibus
quidem nobis glandes e-
rim potus autem lacatque
missum, & Choaspi Iyris
phra, lectus uero in herba
subdio fuit. At postquam
eam preparati satis hac dies
et iunus, medio noctis
Silentio ad Tigretem me su-
mum ducens, purgant sic
mul, atque abstergit, facit
que iussit aut se squilla, tum
pluribus item alijs, &
magicum simul illud car-
men submurmurans, deum
torum metam incantans, ac
ne aspectris laderer, circ-
cumiens, reducit domum,
ita ut ueram, reciprocans
sem, ac reliqua non his par-
te nauigationi nos prae-
parauimus. Ipse igitur magis-
tam quendam uestem in-
duit, Medorum uesti ut plu-
rimum similem, ac me qui-
dem his quae uides, orna-
uit, claua uidelicet, Leo-
nis exuvijs, atque insuper
lyra. Iussit praeterea uen-
tem si quis me roget, Me-
sippum quidem ne dicerē,
sed Herculeum aut Vipssem
aut Orpheum. PHI. Quid
ita ô Menipp. neque enim
Ὁρφέα. Φίλιππ., ὅτι δὲ τί τοῦτο ὁ Μενίππ; οὐ γὰρ εὐνο-

ἀγνοεῖ κερύκεν. ἐπὶ τοῦτο το
καὶ ἀσάφει ἐφδιγγίτο, πάλιν
ἀλλ' ἵκανα γι' τινος ἐπιμαλῆ
δα δαίμονας. μετὰ γοῦν τίμη
ἐπελόντορσι αὐτὸν πρὸς τὸ πρὸ
συνεπὲν ἀποπύσαι, ἐπαιθεῖν πάλιν,
ἐδύναται τῶν ἀπαύτων πρὸς
βλίσκων. καὶ σιτία μὲν ἔμμεντα
ἀνρόδρυα, ποτὶν δὲ γάλα, καὶ
μυλινάτορ, καὶ τὸ τὸ χοάσπιν
ὕδαρ, οὐκ ἀλλ' ἰσχυρὰ δὲ οὐκ
ἂν πείσας. ἰσχυρὰ δὲ, ἀλλ' οὐκ ἂν
προδιαυθύνει πρὸς μίαν
ἐντάται, ἐπὶ τὸν τίγρητα ποτα-
μὸν ἀγαγὼν, ἐκδιδρυτὶ με καὶ
ἐπίμαρτι, καὶ πόριόντοισι δαδ-
καὶ σιλλῇ καὶ ἄλλοις πλάσ-
σιν, ἀλλὰ καὶ τίμη ἐπελόν
καὶ ἡλὸν ὑπερσυνδύσας. αἰα δὲ
λεον μελίστα μαγύσας καὶ πρὸς
ἐκιδρύρ, ἅρα μὲν βλάστησιν δὲ
πρὸς τῶν φαντασμάτων, ἐπαιθεῖν
γαίῃς τίμη οἰκίαν, ὡς ἀχομῆτα
προδίδοντα, καὶ τὸ λοιπὸν ἀρ-
φὶ πλὴν ἱχθυῶν. αὐτοὶ μὲν
οὐδὲ μαγίαν τιν' ἴδου ποτὶν,
τὰ πολλὰ ἱσχυρὰ τῇ μαλίστῃ,
ἐπὶ δὲ τούτοις φέρων ἄρισ-
τάσας τῶν πάλιν καὶ τῇ λίστῃ
καὶ προσίτι τῇ λίστῃ, καὶ πρὸς
ἐκιδρύσας, ὡς τὴν ἱσχυρὰν
τεύτομα, Μένιππον μὲν μὲν λίσ-
ταν Ἡρακλῆα δὲ ὁ Ὀδυσσεύς.

causam aut habitus, aut nomen
minis intelligo. MEN. At
qui perspicuum id quidem
est, ac neutiquam arcanum.
Nam hi qui ante nos ad
inferos olim uisui descen-
derant, putauit si me his
assimularet, fore ut facilius
Atraci custodias fatterem,
atque nullo prohibente
transirem, utpote nouior
tragico admodum illo cultu
emissus. Iam igitur dies
apparuit, quum nos ad flum
pen ingressi in recessum
ingredimur. parata liqui-
dem ab illo fuerant, cyma-
ba, sacrificia, mulla, & in
id mysterium denique qui-
buscunque opus erat. Im-
ponentes ergo omnia prae-
parata, ita iam & ipsi in-
gredimur tristes, lachrys
misque implemur obo-
lis. Atque aliquantisper
quidem in fluuiio ferimur,
deinde in syluam delati su-
mus, actacum quendam, in
quem Euphrates conditur.
Tum hoc quoque transmis-
so, in regionem quandam
peruenimus solā, syluosam
atque opacam, in quam de-
scendentes (praebar uero Mi-
throbarzanes) & puteum
effodimus, & oues iugula-
mus, & foueam sanguine
conspergimus. At magus
interim accensam ficem
tenens, haud amplius tam
summis murmure, sed

τα μὲν ἰσθῆξαι μὲν, καὶ τὸ αἶμα πρὸς τὸ βόθρον ἰσπελάσαι μὲν, ὃ δὲ

νικῶν τὴν αἰτία οὕτως τοῦ σχή-
ματος, οὕτως τῶν ἐντομάτων.

Μένειπ. καὶ γὰρ πρὸς δαίμονα
γὰρ τοῦτο, καὶ οὐ παρὰ τὴν ἀ-
πὸ τῶν τοῦτο. ἵνα γὰρ οὕτως πρὸ
ἐμῶν γὰρ τοῦτο ἰσθῆξαι, καὶ τὴν
δύσαν, ὅγατο, εἰ μὴ ἀπὸ ἀ-
σθενῶν, βραδύως αὐτὴν τὴν
δαίμονα φέρειν δαίμονα καὶ
ἀπὸ τῶν παρὰ τὴν, ὅτι οὐ
παρὰ τῶν τραγικῶν μάλιστ' ἀπὸ
παρὰ τῶν μὲν τοῦτο τοῦ σχή-
ματος, ὅλα δ' ἐν ὁπιοῦν ὅ-
μιον, καὶ κατὰ τὴν τοῦτο ἐπὶ
τὴν ποταμὸν, πρὸς ἀναγωγὴν
ἐγγυμῆδα. παρὰ τὴν δ' αὐτὴν
καὶ σκάφης, καὶ ἰσθῆξαι
καὶ μίλητα, καὶ ἄλλα οὕτως
πρὸς τὴν τὴν τοῦτο χρῆσιμα. ἡ
βαρύνοντο οὐδ' ἀπαντα τὰ πα-
ρασκευασμένα, οὕτως δὲ καὶ
αὐτοὶ βαρύνοντο ἀπὸ τῶν τοῦτο, δαί-
μονα κατὰ δαίμονα τοῦτο. καὶ
μὴ μὲν τὴν τοῦτο ὁπιοῦν
δα ἰσθῆξαι τὴν ποταμὸν δα δ' ἰσθ-
πλοῦντα μὲν ἰσθῆξαι τὸ ἔλθῃ καὶ
τὴν λίμνην, ἰσθῆξαι τὴν τοῦτο
τῆς ἀφανίσταται. πρὸς τὴν τοῦτο
τοῦτο δὲ καὶ τὴν τοῦτο, ἀφανίσ-
ταται ἰσθῆξαι τὴν τοῦτο καὶ ἰσθ-
πλοῦντα, καὶ ἀπὸ τῶν τοῦτο ἰσθ-
πλοῦντα ὅγατο δὲ ὁ Μιδροβαρζά-
νης βόθρον τὴν τοῦτο μὲν, καὶ

uoce quam poterat maxima calamitans, demones simul omnes conuocat. Perseas, Erinnyes, Hecatem nocturnam, excelsamq̃ Proserpinam, simulq̃ polysyllaba quædam nomina barbara atque ignota commiscet. Statim ergo temere omnia, & rimas ex carmine solum ducere, ac porro Cerberi latratus audiri. & iam res planè tristis fuit ac moesta. Umbratum at timoris rex imis sedibus Orcus. Ac protinus quidem inferorum patebant pleuraq̃, lacus Pyriphlethoon, ac Plutonis regia. Tum per illum descendentes hiatum. Rhadamanthum propemodum metu reperiimus extinctum. Ac Cerberus primum quidem latrabat, commouitq̃ sese. At quum ego Iyram celerissime correptam pullassem, cantu statim sopitus, obdormiuit, deinde posteaquam ad lacum venimus tranare ferè non licuit. Iam enim onustum erat nauigium, & eiulatu certè plenum. Vulsnerati quippe in eo nauigabant omnes, hic femur, illic caput, alius alio quopiam membro luxatus, usque adeo, ut multi certè

ex

τὸ πορθεῖσθαι, καὶ οἰμωγεῖσθαι ἀνάγκη. τραυματίαι δὲ πάντες ἐπὶ πλοῖον, ἢ μὲν τὸ σκέλος, ἢ δὲ τὴν κεφαλὴν, ἢ δὲ ἄλλο

τι σῶ-

μάχῃ ἐν τισὶν δάδα καί-
μενός τις ἔχον, ἐκ τῶν ἑρμῶν τῆ
φρονῆ, παρμυγνύσθαι δὲ ὡς οἷος
τι τὴν ἀσπιδόεντα, δαίμονας τε
μοῦ πάντας ἐπιβοᾷτε, καὶ πει-
νᾶς καὶ ἐλπίδας, καὶ νυχίας κα-
κότητος καὶ αἰσάντων πόρρωθεν
ναῶν, παρμυγνύσθαι ἅμα βάρ-
βαρινὰ τινα καὶ ἄσημα ὀνόμα-
τα καὶ ποικιλοῦσθαι, αὐτὸν
δὲν πάντας ἐκείνους ἐσαλόντες,
καὶ ὑπὸ τῇ ἐπιφάνει τῶν δαίμων
ἀνιέρχονται, καὶ ἡ ὑλὴ τοῦ
ὀφθαλμοῦ πύρρονος ἐκείνου, καὶ
τὸ πρᾶγμα ὑποβλάπτουσιν τὴν
καὶ σκυδρύνειν. ἰδὼν οὖν δὲ
ὑπὸ τῶν δαίμων ἀσπιδόεντων αἰσῶν
νοῦν κατακρίνεται γὰρ ἡ δὲ τὰ
πλοῖα, καὶ ἡ λίμνη καὶ ἡ πυ-
ρροφάνεια, καὶ τὸ πλοῖον
τὰ βασίλεια. κατακρίνεται δὲ
οἷος διὰ τοῦ χάσματος, τὴν
μὲν ῥαδάμανθον ὑπὸ τῶν δαίμων
πρῶτα μιν δὲ δὲ τὸν δαίμονα,
ἢ δὲ ἐκείνους ὑλάντες μὲν
τοί, καὶ παρμυγνύσθαι. ταχὺ δὲ
μὲν κρύσαντες τὴν λίμνην, πα-
ραχρῆμα ἐκείνους ὑπὸ τοῦ μί-
κτου. ἐπὶ δὲ πρὸς τὴν λίμνην
ἔλθουσιν, μιν δὲ μὲν ἢ δὲ ἐπι-
καύουσιν. τὴν γὰρ ἡ δὲ πλοῖα

ex bello quoque iam adesse
viderentur . At optimus
Chaton, quum leonis ui-
deret exuias, esse me ratus
Herculem, recepit, tranque
uexit fibris, tum exeun-
tibus quoque nobis monstra-
uit seminam, sed quoniam
iam eram in tenebris, præ-
cedit quidem Mithrobar-
zanes, ego autem à tergo
continuus illi comes adhae-
reo, quoad in pratum maxi-
mum peruenimus asphodes-
lo constitum, ubi certè cir-
cumfusa undique mortuo-
rum stridula nos sequun-
tur umbræ . Tum paulo
procedentes longius, ad is-
psum Minois tribunal ac-
cessimus . Erat ipse quidem
in folio fortè quodam sub-
limi sedens . Astabant au-
tem illi Poenæ, Tortores,
mali Genij, Furæ . Ex altera
parte plurimi quidam
adducti sunt ex ordine lon-
go fune uincti . Dicebantur
autem adulteri, lenones,
moechi, homicidæ, adulato-
res, sycophantæ, ac talis
hominum turba quoduis in
uita patrantium . Scorsim
autem diuites ac fornerato-
res prodibant pallidi, uen-
tricoli ac podagrici, quos
cum quisque trabe . uin-
ctus erat, Terri pondere
duorum talentorum impos-
suo . Nos igitur astantes,

ἡ κατὰ αὐτὴν καὶ ἡ ἐξουσία ἀποτάσσουσιν ὑποτασσάμενοι, ἵνα

[illegible]

de quæ sunt omnia conspiciamus, & quæ dicuntur, audiscamus. Accursant autem noui quidam atque admirabiles retores. PHILON. Quinam ergo hi per locum, suum, ac ne istum quidem se piget dicere, MENIP. Vmbrae ne unquam istas hosti, quas opposita soli reddant corpora? PHIL. Quinô quidem igitur. MEN. Hæ nos igitur quum primum fundi uitæ sumus, accedunt, testantur atque redargunt, quicquid in uita peccauimus, & sine quodam ex his dignæ admodum fide uidentur, utpote nobiscum uersare semper, nostrisque nusquam digresse corporibus. Minus igitur curiose quemlibet examinans, impiorum relegabit in eos suis penas ubi sceleribus suis digni sunt. In hos præcipue, cum incenditur coris operum uiuerent, ac dignitates influerent, quis que adorari se se ferè expectant, nimirum breui peritura rotam superbiæ fuisse que desectatur; quippe qui non meruissent, morales ipsi qui sint, sese bona quoque mortalia consequi. At uenit splendida illa ex æternis, diuites, in quam gentis munia, nudi ac uultu demisso scelerum, et

[illegible]

215

Journal of Management Studies, 19(6), 701-718.

λέγου πολλοῦ αὐτὸν ἰσχυρί-

ἔσθ. πείνουν δι' ἡσυχίας, λέγουσιν πολλοὶ αὐτὸν ἵππον
παιδευμένον.

olim fuisse pecunia. Tum nos à tribunali discedentes, ad supplicij locum peruenimus. Vbi amice multa & miserranda audire simul, ac spectare licuit. Nam sis mul ac flagrorum sonus auditur, & ciulatus hominū in igne flagrantium, tum roste & tormenta, catenæ, Cerberus lacerat, & Chis mæra dilaniat, cruciabanturq; pariter omnes captiui, Reges, Præfeti, Pauperes, mēdici, diuites, & iam scelerum omnes poenitebat. Et quosdam quisq; eorum, dum intuemur, agnouimus, uidelicet qui nuper è uita discesserant. At hisce pudentes tum occultebant, nostrisq; subtrahebant aspectui, aut si nos aliquando respiciebant, id seruiliter admodum abiectionis faciebant atque hi quidem quam olim putas, onerosi fastuosiq; in uita: At pauperibus maxillorum dimidium remittebatur, & quum interquies uissent, denuo repetebantur ad poenam. Sed illa quoque quæ fabulis feruntur, aspexi, Ixionem, Sisaphum, Phrygiumq; grauius affectum Tantalum, genitumq; terra Tityum, Dii boni, quantum? Incegrum Viratus agrum occupabat. Hos tandem prætereuntes, in campum

uenimus

παλαιμύλων πρὸς ἀργύριον
 γροῖσθαι δεικνύει. ἀπὸ αὐτοῦ
 δὲ ὁμοῦ τοῦ δικαστηρίου πρὸς
 ἡλιαστήριον ἀφικνέμεθα. ἴδωμεν
 δὲ ὃ φίλοι πολλὰ καὶ ἱλαστά
 ὡς ἀνέσθαι τι καὶ ἰδῶμεν. μαρτυ-
 ροὺν τι γὰρ ἡμῶς ψέψεται ὑμῖν τοι,
 καὶ οἰμωγὴ τῶν ἐπὶ τῷ πυρὶ
 ἐπ' ἡμετέρῳ, καὶ τρέβλαι καὶ λύ-
 φωνες καὶ τροχοί, καὶ ὁ χίμαι-
 ραῖς παράτῃ, καὶ ὁ λέρβος
 ἰλασθῆναι. ἰσχυρότερό τι ἡμᾶς
 πάντες, βασιλεῖ, δούλοι, πατέρες
 καὶ, πίνετο, πλῆσισι, πτωχοί.
 καὶ μετρίμει πᾶσι τῶν τιτλο-
 μεμένων, ἵνῃ ἡ αὐτῶν καὶ ἔγνω-
 ρισαμὲν ἰδόντες, ἐπὶ σοὶ ὅσων
 τῶν ἰσχυρῶν τιτλομενέμεται.
 οἱ δὲ ἰσχυροὶ πῶς τοι, ἡ ἀπὸ τρέ-
 φοντο. αἱ δὲ καὶ προσβλέποντες
 μέγα δειλοπρῆς τι καὶ ἡλια-
 στήριον καὶ τὰ πάντα πῶς οἷα βα-
 ρύς ἴντες, καὶ ὑπὸ ῥίπαι παρὰ
 τὸν βίον. τοῖς μὲν τοι πίνεσι
 ὁμιλίαι τῶν κακῶν ἰδίῳ τοι,
 καὶ διαναπαύμενοι πάλιν ἰ-
 σχυροὶ. καὶ μὲν ἡ ἀκῆνη αἰ-
 δοντά μὲν ὄντα, τὸν Ἰξίονα, καὶ
 τὸν Σισυφοῦ, καὶ τὸν φρύγα Τάν-
 τλον χαλκῶς ἔχοντα, καὶ τὸν
 γηγῶν Τίτυον, ἑρμῆας ἰσχυ-
 ροὺς γὰρ τέπερ ἰσχυρὸν ἄγρῳ.
 ἀλλὰ δόντες δὲ καὶ τότε, ἵε

uenimus Acherusium, inue-
nimusq; ibi semideos, heroi-
dasque & aliam simul mor-
tuorum turbam, ingentes
tribusque dispositam, alios
quidem uetulos quosdam
ac marcidos, atque (ut Ho-
merus ait) euanidos, alios
uero iuueniles, & integros
& hoc potissimum ob ille-
lam condiendi efficaciam
Aegyptios. Verum di-
gnoscere quemlibet haud
proclive fuit, aded nudatis
ossibus omnes erant inui-
cem simillimi, nisi quod uix
tandem eos diu intendentes
agnouimus. Quippe con-
ferti considerabant obscuri
atque ignobiles, nullumq;
seruantes amplius pristinae
formae uestigium. Cum
igitur multi simul ossei
consisterent, inuicem omni-
nino similes, qui terris
cum quiddam per cauos os-
culorum orbis transpiceret
rent, dentesq; nudos os-
tenderent, haesitabam cer-
te mecum Quonam signo
Thersitem à Nireo illo for-
moso discernerem, aut men-
dicum Irum, à Phzacum
rege, aut Pyrrhiam coquē
ab Agamemnone. Nihil
enim amplius ueterum iu-
diciorum eis permanse-
runt, sed ossa fuerunt inter
se similia, incognibilia,

incri-

των αὐτοῖς παρίμενον, ἀλλ' ἴμῃ τῇ ὑπ' αὐτῷ, ἡδύλα καὶ

τὸ πιδίον ἰσβάλλομεν, τὸ ἀ-
χέρειον, δὲ ἴσμεν μὲν τι αὐτῶν.
δι τὰς ἡμετέρας τι καὶ τὰς ἡρώ-
νας, καὶ τὸν ἄλλον ἡμιλον τῶν
νικητῶν κατὰ ἴδην καὶ φύλα
διατεμελίσουσιν. τοὺς μὲν πα-
λαιότες τινες καὶ δυνάστες,
καὶ ὡς φασὶν Ὀμηρ. ἀμύν-
ουσι, τὰς δὲ παλαιὰς καὶ σω-
τηρίας, καὶ μάχας τὰς αἰγυ-
πτιῶν αὐτοῖς διὰ τὸ πλούσιον
εἶ ταπεινάσαι. τὸ μὲν τοι δια-
γινώσκον. ἵνα πορὶ πάντων τι ἴ-
σῃς. ἀπαντὸς γὰρ ἀτεχνῶς
ἀλλήλοις γίνονται ἴμοι, τῶν δὲ
τίμων γιγνόμενων, πλὴν μὲν
γὰρ καὶ διὰ πολλοῦ αἰσθη-
σιν αὐτὸς ἰγνώσκοντες, ἵ-
καντο δ' ἐπ' ἀλλήλοις ἀμυ-
νοῖ καὶ ἄσπετοι, καὶ ἐδὲν ἴτε
τῶν παρ' ἡμῖν καλῶν φυλάτ-
τοντες, ὥστε πολλῶν ἐν ταύτῃ
σκελετῶν καμμένων, καὶ πάν-
των ἡμῶν, φοβερὴν τι καὶ διὰ
κρυφὴν διδερκίτην, καὶ γυμνὰ
τὰς ἐδόντας προφαινόντων ἑ-
σώων παρὶ ἡμῶν, ὥτινι δια-
κρίναμι τὸν Θόρσιον ἀπὸ τοῦ
καλοῦ Νιρίου, ὃ τὸν μεταίτιον
Ιτρον ἀπὸ τοῦ Φαιάκων βασιλέ-
ως, ὃ Πυρρίαν τὸν μάγαρον ἀ-
πὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος. ἐδὲν
γὰρ ἴτε τῶν παλαιῶν γνησιότη-

Et cum corpore simul exutus amictu, qualis ante fuit, efficitur. nihil à vicino differens. Quidam tamen ob infcitiam, quum suos fortunæ cultus exigit, ægre ferunt atque indignantur, tanquam proprijs quibusdam bonis priuati, ac non potius alienis, quibus paulisper utebantur, exuti. Quin in scena quæque uidisse te plerumque puro lustriones istos tragicos, qui (ut fabulæ ratio posuit) modò Creontes, modò Pæoniant, aut Agamemnones. Idem quæ (si fors tulerit) paulo antea cum gratia Cecropis aut Erechthei forma imitatus paulo post feruus, poëta iuubente progreditur. At quum fabulæ iam finis affuerit, quisque curatas illas uelut exutus, perfonam deponens, & descendens à crepidis, pauper atque humilis obambulat, huius amplius Agamemnon ille Atreo progenitus, aut Creon Menæcei filius, sed Polus filius Chariclei Sumientis, aut Satyrus filius Theogitonis Marathonius. Sic se mortalium res habent, quemadmodum mihi tum spectanti uidebatur.

PHILIP. Dic mihi Menippe isti

ἀποδυσάμενος ὅδ' σχῆμα μετα-
τά τοῦ σώματος, ὥσπερ ἐν
πρότερό γίγνεται. μὲντοι τῶ
πλεονεξῶν διαφύρων. ἴσται δ' ἐν
ἀγνοήσομένῃ, ἵνα δὲ αὐτῶν
τὸν πόνον ὑδίσσασθαι, ὃ τὸ καὶ
ἔχονταί γε, καὶ ἀγασσάντων
σιν, ὥσπερ εἰς αὐτῶν τινῶν τρεῖς
αἰμῆροι, καὶ ὅχι ἀπὸς ἐλπίδος
ἔχοντα αὐτοῖς ἀποδιδόντες. εἰς αὐτῶν
δὲ καὶ τὸ ἐπὶ τῶ σκηνῶν πρὸς
ἀλλήλους ἰσχυρίζεσθαι τὰς τραγικοῦς
ὑποκειτάς τέρας πρὸς τὰς χρεῖ-
ας τῶν δραμάτων. ἄρτι μὲν
κρίντας, ἴσται δὲ προέμενοι γὰρ
γροῦλῶν ὃ ἀγαμῖνοντες, καὶ ὃ
αὐτοῖς. ὃ τὸ καὶ μικρὸν ἐμπροσθεν
μὰλα σιμῶν. τὸ τῶ κίτροπος
ὃ ἐριχθίως σχῆμα μιμησάμε-
τος. μὲν ἐλπίδος οἰκίτης πρὸς αὐ-
τὸν ὡς τὸ πρὸς τὴν κίτροπος
μὲν, ὃ δὲ αὐτῶν πρὸς ἑχόντος
τῶ δράματος, ἀπὸ τοῦ αἰμῆρος
ἵνατος αὐτῶν τὸν χρυσόπατον
ἵνα τὸν ἰσχυρίζεσθαι, καὶ τὸ πρὸς
τῶν ἀπὸ τῶν ἐμβάτων, πῶς τὸ
ταπεινὸς πρὸς ἑχόντας, καὶ τὸ
ἀγαμῖνοντες ὃ ἀγῶν, ὃ δὲ κρί-
σις ὃ μισοῦσι, ἀλλὰ πᾶσι ὃ χα-
ριστικῶς σκηνῶν ὃνομαστῶν
ὃ Σάτυρος ὃ Θιγατόνος μὲν
θῶντος. ἴσται αὐτὰ καὶ τὰ αὐτῶν

πρὸς αὐτὰ ὅτι, καὶ τέτοιαι μοῖαι ὡς ἐστὶν. οἱ ἀπὸ τοῦ ὅτι

pe iſti qui magnificos alioſ
que tumulos habent ſuper
tétram, & columnas, imagi-
nes, titulos, nihil one ſunt ap-
ud inferos plebeis quibſe
libet umbris honoratiores!
Menippus. Nugaris tu
quidem. nam ſi uidiſſes
Mauſolum, Carem illum di-
co pyramide celebrem, ſat
ſcio, nunquam ridere deſi-
iſſes. ita in antrum quoddā
abſtruſum deſpectim abie-
ctus eſt in reliqua mortuorū
turba deſiteſcens. Hoc
tantum commodi mihi ui-
detur ex monumento referre,
quod imposito tanto pō-
dere laborat magis, & pre-
mitur. Nam quum Aea-
cus, ſi amice, locum cuique
meritur, dat autem cui plus
rimum haud amplius pe-
dem, necelle eſt contetum
decumbere, ſeſeque ad loci
modum contrahere. At
vehementius multo riſiſſes
opinor, ſi reges hoſce no-
ſtros, ſatrapasque uidiſſes
apud eos mendicantes, &
aut falſamenta uendentes,
aut primas ipſas literas urſe
gente inopia proſtites, &
quemadmodum contumes-
cijs à quouis afficiantur, atque
in faciem credātur, perſe
inde utque uiliſſima manci-
pia. Itaque Philippū Mace-
donē cōſpiciatus, continere
me certe

πρὶς, οἱ δὲ τοὺς πολυτιλῆς τέ-
τους καὶ ὀψιλοὺς τάφους ἔχον-
τες· καὶ κατὰ γῆρας, καὶ γέρας καὶ
ἀκίνας καὶ ἐπὶ ἐπιγράμματα,
ὅδῳ τιμωτόροι. παρ' αὐτοῖς
ἀσιν τῶν ἰδιωτῶν τυχερῶν.

Μενίππ. λεγέτω δὲ τὸ, ὃ γὰρ
ἰδιώτου τὸν Μυρμιλῶν αὐτὸν λέ-
γει δὲ τὸν ἰάκω, τὸν ἐκ τῆς τά-
φου περιβόητον. ἐν οἷς, ὅτε
ἐκ αὐτοῦ ἐκκύσσει γέρας, ὅτε ταπαι-
νῶς ἱερῶν ἐν παραβύθῳ πρὶς,
λαοφάνων ἐν τῇ λειπῇ δόμῃ
τῶν τυχερῶν ἡμῶν ἀπαρ, τοσοῦ-
τον ἀπαιτῶν τοῦ μέματος,
παρ' ὅσον ἱεραίνονται ταλκῶτον
ἄλλῳ ἰδιωτῶν, ἰππῶν
γὰρ ὅτι αὐτοῖς ὁ αἰανὶς ἀπομεινέ-
ται ἐκείνῳ πλὴν τόπον, δίδωσι
δὲ τὸ μέγιστον ἐν πλείονι πο-
δῶς, αὐτῶν ἀγαπῶντα κατα-
κῆσθαι, πρὶς τὸ μέτρον σωτῆ
ταλκῶν. πολλῶν δ' αὖ, οἷμα,
μᾶλλον ἰγίλας, ὃ ἰδιώτου τὸς
παρ' ὅμῳ βασιλείας καὶ σατρά-
πας πτωχούοντας παρ' αὐτοῖς.
καὶ ὅτι ταριχευοῦνται καὶ
ἀπορίας, ὅτι πρὶς διδάσ-
κοντες γράμματα, καὶ ἐκ τῶν
τυχερῶν ὑβερισμῶν, καὶ
κατὰ ἡδονῆς πτωχούοντες, ὅ-
σον τῶν ἀδραπέδων τὰ ἀ-
τιμῆτα. φίλιππον γένῳ

τοῦ Μενίππου ἰγὺ διασάμῳ, ὃ δὲ λεγέτω ἡμῶν τὸν ἀντα-
τίδην

me certè non potui, ostensus est mihi in angulo quosdam, de trites calceos mercede refarciens. Quin alios præterea multos erat uidere mendicantes in triuijs, Xerxes uidelicet, Darios, ac Polycrates. PHI. Admiranda narras ista de regibus, peneque incredibilia, Socrates autem quid facit ac Diogenes, & si quis est sapientum alius? MENIP. Socrates profectò etiam ibi obuersatur, omnesque redarguit, uersatur autem cum illo Palamedes, Ulysses & Nestor, & si quis alius loquax mortuus. Adhuc equidem inflata sunt illi, & intumescunt ex hausto ueneno crura. At optinus Diogenes Sardas napalo uicinus Assyrio, Mida que phrygio, atque alijs item pluribus ex istorum sumptuosorum numero manet, quos quum eiulantes audit, ueris fortunæ magnitudinem recogitantes, & ridet & delectatur, ac super pinus cubans ut plurimum cahtat, aspera nimis atque iniucunda uoce illorum eiulatus obscurans, adeo ut id ægre ferentes, nec Diogenem ferre ualentes, de mutanda sede deliberent. PHI. De his iam satis quidem, cæterum quod nam illud decretum est, quod initio dixeras aduersus die-

tes iū, ἰδούχθαι δὲ μοι ἔργα
 ἰδὼν τι, μιᾶς δ' ἀπέμνησθαι τὰ
 σατρατῶν ὑποδυμάτων. πάλῃ
 λούε, δὲ καὶ ἄλλους ἰὼ ἰδὼν ἐν
 ταῖς τριβόλοις μιτατύντας.
 Εἴψας λίγω, καὶ Δαρῖος καὶ
 Πολυκράτης. ΦΙΛ. ἄτιπα δι-
 γῆ τὰ πόρι τῶν βασιλέων, καὶ
 μικρὰ δ' αὖν ἄπιστα. τί δὲ ὁ Σω-
 κράτης ἱπράττει καὶ Διογίνης,
 καὶ τί τις ἄλλος τῶν σοφῶν;
 ΜΕΝ. ὁ μὲν Σωκράτης ἐκκῆς
 πόριρχεται διελίχων ἅπαν-
 τας, οὐνοὶ δ' αὖτ' ὦ Παλαμή-
 δει καὶ Ὀδυσσεὺ καὶ Νίτσοι
 καὶ τί τις ἄλλος λέλειπται νεκρῶν.
 ἴτι μάλιστα ἐπιφύσασθαι αὐτῶν. καὶ
 διψόληται ἐν τῇ φαρμακοποσίᾳ
 αἱ τὰ σκίλη. ὁ δ' ἑβλίτεις Διο-
 γίνης παροικῶ μὲν Σαρδάσας
 πάλῃ τῷ ἀστυρίῳ καὶ Μίδα τῷ
 φρυγί, καὶ ἄλλοις τοῖς τῶν πο-
 λυτελέων, ἀκέραι δὲ οἰμωγόντων
 αὐτῶν, καὶ τῶν παλαιῶν τύχῃ
 ἀναμित्रεμελέων, γιγνᾶται, καὶ τίς
 πύται, καὶ τὰ πολλὰ ὑπὲρ
 κατακῆμνησθαι, ἃ δὲ μάλα τρῶ-
 χεία καὶ ἀπηνάτῃ φωνῇ, τὰς οἰ-
 μωγὰς αὐτῶν ἐπακαλύπτει, ὥστε
 αὐτὰ δαί τὸς αὐδρας καὶ διασ-
 κίπῃσθαι μιτοικῶν, ἐφύον-
 τας τὸν Διογίνην. ΦΙΛ. ταυτὶ
 μὴ κενῶς. τί δ' ἐπὶ τὸ ψέφισμα ἰὼ,
 ἰπὸρ ἢ ἀρχὴ ἰλιγόντων λιμυρῶ-
 δας

uites esse sancitum? Mē N.
Bene admonites, nescio enim
quo pacto, quum hac de re
dicere proposuissem, ab
Instituto sermone procū
aberravi. Dum igitur ibi
persabat, magistratus con-
cionem aduocauerunt his
videlicet de rebus quæ in
commune conducerent. Cō-
spiciens ergo multos con-
currere, commiscens mis-
sum moriuis, statim unus
et ipse eram concionator
rum. Agitata sunt igitur de
his multa postremo uero de
diuinitibus negotium. In
quos posteaquam plurima
fuisent obiecta, uolentia,
superbia, fastus, iniuriæ. et
surgens tandem ex popu-
lo primas quidam, huius
modi decretum legit.

Decretum.

Quoniam, inquit,
multa diuites per-
petrant in uita, ra-
pientes ac uim in-
ferentes, inopesq; omnimos
de respectui habētes, Cui-
tix populōque uisum est,
ut quum functi uita fue-
runt, corpora quidem eorum
pœnas cum alijs sceleratorū
corporibus luant, anis
mæ uero sursum remisse in
uitam, in asinos demigrent,
donec in tali rerum statu
quinq; ac uicies des-
cem annorum millia trans-
legerint, alini semper ex
alijs

αὐτὰ κατὰ τῶν πλεονούντων. ὁ δὲ
γι' ὑπομνησαι. οὐ γὰρ οἱ δὲ ἐπὶ τοῖς
πρὸς τὰς λίγας προδιδόμενοι,
καμπού ἀπὸ πλεονούτων τῶν κα-
γόντων, διατρίβειν γὰρ μου παρ
αὐτοῖς, πρὸς δὲ οἱ πρυτάνεις
ἐκκλησιῶν πρὸς τῶν κατὰ συμ-
φορῶντων. ἰδὼν εἰς πολλοὺς
συνδόντας, ἀναμίξας καὶ τοὺς
τοῖς νεκροῖς, αὐτοὺς αἰς καὶ αὐτοῖς
τῶν ἐκκλησιῶν. διὰ τὴν ἀ-
μὲν ἔν καὶ ἄλλα. τίλονταὶ οὐ γὰρ
τὸ πρὸς τῶν πλεονούντων. ἰπὰ γὰρ
αὐτῶν κατὰ γόρτος πολλὰ καὶ
ἀσπὶς βία καὶ ἐλαφύστα, καὶ ὑ-
περοφία καὶ ἀδικία, τίλος αὐτῶν
ἔσθ' ἵς τῶν δυμαγυγῶν αὐτῶν
ψόφισμα τοῖς τοῖς.

ΥΠΟΨΙΣΜΑ.

Επαλὼ πολλὰ καὶ παρὰ
τοῖς οἱ πλεονοῦντες ἀρῶν
παρὰ τὸν βίον. ἀρπάξον
τοὺς καὶ βιάσονται, καὶ πάντα
τρόπον τῶν πρὸς τὴν κατὰ φρεσιν
ἐν τῶν, ἀδιδόκει τῇ βελῇ καὶ τῷ
ἀμυ. ἰπὰ δ' αὖ ἀποδάνουσι τὰ
μὲν σώματα αὐτῶν ἰσοστάσει,
καὶ ἀπόρ καὶ τὰ τῶν ἄλλων πο-
νηρῶν, τὰς δὲ ψυχὰς ἀσπαι-
σφάσας αὐτῶν ὅς τινος βίον, κατὰ
λύσας ἵς τὸς ἴντες, ἄχει αὐτῶν
τῇ τοῖς διαγῆνοι μιν εἰδὼς
ἰπὸν

affois tenti, oncia feretres, atque à pauperibus assignati. Deinde ut licentibus è uita excedere. Hanc sententiam dixit Caluarus pater Aridello patria Masnicensis, tribu Albantide. Hoc relicto decreto approbauertunt principes, scio aut plebs, adfuerunt Proserpina, aliatrauit Cerberus, sic enim rata, quæ inferi statuerunt, auteneaque sunt. Quæ igitur in concione agebantur, erant huiusmodi. Tum ego statim, cuius gratia ueneram, Tiresiam adeo, quod illi re, uti erant, quodine narrata, supplicauit, ut mihi diceret, quodnam optimum uita genus putaret. Hic ueridubide, scilicet autem seniculus quispiam excus, pallidus, uoce gracili, 3 filii, inquit, causam tuam preplexitatis scio assignentibus istis profectam, haud quaquam idem inuisem iisdem de rebus sententibus, uerum haud fas est id tibi proloqui, siquidem quod Rhadamanthus inter dixit. Nequaquam, inquam, à patercule, sed dic apud hoc; neque me contemnas, qui in uita te etiam ipso excior obetro. Abducere ergo me, procul ab alijs auferens, ad autem mihi inclinans. Optima est, inquit, idiorati prius

ἐν τῷ πόντῳ ἀφ' ἡμετέρου, ἡ δὲ
ἐν τῷ γένεσθαι, καὶ ἐκ τῶν
πλοῦ, καὶ ὑπὸ τῶν πρῶτων ἐν
λαοῖς, τὸν αὐτὸν δὲ λαὸν
πρὸς ἑαυτὸν αὐτοῖς ἀποδιδόναι
ἀπὸ τῶν γυνάμων κραίων σκί-
λιν, καὶ σικυνοῖς, φυλῆς ἀλ-
βαντιάδῃ. τὰτα ἀγαγόντων
τῶν ψαφίσματι, ἐπιψάφισ-
σαι μὲν ἀρχαί, ἐπιχαρτόντι-
σι δὲ τὸ πλῆθος, καὶ ἐν βε-
μήσας οὐ βεμὸν καὶ ὑλάντας
ὁ ἐκ βόρῃ. οὗτω γὰρ ἐν τῇ γί-
γνεται, καὶ ἐν τῇ, τὰ ἀνιγνο-
μένα. ταῦτα μὲν δὲ οἱ τὰ ἐν
τῇ καλλισίᾳ, ἐν δὲ ἐν τῇ ἀφίγ-
μῳ ἵνα, τῇ Ταρσίᾳ πρὸς
οὐλῶν ἐν τῇ αὐτῇ τὰ παρ-
τα διγνοσάμεν, ἀπὸ τῶν πρῶ-
των, ποιεῖν τινα ἐν τῇ τῶν ἀρ-
τοῦ βίου. ὁ δὲ γινώσκων, ἐν τῇ
τυφλότητι γινώσκων καὶ ὁ γινώσκων
καὶ ἐν τῇ φωνῇ, ὡς τῶν φωνῶν,
τῶν καὶ αὐτῶν οὐδὲν ἐν τῇ ἀπὸ
ρίας, ἐν τῇ πρὸς τῶν σιγῶν γίγνεται.
τὰ δὲ τὰ αὐτὰ γινώσκων τῶν
τοῖς. ἀπὸ τῶν δὲ αὐτῶν πρὸς
οἱ, ἀπὸ τῶν γὰρ ὑπὸ τῶν Ραδ-
μαδῶν καὶ μολαμῶν ἐν τῇ, ὡς πρὸς
τις, ἀλλ' ἀπὸ, καὶ μὴ πρὸς
αὐτοῖς οὐ τυφλότητος πρὸς τῶν
ταῖς τῇ βίῳ. ὁ δὲ δὲ μὴ ἀπὸ
γαγόντων πρὸς τῶν ἄλλων ἀπὸ

οὐδὲν, ὅρμη πρὸς τῶν πρὸς τῇ δὲ φωνῇ, ὁ τῶν δὲ αὐτῶν
ἔστιν

pruatorumq; uita, ac prudentior. Ideo ab insipientia cessans alta cogitandi, & fines & principia inspicendi, & uastos, hosce syllogismos despuens, atq; id genus omnia nugas æstimans, hoc solum in tota uita persequere, ut præsentibus bene compositis minimè curiosus nulla re sollicitus, quam plurimum potes, hilaris uitæ tam ridensq; traducas. Hæc quæ dixisset, rursus in asphodelorum pratium sese corripuit. Ego igitur (nam & nunc uesper erat) age, inquam, ô Mithrobarcane, quid cunctamur: ac nō hinc rursus abimus in uitam: Ad hæc ille, Confide, inquit, ô Menippe, breuem quippe facilemq; tibi monstrabo secundam, & me protinus abducens in regionem quandam magis priore tenebriofam manu procul ostendens subobscurū tenuēq; ac uelut per rimam influens lumen, Illud, inquit, Trophoniæ templum est, atque illac ad inferos ÆBoxotia descenditur, hæc ascendens, atq; illico eris in Græcia. Ego igitur hoc sermone gauisus, salutato Mago, difficile admodum per angustas antri fauces subrepens, nescio quo pacto in Lebadiam perueni.

ἄριστος βίος καὶ σπουδαιότερος, ὡς ὅτι ἀφροσύνης παυσάμενος τῷ μετιωρολογίῳ, καὶ τῷ λη καὶ ἀρχαῖς ἐπισκοπῶν καὶ καταπύσεαι τῶν σοφῶν τέτων συλλογισμῶν, καὶ τὰ τοιαῦτα λῆρον ὀγυσάμενος. τότε μόνον ὁξέπατος θηράσας, ἔπνετο παρὲν εὐδίαμενος, παραδράμει γιγῶν τὰ πῆλλα, καὶ πόρι μολὼν ἰσπερ λακώς, ὡς αἰπὺν, πᾶσι λιμῶντο πατ' ἀσφιδιλήν λαμῶνα. ἰγὼ δὲ καὶ γὰρ ἔβην ἐπὶ λῶν, ἄγχι δὲ τῷ Μιδροβαρσάνῳ. φημὶ τί διαμύλλομεν, καὶ ὅτι ἀπὸ μὲν αὐτοῖς ἐς τὸν βίον; ὁ δὲ πρὸς ταῦτά, δάριος φησὶν ὃ Μένιππι ταχῆσαν γὰρ σοι, καὶ ἀπράγμοντα ὑποδείξω ἀτραπὸν. καὶ δὲ ἀπαγαγῶμαι πρὸς τι χωρίον τῷ ἄλλῳ λῶ σοφοτάτοτον, δείξας τῇ χειρὶ πείρωδ' ἄμικρὸν τι καὶ λίσσον ὡσπερ διὰ κλειδρίας ἰσρίων φῶς, ἰκάνον, ἵνα ὅστις τὸ ἱερὸν τῷ Τροφονίῳ, λαμπρότερον κατέρχονται οἱ ἀπὸ βουωντίας. ἐκείτω οὖν αὐτοῖς, καὶ οὐδὲν ἴσους ἐπὶ τῇ Ἑλλάδι. ἡ δ' αὖτε δὲ τοῖς ἄλλοις μάλιστα ἰγὼ, καὶ τὸν μάγον ἄσπασάμενος, χαλιπῶς μάλα διὰ τῷ τομῆς ἀνδρὺς, ἐκ οὐδ' ἔπνετο ἐν Λιβαδία γίγνομαι.

ARGVMENTVM.

Hoc Dialogo de diuitijs tractatur. Quis scilicet uerus Diuitiarum usus sit, & quomodo retineantur. Quibus potissimum obueniant, & quales reddant possessores. Occasio Dialogi à persona Timonis sumpta est, quem Athenienses, quòd inhumanius planè esset, hominumq; congressus ac societatem uitaret, imò etiam publicis malis gauderet, *μισάνθρωπος* appellarunt: cuius mortui quoq; sepulchrum (ut scribit Suidas) inaccessum & inuium factum fuit, cum mare, tanquam ipsum quoq; perosum illius in humanitatem, inundatione eã terre partẽ, ubi sepultus erat à reliqua abstractam seclusisset. In quo & tale Epithaphiũ inscriptum fuisse fertur.

Hic iaceo, uita miseraq; inopi; solutus,

Nomenũe queras, sed malè iure peri.

Huic igitur Timoni similes reddi & diuites, uidetur intelligere uelle Lucianus, ut pote quos diuitie & faustuosos & insolentes & planè barbaros, efficere consueuerũt. Fingit autem ab initio diuitẽ fuisse, sed ob liberalitatẽ, & quòd absq; iudicio in quos-

uis benignus esset, ad paupertatem redactū esse. Quam rem cum Iupiter ex ipsius querela, qua cum illo exposulando, in hominū malitiam & ingratitudinē à principio inuehitur, cognouisset, misertus illius, eò quòd et in deos pius fuerat, & multa illis sacra peregerat, diuitem denuò facere statuit, ac Plutium cū thesauro ad ipsum mittit. Qui principio ire detrectat, ostendens illum sua culpa pauperem factū esse, & cum talibus hominibus minimè perdurare se posse, atq; aequè odisse eos, ut sordidos atq; auaros illos, qui nunquā omnino se utantur. Mediocritate enim utendi se gaudere. Atq; hic locus usum diuitiarum, & quomodo cōseruari eadem debeāt, docet. Deinde cū Iupiter in sententia persisteret, atq; ita Plutus ducēte Mercurio ad Timonē proficisceretur, inter eundum fingitur claudicare, ibi, interrogante Mercurio, causam eius rei reddit, quòd quoties à Ioue mittatur tardè incedat, neq; videat quorsum eat, neq; norit ad quos eat: quoties autē à Dite mittatur, etiā alatū esse. Quo figmēto significare videtur, improbos ac malos semper meliorib. successib. frui: probos autē, & à Ioue dilectos, aut nunquā, aut

tardè

quum hærent in uersu. Nam tum illis tu multi nominis sacus, carminis ruis nam fulcis, metrisq̃ explesiatum. Vbi t. binunc magnicrepum fulgur, grat uisfremum tonitru: Vbi ardens, candens ac terrificum fulmen: Nam hæc omnia iam palam apparet nugas esse, fumumq̃ poeticum, nec omnino quicquam præter nominum strepitum. Sed decantata illa tua arma eminus ferientia expromptisq̃ nescio quomodo penitus extincta sunt frigentisq̃, adeo m̃ ne minimam quidem scintillam iracundiæ aduersus nocentes reliquam obniscant. Itaque citius quis uis ex his, qui perieraturi sunt, extinctum pelychnium meruerit quam flammam fulminis cuncta necantis, adeo titionem quempiam incutere uideris eis, ut ignem quidem aut fumum ab illo proficiscentem nescit quicquam formidēt, ues tum hoc solum uulneris indifferri posse iudicent ut fuliginē compleantur. Quibus rebus factum est, ut iam Salas moneus tibi sit ausus etiam obtonare, neque id admodum ab re, quippe aduersus louem usque adeo ita frigidum, uir ad facinora feruidus, audaciaq̃ tumidus. Quid ni enim faciat, ubi tu perinde ac sub mandrago.

ἴσας ἀπορῶσι πρὸς τὰ μέτρα. τίτῃ γὰρ αὐτοῖς πολύνουμ' ἔχειν μὲν' ὑπερέδωκε τὸ πῶτος τοῦ μέτρου, καὶ αἰσπληρὺς καὶ λιχλιδεὶ τὸ ῥυθμῷ, πῶς σοι τοῦ ἑλισμάρα' ἀτραπὴ, καὶ ὁ βαρύβρομ' βροντῇ, καὶ ὁ αἰδωλῶσι καὶ ἀγχιέσι καὶ σμυρδαλέῃ' ἑλαινῶσι; ἀπαντα γὰρ ταῦτα λέγ' ὕδα αἰσπύρει, καὶ ἑλαινῶσι πικτικῶς ἀτιχῶς, ἴσως τὸ πατάγει τῶν ὀνυμάτων. τὸ δ' αἰδιδίμην σε, καὶ ἐμβόλον ἔπλεον καὶ πρέχαρον, ἐκείδ' ἴσως τῶ λῶσι ἀπίσβη. καὶ ψυχρὸν ὄσθι, μηδὲ ὀλίγον σπιιδεῖρα ἔργου κατὰ τῶν ἡλικύντων διαφυλάττειν. δάττειν γὰρ τῶν ὑπερκαὶν τις ἐπιχρῶντων ἰσχυρὸν δυνάλλιδας φεβυδαῖν αὐτῶν, ὃ πλὴν τῶ πανδαμάτορος' ἑλαινῶσι φλόγα ἔτω δαδὴν τινα ἰκατατάτασθαι δοκῶσι αὐτοῖς, ὥς πῶς μὲν ὃ ἑλαινῶν ἀπ' αὐτῶ μὲν δίδιναι, μόνον δὲ τῶτε εἰσθαι αὐτῶν ποσῶν τῶ πρῶτον' ἐστὶ αἰσπληρῶσι καὶ ἀσβόλον. ὥς ὕδα διὰ ταῦτά σοι καὶ ὁ Σαλμωνίδης ἀντιβροντῆν ἰσχυρῶς, οὐ πάντοι ἐκίδει' ὥς πρὸς ὅτω ψυχρὸν πλὴν ἔργῳ Δία δόρυ μωρῶς αὐτῶ, καὶ μεγάλων χούμην'. πῶς γὰρ ἴσως γὰρ ἡδάνδρ' ὑπὸ μωδωγῆς.

dragora stertis, qui neque preterantes exaudias, neque eorum qui flagitia committunt, respectum agas? Cæcutis autem lippitudine, & hallucinarius ad ea quæ fiunt, auresque iam tibi obsurduerunt, instar hominum, qui ætate delecti sunt. Quando quidem quum iuuenis adhuc esses, acrisque animo uehementisque ad iracundiam, permulta in homines maleficos ac uiolentos faciebas. Naque tum unquam tibi cum illis erant induciæ. Sed perpetuo summen erat in negotio, perpetuo obumbrabatur Aegis, obstridebat tonitru, fulgur continenter iaculorum in morem densissime ex ædificato loco deuolantium torquebatur, terræ quassationes, cribri instar frequentes, adhæc nix cumulatim, neque non grando saporem in morem, atque utrisque moleste disseram, imbreseque rapidi & uiolenti, ac flumen quotidie exundans. Hinc tantum repente Deus calionis ætate naufragium ortum est, ut omnibus sub aqua demersis, uix unica scapula seruaretur quæ in montem Lycore appulit, humani generis quasi scintille lulas quasdam seruans, unde sceleratius etiam genus in posterum propagaretur. Nimirum igitur digenum socordia præmium ab illis repositas, quum iam nec sacri

faciat tibi quicquam nec coram deo offerat, nisi si quis obiter in

ρα καὶ οὐδεις, ὅς ἐστι τῶν ἐπιση-
κόντων ἀκούει, ὅτι τοὺς ἀλκήν-
τας ἐπισκοπᾷς λαμῶς δὲ, καὶ
ἀμβλυώτῃς πρὸς τὰ γιγνόμε-
να, καὶ τὰ ὅσα ἐκκινῶσιν
κατὰ ἀπορροὴν παρὰ βυθίων. ἰ-
πὸν γὰρ ἵτι καὶ οὐδὲν
ᾤον, καὶ ἀκμαῖον τὸν ὄργῳ,
πολλὰ κατὰ τῶν ἀλκήων καὶ
δυσχερῶν ποίει, καὶ ἐλπίσιν ὄντι
τότε. πρὸς αὐτὸς ἐκχεῖται,
ἀλλ' αἰεὶ ἰσχυρὸς πάντων ἰσχυ-
ρων δὲ καὶ αἰεὶ ἐπιστάτης,
καὶ βροντῇ ἐκλαγᾷτο, καὶ ἄστρον
πᾶσι σωτὴς ἐκπῶρ ἐς ἀπὸρροῖαν
μὲν προσηκόντως, οἱ σαρκοὶ δὲ
κασιγνήτων, καὶ χιῶν σωτηριῶν, καὶ
ὑπερβαλὼν πᾶσι, καὶ ἵνα σοὶ φερ-
τικῶς διαλύσῃται, ὅτι τὴν ῥαγ-
δαῖν καὶ βίαν, ποταμὸς ἵνα τῶν
φαιδῶν, ὅτι τὴν καὶ τὴν ἀντι-
χρῆσιν καὶ τὴν ἐπὶ τῷ Διὶ καὶ
λίαν ἵκνῃται, ὡς ὑπερ-
χρῆσιν ἀπάντων κατὰ δύνα-
τον, μέγιστον τὴν καὶ τὴν ὁρ-
σιν δὲ καὶ προσεχῶς τῷ Διὶ καὶ
ῥα, ἵνα πᾶσι τῶν ἀνδρῶν
σπίρματα διαφυλάτῃς ἐν
πυλῶν καὶ καὶ μέγιστον. τοι
γάρ τοι ἀνέλεθα ὅτι ῥαθυμίας
τάπιστα νομίζῃς πρὸς αὐτῶν,
ὅτι δύνανται ἵτι σοὶ τινος, ὅτι
σφαιρῶν, αἱ μὲν τις ἀρὰ πᾶσι

Olympicis, ac ita neis quidem rem admodum frugiferam facere uideatur, sed priscum quandam ritum magis referre, ac pene Saturnum, ð Deorum generosissime, te reddunt magis gratis abdicantes. Omisso loqui, quoties iam templum tuum sacrilego conpilarint, quum tibi etiam ipsi in Olympicis manus admoliti sunt. Atque interea tu altifremus ille pigritaberis, uel excitare canes, uel uicinos aduocare, ut auxilio accurrentes illos comprehenderent, quum etiam dum adornarentur ad fugam. Sed generosus, Gigantumque extinctor, & Titanum uictor sedebas, quum tibi cætaris ab illis circumtonderetur, decem cubitale fulmen dextra tenens. Horum igitur, ð præclare, quis tandem eris sis mis, quæ tu adeo secure despicis? Aut quando de tantis malis tuis poenas sumes? quot Phaetontes aut Deucalides satis idonei sint ad expiandum tam inexhaustam morum iniquitatem? Benim ut de communibus fileam, de iis quæ mihi acciderint etiam quæ tã multis Athenienses in sublimi euexerim, ex pauper, diuites rediderim, cunctisque quotquot opus hiberent, suppeditarim, & semel uniuersas opes in amicos iuuandos effuderim.

ἰλυ-πίωμ, καὶ οὐτ' ἔστι παύσας
 παγαῖα ποταμὸν δακνῶν, ἀλλ' εἰς
 ἰδ' ἔτι ἀρχαῖον σωματικῶν, καὶ
 ἡσ' ἰλίγου κρένονσι. ὃ δὲ τῶν γὰρ
 ταῦτα τι, ἀπεφάνησι, παρυσά-
 μηροι δὲ τιμῆς, ἰὼ, λίγαμ, ἰπα-
 σάκῃς ἢ δὲ σου τὸν νῆον σισυλῶ
 πασιμ. οἱ δὲ καὶ αὐτῶ σοι τὰς
 χάρας ἰλυμπίαισι ἐπιβιβλάμα-
 σι, καὶ οὐδ' ὅτι βίβ, ἰμίτας ὠκισσας
 ἢ ἀναστῆσαι τὸς κύνας, ἢ τὰς γὰρ
 τοῖα. ἐπικαλίσσασθαι, ὡς βοῦδρο
 μέσασθαι αὐτὸς συλλαβοίτηρ,
 ἴτι σου σὺ βαζομένης πρὸς τὴν
 φυλῶν, ἀλλ' ὅ γ' ἔστι καὶ, καὶ γὰρ
 γαντολίτηρ καὶ τιτανοκράτηρ
 ἰκάδυσσ, τὸς πλοκάμους πόρι-
 κηρόμεν' ἔκ' αὐτῶν, διανά-
 πηχω κηραυτὸν ἰχθυὸν τῇ δια-
 ξίῃ. ταῦτα τίνω ὃ δ' αὖ μῆσι
 πλῆν ἰα παύονται ἔτι ἀμειλῶς
 παρορμήμα; ἢ πῶς ἰσολάσσει
 πλῆν τοσούτῳ ἀδικίᾳ; πόσοι
 φαίνονται ἢ Δουκαλιωνὸς ἰνα-
 σοὶ πρὸς ὅτις ἰπ' αὐτοῖσι ὕβρις
 τῷ βίῳ, καὶ γὰρ τὰ νοινὰ ἰάσαι, τῷ
 μὰ ἰπῶ; τοσούτοις Ἀθλοκίωσι εἰς
 ὕψ' ἄρας, καὶ πλοσίους ἰν πη-
 ριστάτων ἀπιδέναι, καὶ πᾶσι τῶν
 Διομίνοις ἐπικέρσαι, μᾶλλον
 ἢ ἀδρόν ἰς σὺδ' ἰσολάσσει τῶν φέ-
 λων ἰσχύας τὸν πλῆτον, ἰπα-
 δὲ ἰνῆς διὰ ταῦτα ἰγνίμω,
 ἰμολατορ his rebus ad inopiā deue-
 ni, iam

πῶς, iam ne agnoscar quidem
 ab illis, ne aspicere dignan-
 tur me, qui dudum reueren-
 tur, adorabant, meoq; de nu-
 tu pendebant. Quod si quan-
 do per uiam ingrediens, for-
 te fortuna in eorum quem-
 piam incidero, perinde uis
 uersam hominis iam olim
 defuncti statuum, ac tempus
 ris longitudine collapsam
 prætereunt, quasi ne norint
 quidem. Alij uero & pros-
 cul conspecto me alio sese
 detorquent, existimantes
 sese inauspicatum, ab omni
 nandumq; uisuros specta-
 culum, quem non ita pridè
 seruatorem & adiutorem
 suum esse prædicabāt. Itaq;
 prementibus malis ad extre-
 ma redactus consilia, tenor
 ne arripito, terram exerceo,
 quaternis conductus obo-
 lis atq; hic cum solitudine,
 cumq; ligone philosophor.
 Hoc interim lucri mihi nis
 deor factura, quod posthac
 non intuebor plerosq; præ-
 ter meritum secundis fortu-
 næ successibus utentes. Nā
 illud uel maxime urit. Iam
 igitur tandem aliquando Sa-
 turni. Rheæque proles, ex-
 cusso profundo isto, grauior
 somno (nam Epimenidem
 quoq; dormiendo uicisti)
 denuo iactato fulmine. aut
 ex Oeta redaccenso, ingens
 ei reddita flamma iram ali-
 quā strenui illius ac iuuenis
 his Iouis ostēde, nisi uera sint
 quæ

οὐκ ἐτι δὲ ἔσθ' ἵσχυρος πρὸς αὐ-
 τῶν, οὔτε προσβλεψοίμι οἱ τίς
 με ὑπερβήσεται καὶ προσκυ-
 νήσει. καὶ τὸ ἴδιον νόματι & ὡς
 σκεταμένοι. ἀλλ' ὡς πρὶν ἰδὼν
 βασιλεῖω ἐντυχὼ τινὶ αὐτῶν, ὡς
 πρὶν τινὰ τῶν παλαιῶν τι-
 κροῦ ὑπέρτατον, ὑπὲρ τοῦ χρίστος
 ἀνὰ τετραμελὲς παρέρχοντα
 μετὰ ἀσπιδόστον, οἱ δὲ καὶ πρὶν
 ῥηδὸν ἰδόντες, ἱστῶν ἱστῶ-
 πῶνται, ἀνὰ αὐτὸν καὶ ἀπο-
 τρέπαι διαμαρτυρεῖσθαι ὑπε-
 λαμβάνοντες, τὸν δὲ πρὸς πολλὰ
 λῶντων καὶ ἀδύνατον αὐ-
 τῶν γιγνόμενον, οὔτε ὑπὲρ τῶν
 ναυῶν ἐπὶ ταύτῃ τῶν ἰσχυρίων
 τραπέμην & ἰναφάμην & ἀπο-
 φθίρην, ἰγάρ, ἵσχυρος τίς γὰρ ὑπὲρ
 μῶν & ὀβολῶν τισιάρην, τῇ ἰσ-
 μίᾳ καὶ τῇ δυνάμει προσφι-
 λιστοῦν ἰναυδα. τὸ τοῦ γὰρ μοι
 ἀποδοῦναι, μετὰ τῇ ἰσχυ-
 ρῇ πολλὰς παρὰ τῶν ἀξίων
 ἢ πρὸς τῶν. ἀνὰ ποτὶ οὐδ' ὡς κρῶ-
 σον καὶ ῥίαν ἢ, τὸν βασιλῆα τῶ-
 ν ὑπὲρ ἀποσώσας, καὶ
 σῶσας, ὑπὲρ τὸν ἐπιμελῆδην,
 γὰρ ἰσχυρῶν, καὶ ἀσπιδόστον
 τῶν ἀνδρῶν, ἢ τῶν οἴων ἰναυδα
 μῶν. μετὰ τῇ πῶν τίς φλῶ-
 γα, ἐπὶ ἀξίαν τῶν χαλῶν αὐτῶν
 ἀνὰ τῇ τῶν Διὸς, ἢ μὴ ἀνὰ

quæ à Cretensibus de te, et à
 quæ sepultura feruntur.
 IV PIT. Quis hic est Mer-
 curi, quem audio sic uoci-
 ferantem ex Attica, ad Hy-
 metum in radice montis,
 horridus totus, ac squali-
 dus, pelléque hircina ami-
 ctus, fodit autem, ut arbi-
 tror, nam pronus incumbis
 homo loquax & confi-
 dens, mirum ni philosophus
 est, neque enim alioqui a
 deo impia, nefariâque in
 nos fuerat icturus. ME.
 Quid ais pater, an non ro-
 sti Timonem Echecratidis
 filium Colyttensem? Hic nis
 mirum est, qui nos sæpe nu-
 mero in sacris legitimis
 conuiuio accepit, ille re-
 pente diues factus, ille qui
 totas hecatombas, apud
 quem splendide Iouialia
 festa consueuimus agitare.
 IVP. Hem quæ nam ista re-
 rum commutatio? hic cene
 honestus ille, diues, quem tã
 frequentes cingebant ami-
 ci? Quid igitur accidit, ut
 hoc sit habitus? squalidus, æ-
 rumnosus, fossor conducti-
 tius, uti coniicio quum tam
 grauem ligoñ gerat? HBR.
 Ad hñc modum illum quæ-
 admodum probitas euertit,
 atque humanitas, & in om-
 nes quicunq; egerent miseri-
 cordia. At reuera uecordia
 potius facilitasq; nullusq;
 in suscipiendis amicis defectus
 quippe qui neutiquã intel-
 legerit, sese coruis lupisq;
 largiri. Quin magis quam à
 vultu

δὲ τὰ ὑπὸ Κρητῶν πόρῃ σὺ καὶ
 ἢ καὶ τῆς ταφῆς μυθολογίαν
 να. ΖΙ. τίς ἔτις ὄντι, ὃ
 Ερμῆ, ὁ λειραγὼς ἐν ἡ ἀττικῇ,
 παρὰ τὸν Ὑμηττὸν ἐν τῇ ὑψι-
 σταίᾳ, πινυὶς ἐν ἡ ἀνχμῶν,
 καὶ ὑποδιδόσθῃ; σκάψα ἦ
 οἶμαι, ἐπικυφὼς, λάλῃ αὐ-
 δρῶν καὶ θαρρύν, ὅπως φιλό-
 σοφός ὄντι. ἢ γὰρ αὐτῷ ἀνισβῶ
 τὰς λόγους διείξα ἡμῶν ὅμῶν.
 Ερμ. τί φῆς ὃ πόρῃ; ἀγνοῶς τίς
 μῶνα τὸν Εχιρατίδην, τὸν ἡσ-
 λυτῆα; ἔτις ὄντι ὁ πολλὰς
 ἡμῶς ἡμῶν ἐν τῶν τιλίων ἐστία-
 σαι, ἢ τίς πλυτῃ, ὁ τὰς ἡλ-
 ικατίμβας, παρ' ὃ λαμπρῶς
 οἰῶδα μὲν ἰορτάσαν τὰς διὰς
 ζῶντες. φῶν ἡ ἀλλὰ γὰρ. ὁ κα-
 λὸς ἐκῶν, ὁ πλῆσι, πόρῃ
 ἐν οἱ τοῦτοι φίλοι; τί παθῶν
 ἐν τοιούτοις ὄντι, ἀνχμῶν, ἀ-
 δλι καὶ σκαπῶν καὶ μιο-
 δῶντες, ὡς ἰοικῶν, ὅπως βαδείων
 ἡ ἀταφίῶν τῶν δίκιλλων. Ερ.
 ὅπως μὲν ἐκῶν χρηστότης ἐπὶ
 τριψῶν αὐτῶν, καὶ φικανθρῶπια,
 καὶ ὁ πόρῃ τὰς διολέτους ἀπῶ-
 ναι οἶκῃ, ὡς δὲ ἀλλὰ λῶ-
 γῶν, αὐτῶν καὶ διὰ δία καὶ ἀπρί-
 σια πόρῃ τὰς φίλους, δεῖ ἐ σωΐα,
 ἡ δὲ καὶ λύκοις χαρίζεσθαι.
 ἀλλ' ὑπὸ γυνῶν τοῦτων ἢ κα-
 νοδαίμων κερύμῃ τὴν ὅπως
 φίλους

φίλος ἔσται αὐτὸς καὶ ἰταίρουν
 ὤϊτο, ὑπ' ὀνύχαις αἰ πρὸς αὐ-
 τὸν, χλαίοντες τῇ βερβῇ. οἱ δὲ
 τὰ ἑστῆ γυμνώσαστο ἐκ ἀκρυβῶς,
 καὶ πῶρι τραγυῖντο, ἵ τις καὶ
 ἑστὶ μυιλὸς ἐνὶ ἡκυμνήσαστο.
 τῶτον ἐν μάλα ἑπιμυλῶς ὤ-
 χοντο, αὐτοὺς αὐτὸν καὶ τὰς ῥί-
 ρας ὑποτινυμμένῳ ἀπολιπόν-
 τες, ἐλὶ γουρίζοντες ἔτι, ἐλὶ
 προσβλῖποντες, πῶθεν γὰρ ἡ ἱ-
 πικερῆντες ἢ ἐπιδιδόντες ἐν
 τῷ μίρῳ, διὰ ταῦτα διηλλίττε
 καὶ διφιδόριαις, ὡς ἑρῶς ἀπολι-
 πὼν ὑπ' αἰσχύνει τὸ ἕψυμα
 αὐτῷ γυργῶ, μιλαγχολῶν τοῖς
 λαοῖς, ὅτι οἱ πηστουῶντες πᾶρ
 αὐτῷ, μάλα ὑπερπικῶς παρὶρ
 χονται, ἐλὶ τένεμα ἢ τίμων κα-
 λοῖτο εἰδότες. Ζόνς. καὶ μὲν
 ἢ παροπξίῃ αὐτῶν, ἐλὶ ἀμιλη-
 τίῃ. ἀκότα γὰρ ἡγαυάκει δινα-
 συχῶν. ἑπῶ καὶ ὁμοῖα ποιήσο-
 μην τοῖς καταρτάτοις ἐδῶξιν
 ἐκείνοις, ἐπιληπτομένοι ἀνδρὸς
 τοσαῦτα ταύρων τι καὶ αἰγῶν
 πλείστα λαύσαντῃ ὅμῃ ἐπὶ
 τῶν βομῶν. ἔτι γοῶν ἐν ταῖς ῥίσι
 πλὴν κήσαν αὐτῶν ἔχει, πλὴν
 ὑπ' ἀσχελίας τὴ καὶ δορύβην
 πολλοῦ τῶν ὑπορνούτων καὶ
 βιαζομένων καὶ ἀρπαζόντων,
 ἔτι

præter ea ob formidinem
quam mihi pariunt sacrile-
gi, qui quidem tum mul-
ti sunt, tum obseruatu dif-
ficiles, adeo ut ne minimum
quidem nos conuiuere li-
cant. lampridem profectò
ad Atticam regionē oculos
detorsissem maxime postea
quā philosophia & de uers
his digladiationes apud i-
stos increbuerunt, ita ut pur-
gantib. inter se istis uocife-
rantibusq. ne exaudire qui-
dem mortalium uota liceat.
Vnde mihi necessum est, aut
aurib. obturatis sedere, aut
dirumpi ab eis conficique
qui uirtutem quandam, &
incorporea quædā, merasq.
que nugas ingenti uocife-
ratione connectunt, hæc in
causa fuerūt ut hunc quoq.
neglexerim, quum haud me
diocriter de nobis sit meri-
tus. Quod reliquum est Mer-
curi, tu Plutum adduces,
quātum potes ad istum ab-
eas. Porto Plutus unā se-
cum ducat & Thesaurum,
& utrique apud Timonem
perseuerent. Neque usque
adeo facile demigrent, e-
tiam si quā maxime rursus
illos per bonitatē ex ædib.
exegerit. Cæterum de pale
pomb. istis, atque ingratiss
tudine qua in hunc sunt
ubi, in posterum consulta-
bo, poenæque daturi sunt,
sunt atque fulmē instaura-
uero. Nā fracti sunt in eo re-
cta cuspide duo & radijs ma-
ximis,

ἵτι δὲ καὶ φέβει τὴν παρὰ τῶν θε-
ριουλήτων (πολλοὶ γὰρ ἔτι καὶ
δυσφύλακτοι, καὶ ὅτι ἐπὶ ὀλί-
γου καταμύσσει μὲν ἑφ' ἑαυτοῖς) πο-
λιὸν δὲ καὶ χρεὶον ἐστὶ ἀνέβλητον
οἷο τὴν Ἀττικὴν, καὶ μάλιστα
ὅτι ἡ φιλοσοφία καὶ λόγων ἐπι-
διδόντες ἐπιδόσαντες αὐτοῖς. μαχρὸν
μὲν γὰρ πρὸς ἀλλήλους καὶ
ἐκτραγούται. καὶ ἐπὶ παντὶ ὅτι
τῶν δούλων, ὡς τὸ ἐπιβουλεύει-
ν καὶ τὰ ὅσα καθεύδει. ὅτι ἐπι-
τριβῶναι πρὸς αὐτῶν ἀντι-
τίνα καὶ ἀδύνατα καὶ οὐκ οὐ-
μύαλη τῇ φωνῇ ξυμπίπτει.
Διὰ ταῦτά τοι καὶ τῶν ἀνι-
σταντῶν σὺν ἡμῶς, ὅ
φασκεῖν ἵστα. ἴσως δὲ τὸν
πλεῖστον ὃ ἐρμὴ παραλαβόν.
ἔπειτα παρ' αὐτὸν κατὰ τά-
χος, ἀγίτη δὲ ὁ πλεῖστος καὶ
τὸν ὀπισθοῦν μετ' αὐτῶν, καὶ
μίνισσας ἅμω παρὰ τῇ Τι-
μονι. μηδὲ ἐπαλαττίσας
οὕτω ῥαδίως, καὶ ὅτι μάλιστα
ἐπὶ χρεῖται καὶ αὐτοῖς ἐκδο-
ναι αὐτοῖς οἰκίας. πόρτι ἢ τῶν
ἐκδοτῶν ἐκδοτῶν, καὶ ὅτι ἐκδο-
τίαι, καὶ ἐκδοτῶν πρὸς αὐ-
τὸν, καὶ αὐτοῖς μὴ σὺνίσταται.
καὶ δὲ καὶ δόσεις, ἐκδοτῶν
τὸν ἐκδοτῶν ἐκδοτῶν. καὶ
ἀγέτω γὰρ αὐτῶν ἐκδοτῶν
καὶ οἱ δὲ αὐτῶν ἐκδοτῶν
ἐκδοτῶν

scimi, quum nuper audius in sophistam Anaxagoram iaculari, qui suis familiaribus suadebat, nullo pacto esse ullos nos, qui dñi uocemur. Ac illum quidem errore non feriebam, propterea quod Pericles obrenta manu eum protexerit. Ceterum fulmen in Castoris ac Pollucis templum detortum illud exulsit, tum ipsum parum absuit, quin ad faxum comminueretur. Quinquam interim uel id supplicij fatis magnum in istos fuerit, si Timonem conspexerint egregie locupletem factum. Mercur. Quantum habet momenti aliis uoluerari, & obstreperum audacemque esse: Idcirco non his modò qui causas agunt, uerum etiam qui uota faciunt conducibile. En mox è pauperissimo diues euaserit Timon, qui se in precando clamosum & improbum praestiterit, Iouemque reddiderit attentum. Siquero silentio fossisset nutans, etià nunc foderet neglectus. Plu. At ego Iupit. haudquaquam ad istud rediturus sum. Iupit. Quid ita nò rediturus optime Plute, praesertim à me iussus? Plut. Quoniam per Iouem iniuria me affecit enciens, & in multa fragmenta dissicans, idcirco quum illi pater-nus essem amic⁹, ac me pene dixerim, fuscinis ex aedib. extruxit, nec aliter quam h.

ἵποτι φιλοτιμότερον ἐπέντισα
πρῶτον ἐπὶ τὸν σοφιστὴν Ἀναξα-
γόραν, ὅς ἐπειδὴ τὸς ἐμμελῆτας,
μηδὲ ἔλπει ἀνάσσειν ὑμᾶς τὸς
θεοὺς. ἀλλ' ἐκείνου μὲν δέημαρ-
τον. ὑπερῖσχε γὰρ αὐτῷ πῶν χά-
ρις Περι클ῆς. ὁ δὲ κεραιὸς εἰς
τὸ ἀνέκαστον παρανύφας, ἐκάνθ-
ει βασιφαιξί, καὶ αὐτοὺς ἐλίγα
δαίην συνιτρίβειν παρὰ πῶν πῆ-
τραν, πᾶν ἐκ αὐτῶν ἐντεσθῆν καὶ
αὐτὰ τιμωρία ἔσται αὐτοῖς, εἰ ὁ-
πλοπλατύντα τὸν Τίμωνα ὀρεῶ-
σιν, Ἑρμ. οἶον ᾧ τὸ μέγα κικρα-
γῆναι, καὶ ἐχληρὸν εἶναι καὶ δρα-
συνὸν τοῖς δικαιολογεῖσιν μόνον,
ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐσχομυλίοις τῶτο
χρῆσιμον. ἰδὲ γὰρ αὐτίκα μάλα
πλῆσιον ἐν πρηνεστάτῃ κατὰ
οἶται ὁ Τίμων, βοῶσας καὶ παρ-
ρησιασάμενον ἐν τῇ σύχῃ, καὶ
ἐπιστρίψας τὸν Δία. εἰ δὲ σιωπῇ
ἰσκαπῆς ἐπιτακνυὼς ἵτι αὐτὸν ἰσ-
καπῆς ἀμειλόμενον. Πλῦ. ἀλλ'
ἵνα ἐν αὐτῷ ἀπὸ λαοῦ μὴ ζῶν παρ-
αὐτόν. Ζῶν. διὰ τί μὴ ἄρτι
Πλῦτι, καὶ ταῦτα ἐμὰ κινδύνα-
τον; Πλῦ. εἰ τὸν Δία ὕβριζες εἰς
ἐμὴν, καὶ ἐξίφρες; καὶ εἰ πολλὰ
ἡστυμύρισι, καὶ ταῦτα πατρῶον
αὐτῷ φίλον ὄντα. καὶ μόνον ἐχθ-
ροὺς αὐτοῖς μὴ ἐξιδέειν ὅτι εἰναιε-
ῖσιν ἀπὸ τοῦ εἰ τὸ πῦρ ἐν τῷ
χρῆσθ

qui è manibus ignem ab-
hincunt. Num rursus adis-
sum ibo, paratūis, adus-
latoribus & scortis dos-
mandus? Ad eos me mte-
te ô Iuppiter, qui munus
intellecturi sit, qui am-
plexari, quibus equidem
in precio sum, & maio-
rem in modum exoptas-
tus. At hi stupidi cum
inopia commercium has-
beant, quam nobis antea
ponunt, ut ab ea accepto
sago pelliceo, ligonéque,
sat habeant, quum qui-
tuor lucrantur obolos, des-
cem talenta contemptim
dono dare soliti. IVP.
Nihil istiusmodi posthac
in te facturus est Timon,
quippe quem ligo abunde
de satis corripuerit, nisi
prorsus nullum dolorem
sentiant illius ilia, quod
oporteat te perpenuria
præoptare. At tu mihi
querulus admodum vides-
tis esse qui nunc Timos-
nem incuses, quod tibi
patefactis foribus libere
permiserit uagari, neque
includens, neque xeloty-
pus in te. Porro alias dis-
versa in diuites stomachas-
bare, cum diceret ab illo
lis tepagulis, clavis ac sis-
gnorum obiectaculis im-
pressus ita fuisse conclusum,
ut ne prospicere quidem
in lucem tibi liceret. Id igitur

tur ad

χαρὸν ἀπορρίπτουσι τοῦτο. ἂν δὲ
ἂν ἀπὸ τοῦ, παρασίτοις καὶ κό-
λασι καὶ ἱταίραις παραδιδί-
σιν ἑαυτοῖς; ἐπὶ ἱκανοῦς ἢ Σόφ-
πῆμι μί, τὰς αἰδοπομῶντες ἃ
δουρίαι, τὰς περιψύχους, αἱ
τίμιαι ἑγὼ καὶ πρὸς πῶντι
ἔτοι ἢ οἱ λάρροι τῇ πρὸς ξυνέστα-
σαν, ἢν προτιμῶσι μῶν, καὶ
διφθέραι παρ' αὐτῇ λαβήντες,
καὶ δίκιλλας, ἀγαπάτωσαν
ἄλλοι, τίταρ ὀβελὸν ἀποφί-
ροντες, οἱ δὲ κατὰ ταύτας δι-
μῆας ἀμύλῃσι προῖι μῆροι. Ζῶντες.
ἔστιν ἴτι τοῦτον ὁ Τίμων ἱργά-
σεται πρὸς σοι, πάντων γὰρ αὐτὸν
ἢ δίκιλλα πεπαιδαγῶγῃσιν, ἢ
μὴ παυτάσας ἀνάλῃσι ὅτι
τῶν ὁσφῶν, ὡς χεῖρ σοι αὐτῇ ἃ
πρὸς πρὸς πρὸς αὐτῶν. ἔστι μὲν τοι
πάντων μῆμῃσι ἂν αἰμα δὲ
καὶ, δὲ τοῦ μὲν τὸν Τίμονα αἰ-
τιᾷ, διότι σοι τὰς θύρας ἀνὰ πῶ-
τάσας, ἔστι πρὸς πρὸς ἰλῶν δὲ
ρῶν. ἔστι ἀποκλήσιν, ἔστι ἱλο-
τυπῶν, ἄλλο τι δὲ τὸν αὐτίαν
ἀγαπάσας ἡ κατὰ τῶν πλου-
σίων, ἡ κατὰ κληῶν δὲ λίγων
πρὸς αὐτῶν ὑπὸ μοχλοῖς καὶ
κλεισί, καὶ σημάτων ἐκβελάσας,
ὡς μὴ δὲ παρὰ πῶν σοι ἰς τὸ
φῶς δυνάτῃ ἴσται, ταῦτα γοῶ

ἐπὶ δὲ

tur apud me deplorabas, affirmans præfocari tenuis mijs tenebris eo que palidus nobis occurebas, & curis confectus, digitis etiam num ex assiduo colligendi, coaceruand' & vultu contractis, contortisque, quod si quando daretur opportunitas, aufugiturum quoque ab illis temeritabare. In summa, rem supremamodum acerham iudicabas in æreo ferreoque thalamo, Danaes exempto, uirgine asseruari atque a scelestissimis educari pædagogis scenore & computo. Proinde absurdè de facere aiebas hos, quod te præter modum adamas rent quum liceret uerò frui non auderent, neque quum ipsis esset in manu, amore suo secure uterentur, sed uigiles obseruarent, ad signum ac feram oculis nunquam conniscentibus neque usquam dimotis semper intuentes, abunde magnum fructum arbitrantur, non quod ipsis fruendi facultas adesset, sed quod nemini fruendi copiam facerent, non aliter quam in præsepi canis, nec ipse uescens hordeis, nec equum famelicum id facere sinens. Quin etiam ridebas istos, qui parcerent, & asseruarent, &

ἀποδύρε πρὸς μὲν, ἀπὸ τῆς ἰσθμῆς
λίγων ἢ πολλῶν τῷ σκότῳ, καὶ
διὰ τὸ τοῦ ὅχρου ἡμῶν ἰφαίνεν,
καὶ φροντίδι ἀπὸ ἀπλῶς, σωμα-
σπικῶς τὸς διακτύλους πρὸς τὸ
ἰδὲ τῶν συλλογισμῶν, καὶ ἀ-
ποδύρεσθαι ἀπὸ αὐτῶν, ἐκασ-
τοῦ λάβοιο παρ' αὐτῶν. καὶ ἔ-
λας τὸ πρᾶγμα ὑπὲρ δεινὸν ἰ-
δέναι σοὶ ἐν χαλῶ, ὃ σιδε-
ρῶ δαλάρῳ, ἡ δὲ ἀπὸ τῶν Δα-
νάων παρὸς ἐσθλάει, ἡ δὲ ἀν-
βίσι καὶ παμπούροις πα-
δαγωγοῖς ἀνατρίβει μύρον, τῷ
τόκῳ καὶ τῷ λογισμῷ. ἄτοπα
γοῦν ποιεῖν ἰφασκεῖ αὐτοὺς,
ἰρῶντας μὲν εἰς ὑπὲρ βολῶν,
ὁδὸν δὲ ἀπολαύειν ἢ τοιμῶν-
τας, οὐδὲ ἐκ' ἀλείας χρω-
μέλους τῷ ἱρῶτι, κυρίους γα-
ρ ὄντας, ἀλλὰ φυλάττειν ἱερ-
γορέτας. ἐς τὸ σμαῖον καὶ τὸν
μιχλὸν ἀνακαταμυκτὴν βλίσπον-
τας, ἡ δὲ ἀπὸ αὐτοῖς οἰκί-
νται, ἐν τῷ αὐτοῖς ἀπολαύειν
ἔχον. ἀλλὰ τὸ μολοῖν μετα-
διδόναι ἢ ἀπολαύειν, ἡ δὲ
ἀπὸ τῶν τῶν τῆς γένεως κίωσ,
μὴτι αὐτῶν ἰσθίουσαν τῶν ἡε-
δῶν, μὴτι τῷ ἱππῳ ποιῶντι
ἐπιτρίπουσαν, καὶ προσέτι γι-
καὶ καταγίλας αὐτῶν φασίει
μύρον

rent, & (quod esset abiur-
disissimum) etsi quidem sibi
subraharent ueterem uirg-
contingere, non intelli-
rent aut fore, ut aut sceleras-
tissimus famulus, aut dispen-
sator, aut liberorum pæda-
gogus furtim subiret, ludis
brius habiturus infelicem &
inamabilem herum, quem
postea sinat ad fuliginosam,
& oris angustis lucernulam,
ac striculis scirpalum us-
suris inuigilare. Quid ita-
que an non iniquum, quum
hæc quondam inuoluueris,
hunc in Timone diuersa his
criminari: Plut. At-
qui si rem uerè perpende-
ris, utrumq; me iure facere.
iudicabis. Nam & Timon-
is ista nimia lenitas, neglig-
gentia potius, haud bene-
uolentia, studiumq; quod ad
me pertinet, merito uideas-
tur. At è diuerso qui me o-
stis ac tenebris inclusum
seruabant, id agentes, quo
scilicet crassior, sagina-
tioiq; ac uehementer cors
pulentia onustus euadeis,
quum interim neque ipsi cõ-
tingerent, neque in lucem
producerent, ne uel aspices-
ter à quopiam, hos demen-
tes & contumeliosos in me
iudicabam. quippe, qui me
nihil cõmeritum tot in uin-
culis cogèrent situ carieq;
putrescere, haud intelligens
res, quo mox demigret, me
αἰὴν cuiπῖα, cui fortuna faue-
rit, το-

μείων καὶ φυλάττονται. καὶ τὸ
κακώτατον αὐτοῖς βουλευόμε-
ται. ἀγνοήσαντες δὲ ὡς κατάρτα-
ται εἰκνύσιν, ἢ εἰκνόμενοι, ὃ πα-
λαιοὶ ὑποκαίοντες λατράντες, ἡ-
παροινύσαντες τὸν καταδαιμόνιον
καὶ ἀνέγκαντες δισπότην, πρὸς
ἄμαυρόν τι καὶ μικρότερον λυ-
γίδιον, καὶ διψαλίον θριαλλέ-
διον, ἐπαγγυμένων ἵσασαι τοῖς
τήναις. πῶς ἔρ' ἐκ ἁδινον, πά-
λα μὲν σου ταῦτα αἰτιάσθαι,
νῦν δὲ τῷ Τιμόνι τὰ ἑαυτοῦ
ἐπιμαλῶν; Πλάτ. καὶ μὲν
ἴγι ταῦτα ὁ βλάπτει; ἄμφω
σοὶ δόλοισι δόξω ποιῶν, τῷ-
τι γὰρ Τιμόν τὸ πᾶν τοῦτο
ἀναιμύνον, ἀμυλῶν, καὶ ἐκ-
τοῖν, ὡς πρὸς ἡμῖν αἰκνύει αὐ-
τοῖς, τὸς τε ἀνκατάμεινον
ἐν δούραις καὶ σπύγῃ φυλάττω-
ται ἵππῃ αὐτοῖς παχέτεροι
γροῖμῳ καὶ πικρῷ, καὶ ὑ-
πέρτατον, ἐπιμεινόμενον,
οὔτι προσσημειῶν αὐτοῖς,
οὔτι οἷς τὸ πᾶν προάγοντας, ὡς
μὲν ἐφ' ὅσον πρὸς τοῦ. ἁ-
νιότης ἐνέμεινον ἀναι καὶ ὑβρι-
στὰς, οὐδὲν ἀδικουῦντά μιν ὅτι
πὸ τοσούτοις δισμοῖς κατασφ-
πνύσας, ἐν ἁδίνῃ ὡς μετὰ
μικρὸν ἀπῆλθον ἄλλῳ τινὶ τῶν
ἐν δαμνίῳ καὶ καταπίνοντι.

Ilhūri. Nec hos igitur probo, sed ne illos quidem, qui nimium facile mihi manus admouent. Sed qui (quod est optimum) mediocritate utantur, uti nec prorsus abstineant, neque penitus profundant. Etenim illud per Iouem considera Iupiter, Si quis ubi puellulam & formosam lege duxisset uxorem, postea neque obseruet, nec ulla omnino Zelorypia prosequatur, uidelicet sine illam noctu atque interdium, quocunque libitum sit ire, & quicumque uos luissent, cum his habere rem, potius uero ipse abducatur, ut adulteretur, fores aperiens, profecturusque, & quos libet ad illam inuitans, num hic amare uidebitur? Profecto hoc tu nequaquam dices Iupiter, qui saepenumero amorem fenseris. Rursus si ingeniam lege domum deducat, uti liberos legitimos progeneret, ceterum nec ipse contingat florentem ætate, decetramque uirginem, nec alium sinat aspicere, sed inclusam, orbam, sterilemque in perpetua uirginitate contineat, idque præ amore se facere prædiceret, & hunc quidem præferat, pallore, corpore exhausto, oculis reuergis, num fieri potis est, ut huius

οὗτ' οὐκ ἐάντων, οὐτὶ τὰς πά-
νυ προχαίρους αἰς ἐμὶ τούτους ἐ-
παινῶ, ἀλλὰ τούτ', ἐπ' ὅτι ἀφ' ἑνὸς
ἔστι, μίτηρον ἐπιθέσοντας τῇ
πράγματι, καὶ μὴ ἀφ' ἑξῆς
νὰς τὸ παρῶν μὴτι προσο-
μῶν τὸ ὅλον. σὺ γὰρ
Ζεῦ, πρὸς τοῦ Διὸς, εἴ τις νόμος
γύμνας γυναικὰ νῆαν καὶ ἱερῶν
ἐπὶ τα μὴτι φυλάτῃ, μὴτι φα-
λοτυποὶ το παρῶν, ἀφ' ἑνὸς καὶ
βαδίζον ἐν δα αὐτῶν ἰδὲ οἱ νόμοι
καὶ μὴδ' ἡμέραν, καὶ φωνῶνται
τοῖς βουλομένοις, μᾶλλον δὲ
αὐτὸ ἀπάγει μοιχευδανομί-
νην, αὐαίγωμ τὰς δούρας καὶ
μαστρεπύων, καὶ παύσας
ἐπ' αὐτῶν ἱερῶν, ἄρα ἰ τοιῷ-
τ' ἔρῳ λόξαι αὐ; οὐ σὺ
γὰρ Ζεῦ τοῦτο φαίνεσθαι, ἔρῳ
δὲ πωλλάνης. αἱ δὲ τίς ἐμπα-
λιν ἱερῶν δέξαι γυναικὰ αἰς πᾶν
εἰκίαν νόμον παλαβῶν ἐπ'
ἑρῶν παίδων γυναικῶν. ὁ δὲ
μὴτι αὐτὸς προσήτοιτο ἀναιδέ-
ας καὶ ἱερῶν παρθένων, μὴτι
ἄλλῃ προσβλήσκειν ἑαυτῶν
ἄγονον, δὲ καὶ τῶν κατὰ κλέ-
σας παρθένους, καὶ ταῦτα ἔρῳ
φάσκων, καὶ δὲ οὐκ ἔστιν ἂν ἀπὸ τοῦ
χρῆς ἢ τοῦ σαρκὸς ἐπιτηνῆαι,
ἢ τ' ἱερῶν μὴν ὑποδιδυμῶν,
ἰδ'

ut huiusmodi non desistere
videatur: quippe qui quum
liberis oportuerit operam
dare, fructus coniugio puel-
lam adeo formosam atque as-
mahile fluat emarcescere,
per omnem uitam, tanquam
Cereris sacerdos ætens. Huius-
modi & ipse indigne fec-
to, quum à nonnullis igno-
miniosus cædor calcibus, las-
niorque, atque exhaurior, à nō
nullis contra perinde ac sti-
gmaticus fugitiuus compes-
dibus uincior. Iupi. Quid
igitur indignaris contra il-
los? quandoquidem utrinque
poenæ egregias luunt, alte-
ri quidem dum Tantali in-
morem, neque bibere sinun-
tur, neque edere, sed ore sicco
duntaxat inhiant auro, alte-
ri uero dum his ceu Phryneo
cibos Harpyiæ ipsis est faus-
cibus eripiunt. Se labi iam,
Timone multo posthac usu-
rus cordatore. Plu. An ille
aliquando desinet me ceu fo-
raminoso cophino, prius-
quàm omnino influxerim, da-
ta opera exhaurire, quasi co-
netur occupare, quo minus
influxum, ueritus ne si copio-
sus infundar, ipsum undis
obruam? Quo fit, ut in Da-
nai dum de ium aquam mis-
hi uidear allaturus, frustra-
que infusus, uase non continen-
te liquore, imo prius prope
modum effuso quod influit
quàm influxerit. Adeo latus,

doliij

τίγιν[ε]ται, ἀλλὰ πρὶν ἀρρύναι σκελὴν ἐκχυθεὶς μέλινον τὸ ἐπιρ-
ρύνειται.

ἰσθ' ἵππας ὁ τοιούτ[ος] ἔπαρε-
παίων δίσταται αὐτῷ. Δίω παύσει
ποιῶσαι καὶ ἐκπολεῖν τὴν γὰρ
μου, καταμαραινὼν σὺν πρῶτον
πορῶν καὶ ἐπὶ τῶν κέρων.
κατάπορ ἴστανται τὴν διανοήσασθαι
τῶν τριῶν διὰ τῶν αὐτῶν τῶν βίον
ταῦτα καὶ αὐτὸς ἀγανακτῶ,
πρὸς ἑνὶ μὲν ἀτίμως λανθάνει
ῥίμῳ καὶ λαφύσῳ μὲν
καὶ βλαπτομένῳ, ὑπὲρ ἑνὶ μὲν,
ἀλλ' ὥσπερ τιματίας δρακίον
τῆς πεπιδυμένης. Ζῶν.

τί μὲν ἀγανακτῶν κατ' αὐτῶν;
διδόσκει γὰρ αὐτῷ καλὴν τὴν
δίκην, οἱ μὲν ὥσπερ ὁ Τάυτας
καὶ ἀποτοὶ καὶ ἀγνοοῖ, καὶ ἐπὶ
ροὶ τὸ σῶμα, ἐπὶ κληῖν δὲ μὲν
νὸν τῷ χερσὶ, εἰ δὲ καὶ ἀπορῶ
ὁ φινός ἀπὸ τοῦ φάρυγγος τὴν
τρεφλὴν τὰ τῶν ἀρπύων ἀφαί-
ρῶ μὲν ἀλλ' ἀπὸ τοῦ σπέρματος
οὐ γὰρ παραποῦν τῷ Τιμόνι ἵπ-
τουξίμῳ. Πλάτ. ἰκάνεται
γὰρ ποτὶ πᾶσι, ὥσπερ ἵπ-
ποφίνο τιτυπόμενος, πρὶν ἑλθεῖ
ἀστυνῶν καὶ κατὰ σκελὴν βί-
αντῶν, φάσαι βλαπτομένῳ
τὴν ἐπὶ τῶν, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν
ἀσπιδων ἐπὶ τῶν αὐτῶν. ὡς
ἐστὶ τὸν τῶν Δαναῶν πρὸς τὸν ἵπ-
ποφίνο μοι δοκῶ, καὶ μὲν
τῶν ἐπὶ τῶν αὐτῶν, τὸ μὲν τῶν μὲν

dolij hiatus ad effusionem
ac liber exitus. Iupp. Pro-
inde initiatus istum obtura-
uerit, perpetuamq; perstila-
tionem sistere studuerit,
te prope diem effuso, facis
le inueniet sagum rursus &
ligonem in fece dolij, sed
interim abite, atq; illum di-
mitem reddite. At tu Mer-
curi fac memineris, ut redi-
ens Cyclopas ex Aetna tes-
cum adducas, quo fulmen
euspide restituta refarciant.
Nam eo nobis acuminato
opus fuerit. Mercur.
Bamus Plute. Quid hoc?
Num claudicas? Equidem
ignorabam ô præclare, te
non cæcum modo: uerum es-
tiam claudum esse. Plu-
tar. Atqui non hoc mihi
perpetuum Mercuri, uerum
si quando proficiscor à los-
ne missus ad quæpiam, rû
nescio quo pacto tardus
sum, & utroq; claudus pes-
de, ita ut ægrè ad metâ per-
singere queam, sene nonnun-
quam interim facto, qui me
opperiebatur. Porro quum
debi cedendum est, etrum uis-
debis multo auib; cele-
riorem. Vnde sit, ut uix
iam amoto repagulo ego
iam præconis uoce uictor
pronuncier, saltu stadium
transmensus, ne uidentib;
quidem aliquoties spe-
ctatoribus. M B R C.
At ista quidem huius ue-
ta narras, imò ego tibi
per

ρισιτ^Θ, ὅτι οὐ δύστροπον τὸ
 πρὸς τὴν ἰκχυσιρ κελυφὸς τῆς
 δε, καὶ ἀκάλυτ^Θ ἡ ἔξω δ^Θ.
 Ζῶντες, ὁποῦν ἰκανὴ μὲρ φέρεται
 τὸ κελυφὸς τῆς δε, καὶ ὅς τὸ ἀ-
 παξ ἀναπληρ^Θ κελυφὸν, ἰκχυθι-
 τ^Θ ἰσβαρῆσσ, ραλί· σ δύρε-
 ση τὴν λιφθέραιον ἀνδρὶ καὶ τὴν
 δίκην λαοῦ ἐν τῇ τρυγί τοῦ πιδ^Θ.
 ἀλλ' ἀπιτι δ^Θ λα, καὶ πλουτίζει
 αὐτόν. οὐ δὲ πικρὸς ὁ Ἑρμῆ-
 πινδον, πρὸς ἡμᾶς ἀγαπ^Θ τὸς κ^Θ
 κλωπας ἐκ τῆς αἰτίας, ὅπως τὸν
 ἰκχυθιν ἀπονήσαντες ἐπιτε-
 λῶσιν, ὡς ἔδει γι τὴν ἀγνέου
 αὐτοῦ δινοσέμιδα. Ἑρμ.
 προῖκα μὴν ὁ Πλούτ^Θ, τί τοῦτο
 ὑποκρίσας; ἡλεθ^Θ ἄς με ὁ γιν^Θ
 νάλα οὐ τυφλὸς μένον, ἀλλὰ
 καὶ χαλὸς ὢν. Πλούτ^Θ. ὅκ
 αὐ τοῦτο ὁ Ἑρμῆς, ἀλλ' ἐπὶ τὰ
 μὴν ἀπὶ π^Θ παρά τινα πεμφθ^Θ
 ὑπὸ τῷ Διὶ, οὐκ οἶδ^Θ ὅπως βρα-
 δύς ἔμ^Θ καὶ χαλὸς ἀμφοτέρω,
 ὡς μέλλει τιλῶν ἐπὶ τέρεμα, προ-
 γράσαστ^Θ ἵν' ὅτι τοῦ πόριμ^Θ
 νιστ^Θ. ἐπὶ τὰν δὲ ἀπαλλάτ-
 τισθ^Θ δὲ, π^Θ λῶν ὄψ^Θ π^Θ λ^Θ
 τῶν ἐνέων ὡς ὑπὸ τὸν ἄμα γιν^Θ
 ἰπιοσ^Θ ὁ ὕψηλ^Θ, ἡ δὲ γ^Θ ἔδει
 ἀνακρύψομαι νοσηκῶς ὁ-
 π^Θ ρηκ^Θ ἄσας τὸ γάλακ^Θ, οὐ δὲ
 ἡ δότωρ ἵν' ὅτι τῶν διατῶν.
 Ἑρμ. ὅκ ἀλεθ^Θ τὰ ὅς, ἡ δὲ

sele permittens, deierant h.
Nireo formosiorē esse. Ce-
crope Codrone generosio-
riem, calidiorē Vlysse, u-
num autem uel sedecim pa-
uiter Ciceſſis opulentiorē,
momento temporis semel
profundat inſolēx, quæ mi-
nuatim multis ex periurijs,
rapinis, flagitijs fuerant col-
lecta. Merc. iſta ſermē ſic
habent, uti nō tras, uerū ut
hi tuis iſſius ingrederis pe-
dibus qui tandem cæcus
quum ſis, uiam inuenire ſo-
les? Aut qui diuoſcis, ad
quosnam Iupiter te miſerit,
dignos illi uiſos qui diui-
tis abundant? Plut. Enim
uero credis me reperire is-
ſtos ad quos mittor? Merc.
Per Iouem hancquāquam,
Neq; enim alioqui Aſtiſis
de præterito, ad Hipponi-
cum & Calliam acceſſiſſes,
cūm ad alios Athenienſes,
homines ne obulo quidem
æſtimandos. Cæterū
quid facis, quandoquidem
es emiſſus? Plut. Surſum ac
deorſum circumcuſans ob-
erte, donec imprudens in
quempiam incurro. Hic
autem, quiſquis ille ſit, qui
qui forte primus me naſus
ſit, abducit, ac poſſidet, te
Mercuri pro lucro præter
ſpem ſubiectione uenerans ar-
que adorans. Merc. Num
ergo fallitur Iupiter, qui
quidem credat ex iſſius ani-
m. ſenſitā ditari abs te hos,
quos ille dignos exiſtimas
ut qui ducti erant? Plut. Et

in te

οι ὁ μὲν ἐν μέφῳ τὴν μὲν Νι-
ρίου ἀναι αὐτὸν, ἀνὰ τὸν ὄρον ὃ
τὸ Κίκερπ. ὁ Κόδρο, σπονδύ-
τιον δὲ τὸ Οδυσεὺς, πλοῦτος
τὸν δὲ σωῶμα Κρόνου ἰα-
καίδινα, ἐν ἀναρῇ τὸ χρέον αὐ-
δλι. ἰκχὶν τὰ λιὰ ὀλίγον ἰα-
πολλῶν ἀνερῶν καὶ ἀργαῶν
καὶ πλουτῶν σωῶμα ἰα-
Ερμ. αὐτὰ περὶ σχιδὸν φῶς τὰ
γινόμενα. ἐπὶ τῷ ὅτι αὐτὸν
πρὸς βασιλεὺς, ὡς ἐτα τυφλὸς
ὡν ἀνέρις τὴν ὁδὸν, ὃ πῶς
διαγινώσκεις, ἰφ' ὅτι αὐτὸς οἱ Ζῶν
ἀποσταλῶν, κρῖνας ἀναι τὸ πλοῦ
τῶν ἀφίους. Πλοῦτ. οἶα γὰρ ἀνέρις
μὲν οἱ τινὲς αἰοῖ; Ερμ. μὰ τὸν Δία
ὃ πᾶν. ὃ γὰρ ἀνέρις ἄλλω κατα-
λιπὼν, ἰπποκρίτη καὶ καλλιᾷ
προσέειπε, καὶ πολλοὺς ἄλλους
ἀδελφῶν, ὃ δὲ ἐβόλῃ ἀφίους.
πλοῦτ. ἀλλὰ τί πρῶτος λιὰτα-
πομφῶς. Πλοῦτ. αὐτὸς καὶ
τὸ πλοῦτα καὶ πλοῦτος, ἀφίους
αὐτὸς τινὲς ἰπποκρίτων, ὃ δὲ ὅτι
τῶν ἀφίους καὶ πλοῦτος ἀ-
παραγῶν, πρὸς αὐτὸν ἰπποκρίτων
τὸν Ερμῶν. ἐπὶ τῷ παραλόγῳ τῷ
κρίσει πλοῦτος. Ερμ. ὁ πλοῦτος
ὁ μὲν πάντῃ ὁ Ζῶν, ὁ μὲν δὲ οἱ
λιὰ τὰ αὐτῶν ἀνέρις πλοῦ-
τῶν ὅτι αὐτὸς οἶτα τὸ πλοῦ-
τῶν ἀφίους. Πλοῦτ. καὶ μὰ
τὸν Δία

ture quidem optimo falli-
tur & bone. quippe qui quū
me cæcum esse non ignoret,
emittat uestigia tum rem usq̃
que adeo repertu difficilē,
& iam olim & uita sublatam
quam ne Lynceus quidem
facile inueniret. quæ nimis
rūm adeo obscura sit ac mis-
nuta. Itaq̃ cum rari sint bo-
ni, improbi porro in ciuitatē
sibus omnia obtineant, obs-
errans facile in huiusmodi
mortales incurro, ac retribus
illorum illigor. Mercur.

At qui sit ut quoties eos des-
seris, celeriter aufugias, quū
uix sis igharus? Plutarch.
Tum demum acutum cer-
no, pedibusq̃ ualeo, ubi ad
fugam tempus inuitat.

Mercur. lam illud quoque
mihi responde, qui sit, ut
quum sis oculis captus (dis-
cendum enim est) præterea
pallidus, postremo claudus
tam multos habeas aman-
tes, adeo ut omnes respiciat
in te, & si potiamur, socii-
ces uideantur, sin frustrans
tur, non sustineant uiuere?

Ex his equidem non pau-
cos noui, qui sic perdidit te
amarint, ut se aereo & scopu-
lo piscosī in æquoris alta,
præcipites abiecerint, rati
fastidiri sese abs te, propter
rea quod illot nullo pacto
respexisses. Quamquam sit
scio, tu quoq̃ lachreris, si q̃
non

λα δικάως ὡ γὰρ δὲ, ἐς γιγ-
νόντων ὅντα ἐλθὼς, ἐπιμνησθὲν αὐτῶν
ἐπιμένοντα δυσόριτον ἔτι χεῖ-
μα καὶ πολλὰ ἐπὶ λαλοῦντες ἐν τῷ
βίῳ, ἐπὶ δ' ἂν ὁ Λυγυνοῦς αὐ-
τῶν οὐροὶ ραδίως, ἀμαυρὸν ἔτι
καὶ μικρὸν ἐν τοιγαρὺν ἔτι τῶν
μὲν ἀγαθῶν ἐλπίων ὄντων, πῶς
ἐν τῷ δὲ πλείοντι ἐν ταῖς πό-
λιν τοὺς παρ' ἐπιχόντων ῥῆμα
τὸς τοιούτους ἐμπέσω πόρῳ,
καὶ σαλευσθῆναι πρὸς αὐτῶν.
Εἰμ. ὅτα πῶς ἐπὶ λαλῶν καταλή-
ψει αὐτῶν, ῥαδίως φύγῃς, ἐπὶ
ἐλπίδι τῶν ἐλπίων; Πλῆτ. ἐξυ-
δαρῶν τῶν. πῶς καὶ ἀρτίως
γίγνεται πρὸς μίτον τῶν λαλῶν
ἐλ φύγῃς. Εἰμ. ἐπὶ δὲ μοι καὶ
τὸς ἀπένεμαι, πῶς τοφλὸς ὢν,
ἀρτίως γὰρ, καὶ πρὸς τοῖς ὡχρὸς
καὶ βρυχέῃ ἐν τοῖς σκηλοῖς, το-
σούτοις ἱσθῶς ἴσθῃς, ὅτε πάν-
τας ἀποβλησαν εἰς σε καὶ τυ-
χόντας ῥ' οὐ λαμπερῶν οἰσθῶν
εἰ δὲ ἀποτύχῃς, ἐπὶ ἀνίχθῃς
ῥῶντας, εἰ δ' ἀγῶν τινος ἐν ὀλίγῳ
αὐτῶν ὅτε σε δυσόριτος ὄντας.
ὡς τι καὶ εἰς βαθυκῆτα πόντον
φύγῃς. ἐρρίψαν αὐτῶν, καὶ πε-
ρὶν κατακλιβάνων ἐπιρρῶ-
σθαι νομίζοντες ὑπὸ σου, ἐπὶ
πρὸ δ' ἔτι πῶς ἀρχὴν ἰσθῶς αὐτῶν,
πῶς ἀλλὰ καὶ σὺ αὖ, ἐν οἷσιν, ἐπὶ

adduxerimus, quod uel in-
primis erat opus. PL. Istiuc
quidem ex parte bono sis
auido. Nam non nisi in ter-
ra relicto illo ad uos ascen-
dere soleo iussuq; intus mas-
nere foribus occlusis, neque
cuiquam aperire, nisi me uo-
ciferantem audierit, MER-
CVR. Iam igitur Attica as-
deamus. Et me sequere chla-
mydi adhærens, donec ex-
tremam sîam attigerimus.
PLVT. Restâ facis Mercu-
ri, quum me, erutam ducis.
Etenim si me defereres, fors
san oberrans in Hiberbolâ
aut Cleonem inciderem. Sed
quis hic stridor ceu ferri sa-
po impacti? MERCVR. Ti-
mon hic est, qui proximè
mœdianum & petricosum fo-
dit solum. Papæ, adest &
Paupertas, & Labor ille,
sum Robur, Sapientia. Forti-
tudo, atque id genus aliorû
turba quorum omnium ag-
grem Fames cogit, longè præ-
stantius quàm tui sint satel-
lites. PLVT. Quin igitur
quam ocissimè discedimus
Mercuri? Neque enim ul-
lum opere precium feceris
cum homine eiusmodi
uallato exercitu. MER-
CVR. Secus uitum est lo-
ui, quæ ene metu deterea-
mur. PAVP. Quo hunc
nunc Argicida manu ab-
ducis? MERC. Ad hunc
Timonem, ad quem â lo-
ue sumus ire iussi. PAVP.
Itane rursum Plutus ad Ti-
monem: posteaquam ipsum

ego mal-

ἐπαγαγείναι, ἐπεὶ ἰδὼν μάλ-
ιστα. Πλὺτ. θάρρα τέτοις γί-
νεται, ἐν τῇ γῇ αὐτῶν κατασθ-
ευν ἀνέρχομαι παρ' ὑμῶν, ἐπι-
σπάσας ἰσθὺν μίαν ἐπιπλασά-
μενον πλὺν θόρακ, ἀνόγαυρ δὲ
μυδιὰν ἐν μὲν καὶ ἀνέστη βοήσαν
τῷ. Ἑρμ. ἐνοῦν ἐπαγαγέμενος
ἦλθ' ἐν Ἀττικῇ. καὶ μοι ἵκον
ἰχθυήσας ἐν χλαμύδι, ἄχρη-
στοὺς πρὸς πλὺν ἰσχυατὸν ἀφαι-
μα. Πλὺτ. οὐ ποιεῖς ὡς Ἑρμῆ
χειραγωγῶν, ἵππ' ἐν γὰρ ἀπολί-
στῃ με, ἐπεὶ βόλῃ τάχα ἢ κλί-
σι ἐμπιπτόμενος θορυβησάντων. ἀλλὰ
τίς ὁ φόρος ἐπὶ τῇ λαοδρα-
σιδιῇ πρὸς λίθον; Ἑρμ. ὁ Τι-
μόν ἐστι σὺν ἀνάστῃ πλοῦτον. ὁ-
ρεῖται καὶ ἐπὶ λίθον γυμνῶν. πα-
ραὶ, καὶ ὁ πρὸς τὸν ἀνδρῶν, καὶ ὁ
πρὸς τὸν ἑλάνθον, ὁ κερτιρία δὲ
καὶ ὁ σοφία καὶ ὁ ἀνδρεία, καὶ
ὁ ταῖς ἐχλῶν τῶν ἐκ τῇ λι-
μνῇ ταττομένων ἀπάντων, πολλοὶ
ἀμείνους τῶν σῶν διορκοῦν.
Πλὺτ. τί οὖν ἐν ἀπαλαττόμεναι
ὡς Ἑρμῆ πλὺν ταχίστως; ὁ γὰρ αὐτὸς
ὑμῶν δράσασθαι ἀξιολογον πρὸς
αὐτὰρα, ἐκὼν ταλινὰ τε στρατοπέ-
δ' ἀπορροχήμενον. Ἑρμ. ἄλλως
ἰδοῦ τῷ Διὶ, μὴ ἀποδελιῶμεν
οὖν. Πρῶ. ποῖ τῶν ἀπάγας ὡς
ἀργεῖοντα, χειραγωγῶν. Ἑρμ.
ἐπὶ τῇ τῶν Τίμωνος ἐπιμέλει

αἴψα

ego malehabentem obde-
bitas recipiens his com-
mendas, quæ sapientiæ & la-
bori, strenuum, multique
precij uirum reddidi: Adeo
ne despicienda, iniuriæq;
adonea uobis Paupertas ius
dico, ut hunc, quæ mihi
unicaerat possessio eripia-
tis, iam exactissima cura
ad uirtutem ex cultum, ut
Plutus hic ubi denuo susces-
perit, per contumeliam, &
arrogantiam, illi manu inies-
cit, talem reddiderit, qualis
erat dudum, molem & igna-
num ac uecoream, rur-
sum mihi restituat ubi iam
nihil fa-ctus erit & rei-
culus: M E R C V. Sic δ
Pauperris Ioui placitum
est. P A V P. Equidem a-
beo: At uos Labor & sa-
pientiæ, reliquiq; cōsequi-
mini mo. Porro hic breui
cognoscat, qualis in se fue-
rim, quam nunc relinquet,
nempe adiutrix bona, et res
rum optimarū doctrix, qui-
cum donec habuit commerc-
cium, sano corpore, ua-
lentiq; animo persevera-
uit, uirilem exigens uitam,
& ad sese respiciens, super-
uacua autem & uulgaria
istā aliena. ita ut sunt, exis-
timans. M E R C V R.
Discedunt illi, nos ad eum
adeamus. T I. Qui-
nam estis δ scelesti: Aut
quid uolentes huc uenistis
homini operario mercena-
tiq; negotium exhibis-
turi:

μὴν ὑπὲρ τῆς Διός. Πρ. τοῦτο ἡ Πλὺ-
τὸς ἐπὶ Τιμωνα, ἐπὶ αὐτῷ
ἐνὸς κακῆς ἔχοντα ὑπὲρ τῆς
φῆς παραλαβὼσα ταῦτοισι πα-
ραδῶσα τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύ-
ματι αὐτῶν καὶ πολλὰ ἄξια
ἀπέδωκεν. ὅτε ἄρα δυνατὰ φέ-
ρεται ὑμῖν ἡ Περσία Διὸς, καὶ
δυνατὴ κινεῖται ὡς δ' ἰμῶν κτύ-
μα ἄχρον, ἀφαιρῶν δὲ μὴ ἀνεβῶν
πρὸς ἀφ' αὐτῆς θαρρασμῶν.
Ἰσ' αὐτοῖς ἡ Πλὺτὸς παραλα-
βὼν αὐτὸν ὑβρίῃ καὶ τύφῳ ἔχ-
ρήσας ἰμοῖον, τῷ πάλλαι μαλθακ-
κὸν καὶ ἀγροῦ καὶ ἀρόντων ἀ-
ποφῆναι, ἀποδῶν ἄλλιν ἰμοῖον
καὶ ἰσχυρὸν γυμνασίον. Ερμ.
ἰδοῦ ταῦτα ἡ Περσία τῇ Δί.
Πρ. ἀπὸρχομαι. καὶ ὑμεῖς δὲ ὅ-
ρῳ καὶ Σοφίᾳ καὶ οἰοισιν, ἀ-
πολυθεῖτε μοι. ἔτι δ' ἡ τάχα τί-
σεται, οἷον μὴ ὕσαν ἀποδείξαι,
ἀγαθὸν συνδργόν, καὶ διδασ-
καλὸν τῶν ἀρίστων, ὃ σῶν ὕγι-
νός μὲν τὸ σῶμα, ἰρρυμένον δ' ἡ
τῶν γνώμων διττίλησος, αἰσθρὸς
βίωσι, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀπο-
βλήπων. τὰ δὲ πρὸς τῇ καὶ πῶ-
λὰ ταῦτα ὡς περὶ ὅσιν ἀλλέτρια
ὑπολαμβάνων. Ερμ. ἀπὸρχομαι,
ὑμεῖς δ' ἡ προσιωμέναι αὐτῷ, Τιμ-
ωνος ἰσὶ ὃ καταράτοι; ἢ τί βα-
λόμενοι δούρο ἔκτε, αὐτῶν ἔρ-
γα τῶν ἡμιδοφίρων ἐν ἡλώσει

auri: uerum haud quaquam
 larti abibitis scelesti ut estis
 omnes. Nam ego uos il-
 lico glebis & saxis petis
 eos comminuam. MER-
 CVR. Nequaquam ô Timon,
 ne ferito, neque enim
 series mortales, uerum ego
 sum Mercurius, hic Plu-
 tas. Misit nos Iupiter, uos
 eis tuis exauditis. Quid
 quod bene uertat, opes ac-
 cipe, desistsens à labori-
 bus. TIM. Atqui uos
 iam ploraueritis, etiam-
 si dñ litis, ut dicitis. Si-
 quidem odi pariter omnes
 tuos deos tum homines.
 Sed hunc cecum, quis-
 quis hic fuerit, mihi cer-
 tum est ligone impacto com-
 minuere. PLVT. Abe-
 amus per Iouem Mercu-
 ri, quandoquidem hic hos-
 mos mihi uidetur non me-
 diocriter insanire ne malo
 quopiam accepto discas-
 dam. MERCVR. Ne-
 quid ferociter Timon, quin
 exue potius penitus istam
 ferocitatem, asperitatem
 quē, ac manibus obuijs ex-
 cipe bonam fortunam, turs-
 sum diues esto, rursus
 Atheniensium princeps, &
 despice ingratos istos so-
 las ipse feliciter agens.
 TIM. Nihil mihi uobis
 est opus ne obturbare,
 lat opum mihi ligo, prae-
 terea fortunatissimus sum, si
 nemo propius ad me accessit.
 MER. Adeone quæso in-
 humaniter? Hæc ego sœu-

δοιτες

τόν: ἀλλ' ἂν χαίρειντο ἄνθρωποι
 μισροὶ πάντες ἑστῶτες, ἰγὼ γὰρ
 ὑμᾶς αὐτίκα μάλα βάλλωμ' τοῖς
 βύλοις καὶ τοῖς λίθοις συντρίψω.
 Εἰμ'. μελαμῶς ὁ Τίμων μὴ βέ-
 λη, εἰ γὰρ ἀδδρῶπουν ἔσται βα-
 λῶν. ἀλλ' ἰγὼ μὲν Εὐμῆς εἰμι, ὅτε
 τὸ Διὶ ἐβλήντο. ἰπικμψὶ δὲ
 ὁ Ζῶν, ἰπανύσας τῶν δούλων.
 ὅτι ἀγαθὴ τύχη δέχον τὸν ἑλ-
 λην, ἀπὸ τῶν τῶν πένων. Τίμω
 καὶ ὑμᾶς εἰμὲν ἰδοὶ καὶ καὶ τῶν
 θεῶν ἑστῶτες. ὡς φατί, πάντας γὰρ
 ἄμα καὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων μισῶ.
 τυττοὶ δὲ τὸν τυττῶν, ἵε τις αὖ
 ἦ, καὶ συντρίψωμ' αὐτῶν τῇ δε-
 κτῇ. Πλὴν, ἀπίμωρ ὁ Εὐμῶς
 πρὸς τὸ Διὶ, μιλαγχολεῖ γὰρ
 ὁ ἀνδρῶν τὸ μίτρις μοι δο-
 κᾶ. μὴ τι ἰσχυρὸν ἀπὸ τοῦ
 προσλαβῶν. Εἰ. μὴ δὲν οὐαὶ
 ὁ Τίμων. ἀλλὰ τὸ πάντων τοῦτο
 ἄγχιον καὶ τραχὺ καταβαλῶν,
 προσήσας τὸ χάρι λαμβανὶ τίω
 ἀγαθὴν τύχην, καὶ πλεῖστα πά-
 λιν, καὶ ἰδοὶ Ἀδελφῶν τὰ πρῶ-
 τα, καὶ ὑπὲρ τῶν ἀχάριστων
 ἰσχυρῶν μὴ τὸ αὐτὸς δούλω-
 σῶν. Τίμω. ὅσον ὑμῶν διωκαμὲν
 ἰσχυρῶν μοι, ἰσχυρῶν μοι πλε-
 ον τὸ δίκαιον. τὰ δ' ἄλλα
 δούλωσι γὰρ εἰμι. μελαμῶς
 μοι πλεονάζοντι. Εἰμ'. ὅτις ὁ
 τῶν ἀνθρώπων τὸν δὲ φίλον

Διὶ

sunt in ciuitate malorum ac
 spicio abunde magnum &
 sufficientē uitium mihi ligo
 suppediat. Quare tu Mercu-
 rii, quam uentū uiam res
 metiens, recurre, una tecum
 Plutum adducens ad Io-
 nem. Illud mihi sat fuerit, si
 effecerit, ut omnes mortu-
 os per omnem ætatem eui-
 dent. MERCV. Nequa-
 quam ò bone, nec enim om-
 nes ad euilandum sunt ac-
 commodi. Quin tu iracun-
 da pueritine ista missa fa-
 ce, ac Plutum excipe, non
 sunt reiiciendi munera, quæ
 à Ioue proficiuntur. PLV.
 Vin' Timon ut contra te
 partes defendam meas. an
 grauius feres si quid dixerò
 uo? TIM. Dicito, ne muls-
 ist tamen, neque cum proces-
 sibus, quemadmodum per-
 ditissimi isti solent Orato-
 res. Sustinebo enim te huius
 Mercurij gratia paucis
 dicente. PLV. Atqui multis
 mihi potius erat dicens
 dum, tot nominibus ab te
 accusato. Attamen uide,
 num qui in re te quemade-
 modum ris, læserim? qui
 quidem dulcissimū quæ-
 sumē rerum tibi extiterim
 author opifexq̃, authoritas
 et, præfidentia, coronarū,
 aliarum uel uoluptatū, mea-
 oppert. Ospecius eras, cele-
 bris & obseruatus. Certe-
 rū u si quid molesti ab adu-
 satoribus accidit, non mihi
 potes imputare, quin ipse
 magis

λοπιους ἐπαγαγῶμαι ὁ δὲ
 ὁρῶν τῶν ἐν ἄτα κακῶν, ἰκανὸς
 ἦν δὲ δεικνῆς ἔχοντά ἀλφίτα πα-
 ρὰ δὲ δεικνῆς. ὅστις παλινδρο-
 μῶς ἀπὸ τοῦ ε. μὴ, τὸν πλάτορ
 ἀπαγαγόντῳ Διὶ ἡμῶν δὲ τοῦ-
 το ἰεχοῖρ ὡν, πάντας αὐδρῆς
 πινε ὁ βυλὸν αἰμῶν ποῦσαι.
 Εἰμ. μελαμῶς ὦ γὰρ. ἔ γρ
 παύσθαι αἰνῶν ἐπιτύλαι πρὶς
 αἰμῶν ἀλλ' ἵα τὰ ἐργία τῶν
 τα. καὶ μεραυῶλο, καὶ τὸν
 πλάτορ παρὰ λαβῆ, ἔτι ἀπὸ βλα-
 τὰ αἰοι τὰ δῶρα τὰ παρὰ τοῦ
 Διός. Πλῆτ. βέλα ὦ Τίμον δι-
 κωλογῆσαι πρὶς σὶ, ὁ χαλι-
 πῶντας μοι λίσσονται; Τιμ. λῶ
 γι, μὴ μακρὰ μὲν τοι, μὴ δὲ με-
 τὰ προσμῖμῳ ὡς πρὶς αἰνῶν
 πρὶς ῥάτορ. αὐτῶν γὰρ σὶ
 ὀλίγα λίσσονται. Διὰ τὸν Ερμῆα
 τιστοῖ, Πλῆτ. ἰχρῶν μὲν τοι ἰο-
 σως καὶ μακρὰ αἰπῶν, ἔτι παλ-
 λὰ ὑπὸ σου κατηγορηθῆτα, ἰου-
 δὲ ἴρα, ἵτι σὶ ὡς φῆς. ὁ λῖνμα,
 ὅτ τῶν μὲν ὁ λῖνμα ἀπῶντων
 αἰνῶς σὶ κατῆσθαι τιμῆς καὶ
 πρὶς δριῆς καὶ τιστῶν, καὶ δὲ
 ἄλλης τρεφῆς. πρὶς βλῆπῶ
 δὲ τοι καὶ αἰνῶν δὲ αἰνῶν
 ὀδῶ, καὶ πρὶς παλῶν δὲ αἰνῶν
 τι χαλῖπῶν ἐκ τῶν λῖνμα πρὶς
 ποῦσαι, αὐαῖτις ἰγῶ σὶ. μᾶλ-
 λον δὲ αὐτὸς ὁ λῖνμα τούτο,
 ὑπὸ

palpones illi prae inuidia
rumpantur. Ego porro su-
perata Aetna in caelum re-
uolauero. PLVT. Abiit il-
le quidem, sicut apparet, nā
ex alarum remigio facio
coniecturam. Tu uero hic
opperire, siquidem digres-
sus Thesaurum ad tetran-
smitam, sed feri fortius, tibi
loquor auri Thesauri, Tim-
moni huic audiens esto, ois-
serip temet eruendum. Fo-
di Timon altius impingens.
Ceterum ego a uobis digre-
dior. TIMI. Age iam o li-
go, nūc mihi tuas uires ex-
plica, neque defaugare, dum
ex abdito Thesaurum in as-
pertum euocaris. Hem pro-
digitorum author Iupiter, as-
pici Corybantes, ac Iucti-
fer Mercuri, unde nam auri
tantum? Num somnium hoc
est? Metuo ne carbonem re-
perturus sim expectectus.
Atqui aurum profecto est
insigne, fuluum, graue, & a-
spectu multo iucundissimū,
pulcherrimū Aurum faustis-
tas mortalibus. Quippe
quod ignis in morem ardes,
noctesq; & dies renides.
Ades o mihi charissimū de-
siderata: issimumq; nunc de-
um credo uel Iouem im-
psum olim aurum esse fa-
ctum. Etenim quæ tandem
uirgo non exporrecto R-
nu usque adeo formosum as-
matorem excipiat per te-
gulas illapsū? o Mida

Crisioq;

λέλανθε καὶ οὐ διαφραγῶσθαι
ὕπὸ τῷ φέρον, ἰγὰρ αἱ ὑπὲρ τῶν
αὐτῶν ἐς τὸν ἄραρον αὐαπτήσο-
μαι. Πλὴν. ὁ μὲν ἀπὸ λήνυδρ,
ὡς Διοκῆ. τιμαίρομαι γὰρ τῇ εἰς
ρίσιν τῶν πτήρων, οὐ δὲ αὐτοῦ
πτήρῳ. αὐαπτήσω γὰρ σὺ τὸν
δυσαρὸν ἀπὸ λήνυδρ, μᾶλλον δὲ
πᾶν. οἱ φημι δυσαρὸν χρυσῶν,
ὕπὸ καὶ σὺν Τιμονί τῷ τετρ. καὶ πα-
ρασχίσαντον αὐαπτήσω. σκά-
πῃ ὃ Τιμον βαδάσας καταφί-
ρων, ἰγὰρ ὃ ὑμῖν ἀποστήσομαι.
Τίμ. ἄγε δὲ ὃ Διοκῆ. νῦν μοι
ἐπὶ ῥήσορ σταντῶν καὶ μὴ κἄ-
μῃς ἐκ τῷ βάδῳ. ὃ δυσαρὸν ἐς
τὴν φανὸς περιπαλλενυμένη, ὃ
ζούτοράσιν, καὶ φίλοι κερύβαν-
τόν, καὶ Ερμῆ κεράλῳ, πῶς χρ-
σίον τεσσῶτον; ὕπὸ ὅσαρ ταῦτά
ἔστι, Διόδια γὰρ, μὴ αὐθρακας
δύρῃ ἀνιγνόμεν. ἀλλὰ μὲν
χρυσῶν ὅσαρ ἐπίσημον; ὑπὲρ
δύρῃ βαρὺ, καὶ τῶν πρόσφιν
ὕπὸ ῥήσιν. ὃ χρυσῶν. Διόδια
ἐκάλειστον βροῦν, αὐθρακας γὰρ
πῶρ αἱ διαπρίπας καὶ τὴν φαν-
καὶ μὲν ὃ μύρα. ἰλδὲ ὃ φίλτα-
ν καὶ ἰρασμιώτα. νῦν πᾶσι
μὲν γὰρ καὶ Δία πῶρ γὰρ ὅσα
χρυσῶν. τίς γὰρ ἐκ αὐτῶν παρδίν;
ἀναπτήρῳ τῶν τῶν κἄλλῳ
ὕπὸ Διόδια ὅσα καλὸν ἰρασμῶν,
διότι ὃ τῶν κατὰ ῥήσιν; ὃ Μίδα

καὶ

frigida quædam & sterilia nomina, & insipientium virorum precia, solus Timon dives esto, despiciat omnes, solus ipse secum oblectetur liber ab assentationibus & onerosis laudibus Deus sacra faciat, epuletur solus, sibiipso vicinus, sibi particeps excutens sese ab alijs. At semel decretum esto, ut unus seipsum committer accipiat, si moriendum sit, aut necesse habeat sibi ipsi coronam admovere. Nullumque nomen sit dulcius quam Misantropi, id est, hominum odoris. Morum autem notæ, difficultas, asperitas, feritas, iracundia, inhumanitas, quod si quem conspexero incendio conflagrantem, obtestantem quo restringam, pice oleoque restringere, rursum si quem flumen undis abstulerit, iter manus porrigens imploret, ut retineatur, hunc quoque demerso capite propellere, ne possit emicare, hunc admodum par partem relatus est. Hanc legem Timon tulit Echecratides Colytenis, & concionis subscriptis pluit suffragijs, idem ille Timon. Age hæc decreta sunt & pro virili immoresmur eis. Ceterum vero magno emeris, ut id omnibus innotescat, quod in opibus abundo, nam illa

εστ

ψυχρα καὶ ἀνοφελὲς ὀνόματα, καὶ ἀνόητων ἀνδρῶν φιλοτιμίματα, πλεῖστῳ δὲ Τίμων μόνος, καὶ ἐκείνῳ ἅπαντων, καὶ τρυφᾷ μόνος· καὶ ἑαυτὸν, ἡσυχίας καὶ ἡσυχίας φορτικῶν ἀπὸ λαλῶντος, καὶ δούσης δούσης, καὶ δούχῳ, μόνος ἑαυτῷ γὰρ καὶ ἑμῶς ἡσυχίας τῶν ἄλλων, καὶ ἀπαξίαν τὴν διεξιόντων διὰ δόχῳ, ἢ μὴ ἀποβαλὼν, ἢ αὐτῷ τίτῳ ἐν ἡμετέροις, καὶ ὅτι μὴ ἐστὶν ὁ μισανθρωπὸς ἡμετέρος. τὸ τρίτον δὲ γνώρισμα, δυσκολία καὶ τραχύτης καὶ σκαλίστης καὶ ὀργῆς, καὶ ἀπανδρική αἰδία πῶς ἰδοίμι ἐν πυρὶ διαφθαρῆμενον καὶ σβησνύμενον ἰκτείνοντα, τίτῳ καὶ ἡλικίᾳ κατασβησνύμενον καὶ ἡλικίᾳ κατὰ τὸ χρέος ὁ ποταμὸς παραφύγη, ὁ δὲ τὰς χάρας ὀρίγων ἀντιλαβιδῶν δίκται ὡδᾶν καὶ τῶν ἐπὶ κεφαλῇ πικρῶν, ὡς μὴ δὲ αἰεὶ κῦψαι δυνάσκει. ὅτι γὰρ αὐτῷ ἰσὺ ἀπολάβοι, ἀσυνέστατον νόμον Τίμων ἐχρημάτισεν ἡσυχίας ἐπιψύφισι τῇ ἡλικίᾳ Τίμων ὁ αὐτὸς. ὅτι ταῦτα ἡμῖν διδάσκει, καὶ ἀνδρῶν ἐμμένων αὐτοῖς, πλὴν ἁλλὰ περὶ πολλῶν ἀνθρωπίνων ἀπασιν γνωστέων πᾶσι ταῦτα γράφει διῆμι

res illos praefocauerit, sed quid illud? Hem quae trepidatio? undique concurrunt, puluerulenti atque anhelii, haud scio, unde aurum odorati. Vtrum igitur hoc consensu collefaxis eos abigo et sublimi deiaculans, an hac tantum in re legem uiolabimur, ut semel, cum illis congregiamur, ut magis angamur, fastiditi, repulsi? Ita satius esse duco. Itaque restemus, quo illos excipiamus. Age prospiciam, primuseorum iste quis est? Nempe

Gnatonides adulator, qui mihi nuper coenam petenti funem porrexerat, quum apud me saepenumero solida domitia uomuerit. Sed bene est quod ad me uenit, nam primus omnium uapulabit.

Gnat. Annon dixi Timonem uirum bonum non neglecturos esse Deos? Salue Timon formosissime, iucundissime, conuiuator bellissime. Tim. Scilicet & tu Gnatonides, uulturum omnium uoracissime, & hominum perditissime. Gnat. Semper tibi grata dicacitas. Sed ubi compotamus? Nam non uam tibi adfero cantilenam, ex his quos nuper didici diaphrambis. Tim. At qui es leges canes admodum miserrabiles, ab hoc doctus ligor. Gan. Quid isthuc? Feris d

Timon:

Διθυράμβων ἤκη νομίζαν. Τί, καὶ μὴν ἱλιγγὰ γὰρ ἄσκη μάλα ποσειπαιῶς ὑπὸ ταύτῃ τῇ δεικνύλλῃ. Γν. τί τὸ τοιοῦτον; παῖς ὦ

Διότης ὑπὲρ πλεονῶ. ἀγγέλλει γὰρ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα γίνετο αὐτοῖς, καὶ τοι τὶ τῶτο. φού τῷ τέχνῃ, πανταχόθεν συνδίνουσι, κίπασιν καὶ κίπασιν, οὐκ οἶδα, ὅθεν ὁ φρασιμένη τοῦ χερσίου πτόχρον ἔν ἐπὶ τὸν πάγον τοῦτον ἀναβαῖν ἀπικαύων αὐτοὺς τοῖς λιδοῖς ὅς ὑπερδιδίωκ ἀποβολήζοντες, καὶ τὸ γὰρ τοσοῦτον παρανομήσειεν ἡσάκ παρ' αὐτοῖς, ὁμιλήσαντες, ὡς πλείον ἀντιῶντο παρανομήσει; τοῦτο οἶμαι καὶ ἄμεινον, ὅτι διχόμινδα ἔδει αὐτοῖς, ὑποσάτον. φηρίδην, τίς ὁ πρῶτος αὐτῶν ὅτις ὄγῃ; Γναθωνίδης ὁ ἰσχυρὸς. ὁ πρῶτος ἱκανὸν αἰτήσαν τί με ὀρίξας τὸν βρόχον, πῶς οὐκ ἀπὸ παρ' ἐμοὶ πειλάκας ἐμνησκῶς. ἀλλ' ἐν γὰρ ἐπίνοση ἀφικόμενος, οἰμώζεται γὰρ πρὸ τῶν ἄλλων. Γν. οὐκ ἐγὼ ἱλιγγον, ὡς οὐκ ἀμεινώσουσι Τίμωντες ἀγαθὸν ἀνδρὸς οἱ διόι, χάρις Τίμον συμφορῶτασι καὶ ἡδίστοις καὶ συμποτικώτατι. Τί. τὴν καὶ σύγῃ ὦ Γναθωνίδην, γυπῶν ἀπάντων βορῶτασι, καὶ ἀνθρώπων ἐπιτεπλῆστα. Γν. ἀὰ φιλοσοφίαν καὶ γὰρ. ἀλλὰ πῶς, τὸ συμπίπτειν, ὡς καὶ ἐντιστοιχεῖ ἅμα τῶν προσδιδάκτων

Timon: Attestor. O Hercules, hei hei, in ius te uoco apud Arcopagitas, qui uultus dederis. TIM. Atqui si cunctare paulisper, mox cedis me reum ages. NGA. Nequaquam, quin tu plane uulneri medere, paululo auri inuncto. Mirum enim in modum presentaneum id est remedium. TI. Etiam manes? GNA. Abeo. At tibi male sit, qui quidem ex uiro commodo tam fixus tuus sis. TIM. Quis hic est qui accedit recalua-ster ille? Philiaides, assentatorum omnium execrabilissimus. Hic quum t me solidum acceperit fundum, tum sitae in dotem talenta duo, laudationis praemium, quum me canentem reliquis si leno-ribus omnibus solus maior rem in modum extulisset, de-derans me uel odoribus mas-gis canorum, ubi aegrotan-tem antea uidit me, & adies-ram oraturus ut mei curam ageret, plagas etiam egre-gius ille uir impexit. PHI. O impudentiam, nunc de-mum Timonem agnoscitis, nunc Gnatonides amicus et conuiuia, enim uero habet il-le digna se, quando quidem immemor atque ingratus. At nos qui iam olim conuictores sumus, aequales ac popula-res tamen modeste agimus, non insilire uideamur. Salue he-re, fac ut istos adulatores fas-cilegus obsecres, quousque adfunt

Τίμων: μαρτύρομαι, ὃ Ἡρ-κλεις, ἰὸν ἰὸν, προκαλέμαι σε τραύματι εἰς ἄρσιν πάγον. Τίμ. καὶ μὴν αὖ γιμνὸν ἐπι-βραδύη, φόνε τάχα προσι-κλήσῃ με. Γν. μάλιστα, ἀλλὰ σὺ γι πάντως τὸ τραῦμα ἴασαι, μινρὸν ἐπιπάσαι τὸ χυ-οῖς, δανῶς γὰρ ἰσχαμὸν ὄσσι τὸ φάρμακον. Τίμ. ἔτι μῖναι; Γνα. ἄπασι, σὺ δὲ ὃ χαυρήσας ἐτω σκαῖς ἐκ χρηστῷ γρόμηνος. Τίμ. τίς ἐστὶς ἐστὶν ὁ προστὼρ, ὁ ἀναφαλαγγίας; Φιλιάδης ἑο-λάκωρ ἀπαύτων ὁ βδελυρώτα-τος, ἐστὶ δὲ παρ' ἐμὲ ἄγρον ὄλον λαβὼν, καὶ τῇ θυγατρὶ προῖκα δύο τάλαρα μισθὸν τῷ ἐπαύει, ὅπῃτις ἄσπασταί με παύ-των σιωπῶντων μόνῃ ὑποδρι-πύρισον, ἐπαμοσάμεν ὡ δι-κώτορον εἶναι τῶν λύνων, ἐπα-δὲ νοσοῦντα πρόσω εἶδ' ἐμὲ καὶ προσήλθον ἐπικυρίας δειόμεν ὡ ληγὰς ὁ γροναῖος προσφίται-νι. Φιλ. ὦ ἦ αἰσισχυμίας νῦν Τίμωνα γυμνίζει; νῦν Γναθωῖ-δης φίλῃ καὶ συμπίπτει; τοιγα-ρὲν δίκαια πίπουν ὅτι ἄχά-ριστος ὢν ἡμῶς δι' οἱ τάλαρα ἐν-νέδαι καὶ ξυνίενοι, καὶ διημέ-ται, δμους μετράζομεν ὡς μὴ ἐπα-μνησθῶμεν δακνόμεν. καὶ ὡ δ' ἴσπε-τα, καὶ ἡπ' ἐπὶ τοῖς μαρῶς τῶντες λέ-λακας

adsumt nisi in mensa, præterea à cornis nihil differunt. Neq; posthac huius ætatis mortalium ulli fidendum est. Omnes ingrati & scelesti. At ego quum tibi talentum adducerem, quo posses ad ea quæ uelles uti, in uia accēpi, te summas quasdam oves esse nactum. Proinde accessi his de rebus admoniturus te, quanquam tibi forsitan me monitorem nihil erat opus, uiro nimirum adeo prudenti, ut uel Nestori ipsi, si necesse est, consilium dare queas. Tim. Ita fiet Philiades, sed age, accede quo te litgone comiter accipiam. Phil. Homines, confregi cranium ab hoc ingrato, propterea quod eum ea quæ in rem illius erant, admonui. Tim. Ecce tertius huc orator Demeas se recipit, tabulas dextra gestans, autem se cognatum esse. Hic una die de meo sedecim talenta ciuitati dependit, nam damnatus erat, ac uinctus, at quum soluendo non esset, ego miseris illum redemi. Porro quum illi fortè obuenuisset, ut Erechtheidi tribui distriberet ærarium, atque ego audiens id quod ad me redibat, poscerem, negabat se ciuem nosse me. Dem. Salue Timon præcipuum generis tui præsidium, fulcimentum

λακας φυλάξῃ, τὸς ἐπὶ τῇ τρεπίσῃς μόνον, τὰ ἄλλα ὃ κοράκιον ἐδὲν διαφύρουσας, ἐν ἑτὶ πρὸς πία τῶν νῦν ἐδέρῃ, πάντες ἀχαρίστοι καὶ πονηροί. ἐγὼ δὲ τὰ λαντήν σοι κμήσαν, ὥς ἔχῃς πρὸς τὰ καθήκοντα χρῆσθαι. ἡ δ' ἐδὲν ἢ δὲ πλησίον ἤκουσα, ὥς πλετοῖνε καὶ μὴ μίγῃς τινα πλοῦτον. ἤνωτοι γὰρ νῦν ταῦτά σι, ἐν δὲ τῇσιν, καὶ τοι σύ γ' ἐτω σοφὸς ὢν, ἐδὲν ἴσως διέσθῃ τῶν παρ' ἐμοῦ λόγων, ἐς καὶ τῷ Νίτσοι τὸ δέον παρακρίσας αὐτῷ. Τιμ. ἴσως ταῦτα ὡφελιάδην, πᾶν ἄλλὰ πρόσιδι, ὥς ἢ οἱ φιλοφρονέσσωμαι τῇ δικιῇ. Phil. αὐθροποι, κατὰ γὰρ τοῦ ἡρακλῆος καὶ τοῦ ἀχαρίστου, διέτι τὰ συμφέροντα ἐνδύτῃ αὐτόν. Τι. ἰδὲ τρίτον ἐστὶ ὁ βῆτωρ Δημίας πρόσφχεται, ψέφισμα ἔχων ἐν τῇ διεξίᾳ καὶ συγγιγῆς ἐμὲ τῷ ἀνακλινῶν. ἐτὶ ἐκκαίδεκα παρ' ἐμὲ τάλαντα μίσθους ἐκτίσας τῇ πόλει. κατὰ δὲ δίκην γὰρ, καὶ δὲ δὲ δὲ ἀποδιδὸς καὶ γὰρ ἰατῆσας ἰλυσάμην αὐτῶν, ἐπεὶ δὲ πρῶτον ἔλαχον τῇ ἐρεχθίδι φυλῇ διατίμαρ τὸ θεωρεῖν, καὶ γὰρ προσελθὼν αὐτῶν τὸ γιγνόμενον, ἐν ἑτὶ γυναιξὶν πολιτῶν

ἔσταμι, Δη. χαῖρε ὦ Τίμον, τὸ μέγα ὄφελος τῷ γένει, τὸ ἔσας

tum Atheniensium, defensor
culum Græciæ. Profec-
iam dudum te populus fre-
quens, & utraq; curia op-
peritur. Sed prius decretum
audi, quod de te conscripsi.
Quandoquidē Timo Eche-
cratidæ filius, Colyttensis,
uir non modò probus & in-
teger, uerùm etiam sapiens.
quantum alius in Græcia ne-
mo, nunquam per omnē uir-
tutē destitit optimè de Repub-
blica mereri, uicit autem in
Olympicis pugil & lucta-
cursumq; die eodē, ad hæc so-
lenni quadriga, equestriq;
certamine. Tim. At ego ne
spectator quidem unquam
in Olympicis sedi. Dem.
Quid tum? spectabis post-
hac? sed ista communia addi-
satius est. Tum anno supe-
riore apud Acharnēses pro
Republica fortissimè se ges-
sit, & Peloponesium duas
acies concidit. Tim. Qua
ratione? Quippe qui nec un-
quā arma gesserim, neq; un-
quā militiæ dederim nomē.
Dem. Modestè equidem de
te ipso loqueris, nos tū in-
grati futuri sumus, nisi memi-
nerimus. Præterea scriben-
dis plebescit, & in consu-
lationibus, & in administrā-
dis bellis non mediocrè uti-
litem attulit Reipublicæ.
His de causis omnibus ui-
sum est, curiæ, plebi, magistra-
tibus tributim plebeijs sin-
gulatim, cōmuniter uniuersis,
aureū statuere Timonē
iuxta

μα τῶν Ἀθηνάων, τὸ πρίβλημα
ἢ ἱλλάδου, καὶ μὴν πάσαι
οἱ δῆμοι ξυνελθόντες, καὶ
αἱ βουλὰι ἀμφότεραι πρὸς τὸν
σι. πρὸς τὸν δὲ ἀκροῦντο τὸ ψή-
φισμα, ὃ ὑπὲρ τοῦ γίγνασθαι. Εἰς
δὲ Τίμων ὁ Ἐχρατίδου πολὺν
τοῦ, αὐτὸν δὲ μόνον λατρεῖς ἡγή-
σας, ἀλλὰ καὶ σοφὸς, ὡς ἐκ ἄλλου
ἢ ἐν τῇ ἱλλάδι, παρὰ πάν-
τας χρόνον διατελεῖ τὰ ἄριστα
πράττων τῇ πόλει, νικῶν δὲ
πύξιν καὶ πάλιν καὶ ἀγῶνι ἐν
ὀλυμπίᾳ μίαν ἡμέραν, καὶ τιλαίῳ
ἄρματι, καὶ σκυρῶνι πωλινῇ.
Τί. ἀλλ' ὅτι ἰδιώτης αἰγὼν πῶ-
ποτι αἰς ὀλυμπίαν. Δε. τί δὲ;
διωρόμενος ὕστερον τὰ τοιαῦτα ἢ
πολλὰ προσκαθεῖσθαι ἄμενον. καὶ
ἄριστος δὲ ὑπὲρ ἢ πόλιν
πίρνοι πρὸς ἀσχαρτίας, καὶ κα-
τίκοφι πιλοπ. νησίῳ δύο μοί-
ρας. Τίμ. πῶς; διὰ γὰρ τὸ μὴ ἔχειν
ἔπλα, ὅτι πρὸς γράφῃ οὐ τῷ
καταλήγει. Δε. μετὰ τὰ πρὸς
συντομὴν λίγαι. ἡμῶς δὲ ἀχαρί-
στοι αὖν ἵμεν ἀντιπροσώπων.
ἵτι καὶ ψήφισματα γράφον,
καὶ συμβολοῦν καὶ στρατηγῶν,
ὅτι μικρὰ ὠφελῶσι τῷ πόλει, ἐπὶ
τίτοις ἅπανσι δίδονται τῇ βουλῇ
καὶ τῷ δήμῳ, καὶ τῇ ἡλικίᾳ κατὰ φύ-
λιν, καὶ τοῖς δέμοις ἰδίᾳ, καὶ κοινῇ
πάνσι, χρυσὸν ἀνατίσσει τὸν Τί-
μονα

iuxta Palladem in arce, fuls-
men dextra tenentem, radijs
tempora ambientibus, utq;
septem aureis coronis coro-
netur, & promulgari coros-
nas hodie Dionysiis tragœ-
dis novis. Agi enim per
eum oportet hodie Dionys-
sia. Dixit hoc suffragium
Demeas orator, propterea
quod cognatus illius pro-
pinquus, ac discipulus eius
sit. Nam & Orator opti-
mus Timon, præterea quic-
quid uoluerit. Hoc igitur ti-
bi suffragium, sed utinam &
filium meum ad te pariter
adduxissem quem tuo nomi-
ne Timonem appellavi.
Timon. Qui potes De-
mea, quum ne uxorem quis-
dem duxeris unquam, quan-
tum nobis scire licuit.
Demea. At ducam, nouo ins-
eunte anno, si Deus permise-
rit, liberisque operam da-
bo. Tum quod erit natum
erit autem masculus Timonem
nuncupabo. Timon.
An uxorem tu sis ducturus
equidem haud scio, tanta à
me plaga accepta.
Demea. Hei mihi. Quid
hoc est rei? Tyrannidem
Timon exceptas: pulsasq;
eos qui sunt ingenui ipse
nec ingenuus plane, nec cis-
uis, uerum propediem pœ-
nas daturus, quum alijs nos
minibus, tum quod arcem
incenderis. Tim. Atqui nō
conflagrauit arx scelestæ.
Proinde palam est te ca-

lumniam

παρά τίνω Ἀδωνάδ' ἐν τῇ ἀκροῇ
πίλῃ, κίρῳ τὸν ἐν τῇ διέξει ἵχον
τα, καὶ ἀκτίνας ἐπὶ τῇ λευκαλῇ
καὶ τριφασίῳ αὐτὸν χρυσοῖς
τριφασίῳ ἐπὶ τῇ, καὶ ἀνακρυχθῆ-
ναι τὰς τριφασίους σήμερον Διόνυ-
σίους τραγωδοῖς ἡμῶν. ἄχθῃσαι
γὰρ αὐτὸν δὲ σήμερον τὰ Διο-
νύσια, ἀπὶ τίνω γνώμῃ Δημῖας
ὁ ῥήτωρ συγγενὴς αὐτῷ. ἄγχι-
στὸς, καὶ μαδνητὴς αὐτῷ ὤν. καὶ
γὰρ ῥήτωρ ἄριστος ὁ Τίμων. καὶ
τὰ ἄλλα πάντα ὅποια αὐτὸν ἰδι-
οί. τυτὶ γὰρ ἔν σοι τὸ ψύφισμα.
ἐγὼ δὲ σὺ καὶ τὸν γόν' ἐβελό-
μην ἀγαγὰν παρὰ σὺν, ὅν ἐπὶ τῷ
σῷ ὀνόματι Τίμωνα ὀνόμακα.
Τίμ. πῶς δὲ Δημῖας, δὲ δὲ γι-
γασμακας, ὅσα γὰρ καὶ ἡμᾶς ἀ-
δίναι; Δη. ἀλλὰ γὰρ, ὡς Διο-
δῶ διότι ἐν νύκτα, καὶ πᾶσι δε-
ποιήσονται, καὶ τὸ γυναικὸς ὀμι-
νον, ἄρρεσιν γὰρ ἵσαι, Τίμωνα ἔδω-
κεν. Τίμ. ἐπεὶ οἶδα, ἀγαμέ-
σας ἱτιῶν ἐστίν, τυλινὰ αὐτῶν
παρ' ἐμὲ πλεονὲς λαμβάνων.
Δημ. εἴ μοι, τί τὸ τοῦ τυραννίδου
Τίμων ἐπιχειρᾷ, καὶ τὴν ἡμέ-
ραν ἐλθόνδ' ἐρεῖ, ἐκ καθαρῶς ἐλθόν-
τος δόξῃ, ἐλ' ἀπὸς ὤν; ἀλλὰ δώ-
σαι ἐν τάχει τίνω δίνῃ, τά τε
ἄλλα, καὶ ἵτι τίνω ἀνρόπῳ
ἰνέησαι. Τίμ. ἀλλ' ἐκ ἐμῇ
πρῆται ὡς καὶ ἡ ἀνρόπῳ.

Iumniatorum agere. Deine. Sed & diues es & τινὶ πρὸς
fodiens. Tim. Non πρὸς
fossus est neq; isthuc, unde
ne hæc quidem probabili-
ter abs te dicuntur. Dem.
Verum effodiatur posthac,
sed tu interim omnia quæ
in ea condita, possides.
Tim. Alteram itaq; plagam
accipe. Deme. Hei sca-
pulis meis. Tim. Neuo-
ciferare, alioqui & tertiam
tibi illidam. Etenim res pla-
nèridula mihi acciderit, si
quum inermis duas Laces-
dæmoniorū acies fuderim,
unum scælestum hominem
non protrivero. Tum fru-
stra uicerim in Olympiis, &
pugil & palæstrites. Sed
quid hoc? an non philoso-
phus Thralicles hic est?
Profec̃d̃ ipsius est, promiss-
sa barba, subductisq; super-
cilijs, & magnū quiddā secū
murmurans accedit. Titas-
nicum obtuens, cæsariem
per scapulas fluentem uens-
tilans, alter quidam Boreas
aut Tritō, quales eos Zeu-
sis depinxit. Hic habitu fra-
gilis, incessu moderatus, as-
pectu modestus, mane mi-
rum quam multa de uirtute
differit, damnās eos, qui uo-
luptate capiuntur, & fruga-
ritatem laudans, postquam
Iotus deuenit ad coenam, pu-
erq; ingentem illi calicem
porrexit, meratione autem
maxime

ὥςτις λέλθῃ ἂ συνιφασσῶν.
Δημ. ἀλλὰ καὶ πλεονῶς, τὸν
ἐπιδιδόμον διωρύξας. Τιμ.
ὃ διώρυνται ὃ δὲ ὅτι, ὥςτις ἂ-
πὼδ' αὐτὰ σε καὶ ταῦτα. Δημ.
διωρυχθῆσιν μὲν ὑπόδρον, ὅ-
τι δὲ οὐ πάντ' αὐτὰ τὰ ἐν αὐτῷ ἴσ-
χης. Τιμ. ἐπεὶ καὶ ἄλλων
λάβωναι. Δη. ἔμοι τὸ μετὰ-
φρῆσον. Τιμ. μὴ κίραχθι. κα-
τοῖσιν γὰρ σοι καὶ τρίτῳ, ἐπὶ
καὶ γιγνῆσι πάντων πάδοιμι,
ἀλλ' οὐ μὲν λακιδαιμονίων μοίρας
καταπόψας ἀνὸς πλοῦς. ἐν δὲ μια-
ρὸν αὐθρόπιον μὲν ἐπιτρίψας, μὲν
τῷ γὰρ αὐτῷ ἴσῳ καὶ νικητικῷ ὀ-
λύμπια πῶς καὶ πάντων. ἀλλὰ
τί τῶς; ὃ θρασυκλῆς ὁ φιλόσο-
φος ὅτις ὅτι; ὃ μὲν ἔν' ἄλλος,
ἐκπιδάσας γὰρ τὸν πόνον, καὶ
τὰς ὁφρὺς ἀνατάνας, καὶ βροχ-
θύνοντι τι πρὸς αὐτὸν ἔρχεσθαι,
τιτανῶδες βλήπων, ἀνασινα-
βημεῖον τῷ ἐπὶ τῷ μετώπῳ
κόμῳ, αὐτοβορίας τις ἢ Τρι-
των, οἷος ὁ Ζῶντις ἔγραψεν. ὅτι
ὅτι ὃ τὸ σχῆμα οὐταλῆς, καὶ
κόσμου τὸ βάδιον, καὶ συ-
φροτικῆς τῷ ἀναβολῆς, ἐνδρ-
μυρία ὅσα πρὶ ἀριεῖ διειδῶν, καὶ
τὸ ὁδὸν χαλρόντων κατηγορῶν,
καὶ τὸ ἐλεγεῖν ἐκαστῶν. ἐπὶ δὲ
λασάμην ἀφίκοιτο ἐπὶ τὸ δα-
πνον, καὶ πᾶσι καὶ ἄλλων τῷ ἴσῳ

maxime gaudet, perinde ut
 Lethes aquam ebibens, à di
 lucularijs illis disputationi
 bus diuersissima quæ sunt
 exhibet, dum mitui instar
 præripit obsonia, & proxis
 mum cubito opposito arcēs,
 mento interim condimentis
 opplēto, dum canum riu
 ingurgitat, prono incumbēs
 corpore, perinde atque in
 patinis uirtutem inuentu
 rum sese speret, dumq; usq;
 adeo diligenter catinos exo
 tergit indice digito, ut ne
 paululum quidem reliquia
 rum sinat adhærere, nunquā
 non querulus tanquam de
 teriorem partem acceperit,
 uel si totam placentam, aut
 suam solus omnium accipi
 at, qui quidem edacitatis &
 insatiabilitatis est fructus
 temulentus uinoq; baccha
 tus, non ad cantum modò,
 saltationemq;, uerum ad cō
 uiciū usq; & iracundiā.
 Adhæc multus inter pocula
 sermo (tum enim uel maxie
 me) de temperantia, sobriet
 tateq;, atq; ista quidem lo
 quitur, quum iam à mero
 malè habens, & balbutiens
 ridiculus. Deinde uomitus
 super his. Postremò sublas
 tum eum de conuiuio effes
 runt aliqui, ambabus manib;
 bus typicinx inhaerentem.
 quanquam alioqui ne so
 brius quidem ulli primas
 riorum cesserit uel mendas
 cio uel confidentiā, uel auar

ticia,

λικά ὀρεξαὶ αὐτῷ, τῷ ἰωρσίῳ
 δὲ χαίρει μάλιστα, ἡ δ' ἀπὸ τοῦ
 λόγου ὁ δωρὶς πῶν, ἰσαοτιότα
 τα ἐπὶ λείπονται τοῖς ἰωδινοῖς ἰ
 κείνοις λόγοις, περιεπαύειν ὅτ
 πὸρ ἰκτὶν ὁ τὰ ἔφα, καὶ τὸν
 πλεοναῖον παραγκυνοῖ ὡς ὅτ
 καρύνει τὸ γένειον ἀνάπλωε,
 λυωδὸν ἰμφορῶ ὡς ὅτ, ἐπικί
 πτωρ, ἡ δ' ἀπὸρ ἰκτὶν τοῖς λοιπῶ
 σι τίς ἀρτίῳ ἐνέσσειν προσ
 δουῶν, ἀναβῶς τὰ τρυβλία τοῦ
 λιχαῶ ἄπασμῶν, ὡς μὴ δὲ
 ὀλίγον τὸ μνηστὴρ καταλίποι,
 μιμνῆσθαι αὐτὸς ὡς τὸν πλεον
 αῖοντα ὅλον, ὃ τὸν σὺ μὲν ὅ
 τῶν ἄλλων λάβει, ὃ, τι πὸρ λιχ
 ρείας καὶ ἀπληστίας ὀφείλῃ, μὴ
 δυοῖ καὶ πάροις, ἐκ ἄλλης
 ὅτ ὅτ καὶ ὀρεχάται μόνον, ἀλλὰ
 καὶ λοιδορίας καὶ ὀργῆς προσέ
 τι, καὶ λόγοι πολλοὶ ἐπὶ τῇ λύπῃ
 αὐτῇ, τότε δὲ καὶ μάλιστα πὸρ
 συφφισιῶν καὶ λυσισιῶν ὅτ,
 καὶ ταῦτά φησιν, ἢ ἂν ἴκῃ τὸ
 ἀκράτου πάροις ἴκῃ, καὶ ἴκῃ
 τρυφῆς γαίῳ, ὅτ αὐτὸς
 ὅτ ἐπὶ τέτοις, καὶ τὸ τελευτῶν
 ἀράμῃ οἱ τινες ἰσχυροῖς αὐτὸν
 ἐκ τῆ συμποσίου ὅτ αὐτὸς ἰδῇ
 ἀμφοτέρω ἐπὶ λυμμένον, πλὴν
 ἀλλὰ καὶ νόμον, ὃ δὲ τὸ πρὸς
 αὐτὸν παραχωρήσειν αὐτὸν ψεύσματι
 ἴκῃ, ὃ ὀρεχάται ὃ φιλάρχῳ
 ρίας,

R A

ricia. Quin & inter assentatores primas tenet, peierat promptissime, anteit impostura, comitatur impudentia. In summa prorsus admirandum quoddam spectaculū est omni ex parte exactum, uarietē absolutum, proinde non eiulabit clarius uidelicet, quum sit modestus. Quid hoc παρὰ, tan δὲ nobis Thrasyclus: THR. Nō hoc animo ad te uenio. Timon, quo plerique isti, qui nimirū opes admirati tuas, argentū, aurū opipariorū conuiuiorum adducti spe concurrunt, multa quē assentatione deliniunt te, hominem uidelicet simplicē, facile quē impartiri id quod adest. Si quidem haud ignoras offam mihi in cœnam sufficientem esse, tum obsoniū suauissimum, cœpe aut nasturcium, aut si quando delicias, pusillum salis. Porro potum fons Athenis nouem saliens uenis suppeditat. Tum palliū hoc quauis purputa potius. Nam aurum nihilo magis apud me in precio est, quam calculi, qui sunt in littoribus. Sed tua ipsius gratia huc me contuli, ut ne te subuerterit pessima ista ars, que insidiosissima res, opulentia, quippe quæ multis sæpenumero immedicabiliū malorum extiterit causa. Etenim si me audies, potissimum opes uniuersas in mare precipitabis, utpote quis

ρίαι, ἀλλὰ καὶ ἡολόκων ὅτι τὰ πρῶτα, καὶ ἐπιτοκῆ προχειρότατα, καὶ ὁ γοητεία προσηγῆται, καὶ ὁ ἀνασχωτία παρομαρτῆ, καὶ ἔλως παύσεσθαι τὸ χρεῖμα, καὶ πανταχόθεν ἀντιβίς, καὶ σοικίλως ἐντελὺς. οἰμώζεται τοι γὰρ ἐν αἰ μακρὰν χρόνον ὦν. τί τῷτε; παπαί. χρόνι ὁ μὲν δρασυκλῆς. Θρα. ὁ κατὰ ταῦτα ὦ Τίμον, τοῖς πολλοῖς ἴσταις ἀφίγμαι, ὥσπερ οἱ τὸν πλοῦτον σοι τιδνόντες, ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ καὶ δάπνων πολυτελῶν ἐλπίδι συνδιδραμῆκασιν, πολλῶν τινῶν κολακῆσαν ἐπιδεξιὰ μὲν σοι πρὸς αὐτὰ οἶον οἱ ἀπλοῖκον, καὶ τὸν ἔντων ποινωνιῶν. οἶδα γὰρ ὡς μάλα μὲν ἐμοὶ δάπνων ἰκανὸν, ὅσον ἢ ὅστις, δούμου δὲ καρδαμου, ὁ ἵππος τρυφῶν ἐκ γοντῶν ἀλῶν. ποτὲν δὲ ὁ ἱππικὰ προυνῶ, ὁ δὲ τρίβων ὅτι, ὅτε βύλει πορφύρεα ἀμάνων. τὸ χρυσίον μὲν γὰρ ἐδιδρυμιώτερον τῶν ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς ψαφίδων μοι δοκᾷ, οὗ δὲ αὐτὸ χάρις ἐν ἰσάλλῳ, ὥς μὴ διαφθάρῃ σὺ τὸ ἰάκιστον τοῦτο καὶ ἐπιβελότατον κτήμα ὁ πλοῦτ, ὁ πολλοῖς πολλὰν αἰτίαν ἀννήκτων συμφρῶν γιγνησμελῶς. ὁ γὰρ μοι πείθοις, μάστιγα ἔσθαι τινῶν δάλαττον ἰμβραλῆς αὐτὸν, ὁ δὲ

quibus nihil sit opus bono viro, quique philosophiz possit opes perspicere, Ne tamen in altum ð bone, sed ferme ad pubem usq; ingres- sus, paulo ultra solum flucti- bus opertum, me quidem uno spectante. Quod si hoc non vis, tute igitur eas po- tiore uia ex ædibus eijcito, ac ne obulum quidem tibi facias reliquum, uidelicet largiens ijs, quicunque opus habent huic quinque drachmas, illi minam, alij talentum. Si uero quis phi- losophus fuerit, duplam aut triplam portionem ferre dis- gnus est. Quamquam hoc quidem mihi non mea ip- sius gratia peto, sed quo amicis si qui egebunt, do- nem, sat est si modò peram hanc largitione tua exple- ueris. ne duos quidem mos- dios Aegineticos capiens- tem, Nam paucis [conten- tum, modestumque conue- nit esse eum qui philoso- phatur, neque quicquam ultra peram cogitare. TIM. Bquidem ista, quæ dicis, probo Thrasyclus, ergo si uidetur, priusquam peram expleam, age tibi caput opplebo tuberibus, postea- quam ligone sum mensus. THRAS. O libertas, ð le- ges, pulsamur ab impu- rissimo libera in ciuitate? TIM. Quid stomacharis ð bone Thrasyclus: num te defraus

δὲν ἀγαπᾷς αὐτὸν ἀγαθὸν ὂντι, καὶ τὸν φιλοσοφίας πλεον- τον ὄρεσθαι διωαμμένην. μὴ μὲν τοι- ἐς βάθος ὧ γὰρ δὲ, ἀλλὰ ὅσον ἐν βοβύναις ἐπιμύβας, ὀλίγον πρὸς τὴν κυματώδεα γῆς ἐμοῦ ὄρεσθαι μόνον εἰ ἢ μὴ τοῦτο βέλαι, οὐ δὲ ἄλλον τόπον ἡμῶν κατὰ τά- χος ἐκρίνασθαι αὐτὸν ἐν τῇ οὐ- μίας, καὶ μὴ δ' ὀβολὸν αὐτῷ ἀ- νῆς, διαδιδόεσθαι ἀπασιν τοῖς διω- μέναις, ὧ μὴ δ' ἀρχαίαις, ὧ δὲ μὴ δ', ὧ δὲ τάλαντον, εἰ δὲ τις φιλόσοφος εἴη, διμοίριον ὅτε μοίριον φέρεσθαι δύναιτο ἐμοῖ δὲ, καὶ τοι ἐν ἐκχυτῷ χάρις αὐτῷ, ἀλλ' ὅπως μεταδῶ των ἐν ταύτῃ τοῖς διωμμένοις, ἵνα τὸν εἰ ταύτῃ τῷ πῦρῳ ἐμπλήσας παρήσχοις, ὃ δὲ ὅλως δύο, μι- δέμοντες χυροῦσαν αἰγιοντικῆς. ὀλίγα μὲν δὲ καὶ μίτηριον χρὸς εἶναι τὸν φιλοσοφοῦντα, καὶ μὴ- δος ὑπὲρ τῷ πῦρῳ φρονεῖν. Τιμ. ἐπαίνῳ ταῦτά σου ὦ Θρασύ- κλει. πρὸ γοῦν τὴν πῦρῳ εἰς διωμῶ, φέρεσθαι τοῖς τῷ λιπαρῷ ἐμ- πλήσω κοινῶν, ἐπιμυτρήσας τῇ διπύλλῃ, Θρασ. ὦ Δημοκρα- τία, καὶ τί μοι παύσις ἡ ὑπὸ τοῦ καταράτου ἐν ἰλλῶ δ' ἐρατῇ πῶλαι. Τιμ. Τί ἀγαπᾷ- ταις ὧ γὰρ δὲ Θρασύκλει; μὴν

defraudauit: atqui adhuc iam
 ultra mensuram: Chæniccs
 quatuor: sed quid hoc nego-
 cij: complures simul adue-
 niunt, Blepsias ille & La-
 ches & Cniphon, breuiter
 agmen eorum qui uapula-
 bunt. Itaq; quin ego in ru-
 pem hanc conscendo, ac his
 gonem quidem paulisper
 interquiescere sino, dudum
 fatigatum: Ipse uero pluri-
 mis congestis saxis, procul
 eos lapidum grandine peto.
 B L E. Ne iace ô Timon,
 Abimus enim, T I M. At
 uos quidem nec citra sangui-
 nem, nec absq; uul-
 neribus.

παραινέσμαι σι; καὶ μὴ ἐν
 πιμβαλῶ χρίσας ὑπὲρ τὸ μέ-
 τρον τίτλησαι. ἀλλὰ τῇ τούτῃ πο-
 λοιξέωσθαι. Β· ἐφίας ἱκάντοι,
 καὶ Λάχης καὶ Γνίφον, ὅπως τὸ
 σῶταγμα τῶν ἰμαξομένων. ὥ-
 στε τί ἐκ ὧν τῶν πέτρων ταύτων
 ἀνιδῶν, πῶς μὲν θίμωλλαν ὁλί-
 γον ἀναπαύω, πάλαι ποιουν-
 κῆσαν; αὐτὸς δὲ ὅτι πλάσσεις λί-
 θους συμφορήσας, ἐπὶ χαλαρῶ πο-
 ρήσῃ αὐτοῖς; Βλῖψ. μὴ βάλλῃς ὦ
 Τίμον, ἄπιμψ γάρ. Τί. ἀλλ'
 ἐν ἀνάμνητί γε ὑμᾶς,
 ἐλὲ αὐτοὺ τρα-
 μάτωρ.

FINIS

T E A O X

INDEX DIALOGO.

RVM DEORVM COELESTIVM.

1	Promethei, & Iouis. fol.	7
2	Amoris & Iouis, Cupido.	8
3	Iouis & Mercurij.	10
4	Iouis & Ganymedis	11
5	Iunonis & Iouis	18
6	Iunonis & Iouis, alius Dialog.	25
7	Apollinis & Vulcani	22
8	Vulcani & Iouis	24
9	Neptuni & Mercurij	25
10	Mercurij & Solis	27
11	Veneris & Lunæ	29
12	Veneris & Cupidinis	31
13	Iouis, Aesculapij & Herculis	33
14	Mercurij & Apollinis	36
15	Mercurij & Apollinis, alius Dialog.	35
16	Iunonis & Latonæ	38
17	Apollinis & Mercurij	40
18	Iunonis & Iouis	42
19	Veneris & Cupidinis	44.
20	Deorum Iudicium	46
21	Martis & Mercurij	58
22	Panis & Mercurij	59
23	Apollinis & Bacchi	62
24	Mercurij & Maiæ	64
25	Iouis & Solis	66
26	Apollinis & Mercurij	68

Marini

I N D E X.

Marini Dialogi.

1	Doridis & Galathea	72
2	Cyclopi & Neptuni	74
3	Alpei & Neptuni	77
4	Menelai & Prothei	78
5	Panopes & Galenes	80
6	Tritonis, Amymonis & Neptuni	82
7	Noti & Zephyri	82
8	Neptuni & Delphinum	85
9	Neptuni & Nereidum.	87
10	Iridis & Neptuni	89
11	Xanthi & Maris	90
12	Doridis & Tetidis	91
13	Neptuni & Enipei	92
14	Tritonis & Nereidum	94
15	Zephyri & Noti.	97

Mortuorum Dialogi.

1	Diogenis & Pollucis	102
2	Pluto seu contra Menippum, Cræsus	105
3	Menippi, Amphilochoi & Trophonij	107
4	Mercurij & Charontis	109
5	Plutonis & Mercurij	111
6	Terpsionis & Plutonis.	112
7	Zenophantæ, & Callidemæ	116
8	Cnemonis & Damnippi	117
9	Simyli & Polystrati	118
10	Charon, Mercurius, Mortui, Menippus, Char- moleus, Lampichus, Damasias, Philosophus, Rhetor.	121 Cratæ.

I N D E X.

11	<i>Cratetis & Diogenis</i>	129
12	<i>Aexander, Hannibal, Minos, Scipio</i>	132
13	<i>Diogenis, & Alexandri</i>	138
14	<i>Alexandri & Philippi</i>	142
15	<i>Antilochi & Achillis</i>	146
16	<i>Diogenis & Herculis</i>	148
17	<i>Menippi & Tantali</i>	152
18	<i>Menippi, & Mercurij</i>	153
19	<i>Aeaci, Protefilai, Menelai, ac Paridis</i>	155
20	<i>Menippi, & Aeaci</i>	157
21	<i>Menippi & Cerberi</i>	161
22	<i>Charonis & Menippi</i>	162
23	<i>Protefilai, & Plutonis</i>	164
24	<i>Diogenis & Mausoli</i>	166
25	<i>Nirei, Thersitæ, & Menippi</i>	169
26	<i>Menippi, & Chironis</i>	170
27	<i>Diogenis, Antisthenis, & Cratetis</i>	172
28	<i>Menippi & Thiresiæ</i>	178
29	<i>Aiacis & Agamemnonis</i>	180
30	<i>Minois & Sostrati</i>	182
31	<i>Prometheus, siue Caucasus</i>	184
32	<i>Menippus, siue Necyomanthia</i>	201
33	<i>Menippus & Philonides</i>	203
34	<i>Decretum</i>	222
35	<i>Timon, siue Misanthropos</i>	227